Issued—10-6-1964 LIBRARIAN GOVERNMENT OF MADRAS

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

SATURDAY, 29TH FEBRUARY 1964

Volume LV—No. 1

CONTENTS

		PAGES
	Personnel of the Government of Madras	i
	Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
	List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii–v
I	Expression of sorrow at the demise of Sri V. T. Krishnamachari, Member of the former Madras Legislative Council	1
II	Questions and Answers	1–8
III	Announcement re. Decision of the Business Advisory Committee ..	8–9
IV	Presentation of the Budget for 1964–65	9–14
V	Papers laid on the table of the House	14–17

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1964

Legislative Council Department
Madras.

PRICE 35 *naya Paise*]

Y2,1:32 N64
N64.55
60893

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS

SRI BISNURAM MEDHI

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments and Official Language.*

2. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in-charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalised Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newsprint Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law and Transport.*

3. THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition and Bhoodan and Gramdan.*

4. THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in-charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees; Passports and Ports.*

5. THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars and Cinematograph Act.*

6. THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR, *Minister in-charge of Food; Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries.*

7. THE HON. SRI G. BHUVARAHAN, *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services and Fisheries.*

8. THE HON. SRI S. M. A MAJID, *Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development and Panchayats.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen.

1. SRI K. RAMADASS
2. DR. P. V. RAJAMANNAR
3. SRI S. T. ADITYAN
4. SRI R. SIVASANKARA MEHTA.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly.
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), D.L.O., F.R.C.S. (Edin.) (*Chairman*).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R., B.SC. (Electrical), B.SC. (Mech.), (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities.
19 Karayalar, L. S., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G. ..	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, SP. K.A.	Ramanathapuram Local Authorities.
23 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.SC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
24 Maharaja Pillai, M. S. ..	Tirunelveli Local Authorities.
25 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
26 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
27 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	State Legislative Assembly.
28 Nallaswami, B. K.	Do.
29 Palaniswamy Gounder, V. K. (*Deputy Chairman*).	Do.
30 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-*cum*-Nilgiris Local Authorities.
31 Ponnuswamy Villavarayar, J.	State Legislative Assembly.
32 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
33 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
34 Rajamannar, Dr. P. V. ..	NOMINATED.
35 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
36 Ramachandran, M. G. ..	Do.
37 Ramadoss, K.	Do.
38 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
39 Ramalingam Pillai, V. ..	NOMINATED.
40 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
41 Ramaswamy, K. V.	Do.
42 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.
43 Rengaswamy, V., B.A. ..	Do.
44 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras North Graduates.
45 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
46 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
47 Seshachariar, M., B.A., B.L. ..	Chingleput Local Authorities.
48 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
49 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
50 Somasundara Reddiar, A. ..	State Legislative Assembly.
51 Sreenivasan, Dr. A., M.R.C.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
52 Subbiah Chettiar, M.	Tiruchirappalli Local Authorities.
53 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
54 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
55 Surendra Ram, V. M. ..	State Legislative Assembly.
56 Thangavel Mudaliar, A. K. .	South Arcot Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
57 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.
58 Thirupurasundari, T. L. ..	NOMINATED.
59 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
60 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
61 Venkataraman, R., M.A., B.L. (*Minister—Leader of the House*).	State Legislative Assembly.
62 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.
63 *Vacant*.	

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Saturday, the 29th February 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI V. T. KRISHNAMACHARI, MEMBER OF THE FORMER MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : I deeply regret to announce to the House the death of Sri V. T. Krishnamachari on the night of 13th Febuary 1964.

He was nominated to the Madras Legislative Council as a Special Member in August 1925 which post he held till November 1926.

He was a delegate to the Indian Round Table Conference held at London in 1930, 1931 and 1932. Later he served in various capacities as a Member of the Federal Structure Committee and Federal Finance Sub-Committee. He was a delegate to the Joint Parliamentary Select Committee and to the Assembly of the League of Nations. He was Dewan of Baroda for about seventeen years. He was appointed a Member of the Planning Commission in 1950 and later became Deputy Chairman in 1953.

In his death India has lost a veteran administrator, elder statesman and a great planning guide.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved family.

I request the hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Sri V. T. Krishnamachari.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Kapaleeswarar Devasthanam

* 49 *Q.*—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the total number of units of electricity consumed by the Kapaleeswarar Devasthanam, Madras, during the Brahmotsavam in March-April 1963?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1,042 units of electricity have been consumed by Sri Kapaleeswarar Temple, Mylapore, Madras, during Brahmotsavam in March and April 1963.

Age of retirement of teachers

* 50 *Q*.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to issue any order that for purposes of calculating pension also, 58 shall be treated as the age of retirement of teachers in aided secondary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes.

SRI G. KRISHNAMOORHY: Is it not fact, Sir, that teachers are retained in service even after the age of 1958? What is the difficulty in recognising that service also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have not taken that into account, and there is no such proposal.

* 51 *Q*.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the age of retirement of teachers in Government Colleges has been raised to 58?

THE HON. SRI M BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, may I draw the attention of the Government to the fact that there is this disparity between the college lecturers in the age of retirement, and would the Government kindly reconsider their decision and raise the age of retirement to 58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have not raised the age of retirement to 58, but members of the staff of the college may be re-employed year after year till the age of 58.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What is the age of retirement in respect of teachers in aided private colleges?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

Vigilance Commission

* 52 *Q*.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to set up a Vigilance Commission to check corruption in the State; and

(*b*) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) The Government have considered the question of constituting a Vigilance Commission in this State, and have decided in the first instance to set up a Directorate of Vigilance and Anti-Corruption and to create a post of Director of the grade of an Additional Inspector-General of Police, and to merge the present Anti-Corruption Organization, viz., the 'X' Branch, C.I.D., with this Directorate. Further action will be taken if necessary after the formation of the Directorate.

வித்துவான் தி. முத்துக் கண்ணப்பன்: உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்களையும் அதாவது (Non-Official Members) களையும் இக் கமிட்டியில் சேர்க்க உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படி உத்தேசமில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: What is the jurisdiction of this Directorate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The jurisdiction is the Madras State.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: No, Sir. I want to know whether only Government servants or even the public indulging in corruption will come within the purview of this Directorate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This may cover any case of abuse or corruption in non-official organisations like the co-operative societies.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: They are quasi-Government bodies. உதாரணமாக அரசியல் வாதிகள் இருக்கிறார்கள். சிலரிடம் அதிகாரிகள் பணம் வாங்குகிறார்கள், எலக்ஷனுக்காக. அவர்களும் கொடுக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வியாபாரிகள் பிளாக் மார்க்கெட் பண்ணலாம். பிளாக் மார்க்கெட் அரசாங்கத்தின் உத்தரவுக்கு விரோதமாக பண்ணும்போது அதை கவனிப்பார்கள். இன்கம்டாக்சு ஏமாற்றினால் கவனிப்பார்கள். மற்ற தவறுகள் இருந்தால் வராது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தவறு என்றால் தவறு தான். அதில் ஏதாவது பாகுபாடு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'மொராலிடி' என்பது பெரிய விஷயம். எல்லாவற்றையும் டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸ் பார்ப்பதில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: லஞ்சத்திற்கு டெஃபனிஷன் விளக்கம் ஏதாவது அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறபோது அதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

Spinning mills

* 53 *Q*.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there has been any revision of policy in the matter of recommendation for the issue of licences for establishment of spinning mills in the State; and

(*b*) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Have the Government recomended to the Central Government cases for issue of licences?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : We have not only recommended but we have obtained licences for thirteen mills in the private sector.

Sri S. K. SAMBANDHAN : What are the bases on which this Government recommended these applications?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Firstly, the area where the mill is to be located should be a backward area. Secondly, the person to whom it is recommended should not have a textile mill already because we want to bring in new people. Thirdly, we look into the ability of the person to put up the mill, and so on.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether there were only thirteen applications in the State or there were any more applications?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : More than 420 applications.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Out of these 420 applications, how were these thirteen applicants selected for recommendation?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : I have already stated what are the tests which we apply and when these tests are satisfied, some people have got to be recommended.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Does it mean that all the other applicants do not possess the required qualifications?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : I do not know whether it follows from the answer. It means that we have got thirteen mills and we have recommended these thirteen people on this basis. There may be others with the same qualifications. When we get more mills, we shall try to give to others.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : பிற்போக்கான இடங்களில் இந்த மில்கள் வைக்க லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பிற்போக்கு என்று கருதப்படும் முதுகுளத்தூர் தாலூகா அதில் விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்தி அதில் யாராவது பிரைவேட் செக்டார் மில் ஏற்பாடு செய்வதற்கு கவர்மெண்ட் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஜில்லாவுக்கு ஒரு மில்தான் கொடுத்தோம். 13 தான் வந்தது. எல்லா ஜில்லாவுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுத்தோம். சிவகெங்கைக்கு கொடுக்கப்பட்டது.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether persons in each district where the mills have to be established have been given the licence?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : There is no such restriction. In fact, we cannot say that only persons in the district must be given the licence. All the people in the State are eligible and, as far as possible, we shall try to give to the person in the district.

Sri S. K. SAMBANDHAN : Why should the Government recommend the issue of a licence for establishing a mill in a particular district to a person who is not a resident of the district while there were applications from the same district?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Because under our Constitution, a citizen of Madras State is entitled to carry on business in any part of the State.

Sri S. K. SAMBANDHAN : I want to know whether there is any disqualification for the applicants from that particular district and why they were not recommended whereas people from other districts have been recommended for issue of licences for establishing mills in that particular district.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : I have very clearly explained. I do not accept the principle that only the persons in the district should be given a licence in the district, and that is the reason.

University for Technology

* 54 *Q.*—Sri M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to start a separate University for Technology in this State, and if so, the stage at which the matter stands?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : The matter is under examination.

Beggars

* 55 *Q.*—Sri K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to conduct a survey of the beggars in the State;

(*b*) whether any survey of beggars has been conducted in any district or City; and

(*c*) if so, the details thereof?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) (*b*) No.

(*c*) Does not arise.

Sri K. S. ABDUL WAHAB : Is there any programme before the Government for the eradication of begging?

The Hon. Srimathi JOTHI VENCATACHELLUM : There is no such programme.

[29th February 1964

SRI K. KAMALAKKANNAN : May I know how many Beggar Homes there are in our State?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

SRIMATHY MARY C. CLUBWALA JADHAV : Is the Hon. Minister aware that a beggar survey has been conducted by the Madras School of Social Work in Madras City?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

Honorary Medical Officers

* 56 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of honorary medical officers in the Government hospitals who have been appointed for more than one term; and

(b) the reasons for such appointments?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Honorary medical officers—33. Honorary assistant medical officers—113.

(b) Candidates are re-appointed as honorary medical officers and honorary assistant medical officers due to the following reasons :—

(i) want of qualified and suitable candidates;

(ii) to enable honorary assistant medical officers to gain experience and become eligible for appointment as honorary medical officers.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, whether it is a fact that at the time when the honorary medical officers system was introduced by the State of Madras, the period for which these honorary medical officers were appointed was the same as for stipendiary medical officers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, a separate question may be put, because I have no information ready at hand.

MR. CHAIRMAN : What is the question?

DR. A. SREENIVASAN : At the time the honorary medical officer system was introduced, the term for which they were appointed was the same as for their stipendiary counterparts.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : They have the same period now.

DR. A. SREENIVASAN : May I know when the five-year limit was introduced by the Government for the honorary medical officers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : From last year, Sir. I will explain it further. It was five years when the scheme of honorary medical officers was first introduced.

29th February 1964]

Afterwards the period was reduced to three years. Again last year, when the Government received a representation from the Honorary Medical Officers' Association, it was increased to five years.

DR. A. SREENIVASAN : Is it the idea of the Government, that the honorary medical officers should be on their good behaviour so that they may earn another period of service in the Government hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I have replied to this point in my main answer to the question.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, if the Government went on appointing the same person over and over again, junior members in the profession will have no opportunity whatsoever and incentive for higher education will be lost after a particular age in a man's existence.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : With regard to this supplementary question, I may say that the Government are taking necessary notice of this and they will also take suitable action whatever necessary.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, is the consideration one of best talents being available to the patients or giving experience to the doctors? If the consideration is one of best medical talents being available to patients and not giving training to the doctors, then I think there should be a different emphasis on the perspective altogether.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : In the case of honorary medical officers we give them more than one term because, the first term being only for five years, if the next term is given, they become eligibe for appointment as honorary medical officers, by which time they complete eight years. Again in certain cases, there were no outsiders who applied for the post, excepting the incumbents who were already there. In such cases we are unable to recruit from outside and consideration is given to talented medical officers.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, whether it is a fact that so many people with post-graduate qualification in medicine and surgery and other subjects of medicine were rejected while the existing incumbents were continued in service?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : As I have stated earlier, it is only on merits that they are given a second term to make them eligible for becoming honorary medical officers. Some of the post-graduate doctors, whom the hon. Member refers to, who applied wanted postings according to their whims and fancies to which the Government were not able to agree.

DR. A. SREENIVASAN : My question is different. My point was not regarding honorary assistant medical officers. I was referring to honorary medical officers, that is the Civil Surgeons' cadre. Specific qualifications have been prescribed by the

[29th February 1964

Government for recruitment of honorary medical officers of higher rank. When there are umpteen people who have got higher qualifications, the same set of people are being appointed again and again. That is the point to which I would request the Government to apply their mind.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : By reappointing the doctors the hon. Member has referred to, the doctors seem to be creating a complex between the city hospitals and the mofussal institutions. For that reason the Government are taking particular notice of particular cases, and I hope it will all be settled soon.

DR. A. SREENIVASAN : I beg to differ from the Hon. Minister. I was not referring to city hospitals at all. I was referring to all hospitals in the State of Madras and as every one knows, honorary medical officers in the mofussal stations will not be in a position to go up for higher studies in medicine and surgery . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There can be a general discussion on the subject when the Budget is discussed.

DR. A. SREENIVASAN : Now we are on the subject. My only complaint is that the Government have not cared to scrutinize the numerous applications of doctors with post-graduate qualifications who applied for honorary medical officers' places. The Government go on reappointing the same set of people from time to time.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I may inform the hon. Member that there is a committee which selects the honorary medical officers from among those who apply for the posts. The recommendation of the Committee is accepted by the Government.

MR. CHAIRMAN : Dr. Sreenivasan, is it your point that people with post-graduate qualifications do not get it?

DR. A. SREENIVASAN : The existing incumbents are reappointed, and people who obtained post-graduate qualification later on have not had an opportunity. That is my submission, Sir.

MR. CHAIRMAN : All right. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III—ANNOUNCEMENT RE : DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee of the Council held at 2–30 p.m. today the following programme of business has been decided :

2nd March 1964 to 7th March 1964	General discussion on the Budget for 1964–65.

29th February 1964] [Mr. Chairman]

8th March 1964 ..	Sunday—Holiday.
9th March 1964 ..	1. Reply to the General discussion on the Budget for 1964–65. 2. Non-official business.
10th March 1964 to 23rd March 1964	No meeting.
24th March 1964 ..	Discussion on the Mid-term appraisal of Third Five-Year Plan.
25th March 1964 ..	1. Presentation of the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1963–64. 2. Discussion on the Mid-term appraisal of Third Five-Year Plan (continued).
26th March 1964 ..	Discussion on the Mid-term appraisal of Third Five-Year Plan (continued).
27th March 1964 ..	Good Friday—Holiday.

Further programme of business will be decided later. The Council will meet daily at 3 p.m.

IV—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR 1964–65.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, It is my privillege to present the Budget Estimates for 1964–65 to this House. In his Budget Speech *in the Legislative Assembly this morning, the Chief Minister has dealt with the proposals embodied in the Budget in detail. I shall not traverse the same ground again, but shall invite your attention in brief to the Salient aspects of the Budget.

2. The Revised Estimates for the current year as well as the Budget Estimates for the next reflect in ample measure the gathering momentum of the Third Five-Year Plan, as it enters the fourth year. The outlay on Plan schemes for the current year was originally fixed at Rs. 60 crores, but will now exceed appreciably Rs. 68 crores. The need for making a substantially larger provision for Plan schemes in the current year has naturally caused considerable strain on the Government's resources. As indicated by the Chief Minister, these difficulties are, however, being progresssively overcome with the co-operation of the Government of India and the Planning Commission, who are both well aware of our problems and achievements.

3. The Mid-Term Appraisal of the Plan has highlighted the fact that implementation has been quite satisfactory, not merely in financial terms but also in terms of achievement of the physi-

* Printed as Appendix on pages 18–37 and 61–74

[Sri R. Venkataraman] [29th February 1964

cal targets. The progress of the State's economy cannot of course be wholly assessed in terms of fulfilment of the programmes included in the State's Plan, for a significant part of our developmental efforts is in the central and private sectors, and does not figure in our Budget documents. The promotion of large scale industries, in particular, has been left largely to the efforts of the Central Government and the private sector and has not entailed any large direct financial outlays by this Government. We have, however, played an active role in nursing industries in several ways—in securing licences from the Central Government for establishment of industries, in the acquisition of lands and in the provision of facilities for water and power. The long-term finance provided by the Madras Industries Investment Corporation has also played a crucial role in the development of industries in the State. Since the commencement of the Third Five-Year Plan alone, the Corporation has sanctioned 81 applications for loans, involving a total amount of over Rs. 6 crores. It has also promoted new ventures by underwriting the issue of shares and participating directly in the share capital in many cases. The guarantees given by the Corporation in respect of deferred payments for supply of machinery and on loans given by banks to private industrial units have also been of considerable help to the industrialists. With a view to strengthen further the resource-base of this Corporation, action has been initiated for increasing its share capital to Rs. 2 crores towards which a provision of Rs. 25 lakhs has been made in the present Budget. In spite of the serious deficiencies in industrial minerals and natural fuel resources, this State has made fairly satisfactory progress in industrial development in the last few years due to the initative of an enlightened entrepreneurial class under the fostering care of the State Government. The provision of overheads by the State in the form of industrial estates, with common service facilities, has sparked off the growth of a number of small-scale industrial units of a varied nature. The Government are setting up directly thirteen new industrial estates spread over different parts of the State, apart from assisting with substantial loans the establishment of private industrial estates at Coimbatore and Madras and four co-operative industrial estates at Tuticorin, Sivakasi, Pollachi and Vyasarpadi.

4. The important industrial projects of the Central Government in this State such as Neyveli Lignite Project, Raw Film Factory, Surgical Instruments Factory, the Teleprinter Factory, the Heavy Vehicles Project at Avadi and High Pressure Boiler Plant at Tiruchirappalli have made satisfactory progress in the current year. The commissioning of four thermal units of 50 MW each as part of the Neyveli Lignite Project deserves special mention.

5. The importance accorded in our Plan to schemes for generation of power has been one of the main contributory factors for the industrial progress of the State. The original provision for power schemes in the Third Five-Year Plan was itself large being about Rs. 100 crores out of a total Plan of Rs. 291 crores. We have since then enlarged the programmes relating to power

29th February 1964] [Sri R. Venkataraman]

further with the inclusion of new schemes such as the second stage of the Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme (estimated cost: about Rs. 7 crores), Kodayar Hydro-Electric Scheme (estimated cost: about Rs. 7.75 crores) and expansion of Basin Bridge Thermal Station at an approximate cost of Rs. 2.90 crores. The accelerated tempo of power schemes is evident from the fact that as against the original Plan provision of Rs. 20.75 crores in the current year, the revised outlay as agreed to by the Planning Commission is of the order of Rs. 25 crores. It is quite likely that we may have to assist the Electricity Board in finding additional resources for incurring even a somewhat larger outlay in the current year. The provision for the next year for Power programmes has been fixed, having regard to the resources available, at a modest level of Rs. 25 crores. Towards this Programme, provision has been made in the Government's Budget Estimates for 1964-65 for a loan of Rs. 15 crores to the State Electricity Board, the balance being found by the Electricity Board from its own resources and open market loan. The progress of the schemes has also been quite satisfactory in terms of fulfilment of physical targets. An installed capacity of power of 55 MWs in Kundah Power Houses I and II will be added to the grid in the current financial year. A number of other new schemes will also be completed in the course of the next financial year, adding a substantial block of additional power to our grid. The present forecast of commissioning of new units in the next year is as follows :—

Name of the Scheme. (1)	*Generating capacity.* (2)	*Anticipated date of commissioning.* (3)
(1) Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme Stage I	100 MW	July 1964.
(2) Kundah Power House III—I Unit ..	60 MW	August 1964.
(3) Kundah Power House III—II unit ..	60 MW	October 1964.
(4) Kundah Power House IV	50 MW	December 1964.
(5) Kundah Power House V	20 MW	November 1964.
(6) Periyar Hydro-Electric Scheme—IV Unit.	35 MW	December 1964.
(7) Anamalai Hydro-Electric Scheme—Sarkarpathy Power House	30 MW	January 1965.

6. It will be seen from the above details that most of our power schemes would be brought to fruition even in the fourth year of the Plan. The addition of 355 MWs of power in the next year should give a further stimulus to the development of industries and enable this State to register an advance over a wider front. Our rural electrification programmes too are making steady progress. On the average, more than 20,000 pumpsets are being connected to power every year and by the end of the current Plan we will thus have well over 2 lakhs of pumpsets in commission. Even assuming on a conservative basis that each pumpset will help to irrigate 5 acres, the contribution of power development to increased agricultural production should be considered substantial.

7. Honourable Members will not have failed to notice the increase in revenue of the State from only a little over Rs. 90 crores at the end of the Second Five-Year Plan to nearly Rs. 138.5 crores in the coming year. Even after making allowance for the purely notional increase attributable to changes in accounting classification, the bulk of the increase is real and substantial. I would like to stress here that only a small portion of this increase is due to the additional taxation in the current Plan period and that by far the most significant part of the increase is due to the buoyancy of our important sources of revenue such as Sales Tax and Motor Vehicles Tax and of Central Taxes like Income-Tax and Union Excise Duties of which get a share No doubt our expenditure has also risen in the same measure, but the point on which the House would like to re-assure itself is that the increase in resources has not been frittered away on non-developmental expenditure. We undertook a substantial revision of scales of pay in 1960-61, the full impact of which is gradually being felt in the current Plan period. We had also to make an upward revision of dearness allowance of employees last year. Even so, non-developmental expenditure which constituted 37.48 per cent of our total revenues in 1960-61, the last year of Second Plan, would decline to 34.77 per cent of the total revenues in 1964-65. This decline is noticed in spite of the fact that last year we stepped up our expenditure on Police by a fair margin in the light of the new situation created by the National Emergency, and also in spite of the substantial expenditure on the Old Age Pension Scheme which, curiously enough, is classified in our accounts as non-development expenditure. The House may therefore rest assured that all the resources which the Government have secured through additional taxation have been utilised for developmental schemes in and outside the Plan.

8. The Budget Estimates for the next year at currnt levels of taxation disclose a deficit of Rs. 324 lakhs. The Government have sought to cover a portion of this deficit by variations in the rate of Sales Tax on a few commodities. In a sense, this adjustment is only a corollary to the enhancement of the general rate of Central Sales Tax from 1 per cent to 2 per cent by Central legislation last year. The Central Sales Tax Act stipulates that the levy on certain goods classified as "declared goods" in inter-State trade cannot be higher than the rates applicable to trade within the State under the relevant Sales Tax Law of the State. The rate on cotton and cotton yarn in our General Sales Tax Act is only 1 per cent with the result that we do not, in respect of these commodities, get the benefit of enhancement of the general rate of Central Sales Tax from 1 per cent to 2 per cent. The loss of revenue thus occasioned is substantial. What the Government have sought to do is to obviate this loss of revenue under Central Sales Tax by increasing the levy on cotton and cotton yarn from 1 per cent to 2 per cent under our General Sales Tax. In this process we will get additional revenues not only under General Sales Tax but also under Central Sales Tax, the incidence of which will be on dealers in other States. Agree-

ably to the variations in the rates on cotton and cotton yarn, the rates on cotton waste, cotton yarn waste and artificial silk fibre yarn and staple fibre yarn will also be raised from 1 per cent to 2 per cent.

9. Even after this levy, the revenue deficit at Rs. 234 lakhs may look substantial. The recurring revenue deficits during the last three years is due largely to the growth in expenditure on social services like Education, Medical and Public Health, Harijan Welfare and Rural Welfare Schemes as embodied in the Community Development programme and Old Age Pensions. The following figures speak for themselves :—

Head of Development.	*Actuals,* 1956-57 (*Beginning of Second Plan*).	*Actuals,* 1960-61 (*End of Second Plan*).	*Budget Estimates,* 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(RUPEES IN LAKHS.)		
Education including Technical Education	10,27	18,39	30,74
Medical and Public Health	4,12	8,31	10,72
Harijan Welfare	1,08	3,87	4,49
Community Development Programme ..	3,00	3,96	6,44
Old Age Pension	Nil.	Nil.	1,66

10. In a society where there are still large inequalities of income, it is only by a significant expansion of social services that we can neutralise, in some measure, the harsh impact of such inequalities and assure reasonable opportunities for advancement to the poorer sections of the people. It is with this end in view that in spite of the deficit on revenue account the Government have decided to make secondary education free. This decision will alone entail an additional expenditure of the order of Rs. 50 lakhs in the coming year. The social service schemes have all built-in growth potential. The expenditure under these heads tends to be determined increasingly with reference to needs and does not lend itself to regulation with reference to resources available. The outlay on appointment of additional teachers or on provision of diet and medicines in hospitals has to be made with reference respectively, to the number of children seeking admission or the number of patients to be taken care of and cannot be curtailed on grounds of financial stringency. It is the pronounced shift in the empahasis in the State's expenditure from regulatory to social welfare service that accounts for the revenue deficit. If, for the sake of argument, we decide to cut out the Old Age Pension Scheme costing Rs. 166 lakhs and the Midday Meal Scheme for school children costing Rs. 168 lakhs, the current deficit could be converted into a comfortable surplus. Many States have yet to make a beginning on welfare services of this nature and they are not yet fully incorporated in the Plan either. Further even this deficit, though large in absolute terms, will not be very significant in relation to the growing revenues of the State. Government have also not been slow or reluctant to initiate action for keeping

[Sri R. Venkataraman] [29th February 1964

the deficit within manageable proportions. The proposal in the current Budget for adjustments in the Sales Tax rates in select commodities is an instance in point. It should also be remembered that we have, by our prudent financial management created productive assets of a substantial magnitude for the benefit of the people. Up to the end of the last financial year we had invested Rs. 171 crores on power projects, Rs. 72 crores on irrigation projects and Rs. 71 crores on buildings, stocks and other capital assets. We had also lent about Rs. 62 crores to local bodies, co-operative organisations and cultivators and these and other investments are fetching a fair return. As against these and other assets of a book value of about Rs. 382 crores, the public debt of the State including loans to Government of India was of the order of only Rs. 276 crores.

11. Madras will be among the few States in India which have done well in regard to mobilisation of resources for the Plan. The State has not merely fulfilled the additional tax effort expected of it by the Planning Commission but has also pursued a policy of conserving all its resources for the Plan by keeping non- developmental expenditure under the strictest scrutiny. I would also recall in this connection the fairly drastic pruning of building programmes which we undertook last year in the wake of the National Emergency so at to economics on scarce materials and release additional funds for programmes of high priority such as those relating to power, irrigation and agricultural production. We should have no difficulty in fulfilling a Plan of Rs. 291 crores as already agreed to by the Planning Commission and, in fact, on current forecasts we should be able to fulfil a substantially bigger Plan of Rs. 325 crores, given the resources. It will be the endeavour of this Government in the remaining two years of the Plan to continue to enforce the utmost economy in regard to non-essential expenditure and at the same time streamline the machinery for Small Savings and the collection of existing taxes like Sales Tax in order to fulfil the bigger Plan. It is only by such efforts that we can lay the foundation for a higher rate of growth in subsequent Plan periods. I have no doubt that the House will keep this in view and support the Government in all its efforts at mobilisation of additional resources.

12. With these words, Sir, I commend the Budget Estimates of 1964-65 for the acceptance of this House.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 2nd March 1964.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 102. *Short review of the activities of the administration of Commercial Taxes, Hindu Religious and Charitable Endowments, Survey and Land Records and Stamps for the half-year ended 30th September 1962.*

29th February 1964]

† 103. *Report of the School Meals and School Improvement Schemes Assessment Committee, 1961 and statement showing the action taken on the recommendations of the Committee.*

‡ 104. *Notification issued with G.O. No. 2160, Rural Development and Local Administration, dated 10th October 1963, regarding issue of rules for the preparation and submission of administration report of the panchayat union councils .*

‡ 105. *Notification issued with Roc. No. 50458/63, Rural Development and Local Administration, dated 13th November 1963, relating to Eruvadi Panchayat, Nanguneri taluk, Tirunelveli district.*

‡ 106. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1775, Public (General-M), dated 19th November 1963, regarding introduction of Tamil in certain Government offices up to the district level.*

‡ 107. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3501, Revenue, dated 16th December 1961, relating to ryotwari settlement of Naluvasancottai inam estate in Sankarankoil taluk, Tirunelveli district.*

‡ 108. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2522, Rural Development and Local Administration, dated 30th November 1963, regarding amendment to the rules relating to the assessment of collection of levy of tax on agricultural land by panchayats.*

‡ 109. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2770, Home, dated 29th August 1963, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.*

‡ 110. *Notification issued with G.O. P. No. 2574, Revenue, dated 24th August 1963, regarding amendments to the rules framed under sections 2 and 3 and under section 116 (1) and (2) (vi) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.*

‡ 111. *Notification issued with G.O. R. No. 788, Revenue, dated 12th November 1963, regarding exemption from the liability to entertainments tax, the benefit film shows, which may be conducted in the city and in the districts in connection with the Flag Day Celebration in December 1963*

‡ 112. *Notification issued with G.O. Ms. No. 5592, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th November 1963, regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.*

‡ 113. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2381, Local Administration, dated 6th November 1963, regarding amendments to the rules relating to the qualification and recruitment of inferior servants under Municipal Councils and the grant of gratuities by Municipal Councils.*

[29th February 1964

‡ 114. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3606, Home, dated 16th November 1963, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, vehicles bearing Registration No. MDJ 4036 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Supervising Public Health Officer, B.C.G. Vaccination Campaign Unit II, Vellore.*

‡ 115. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3825, Home, dated 6th December 1963, regarding amendment to the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952.*

‡ 116. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3933, Home, dated 18th December 1963, regarding amendments to the Madras Spirituous Essence Rules, 1959.*

‡ 117. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3527, Revenue, dated 18th December 1963, relaxing rule 27 of the rules framed under clauses (q) and (s) of sub-section (2) of section 100 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, in respect of gift of stone idol of Sivalingam belonging to Thandaveswaraswamy temple, Kolumam, Udumalpet taluk, Coimbatore district.*

‡ 118. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2530, Rural Development and Local Administration, dated 2nd December 1963, regarding issue of rules relating to absorption of teachers employed in elementary schools rendered surplus consequent on the implementation of the revised teacher-pupil ratio.*

‡ 119. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3412, Revenue, dated 4th December 1963, regarding amendment to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.*

‡ 120. *Notification issued by the Collector and Inspector of Panchayats, North Arcot district, Rc. No. NV. 1. 92121, dated 2nd December 1963, regarding removal of the President of Appukkal Panchayat in Vellore taluk from the office of the said panchayat with immediate effect.*

‡ 121. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2582, Rural Development and Local Administration, dated 5th December 1963, appointing the 6th day of December 1963 as the date on which the Madras Municipal Authorities (Term of Office and Election of Councillors) Act, 1963, shall come into force.*

‡ 122. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3194, Revenue, dated 1st November 1963, regarding reduction in the rate of tax for Guindy races.*

‡ 123. *Report of the One-man Committee appointed by the Madras Government for assessment of work done in Basic Training Schools in the State and Government decision and action proposed to be taken on it.*

29th February 1964]

‡ 124. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3779, Home, dated 2nd December 1963, regarding amendment to by-laws relating to prevention of overloading of hand-carts.*

‡ 125. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3780, Home, dated 2nd December 1963, regarding amendment to by-laws to regulate meetings on the foreshore.*

‡ 126. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3174, Food and Agriculture, dated 22nd October 1963, relating to the market area and notified market area to the markets at Valavanur and Gingee of the South Arcot Market Committee.*

‡ 127. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1759, Public (General-M), dated 13th November 1963, regarding introduction of partial scheme of Tamil correspondence in the offices of certain heads of departments and certain offices of State-wide jurisdiction.*

‡ 128. *Notification issued with G.O. Ms. No. 5611, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 29th November 1963, regarding amendment to the rules for the operation of the accounts of the Madras State Housing Board with the Government and with the State Bank of India by the officers of the said Board.*

‡ 129. *Notification issued with G.O.P. No. 3615, Revenue, dated 31st December 1963, relating to use of 'C' form for several transactions up to a limit of Rs. 5,100.*

‡ 130. *Notification issued with G.O. No. 3262, Revenue, dated 8th November 1963, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.*

†† 131. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3594, Food and Agriculture, dated 10th December 1963, regarding amendment to the Madras Agricultural Produce Market Rules, 1962.*

†† 132. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3362, Revenue, dated 29th November 1963, regarding amendment to the "Furnishing of Security by Officers and Servants Rules".*

---

* Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

† Laid on the table of the House on 24th January 1964.

‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 14th February 1964.

†† Sent by post to all M.L.Cs. on 24th February 1964.

[29th February 1964

APPENDIX.

**1964-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 29-ம் தேதி தமிழ்நாடு சட்ட
சபையில் முதல் அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்
களின் உரை.**

முன்னுரை.

சபாநாயகர் அவர்களே,

1964-65-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையைச் சபை
முன்பு சமர்ப்பிக்கின்றேன். 1962-63-ம் ஆண்டின் கணக்குகளும்
நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீடுகளும் சபை முன் வைக்
கப்பட்டுள்ளன. சீன ஆக்கிரமிப்பின் விளைவால் ஏற்பட்ட அவ
சரக் சூழ் நிலையில் எனது முன்னைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை
நான் உங்கள் முன்னர் வைத்தேன். அத்திட்டத்தில் நமது
மாநிலத்தின் வருவாயிலும், செலவினங்களிலும் அவசர
காலத்தின் அதிர்ச்சி ஓரளவு பிரதிபலித்திருந்ததைக்
கண்டிருக்கலாம். அவசரகால நெருக்கடியை யொட்டி,
1962-63-ம் ஆண்டில் திட்ட வேலைகளுக்காக எவ்வளவு உதவித்
தொகை அளிக்கப்பட்டதோ, சற்றேறக்குறைய அதே அளவிற்குத்
தான் 1963-64-ம் ஆண்டிற்கும் மத்திய உதவித் தொகை யளிக்கப்
படும் என்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிவு, நமது நிதி வசதி
களை ஓரளவு பாதித்தது. ஆனால் அதே நேரத்தில் உள் நாட்டுப்
பாதுகாப்பையும் பொது நிர்வாகத்தையும் பலப்படுத்துவதற்
காகச் சில கூடுதல் பொறுப்புகளை மாநில அரசாங்கம் ஏற்க
வேண்டியிருந்தது. போலீஸ் படையினரை, அதுவும் முக்கிய
மாக ஆயுதம் ஏந்திய போலீஸ் படையினரை பலப்படுத்து
வதற்காக அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டியிருந்தது. ஊர்க்
காவல் படைகளை அமைப்பதற்கும் தேசிய மாணவர் படையின்
எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கும் நாம் நடவடிக்கைகளை
மேற்கொண்டோம். நாட்டிற்கு இன்றியமையாத தற்காப்பு, அபி
விருத்தி ஆகிய இரண்டின் தேவைகளையும் மனதிற் கொண்டு
தொழில் நுட்பப் பயிற்சி வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்
டங்களையும் நாம் துவக்கி வைத்தோம். விவசாய உற்பத்தி, மின்
சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காகவும் அதிகமான முதலீடு
செய்ய வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு தற்காப்புக்கும், பொருளா
தார அபிவிருத்திக்கும் உதவும் வகையிலே வரவு-செலவுத் திட்
டம் அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குறிக்கோள் பெருமளவில்
வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சி
யோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். போர் நிகழ்ந்த பகுதிகளை
அடுத்துள்ள எல்லைப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட நமது
ஆயுதப் போலீஸ் படையினர் தங்கள் பொறுப்புக்களை நன்கு
நிறைவேற்றியிருக்கின்றனர். அப்பகுதிகளில் நமது போர்ப்
படையினருக்கிருந்த சிரமங்களை ஓரளவு குறைப்பதில் உதவி
யிருக்கின்றனர். விவசாய உற்பத்தித் திட்டங்களும் பெரும் அள
விற்குச் செவ்வனே நிறைவேறியுள்ளன என்பது திட்ட இடைக்
கால ஆய்விலிருந்து புலனாகும். மின்சார உற்பத்திக்கான திட்
டங்களும் வேகமாக நிறைவேறி வருகின்றன. சில திட்டங்கள்

29th February 1964]

குறித்த காலவரையறைக்கு முன்பே நிறைவேறி செயல்படத்
தொடங்கிவிட்டன. நடப்பு நிதி ஆண்டில் குந்தா முதலாவது,
இரண்டாவது மின்சார நிலையங்களிலிருந்து கூடுதலாக 55
மெகவாட் மின் சக்தித் திறன் நமது மின் இணைப்பிற்குக் கிட்டி
யுள்ளது.

திட்ட முதலீட்டின் உயர்வு.

2. அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதுதான் தற்
காப்பு நடவடிக்கைகளை ஆதரிப்பதற்கான சிறந்த வழி என்பதை
உணர்ந்திருந்தும் நடப்பு ஆண்டில் திட்ட முதலீட்டுக்காகச்
சுமார் 60 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருந்தோம். நாட்டு எல்லை
யில் நிகழ்ந்த ஆக்கிரமிப்பைச் சமாளிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த மத்
திய அரசாங்கத்தினரைத் திட்டங்களுக்கான உதவித் தொகையை
அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டி சங்கடத்திற்கு உள்
ளாக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை. தவிர அவசரக் கால நிலையின்
கடுமை நீடித்தால் நம்முடைய முக்கியமான திட்டங்களுக்கு
வேண்டிய கருவிகளும், கட்டிடப் பொருள்களும் கிடைப்பதில்
கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு நமது முக்கிய வேலைத் திட்டங்கள் செயல்
படுவதில் தடங்கல் ஏற்படலாம் எனவும் நினைத்தோம். எனவே
60 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக திட்டமிடுவது நடைமுறைக்குப்
பொருந்தாது என எண்ணினோம். அதிர்ஷ்டவசமாக எல்லையில்
ஏற்பட்ட நெருக்கடி தளர்ந்துள்ளது. ஓரளவுக்கு நமது அச்சங்
களும் பொய்த்துவிட்டன. இதனால் நமது முக்கிய திட்டங்களான
குந்தா, மேட்டூர் குடைவு நீர்மின்சாரத் திட்டங்கள், பரம்பிக்
குளம்-ஆளியாறு திட்டம் முதலானவை செயல்படுவதில் விரைவு
ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்விரைவால் நமக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டா
லும் கூடவே சில சிரமங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. நடப்பு ஆண்
டில் திட்டப் பணிகளுக்காக மொத்தம் 68 கோடி ரூபாய்க்கும்
மேலாக கண்டு பிடிக்க வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.
முன்னர் தீட்டிய திட்டத்தை விடக் கணிசமான அளவு பெரிய
திட்டத்தை நடப்பாண்டில் நிறைவேற்ற நேர்ந்ததால் அரசாங்
கத்தின் வழிவகை நிதி நிலையில் (Ways and Means Position)
பெருமளவிற்குச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. இருப்பினும், இவை
யெல்லாம், இந்திய அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்பாலும், திட்டக்
கமிஷனின் ஒத்துழைப்பாலும் நீங்கி வருகின்றன. நமது மாநிலத்
தில் முக்கியமான வேலைத் திட்டங்கள் எல்லாம் நன்கு முன்னேறி
வருகின்றன என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர்.

3. சென்ற ஆண்டுகளில் நிதி நிலை அறிக்கைகளில், திட்டங்
களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பணிகளின் முன்னேற்றங்களைப் பற்றி
விரிவாகப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளன. திட்டத்தின் இலட்சியங்
களையும், நோக்கங்களையும் நிறைவேற்ற வழிவகை செய்யும் ஒரு
கருவியாக வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பதால், திட்ட
சாதனைகளைப் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கையில் விளக்கிச் சொல்
வதும் பொருத்தமானதுதான். ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு
முன்புதான் இச்சபையில் இடைக்கால ஆய்வின் மீது நடந்த விவா
தத்தின்போது திட்டத்தின் முன்னேற்றம் பற்றிய விரிவான தக

[29th February 1964

வல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. திட்டங்கள் குறித்த கால வரை
யறைக்குள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. சில முக்கியமான திட்டப்
பணிகள் அவற்றின் காலக்கெடுவிற்கு முன்னதாகவே சிறப்பாக
நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை மட்டும் இச்சந்தர்ப்பத்தில்
சொல்லிக் கொள்வதோடு அமைகிறேன்.

திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்பின் பிரச்னைகள்.

4. நமது மாநிலத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில்
பரவலான திருப்தியிருப்பினும், திட்டத்தை யொட்டி எழுந்
துள்ள சங்கடங்களைப்பற்றி ஓரளவு மனக்கிலேசம் ஏற்பட்டிருப்
பதை நான் அறிவேன். அரசாங்கத் தலையீடின்றி, கட்டுப்பாடின்றி,
தானே இயங்கும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் (Laissez faire
economy), இருக்கின்ற வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, உயர்ந்த
பட்ச வளர்ச்சிக்கு வழிவகை செய்ய உருவான முயற்சிகள் இடை
யாது. இதற்கு மாறாகத் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் கிடைக்
கக்கூடிய சாதனங்கள் அனைத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு
அவற்றை எவ்வளவு சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள
முடியுமோ அம்முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் முனைகிறது.
அத்திட்டம், நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளையும் தொலை
நோக்குடன் மதிப்பிட்டு அதற்கேற்ப முக்கியமான
உடனடித் தேவைக்கு மேலும் முதலீடு செய்ய துறைகளில்
இக்கருத்தைச் சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். முயல்கிறது.
தற்போது இரண்டாவது கட்டத்தில் 7 கோடி ரூபாய் உதாரணமாகத்
உருவாகி வரும் மேட்டூர் சுரங்க நீர் மின்சாரத் செலவில்
அல்லது சுமார் ஏழே முக்கால் கோடி ரூபாய் திட்டத்தையோ
வேறிவரும் கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்டத்தைப் செலவில் நிறை
நாம் முதலில் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை பற்றியோ
களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மின்சார வளர்ந்து வரும் தொழில்
வதற்கான திட்ட இலட்சியம் நம்முன் உற்பத்தியைப் பெருக்கு
கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கமாட்டா. எனவே இல்லை என்றால் இப்பணி
வேற்றுவதற்காகக் கூடுதலான நிதி ஆதாரங்களைக் திட்டங்களை நிறை
டிய அவசியமும் இல்லாமல் போயிருக்கும். காண வேண்
கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்ட சில குறிக்கோள்களைக் ஆனால் முன்
ஒரு பொருளாதாரத் திட்டம், நாட்டின் பொருளாதார கொண்ட
ரத்தை அதன் உச்ச நிலையில் இயங்கும்படித் தூண்டிக் இயந்தி
யிருக்கிறது. இதனால் பொருளாதார அமைப்பில் கொண்டே
அயர்வு ஏற்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் சங்கடங்கள் ஓரளவுக்கு
நாட்டு நாணயச் செலாவணி பற்றாக்குறை, கட்டுப்பாட்டுப்பொருள் வெளி
களின் பற்றாக்குறை, விலைவாசி ஏற்றம் ஆகிய உருவங்களில் பிரதி
பலிக்கின்றன. இவையெல்லாம் வேகமான முறையில் பொருளா
தார வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்று முயலும்போது சாதாரண
மாகவே எழக்கூடியவை. நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகே பயனளிக்
கக்கூடிய சில பெரிய வேலைத் திட்டங்களுக்கு நமது திட்டம்
முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறது. இத்திட்டங்கள் எல்லாம் நம்மு
டைய பொருளாதார வளர்ச்சித் திறனைப் பெருக்குவதற்கு இன்றி
யமையாதன. உருக்கு ஆலைகளிலும், கனரக மின்சாரத் தொழில்

29th February 1964]

களிலும் போடப்படும் திரண்ட முதலீடுகள் குறுகிய கால எல்லைக்
குள் பயன் தருவதில்லை. ஆனால் நம்முடைய நீண்ட கால வளர்ச்
சிக்கு அவை இன்றியமையாதவை. இத் திட்டங்கள் உருவாகிக்
கொண்டிருக்கும்போது, அவற்றிற்காகச் செலவாகும் தொகை
யெல்லாம் பலர் கையிலும் வருவாயாக மாறி, ஏற்கனவேயுள்ள
உபயோகச் சாதனங்களுக்குப் போட்டியிடுவதால் விலைவாசிகள்
ஏறுகின்றன.

விலைவாசிப் பிரச்னையும் பரிகார நடவடிக்கைகளும்.

5. இந்த விலையேற்றம், குறிப்பாகச் சென்னை நகரத்தில் அரிசி
விலையேற்றம், மக்களின் சில பிரிவினருக்குத் துன்பத்தை அளித்
துள்ளது என்பதை நான் அறிவேன். சென்ற சில வாரங்களில்
சென்னை நகரில் அரிசி விலை ஏறியதற்கு ஒரு காரணம், நடுத்தர
வகுப்பினர் விசேஷமாக விரும்பும் நெல்லூர் அரிசி வழக்கமாக
வருவது தடைப்பட்டதுதான் என்று நம்ப இடமிருக்கிறது. இதற்
கான காரணங்கள் தற்காலிகமானவை. தற்காலிகத் தடை
நீங்கி, வழக்கமாக வரும் அரிசி இங்கே வரும்போது அரிசியின்
விலையிலும் சாதகமான ஒரு மாற்றம் ஏற்படும். பெரும் அளவில்
முதலீடு செய்யும் திட்டங்களாலும், வளர்ந்து கொண்டே வரும்
மக்கள் தொகையின் பெருக்கத்தினாலும் விலைவாசிகளில் சிறிது
ஏற்றம் காணப்படும் என்னும் உண்மையை நாம் எப்போதும் மன
தில் கொண்டுள்ளோம். எனவே விலைகளின் ஏற்றத்திற்கொப்ப
சங்களின் வருமானத்திலும் உயர்வு காணாத மக்களை இவ் விலை
யேற்றம் பாதிக்கும்; ஆதலின் அவர்களின் இன்னல்களைக்
குறைக்க அவ்வப்போது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள
வேண்டியிருக்குமென்பதையும் நாம் உணர்ந்துள்ளோம். பொது
மக்களுக்காகவும், தொழிற்சாலைகளிலும், தோட்டங்களிலும் வேலை
செய்யும் தொழிலாளர்களுக்காகவும் பயன் படும் கூட்டு
றவுச் சங்கங்களைப் பெரிய அளவில் அமைக்கும் திட்டம் சென்ற
ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து,
அதன் சேவையை மேலும் விரிவுபடுத்தி, நடப்பு ஆண்டில் வேறு
சில நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. சென்ற
ஜனவரி மாதத்தில் சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட துணை மதிப்
பீட்டில் இக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்காக 81 லட்சம்
ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நகர வாசிகளின் இன்னல்களை உட
னடியாகத் தணிப்பதற்காக 300 நியாயவிலைக் கடைகளும் தொடங்
கப்பட்டுள்ளன. இக் கடைகளுக்கு மத்திய தொகுப்பிலிருந்து
தானியம் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுடன், அரிசி மில்காரர்களிட
மிருந்தும், வியாபாரிகளிடமிருந்தும் ஒரு லட்சம் டன் அரிசி
கொள்முதல் செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்றும் தொடங்கப்
பட்டது. இத் திட்டப்படி பத்தாயிரம் டன் அரிசி ஏற்கனவே
கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. உணவுப் பொருள்களின் விலை
யேற்றத்தை மேலும் தடுக்க நம் முன்னே நிற்கும் ஒரே உறுதி
யான வழி உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு பெருக்குவதுதான். இதன்
மூலமே நீண்ட காலப் பரிகாரமும் கிட்டும். எனவேதான், நமது
திட்டத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கு சிறப்பிடம் தந்துள்ளோம்.

உணவுத்-தானியக் கொள்கை.

6. நமது மக்களில் பெரும்பான்மையோர் விவசாயத்தையே
நம்பியிருப்பவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தாழ்ந்த வாழ்க்
கைத் தரத்தை ஓரளவு உயர்த்திக்கொள்ள விரும்புவது
இயற்கையே. இந் நிலையில் உணவுப் பொருள்களின் விலைகளைக்
கட்டுப்படுத்துவதென்பது சிக்கல் நிறைந்த ஒரு பிரச்சினையாகும்
என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்
தங்களுடைய உழைப்புக்கும் முதலீட்டுக்கும் ஏற்ற பலன் கிட்ட
வேண்டும் என்று எண்ணும் விவசாயிகளின் நலன்களுக்கும்
நகரங்களில் வாழும் மக்கள் பகுதியினரின் நலன்களுக்கும்
இடையே இருவருக்கும் நியாயமான ஒரு முடிவு காண வேண்
டும். இந்த அடிப்படையில், உற்பத்தியாளர்களுக்கும், பயன்
படுத்துவோருக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் உணவுத் தானி
யங்களின் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற
கருத்து பரவலாக இருந்து வருகிறது. சமீபத்தில் நடந்த
புவனேஸ்வர் காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலும் இப் பிரச்சினைபற்றி குறிப்
பிடப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கங்களும்
இச்சிக்கலான பிரச்சினையை நன்கு உணர்ந்து, அதை விரை
வில் தீர்க்க எண்ணுகின்றனர் என்பதற்கு இதுவே ஓர் எடுத்துக்
காட்டாகும். நிலத்திலிருந்து கிட்டுகின்ற விளைவைப் பெருக்க
விவசாயிகள் செயற்கை உரம் முதலியவற்றை அதிகமாக உபயோ
கிக்க வேண்டும். தவிர விவசாய உற்பத்திச் செலவும் அதிகரித்
திருக்கிறது. இவற்றிற்கேற்ப விவசாய விளைபொருள்களுக்கு
நியாயமான, நிலையான குறைந்தபட்ச விலை கிட்டும் முறையில்
நாம் ஒரு கொள்கையை வகுக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில்
உணவுப் பொருள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மொத்த வியா
பாரிகளுக்கும் சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் அவர்களுடைய
பணிக்கேற்ற குறைந்த பட்ச அதாயம் மட்டுமே கிட்டும் முறை
யிலும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். நமது "சென்னை போர்டில்"
விலைவாசிகளின் போக்கைத் தொடர்ந்து, கூர்ந்து ஆராய ஒரு
"விலை கண்காணிப்பு ஸ்தாபனத்தை" (Price Vigilance Cel')
நிறுவியுள்ளோம். இந்த ஸ்தாபனத்தினர் சேகரிக்கும் புள்ளி
விவரங்கள், மொத்த வியாபாரிகளுடைய, சில்லரை வியாபாரி
களுடைய அதாய வரம்புகளை நிர்ணயிப்பதற்கு உதவும். கூட்டுற
வுத் துறையில் மேலும் அரிசி மில்களை நிறுவுவதன் மூலமும்,
இதுபற்றிய விவரங்கள் நமக்குக் கூடுதலாகக் கிட்டும். தவிர
அவற்றின் மூலம் விலைவாசிகளையும் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
இங்ஙனம் உணவுப் பொருள்களின் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்
படுத்தும்போது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் விவசாயிகளுக்கு
உள்ள ஊக்கம் குன்றாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை
மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் வியா
பாரிகளின் இலாபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் உணவுப்
பொருள்களின் விலை ஓர் உயர்ந்த பட்ச அளவுக்குமேல் போகா
மல் கண்காணித்துக் கொண்டால் போதும். அரசாங்கமே உண
வுப் பொருள்களின் வியாபாரம் முழுவதும் ஏற்று நடத்துவது
அவசியமில்லை. அங்ஙனம் செய்தால் விவசாயிகளுக்குத் தவிர்க்

கக்கூடிய தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். இந்த ஏற்பாடுகளின்கீழ்,
பொருள்களைப் பயன்படுத்துவோர் அரசாங்கம் நிர்ணயித்த
வரம்பிற்குட்பட்ட விலைக்கு உணவுப் பொருள்களை வாங்குவது
சாத்தியமாகும். அதே சமயத்தில் உற்பத்தியாளர்களின் நலனுக்
குக் குந்தகம் ஏற்படாது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்த, அதிக
அளவு, குறைந்த அளவு விலைகளின் அறிவிப்பின்படி நடவாது
அதனை மீறுவோர்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அதிகா
ரம் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான ஒரு கொள்கையைப் பின்
பற்றும்போது தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும் இருந்து வருவார்
கள். ஆனால் அவர்கள் அதிக லாபம் பெறுவதையே குறிக்கோ
ளாகக் கொள்ளாமல் பொதுமக்களின் நலனையும் எண்ணி வியாபா
ரம் செய்ய வேண்டியவர்களாக விருப்பார்கள். புவனேஸ்வர் மகா
நாட்டில் "ஜனநாயகத்தோடு இணைந்த சோஷலிசந்தான் காங்கி
ரசின் லட்சியம்" என்ற கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்
வரசாங்கம் இக் கொள்கையை பூரண விசுவாசத்தோடு பின்
பற்றும். அத்தகைய சோஷலிச பொருளாதார அமைப்பில் தனி
யார் துறைக்கும் இடமிருக்கும். ஆனால் அது சமுதாயத்தால் ஒப்
புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டக் கட்டுக்கோப்பிற்குள், சமுதாய நலன்
களை வளர்க்கும் வகையில் இயங்க வேண்டியிருக்கும். இந்த
முறையில் இந்தியா முழுமைக்கும் ஏற்ற ஓர் உணவுக் கொள்
கையை உருவாக்க வேண்டியதில் முதன்மையான பொறுப்பு
இந்திய அரசாங்கத்தினுடையது. எனினும், நமது மாநில
மக்களின் நலங்கருதியும், அக்கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை
எண்ணியும் இச் சபையுடன் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்
றைப் பகிர்ந்து கொண்டேன்

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு "சமூகக் காப்பு திட்டம்"

7. சமுதாயத்தில், ஒரே நிலையான வருவாய் உள்ளவர்கள்
(Fixed Income Groups) குறிப்பாக, அரசாங்க ஊழியர்கள்
விலைவாசியின் ஏற்றத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். முக்கிய
மாக மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அவர்
களின் நலனில் அரசாங்கத்துக்கு எப்பொழுதும் அக்கறை உண்டு.
முதற்படியாக அரசாங்கத் துறைகளில் உள்ள ஊழியர்களின்
வாழ்க்கை நலனுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய வகையிலே ஒரு
"சமூகக் காப்பு" (Social Securi y) திட்டத்தை அமைப்பது
தான் நிலையான வருவாய் உள்ள மக்களின் நலன்களைப் பாது
காக்கப் பெரிதும் உதவும் என்ற இந்திய அரசாங்கத்தின் நடை
முறை எண்ணத்திற்கிணங்க இந்த அரசாங்கமும் எண்ணுகிறது.
1960-ல் கொண்டுவரப்பட்ட தாராள மாக்கப்பட்ட பென்ஷன்
(Liberalised Pension Scheme) திட்டம் மாநில அரசாங்க
ஊழியர்களின் வாழ்க்கை நலனுக்கு உத்தரவாதமளிக்கும்
வகையில் எடுக்கப்பட்ட முதல் "சமூக காப்பு" நடவடிக்கை
யாகும். இத் திட்டம் ஓய்வு பெறும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப்
பென்ஷனும், சேவைக்கான அன்பளிப்புத் தொகையும் (Gra'uity)
உத்தரவாதம் செய்வதோடு குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகள்

சேவைக்குப் பிறகு அலுவல் செய்து கொண்டிருக்கும்போதே இறந்து போனாலோ, அல்லது பணியாற்றி ஓய்வுபெற்று உடனே இறந்துவிட்டாலோ, அவர்களின் குடும்பத்திற்கு ஓரளவு உதவி கிட்டும் வகையிலும் அமைந்திருப்பதை இச் சபை நன்கு அறியும். இவ் விதிகளை மேலும் தாராளமானதாகச் செய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. தற்சமயம் நிலவும் விதிகளின்படி குடும்பப் பென்ஷனின் நன்மைகளை அவரது குடும்பம் அடையும் தகுதி பெற, ஒரு ஊழியர் சாதாரணமாக 20 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் சேவை செய்திருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பென்ஷன் வழங்கப்படும் கால அளவும் வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. ஒரு ஊழியர் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது இறந்து போனாலோ அல்லது ஓய்வு பெற்றவுடன் இறந்து போனாலோ அவருடைய குடும்பத்திற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கோ அல்லது சாதாரணமாக ஓய்வு பெற நிர்ணயிக்கப்பட்ட வயதிலிருந்து 5 ஆண்டுகளுக்கோ இவை இரண்டில் எது குறைவோ அந்தக் கால அளவுக்கே பென்ஷன் தரப்படுகிறது. பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போதே இறந்து போகும் அரசாங்க ஊழியர்களின் குடும்பம் இப் பென்ஷனை அடைவதற்குத் தகுதி பெற அவ்வூழியரின் சேவைக்காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் இருந்தால் போதுமென்று இப்போது மாற்ற முடிவு செய்துள்ளோம். ஊழியரின் சம்பளத்திற்கேற்ப இக் குடும்பப் பென்ஷனின் அளவும் வேறுபடும். ஆனால் குறைந்தது மாதம் ரூபாய் 20 கிடைக்க உத்திரவாதம் அளிக்கப்படும். இப்பென்ஷன் இறந்துபோன அரசாங்க ஊழியரின் மனைவி, வயது வராத மகன் அல்லது மகள் ஆகியோர்களுக்கு வழங்கப்படும். மனைவியாக இருந்தால் அவரின் இறுதிக் காலம் வரை அல்லது அவர் மறுமணம் செய்து கொள்ளும் நாள் வரை வழங்கப்படும். மகனாக இருந்தால் அவர் 18 வயதை அடையும் வரையிலும் கொடுக்கப்படும். திருமணமாகாத பெண்ணாக இருந்தால் அவர் 21 வயதை அடையும் வரையோ, அல்லது திருமணம் ஆகும் காலம் வரையோ, எது முந்துகிறதோ அக்கால அளவுக்கு வழங்கப்படும். இப்பென்ஷன் திட்டத்தின் [illegible] ஊழியரின் குடும்பத்திற்கு ஒரே காலத்தில் [illegible] [illegible] தொகை [illegible]. [illegible] சர்க்கின் [illegible] திட்டத்தின் [illegible] தின் கீழ் அரசாங்க ஊழியர், [illegible] [illegible] உதவித் [illegible] (Death-cum-Retirement Gratuity) [illegible] சம்பளத்துக்குச் சமமான தொகையை தம்முடைய [illegible] விட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி செய்யப்படும். இந்த வகையில் தாராளப்படுத்தப்பட்ட குடும்பப் பென்ஷன் திட்டம், அரசாங்க ஊழியர்களின் குடும்பக் காப்புக்குச் சிறந்த சாதனமாக அமையும் என்றும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இச்சலுகையை இச்சபை வரவேற்குமென்றும் நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

குறைந்தபட்ச பென்ஷன் உத்திரவாதம்.

8. மற்றுமொரு வகையிலும் அரசாங்க ஊழியர்களின் ஓய்வு கால வசதிகளை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. முதியோர் பென்ஷன் திட்டப்படி, அவர்களுக்குத் தரப்படும் மாத பென்ஷன் ரூபாய் 20 என்பதை சபை நன்கு அறியும். விலைவாசி களின் உயர்வையொட்டித் தற்காலிகமாக உயர்த்தப்பட்ட தொகை யையும் சேர்த்து மாதம் 20 ரூபாய்க்கும் குறைவாக வாங்கும் ஓய்வு பெற்ற அரசாங்க ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாக உள்ளது. எனவே தற்காலிகமாக வழங்கப்பட்ட தொகையையும் (Temporary Increase) சேர்த்து ஓய்வு பெற்ற மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் குறைந்தது மாதம் இருபது ரூபாய் பென்ஷன் கிட்டும் படிசெய்ய அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. குறைந்த அளவு பென்ஷன் நன்மைகளை அடைவதற்கு வேண்டிய தகுதியை முடிவு செய்யும்போது, பென்ஷனில் ஏதாவது ஒரு பகுதியை விட்டுக்கொடுத்து மொத்தத் தொகையை பெற்றிருந் தால் அவ்விதம் விட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட (Commuted) தொகையும் தற்போது அளிக்கப்படும் பென்ஷனோடு சேர்த்துக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மாநில அரசாங்கச் சேவை யிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் இத் திட்டம் பொருந்தும்.

முதியோர் பென்ஷன் திட்டம்.

9. இதைப் போன்ற "சமூக காப்புத்" திட்டங்களின் நன்மைகள் சமுதாயத்தில் உள்ள மற்றப் பிரிவினருக்கும் நாளடைவில் கிட்டுமாறு செய்தல் வேண்டும். முதியோர் பென்ஷன் அளிப்பது வாயிலாக நமது மாநிலத்தில் நாம் ஏற்கனவே இத் திசையில் செல்லத் தொடங்கியுள்ளோம். இத் திட்டப்படி 65 வயதிற்கு மேற்பட்டு ஆதரவாக உள் ளவர்கள் மாதம் ரூபாய் 20 பென்ஷன் பெறுகிறார்கள். உட லில் ஊனமுள்ளவர்களுக்கு வயதுத் தகுதி 60-க்கு குறைக் கப்பட்டுள்ளது. அன்புள்ளத்தோடும், தாராளச் சிந்தை யோடும் இவ்வாறான சமூகக் காப்புத் திட்டங்களைச் செயல் படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், வயதை நிரூபிப்பதற் காக மனுதாரர்கள் மருத்துவ சர்டிபிக்கேட்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது போன்ற விதிகளில் வேண்டுமென்றே நாம் கண்டிப்பாக இருக்கவில்லை. நாட்டுப்புறங்களில் உள்ளவர் களில் பெரும்பான்மையோர் கல்வியறிவு அற்றவர்களாய் இருப் பதால் தொலைவில் உள்ள சர்க்கார் கஜானாக்களுக்குச் சென்று பென்ஷன் பெறுவதில் உள்ள சிரமங்களைப் போக்க வேண்டி, பென்ஷன் தொகையை அரசாங்கச் செலவிலேயே தபால்மூலம் மாதமொருமுறை அனுப்புவதற்கும் நாம் வகை செய்துள் ளோம். இதுவரை 62,000 பேர்களுக்குமேல் இத் திட்டத்தின் நன்மைகளை அடைந்துள்ளார்கள். அடுத்த ஆண்டில் இப் பணிக்காக 166 லட்சம் ரூபாய் இந்த வரவு-செலவுத் திட் டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் மத்திய அரசாங் கம் இத் திட்டத்தில் சிரத்தை காட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறது.

அவர்களுடன் கலந்து அவர்களின் உதவியுடன் இத் திட்டத் தின் பயனை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்கான வகைகளை நாங்கள் ஆராய்வோம்.

ஜனநாயக சோஷலிசம் சம வாய்ப்பு.

10. ஜனநாயகக் கட்டுக்கோப்பிற்குள் ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க நாம் உறுதி கொண்டுள்ளோம். சில வாரங்களுக்குமுன் புவனேஸ்வர் மகாநாட்டிலும் இக்கொள்கை மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஜனநாயகத்தின் அடிப்படை யில் தனி மனிதனின் கௌரவத்துக்கும், சமூக நீதிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து சோஷலிஸச் சமுதாயத்தை உரு வாக்கவேண்டும். அனைவருக்கும் சமவாய்ப்புக்கொடுப்பதுதான் ஒரு சோஷலிஸச் சமுதாயத்தின் முக்கியமான இலட்சியம். பொருளாதாரத் துறையிலும் சமுதாயத் துறையிலும் தாழ்த் தப்பட்ட மக்கள், தாங்களாகவே நிமிர்ந்து நின்று சிறந்த வாழ்க்கையை எய்த வேண்டுமானால் அது கல்வி வளர்ச்சி ஒன்றினால் தான் முடியும் என்று இந்த அரசாங்கம் எப் போதும் கருதி வந்துள்ளது. கல்வி கற்பதற்கான வசதிகளைப் பரவலாகச் செய்வதன் மூலந்தான் மக்கள் தங்கள் திறன் களைப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள உதவ முடியும். எனவேதான் கடந்த பத்தாண்டுகளில் தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி ஆகியவைகளில் கற்பதற்கான வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ளோம். ஹரிஜனங்களும் பின்தங்கிய வகுப்பினரும் கல்வியால் உயர வேண்டுமென்று எண்ணி அவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க உப காரத் தொகை வழங்குதல், சம்பளச் சலுகைகள் போன்ற விசேஷத் திட்டங்கள்மூலம் முயன்று வந்துள்ளோம். ஹரி ஜனங்களுக்கும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் உள்ள தனிச் சலுகைகளை மேலும் நீடிப்பதோடு சமூகத்தின் மற்ற வகுப் பிலுள்ள ஏழைகளுக்கும் சலுகைகள் தேவையாயிருக்கின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் விரைவிலேயே உணர்ந்தது. ஏழைகள் தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதில் உள்ள சிரமங்களை நீக்குவதற்கான திட்டத்தின் ஓர் அம்ச மாகத்தான் மதிய உணவுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. சிறிய அளவில் தொடங்கிய இத் திட்டம் படிப்படியாக 1964-65-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடி அறுபத்தியெட்டு லட்சம் ரூபாய் செலவில் பதினான்கு லட்சம் குழந்தைகள் பயன் அடைக்கும் வண்ணம் பெரிய திட்டமாக வளர்ந்துள்ளது.

இலவசக் உயர்நிலைக் கல்வி.

11. 1955-56-ம் ஆண்டு, அனைவருக்கும் மூன்றாவது பாரம் வரை இலவசப் படிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1960-ம் ஆண்டில் ஆண்டு வருமானம் ரூபாய் 1,200க்கும் குறைவாயுள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளை களுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை இலவசப்

படிப்பு வழங்கும் சிறந்த முடிவு செய்யப்பட்டது. 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான என்னுடைய முதல் நிதி நிலை அறிக்கை யிலேயே உயர்நிலைப்பள்ளிவரை இலவசமாகக் கல்வி பெறு வதற்கான வருமான வரையறை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1,500 ஆக இருக்கலாம் என உயர்த்தப்பட்டது. இதைத் தவிர கெஜட் பதிவு பெறாத அலுவலர்கள், ஊராட்சி மன்றங் களில் பணிபுரியும்—ஊழியர்கள் இவர்களின குழந்தை களுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிவரை சம்பளம் கட்டுவதனின்றும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. சமீபத்தில் எடுத்த கணக்கின்படி, உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலுள்ள மாணவ மாணவிகளில் 100-க்கு 83 பேர் இதனால் ஏற்கனவே பயன் பெற்றுள்ளனர் என்பது தெரிகிறது. சமபளச் சலுகை பெறாத எஞ்சிய மாணவர்களில் பெரும்பான்மையோர், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள், தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் உயர்தரத் தொழிலாளர்கள், தனியார் துறையில் உள்ள பெரிய ஸ்தாபனங்களில் பணி யாற்றும் ஊழியர்கள் இவர்களின் குழந்தைகள் ஆவார்கள். குடும்பச் சூழ்நிலையின் காரணமாகவோ அல்லது வேறு பிற காரணங்களுக்காகவோ மேற்படிப்புப் படிப்பதற் கான வாய்ப்புகள் எவருக்கும் மறுக்கப்படக்கூடாது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இக் கொள்கையை ஒட்டியும், மேலே குறிப்பிட்ட வகுப்பினருக்கும் சிறிதளவு பரிகாரம் அளிக்கும் வகையிலும் பெற்றோர்களின் மாத வரு வாயைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதிவரை இலவசமாகவே கல்வி வசதி அளிக்க இப்போது அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இம் முடிவால் நாளடை வில் அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. 1964-65-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உயர்நிலைப் படிப்புக்கான தலைப்பின்கீழ் இச் செலவுக்காகக் கூடுதலாக ரூபாய் 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. ஏழை மக்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக நாட்டுப் புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு, சம்பளத்தை நீக்கி விடுவதால்மட்டும் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்து படிப்பதற்கான வசதிகள் கிட்டிவிடாது. சம்பளச் சலுகையோடு கற்பதற் கான வசதிகளும் பரவலாக அமைந்து இருந்தால்தான் அது சாத்தியமாகும். எனவே நாட்டுப்புறங்களிலே அதிகமான உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கும் பெரும்பணியையும் நாம் மேற்கொண்டோம். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மாத்திரம் அறுநூறு உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் துவக்கியுள்ளோம். அவற் றுள் பெரும்பாலானவை கிராமப்புறங்களிலே ஆரம்பிக்கப் பட்டன. இதுவரை உயர்நிலைப் படிப்பின் வளையத்துக்கு வெளியே வசதிக்குறைவால் நின்ற நாட்டுப்புற ஏழை மக் களும் இனிமேல் தங்கள் குழந்தைகளை, சம்பளச் சலுகையின் துணைகொண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பிவைக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கியுள்ளோம். இம் மாதிரியான உயர் நிலைப் படிப்பினால் சமூகத்திலுள்ள ஏழை மக்கள் புத்தறிவு பெற்று சமுதாய ஏணியில் மேலும்ஏறி, வாழ்வில் ஏற்ற மடையலாம்.

கல்லூரிக் கல்வி.

13. ஏனைய பகுதிகளோடு ஒப்பிடும்போது, பின்னணியில்
உள்ளதாகக் கருதப்படும் பகுதிகளில், கல்லூரிப் படிப்பிற்
கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியத்
தையும் அரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது. இவ்வாண்டு வரவு-
செலவுத் திட்டத்தில் மேலும் ஐந்து கல்லூரிகளைத் திறப்
பதற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை, வட சென்னை
யிலும், செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு
சேலம் மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றுமாகவும் அமையும். மேற்
கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களைப் பரவலாக விரி
வாக்கும் கொள்கையை நாம் தொடர்ந்து செயலாற்ற
வேண்டும். இத் திட்டத்திற்கிணங்க அரசாங்கம் மதுரையில்
மற்றுமொரு பல்கலைக் கழகம் தொடங்கக் கொள்கை அளவில்
முடிவு செய்துள்ளது. நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு, முதன்
முதலாக, நாம் அமைக்க விரும்பும் இப்பல்கலைக் கழகம்,
சங்ககாலம் முதற்கொண்டே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உறைவிட
மான மதுரையில் அமைவது மிகவும் பொருத்தமானது என்
பதில் ஐயம் எதுவுமில்லை. பல்கலைக் கழகம் நிறுவுவதற்கான
கட்டிடத் தேவைகள் பற்றியும் இன்னும் இது சம்பந்தப்
பட்ட பிற தேவைகளையும் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க
அரசாங்கம் ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்துள்ளது. இத்
திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய
அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

1962-63 கணக்குகள்.

14. இந்த வரவு-செலவு திட்டத்தைப் பற்றி சில முக்கிய
கணக்கு விவரங்கள் இப்பொழுது எடுத்துக் கூற விரும்பு
கிறேன். 1962-63-ம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளின்படி
ரெவின்யூ கணக்கில் துண்டு விழுந்த தொகையின் மதிப்பு
ரூபாய் 2 கோடி 92 லட்சம். ஆனால் இப்போது கிடைத்
துள்ள விவரங்களின்படி மேலும் 92 லட்ச ரூபாய் அதிக
மாக துண்டு விழுந்துள்ளது. எனவே ரெவின்யூ கணக்கில்
மொத்தம் 3 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய் பற்றுக்குறையோடு
கடந்த ஆண்டு முடிவடைந்துள்ளது. ரெவின்யூ, கணக்கில்
87 லட்ச ரூபாய் வருவாய் அதிகமாக வந்திருந்தும், செல
வினங்களில் 1 கோடியே 79 லட்சம் ரூபாய் உயர்வு ஏற்பட்
டிருக்கிறது. அபிவிருத்திப் பணிகளின் பல்வேறு துறைகளில்
தான் பெரும்பாலும் செலவு அதிகரித்துள்ளது. மருத்துவத்
துறை (64 லட்சம் ரூபாய்), கைத்தொழில் (67 லட்சம்
ரூபாய்), சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் (50 லட்சம்
ரூபாய்), பாசனம் (35 லட்சம் ரூபாய்) பென்ஷன் முதலிய
பிற ஓய்வு கால நலன்கள் (26 லட்சம் ரூபாய்) ஆகிய
வற்றில் தான் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குச் செலவுத் தொகை
உயர்ந்துள்ளது. கடைசிப் பிரிவில் குறிப்பிட்ட அதிகச்
செலவில் ஒரு பகுதி முதியோர் பென்ஷனால் ஏற்பட்டதாகும்.

திருத்த மதிப்பீடுகளுக்கும், கணக்குகளுக்கும் இடையே
காணப்படும் வேறுபாடு அளவு வாவினங்களில் 9.8 சத
விதமும் செலவினங்களில் 1.5 சத விதமுமே ஆகும்.

15. திருத்த மதிப்பீடுகளில் காண்பிக்கப்பட்ட மூலதனச்
செலவு 18 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய். இப்பொழுது
கிட்டியுள்ள கணக்குகளின்படி இச் செலவு 18 கோடியே 94
லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இதில் அதிக வித்தியாசம் ஒன்று
மில்லை.

16. டெபாசிட் தலைப்பின்கீழ் எழும் பற்று வரவுகளை
ரெவின்யூ கணக்கைப்பற்றியும் மூலதனக் கணக்கைப் பற்றி
யும் அறுதியிட்டுச் சொல்வதைப்போல் அவ்வளவு சரியாக
நிர்ணயிக்க முடியாது. இந்தத் துறையில் எதிர்பார்த்ததை
விட 3 கோடியே 93 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து நம் நிதி
நிலையைப் பாதித்தது. மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக
எதிர்பார்த்ததைவிட மின்சார போர்டு அதிகம் செலவழிக்க
நேர்ந்ததால், அதன் நடப்புக் கணக்கில் கடந்த ஆண்டில்
மொத்தமாக 517 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிகரப் பற்று
ஏற்பட்டது. "சிவில் டெபாசிட்" "சஸ்பென்ஸ்" ஆகிய
தலைப்புகளில் ஏற்பட்ட உயர்வினால் இதில் ஒரு பகுதி சரிக்
கட்டப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு முடிவதற்கு முன்னதாக,
மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவித் தொகையாகச்
கிடைக்க வேண்டிய தொகை பெரும்பாலும் முழுமையாகக்
கிடைத்ததன் காரணமாகவும், உரம் வாங்குவதற்கும், விநி
யோகிப்பதற்கும் கூடுதலாக ஒரு கோடி ரூபாய் கடன்
கிடைத்ததாலும் பொதுக் கடன் பகுதியில் அபிவிருத்தி ஏற்
பட்டது. மேலே விளக்கப்பட்ட வேறுபாடுகளின் விளைவாக,
ரொக்க இருப்பு 25 லட்சம் ரூபாயுடன் கடந்த ஆண்டின்
கணக்குகள் முடிக்கப்பட்டன.

1963-64 திருத்த மதிப்பீடு.

17. கடந்த என்னுடைய வரவு செலவுத் திட்ட உரையில்
ரெவின்யூ கணக்கில் நடப்பு ஆண்டுச் செலவு 127 கோடியே
19 லட்சம் ரூபாய் என்றும் வரவு 124 கோடியே 45 லட்சம்
ரூபாய் என்றும் துண்டு விழும் தொகை 2 கோடியே 74
லட்சம் ரூபாய் என்றும் மதிப்பிட்டிருந்தேன். தற்போதைய
வரவு-செலவு நிலவரத்தை ஒட்டித் தயாரிக்கப்பட்ட திருத்த
மதிப்பீடுகளின்படி வரவு 130 கோடியே 98 லட்சம் ரூபா
யாகவும், செலவு 134 கோடி ரூபாயாகவும் உள்ளன. துண்டு
விழும் தொகை 3 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாயாகும்.
வருவாய் இனத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு முன்னேற்றம்
தெரிவதற்குக் காரணம், மத்திய வரிகளிலிருந்து நமக்குப் பங்காகக்
கிடைக்க வேண்டியதில் எதிர்பார்த்ததை விட அதிகம் கிட்டியுள்ள
தாகும். நடப்பு ஆண்டில் வருமான வரியில் நமக்குப் பங்காக
5 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்த்திருக்க, பாக்கி
பாகக் கிட்டிய 1 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாயையும் சேர்த்து நமக்கு

[illegible] கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். மத்திய கலால் வரி
(எக்ஸைஸ்), கூடுதல் கலால் வரி இவற்றின் பங்கு வகையிலும் 60
லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. திட்டப்
பணிகளுக்காகவும், திட்டத்தில் சேராத பணிகளுக்காகவும் மத்
திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி மானியமாக நாம் முன்பு
கணக்கிட்டதைவிட 87 லட்ச ரூபாய் அதிகம் கிட்டும் என எதிர்
பார்க்கப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்ய வரிகளிலும் இயற்கையாக
இருக்க வேண்டிய வளர்ச்சி காணப்படுகிறது. பட்ஜெட் மதிப்
பீட்டின்படி எதிர்பார்த்ததைவிட 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாக
ராஜ்ய வரிகளிலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சென்ற மத்திய
அரசாங்க பட்ஜெட்டில் மத்திய விற்பனை வரியின் அளவை ஒரு
சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சத விகிதத்திற்கு உயர்த்தியதால்
மத்திய விற்பனை வரியின் கீழ் எதிர்பார்க்கப்படும் 1 கோடியே
70 லட்சம் ரூபாய் உயர்வும் இதில் அடங்கியுள்ளது. 1960-ல் இயற்
றப்பட்ட ஸ்தல ஸ்தாபன நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் ஸ்தல ஸ்தாபனங்
களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகாரப்படி அவைகளால் விதிக்கப்
பட்ட கேளிக்கை சர்சார்ஜ் மூலமும் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு
உயர்வு காணப்படுகிறது. இவ்வரி விதிப்பினால் வரும் தொகை
யின் பெரும் அளவு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கே "சட்டப்படி" சேர
வேண்டுமாதலால் மாநில அரசாங்கத்துக்கு இதனால் பெரும் பயன்
இல்லை. மற்ற ராஜ்ய வரிகளிலிருந்தும் சிறிய அளவிற்கு உயர்வு
எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது ஸ்டாம்ப் கட்டண வரி வருமானத்
தில் ஏற்பட்ட 61 லட்சம் ரூபாய் குறைவை ஈடுகட்டச் சரியாகும்.
நாட்டுப் புறங்களில் ஸ்தாவரச் சொத்துக்களின் மாற்றங்களின்
குறைவு காரணமாக ஸ்டாம்பு வரி வருமானத்தில் இக் குறைவு
நேரிட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. ஸ்டாம்பு வரி
கொடுப்பதினின்றும் தப்புவதற்காக, சொத்துக்களின் மதிப்பைக்
குறைத்துக் குறிப்பிடும் பழக்கம் இன்னும் பரவலாக இருந்து
வருகிறது. இச் சமூக விரோதப் பழக்கத்தைத் தடுக்க நாம் தக்க
நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

18. ரெவின்யூ கணக்கில் செலவினங்களைப் பற்றி இப்பொழுது
கவனிப்போம். செலவினங்களில் உயர்வு வழக்கம்போல் அபி
விருத்திப் பணிகளில்தான். மருத்துவம் (80 லட்சம் ரூபாய்),
சமுதாய வளர்ச்சி (82 லட்சம் ரூபாய்), ஹரிஜனங்கள் நலம் (32
லட்சம் ரூபாய்), பாசனம் (53 லட்சம் ரூபாய்) முதலிய துறை
களில் குறிப்பிடத்தக்க உயர்வு காணப்படுகிறது. அபிவிருத்தி
யல்லாத துறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள 3 கோடியே 46 லட்சம் ரூபாய்
உயர்ந்த செலவுக்கு ஒரு காரணம், முன்பே குறிப்பிட்ட
கேளிக்கை வரியின் உயர்விற்கொப்ப ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு. 84
லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பது. இத்
துடன் அரசாங்கப் பொதுக் கடனுக்கு வட்டியாக, கூடுதலாக
ஒரு கோடியே 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது.
பென்ஷன், ஓய்வுகால நலன்கள், குறிப்பாக முதியோர் பென்ஷன்
காரணமாக 39 லட்ச ரூபாய் மேலும் அதிகமாகச் செலவாகி
யுள்ளது. நம்முடைய கணக்குத் தலைப்புகளில் இது அபிவிருத்தி
அல்லாத பணிக்கான செலவாகக் காண்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
இது ஒரு முக்கிய சமுதாயக் காப்புத் திட்டமாகையால்,

[illegible] கருதவேண்டும். மற்ற இனங்களில்
அபிவிருத்திச் செலவாகவே நாம் [illegible] அபிவிருத்தி
காணப்படும் உயர்வுகள் பெரும்பாலானவை அவை அபிவிருத்தி
அல்லாத இனங்களின் செலவுகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்தி
ருக்க வேண்டுமென்னும் அரசாங்கத்தின் பொதுக் கொள்கைக்கு
ஏற்றவாறே உள்ளன.

19. நடப்பு ஆண்டிற்கான திருத்த மதிப்பீட்டின்படி மூலதனச்
செலவு 22 கோடியே 94 லட்சம் ரூபாய். இது முன்னைய நிதி ஒதுக்
கீட்டைக் காட்டிலும் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் அதிக
மாகும். பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒரு கோடியே பதினைந்து
லட்சம் ரூபாய் அதிகரித்திருப்பதைச் சிறப்பாக இங்கே குறிப்
பிட வேண்டும். பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்திற்காக
மட்டும் 83 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்
துவத் துறைக்கான கட்டிடங்களுக்காக 11 லட்ச ரூபாயும், கல்வித்
துறைக்கும் தொழிற் கல்வித் துறைக்கும் கட்டிடங்களுக்காக 55
லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

20. திருத்த மதிப்பீடுகளில் கடன், முன்பணம் முதலியவற்
றிற்காக இவ்வாண்டு அதிகமாக 11 கோடி ரூபாய்க்குமேல்
ஒதுக்கியுள்ளோம். இவ்வுயர்வின் பெரும் பகுதி மின்சார
போர்டுக்கு 8 கோடி ரூபாய் கூடுதலாகக் கடனைக் கொடுப்பதற்
காகும். இந்த அதிக ஒதுக்கீடு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள
மின்சாரத் திட்டங்களை விரைவு படுத்தியதன் விளைவாகும்.
பெரிய நகரங்களுக்கு அருகே, அதிக பரப்பளவு உள்ள
நிலங்களை ஆர்ஜிதப் படுத்துவதற்காகவும், வேறு திட்டங்களை
நிறைவேற்றுவதற்காகவும் வீட்டு வசதி போர்டாருக்குக்
கடனைக் கொடுப்பதற்காகக் கூடுதலாகச் சுமார் ஒரு கோடி
ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டங்களுக்கெனவே ஆயுள்
பாதுகாப்புக் கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து கடனைப் பெற்ற
தொகையிலிருந்து இது ஈடு கட்டப்படும்.

21. திருத்த மதிப்பீடுகளில், ரெவின்யூ, கடன், பொதுக் கடன்,
முதலிய பகுதிகளில் காணப்படும் கூடுதல் செலவினங்களில்
பெரும் பகுதி இச்சபை ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டுள்ள இரண்டு
துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கும். அங்ஙனம் சரி செய்யப்படாத
செலவினங்கள் இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்கப்பட்டு இக்
கூட்டத் தொடரிலேயே சபைமுன் சமர்ப்பிக்கப்படும்.

22. திருத்த மதிப்பீட்டின்படி, நடப்பு ஆண்டில் திட்டங்களுக்
காக அரசும் முதலீடு முன்னர் எதிர்பார்த்தபடி 60 கோடி
ரூபாய்க்கு மாறாக 68 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக இருக்கும்.
இக் கணிசமான உயர்வு, மின்சாரம், பாசனம், தொழிற்கல்வி,
தொழில் வளர்ச்சி முதலிய முக்கியமான பிரிவுகளின் வேலைகளை
விரைவுபடுத்தியதால் ஏற்பட்டது என்று ஒருவகையில் திருப்தி
ஏற்பட்டாலும், நடப்பு ஆண்டில், இது அரசாங்க வழிவகை
நிலையில் அதிக சிரமம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இச்சிரமங்களை, நம்
திட்ட சாதனைக்கொப்ப கிட்ட வேண்டிய மத்திய அரசாங்க
உதவியை முன்கூட்டியே பெறுவதன் மூலம் சமாளிக்க முடியும்

[29th February 1964

[illegible] நம்பிக்கிறோம். நம்முடைய திட்டங்கள் விரைவாகச்செயல் [illegible]ட்டு வருவதால், திட்டகாலம் முழுவதும், இத்தகைய நிலை [illegible]களைச் சமாளிக்க நாம் தயாராயிருக்க வேண்டும்.

1964-65 மதிப்பீடு.

23. 1964-65-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம் தற்பொழு துள்ள வரி விதிப்பு அளவின் அடிப்படையில், ரெவின்யூ கணக் கில் வரவு 137 கோடியே 48 லட்சம் ரூபாய் என்றும், செலவு 140 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாய் என்றும் மதிப்பிடுகிறது. இதன் படி 3 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் ரெவினியூ கணக்கில் துண்டு விழுகிறது. மத்திய வரிகளில் நமக்குக் கிட்டும் பங்கிலும், பொது விற்பனை வரி, மத்திய விற்பனை வரி, மின்சார உபயோக வரி போன்ற முக்கியமான மாநில வரிகளின் வரவுகளிலும் நியாயமான அளவிற்கு உயர்வை எதிர்பார்த்து இம்மதிப்பீடுகளில் சேர்த்தி ருக்கிறோம்.

புதிய வேலைத் திட்டங்கள்.

24. புதிய வேலை திட்டங்களுக்கென இந்த வரவு-செலவு திட்டத் தில் பெருந்தொகை—5½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை நமது மூன்றாம் ஐந்தாண் டுத் திட்டத்தில் அடங்கியவை. இங்ஙனம் சேர்க்கப்பட்டுள்ள புதிய பணிகளில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் 91 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்ட இருக்கும் மணிமுக்தா நதி நீர்த் தேக்கத்தைப் பற்றி இங்குச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அம்பாசமுத் திரம் தாலுகாவில் கடனா நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தையும் 89 லட்சம் ரூபாய் செலவில் மேற்கொள்ள உத்தேசித்துள்ளோம். இத் திட்டங்களுக்கு ஓர் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் மூலம் சட்டசபை யின் ஒப்புதல் கோரப்படுகிறது.

25. தற்பொழுது கீழ்ப்பாக்கத்தில் இயங்கும் மருத்துவக் கல்லூரியை திருநெல்வேலிக்கு மாற்றி கல்லூரிக்கும் அதனோடு இணைந்த மருத்துவ மனைக்கும் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது இச்சபைக்குத் தெரியும். சுமார் 1½ கோடி ரூபாய் அளவில் அமையக்கூடிய இத் திட்டத்தின் ஆரம்ப கட்ட செலவுகளுக்கென இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரியோடு இணைந்த 400 படுக்கை வசதியுள்ள மருத்துவ மனைக்குச் சாதனங்கள் வாங்குவதற்கெனவும் 5 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், நகர்ப்புற தண்ணீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கென 2 கோடியே 85 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். விழுப்புரம் நகராட்சிக்கு 26 லட்சம் ரூபாய் அளவில் தண்ணீர் வழங்கும் புதிய திட்டம் ஒன்றுக்கு இப்பொழுது அனுமதி அளிக்கப்படுகிறது. அடுத்த ஆண்டு இத் திட்டத்திற்காக எதிர்பார்க்கப்படும் செலவிற்கென ரூபாய் 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட் டுள்ளது. தண்ணீர் வழங்கும் திட்டங்கள், வடிகால் திட்டங்களுக் கென சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் உதவ 1 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த

29th February 1964]

[illegible] ஆண்டுகளாக பல் பாதைகள் உள்ளிட்ட சென்னை நகரின் சில முக்கியமான சாலைகளின் அபிவிருத்திக்கென சென்னை மாநகராட் சிக்குக் கடனாகவும் மானியமாகவும் கணிசமான அளவிற்கு நாம் உதவி செய்து வந்துள்ளோம். இந்தப் பட்ஜெட்டில் இதற்கென 23 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். மேலும், சென்னை நகரத்தின் முக்கியமான சாலைகளில் வளர்ந்து வரும் மோட்டார் போக்கு வரத்தை முன்னிட்டு சென்னை நகர எல்லைக்குட்பட்ட மூன்று தேசிய நெடுஞ்சாலைகளான மவுண்ட் சாலை, பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ் சாலை, வடக்கு நெடுஞ்சாலை ஆகியவற்றின் அபிவிருத்தியையும் பராமரிப்பையும் நேரிடையாக மேற்கொள்வதென்று அரசாங்கம் முடிவுசெய்துள்ளது. அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் இந்த மூன்று சாலைகளின் அபிவிருத்திக்காகவும் பராமரிப்புக்காகவும் ரெவினியூ கணக்கிலும் மூலதனக் கணக்கிலுமாக மொத்தம் 44 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

26. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் போலீஸ் படையினரில் 80 சதவிகிதத்தினருக்கு போதிய வீட்டுவசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் வகையில் 1955—56-ம் ஆண்டிலிருந்து நாம் ஒரு வீடு கட்டும் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருப்பது சபைக்குத் தெரியும். இத் திட்டம் துவங்கியதிலிருந்து இதுவரை சுமார் 4 கோடியே 20 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் வரும் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படும். ஏற்கெனவே ஆரம் பிக்கப்பட்ட வேலைகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட 30 லட்சம் ரூபாய் தவிர போலீஸ் படையினருக்குப் புதிய வீடு கட்டும் திட்டங் களுக்காக 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலா ளர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கெனவும் 25 லட்சம் ரூபாய் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அனுமதித் துள்ளோம். அம்பத்தூரிலுள்ள தொழிற்பேட்டையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதைத் தவிர, சிங்கநல்லூர், திருப்பூர், கோடம்பாக்கம் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் முறையே 50 வீடுகள் கட்டுவதற்கும் அரசாங்கம் முற்படும்.

27. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனில் அரசாங்கம் தொடர்ந்து தனி கவனம் செலுத்தி வருகிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நலனுக்காகத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பணி களுக்கென சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் துறையின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்து தருவதற்கு அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் அளித்திருக் கிறது. திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட 10½ லட்சம் ரூபா யைத்தவிர, திட்டத்திற்கு வெளியேயும் இப் பணிக்கென மேலும் 16 லட்சம் ரூபாய் இவ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் நிலங்களில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் நியாயமற்ற காரணங்களுக்காகக் கூட வெளி யேற்றப்படும் பயமுறுத்தல்களுக்கு அடிக்கடி உள்ளாகி வரு வதும், வழக்கு மன்றங்களில் ஹரிஜனங்கள் தங்க ளுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இயலாமல் இருப் பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, தகுதியுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு சட்ட உதவி அளிக்கும் திட்டம்

ஒன்றை அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது. இந்த ஏற்பாட்டில்
எழக்கூடிய செலவை மதிப்பிடுவது சிரமமாகும். எனவே, ஓர்
அடையாள நிதி ஒதுக்கீட்டின் மூலம் இத திட்டத்திற்குச்
சபையின் ஒப்புதல் கோரப்படுகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித்
திட்டத்தின் கீழும் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்
கீழும் கிராம மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் குடி
தண்ணீர வழங்கல், இணைப்புப் பாதைகள் அமைத்தல்
போன்ற பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு பஞ்சாயத்து
யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பணிகள்
ஓரளவு பொதுமக்களின் நன்கொடையைப்பெற்றுச் செய
லாற்றவேண்டியவை. ஆனால், ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை
பயக்கும் குடிதண்ணீர் திட்டங்களுக்கு நன்கொடை ஏதும்
தேவையில்லை. இந்த அமைப்பின்கீழ் ஹரிஜனங்களுக்கு
விசேஷமாக நன்மை பயக்கும் பணிகளை மேற்கொள்வதில்
ஓரளவு தயக்கம் இருப்பதாக அரசாங்கத்திடம் முறையீடு
செய்யப்பட்டது. எனவே, அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு
நன்மை பயக்கும் திட்டங்களை மேற்கொள்ளும்படி பஞ்சா
யத்து யூனியன்களைத் தூண்டும் முறையில் அரசாங்க நிதி
யிலிருந்து குடிதண்ணீர்த் திட்டங்களுக்கு 15 சதவிகிதமும்,
இணைப்புப் பாதைகளுக்கும் சிறு பாலங்களுக்கும் 10 சத
விகிதமும் விசேஷ மானியமாக அளிக்க முடிவு செய்துள்ளது.
இதன் காரணமாக, ஹரிஜனங்களுக்கு இன்றியமையாத இந்த
வசதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக கிராமப் பணிகள்
மானியத்தில் சுமார் 20 சத விகிதத்தையாவது பஞ்சாயத்து
யூனியன்கள் செலவிடும் என நம்புகிறோம். இதற்கென இந்தப்
பட்ஜெட்டில் 6½ லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்
பட்டுள்ளது.

28. தேசிய நெருக்கடிநிலையையொட்டி நமது திட்ட வேலைகளை
மறு பரிசீலனை செய்யும்போது, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு
அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதையும், பணியாளர்கள் குடி
யிருக்க வீடுகள் கட்டுவதையும் ஒத்திப் போட்டோம். சில
பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைமையிடங்களில் அலுவலகத்திற்கும்,
அலுவலர்கள் வசிப்பதற்கும் போதிய இடவசதிகளைப் பெறு
வதில் உள்ள சிரமங்களை மனதிற்கொண்டு அரசாங்கம் இக்
கட்டிட வேலைகளை மீண்டும் ஓரளவிற்குத் துவக்குவதென
முடிவு செய்து அதற்கென 10 லட்சம் ரூபாய் பணமும்
ஒதுக்கியுள்ளனர். தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துக்களின் சட்டத்தின்
கீழ் மருந்தகங்களைப் பராமரிப்பது பஞ்சாயத்து யூனியன்
களின் சட்டரீதியான பொறுப்பாகும். இருப்பினும், ஏற்கென
வேயுள்ள மருந்தகங்களுக்குப் போதிய பணம் ஒதுக்குவதில்
சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் அரசாங்
கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. எனவே, அத்
தகைய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஓர் உச்சவரம்பிற்குட்
பட்டு மருத்துவ மனைகளின் பராமரிப்புக்காகும் செலவில்
50 சதவிகிதம் வரை மானியமாக வழங்கி உதவி செய்ய
அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது. இதற்கென 4 லட்சம் ரூபாய்
நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

29. சிறிது காலமாகவே இச்சபையின் அங்கத்தினர்களுக்குத்
தகுந்த தங்குமிட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டு
மென அரசாங்கம் விரும்பி வந்துள்ளது. எனவே, 45 லட்சம்
ரூபாய் செலவில் கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்குவதற்கென
புதிய கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்டுவதென அரசாங்கம் உத்தே
சித்துள்ளது. இப்பணிக்கு அடுத்த ஆண்டு எதிர்பார்க்கப்
படும் செலவிற்கென இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 10
லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றப் புதிய திட்டங்
களைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. நிதி
நிலைக் குறிப்பின் மூன்றும் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 284
புதிய வேலைத் திட்டங்களின் பட்டியலை கனம் அங்கத்தினர்
களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

1964-65-க்கான திட்டம்.

30. இப்பொழுது சபைமுன் உள்ள 'பட்ஜெட்' மதிப்பீடு
களிலிருந்து அடுத்த ஆண்டில் திட்ட வேலைகளுக்கென 70
கோடியே 53 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது புலனாகும்.
இப்போதுள்ள நிலவரத்தின்படி திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டு
முதலீடு 76 கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் குறையாது. எனவே,
திட்ட இடைக்கால ஆய்வின்மீது நடந்த விவாதத்தில்
நான் தெரிவித்தபடி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்
டத்திற்கான முதலீடு ஏறக்குறைய 325 கோடி ரூபாய்
அளவில் அமையும். இவ்வாறு விரிந்துள்ள திட்டத்தை நிறை
வேற்றுவதற்கு நமது நிர்வாக இயந்திரம் தயாராக இருக்
கிறது. எனவே, விரைந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ள
நமது திட்ட வேலைகளை யாதொரு தடையுமின்றி பூர்த்தி
பெறத் தேவையான நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதே நமது
முயற்சியாக இருக்கவேண்டும். சிறுசேமிப்புத் திட்டத்தை
ஊக்குவிப்பதன் மூலமும் ஏற்கெனவே உள்ள பல வருவாய்த்
துறைகளில் வசூலை அதிகரிப்பதன் மூலமும் கூடுதலாகத்
தேவைப்படும் நிதியில் பெருமளவைச் சரிக்கட்ட முடியும்.

கூடுதல் நிதி சேமிப்பு யோசனைகள்.

31. இருப்பினும் நடப்பு ஆண்டில் ரெவின்யூ கணக்கில் 3
கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத் துண்டு விழுவதால்
துண்டு விழும் அளவிற்கொப்ப, 1964-65-ம் ஆண்டிலும்
ஓரளவிற்குப் பரிகார நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது. எனவே
அரசாங்கம் சில பொருள்களின்மீதான விற்பனை வரி விதங்களை
மாற்றியமைக்க உத்தேசித்துள்ளது. சென்ற ஆண்டு மத்திய அர
சாங்கப் பட்ஜெட்டில் ஏற்பட்ட மத்திய விற்பனை வரியின்
உயர்வுடன் இம் மாற்றங்களும் தொடர்புடையவை. மத்திய
விற்பனை வரியின் கீழ் நமக்கு ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தைத்
தவிர்ப்பதற்கும் இம்மாற்றங்கள் அவசியமாகின்றன. சென்ற
ஆண்டு, மத்திய சட்டத்தின்படி, மத்திய விற்பனை வரியின்
பொது விதம் 1 சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாக உயர்த்
தப்பட்டது. மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 8-ம் பிரிவு,

29th February 1964]

2-ம் உட்பிரிவின்படி, "அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள்" (Declared goods) என்ற சில பொருள்கள் மாநிலங்களுக்கிடையே விற்பனையாகும்போது அவற்றின்மீது விதிக்கப்படும் விற்பனை வரி, அந்தப் பொருள்கள் அந்த மாநிலத்துக்குள்ளேயே விற்பனை செய்யப்படும்போதோ, அல்லது வாங்கப்படும்போதோ விதிக்கப்படும் வரி வீதமாகவே இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. "அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகள்" என்ற தலைப்பில், முக்கியமான இரண்டு பொருள்களின்மீது நமது பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் தற்போது விதிக்கப்படும் வரி வீதம் ஒரு சதவீதம்தான். இதன் விளைவாக இப் பொருள்களை நம் மாநிலத்திற்கு வெளியே உள்ள மக்கள் வாங்கும்போதும் ஒரு சதவீத அளவிலேயே மத்திய விற்பனை வரியை வசூலிக்க முடிகிறது. இதனால் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருவாயில் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ராஜ்யத்தில் கடைசி கொள்முதல் முனையில் ஒரு சதவீதம் வரி விதிக்கப்படுகின்ற பருத்தியும் ராஜ்யத்தில் முதல் விற்பனை முனையில் ஒரு சதவீதத்தில் வரி விதிக்கப்படுகின்ற பருத்தி நூலும்தான் அந்த இரண்டு பொருள்களாகும். பருத்திமீதும், பருத்தி நூலின்மீதும் உள்ள வரி வீதத்தை ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாக உயர்த்துவதன் மூலம், நமக்குப் பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் கூடுதல் வருவாய் கிட்டுவதோடு, மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள வியாபாரிகளிடமிருந்து மத்திய விற்பனை வரி மூலமும் கூடுதலாக வருவாய் கிடைக்கும். எனவே தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கடைசிக் கொள்முதல் முனையில் பருத்தியின் மீது விதிக்கப்படும் வரியை ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாகவும் ராஜ்யத்தில் முதல் விற்பனை முனையில் பருத்தி நூலின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாகவும் உயர்த்த அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இம்மாறுதல்களையொட்டி, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாவது ஷெட்யூலில் தொடரிலக்கங்கள் 16, 17, 18-ல் கண்ட பருத்திக் கழிவு (Cotton Waste) பருத்தி நூல் கழிவு (Cotton yarn waste) செயற்கைப்பட்டுநூல், உறுதி நார் நூல் (Artificial silk fibre yarn and staple fibre yarn) மீதுள்ள வரி வீதமும் ஒரு சதவீதத்திலிருந்து இரண்டு சதவீதமாக உயர்த்தப்படும். இம்மாறுதல்கள் வரும் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும். இம்மாறுதல்களினால் சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் கூடுதல் வருவாய் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்படுகிறது. இதனால் செலவுக் கணக்கில் துண்டு விழும் தொகை 2 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாயாகக் குறையும்.

32. முடிவுரை. நான் உங்கள் முன்பு சமர்ப்பித்துள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டம், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்டுள்ள விரைவும், விறுவிறுப்பும் நிதி பற்றாக்குறையால் ஒரு சிறிதும் குன்றக்கூடாது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் உருவாகியது. உடனடியாகக்

29th February 1964]

கிட்டும் நிதி வசதிகளை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அவற்றிற்கேற்பத் திட்டங்களைச் சுருக்கிக் கொள்வது எளிது. ஆனால் அது சிறப்பும் பெருமையும் வளர்ச்சியும் நிறைந்த வழியாகாது. நம்முடைய தற்போதைய சௌகரியத்தையே எண்ணி, சமுதாயத்தின் நீண்டகால நலன்களைப் புறக்கணிப்பது சிறப்புடைய செயலாகாது. எனவே ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏற்படவேண்டிய வளர்ச்சியின் எல்லையை நிர்ணயித்து, பின்னர், அவைகளைச் சுணக்கம் சிறிதுமின்றி நிறைவேற்றுவதற்கான நிதி வசதிகளை அடைவதில் நாட்டம் செலுத்தியுள்ளோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் என்னால் கூறப்பட்ட யோசனைகள். திட்டத்தின் முக்கியமான லட்சியங்களை அடைவதில் இம் மாநிலத்தை மேலும் ஒரு படி உயர அழைத்துச் செல்லுகின்றனவா இல்லையா என்பதையே ஓர் உரைகல்லாக வைத்து இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மதிப்பிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு மதிப்பிடும்போது இம் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தின் இன்றைய நலன்களையும் நெடுங்கால நலன்களையும் பேணி வளர்க்கும் தொலைநோக்குடன் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். எனவே இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

இணைப்பு I.

[1956–57 முதல் உள்ள கணக்குகள் 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்தது.]

தமிழ்நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும் செலவினமும்.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

அ. வருவாய்.

பெருந்தலைப்புகள். (1)	1938–39. (2)	1955–56. (3)	1956–57. (4)	1957–58. (5)	1958–59. (6)	1959–60. (7)	1960–61. (8)	கணக்குகள். 1961–62. (9)	கணக்குகள். 1962–63. (10)	1963–64. திட்ட மதிப்பீடு. (11)	1963–64. திருத்த மதிப்பீடு. (12)	திட்ட மதிப்பீடு 1964–65. (13)
மத்திய ஆயத் தீர்வைகள் கார்ப்பொரேஷன் வரி நீங்கலாக இதர வருமான வரிகள்—	..	1,82·56	1,75·14	3,14·43	5,88·53	6,02·51	6,09·04	†	†	†	†	†
வருமான வரியில் பங்கு.	22·50	5,59·54	5,23·85	6,16·07	6,36·72	6,66·29	7,34·11	7,87·20	7,74·49	8,00·00	9,72·00	8,80·00
விவசாய வருமான வரி	..	1,41·94	1,12·51	1,29·67	86·55	1,53·49	1,34·48	1,41·51	1,16·21	1,36·00	1,16·00	1,16·00
சொத்து வரி	..	17·57	22·35	28·41	25·18	30·26	29·32	40·49	37·22	40·00	37·00	37·00
இரயில்வேக் கட்டண வரி ..	..	..	..	31·07	70·37	84·43	89·77	‡	‡	‡	‡	‡
நிலவரி—												
பாசன வருவாய் உள்பட மொத்த வருவாய்.	7,00·78	5,97·34	6,19·86	6,91·52	6,67·34	7,04·62	7,40·21	6,83·32	7,13·38	8,29·94	7,86·21	8,40·51
ஆயத் தீர்வைகள் ..	3,72·23	28·62	30·29	27·97	22·63	22·94	24·68	33·09	38·30	29·90	35·09	35·09
வாகன வரி	81·22	4,00·87	4,37·73	4,54·29	4,99·58	5,49·51	6,05·10	7,02·72	10,19·06	11,50·24	11,60·00	12,00·00
விற்பனை வரி	..	..	..	..	14,76·11	16,74·53	19,11·53	21,25·61	24,89·09	25,76·41	27,75·00	30,05·00

† 1961–62 கணக்குகளில் ரூ. 6,55·49 லட்சமும் 1962–63 கணக்குகளில் ரூ. 8,78·76 லட்சமும், 1963–64 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9,00 லட்சமும், 1963–64 திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 9,60 லட்சமும், 1964–65 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 10,00 லட்சமும் "மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலங்களின் பங்கு" என்பதன்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளன.

‡ "LVI. மத்திய உதவி மானியங்கள்" என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பெருந்தலைப்புகள். (1)	1938–39. (2)	1955–56. (3)	1956–57. (4)	1957–58. (5)	1958–59. (6)	1959–60. (7)	1960–61. (8)	1961–62. (9)	1962–63. (10)	1963–64. திட்ட மதிப்பீடு. (11)	1963–64. திருத்த மதிப்பீடு. (12)	திட்ட மதிப்பீடு 1964–65. (13)
இதர வரிகளும் தீர்வைகளும்— பொது விற்பனை வரி ..	..	9,82·07	11,16·77	11,78·05	†	†	†	†	†	†	†	†
இதர இனங்கள் ..	3·19	2,66·40	2,75·61	3,84·67	2,07·50	2,22·20	2,45·64	2,78·93	4,58·40	5,62·83	6,76·36	7,10·14
மொத்தம் ..	3·19	12,48·47	13,92·38	15,62·72	2,07·50	2,22·20	2,45·64	2,78·93	4,58·40	5,62·83	6,76·36	7,10·14
முத்திரைத்தாள்	1,73·37	3,59·56	3,62·76	3,50·00	3,91·81	4,77·80	4,52·97	5,21·74	5,48·21	6,90·67	6,29·58	6,44·41
பத்திரப் பதிவு	32·70	69·66	78·85	79·42	86·26	1,01·51	1,06·90	1,13·14	1,24·16	1,46·02	1,40·30	1,40·22
வட்டி	19·73	52·76	59·68	3,78·97	4,94·96	6,07·48	7,08·82	8,29·59	11,64·84	12,59·71	11,50·84	13,78·75
நீதி நிர்வாகம்	15·39	57·60	62·05	67·63	56·07	52·39	60·36	72·07	85·32	77·07	85·46	85·46
சிறைச் சாலைகள்	5·98	22·02	26·20	26·32	24·08	30·99	35·59	30·92	42·87	31·86	40·09	41·77
போலீஸ்	5·66	21·41	21·81	19·14	22·58	23·82	29·51	39·37	37·06	38·15	40·55	39·37
பலவகைத் துறைகள் ‖ ..	7·62	42·50	99·48	90·00	1,19·07	1,56·57	***	59·50	36·07	35·59	37·09	36·97
துறைமுகங்களும் கப்பல் வழி காட்டலும்	44·67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
கல்வி ‖	8.35	73·40	93·71	1,34·64	1,79·59	2,02·65	2,68·82	48.50	48·27	44·52	1,52·75	83·79
மருத்துவம்‖	10·25	27·35	31·14	61·04	73·90	83·84	85·60	79·77	78·58	75·17	85·45	84·94
பொதுச் சுகாதாரம்‖ ..	2·59	22·13	7·17	19·40	68·05	1,18·50	1,85·78	16·66	12·26	12·37	13·90	15·12
விவசாயம்‖	3·12	80·37	1,04·21	1,01·71	1,62·16	2,33·09	2,48·54	1,91·75	2,26·68	2,52·29	2,30·20	2,45·40
கால்நடைப் பராமரிப்பு‖ ..	1·02	7·93	13·08	19·23	18·27	23·18	15·18	11·49	21·51	13·74	17·10	15·96
கூட்டுறவு‖	4·18	64·53	1,27·82	1,06·47	72·43	1,25·62	2,03·55	37·62	36·29	33·73	37·67	38·33
தொழில்கள் ‖	18·85	1,17·52	1,23·41	2,47·24	2,17·03	2,79·19	2,84·83	1,84·51	2,95·84	3,15·17	3,14·56	3,24·95
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள்.‖	*	*	*	*	*	*	*	29·28	2·12	†††	·27	·27
பலவகை—சமூக அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள்.‖	..	..	.	..	..	..	1,98·60	(c)	27·46	23·12	27·77	23·46

† "விற்பனை வரி" என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

*** "பலவகை சமூக அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள்" என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

* "L.I.A. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் கணக்கின் வருவாய்கள்" என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‖ இத் துறைகள் சம்பந்தமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினர் உதவித்தொகை, மத்திய அரசினர் உதவி மானியம் என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

††† வைப்புத் தொகை பிரிவில் பஞ்சாயத்து யூனியனின் வருவாய் என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(c) "XXI. பலவகைத் துறைகள்" என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில் வருவாயும் செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

அ. வருவாய்—தொடர்ச்சி.

பெருந்தலைப்புகள். (1)	1938–39. (2)	1955–56. (3)	1956–57. (4)	1957–58. (5)	1958–59. (6)	1959–60. (7)	1960–61. (8)	கணக்குகள். 1961–62. (9)	கணக்குகள். 1962–63. (10)	1963–64. திட்ட மதிப்பீடு. (11)	1963–64. திருத்த மதிப்பீடு. (12)	திட்ட மதிப்பீடு 1964–65. (13)
பாசனம்—												
நேரடி வருவாய் ‡ ..	6·31	7·22	9·14	9·57	10·62	11·08	10·61	11·52	11·70	11·09	11·49	11·49
(கழிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்.	—38·39	—45·46	—57·72	—59·46	—64·57	—78·64	—91·56	—1,23·70	§	§	§	§
நிகர வருவாய் ..	—32·08	—38·24	—48·58	—49·89	—53·95	—67·56	—80·95	—1,12·18	11.70	11·09	11·49	11·49
பாசனம்—												
நேரடி வருவாய் ‡ ..	1·99	2·42	2·08	1·89	2·26	2·35	2·24	2·52	2·93	2·21	2·53	2·42
பொதுப் பணிகள் ..	25·12	1,14·67	1,28·73	99·11	1,10·45	1,40·81	1,42·25	1,13·86	1,20·68	94·09	1,24·93	1,38·96
மின்சாரத் திட்ட (மொத்த) வருவாய்.	42·51	7,03·08	8,13·43	2,54·27	..	..	..	..	..	..	..	..
(கழிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்	—24·81	—4,52·08	—5,26·02	—2,20·07	..	..	..	..	..	..	..	..
நிகர வருவாய் ..	17·70	2,51·00	2,87·41	34·20	..	..	..	..	..	..	..	..
மோட்டார், நீர்வழிப் போக்கு வரத்துத் திட்டங்களின் மொத்த வருவாய்கள்	..	1,53·35	1,81·21	2,13·34	2,27·55	2,51·46	3,15·14	3,69·27	4,34·80	4,63·45	5,24·14	6,09·32
(கழிக்கவும்)—நடைமுறைச் செலவுகள்	..	—1,28·13	—1,49·91	—1,85·52	—1,99·48	—2,19·58	—2,95·03	—3,46·89	§	§	§	§
நிகர வருவாய் ..	..	25·22	31·30	27·82	28·07	31·88	20·11	22·38	4,34·80	4,63·45	5,24·14	6,09·32
ஓய்வு உபகாரச் சம்பளம்—ஓய்வு கால அனுகூலங்கள் ஆகிய குறித்த உதவித் தொகைகளும் வரும் தொகைகளும்.	2·88	11·32	16·06	9·09	9·26	4·33	15·30	16·39	30·40	18·78	20·94	21·11
எழுது பொருளும்-அச்சுத் துறையும்.	3·96	12·79	9·76	·11·76	19·07	18·70	22·01	39·60	42·06	25·76	43·39	43·45
காட்டிலாகா ‖	45·63	1,77·08	1,75·17	1,29·19	1,30·63	1,69·24	1,99·35	2,52·28	2,22·86	2,42·66	2,37·34	2,29·90

பெருந்தலைப்புகள். (1)	1938–39. (2)	1955–56. (3)	1956–57. (4)	1957–58. (5)	1958–59. (6)	1959–60. (7)	1960–61. (8)	1961–62. (9)	1962–63. (10)	1963–64. திட்ட மதிப்பீடு. (11)	1963–64. திருத்த மதிப்பீடு. (12)	திட்ட மதிப்பீடு 1964–65. (13)
பலவகை—												
அரசாங்க பஸ் போக்கு வரத்துத் துறை மூலம். மொத்த வருவாய் (a).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
இதர இனங்கள் ..	14·58	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	5,93·03	99·80	1,35·04	89·17	96·61	95·21
மொத்தம் ..	14·58	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	5,93·03	99·80	1,35·04	89·17	96·61	95·21
மத்திய ஆயத் தீர்வையில் மாநிலத்தின் பங்கு.	**	**	**	**	**	**	**	6,55·49	8,78·76	9,00·00	9,60·00	10,00·00
யூனியன் உதவி மானியங்கள்	..	72·19	1,28·09	5·55	5·25	4·31	6·36	10,68·80	14,85·85	14,13·77	15,00·58	15,62·48
மத்திய, மாநில யூனியன் ஆட்சிப் பகுதி அரசாங்கத்தார் களிடையே பலவகைச் சரிக் கட்டுதல்கள்.	·27	·40	·34	·43	1·56	·35	1·40	1·05	1·03	1·12	1·40	1·40
வாணிக, இதர நிறுவனங்களிடமிருந்து பங்கு வீதங்கள் முதலியன.	..	..	..	..	..	..	..	(d)	4·77	7·61	10·76	7·61
சிறப்பு வருவாய்	..	47·15	15·54	25·19	26·69	5·34	1·59	1·07	1·07	·88	·76	·71
ரெவின்யூச் சேம நிதியிலிருந்து மாற்றிய வகையில்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் கணக்கின் வருவாய்கள்.	..	2,50·73	2,76·93	1,65·57	1,89·38	2,01·10	2,69·65	††	††	††	††	††
தற்காப்புச் செலவுகள் கூடுதல் வரவு விதிப்புக்கான மொத்த வரவு	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	.. ..	1,00·00
பெரு மொத்தம் ..	16,13·45	52,09·48	56,23·21	62,56·36	69,95·07	81,10·65	92,03·27	92,17·84	1,17,96·75	1,24,45·09	1,30,98·11	1,38,47.57

‖ இத்துறைகள் சம்பந்தமான அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினர் உதவித் தொகை, மத்திய அரசினர் உதவி மானியம் என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ நிலவரி அடங்கவில்லை.

§ 1962 எப்ரல் 1 முதல் செலவுப் பக்கத்தின்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(a) 1949–50-க்கு முன் வருவாய் " பலவகை " என்னும் ரெவின்யூத் தலைப்பின்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டது. நடைமுதல் செலவுகள் " பலவகை " என்னும் செலவுத் தலைப்பின் கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

** " மத்திய ஆயத் தீர்வைகள் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(d) " XXIX—தொழில்கள் " என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

†† " XXXI—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

‡ " விற்பனை வரி " என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாடு வெளியீடுக் கணக்கில் வருவாயும் செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

பெருந் தலைப்புகள். (1)	1938-39. (2)	1955-56. (3)	1956-57. (4)	1957-58. (5)	1958-59. (6)	1959-60. (7)	1960-61. (8)	கணக்குகள். 1961-62. (9)	கணக்குகள். 1962-63. (10)	1963-64. திட்ட மதிப்பீடு (11)	1963-64. திருத்த மதிப்பீடு. (12)	திட்ட மதிப்பீடு, 1964-65. (13)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)											
ஆ. வெளியீடுக் கணக்கில் செலவினம்.												
கார்ப்பொரேஷன் வரி நீங்கலாக இதர வருமான வரிகள்.	..	1·93	2·79	2·57	4·85	11·21	11·21	11·60	12·07	12·13	12·95	12·54
நில வரி	25·36	80·09	88·58	1,12·08	1,72·83	1,68·78	1,75·06	1,06·70	64.31	70·06	61·86	61·07
ஆயத் தீர்வைகள் ..	32·18	6·18	6·76	7·04	6·24	5·53	5·41	‡	‡	‡	‡	‡
மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்களுக்கெனச் செலவு.	72·77	66·06	63·74	60·46	60·31	60·21	54·26	†	†	†	†	†
ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை.	2·29	11·04	11·61	11·34	13·09	13·24	12·90	15·15	14·15	18·36	16·98	15·85
இதர துறைச் செலவு ..	..	..	..	..	50·34	51·04	56·36	65·39	71·08	69·31	78·86	71.55
இதர வரிகளும் தீர்வைகளும்— ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பங்கு.	..	77·51	91·10	1,01·02	1,36·53	1,50·06	1,66·72	†	†	†	†	†
இதர துறைச் செலவு ..	·64	46·27	47·92	48·58	2·36	2·13	2·03	2·23	4·03	5·82	5·94	6·68
முத்திரைத்தாள் ..	4·72	15·33	18·03	20·31	20·84	24·17	27·12	27·99	24·33	34·20	32·19	32·19
பத்திரப்பதிவு ..	29·13	38·76	37·45	36·78	37·74	40·20	43·73	45·88	48·34	52·84	51·65	53·16
கடன்கள், இதர பொறுப்புகள் மீது வட்டி.	58·54	2,61·80	3,70·85	4,38·55	4,54·97	5,18·23	6,96·03	7,81·81	9,03·76	10,21·16	11,30·07	12,90·15
(கழிக்கவும்)—வாணிகத் துறையினருக்கு மாற்றப்பட்ட வட்டி.	—1,07·54	—4,05·57	—4,95·33	—2,83·78	—2,20·94	—2,41·04	—2,68·32	—2,95·26	†††	†††	†††	†††
சாதாரண வருவாயிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட நிகரத் தொகை.	—49·00	—1,43·77	—1,24·48	1,54·77	2,34·03	2,77·19	4,27·71	4,86·55	9,03·76	10,21·16	11,30·07	12,90·15
கடன் குறைப்பு அல்லது தவிர்ப்புத் தொகை ஒதுக்கம்.	5·12	49·56	63·84	73·78	2,85·30	3,22·37	3,84·25	99·72	1,06·57	1,23·71	1,23.90	1,71·03

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
மாநிலச் சட்டப் பேரவை தேர்தல்கள்.	¶	¶	¶	¶	¶	¶	¶	7,20·59	26·10	20·73	22·60	22·66
பொது நிர்வாகம்	2,76·70	4,47·39	4,53·07	4,96·08	5,11·94	5,44·06	5,94·15		6,75·72	6,77·48	7,07·93	7,21·53
நீதி நிர்வாகம்	90·63	1,27·23	1,25·72	1,24·11	1,35·58	1,38·02	1,47·92	1,57·93	1,62·85	1,59·04	1,66·23	1,64·74
சிறைச்சாலைகள்	23·22	84·63	91·14	95·85	1,04·61	1,22·80	1,41·03	1,37·70	1,52·77	1,40·87	1,49·40	1,50·41
போலீஸ் காவல்	1,60·96	5,19·89	5,17·65	5,32·98	5,46·94	5,79·50	6,07·21	6,60·36	6,83·11	7,26·09	7,48·62	7,26·80
பலவகைத் துறைகள் * ..	21·11	1,89·89	2,48·05	3,00·18	3,29·93	4,02·58	5,01·06	4,59·19	58·11	67·55	71·08	70·87
துறைமுகங்களும், கப்பலுக்கு வழி காட்டுதலும்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
விஞ்ஞானத் துறைகள் ..	·96	2·59	2·75	3·30	3·27	3·53	4·50	4·83	5·32	6·20	6·80	7·16
கல்வி	2,61·98	10,93·30	10,26·98	11,15·63	12,21·99	15,14·70	18,38·74	23 46·48	25,76·01	28,71·46	28,03·13	30,73·75
மருத்துவம்	98·14	3,24·03	3,57·55	3,89 23	4,41·59	4,91·54	5,48·71	6,49·67	7,47·45	7,06·57	7,87·30	7,91·82
பொதுச் சுகாதாரம் ..	26·57	1,13·97	53·98	71·02	85·05	1,91·59	2,82·43	2,17·86	2,10·84	2,69·23	2,48·42	2,80·43
விவசாயம்	20·62	1,57·88	1,90·51	1,86·65	2,31·22	2,96·58	3,44·67	4,16·74	5,41·45	5,72·88	5,86·88	6,45·57
கால்நடைப் பராமரிப்பு ..	12·85	41·02	51·92	65·19	73·70	97·06	1,23·01	1,48·73	1,69·32	1,75·86	1,89·58	1,94·12
கூட்டுறவு	13·82	1,08·19	1,52·96	1,50·79	1,68·38	2,05·05	2,08·76	2,27·20	2,41·27	2,53·61	2,45·40	2,42·08
தொழில்கள்	27·54	1,77·09	1,09·69	2,34·70	3,17·94	4,36·11	3,57·20	3,73·61	5,51·37	5,65·75	5,22·80	5,76·44
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டமும் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்.	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	5,43·80	6,40·10	5,75·43	6,56·59	6,44·36
தொழிலும் வேலை வாய்ப்பும்.	§	§	‡	§	§	7·78	§	35·07	36·42	35·24	1.35·38	1,28.31
பலவகை—சமூக அபிவிருத்தி ஸ்தாபனங்கள்.	..	..	..	..	..	..	..	***	4,41·91	**4,22,36	**4,54·27	**4,81.31
பாசனம்— மூலதனக்கணக்கு வைத்துள்ள வாணிகரீதியான வேலைக்கு வட்டி.	87·59	1,63·36	1,77·66	1,83·90	1,99·07	2,15·99	2,36·45	2,59·97	3,95·72	4,07·05	4,45·22	4,51·75
பாசனம்—சாதாரண வருவாயிலிருந்து இதர வெளியீடுச் செலவு.	39·09	1,18·38	2,72·00	1,58·31	1,01·03	1,09·02	1,25·08	1,73·02	1,73·44	1,20·33	1,34·27	1,23·48
பாசன வேலைகள் முதலியவற்றை நிறைவேற்றல்.	1·25	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

† " இதர பலவகை உதவித்தொகைகளும் ஒதுக்கீவைப்புகளும் " என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

§ " 47. பலவகைத் துறைகள் " என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

‖ " 63 A. சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் " என்பதன்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ளது.

¶ பொது நிர்வாகம் என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

** பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கான சலுகைகள் உட்பட அட்டவணையில் கண்ட சாதியினர், மலைச் சாதியினர் முதலியவர்கள் நலனுக்கான செலவு இதில் அடங்கும்.

*** " 26. பலவகைத் துறை " என்பதன்கீழ்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

††† 1962 ஏப்ரல் 1 ம் தேதி முதல் XIV, வட்டி என்பதன்கீழ் வரவுகளாகக் காட்டப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு ரெவின்யூக் கணக்கில் வரும்படியும் செலவினமும்—தொடர்ச்சி.

விவரத் தலைப்புகள்.	1938-39.	1955-56.	1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	கணக்குகள் 1961-62.	மொத்தம். 1946-47—1962-63.	1963-64. திட்ட மதிப்பீடு	1963-64. திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு, 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
						(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
ஆ. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவினம்—தொடர்ச்சி.												
தொழில் அபிவிருத்திக்கான மூலதனச் செலவு.	..	—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
வான சாஸ்திரி	..	·26	·35	..	..	..	..	..	..	..	..	.
பொதுப் பணிகள்	1,19·70	5,02·64	4,54·24	4,32·64	5,68·13	6,88·15	6,93·25	8,88·86	9,23·03	9,07·23	9,24·30	8,95·98
மோட்டார் நீர்வழி போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்	*	*	*	*	*	*	*	*	4,29·56	4,60·65	5,33·57	6,28.10
மின்சாரத் திட்டங்களின் மூலதன முதலீட்டின் பேரில் வட்டி.	16·92	2,25·99	2,89·28	83·86	..	..	..	..	..	..	..	..
மின்சாரத் திட்டங்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட இதர ரெவின்யூச் செலவு.	..	—·74	—1.40	—·30	..	..	..	..	..	..	..	..
பஞ்ச நிவாரணம்	18·04	96·10	20·88	36·61	57·11	70·69	73·72	35·19	19·53	87·20	85·65	85·69
ஓய்வு உபகாரத் தொகைகளும், அனுகூலங்களும்.	97·12	1,40·97	1,33·61	1,24·76	1,35·02	1,40·85	1,56·06	1,91·60	2,57·69	3,11·90	3,48·06	3,77·77
பட்டாரா அரசியல் ஓய்வு உபகாரத் தொகை.	..	..	·01	·02	·02	·01	·02	·37	·33	·02	·04	·02
சமஸ்தான மன்னர்களுக்கு உபகாரத் தொகைகளும் படிகளும்.	..	·97	·71	·76	·69	·73	·73	8·03	2·48	·68	·72	.72
எழுதுபொருளும் அச்சுத் துறையும்.	27·07	85·77	1,13·22	1,02·50	1,03·87	1,21·38	1,42·62	1,38·03	1,66·42	1,57·42	1,56·96	1,49·61
நாட்டு வளம்	40·17	64·25	57·75	55·99	61·21	70·43	77·49	84·27	91·47	91·28	1,00·15	1,06·95
பலவகை—												
அரசாங்கப் பஸ் போக்குவரத்தின்மேல் செலவு.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பிற இனங்கள்	4·45	76·55	70·38	1,06·57	1,12·40	1,61·28	1,31·69	2,18·94	2,83·69	2,60·43	2,68·45	[illegible]
ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றுதல்.	..	5·08	7·27	7·25	10·96	4·56	5·63	3·06	6·48	2·31	4·86	4·72
பலவகை உதவித் தொகைகளும் ஒதுக்கிவைப்பும்.	..	..	..	..	..	..	..	2,14·65	2,90·75	3,06·80	3,98·00	3,89·88
விசேஷச் செலவினங்கள்— வருவாய்க் கணக்கிற்கு மாற்றப்பட்ட மாநில வாணிகத் திட்டங்களின் மீது நிகரச் செலவு.	..	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†
பிற இனங்கள்	..	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·95	2·18	2·34	1·46	10·89	11·30
மொத்தம்	..	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·95	2·18	2·34	1·46	10·89	11·30
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களும், தேசிய வளர்ச்சித் திட்டமும், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்.	..	3,33·53	2,99·68	2,35·47	2,86·47	3,07·88	3,97·57	‡	‡	‡	‡	‡
ரெவின்யூச் சேம நிதிக்கு மாற்றியது.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
தற்காப்புச் செலவுகள் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
பெரு மொத்தம் ..	16,09·72	54,55·81	56,86·66	59,15·02	68,35·37	80,57·70	91,09·43	1,01,79·11	1,21,80·83	1,27,19·35	1,34,00·07	1,40,81·66
முடிவாக உபரி அல்லது பற்றுக்குறை [உபரி +, பற்றுக்குறை —].	+3·73	—2,46·33	—63·45	+3,41·34	+1,59·70	+52·95	+93·84	—9,61·27	—3,84·08	—2,74·26	—3,01·96	—2,34·09

* சென்னை நகர பஸ் போக்குவரத்தின் நடைமுறை செலவுகள் 1949-50 முதல் 1961-62 வரையில் வரும்படியிலிருந்து கழிக்கப்பட்டு காட்டப்பட்டுள்ளன.

† மூலதனக் கணக்கின்கீழ்க் காட்டப்படுகின்றன, புள்ளி விவரம்—

(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
2,54·38	11,66·50	—3,68·74	—5,25·05	76·00	1,18·27	—92·56	98·80	39·54	18.01

‡ "37—சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சி திட்டமும், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும்" என்பதன்கீழ் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு II.

[1953-54 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது. 1956-57 முதல் உள்ள கணக்கு 1956 நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.]

மூலதனச் செலவின் விவரம்.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-47—1956-57.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	கணக்குகள் 1962-63.	மொத்தம். 1946-47—1962-63.	1963-64 திட்ட மதிப்பீடு	1963-64 திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு. 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
அ. பாசன, கப்பற்கலை முதலிய திட்டங்கள்.												
கீழ்ப் பவானித் திட்டம் ..	9,96·00	10,37·18	·83	— ·61	—4·95	1·48	1·52	—·61	10,34·84	·50	—3.29	—.09
மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டம்.	2,67·00	1,70·70	7·13	3·31	·50	·14	·48	3·99	1,86·25	..	·34	..
மலம்புழாத் திட்டம் ..	4,42·00	4,38·73	..	..	..	..	..	..	4,38·73	..	..	..
மணிமுத்தாறு திட்டம் ..	3,98·00	4,84·64	40·24	14·14	— 6·15	— 7·50	—3·30	2·27	5,19·80	— 4·91	— 2·03	— 2·67
ஆரணியாறு திட்டம் ..	1,04·00	92·44	6·64	·88	·01	— ·37	·01	.01	99·62	..	..	..
வாலையாறு திட்டம்	1,00·00	99·17	..	..	..	..	..	..	99·17	..	..	..
மங்கலம் திட்டம்	88·65	59·65	..	..	..	..	..	..	59·65	..	..	..
அமராவதித் திட்டம் ..	2,97·00	2,40·63	78·22	14·12	— 5·53	— ·53	— 1·02	—1·50	3,24·39	— ·53	— ·17	— ·54
வைகைத் தேக்கத் திட்டம் ..	3,00·00	1,18·54	32·56	19.42	—16·92	28·87	— 1·20	5·73	1,89·40	3·29	6·91	5·51
சாத்தனூர்த் திட்டம் ..	2,89·00	1,73·10	50·49	14·29	5·22	2·22	·99	19·81	2,66·12	— ·33	·34	— ·07
கிருஷ்ணகிரித் திட்டம் ..	1,84·00	99·25	38·96	18·24	3·53	— ·31	— ·49	—·19	1,58·99	·47	— ·38	..
கட்டளை வாய்க்கால் திட்டம் ..	1,56·65	1·72	15·34	57·79	98·85	48·57	2·83	1·74	2,26·84	·27	—·91	·23
புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம்.	1,42·43	1·91	16·09	64·53	86·43	21·95	7·01	4·12	2,02·04	4·57	2·13	..
வீடூர் தேக்கத் திட்டம் ..	61·37	..	3·50	30·03	25·15	1·15	— 3·46	·91	57·28	·46	·27	— ·19
மீனக்கரைத் தேக்கத் திட்டம்.	49·56	·47	..	..	..	..	..	..	·47	..	..	..
பரம்பிக்குளம்—ஆழியாறு திட்டம்.	30,00·00	..	..	·92	1,51·84	2,73·76	4,13·27	4,42·56	12,82·35	4,62·35	5,45·00	5,88·29
நெய்யாறு II-ம் நிலை ..	..	..	·10	1·48	24·32	26·11	28·42	23·39	1,03·72	—·21	8·53	— 3·96
பாலாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு அபிவிருத்தி.	..	..	..	..	..	..	5·34	14·52	19·86	17·65	14·27	11·18
சாத்தனூர் நீர்தேக்க திட்ட II-ம் நிலை.	..	..	..	..	..	..	5·11	..	5·11	8·45	10·07	5.45
சாமநத்தம் திட்டம், சித்தர் பட்டணம்கால் வைகைக் கால்வாய்க்கும், கோமுகி நதிக்கும், மஞ்சள் ஆற்றுக்கும் நவீன வசதிகள் செய்தல்.	..	..	..	..	..	..	..	·01	·01	5·00	.. 5·00 15·82 4·43	*10.00 25·00 28·53 31·86
சிறப்பான சிறிய பாசனத் திட்ட வேலைகள்—ஏரி, குளச் சீர் திருத்தத் திட்டம் உள்பட.	..	5,16·88	55·29	85·70	1,38·51	1,70·59	1,77·30	2,18·92	13,63.19	1,98·44	2,29·79	2,06·48
மற்ற சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் (லாபகரமானவையும், நேரடி லாபமில்லாதவையும்).	**	2,82·12	26·15	32·99	46·99	47·66	28·20	3·24	4,67·35	15·07	19·42	30·41
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட பாசனத் திட்டங்கள்.	..	18,73·97	†	†	..	†	†	..	18,73·97	..	..	..
பணியாளர்களுக்கும், இயந்திர சாதனங்களுக்கும் பிடித்த வீதாசாரச் செலவு.	..	35·78	2·66	·62	3·74	— ·29	3·14	4·06	49·71	0·70	..	..
மொத்தம் ..	..	57,26·88	3,74·20	3,57·85	5,51·54	6,13·50	6,66·55	7,38·34	90,28·86	7,11·24	8,57·36	9,35·37
ஆ. மின்சாரத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு ‡.												
மோயாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	4,05·90	2.57	..	..	..	..	..	4,08·47	..	..	.
பைகாரா நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	13,22·65	60·18	..	..	..	..	..	13,82·83	..	..	..
மேட்டூர் நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	12,29·76	59·45	..	..	..	..	..	12,89·21	..	..	..
பாபநாசம் நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	10,23·85	70·64	..	..	..	..	..	10,94·49	..	..	..

* வைகைக் கால்வாய்களில் நவீன சாதனங்கள் அமைப்பதற்காக செலவினங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

† தற்போதையத் தமிழ்நாட்டிற்குச் சம்பந்தப்பட்டதல்ல.

‡ 1957 ஜூலை 1-ம் தேதி முதல் மாநில மின்சார சபை செய்த செலவு.

** பூர்த்தியான, பூர்த்தியாகாத பல வேலைகள் அடங்குகின்றன. எனவே உத்தேசச் செலவு கொடுக்கப்படவில்லை.

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

(ரூபாய் லட்சத்தில்.)

திட்டத்தின் விவரம். (1)	உத்தேசச் செலவு. (2)	1946-47—1956-57. (3)	1957-58. (4)	1958-59. (5)	1959-60. (6)	1960-61. (7)	1961-62. (8)	கணக்குகள் 1962-63. (9)	மொத்தம் 1946-47—1962-63. (10)	1963-64. திட்ட மதிப்பீடு (11)	1963-64. திருத்த மதிப்பீடு. (12)	திட்ட மதிப்பீடு 1964-65 (13)
ஆ. மின்சாரத்திட்டங்களுக்கான மூலதனத்தொகை—தொடர்ச்சி.												
பெரியாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	10,48·00	2,78·85	75·83	..	..	..	..	..	3,54·68	..	..	..
குந்தா நீர் மின்சாரத் திட்டம்.	..	1,78·07	43·59	..	..	..	..	..	2,21·66	..	..	..
சென்னை அனல் மின்சாரத் திட்டம்.	..	15,31·04	70·56	..	..	..	..	..	16,01·60	..	..	..
இதர சிறிய திட்டங்கள் ..	..	62·08	..	..	..	..	..	..	62·08	..	..	..
ஆந்திரா, மைசூர் மாநிலங்களுக்கு மாற்றிய திட்டங்கள்.	..	15,69·08	..	..	..	..	..	..	15,69·08	..	..	..
ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலிருந்தும், தனி வாணிகக் கூட்டுக்களிடமிருந்தும், மின்சாரத் திட்டங்களை உரிமை பெறுவதற்கு ஈடாகக் கொடுக்க மொத்தமாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை.	..	40·97	·30	..	..	..	..	..	41·27	..	..	..
மொத்தம் ..	10,48·00	76,42·25	3,83·12	..	..	..	..	..	80,25·37	..	..	..
இ. தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.												
சின்கோனா பயிரிடுதல் ..	..	1,12·40	4·08	4·06	3·64	2·96	2·24	1·72	1,31·11	2·30	1·60	1·60
கேரளா சோப்பு நிலையம் ..	..	1·30	..	..	..	..	..	..	1·30	..	..	..
அரசினர் தொழில்-பொறியியல் பட்டறை.	..	·02	..	·96	..	..	..	·18	1·16	1·25	1·40	·03
மீன் எண்ணெய்த் தொழில்	..	1.70	..	..	..	..	..	..	1·70	..	..	..
சென்னை தாவர நெய்த் தொழிற்சாலை.	..	12·61	..	..	..	..	..	..	12·61	..	..	..
அரசாங்கப் பட்டுத் தொழிற்சாலை.	..	3·84	..	..	..	..	..	..	3·84	..	..	..
பலதொழிற் பயிற்சிக் கூடங்கள்.	..	52·54	13·34	— 7·82	..	..	..	..	58·06	..	..	..
ஊற்றுக் கிணறுகள் ..	..	14·84	..	1·33	3·03	4·98	2·73	9·19	36·10	4·11	2·35	..
திருவாங்கூர் உரங்கள்-இரசாயனங்கள் கம்பெனியில் பங்குகள்.	..	21·00	..	..	..	..	..	..	21·00	..	..	..
சென்னை தொழில் முதலீட்டுக் கார்ப்பொரேஷனில் பங்குகள்.	..	1,21·42	·23	..	..	..	..	..	1,21·65	..	..	25·00
தாரங்கதாரா இரசாயனப் பொருள் உற்பத்திச்சாலையில் பங்குகள்.	..	5.00	..	5·00	..	..	..	..	10.00	..	..	..
மாநிலக் கிடங்குக் கார்ப்பொரேஷனில் பங்குகள்.	..	.	..	10·00	..	1·00	..	3·00	14·00	5·00	3·00	6·00
கூட்டுறவு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளில் பங்குகள்	..	26·50	..	10·00	..	..	25·00	15·00	76·50	10·00	10·00	10·00
மற்ற பங்குகள்	..	30·46	14·20	49·80	6·50	84·00	69·22	1,03·15	3,57·33	46·92	70·42	45·94
தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுதல்.	..		9·43	21·74	15·64	16·59	12·42	14·17		9·86	16·44	14·81
		17.19	— 2·49	— 8·20	— 7·78	—7·02	—4·44	—5·12	72·13	— 2·74	—8·22	—5·03
தொழில் பேட்டைகள் ..	..	13·11	38·57	30·11	33·76	55·46	26·75	10.73	2,08·49	6·00	14·80	11·55
சிறு ரகத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள்.	..	14·38	65·26	52·13	60·54	10·89	55·75	1,41·30	4,00·45	2,24·32	2,35·34	2,24·06
எழுதுபொருளும், அச்சுத் துறையும்.	..	2·38	4·03	1·17	1·68	·07	·76	..	10·09	..	..	6·77
வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காக மொத்தமாக நில ஆர்ஜிதம் செய்தல்.	..	..	..	..	..	8·63	·20	..	8·83	..	..	..
இயந்திரக் கலப்பை வாடகைத் திட்டம்.	..	..	..	..	..	..	11·25	17·47	28·72	12·50	10·50	13·00
ஆவடியில் பாதுகாப்புப் படைத் தொழில்களுக்கென நீர் வழங்குத் திட்டங்கள்.	..	..	..	..	..	..	7·35	9·04	16.39	58·00	33·74	15·01
தொழில்களுக்குத் தண்ணீர் வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்ய நில ஆர்ஜிதம்.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,75·00	..	1,59·00
இதர இனங்கள்	..	38·88	2·20	14·46	1,68·60	..	15·39	10.92	2,50·45	19·95	30·96	85·84
மொத்தக் குறைப்புத் தொகை.	..	..	..		..	..	..	..	..	—50·00		..
மொத்தம் ..	..	4,89·77	1,48·86	1,84·74	2,85·61	1,77·56	2,24·62	3,30·75	18,41·91	5,20·47	4,24·53	6,13·58

‡ 1957 ஜூலை 1-ம் தேதி முதல், மாநில மின்சார சபை செய்த செலவு.

மூலதனச் செலவின் விவரம்—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-47 லிருந்து 1956-57 வரை.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	கணக்குகள் 1962-63	மொத்தம் 1946-47-லிருந்து 1961-62. வரை.	963. 64. திட்ட மதிப்பீடு	963. 64. திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
(ரூபாய் லட்சத்தில்).												
ஈ. மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டங்களின் மூலதனச் செலவு.												
சென்னை நகர பஸ் சர்வீஸ்	..	2,02·70	22·59	30·88	69·23	71·24	62·90	14·66	4,74·20	85·24	1,35.52	28.51
உ. பொதுப் பணிகளுக்கான மூலதனச் செலவு.												
கட்டிடங்கள்	..	5,74·44	1,50·63	1,93·88	2,47·88	3,23·43	4,06·98	4,28·97	23,26·21	2,53·38	3,40·95	2,71·15
சாலை வேலைகள் (பணியாளர், இயந்திரங்கள், தளவாடங்கள் உள்பட).	..	43·25	72·94	75·58	1,12·14	1,29·89	1,55·33	1,97·57	7,86·70	1,67·23	1,95.42	2,13·80
குடிநீர் வழங்க விதந்த பணங்களுக்கு மானியங்கள்.	..	14·75	16·30	—2·14	— 2·14	— 2·14	—2·14	— 2·14	20·35	—2·14	—2·14	—2.14
சாலை வேலைகளுக்காக விதந்த விதாபணங்களுக்கு மானியங்கள்.	..	26·13	31·49	—3·96	—3·96	—3·96	— 3·96	—3·96	37·82	—3·96	—3·96	—3·96
பணியாளர்களுக்கான வீதாசாரச் செலவு.	..	6·86	13·56	12·01	15·70	22·84	23·63	54·16	1,48·76	23·83	61.55	60·77
மொத்தக் குறைப்புத்தொகை.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம் ..	..	6,65·43	2,84·92	2,75·37	3,69·62	4,70·06	5,79·84	6,74·60	33,19·84	4,38·34	5,91·82	5,38·62
ஊ. ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு.												
மூன் பணத்தொகை நஷ்ட ஈடும் இடைக்காலத்தொகை கொடுத்ததும்.	..	5,54·67	3·98	68·64	82·40	1,25·59	16·45	12·55	8,64·28	4·50	4·50	2·50

திட்டத்தின் விவரம்.	உத்தேசச் செலவு.	1946-47 லிருந்து 1956-57 வரை.	1957-58.	1958-59.	1959-60.	1960-61.	1961-62.	கணக்குகள் 1962-63	மொத்தம் 1946-47-லிருந்து 1961-62. வரை.	963. 64. திட்ட மதிப்பீடு	963. 64. திருத்த மதிப்பீடு.	திட்ட மதிப்பீடு 1964-65.
எ. காட்டுவள மூலதனச் செலவு.												
காட்டு வள வேலைகள் ..	..	7·54	17·55	19·51	24·05	29·25	32·99	51·37	1,82·26	58·14	58.50	69·38
ஏ. பொதுச் சுகாதார அபிவிருத்திக்கான மூலதனச் செலவு.												
சுகாதார வேலைகள் (இருப்புகள்).	..	—18·17	11·33	—17·41	—2·72	38·25	42·18	31·92	85·38	27·20	10·08	13·96
கிராம நீர்வழங்குத் திட்டங்கள்.	..	32·98	42·97	40·07	57·00	61·16	21·69	1·52	2,57·39	...	..	..
தேசிய நீர்வழங்குத் திட்டமும், சுகாதாரமும்.	..	9·49	14·61	30·67	30·47	—5·88	7·40	14·03	1,00·79	2·07	2·35	1·08
நீர் வழங்குவதற்கு சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியம்.	..	7·29	11·17	—1·26	—1·26	—1·26	—1·26	1·26	12·16	—1·26	1·26	—1·26
குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல்.	..	..	·11	·66	3·42	2·99	5·19	3·67	16·04	..	.13	..
மொத்தம் ..	..	31·59	80·19	52·73	86·91	95·26	75·20	49·88	4,71·76	28·01	11.30	13·47
ஐ. விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சிக்கு மூலதனச் செலவு.												
அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளுக்காக நில ஆர்ஜிதம்.	..	..	2·70	2·67	0·74	1·06	4·16	4·30	15·65	1·25	7·42	14·05

இணைப்பு II—அ.

[1953-54 முடிய உள்ள கணக்கில் ஆந்திர மாநிலத்தின் கணக்கும் சேர்ந்திருக்கிறது: 1956–57 முதல் உள்ள கணக்கு 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதி முதல் அமுலுக்கு வந்த மாநிலங்களின் சீரமைப்பைக் கருத்தில் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.]

தமிழ் நாட்டின் ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மூலதனச் செலவினம் பெருந் தலைப்பில் விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெருந்தலைப்புகள்.	1946–47-லிருந்து 1956–57 வரை.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	1961–62.	கணக்குகள், 1962–63.	1963–64. திட்ட மதிப்பீடு.	1963–64. திருத்த மதிப்பீடு.	இட்ட மதிப்பீடு 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
				(ரூபாய் லட்சத்தில்.)						
ஜமீன்தாரி ஒழிப்பினால் நிலச் சுவான்தார் முதலியவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு தொகை.	5,54·68	3·98	68·64	82·40	1,25·59	16·45	12·56	4·50	4·50	2.50
பொதுச் சுகாதார மூலதனச் செலவு.	31·59	79·49	52·73	92·35	95·26	75·20	49·88	28·01	11·30	13.47
விவசாயத்துக்கான மூலதனச் செலவு.	..	2·70	2·67	·74	1·08	4·17	4·30	1·25	7.42	14·05
தொழில் வளர்ச்சிக்கு மூலதனச் செலவு.	3,55·11	38·53	74·24	1,72·42	1,14·51	96·46	1,23·06	63·47	88·62	88·57
பாசன மூலதனச் செலவு (வாணிக ரீதியானவை).	45,36·76	3,08·07	2,57·59	3,74·81	4,04·72	4,71·66	5,13·44	4,97·29	6,11·70	7,01·34
பாசன மூலதனச் செலவு (வாணிக ரீதியல்லாதவை).	56·53	66·03	98·78	1,52·41	1,82·67	1,94·89	2,34·90	2,13·95	2,46·38	2,34·74
பொது பணிகளுக்கு மூலதன முதலீடு.	6,66·20	2,84·92	2,75·37	3,69·62	4,70·06	5,79·84	6,74·60	4,38·34	5,91·82	5,41·51
மின்சாரத் திட்டங்களுக்கு மூலதன முதலீடு.	68,57·99	3,83·12	..	..	..	..	..	..	..	..
ரெவின்யூக் கணக்கில் சேராத மற்ற வேலைகளுக்கு மூலதன முதலீடு.	1,73·17	1,47·17	1,07·65	1,16·48	1,26·55	1,28·16	2,07·69	4,57·00	3,35·91	5,24·01
மோட்டார் நீர் போக்குவரத்துத் திட்டங்களுக்கான மூலதன முதலீடு.	1,89·26	22·59	30·88	69·23	71·24	62·90	14·66	85·24	1,35·52	28·51
காட்டுவள மூலதனச் செலவு	7·54	17·55	19·51	24·05	29·25	32·99	51·36	58·14	68·60	69·38
ஓய்வு உபகாரத் தொகையை மொத்தத் தொகையாக மாற்றிக் கொண்ட வகைச் செலவு.	..		..	..	..	..	..	..	..	..
அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களின் மேல் மூலதன முதலீடு.	—28,25·91	1,18·27	1,48·78	—92·56	77·31	98·80	7·50	39·54	2,02·32	1,86·01
மொத்தம் ..	1,06,02·92	14,72·42	11,36·84	13,61·95	16,98·24	17,61·52	18,93·95	18,36·73	22,93·99	24,04·09

இணைப்பு III.

கடன் நிலையைக் காட்டும் பட்டியல்.

(i) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1953–ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30–ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1956–ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31–ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1963–ம் ஆண்டு மார்ச் 31–ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
அ. 1953–ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1–ம் தேதிக்குமுன் பெற்ற கடன்கள்.					
செப்டம்பர் 1937–ம் ஆண்டும், செப்டம்பர் 1940–ம் ஆண்டும்.	1952–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்—முதல் இரண்டு வெளியீடுகள்.	2,33·54	·80	·28	·10
செப்டம்பர் 1938 ..	1953–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,51·29	15·20	·48	·27
ஜூன் 1939 ..	1959–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,50·00	1,23·96	1,23·96	·74
செப்டம்பர் 1942 ..	1955–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25·00	1,23·25	·15	·02
செப்டம்பர் 1943 ..	1956–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,25·10	1,25·10	3·12	·06
ஆகஸ்டு 1944 ..	1958–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	1,10·00	1,07·95	1,07·92	·10
செப்டம்பர் 1945 ..	1960–ம் ஆண்டு 3 சத வீதக் கடன்.	3,00·00	2,78·44	2,78·44	·03
செப்டம்பர் 1946 ..	1961–ம் ஆண்டு 2¾ சத வீதக் கடன்.	4,09·30	3,81·77	3,81·77	·27
ஜூலை 1950 ..	1960–ம் ஆண்டு 3 சத வீத திட்டக் கடன் பத்திரங்கள்.	4,39·75	4,38·25	4,38·25	·59
செப்டம்பர் 1951 ..	1962–ம் ஆண்டு 3½ சத வீதக் கடன்.	3,01·49	3,01·49	3,01·49	1·18
ஆகஸ்டு 1952 ..	1964–ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	5,24·81	5,24·81	5,24·81	5,24·81
ஜூலை 1953 ..	1963–ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,33·71	10,33·71	10,33·71	10,33·71
	மொத்தம்—அ. ..	39,03·99	34,54·73	31,94·38	15,61·81

ஆ. 1953–ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1–ம் தேதி முதல் 1956–ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31–ம் தேதி வரை பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1956–ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31–ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.	1963–ம் ஆண்டு மார்ச் 31–ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
ஆகஸ்டு 1955 ..	1967–ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	10,47·17	10,47·17	10,47·17
செப்டம்பர் 1956 ..	1968–ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்.	13,83·56	13,83·56	13,83·56
	மொத்தம்—ஆ. ..	24,30·73	24,30·73	24,30·73

இ. 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு பெற்ற கடன்கள்.

வெளியிட்ட காலம்.	கடன் விவரம்.	வெளியிட்ட மொத்தத் தொகை.	1963-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் செல்லாகாத கடன்.
(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
ஜூலை 1958	1970-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன் ..	5,55·57	5,55·5
ஆகஸ்டு 1959	1971-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன்	8,72·75	8,72·7
ஆகஸ்டு 1960	1969-ம் ஆண்டு 4 சத வீதக் கடன் ..	12,20·72	12,20·7
செப்டம்பர் 1961 ..	1972-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன் ..	10,43·53	10,43·5
ஆகஸ்டு 1962	1974-ம் ஆண்டு 4½ சத வீதக் கடன் ..	13,24·99	13,24·
	மொத்தம்—இ ..	50,17·56	50,17·56

(ii) நிலையான சிறப்புக் கடன்கள்.

	மொத்தத் தொகை. ரூபாய்.
(1) 1796–1807-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 8 சத வீதக் கடன்களில் நான்கு பத்திரங்கள்	1,33,000
(2) 1795–1817-ம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் வெளியிடப்பட்ட 6 சத வீதக் கடன்களில் இரண்டு பத்திரங்கள்	10,500
(3) 1817-ம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட 6 சத வீத வைப்புத் தொகை	41,770
(4) 4 சத வீதத்தில் பெறப்பட்ட வைப்புத் தொகை (இப்போது இத்தொகை சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவ மனைக்குக் காப்பு நிதியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது)	66,878
மொத்தம்—(ii) ..	2,52,148 அல்லது 2·52 லட்சம்

சுருக்கம்.

(மக்களிடமிருந்து பெறும் கடன்களும், திரும்பப் பெறமுடியாத விசேஷக் கடன்களும்.)

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
(1) 1953-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ம் தேதிக்கு முன்பு மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	8,60·24
(2) 1953-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகும், 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் செல்லாகாத நமது பங்கு	19,78·61
(3) 1956-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு எழுப்பப்பட்ட கடன்கள் ..	50,17·56
	78,56·41
(4) 1956-ம் ஆண்டு அக்டோபர் 31-ம் தேதிக்கு முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநிலம், மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடனில் நமது பங்கு	52·31
(5) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன் வகையில், 1963-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதியில் மொத்தப் பொறுப்பு	79,08·72
(6) மக்கள் தொகை விதாச்சாரத்தில் திரும்பப் பெற முடியாத கடன்கள் விஷயமாக நமது பங்கு	1·29
(7) மக்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், திரும்பப் பெற முடியாத விசேஷக் கடன்கள் இவை காரணமாக 1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று மொத்தப் பொறுப்பு ..	79,10·01

மத்திய அரசினரிடமிருந்தும், சுயேச்சையான அதிகார சபைகளிடமிருந்தும் பெற்ற கடன்களில் 1963 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று செல்லாகாமல் உள்ள கடன்களைக் காட்டும் அறிக்கை.

(1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்புள்ள கால அளவுக்கான புள்ளி விவரங்கள், மக்கள் தொகை விதாச்சாரப்படி சீரமைத்தத் தமிழ்நாட்டின் தற்காலிகப் பங்கைக் குறிக்கிறது.)

அ. தமிழ்நாடு அரசினர் பெற்றுள்ள கடன்கள்.

(1)	1963 மார்ச் 31-ம் தேதியன்று இருந்த செல்லாகாக் கடன்களில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு. (2)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மாகாண சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட மொத்தக் கடன்	1,26·33
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதியிலிருந்து 1953 செப்டம்பர் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	16,74·07
1953 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	15,26·15
1956 நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1962 மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில்	1,32,50·50
மொத்தம்—அ. ..	1,65,77·05

ஆ. முன்னுள் திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்கம் பெற்ற கடன்கள்.

(1)	1956 நவம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு முன்னுள் திருவாங்கூர்-கொச்சி மாநில அரசினர் எழுப்பிய கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடனில் தமிழ் நாட்டின் பங்கு. (2)
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
சுயாட்சிக்கு முந்திய கடன்	1·52
1947 ஆகஸ்ட் 15-ம் தேதி முதல் 1956 அக்டோபர் 31-ம் தேதி வரையில் பெற்ற கடன்கள்	53·78
மொத்தம்—ஆ. ..	55·30

இ. சுயேச்சை அதிகார சபைகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களில் செல்லாகாமலுள்ள கடன்கள் (1963 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றிருந்தபடி).

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
தேசியக் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி—கிடங்குச் சபை	1,14·30
இந்திய ரிசர்வ் பாங்கினைச் சேர்ந்த தேசிய விவசாயக் கடன் (நீண்ட கால விவகார) நிதியிலிருந்து கடன்கள்	3,13·58
அகில இந்தியக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் கமிஷன்	·36
இந்திய ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்	4,21·55
மொத்தம்—இ. ..	8,49·72
பெரு மொத்தம்—அ + ஆ + இ ..	1,74,82·06

[29th February 1964

பல்வேறு திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசினரிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள், 1962 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றுள்ளபடி செல்லாகாக் கடன்கள் இவை பற்றிய சுருக்கம்.

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம். (1)	1963 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றிருந்த செல்லாகாக் கடன்கள். (2)
கடன்கள்.	ரூ.
1. சுயாட்சிக்கு முற்பட்ட கடன்	1,26,32,861
2. கொச்சித் துறைமுக வேலைகளுக்கான கடன்கள்	1,52,494
3. கைத்தறி, கதர்த் தொழிலபிவிருத்திக்கானக் கடன்கள்	3,43,24,972
4. ஹாஸ்டல் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான கடன்கள்	60,54,664
5. கிராம, குடிசைத் தொழிலபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள்	76,956
6. உதவித் தொகையுடன் நிறைவேற்றப்படும் தொழிலாளர் வீட்டு வசதித் திட்டத்திற்கான (தோட்டத் தொழிலாளர் வீட்டு வசதி உட்பட) கடன்கள்	67,17,430
7. (மின்) சக்தி வசதிகள் விஸ்தரிப்புக்கான கடன்கள்	3,20,30,585
8. சிறு சேமிப்பு வசூல்களைப் பங்கிடும் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	16,46,28,475
9. சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள்	3,40,65,872
10. அதிக உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	9,70,48,244
11. சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	5,24,57,676
12. தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்கள்	32,07,857
13. தொழில் நுட்பக் கூட்டுறவு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்ட பொருள்கள், சாதனங்கள் விலை காரணமாகக் கடன்கள்—சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம், கிராம மின்சார வசதித் திட்டம், குழாய்க் கிணறுத் திட்டம்	73,85,008
14. பால் பண்ணை அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	55,755
15. கோழிப் பண்ணை அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் கடன்கள்	..
16. காட்டுவள, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்கானக் கடன்கள்	1,74,27,918
17. நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களினால் வீட்டு வசதியுள்ள காலனிகள் கட்டப்படும் பொருட்டுக் கடன்கள்	17,00,653
18. குறைந்த வருமானத் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம்	2,74,45,051
19. தேசிய நீர் வழங்கல்—சுகாதாரத் திட்டங்களின்கீழ்க் கடன்கள்	2,04,75,954
20. பலவகை அபிவிருத்திக் காரியங்களுக்கான கடன்கள்	56,14,02,254
21. பாசனத் திட்டங்களுக்காகும் செலவிற்கு நிதியளிப்பதற்காகக் கடன்கள்	1,81,66,795
22. பற்றுக்குறைப் பகுதிகளில் நிலையான அபிவிருத்தி செய்யும் திட்டத்துக்காகக் கடன்கள்	4,11,56,807
23. போலீஸ் வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகும் மூலதனச் செலவுக்காக நிதியளிக்கும் பொருட்டுக் கடன்கள்	2,16,04,080
24. கூட்டுறவு அபிவிருத்திக்காகக் கடன்கள் (கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பங்கு மூலதனத்தில் பங்குகொள்வதற்கான கடன்கள் உட்பட)	49,20,503

தொடர் எண், கடன் பற்றிய விவரம். (1)	1963 மார்ச் 31-ம் தேதியன்றிருந்த செல்லாகாக் கடன்கள். (2)
கடன்கள்—தொடர்ச்சி.	ரூ.
25. சிறிய துறைமுகங்கள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	35,56,929
26. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்	79,06,279
27. புயல் நிவாரண வேலைகளுக்கான கடன்	1,28,48,790
28. சேரி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கான கடன்	69,02,581
29. கைப்பணிகள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	11,79,742
30. பட்டுத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான கடன்	4,59,000
31. மாநில அரசாங்கத்தின் குறைந்த வருமானம் பெறும் ஊழியர்களுக்கு உதவுவதற்கான கடன்	19,21,102
32. தரமான விதைகளைப் பெருக்கி வழங்குவதற்கான திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	2,75,802
33. கயிறு தயாரிப்புத் தொழில் அபிவிருத்திக்கான கடன்	7,40,752
34. பருத்தி அபிவிருத்தி விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	16,50,000
35. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ்க் கடன்	84,470
36. மத்திய அரசினர் ஊக்குவிக்கும், மத்திய அரசினர் உதவி பெறும் மருத்துவ-பொதுச் சுகாதாரத் திட்டங்களுக்கான கடன்	5,30,13,982
37. மாநில அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான (விவசாயம் முதலியன) கடன்	7,62,49,066
38. கைத்தறிகளை விசைத்தறிகளாக மாற்றுவதற்கான கடன்	6,002
39. நில ஆர்ஜித-அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான கடன்	89,91,673
40. ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்திற்கு வழங்கிய வழி-வகை முன்பணம் கடனாகக் கருதப்படுகிற வகையில்	13,47,46,628
41. கொழும்புத் திட்டத்தின்கீழ் குந்தாத் திட்டத்திற்காக வழங்கப்பட்ட பொருள்கள்—சாதனங்கள் விலை குறித்த கடன்	8,21,11,951
42. பெரிய, நடுத்தரத் தொழில்கள் அபிவிருத்திக்கான கடன்	16,19,000
43. கிராம வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்கான கடன்	14,16,496
44. பதப்படுத்தும்-பாதுகாக்கும் யந்திரங்களை நிறுவுவதற்கான கடன்	6,773
45. மெட்ரிக் முறை எடைகள்—அளவைகளை மேற்கொள்வதற்கான கடன்	11,13,939
46. வீடு கட்டும் காரியங்களுக்காக அகில இந்திய அதிகாரிகளுக்குக் கடன்	13,73,399
47. சென்னை பால் வழங்கு திட்டத்திற்கான கடன்—நியூஜிலாந்து உதவி	9,76,272
48. கால்நடை பராமரிப்பு, பால் பண்ணை, மீன்வளம் ஆகிய திட்டங்களுக்கான கடன்	87,48,651
49. பழ உற்பத்தி அபிவிருத்திக்கான கடன்கள்	1,86,500
50. நிலமில்லாத கூலிகளுக்குக் கடன் வழங்குதல்	13,600
51. எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்க கடன் வழங்குதல்	3,00,000
52. கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டுபோக கடன் வழங்குதல்	8,20,00,000
53. வீட்டு வசதிக்காக கடன் வழங்குதல்	76,79,00
பெரு மொத்தம் ..	1,66,32,35,232

கடன் செலவுகள், 1960–61 முதல் 1964–65 வரை.

(1)	கணக்குகள் (1960–61). (2)	கணக்குகள் (1961–62). (3)	கணக்குகள் (1962–63). (4)	திட்ட மதிப்பீடு (1963–64). (5)	திருத்த மதிப்பீடு (1963–64). (6)	திட்ட மதிப்பீடு (1964–65). (7)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
அ. வட்டி—						
பொதுமக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களுக்கான வட்டி (நிகரம்).	2,14·00	2,48·37	2,87·49	3,13·26	3,13·99	2,96·12(a)
கடனில் தள்ளுபடி	3·05	2·67	3·53	..	..	..
இந்திய ரிஸர்வ் பாங்க் கொடுத்த வழிவகை முன் பணத்தின்மீது வட்டி	..	..	5·54	5·00	29·00	10.00 (b)
புதிய கடன் எழுப்புதல் முதலியவற்றிற்கான செலவு ..	2·46	2·21	2·86	1·55	1·76	31·85 (c)
இந்திய அரசாங்கம் கொடுத்த கடன்களுக்கான வட்டி ..	4,00·21	4,58·87	5,28·07	6,04·50	6,60·84	8,22·84(d)
சுயாட்சி ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து பெற்ற கடன்களுக்கான வட்டி.	7·30	12·51	18·36	26·51	31·14	39·69
வருங்கால சேமிப்பு நிதிக்கான வட்டி	30·57	33·77	38·43	42·01	48·62	55·88
தேய்மான சேமநிதி, இதர வட்டி பெறும் வைப்புத் தொகைகளுக்கான வட்டி	38·44	23·40	19·48	28·32	44·73	33·77
மொத்தம்—அ. ..	6,96·03	7,81·80	9,03·76	10,21·15	11,30·08	12,90·15
ஆ. கழிக்கவும்—இதர தலைப்புகளுக்கு மாற்றப்பட்ட மூலதனச் செலவுகளுக்கான வட்டி ..	—2.68·32	—2,95·25	*	..	..	..
நிகர மொத்தம்—அ.—ஆ.	4,27·71	4,86·55	9,03·76	10,21·15	11,30·08	12,90·15
இ. கடன் கரைப்பு நிதி—						
பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பிய கடன்களின் கடன் தேய்மான நிதிக்கு உதவித் தொகை ..	69·41	84·58	1,00·24	1,08·77	1,08·96	1,04·94(e)
பொது கடன் கரைப்பு நிதிக்கு உதவித் தொகை	3,14·84	15·14	6·33	14·94	14·94	66·09 (f)
மொத்தம்—இ. ..	3,84·25	99·72	1,06·57	1,23·71	1,23·90	1,71·03
பெரு மொத்தம்—கடன் செலவுகள் (நிகரம்).	8,11·96	5,86·27	10,10·33	11,44·86	12,53·98	14,61·18

குறிப்பு.—(a) 1963–64-ம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தாரால் பொதுக் கடன் எதுவும் எழுப்பப்படவில்லை. 1963–ம் ஆண்டு 4 சதவிதக் கடனை, 1963 ஜூலை மாதத்தில் திருப்பிக் கொடுத்துள்ளது. எனவே மதிப்பீடு குறைந்துள்ளது.

(b) ரிஸர்வ் பாங்கியிலிருந்து பெறக்கூடிய குறுகிய காலக் கடன்களுக்கான வட்டிச் செலவு குறித்து ஒதுக்கிய மொத்தத் தொகை.

(c) 1964–65-ல் பொது மக்களிடமிருந்து எழுப்பும் கடன் சம்பந்தமான செலவுகளுக்காக ஒதுக்கியுள்ள மொத்தத் தொகையாகிய ரூ. 30 லட்சம் இதில் அடங்குகிறது.

(d) 1963–64-ல் கிடைக்கும் கடன்களுக்காகக் கொடுக்கத்தக்க கூடுதல் வட்டி அதிகரிப்புக்குக் காரணமாகும்.

(e) 1964–ம் ஆண்டு 4 சதவிதக் கடனை ஆகஸ்டு மாதம் கொடுத்துத் தீர்ப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யவில்லை. மதிப்பீடு குறைந்துள்ளதற்கு அதுவே காரணமாகும்.

(f) 1974–ம் ஆண்டு 4½ சதவிதக்கடன் கரைப்புக்காக அதிக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, 1964–65 திட்ட மதிப்பீடு அதிகரித்துள்ளது.

* "XVI. வட்டி" என்பதன்கீழ் வருவாயாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு IV.

(மேற்கொண்ட விவரங்களுக்கு, மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துணை வெளியீட்டைப் பார்க்கவும்.)

மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு திட்ட வேலைகளின் செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை.

முக்கிய அபிவிருத்தித் தலைப்புகள். (1)	மொத்த நிதி ஒதுக்கம் (1961–66). (2)	கணக்குகள் (1961–62). (3)	கணக்குகள் (1962–63). (4)	திட்ட மதிப்பீடு (1963–64). (5)	திருத்த மதிப்பீடு (1963–64). (6)	திட்ட மதிப்பீடு (1964–65). (7)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
I. விவசாயமும், சமுதாய வளர்ச்சியும்—						
விவசாய உற்பத்தி ..	9,66	1,04	1,26	1,57	1,90	2,47
நில அபிவிருத்தி	1,01	21	33	23	21	23
சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் ..	12,80	2,98	3,12	3,65	4,06	3,46
கால்நடைப் பராமரிப்பு	3,52	36	49	56	61	67
பால் பண்ணையும், பால் வழங்குதலும்	2,75	79	95	1,02	1,08	71
மீன்வளம்	2,22	24	27	59	53	55
காட்டுவளம்	2,12	29	43	54	55	63
மண்வளப் பாதுகாப்பு	2,50	48	40	54	47	57
விற்பனையும், கிடங்கு வசதியும் ..	40	2	6	4	6	7
சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ..	20,46	4,17	5,44	4,20	4,49	4,48
கூட்டுறவு	4,71	1,21	1,32	91	96	98
மொத்தம்—I. ..	62,15	11,79	14,07	13,85	14,92	14,82
II. பாசனமும், மின்சக்தியும்—						
பாசனம்	27,42	4,64	5,17	4,97	6,12	6,99
மின்சாரத் திட்டங்கள்	1,00,19	18,20	19,61	20,75	25,00	25,00
மொத்தம்—II. ..	1,27,61	22,84	24,78	25,72	31,12	31,99
III. தொழில்கள்—						
பெரிய அளவு, நடுத்தரத் தொழில்கள்	3,35	9	12	4	18	12
கைத்தறிகள்	8,00	1,43	1,61	1,38	1,41	1,48
சிறிய அளவுத் தொழில்கள் ..	8,00	80	1,48	2,35*	1,38	1,87
தொழில் பேட்டைகள்	3,20	42	1,06		1,83	1,48
கைப்பணிகள்	60	4	4	9	5	11
கயிற்றுத் தொழில்	15	1	1	4	..	..
பட்டுத் தொழில்	13	1	3	3	3	7
கதர்-கிராமத் தொழில்கள் ..	8	.	1	2	1	2
மொத்தம்—III. ..	23,51	2,80	4,36	3,95	4,89	5,15

* 1963–64 திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 50 லட்சம் ஒருமொத்த சேமிப்புகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு திட்டவேலைகளின் செலவு விவரத்தைக் காட்டுகிற அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

முக்கிய அபிவிருத்தித் தலைப்புகள்.	மொத்த நிதி ஒதுக்கம் (1961–66).	கணக்குகள் (1961–62).	கணக்குகள் (1962–63).	திட்ட மதிப்பீடு (1963–64).	திருத்த மதிப்பீடு (1963–64).	திட்ட மதிப்பீடு (1964–65).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
			(ரூபாய் லட்சத்தில்.)			
IV. போக்குவரத்தும் செய்தித் தொடர்பும்—						
சாலைகள்	11,00	2,20	2,42	2,34	2,47	2,21
உல்லாசப் பயணம்	26	..	3	..	1	2
மொத்தம்—IV ..	11,26	2,20	2,45	2,34	2,48	2,23
V. கல்வி—						
கல்வி	25,43	2,59	4,21	5,39	5,72	7,19
கலாசார நடவடிக்கை	21	2	3	2	4	4
தொழில் நுட்பக் கல்வி	6,52	73	1,58	1,29*	1,86	1,60
மொத்தம்—V ..	32,16	3,34	5,82	6,70	7,62	8,83
VI. சுகாதாரம்—						
தண்ணீர் வழங்கல்-வடிகால்—						
சென்னை மாநகராட்சி மன்றம்.	2,00	46	65	1,45	1,15	1,80
நகரப் பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	7,50	1,13	1,14	*1,05	1,10	1,05
கிராமப்பகுதியில் தண்ணீர் வழங்கல்	1,50	38	16	4	4	2
மற்றச் சுகாதாரத் திட்டங்கள்	10,50	3,04	2,75	2,52	2,82	2,30
மொத்தம்—VI ..	21,50	5,01	4,70	5,06	5,11	5,17
VII. பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்	3,26	75	97	74	96	99
VIII. சமூகநலன்	52	..	4	5	4	5
X. தொழிலாளர் நலன் ..	1,33	9	22	41	32	33
X. வீட்டு வசதியும் நகர அபிவிருத்தியும்	7,00	1,14	1,25	92	89	76
XI. புள்ளிவிவரம்	24	..	2	3	4	11
XII. பலவகை	35	4	2	6	7	10
பெரு மொத்தம் ..	2,90,89	50,00	58,70	59,83	68,46	70,53

* ரூ 25 லட்சம் ஒரு மொத்த சேமிப்புகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டது.

Speech of Sri M. Bhaktavatsalam, Chief Minister, presenting the Budget for 1964–65 to the Madras Legislature on 29th February 1964.

Sir,

Introductory.

I rise to present the Budget Estimates for 1964–65. The Accounts for 1962–63 and the Revised Estimates for the current year are also before the House. My last Budget was presented under the shadow of the emergency caused by the Chinese aggression and reflected, in a measure, the impact of the emergency on the State's resources and expenditure. The decision of the Central Government, in the context of the National Emergency, to limit the assistance for the Plan for the current year to more or less the same level as in 1962–63 affected the State's resources. At the same time, the State Government had to assume certain additional responsibilities for strengthening general administration and organising civil defence. Increased provision had to be made for the strengthening of the Police force, particularly the Armed Reserves. We also took steps to form Home Guards and augment the strength of the National Cadet Corps. Taking note of the combined needs, both of defence and development, we also initiated action for accelerating the programmes for training of skilled manpower. Increased outlays had also to be made for agricultural production and generation of power. I am glad to be able to report that these objectives have, in a large measure, been realised. The units of Special Armed Police which had been sent to forward areas have given a good account of themselves in relieving the Army of some of its responsibilities. The programmes relating to agricultural production have also registered a fair measure of success as brought out in the Mid-Term Appraisal of the Plan. Schemes for generation of power have gathered considerable momentum and some of them are in fact being commissioned ahead of schedule. An additional block of 55 MW of power from Kundah Power Houses I and II is being added to our grid in the current financial year.

Increase in Plan Outlay.

2. While recognising that the best way of supporting defence effort would be to step up developmental programmes, we had however fixed the outlay on the Plan for the current year at the somewhat modest level of about Rs. 60 crores. We did not want to embrass the Government of India with requests for larger Central assistance at a time of threatened aggression on our frontiers. If the emergency had continued in its acute form, difficulties in getting equipment and building materials might in any case have held up our projects. Fortunately, with the stalemate on our frontiers the worst apprehensions did not materialise and we were able to accelerate the pace of execution of important projects like the Kundah and the Mettur Tunnel Hydro-Electric Schemes and the Parambikulam-Aliyar Project. This development, though

pleasing, has caused some embarrassment to Government for we have been obliged to find resources in the current year for a Plan outlay of well over Rs. 68 crores. The fulfilment of a Plan significantly larger than originally budgeted for, has naturally caused considerable strain on the Government's way and means. These difficulties are being overcome with the co-operation of the Planning Commission and the Government of India, both of whom are deeply appreciative of the rapid progress we are making on important Plan projects.

3. The Budget Speeches in previous years had dwelt at length on the progress of schemes included in the Plan, and naturally so, because the Budget is now an instrument for the realisation of the objectives and targets of the Plan. But as the House has only two days back been given a detailed account of the progress of the Plan during the debate on Mid-Term Appraisal, I shall content myself with the observation that the Plan is being fulfilled according to schedule and that in fact some of the core projects are well ahead of schedule.

Problems of a planned economy.

4. I am aware that while there is wide-spread satisfaction about the fulfilment of the Plans, there is a measure of concern about the stresses and strains which the Plan has thrown up. In a *laissez faire* economy, in the absence of central planning, no conscious efforts are made to secure the maximum possible rate of growth with the available resources. A planned economy, on the other hand, seeks to assess all the resources available and get the best out of them. A Plan also takes a long-term view of the economy and endeavours to raise the level of investment in key sectors beyond the levels considered necessary by the immediate needs of the present. To illustrate my point, we did not originally think of taking up the second stage of the Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme costing about Rs. 700 lakhs or the Kodayar Hydro-Electric Scheme costing Rs. 775 lakhs. If there had been no planned or conscious attempt to match the generation of power with the growing requirements of industry, these schemes could have been postponed and consequently, there might have been no need to find the additional resources for them. But a national plan, with predetermined objectives, seeks to drive the economy to the maximum level of effort it is capable of, and thus necessarily causes a measure of strain. These strains are reflected in various forms—shortage of foreign exchange, shortage of essential building materials and rising prices. Such difficulties are natural when we aim at a high rate of growth. The Plan lays emphasis on basic producer industries involving long gestation period for building up the growth-potential of the economy. Large outlays on steel plants or heavy electrical industries do not yield results in the short run, but are vital for long term growth. During the construction period, this large capital outlay flows out as money incomes into different hands and competes for the limited supply of consumer goods and pushes up prices.

Pressure on Prices and Remedial Measures.

5. I am aware that this rise in prices, particularly of rice in the City, has caused hardship to large sections of our people. There is reason to hope that a part of this rise in the price of rice in the City in recent weeks is due to interruptions in the normal flow of Nellore rice for which people of the middle class in the City have cultivated a special taste. The rise in price would ease when the normal flow is resumed. We have always kept in view the fact that a growing population and a Plan with its large investment programmes will necessarily lead to some rise in the levels of prices and that corrective action may be called for from time to time to minimise hardship to the vulnerable sections of the people. We had initiated last year a big programme for a net work of consumers' co-operative stores for the general public as well as the organised labour in factories and plantations. This programme is being continued with renewed emphasis in the current year and will be extended to larger towns. The Supplementary Estimates accepted by this House in January embodied a substantial provision of Rs. 81 lakhs for the promotion of these consumers' co-operative stores. To mitigate the hardships of urban dwellers in the short run, we have also set up 300 fair price shops which are supplied with stocks drawn from central reserves. We have just initiated a programme for procurement of 1 lakh tons of rice from millers and dealers and about 10,000 tons have already been secured. The only effective long-term remedies for this persistent pressure on prices is increased production. That is why we have assigned the highest priority to agricultural production in the plan.

Foodgrains Policy.

6. We should recognise, at the same time, that in our country, with the majority of population dependent on agriculture, and desirous of a measure of improvement in their current low level of living, the regulation of prices of foodgrains is a complex problem. The interests of producers in securing a reasonable return for all their efforts and investments and the interests of the urban dwellers have to be reconciled in a manner fair to both. In this context there is a widespread feeling that the trade in foodgrains should be so regulated as to protect the interests, both of the producer and of the consumer. The reference to this subject in the recent session of Bhubaneswar Congress is ample recognition of the fact that the Governments at the Centre and the State are alive to this problem and the need for finding an early solution thereof. We should evolve a policy which would assure reasonably stable and adequate prices for the agriculturist for his produce with due regard to the additional outlays such as on larger use of fertilisers, essential for raising the level of production, and also the increase in cost of cultivation. At the same time, we should ensure that the traders at wholesale and retail levels are allowed only the minimum margins with due regard to the services rendered by them. We have set up a Price Vigilance Cell in the Board of Revenue for keeping trends

in prices under close and continuous study and the data collected by this organisation should be of help in the determination of such margins. The setting up of a larger number of rice mills and other processing plants in the co-operative sector should also yield valuable data and help in regulating the market. I would however like to emphasise again that the regulation of trade in foodgrains should not in any manner impair the incentives for increased production by farmers. It should suffice if by regulating the profit margins of traders we ensure that prices of foodgrains do not raise above a particular level. There is no need for Government to take over trading in foodgrains. Such a course of action may cause hardship to the farmers. Under the arrangements outlined by me the consumers will be enabled to get foodgrains within a range of prices fixed by the Government. At the same time the interests of producers will not be prejudicially affected. Such fixation of prices will have to be enforced by adequate sanctions against those who fail to conform to the minimum and maximum prices. Such a policy while leaving the private traders and millers in the field, will nevertheless ensure that their activities are not merely guided by the motive of making large profits, but also conform to public policy. This Government owes its allegiance to the Congress ideology which has been summed up as one of democratic socialism at the recent Bhubaneswar Congress. In such an economy there will still be a place for the private sector but it will have to function within the framework of the Plan accepted by the community and in a manner which will promote the interests of the society. The evolution of food policy on these lines for the country as a whole is primarily the responsibility of the Government of India. I have however chosen to share with the House some of my thoughts on this policy in view of their importance for the well being of the people of the State.

Social Security for Government employees.

7. The rise in prices causes hardship to the fixed income groups in the society, particularly the employees of the State Government, in whose welfare the Government have a special interest. In line with the current thinking of the Government of India, the State Government have also felt that the interests of the fixed income groups are best served by a programme of social security which, to begin with, may cover the employees in the public sector. The Liberalised Pension Scheme which this Government adopted in 1960 represented the first social security measure for the benefit of the employees of the State Government. As this House is aware, this scheme, apart from assuring a pension and gratuity for the Government servants at the time of retirement, also made a provision for the families of Government servants dying in harness after certain minimum years of service or immediately after retirement. The Government have now decided on further liberalisation of these provisions. Under the existing orders, an employee is normally expected to complete a service of not less than 20 years for his family to become eligible for the benefit of a family pension.

The duration of the pension is also limited to a maximum period of 10 years or 5 years after the date of superannuation of the Government servant, whichever is earlier. The minimum service for eligibility for family pension in respect of Government servants dying while in service will now be reduced to 5 years. The family pension will be calculated at varying rates depending upon the emoluments of the employee but a minimum of Rs. 20 per mensem will however be assured. The family pension will be admissible in the case of a widow of the Government servant up to the date of her death or remarriage and, in case of minor son until he attains the age of 18 years and in the case of unmarried daughter up to 21 years of age or marriage, whichever is earlier. The pensions awarded under this scheme will not be payable to more than one member of the employee's family at the same time. Following the similar scheme of the Government of India, the employees will be required to surrender out of their Death-*cum*-Retirement Gratuity the equivalent of two months' pay as their contribution to the scheme. The liberalisation of family pension scheme on these lines will provide a measure of security to the families of Government servants and I am sure that the House will welcome this concession.

Assurance of minimum pension.

8. The Government have also decided to enlarge the retirement benefits of Government servants in another respect. As the House is aware, under the Old Age Pension Scheme, the monthly pension has been fixed at Rs. 20. There are still a large number of retired Government employees who get inclusive of the temporary increase granted to them a monthly pension of less than Rs. 20. The Government have therefore decided that the minimum service pension of all retiring State Government servants should be fixed at Rs. 20 per mensem inclusive of the temporary increase already granted. In deciding on the eligibility for the benefit of minimum pension, however, the commuted portion of the pension, if any, will also be added to the pension already being drawn.

Old Age Pension.

9. Similar social security schemes may eventually have to cover the other sections of the society as well. We have already made a beginning in this direction in this State with the Old Age Pension Scheme, under which all destitutes above the age of 65 now get a monthly pension of Rs. 20. The age-limit is reduced to 60 in respect of physically handicapped destitutes. Keeping in view the need for administering a social security measure like this in a humane and generous manner, we deliberately waived the need for strict verification of age of applicants with reference to medical certificates or otherwise. We were fully aware of the difficulties of people in rural areas, mostly illiterate, in drawing their pensions from distant treasuries and therefore arrangements have been made to remit the amounts every month by money order at the cost of the Government. Over 62,000 persons have already secured the

benefit of Old Age Pension and the Budget provision in this regard in the next year is of the order of Rs. 166 lakhs. The Government of India have recently been evincing some interest in this scheme and we shall, in consultation with them and with their help, explore the possibilities of expanding the coverage and utility of the scheme.

Democratic Socialism Equality of Opportunity.

10. We are wedded to the establishment of a socialist order of society within a democratic frame-work and this policy has since been reaffirmed at the recent session of the Congress at Bhubaneswar. This Government will endeavour to keep this objective of socialism ' based on democracy, dignity of the human individual and soical justice " in view in framing its policies. A socialist order of society postulates equal opportunities for all . This Government have always been of the view that economically and socially submerged sections of the population can raise themselves and get access to a better way of living only through education. During the past decade we have accorded the highest priority to the expansion of education at all levels—elementary, secondary and collegiate. We have through special schemes of scholarships and fee concessions, endeavoured to provide opportunities to Harijans and other backward classes to raise themselves socially. While Harijans and other backward classes were in continuing need of special facilities, the poorer elements in other communities were also in need of help. It is as part of a programme to remove the handicaps of poorer sections of the society in sending their children to schools, that we initiated the Scheme of Midday Meals. From small beginnings the scheme has been expanded gradually so as to cover now over 14 lakhs of children at a cost of about Rs. 168 lakhs per annum to the Government.

Free Secondary Education for all.

11. In 1955–56 we made education up to III Form free for all. In 1960 we extended free education up to Secondary level to all children whose parents' income was below Rs. 1,200 per annum. In my very first Budget for 1962–63, this income limit for eligibility for free education up to secondary level was further raised to Rs. 1,500 per annum. Besides, children of all non-Gazetted Government servants and employees of local bodies had also been exempted from payment of fee up to the secondary level. A recent estimate has shown that 83 per cent of boys and girls in secondary schools already enjoy the benefit of fee concessions. Among the other children who have not yet secured this benefit the majority belong to families with fixed incomes like employees of the Central Government, industrial workers in the higher grades and employees in the organised private sector. As a measure of relief to this class and in pursuance of a policy of ensuring that no one is denied the opportunities for higher education, on account of domestic circumstances or other causes, the Government have now decided to make education up to secondary level free for all,

irrespective of income. No doubt this decision will have far-reaching financial implications and on a rough assessment we have provided for an additional expenditure of Rs. 50 lakhs under Secondary Education in the Budget for 1964–65.

12. Waiver of school fee may not by itself ensure access to higher education for the poorer sections of society, particularly in rural areas, unless the concessions are also accompanied by a fairly wide-spread dispersal of facilities for higher education. Therefore, we have embarked on a programme of opening of new secondary schools in large numbers. Over 600 high schools have been opened in the last three years, most of them in rural areas, so that the poorer sections who had hitherto remained outside the pale of higher education could now send their children to schools. It is only by higher education that poorer sections of society can acquire new skills and move up in the social ladder.

Collegiate Education.

13. Government have also recognised the need for facilities for collegiate education in areas which have been comparatively backward in this respect. We have made provision in the current Budget for the opening of five more colleges, one each in North Madras and the districts of Chingleput, South Arcot, North Arcot and Salem. This policy of wide-spread diffusion of opportunities for higher education has to be pursued further. It is in pursuance of this policy that the Government have now decided in principle on the establishment of another University at Madurai. Nothing can be more appropriate than that the first new Unversity which we are seeking to establish after independence should be located in this ancient City of hoary traditions, the centre of Tamil culture from the Sangham age. An expert committee has been appointed to assess the requirements of buildings and to report on other matters connected with the establishment of the University. Meanwhile, the Government have initiated action for acquisition of a large block of land.

Accounts, 1962–63.

14. I now turn to an analysis of the basic figures which are of relevance in considering the present Budget proposals. The Revised Estimates for 1962-63 revealed a revenue deficit of Rs. 292 lakhs. The actuals now available reveal a further worsening of Rs. 92 lakhs and the year ended with a revenue deficit of Rs. 384 lakhs. Revenue Receitps had registered an increase of Rs. 87 lakhs, but this was more than offset by a rise of Rs. 179 lakhs in expenditure on revenue account. The increase occurred mostly under heads relating to developmental services. Significant increases in expenditure are under heads like Medical (Rs. 64 lakhs), Industries (Rs. 67 lakhs), Community Development Projects (Rs. 50 lakhs), Irrigation (Rs. 35 lakhs) and Pension and other retirement benefits (Rs. 26 lakhs). Part of the increase under the last item is accounted for by Old Age Pension. The

range of variations between revised estimates and actuals works out to only 0.8 per cent in respect of revenue receipts and 1.5 per cent in respect of expenditure.

15. The actuals of capital expenditure at Rs. 18.94 crores was only marginally higher than the revised estimate of Rs. 18.82 crores.

16. Under deposit heads, in respect of which it is difficult to forecast trends with the same degree of accuracy as in regard to capital and revenue heads, there was an appreciable worsening to the extent of Rs. 393 lakhs. This in turn was largely due to the State Electricity Board's transactions for the year resulting in a net debit of Rs. 517 lakhs reflecting larger payments than anticipated on programmes of power development. Part of the increased outgo under this head was offset by improvements under 'Civil Deposits' and 'Suspense' heads. There was some improvement under 'Public Debt' due to the release, almost in full, before the close of the financial year, of the Central assistance due for the Plan and also the grant of an additional loan of Rs. 1 crore to the State Government for the scheme of purchase and distribution of fertilisers. As a result of the variations explained above, the year 1962-63 closed with a cash balance of only Rs. 25 lakhs.

Revised Estimate, 1963–64.

17. In my last Budget Speech, I had estimated that the expenditure in the current year on revenue account would be Rs. 127.19 crores and the receipts Rs. 124.45 crores, resulting in a revenue deficit of Rs. 2.74 crores. The revised estimates framed on the basis of current trends in receipts and expenditure place the revenue receipts at Rs. 130·98 crores and expenditure at Rs. 134.00 crores revealing a slightly higher revenue deficit of Rs. 3.02 crores. A significant portion of the improvement on revenue side is due to larger receipts anticipated under share of Central Taxes. We will be realising Rs. 972 lakhs as our share of Income-Tax in the current year against the Budget Estimate of Rs. 800 lakhs, including an arrear of Rs. 102 lakhs. There has also been an improvement of Rs. 60 lakhs under share of Union Excise Duties and Additional Excise Duties. The grants-in-aid from Government of India for Plan and non-Plan schemes are also Rs. 87 lakhs higher than the figure originally estimated. State Taxes too have maintained their normal growth and we now expect about Rs. 2 crores more from them than anticipated in the Budget Estimates. Of this, an increase of Rs. 170 lakhs occurrs under Central Sales Tax reflecting the enhancement in the general rate of the tax from 1 per cent to 2 per cent in the last budget of the Central Government. There is an improvement of nearly a crore of rupees also under Entertainment Tax due to the levy of surcharge by local bodies under the powers vested in them under the Local Authorities Finance Act, 1960. The State Government will not, however, benefit from the

increase under this head as bulk of the receipts from Entertainment Tax is statutorily made over to the local bodies. Increases of a marginal nature are also anticipated under a few of the other State Taxes which will however be offset by a substantial shortfall of Rs. 61 lakhs under 'Stamp Duties' reflecting presumably the decline in transactions in immovable property in rural areas. The practice of under-valuation of properties with a view to evade payment of Stamp Duty legitimately due is still widely prevalent and we will have to devise steps for curbing this anti-social practice.

18. Turning now to expenditure on Revenue Account, as usual a large portion of the increase is on developmental services. Notable increases occur under Medical (Rs. 80 lakhs), Community Development (Rs. 82 lakhs), Welfare of Scheduled Castes and Tribes (Rs. 32 lakhs) and Irrigation (Rs. 53 lakhs). Of the increase of Rs. 346 lakhs under non-developmental expenditure a sum of Rs. 84 lakhs represents the increased share of Entertainment Tax payable to local bodies corresponding to the improvement in receipts referred to earlier. We have also had to make a larger provision—to the extent of Rs. 109 lakhs —for payment of interest on Public Debt. There is an increase also of Rs. 39 lakhs under Pensions and other retirement benefits reflecting largely the impact of the Old Age Pension Scheme. Though classified in our accounts as non-developmental expenditure, the outlay under the head should really be reckoned as developmental in nature as it relates to a social security measure of considerable importance. The increases under other heads are of a marginal character and are in keeping with the general policy of the Government of keeping non-developmental expenditure well under control.

19. The Revised Estimates for the current year place the capital outlay at Rs. 22.94 crores representing an increase on the original provision of a little over Rs. 4 crores. Special mention should be made of an increase of Rs. 115 lakhs for Irrigation Schemes, the additional provision for Parambikulam-Aliyar Project alone being Rs. 83 lakhs. We have also stepped up the provision for buildings of the Medical Department by Rs. 11 lakhs and for the buildings of the Education and Technical Education Departments by Rs. 55 lakhs.

20. The Revised Estimates also disclose an increased provision of over Rs. 11 crores under loans and advances. The bulk of the increase, viz., Rs. 8 crores, is on account of 'Loans to the Electricity Board'. This increased provision reflects in some measure the accelerated execution of power schemes included in the Plan. An additional provision of nearly Rs. 1 crores has also been made for grant of loan to the Housing Board for implementation of various schemes, particularly those relating to bulk acquisition of lands in the neighbourhood of big cities. This increase is offset by receipt of a larger amount as loan from the Life Insurance Corporation for housing schemes.

21. The increases now visualised in the Revised Estimates under Revenue, Loan and Debt heads have already been covered to a large extent by the two Supplementary Estimates which this House has been pleased to vote. The increases not so covered will be embodied in the Final Supplementary Estimates to be presented to the House in this session.

22. On the basis of the Revised Estimates we now anticipate that the outlay on Plan schemes in the current year will be well over Rs. 68 crores as against about only Rs. 60 crores originally visualised. While this substantial increase, reflecting largely accelerated execution of schemes in such vital sectors as Power, Irrigation, Technical Education and Industries, should be a matter for gratification, it has also cast considerable strain on our ways and means in the current year. But we hope that these difficulties could be got over with advance release of Central assistance for the Plan to which we are entitled on the basis of our performance. In view of the rising tempo of execution of schemes, we should be prepared to face such difficulties right through the Plan period.

Budget for 1964–65.

23. The Budget for 1964–65 estimates the receipts (at current levels of taxation) at Rs. 137·48 crores and the expenditure on Revenue Account at Rs. 140·82 crores. A revenue deficit of Rs. 3·34 crores is thus disclosed. The Budget Estimate provide for a reasonable measure of growth under Share of Central Taxes as well as under all important State Taxes of an elastic nature like General Sales Tax, Central Sales Tax and Electricity Duties.

New Schemes in the Budget.

24. A substantial provision of Rs. 5¼ crores has been made in the Budget for new schemes, mostly covered by the Plan. Among the new schemes, special mention may be made of Manimukthanadhi Reservoir Project in Kallakurichi taluk estimated to cost Rs. 91 lakhs. We propose to take up also the Gatana Reservoir Scheme in Ambasamudram taluk at a cost of Rs. 89 lakhs. Approval of the Legislature is now being sought in this Budget in the form of a token provision.

25. The House is also aware of the decision of the Government to shift the medical college at Kilpauk to Tirunelveli and to construct buildings for the medical college as well as the attached hospital. A provision of Rs. 5 lakhs has been made in this Budget for meeting the expenditure on the initial stages of this scheme estimated to cost eventually Rs. 150 lakhs. We have also included a provision of about Rs. 5 lakhs in the Budget for purchase of equipment for the 400-bedded block of the new hospital in the campus of the Thanjavur Medical College. A provision of Rs. 285 lakhs has been made for the various urban water-supply

schemes in the Plan. Sanction is being accorded for a new water-supply scheme for Villupuram Municipality at a cost of Rs. 26 lakhs and an allocation of Rs. 5 lakhs has been made in this Budget towards the expenditure anticipated in the next year. A provision of Rs. 180 lakhs has been made in the Budget for payment of loans and grants to the Corporation for execution of its water-supply and drainage schemes. During the last few years we have also been extending substantial assistance to the Corporation in the form of loans and grants for the improvement of some of the main roads in the City, including bus routes. In the current Budget a sum of Rs. 23 lakhs has been allotted for this purpose. Besides, in view of the growing volume of heavy motor traffic on the main lines of communication in the City, the Government have decided to take over the improvement and maintenance of the stretches lying within City limits of the three National Highways in the City—the Mount Road, the Poonamallee High Road and the Northern Trunk Road. A provision of Rs. 44 lakhs has been made in the Budget on Capital and Revenue Accounts for the improvement and maintenance of these roads to be taken over by Government.

26. The House is aware that since 1955–56 we have undertaken a systematic programme of construction of quarters for Police personnel with a view to ensure suitable accommodation for 80 per cent of the staff by the end of the Third Plan period. A sum of Rs. 420 lakhs has already been spent since the inception of the scheme. This programme is being continued in the next year also. Apart from a provision of Rs. 30 lakhs for completion of spill-over schemes, a sum of Rs. 10 lakhs has been allotted for sanction of new housing schemes for Police personnel in the coming year. A sum of Rs. 25 lakhs has also been earmarked for housing to industrial labour. Apart from the construction of tenements in the Industrial Estate at Ambattur, we will take on hand construction of 50 tenements each, for industrial workers, at Singanallur, Tiruppur and Kodambakkam.

27. The welfare of Backward Classes continues to engage the special attention of Government. A provision of about Rs. 1 crore has been made for the various Plan schemes for the welfare of Backward Classes. We have accorded high priority to the acquisition of house-sites for the Harijans. In addition to a provision of Rs. 10·50 lakhs in the Plan, an allotment of Rs. 16 lakhs has also been made on the non-Plan side for this purpose. The Honourable Members are aware that Harijans in occupation of private lands are very often subjected to threats of eviction on frivolous grounds and they are in most cases unable to defend themselves in courts of law. The Government have therefore approved a scheme for provision of legal assistance to Harijans in deserving cases. It is obviously difficulty to estimate the additional expenditure on account of this measure and the approval of the Legislature is sought in the form of a token provisions. We have entrusted the execution of works of local utility like rural water-supply and link

roads under the Local Development Works Programme and Community Development Programme to the Panchayat Unions. These works are to be generally executed with an element of local contribution though in the case of water-supply works benefiting Harijans no contribution is necessary. It was represented to Government that there had been a measure of reluctance in taking up works specially benefiting the Harijans. The Government have therefore decided to make a contribution from State funds of 15 per cent for water-supply works and of 10 per cent for link roads and culverts outside the Village Works Grant given to the Panchayat Unions in order to provide a special inducement to Panchayat Unions to take up works benefiting the Harijans. We hope that in view of this provision about 20 per cent of the Village Works Grant will be utilised by the Panchayat Unions for the provision of essential amenities to the Harijans. Funds have been allotted to the extent of Rs. 6½ lakhs for this purpose in the Budget now under consideration.

28. In the re-appraisal of our Plan programmes in the light of the National Emergency, we had deferred the programme of construction of Panchayat Union Office buildings and staff quarters. Having regard to the difficulties experienced in securing suitable accommodation for office as well as staff in some of the Panchayat Union headquarters, the Government have decided to revive the programme with a provision of Rs. 10 lakhs for the next year. Under the Madras Panchayats Act, the maintenance of dispensaries is a statutory responsibility of the Panchayat Union. The difficulties of some of the Panchayat Unions in making adequate provision for existing dispensaries have been brought to the notice of Government. Government have therefore decided to assist such Panchayat Unions with grants equivalent to 50 per cent of the cost of maintenance of existing dispensaries, subject to a ceiling. A provision of Rs. 4 lakhs has been made for the payment of such grants.

29. Government have also felt for some time that better hostel facilities should be provided for the Honourable Members of this House. It is proposed to take on hand shortly the construction of a new Legislatures' Hostel at a cost of about Rs. 45 lakhs and a provision of Rs. 10 lakhs has been made in the Budget towards meeting the anticipated expenditure on the scheme in the next year. The other new schemes do not call for any special comments and I would invite the attention of the Honourable Members to the detailed list of 284 new schemes set out in Appendix I to the Budget Memorandum.

Plan for 1964–65.

30. A Plan of Rs. 70·53 crores emerges from the Budget Estimates now before the House. The outlay in the last year of the Plan cannot, on present indications, be less than Rs. 76 crores. As I indicated during the debate on Mid-Term Appraisal of the Plan, the outlay on the Third Plan, as a whole, may thus be of

the order of Rs. 325 crores. Our administrative machinery is now fully geared to the fulfilment of this Plan and it should be our endeavour to raise the necessary resources so that the Plan schemes which have gathered momentum could all be pushed through. We should endeavour to cover the gap in resources by intensifying Small Savings and stepping up collections under general revenues.

Proposals for additional resources.

31. The anticipated revenue deficit of Rs. 334 lakhs for 1964–65 coming in the wake of a revenue deficit of more or less the same order in the current year calls for some remedial action. Government have therefore decided to make some adjustments in the rate of Sales Tax on some commodities. These adjustments are related to the enhancement of the rate of Central Sales Tax effected last year and have become necessary to avoid potential loss of revenue under Central Sales Tax. The general rate of Central Tax was raised from 1 per cent to 2 per cent by Central Legislation last year. Section 8 (2) of the Central Sales Tax Act however stipulates that in the case of certain goods classified as declared goods, the tax on inter-State sales shall be calculated at the rate applicable to the sale or purchase of such goods inside the appropriate State. In respect of two declared goods which are of considerable importance in inter-State trade, the present rate under the General Sales Tax is only 1 per cent. The result is that even when these goods are bought by people outside this State on inter-State sale, the tax can only be 1 per cent and we are thus losing substantial revenues. These two commodities are cotton which is taxed at 1 per cent at the point of last purchase, and cotton yarn which is taxed at 1 per cent at the point of first sale in this State. By raising the levy on cotton and cotton yarn from 1 per cent to 2 per cent, we will not only get increased revenue under General Sales Tax but will also get additional revenue under Central Sales Tax, the incidence of which is on dealers in other States. The Government have therefore decided to increase the levy under Madras General Sales Tax Act on cotton from 1 per cent to 2 per cent at the point of last purchase in the State and on cotton yarn from 1 per cent to 2 per cent at the point of first sale in the State. In keeping with this, the levy on cotton waste, cotton yarn waste and artificial silk fibre yarn and staple fibre yarn (Items 16, 17 and 18 of the First Schedule of the Madras General Sales Tax Act) will also be raised from 1 per cent to 2 per cent. These changes will take effect from 1st April 1964. The additional revenue from these adjustments in rates is estimated at Rs. 1 crore. The revenue deficit will thus be reduced to Rs. 234 lakhs.

Conclusion.

32. The Budget which I have presented has kept in view the need to ensure that the tempo of execution of the developmental programmes does not suffer a setback for want of resources. We could very well have assessed the resources readily available

and pruned our programmes accordingly. We should not, however, follow this line to least resistance and sacrifice for present convenience, the long-term interests of the community. Our approach has been to determine the targets of growth necessary in different sectors and to set out to find the resources. The crucial test which this House should apply in assessing the Budget proposals is whether they assist the State in taking yet another step forward towards the realisation of the important objectives of the Plan. Judged on these standards, the Budget proposals would seem to be best calculated to promote the present and long-term interests of the State and I therefore commend them for the acceptance of this House.

APPENDIX I.

The figures from 1956–57 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

Major heads.	1938–39.	1955–56.	1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accounts, 1961–62.	Accounts, 1962–63.	1963–64. Budget Estimate.	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. REVENUE.												
Union Excise Duties ..	..	1,82·56	1,75·14	3,14·43	5,88·53	6,02·51	6,09·04	†	†	†	†	†
Taxes on income other than Corporation tax— Share of Income-tax.	22·50	5,59·54	5,23·85	6,16·07	6,36·72	6,66·29	7,34·11	7,87·20	7,74·49	8,00·00	9,72·00	8,80·00
Agricultural Income-tax.	..	1,41·94	1,12·51	1,29·67	86·55	1,53·49	1,34·48	1,41·51	1,16·21	1,36·00	1,16·00	1,16·00
Estate Duty	..	17·57	22·35	28·41	25·18	30·26	29·32	40·49	37·33	40.00	37·00	37·00
Taxes on railway fares.	..	..	..	31·07	70·37	84·43	89·77	‡	‡	‡	‡	‡
Land Revenue— Gross receipts including portion due to irrigation.	7,00·78	5,97·34	6,19·86	6,91·52	6,67·34	7,04·62	7,40·21	6,83·32	7,13·33	8,29·94	7,88·21	8,40·51
Excise	3,72·23	28·62	30·29	27·97	22·63	22·94	24·68	33·09	38.30	29·90	35·09	35·00
Taxes on vehicles ..	81·22	4,00·87	4,37·73	4,54·29	4,99·58	5,49·51	6,05·10	7,02·72	10,19·06	11,50·24	11,60·00	12,00·00
Sales-tax	..	..	..	..	14,76·11	16,74·53	19,11·53	21,25·61	24,80·09	25,76·41	27,75·00	30,05·00
Other taxes and duties— General Sales tax ..	..	9,82·07	11,16·77	11,78·05	*	*	*	*	*	*	*	*
Other items	3·19	2,66·40	2,75·61	3,84·67	2,07·50	2,22·20	2,45·64	2,78·93	4,58·40	5,62·83	6,76·36	7,10·14
Total ..	3·19	12,48·47	13,92·38	15,62·72	2,07·50	2,22·20	2,45·64	2,78·93	4,58·40	5,62·83	6,76·36	7,10·14

* Shown under "Sales Tax".

† A sum of Rs. 6,55·49 lakhs in the Accounts for 1961–62, Rs. 8,78,76 lakhs in the accounts for 1962–63, Rs. 9,06 lakhs in Budget Rs. 9,00 lakhs for Revised, Estimate 1963–64 and Rs. 10,00 lakhs for the Budget Estimate, 1964–65 have been shown under "States share of Union Excise Duties".

‡ Shown under "LVI—Grants-in-aid from the Central Government."

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—*cont.*

Major heads.	1938–39.	1955–56.	1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accounts, 1961–62.	Accounts, 1962–63.	1963–64. Budget Estimate.	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate. 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. REVENUE—*cont.*												
Stamps	1,73·37	3,59·56	3,62·76	3,50·00	3,91·81	4,77·80	4,52·97	5,21·74	5,48·21	6,90·67	6,29·58	6,44·41
Registration	32·70	69·66	78·85	79·42	86·26	1,04·51	1,06·90	1,13·14	1,24·16	1,46·02	1,40·30	1,40·22
Interest	19·73	52·76	59·68	3,78·97	4,94·96	6,07·48	7,08·82	8,29·59	11,64·84	12,59·71	11,50·84	13,76·46
Administration of Justice.	15·39	57·60	62·05	67·63	56·07	52·39	60·36	72·07	85·32	77·07	85·46	85·46
Jails	5·98	22·02	26·20	26·32	24·08	30·99	35·59	30·92	42·87	31·86	40·09	41·77
Police	5·66	21·41	21·81	19·14	22·58	23·82	29·51	39·37	37·06	38·15	40·55	39·37
Miscellaneous departments.	7·62	42·50	99·48	90·00	1,19·07	1,56·57	**	59·50	36·07	35·59	37·09	36·97
Ports and Pilotage ..	44·67	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Education	8·35	73·40	93·71	1,34·64	1,79·59	2,02·65	2,68·82	48·50	48·27	44·52	1,52·75	88·79
Medical	10·25	27·35	31·14	61·04	73·90	83·84	85·60	79·77	78·58	75·17	85·45	84·94
Public Health	2·59	22·13	7·17	19·40	68·05	1,18·50	1,85·78	16·66	12·26	12·37	13·90	15·72
Agriculture	3·12	80·37	1,04·21	1,01·71	1,62·16	2,33·09	2,48·54	1,91·75	2,26·68	2,52·29	2,30·20	2,45·40
Animal Husbandry ..	1·02	7·93	13·08	19·23	18·27	23·18	15·18	11·49	21·51	13·74	17·10	15·96
Co-operation	4·18	64·53	1,27·82	1,06·47	72·43	1,25·62	2,03·55	37·62	36·29	33·73	37·67	38·33
Industries	18·85	1,17·52	1,23·41	2,47·24	2,17·03	2,79·19	2,84·83	1,84·51	2,95·84	3,15·17	3,14·56	3,24·95
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	‖ *	*	*	*	*	*	*	29·28	2·12	†††	·27	·27
Miscellaneous, Social Service and Developmental Organisations	..	..	..	..	..	..	1,98·60	*a*	27·46	23·12	27·77	28·46
Irrigation—												
Direct receipts ‡ ..	6·31	7·22	9·14	9·57	10·62	11·08	10·61	11·52	11·70	11·09	11·49	11·49
Deduct—Working expenses.	—38·39	—45·46	—57·72	—59·46	—64·57	78·64	—91·56	—1,23·70	§	§	§	§
Net receipts ..	—32·08	—38·24	—48·58	—49·89	—53·95	—67·56	—80·95	—1,12·18	11·70	11·09	11·49	11·49
Direct receipts ‡‡ ..	1·99	2·42	2·08	1·89	2·26	2·35	2·24	2·52	2·93	2·21	2·53	2·42
Public Works	25·12	1,14·67	1,28·73	99·11	1,10·45	1,40·81	1,42·25	1,13·86	1,20·68	94·09	1,24·93	1,38·96
Receipts from Electricity Schemes (Gross).	42·51	7,03·08	8,13·43	2,54·27	..	..	..	..	..	..	..	..
Deduct—Working expenses.	—24·81	—4,52·08	—5,26·02	—2,20·07	..	..	..	..	..	..	..	..
Net receipts	17·70	2,51·00	2,87·41	34·20	..	..	..	..	..	..	..	—
Road and Water Transport Schemes—Gross Receipts (*b*) ..	..	1,53·35	1,81·21	2,13·34	2,27·55	2,51·46	3,15·14	3,69·27	4,34·80	4,63·45	5,24·14	6,09·32
Working expenses ..	..	—1,28·13	—1,49·91	—1,85·52	—1,99·48	—2,19·58	—2,95·03	—3,46·89	§	§	§	§
Net receipts ..	..	25·22	31·30	27·82	28·07	31·88	20·11	22·38	4,34·80	4,63·45	5,24·14	6,09·32
Contributions and Recoveries towards Pensions and other retirement benefits.	2·88	11·32	16·06	9·09	9·26	4·33	15·30	16·39	30·40	18·78	20·94	21·11
Stationery and Printing.	3·96	12·79	9·76	11·76	19·07	18·70	22·01	39·60	42·06	25·76	43·39	43·45
Forest ‖	45·63	1,77·08	1,75·17	1,29·19	1,30·63	1,69·24	1,99·35	2,52·28	2,22·86	2,42·66	2,37·34	2,29·90
Miscellaneous—												
Gross Receipts from Bus service (*c*).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items	14·58	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	§§5,93·03	99·80	1,35·04	89·17	96·61	95·21
Total ..	14·58	87·10	74·90	2,39·03	2,56·63	3,69·39	5,93·03	99·80	1,35·04	89·17	96·61	95·21
State's Share of Union Excise Duties.	**	**	**	**	**	**	..	6,55·49	8,78·76	9,00·00	9,60·00	10,00·00
Grants-in-aid from the Central Government.	..	72·19	1,28·09	5·55	5·25	4·31	8·36	10,66·80	14,85·85	14,13·77	15,00·58	15,62·48
Miscellaneous adjustments between Central, State and Union Territory Governments.	0·27	0·40	0·34	0·43	1·56	0·35	1·40	1·05	1·03	1·12	1·40	1·40
Dividends, etc., from Commercial and other undertakings.	..	..	..	..	..	..	..	(*d*)	4·77	7·61	10·76	7·61

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—*cont.*

Major heads.	1938–39.	1955–56.	1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accounts, 1961–62.	Accounts, 1962–63.	1963–64. Budget Estimate.	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. REVENUE—*cont.*												
Extraordinary receipts.	—	47·15	15·54	25·19	29·69	5·34	1·59	1·07	01·07	0·88	0·76	0·71
Transfer from Revenue Reserve Fund.	...	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	2,50·73	2,76·93	1,65·57	1,89·38	2,01·10	2,69·65	††	††	††	††	††
Civil Defence	..	..	..	..	..	..	..	..	..	—	..	..
Lumpsum Credit for additional taxation.	..	—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,00,000
Grand total ..	16,13·45	52,09·48	56,23·21	62,56·36	69,95·07	81,10·65	92,03·27	92,17·84	1,17,96·75	1,24,45·09	1,30,98·11	1,38,47·57
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.												
Taxes on Income other than Corporation tax.	—	1·93	2·79	2·57	4·85	11·21	11·21	11·60	12·07	12·13	12·95	12·54
Land Revenue ..	25·36	80·09	88·58	1,12·08	1,72·83	1,68·78	1,75·05	1,06·70	64·31	76·06	61·86	61·07
Excise duties — —	32·18	6·18	6·76	7·04	6·24	5·53	5·41	‡	‡	‡	‡	‡
Charges on account of Motor Vehicles Acts—												
Payment to local bodies.	72·77	66·06	63·74	60·46	60·31	60·21	54·26	†	†	†	†	†
Other departmental expenditure.	2·29	11·04	11·61	11·34	13·09	13·24	12·90	15·15	14·15	13·36	16·88	15·85
Sales-tax	—	..	—	..	50·24	51·04	56·36	65·39	71·08	69·31	78·86	71·55
Other taxes and duties—												
Payment to local bodies.	..	77·51	91·10	1,01·02	1,36·53	1,50·08	1,66·72	†	†	†	†	†
Other departmental expenditure.	0·64	46·27	47·92	48·58	2·36	2·13	2·03	2·23	4·03	5·82	5·94	6·68
Stamps	4·72	15·33	18·03	20·31	20·84	24·17	27·12	27·99	24·33	34·20	32·19	32·19
Registration	29·13	38·76	37·45	36·78	37·74	40·20	43·73	45·88	48·34	52·84	51·65	53·16
Interest (on debt and other obligations).	58·54	2,61·80	3,70·85	4,38·55	4,54·97	5,18·23	6,96·03	7,81·81	9,03·76	10,21·16	11,30·07	12,90·15
Deduct—Interest transferred to Commercial Departments.	−1,07·54	−4,05·57	−4,95·33	−2,83·78	−2,20·94	−2,41·04	−2,68·32	−2,95·26	††	††	††	††
Net amount met out of ordinary revenues.	−49·00	−1,43·77	−1,24·48	1,54·77	2,34·03	2,77·19	4,27·71	4,86·55	9,03·76	10,21·16	11,30·07	12,90·15

** Included under "Miscellaneous, Social Services and Developmental Organizations" (Rs. 38·65 lakhs in Accounts, 1960–61).

|| The subvention from Central Government for the development schemes relating to these departments have been shown under "Grants-in-aid" from the Central Government.

* Shown under "LI-A.—Receipts from Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works". Revised Estimate, 1961–62.

††† Shown as recipts of the Panchayat Union in the Deposit Section.

(a) Included under "XXI Miscellaneous Departments".

‡ Excludes land revenue.

§ Shown under expenditure side with effect from 1st April 1962.

(b) Prior to 1949–50 the receipts were included under the Revenue head "Miscellaneous" and working expenses were shown under the expenditure head "Miscellaneous".

(c) Receipts are shown under "Receipts from Road and Water Transport Schemes from 1949–50".

|§ Includes Rs. 2.03·83 lakhs towards grant from the Central Government to cover the reduction in the share of income-tax consequent on the change in company taxation.

** Shown under "Union Excise Duties".

(d) Included under "XXIX—Industries".

†† Shown under "XXXI—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—*cont.*

Major heads.	1938–39.	1955–56.	1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accounts. 1961–62.	Accounts, 1962–63.	1963–64. Budget Estimate.	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—*cont.*												
Appropriation for reduction or avoidance of debt.	5·13	49·56	63·84	73·78	2,85·30	3,22·37	3,84·25	99·72	1,06·57	1,23·71	1,23·90	1,71·03
State Legislature and Elections.	¶	¶	¶	¶	¶	¶	¶	7,20·59	26·10	20·73	23·50	32·68
General Administration.	2,76·70	4,47·39	4,53·07	4,96·08	5,11·94	5,44·06	5,94·15		6,75·72	6,77·48	7,07·93	7,21·82
Administration of Justice.	90·63	1,27·23	1,25·72	1,24·11	1,35·58	1,38·02	1,47·92	1,57·93	1,62·85	1,59·04	1,66·23	1,64·74
Jails	23·22	84·83	91·14	95·85	1,04·61	1,22·80	1,41·03	1,37·70	1,52·71	1,40·87	1,49·40	1,50·41
Police	1,60·96	5,19·89	5,17·65	5,32·98	5,46·94	5,79·50	6,07·21	6,60·36	6,83·11	7,26·09	7,48·62	7,26·89
Miscellaneous Departments *.	21·11	1,89·89	2,48.05	3,00·18	3,29·93	4,02·58	5,01·06	4,59·19	58·11	67·55	71.08	70·87
Ports and Pilotage ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Scientific Departments	0·96	2·59	2·75	3·30	3·27	3·53	4·50	4·83	5·32	6·20	6·80	7·16
Education ..	2,61·98	10,93·30	10,26·98	11,15·63	12,21·99	15,14·70	18,38·74	23,46·48	25,76·01	28,71·46	28,03·13	30,73·75
Medical	98·14	3,24·03	3,57·55	3,89·23	4,41·59	4,91·54	5,48·71	6,49·67	7,47·45	7,06·57	7,87·30	7,91·82
Public Health	26·57	1,13·97	53·98	71·02	85·05	1,91·59	2,82·43	2,17·86	2,10·84	2,69·23	2,48·42	2,[illegible]0·43
Agriculture	20·62	1,57·88	1,90·51	1,86·65	2,31·22	2,96·58	3,44·67	4,16·74	5,41·45	5,72·88	5,86·88	6,45·57
Animal Husbandry ..	12·85	41·02	51·92	65·19	73·70	97·05	1,23·01	1,48·73	1,69·32	1,75·86	1,89·58	1,94·12
Co-operation	13·82	108·19	1,52·96	1,50·79	1,68·38	2,05·05	2,08·76	2,27·20	2,41·27	2,53·61	2,45·40	2,42·08
Industries	27·54	1,77·09	1,09·69	2,34·70	3,17·94	4,36·11	3,57·20	3,73·61	5,51·37	5,65·75	5,22·80	5,76·44
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	‖	‖	‖	‖	‖	‖	‖	5,43·80	6,40·10	5,75·43	6,56·59	6,44·36
Labour and Employment.	§	§	§	§	§	7·78	§	35·07	36·42	35·24	1,35·58	1,28·31
Miscellaneous—Social and Developmental Organizations.	..	..	..	..	..	..	..	***	4,41·91	**4,22·36	**4,54·27	**4,81·31
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87·59	1,63·36	1,77·66	1,83·90	1,99·07	2,15·99	2,36·45	2,59·97	3,95·72	4,07·05	4,45·22	4,51·75
Irrigation—Other Revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39·09	1,18·38	2,72·00	1,58·31	1,01·03	1,09·02	1,25·08	1,73·02	1,73·44	1,30·33	1,34·27	1,23·48
Construction of Irrigation, etc., works.	1·25	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Capital Outlay on Industrial Development.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Aviation	..	·26	·35	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Public Works	1,19·07	5,02·64	4,54·24	4,22·64	5,68·13	6,88·15	6,93·25	8,88·86	9,23·03	9,07.23	9,24·30	8,95·98
Road and Water Transport Schemes.	..	*	*	*	*	*	*	*	4,29·56	4,60·60	5,33·57	6,28·10
Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes.	18·92	2,25·99	2,89·28	83·86	..	..	..	..	..	..	..	..
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	—·74	—1·40	—·30	..	..	..	..	..	..	..	..
Famine Relief ..	16·04	96·10	29·88	36·61	57·11	70·69	73·73	35·19	19·53	57·20	55·55	55·09
Pensions and other retirement benefits.	97·12	1,40·97	1,33·61	1,24·76	1,35·02	1,40·85	1,56·08	1,91·60	2,57·89	3,11·60	3,48·06	3,77·77
Territorial and Political Pension.	..	..	·01	·02	·02	·01	·02	·37	·33	·02	·04	·02
Privy purses and allowances of Indian Rulers.	..	·97	·71	·76	·69	·73	·73	8·03	2·48	·68	·72	·72
Stationery and Printing.	27·07	85·77	1,13·22	1,02·50	1,03·87	1,21·38	1,42·62	1,38·03	1,35·42	1,37·42	1,56·26	1,49·61
Forest	40·17	64·25	57·75	55·99	61·21	70·43	77·49	84·27	9·147	91·21	1,02·15	1,02·95
Miscellaneous—												
Expenditure on Bus Service.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other items ..	4·45	76·55	70·38	1,06·57	1,12·60	1,61·28	1,31·69	2,18·94	2,83·69	2,60·43	2,68·45	2,53·35

‡ Included under "Sales Tax".
† Included under—"Other Miscellaneous Contributions and Assignments".
†† Taken as receipts under "XVI. Interest" with effect from 1st April 1962.
¶ Included under "26. Miscellaneous Department".
* Includes expenditure on Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., including concessions to Backward Classes as shown below:—
.. 98·14 1,17·77 1,58·15 2,18·41 2,35·94 3,06·26 3,63·82
‖ Shown under—"63-B. Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works".
§ Shown under "47. Miscellaneous Departments".
** Included under—"General Administration".
*** Includes expenditure on Welfare of Scheduled Tribes, Castes, etc., including concessions to Backward Classes as shown below:—
4,12·61 3,89·52 4,22·89 4,42·1

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—*cont.*

Major heads.	1938–39	1955–56	1956–57	1957–58	1958–59	1959–60	1960–61	Accounts, 1961–92	Accounts, 1962–63	1963–64. Budget Estimate.	1963–64. Revised Estimate	Budget Estimate 1963–64.
(1)	(2) RS. LAKHS	(3) RS. LAKHS	(4) RS. LAKHS	(5) RS LAKHS	(6) RS LAKHS	(7) RS LAKHS	(8) RS LAKHS	(9) RS. LAKHS	(10) RS LAKHS	(11) RS LAKHS	(12) RS LAKHS	(1 3) RS LAKHS
B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—*cont.*												
Commutation of Pensions.	..	5·08	7·27	7·25	10·96	4·55	5·63	3·06	6·48	2·31	4·88	4·73
Miscellaneous contributions and assignments.	..	..	..	..	..	..	..	2,14·62	2,90·75	3,06·80	3,98·00	3,89·88
Extraordinary charges— Net Outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†	†
Other Items	..	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·95	2·18	2·34	1·46	10·89	11·30
Total ..	..	6·44	2·71	2·24	2·69	9·70	2·95	2·18	2·34	1·46	10·89	11·30
Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.	..	3,33·53	2,99·68	2,35·47	2,86·47	3,07·88	3,97·57	..	‡	‡	‡	‡
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Grand total ..	16,09·72	54,55·81	56,86·66	59,15·02	68,35·37	80,57·70	91,09·43	1,01,79·11	1,21,80·83	1,27,19·35	1,34,00·07	1,40,81·66
Final Revenue Surplus (+) or Deficit (−).	+3·73	−2,46·33	−63·45	+3,41·34	+1,59·70	+ 52·95	+ 93·84	−9,61·27	−3,84·08	−2,74·26	−3,01·96	−2,34·09

* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949–50 to 1961–62.

† Shown under Capital Account. The figures are—
.. 11,66·50 −3,68·74 −5,25·05 76·00 1,18·27 − 92·56 98·80 7·50 39·54 2,02·32 1,86·01

‡ Shown under " 37. Community Development Pro ects, National Extension Service and Local Development Works".

APPENIX II.

[The figures up to the end of 1953–4 include those relating to the Andhra areas and the figures from 1956–7 take into account the Reorganization of States from the 1st November 1956.]

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946–57 to 1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accounts. 1961–62.	Accounts, 1962–63.	Total 1946-47 to 1962–3	1963–64. Budget Estimate	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1964–5.
(1)	(2) RS. LAKHS.	(3) RS. LAKHS.	(4) RS. LAKHS.	(5) RS. LAKHS.	(6) RS. LAKHS.	(7) RS. LAKHS.	(8) RS. LAKHS.	(9) RS. LAKHS.	(10) RS. LAKHS.	(11) RS. LAKHS.	(12) RS. LAKHS.	(13) RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES.												
Lower Bhavani Project.	9,96·00	10,37·18	·83	—·61	−4·95	1·48	1·52	—·61	10,34·84	50	−3·29	—·08
Mettur Canals Scheme.	2,67·00	1,70·70	7·13	3·31	·50	·14	·48	3·99	1,86·25	..	·34	..
Malampuzha Project.. .	4,42·00	4,38·73	..	..	..	..	..	..	4,38·73	..	..	..
Manimuthar Project ..	3,98·00	4,84·64	40·24	14·14	−6·15	−7·50	−3·30	−2·27	5,19·80	−4·91	−2·C3	—2·67
Araniar Project ..	1,04·00	92·44	6·64	·88	·01	− ·37	·01	0·1	99·62	..	..	..
Walayar Project ..	1,00·00	99·17	..	..	..	..	..	..	99·17	..	..	..
Mangalam Project ..	88·65	59·65	..	..	..	..	..	..	59·65	..	..	..
Amaravathi Project ..	2,97·00	2,40·63	78·22	14·12	−5·53	—·53	−1·02	−1·50	3,24·39	—·53	—·77	—·54
Vaigai Reservoir Project.	3,00·00	1,18·54	32·56	19·42	−16·92	28·87	−1·20	−5·73	1,89·40	3·29	6·91	5·51
Sathanur Project ..	2,89·00	1,73·10	50·49	14·29	5·22	2·22	·99	19·81	2,66·12	—·33	·34	—·07
Krishnagiri Project ..	1,84·00	99·25	38·96	18·24	3·53	—·31	—·49	—·19	1,58·99	·47	—·38	..
Kattalai High Level Canal Scheme.	1,56·65	1·72	15·34	57·79	98·85	48·57	2·83	−1·74	2,26·84	·27	·91	·23
Pullambadi Canal Scheme.	1,42·43	1·91	16·09	64·53	86·43	21·95	7·01	4·12	2,02·04	4·57	2·13	..
Vidur Reservoir Project.	61·37	..	3·50	30·03	25·15	1·15	−3·46	·91	57·28	·46	·27	—·19
Meenakarai Reservoir Project.	49·56	0·47	..	..	..	..	..	..	·47	..	..	..
Parambikulam-Aliyar Project.	30,00·00	..	..	·92	1,51·84	2,73·76	4,13·27	4,42·56	12,82·35	4,62·35	5,45·00	5,88·29
Neyyar II Stage ..	..	..	·10	1·48	24·32	26·11	28·42	23·29	1,03·72	—·21	8·53	—3·96
Improvement to Palar Anicut System.	..	..	..	..	..	..	5·34	14·52	19·86	17·65	14·27	11·18
Sathanur Reservoir Project II Stage.	..	..	..	..	..	..	5·11	..	5·11	8·45	10·07	5·45

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE—*cont.*

Description of the Scheme.	Approximate estimated cost.	1946–47 to 1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accountt. 1961–62.	Accounts, 1962–63.	Total 1946–47 to 1962–63.	1963–64. Budget Estimate	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate, 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
A. IRRIGATION, NAVIGATION, ETC., SCHEMES—*cont.*												
Ramanadhi Scheme.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	*10·00
Chittarpattanamkal.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	5·00	25.00
Modernising Vaigai	..	..	..	..	..	..	..	·01	·01	5·00	..	..
Channel, Gomukhi	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	15·82	28·53
Nadhi, Manjalar.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	4·43	31·86
Works under the special minor irrigation programme including Tank Improvement Scheme.	..	5,16·88	55·29	85·70	1,38·51	1,70·59	1,77·30	2,18·92	13,63·19	1,98·44	2,29·79	2,06.43
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	†	2,82·12	26·15	32·99	46·99	47·66	28·20	3·24	4,67·35	15·07	19·42	30·41
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	18,73·97	‡	‡	..	‡	..	..	18,73·97	..	..	..
Pro rata charges on Establishments and Tools and Plant.	..	35·78	2·66	·62	3·74	—·29	3·14	4·06	49·71	0·70	..	..
Total ..	..	57,26·88	3,74·20	3,57·85	5,51·54	6,13·50	6,66·55	7,38·34	90.28·86	7,11·24	8,57·36	9,35·37
B. CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES. §												
Moyar Hydro-Electric Scheme.	..	4,05·90	2·57	..	..	..	..	..	4,08·47	..	..	..
Pykara Hydro-Electric Scheme.	..	13,22·65	60·18	..	..	..	..	..	13,82·83	..	..	..
Mettur Hydro-Electric Scheme.	..	12,29·76	59·45	..	..	..	..	..	12,89·21	..	..	..
Papanasam Hydro-Electric Scheme.	..	10.23·85	70·64	..	..	..	..	..	10,94·49	..	..	..
Periyar Hydro-Electric Scheme.	10,48·00	2,78·85	75·83	..	..	..	..	..	3,54·68	..	..	..
Kundah Hydro-Electric Scheme.	..	1,78·07	43·59	..	..	..	..	..	2,21·66	..	..	..
Madras-Thermal Electric System.	..	15,31·04	70·56	..	..	..	..	..	16,01·60	..	..	..
Other Minor Schemes ..	..	62·08	..	..	..	..	..	..	62·08	..	..	..
Schemes transferred to Andhra and Mysore States.	..	15,69·08	..	..	..	..	..	..	15,69·08	..	..	..
Lumpsum provision for payment of compensation for acquisition of electrical undertakings of local authorities and private companies.	..	—40·97	·30	..	..	..	..	..	41·27	..	..	..
Total ..	..	76,42·25	3,83·12	..	..	..	..	..	80,25·37	..	..	..
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES.												
Cinchona Plantations	..	1,12·40	4·09	4·06	3·64	2·96	2·24	1·72	1,31·11	2·30	1·80	1·60
Kerala Soap Institute	..	1·30	..	..	..	..	..	..	1·30	..	..	..
Government Industrial Engineering Workshop.	..	·02	..	·96	..	..	..	·18	1·16	1·25	1·40	·68
Fish Liver Oil Industry.	..	1·70	..	..	..	..	..	..	1·70	..	..	..
Madras Vegetable Ghee Factory.	..	12·61	..	..	..	..	..	..	12·61	..	..	..
Government Silk Filatures.	..	3·84	..	..	..	..	..	..	3·84	..	..	..
§Polytechnics	..	52.54	13·34	—7·82	..	..	..	..	58·06	..	..	..
Artesian Wells ..	..	14·84	..	1·33	3·03	4·98	2·73	9·19	36·10	4·11	2·35	..
Shares in Fertilizers and Chemicals, Limited, Travancore.	..	21·00	..	..	..	..	..	..	21·00	..	..	..
Shares in Madras Industrial Investment Corporation, Madras.	..	1,21·42	·23	..	..	..	..	..	1,21·65	..	..	25·00

* Lumpsum provision includes provision for Modernising Vaigai Channel.

† Consists of several works some of which have been completed, while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

‡ Does not relate to the present Madras State.

§ Expenditure incurred by the State Electricity Board with effect from 1st July 1957.

Details of Capital Expenditure—cont.

Description of the Scheme. (1)	Approximate estimated cost. (2) RS. LAKHS.	1946–47 to 1956–57. (3) RS. LAKHS.	1957–58. (4) RS. LAKHS.	1958–59. (5) RS. LAKHS.	1959–60. (6) RS. LAKHS.	1960–61. (7) RS. LAKHS.	Accounts. 1961–62. (8) RS. LAKHS.	Accounts 1962–63. (9) RS. LAKHS.	Total 1946–47 1962–63. (10) RS. LAKHS.	1963–64. Budget Estimate (11) RS. LAKHS.	1963–64. Revised Estimate. (12) RS. LAKHS.	Budget Estimate 1964–65. (13) RS. LAKHS.
C. INDUSTRIAL DEVELOPMENT SCHEMES—cont.												
Shares in Dhrangdhara Chemical Works.	..	5·00	..	5·00	..	..	..	..	10·00	..	..	..
Shares in State Warehousing Corporation.	..	..	..	10·00	..	1·00	..	3·00	14·00	3·00	5·00	6·00
Shares in Co-operative Sugar Factories.	..	26·50	..	10·00	..	..	25·00	15·00	76·50	10·00	10·00	10·00
Other Shares	..	30·46	14·20	49·80	6·50	84·00	69·22	1,03·15	3,57·33	46·92	70·42	45·94
Industrial Housing ..	..	17·19	9·43	21·74	15·64	16·59	12·42	14·17	72·13	9·86	16·44	14·81
			−2·49	−8·20	−7·78	−7·02	−4·44	−5·12		−2·74	−8·22	5 03
Industrial Estates ..	..	13·11	38·57	30·11	33·76	55·46	26·75	10·73	2,08·49	6·00	14·80	11·55
Small-scale and Village Industries.	..	15.58	65·26	52·13	60·54	10·89	55·75	1,41·30	4,00·45	2,24·32	2,35·34	2,24·06
Stationery and Printing.	..	2.38	4·03	1·17	1·68	·07	·76	..	10·09	..	..	677
Bulk acquisition of lands for Housing Schemes.	..	..	..	..	..	8·63	·20	..	8·83	..	..	..
Tractor Hiring Schemes.	..	..	..	..	..	..	11·25	17·47	28·72	12·50	10·50	13·00
Water-supply Schemes for defence Industries Project, Avadi.	..	..	..	..	..	..	7·35	9·04	16·39	58·00	33·74	15·01
Acquisition of Land for Improving Water facilities for Industries.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1,75·00	..	1,59·00
Other items	..	38·88	2·20	14·46	1,68·60	..	15·39	10·92	2,50·45	19·95	30·96	85·84
Lumpsum deduction for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	−50·00	..	..
Total ..	..	4,89·77	1,48·86	1,84·74	2,85·61	1,77·56	2,24·62	3,30·75	18,41·91	5,20·47	4,24·53	6,13·58
D. CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.												
Madras City Bus Service.	..	2,02·70	22·59	30·88	69·23	71·24	62·90	14·66	4·74·20	85·24	1,35·52	28·51

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
E. CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC WORKS.												
Buildings	..	5,74·44	1,50·53	1,93·88	2,47·88	3,23·43	4,06·98	4,28·97	23,26·21	2,53·38	3,40·95	2,71·15
Road Works (including tools and plant and establishment).	..	43·25	72·94	75·58	1,12·14	1,29·89	1,55·33	1,97·57	7,86·70	1,67·23	1,95·42	2,12·80
Grants to Local Bodies for Water-supply.	..	14·75	16·30	−2·14	−2·14	−2·14	−2·14	−2·14	20·35	−2·14	−2·14	2.14
Grants to Local Bodies for Road Works.	..	26·13	31·49	−3·96	−3·96	−3·96	−3·96	−3·96	37·82	−3·96	3·96	−3·96
Pro rata charges for Establishments.	..	6·86	13·56	12·01	15·70	22·84	23·63	54·16	1,48·76	23·83	61·55	60·77
Lumpsum deductions for probable savings.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	6,65·43	2,84·92	2,75·37	3,69·62	4,70·06	5,79·84	6,74·66	33,19·84	4,38·34	5,91·82	5,38·62
F. COMPENSATION TO ZAMINDARS.												
Advance compensation and interim payments.	..	5,54·67	3·98	68·64	82·40	1,25·59	16·45	12·55	8,64·28	4·50	4·50	2·50
G. CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.												
Forest Works	..	7·54	17·55	19·51	24·05	29·25	32·99	51·37	1,82·26	58·14	58·50	69.38
H. CAPITAL OUTLAY ON IMPROVEMENTS TO PUBLIC HEALTH.												
Sanitary Works (Stocks).	..	— 18·17	11·33	— 17·41	— 2·12	38·25	42·18	31·92	85·38	27·20	10·08	13·65
Rural Water-supply Scheme.	..	32·98	42·97	40·07	57·00	61·16	21·69	1·52	2,57·39	..	..	..
National Water-supply and Sanitation.	..	9·49	14·61	30·67	30·47	— 5·88	7·40	14·03	1,00·79	2·07	2·35	1.08
Grants to Madras Corporation for water-supply.	..	7·29	11·17	— 1·26	— 1·26	— 1·26	— 1·26	— 1·26	12·16	— 1·26	— 1·26	— 1·26
Deepening of Wells ..	..	..	·11	·66	3·42	2·99	5·19	3·67	16·04	..	·13	..
Total ..	..	31·59	80·19	52·73	86·91	95·26	75·20	49.88	4,71·76	28·01	11·30	13·47
I. CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURAL IMPROVEMENTS AND RESEARCH.												
Acquisition of lands for State Seed Farms.	..	..	2·70	3·67	0·74	1·08	4·16	4·30	15·65	1·25	7·42	14.05

APPENDIX II-A.

[The figures up to the end of 1953–54 include those relating to the Andhra areas. The figures from 1956–57 take into account the Reorganisation of States from the 1st November 1956.]

CAPITAL EXPENDITURE OUTSIDE THE REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE—DETAILS GIVEN BY MAJOR HEADS.

Major heads.	1946–47 to 1956–57.	1957–58.	1958–59.	1959–60.	1960–61.	Accounts. 1961–62.	Accounts. 1962–63.	1963–64. Budget Estimate	1963–64. Revised Estimate.	Budget Estimate 1964–65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Payment of Compensation to landholders, etc., on the abolition of the Zamindari System.	5,54·68	3·98	68·64	82·40	1,25·59	16·45	12·56	4·50	4.50	2·50
Capital Outlay on Improvements to Public Health.	31·59	79·49	52·73	92·35	95·26	75·20	49·88	28·01	11·30	13·47
Capital Outlay on Schemes of Agricultural Improvements and Research.	..	2·70	2·67	·74	1·08	4·17	4·30	1·25	7·42	14·05
Capital Outlay on Industrial Development ..	3,55·11	38·53	74·24	1,72·42	1,14·51	96·46	1,23·06	63·47	88·62	88·57
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Commercial).	45,36·76	3,08·07	2,57·59	3,74·81	4,04·72	4,71·66	5,13·44	4,97·29	6,11·70	7,01·34
Capital Outlay on Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works (Non-Commercial).	56·53	66·03	98·78	1,52·41	1,82·67	1,94·89	2,34·90	2,13·95	2,46·38	2,34·74
Capital Outlay on Public Works	6,66·20	2,84·92	2,75·37	3,69·62	4,70·06	5,79·84	6,74·60	4,38·34	5,91·82	5,41·51
Capital Outlay on Electricity Schemes ..	68,57·90	3,83·12	..	..	...	...	...	...	..	..
Capital Outlay on Other Works Outside the Revenue Account.	1,73·17	1,47·17	1,07·65	1,16·48	1,26·55	1,28·16	2,07·69	4,57·00	3,35·91	5,24·01
Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	1,89·26	22·59	30·88	69·23	71·24	62·90	14·66	85·24	1,35·52	28·51
Capital Outlay on Forests	7·54	17·55	19·51	24·05	29·25	32·99	51·36	58·14	58·50	69·38
Payments of Commuted Value of Pensions.	...	..	..	..	...	...	...	...	...	..
Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	— 28,25·91	1,18·27	1,48·78	— 92·56	77·31	98·50	7·50	39·54	2,02·32	1,86,·01
Total ...	1,06,02·92	14,72·42	11,36·84	13,61·95	16,98·24	17,61·52	18,93·95	18,86·73	22,93·99	24,04·69

APPENDIX III.

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION.

(i) OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1963.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
	A. Loans raised before the 1st October 1953.				
September 1937 and September 1940.	3 per cent Loan, 1952, I and II issues.	2,33·54	·80	·28	·10
September 1938 ..	3 per cent Loan, 1953.	1,51·29	15·20	·48	·27
June 1939	3 per cent Loan, 1959.	1,50·00	1,23·96	1,23·96	·74
September 1942 ..	3 per cent Loan, 1955.	1,25·00	1,23·25	·15	·02
September 1943 ..	3 per cent Loan, 1956.	1,25·10	1,25·10	3·12	·06
August 1944	3 per cent Loan, 1958.	1,10·00	1,07·95	1,07·92	·10
September 1945 ..	3 per cent Loan, 1960.	3,00·00	2,78·44	2,78·44	·03
September 1946 ..	2¾ per cent Loan, 1961.	4,09·30	3,81·77	3,81·77	·27
July 1950	3 per cent Development Bonds, 1960.	4,39·75	4,38·25	4,38·25	·59
September 1951 ..	3½ per cent Loan, 1962.	3,01·49	3,01·49	3,10·49	1·11
August 1952	4 per cent Loan, 1964.	5,24·81	5,24·81	5,24·81	5,24·81
July 1953	4 per cent Loan, 1963.	10,33·71	10,33·71	10,33·71	10,33·71
	Total—A. ...	39,03·99	34,54·73	31,94·38	15,61·81

B. Loans raised from 1st October 1953 to 31st October 1956.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 31st October 1956.	Amount outstanding on 31st March 1963.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
August 1955	4 per cent Loan, 1967 ..	10,47·17	10,47·17	10,47·17
September 1956	4 per cent Loan, 1968 ..	13,83·56	13,83·56	13·83·56
	Total—B. ...	24,30·73	24,30·73	24,30·73
	C. Loans raised after 1st November 1956.			
July 1958	4½ per cent Loan, 1970 ...	5,55·57	..	5,55·57
August 1959	4 per cent Loan, 1971 ..	8,72·75	..	8,72·75
August 1960	4 per cent Loan, 1969 ..	12,20·72	..	12,20·72
September 1961	4½ per cent Loan, 1972 ..	10,43·53	..	10,43·53
August 1962	4½ per cent Loan, 1974 ...	13,24·99	...	50,24·99
	Total—C ...	50,17·56		50,17·56

STATEMENT SHOWING THE DEBT POSITION—*cont.*

(ii) SPECIAL IRREDEEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS.
(1) Four bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras)	66,878
Total—(ii.) ..	2,52,148 or 2·52 lakhs.

SUMMARY.

(Open Market loans and Special Irredeemable loans.)

	RS. LAKHS.
(1) Share of Madras in the outstanding balance of open market loans raised before 30th September 1953	8,60·24
(2) Share of Madras in the outstanding balance of the open market loans raised after 1st October 1953 and before 31st October 1956	19,78·61
(3) Loans raised after 1st November 1956	50,17·56
	78,56·41
(4) Share of Madras in the open market loans raised by the Travancore-Cochin State before 31st October 1956	52·31
(5) Total liability on account of open market loans as on 31st March 1963 ..	79,08·72
(6) Share of Madras in respect of the irredeemable loans in the population ratio.	1·29
(7) Total liability as on 31st March 1963 on account of open market loans and special irredeemable loans	79,10·01

STATEMENT SHOWING THE OUTSTANDING BALANCE ON 31ST MARCH 1963 OF LOANS TAKEN FROM THE GOVERNMENT OF INDIA AND AUTONOMOUS BODIES.

[The figures for the period prior to 1st November 1956 represents the provisional share of the present reorganized Madras State in the population ratio.]

A. LOANS RECEIVED BY THE MADRAS GOVERNMENT.

(1)	Share of Madras in the outstanding balance on 31st March 1963. (2)
	RS. LAKHS.
Pre-autonomy consolidated debt	1,26·33
Loans received from 15th August 1947 to 30th September 1953	16,74·07
Loans received from 1st October 1953 to 31st October 1956	15,26·15
Loans received from 1st November 1956 to 31st March 1963	1,32,50·50
Total—A. ..	1,65,77·50

B. LOANS RECEIVED BY THE FORMER TRAVANCORE-COCHIN GOVERNMENT.

(1)	Share of Madras in the outstanding balance of loans raised by the former Travancore-Cochin State before 1st November 1956. (2)
	RS. LAKHS.
Pre-autonomy debt	1·52
Loans received from 15th August 1947 to 31st October 1956	53·78
Total—B. ..	55·30

C. OUTSTANDING BALANCE OF LOANS FROM AUTONOMOUS BODIES AS ON 31ST MARCH 1963.

	RS. LAKHS.
Loans from the National Co-operative Development and Warehousing Board	1,14·20
Loans from the National Agricultural Credit (Long-term Operation) Fund of the Reserve Bank of India	3,13·58
Loans from the All-India Khadi and Village Industries Commission ..	·30
Loans from the Life Insurance Corporation of India	4,21·55
Total—C. ..	8,49·73
GRAND TOTAL—A+B+C ..	1,74,82·03

A SUMMARY OF THE LOANS TAKEN FROM THE CENTRAL GOVERNMENT FOR VARIOUS SCHEMES AND OUTSTANDING ON 31ST MARCH 1963.

Serial number and description of loan. (1)	Balance outstanding on 31st March 1963. (2)
	RS.
Loans.	
1 Pre-Autonomy Debt	1,26,32,851
2 Loans for Cochin Harbour Works	1,52,494
3 Loans for the Development of Handloom and Khadi Industry	3,43,24,972
4 Loans for the construction of Hostel Buildings	60,54,664
5 Loans for the Development of Village and Cottage Industries	76,956
6 Loans under the Subsidised Industrial Housing Scheme (including Plantation Labour Housing).	67,17,430
7 Loans for Expansion of Power facilities	3,20,30,585
8 Loans under the scheme of sharing Small Saving collections	16,46,28,475
9 Loans for the Development of Small scale Industries	3,40,65,872
10 Loans for Grow More Food Schemes	9,70,48,244
1 Loans under the Community Development Programme	5,24,57,676
2 Loans under the National Extension Service Programme	32,07,857
3 Loans towards the cost of materials and equipment supplied under T.C.A. Programme—Community Development Programme, Rural Electrification Programme and Tube Well Casing Scheme.	73,85,008
4 Loans for Dairy Development Scheme	55,755

[29th February 1964

Serial number and description of loan.	Balance outstanding on 31st March 1963
(1)	(2)
	RS.
Loans—cont.	
15 Loans for Poultry Development Scheme	..
16 Loans for Forest and Soil Conservation Schemes	1,74,27,918
17 Loans for the construction of Housing Colonies by Weavers' Co-operative Societies.	17,00,653
18 Loans under the Low Income Group Housing Scheme	2,74,45,051
19 Loans under the National Water-supply and Sanitation Schemes ..	2,04,75,954
20 Loans for Miscellaneous Development purposes	50,14,02,254
21 Loans for financing Expenditure on Irrigation Schemes	1,81,66,795
22 Loans under the programme of permanent improvement in scarcity areas.	4,11,56,807
23 Loans for financing Capital Expenditure on Police Housing Scheme ..	2,16,04,080
24 Loans for Co-operative Development (including Loans for Participation in the Share Capital of Co-operatives).	49,20,502
25 Loans for the Development of Minor Ports	35,56,929
26 Loans for Famine Relief Works	79,06,279
27 Loans for Cyclone Relief Measures	1,28,48,790
28 Loans for Slum Clearance Scheme	69,02,581
29 Loans for Development of Handicrafts	11,97,742
30 Loans for Development of Silk Industry	4,59,000
31 Loans for financing expenditure on assistance to low-paid employees of the State Government.	19,21,102
32 Loans under the scheme for the multiplication and distribution of improved seeds.	2,75,802
33 Loans for the Development of Coir Industry	7,40,752
34 Loans under Cotton Extension Scheme	16,50,000
35 Loans under the Scheme of Colonization	84,470
36 Loans for Centrally sponsored and Centrally-Aided Medical and Public Health Schemes.	5,30,13,982
37 Loans for State Development Schemes (Agriculture, etc.)	7,62,49,086
38 Loans for conversion of Handlooms into Powerlooms	6,002
39 Loans for land acquisition and Development Schemes	89,91,673
40 Ways and Means Advance granted to the Composite Madras State treated as loan.	13,47,46,628
41 Loans towards cost of materials and equipment supplied under Colombo Plan for Kundah Project.	8,21,11,951
42 Loans for Development of Large and Medium Industries	16,19,000
43 Loans for Village Housing Project Schemes	14,16,496
44 Loans for setting up of Seasoning and Preservation Plants	6,773
45 Loans for adoption of Metric System of Weights and Measures ..	11,13,939
46 Loans to All-India Officers for House Building purposes	13,73,399
47 Loans for Madras Milk Scheme—New Zealand Aid	9,76,272
48 Loans for Animal Husbandry, Dairying and Fisheries Schemes	87,48,651
49 Loans for the Development of Fruit Production	1,86,500
50 Loans for the resettlement of landless labourers	13,600
51 Loans for Works Programme for increasing rural man-power	3,00,000
52 Loans for rural electrification	8,20,00,000
53 Loans for Housing Schemes	76,79,000
Grand Total ..	1,66,32,36,232

29th February 1964]

DEBT CHARGES, 1960-61 TO 1964-65.

	Accounts, 1960-61.	Accounts, 1961-62.	Accounts, 1962-63.	Budget Estimate 1963-64.	Revised Estimate, 1963-64.	Budget Estimate, 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
				(RS. IN LAKHS.)		
A. Interest—						
Interest on open market loans (Net)	2,14·00	2,48·37	2,87·49	3,13·26	3,13·99	(a)2,96·12
Discount on loans ..	3·05	2·67	3·53	..	..	..
Interest on Ways and Means advances from the Reserve Bank of India	..	..	5·54	5·00	29·00	(b) 10·00
Expenditure on the issue of new loans, etc. ..	2·46	2·21	2·86	1·55	1·76	(c) 31·85
Interest on loans from the Government of India	4,00·21	4,58·87	5,28·07	6,04·50	6,60·84	(d) 8,22·84
Interest on loans from autonomous bodies ..	7·30	12·51	18·36	26·51	31·14	39·69
Interest on Provident Funds	30·57	33·77	38·43	42·01	48·62	58·88
Interest on Depreciation Reserve and other interest-bearing deposits ..	38·44	23·40	19·48	28·32	44·73	33·77
Total—A. ..	6,96·03	7,81·80	9,03·76	10,21·15	11,30·08	12,90·15
B. *Deduct*—Interest on Capital Outlay transferred to other heads..	—2,68·32	—2,95·25	*	..	..	..
Net Total—A.—B. ..	4,27·71	4,86·55	9,03·76	10,21·15	11,30·08	12,90·15
Sinking Funds—						
Contribution to the loan Depreciation Fund of open-market loans	69·41	84·58	1,00·24	1,08·77	1,08·96	(e) 1,04·94
Contribution to the General Sinking Fund ..	3,14·84	15·14	6·33	14·94	14·94	(f)66·09
Total—C.	3,84·25	99·72	1,06·57	1,23·71	1,23 90	1,71·03
GRAND TOTAL—DEBT CHARGES (NET) ..	8,11·96	5,86·27	10,10·33	11,44·86	12,53·98	14,61·81

NOTES.—(a) The decrease is due to the fact that the Government did not raise any open market loan in 1963-64 and that they discharged the 4 per cent Madras Loan 1963 which fell due for repayment in July 1963.

(b) Lump-sum provision for interest charges on the probable short-term borrowings from the Reserve Bank of India.

(c) Includes a lump-sum provision of Rs. 20 lakhs for charges connected with the issue of the open market loan in 1964-65.

(d) The increase is mainly due to the additional interest payable on the loans to be received in 1963-64.

(e) The decrease is due to the fact that no provision has been made for the 4 per cent Madras Loan 1964 which falls due for discharge in August 1964.

(f) The increase is mainly due to the additional provision made in respect of the 4½ per cent Madras Loan 1974.

* Shown receipts under "XVI. Interest".

APPENDIX IV.

[For further details please *see* the Supplement on the Third Five-Year Plan.]

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN.

Main heads of development.	Total Provision, 1961-66.	Accounts, 1961-62.	Accounts, 1962-63.	Budget Estimate, 1963-64.	Revised Estimate, 1963-64.	Budget Estimate, 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
I. Agriculture and Community Development—						
Agricultural Production ..	9,66	1,04	1,26	1,57	190	2,47
Land Development .	1,01	21	33	23	21	23
Minor Irrigation Projects	12,80	2,98	3,12	3,65	4,06	3,46
Animal Husbandry ..	3,52	36	49	56	61	67
Dairying and Milk supply	2,75	79	95	1,02	1,08	71
Fisheries ..	2,22	24	27	59	53	55
Forests ..	2,12	29	43	54	55	63
Soil Conservation ..	2,50	48	40	54	47	57
Marketing and Warehousing	40	2	6	4	6	7
Community Development Projects.	20,46	4,17	5,44	4,20	4,49	4,48
Co-operation ..	4,71	1,21	1,32	91	96	98
Total—I. ..	62,15	11,79	14,07	13,85	14,92	14,82
II. Irrigation and Power—						
Irrigation	27,42	4,64	5,17	4,97	6,12	6,99
Power Projects ..	1,00,19	18,20	19,61	20,75	25,00	25,00
Total—II. ..	1,27,61	22,84	24,78	25,72	31,12	31·99
III. Industry—						
Large and Medium Industries ..	3,35	9	12	4	18	12
Handlooms ..	8,00	1,43	1,61	1,38	1,41	1,48
Small-Scale Industries	8,00	80	1,48 }	*2,35	{ 1,38	1,87
Industrial Estates ..	3,20	42	106 }		{ 1,83	1,48
Handicrafts ..	60	4	4	9	5	11
Coir	15	1	1	4	..	..
Sericulture ..	13	1	3	3	3	7
Khadi and Village Industries ..	8	..	1	2	1	2
Total—III. ..	23,51	2,80	4,36	3,96	4,89	5,15

* Takes into account a lumpsum savings of Rs. 50 lakhs in the Budget Estimate, 1963-64.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON PLAN SCHEMES OF THE MADRAS STATE UNDER THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—*cont.*

Main heads of development.	Total provision, 1961-66.	Accounts, 1961-62.	Accounts, 1962-63	Budget Estimate, 1963-64.	Revised Estimate, 1963-64.	Budget Estimate, 1964-65.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Transport and Communication—						
Roads	11,00	2,20	2,42	2,34	2,47	2,21
Tourism	26	..	3	..	1	2
Total—IV. ..	11,26	2,20	2,45	2,34	2,48	2,23
V. Education—						
Education	25,43	2,59	4,21	5,39	5,72	7,19
Cultural activities ..	21	2	3	2	4	4
Technical Education.	6,52	73	1,58	*1,29	1,86	1,60
Total—V. ..	32,16	3,34	5,82	6,70	7,62	8,83
VI. Health—						
Water-supply and Drainage—						
Corporation ..	2,00	46	65	1,45	1,15	1,80
Water-suppy—Urban.	7,50	1,13	1,14	1,05	1,10	1,05
Water-supply—Rural.	1,50	38	16	4	4	2
Other Health Schemes.	10,50	3,04	2,75	2,52	2,82	2,30
Total—VI.	21,50	5,01	4,70	5,06	5,11	5,17
VII. Welfare of Backward Classes ..	3,26	75	97	74	96	99
VIII. Social Welfare ..	52	..	4	5	4	5
IX. Labour Welfare ..	1,33	9	22	41	32	33
X. Housing and Urban Development	7,00	1,14	1,25	92	89	76
XI. Statistics	24	..	2	3	4	11
XII. Miscellaneous ..	35	4	2	6	7	10
Grand total ..	2,90,89	50,00	58,70	59,6[illegible]	66,46	70,53

* Takes into account a lumpsum savings of Rs. 25 lakhs.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 2nd March 1964

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Sri Kapaleeswarar Temple

* 57 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the improvements, if any, made to the Sri Kapaleeswarar Temple in recent times, and the cost thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சபையில் ஓர் அறிக்கை* வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Income certificates

* 58 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the persons who are authorised to certify income certificates for purposes of concessions in the high schools?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: Under the Madras Educational Rules any Gazetted Officer of the State Government, an Inspector of Police, or an official of the Revenue Department not lower in rank than a Deputy Tahsildar or Sub-Magistrate is authorised to certify income certificates for applying for fee concessions. The Panchayat Union Commissioners have also been permitted to issue income certificates for purpose of grant of fee concessions.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister please tell us when the present Government Order authorising the persons mentioned therein to issue the income certificate, was issued, and whether before that there was any other order?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have given information about the order that is in force now. It is dated 21st February 1959.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, before this order, Members of the Legislature also were authorised to issue the income certificates. In the present order the Members of the Legislature have been removed. May I know the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, Members of the Legislature are not normally expected to make enquiries and assess the income of the persons who are interested in the education of their children.

---

* Printed as Appendix I on page [illegible] infra.

[2nd March 1964

Municipal Council, Villupuram

• 59 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the statement made by the Minister on 7th August 1963 :

(a) whether the Municipal Council, Villupuram, has taken action on the instructions issued; and

(b) whether any difficulty in implementing the orders of Government had been brought to the notice of the Government by the Director of Public Instruction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.
(b) No.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : ஐயா, விழுப்புரம் நகராட்சி மன்றம் ஆணையை நிறைவேற்றி வைத்தபொழுது அங்கிருந்து முன்னர் வேலையினின்று தற்காலிகமாக நீக்கப்பட்ட தலைமை ஆசிரியர்கள், மற்ற ஆசிரியர்கள் திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டபொழுது, இடைக்காலச் சம்பளம் அவர்களுக்குக் கொடுக் கப்பட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

Teaching of English.

• 60 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any steps are being taken to raise the standard of English in secondary schools; and

(b) if so, what they are?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) ஆம்.

(இ) இப்போது III-ம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம் போதிக்கப் படுகிறது. I.1-ம் வகுப்பு முதல் VIII-ம் வகுப்பு வரையில் வல்லு னர்க் குழு ஒன்று தயாரித்த புதிய பாடத் திட்டம் கூடிய விரைவில் அமலுக்கு வரும். உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றிவரும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சென்னை ஆங்கில மொழி போதனை இயக்கம் நடத்திவருகிற ஆரம்ப வகுப்புகளில் நவீன போதனை முறைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனர். இந்தப் பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர் களுக்கு இந்த ஆசிரியர்கள் ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பார் கள். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் போதிக்கும் ஆசிரியர் களுக்கும் இவர்கள் தொகுதிவாரியாகப் பயிற்சி அளித்து அனுப்பு வார்கள். 1961 மே மாதத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் களுக்காக இந்த இயக்க முறைகளில் இரண்டு வார விசேஷ பயிற்சி நடத்தப்பட்டது.

2nd March 1964]

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : கீழ்நிலை வகுப்புக்களில் ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுக்க செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் தேவை. ஆகையால் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் போது மான அளவு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

State Housing Board.

• 61 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that flats in houses built by the State Housing Board at Santhome are being let out;

(b) if so, the rent per flat;

(c) the basis on which the rents are fixed;

(d) the house tax payable to the Corporation for each such house; and

(e) the cost of each house?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement* is placed on the table of the house.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, how these flats are constructed—by the Department or through the agency of contractors?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Under the supervision of the Department, but by the contractors.

DR. A. SREENIVASAN : How are the contractors selected for the construction of these flats? Was it a labour contract or a contract for the whole construction of the flats?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member puts a specific question in respect of any particular item, I can give the answer. Because the Madras State Housing Board is carrying out 70 or 80 items of work and the items will depend on each place. If the hon. Member would put any question about any particular place, namely, the Foreshore Estate or the Kodambakkam-Pudur Neighbourhood or Madurai, Tirunelveli, or any one particular place. I can give the information.

DR. A. SREENIVASAN : I mean only the Foreshore Estate in Santhome. My interpellation is about the Santhome Estate. I have confined my remarks only to that area and not to Kodambakkam or other place.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, even in Santhome Estate, we are putting up, as the answer laid on the table of the House will show, four different types of housing. One is houses put up for the low-paid Government employees. There is

* Printed as Appendix II on pages 138-139 *infra*.

the other Block 'A' to 'C'—single room units which are for low-paid Government servants. Then Block 'D' to 'L'—six in one unit—is there. This is for the middle income group. Therefore, if the question is put in respect of any particular item, I will be able to give the answer.

DR. A. SREENIVASAN : I would like to know whether all these items mentioned by the Hon. Minister were constructed by the contractors, and, if so, whether tenders were called for?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Notice.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, when the finalisation of the cost has not been made in the case of Blocks AA, AB, AC, AD, AE and AF, how did the Government come to the conclusion regarding the fixation of rent in the case of these flats?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The cost may not be finalised. But we know roughly what the cost is. If we have to wait till the whole account is finalised and then only let buildings to tenants, we will have to wait for a year. We have got figures in respect of expenditure, and it is possible to get the actual expenditure in respect of each of these blocks. If the hon. Member is interested, I am prepared to read out the figures.

DR. A. SREENIVASAN : Did the Corporation assess these buildings to tax according to the valuation of the cost of construction? How did the Corporation come to any conclusion regarding the assessment when the Government themselves were not ready with the finalisation of the cost of construction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question may be addressed to the Corporation.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister be pleased to tell us whether the rents fixed are provisional or permanent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have a rough estimate of the cost involved. On that basis we have fixed the rent. If the finalisation of the accounts shows that the provisional cost that we have arrived at is exceeded, then probably they will ask for a little more to be paid. If the cost is less, credit will be given therefor. I will give a rough idea of the way in which we have worked out the cost. Taking Blocks 'A' to 'C' in the answer, the land cost is Rs. 23,120. That is the portion on which the building stands and the cost of the building is Rs. 60,000. The cost of fittings is Rs. 9,175. The interest on item 1, cost of land, is 6 per cent, and it comes to Rs. 1,040. The interest on the cost of building is Rs. 2,700. The interest on fittings is Rs. 413. We have calculated all these and come to the figure Rs. 6,419. Then we have got provision for repairs, maintenance, etc. The total amount which will have to be paid is then calculated. That is divided by the number of flats available.

V21,32 N64

DR. A. SREENIVASAN : Are the Government paying any property tax for these buildings to the Corporation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think these buildings are the Government property. It is the property of the Housing Board.

N64.55

DR. A. SREENIVASAN : Even the Housing Board must be paying some . . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member will please have some patience. This information is not available to the Member. That is why he is suffering. I have stated that this is the property of the Housing Board and, therefore, they will have to pay property tax like anybody else.

SRI S. K. SAMBANDHAN : My question is why the fixation of rent is still provisional, when the Estate was opened for occupation three years ago?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not correct. It is not three years ago. Some portions which were built for the fishermen were finalised and let out, and there is no difficulty about them. Finalisation of the accounts in respect of the middle income group and low income group houses, is pending.

Madras Vanaspathi Factory.

• 62 Q.—SRI S. K SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 49 on [illegible] May 1962—

(a) the amount realised for in[illegible] and towards annual instalment from the Madras Vanaspathi Factory at Villupuram as on 31st March 1963;

(b) the amount outstanding for interest and towards annual instalment as on 31st March 1963; an[illegible]

(c) whether the factory has started functi[illegible]

62893

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) [illegible],64,002 towards principal and Rs. 1,45,093 towards interest.

(b) Rs. 7,15,620.23 towards principal and Rs. 5,72,966.64 towards interest.

(c) The management are taking steps to run the factory either directly or through a lessee.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the factory has not started functioning. The Government have stated already in reply to my question in 1962 that the factory would be working very soon. We are in February 1964 and the factory has not yet started work. The people of the district are doubtful whether it will work or the machinery will be removed from that place. . . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Government also are becoming doubtful whether the factory will work. After all, we give every encouragement to restart the factory. This is the
3-10 a.m. factory which was closed down, and with a great deal of effort on the part of the Government, we got the factory to start work again. We have now reached the stage when the machinery has been repaired, new parts have been fitted up, and the factory is in a position to run. The difficulties, as I understand from the parties, are that they are not able to run it themselves and they are looking out for somebody to whom they could lease it and enable the factory to be restarted. In any event, so far as the Government are concerned, we are getting regularly the interest and the instalments. Therefore, we are giving them a very long time.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: For the past three years it has not been possible for the management to run the factory. Why not the Government take it over and run it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If the hon. Member really wants that the Government should go into this business, they may consider it. But there are certain types of industries in which Government do not interfere. According to the Industrial Policy Resolution, this is not one of the industries which are within the public sector.

Highways Research Station, Madras

* 63 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state:

(a) the workcharged schemes if any in the Highways Research Station, Madras;

(b) the subjects in which such schemes have been organised; and

(c) the number of (i) men and (ii) women working in each scheme?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) to (c): A statement [a] is placed on the table of the House.

* 64 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Highways Research Station, Madras, undertakes any job works from private parties for testing samples; and

(b) if so, the amount charged for such works?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The attention of the Member is invited to the paper [b] placed on the table of the House.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

---

[a] Printed as Appendix III on pages 102 103 infra.

[b] Printed as Appendix IV on pages 103-104 infra.

[NOTE.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—GOVERNMENT MOTION

ELECTION OF NINE MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1964-65."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That, with reference to rule 156 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect nine members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1964-65."

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that, in accordance with the Regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine members to the Committee of Privileges for the financial year 1964-65:—

Time and date for the receipt of nominations.	4 p.m. on 4th March 1964.
Time and date for the scrutiny of nominations.	12 noon on 5th March 1964.
Time and date for the withdrawal of nominations.	4 p.m. on 6th March 1964.
Poll, if necessary	on 9th March 1964.

Nomination forms can be had from the Secretary.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65.

MR. CHAIRMAN: We shall now take up the general discussion on the Budget. Sri K. Balasubramanya Ayyar will initiate the discussion.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I am thankful to you for giving me the opportunity to initiate the discussion on the budget. Before I say what I feel about the budget, I would like to make a representation to you as regards the difficulties which we, Members of the Legislature, experience especially when we study the budget. On Saturday you would remember that a big bundle was given to us and with the help of the peons we were able to get it into our cars. According to the "Introduction to the Budget", published by the Finance Department to enable the members to study these papers, it is presumed that we will acquaint ourselves fully with all the details of the budget and it is stated at the end, "A few exercises done this

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1964

way will make even a novice thoroughly familiar with these volumes. This can be done during the interval after the presentation of the Budget and before the general discussion commences." Has there been any interval except Sunday, a day on which we have to attend social functions? I do not think any busy person will ever be able to go through some of these things. May I submit for your kind consideration whether it will be possible to give us some time before the budget discussion actually commences? Of course, some members who speak later will have a little more time. At any rate, those Members who begin first will certainly have no time for the purpose of study. Anyhow, I crave your indulgence to make a few remarks.

On a general reading of this budget, we feel very hopeful and we are tempted to congratulate the Government and the Ministers on the great achievements that they have made in connection with this Budget. But there are some other aspects of this budget which have also to be taken into consideration. I approach the budget from that point of view also. The Hon. the Finance Minister who is also the Chief Minister in his budget speech has propounded the following crucial test: "The crucial test which this House should apply in assessing the Budget proposals is whether they assist the State in taking yet another step forward towards the realisation of the important objectives of the Plan." I would add, according to my view, that the objective of both the Plan and the Budget should be to find out whether they will make the citizen lead a simple, contented, happy and good life, and feel harmony in his surroundings and in society and develop his integrity, character and courage. He should be able to lead a disciplined life. All the budgets and the plans that we have should also conduce to make such a citizen. That is my first submission.

Standard of life means both the physical standard of life and the moral and cultural standards also. So, all these three standards must be there. Otherwise, I won't call it standard of life. It will be a lopsided standard of life, useful or harmful as the occasion may be. Judged from this point of view, I should make my own submission as regards this budget. Let us frankly put to ourselves the question whether with all these efforts our people are happy, contented and simple. I doubt very much and I am very sorry to say that I feel that they are not happy, simple or contented. There are all round class conflicts, conflicts between the landowner and the tenant, between the house owner and the tenant who pays rent, conflicts between the employer and the employee. All these things should be taken into consideration when we are shaping our destiny and our economy. We cannot leave that out of consideration on the ground that it is the look out of the individual. Amidst all these conflicts we must work and see whether all these plans and budgets are conducive to the removal of those conflicts. That is the test that I will put before you in addition to the crucial test that is put in the budget speech. Judged from that point of view, I should state that in our economy we are not contented and happy. On account of the taxes, the middle

2nd March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

class people are suffering. There is rise in the prices of all commodities, especially the essential articles. There is rise in the prices of vegetables also. The Minister for Co-operation was having some scheme or other in regard to this. Finally I do not find any scheme about vegetables. A suggestion was made about opening of fair price shops in the city for vegetables also. That is because the prices of vegetables were mounting up. Not only these things. The price of various other commodities also has risen up. Various reasons are given. They say cost of production has gone up and, therefore, the prices have gone up. There 3.20 p.m. is no use being complacent about this rise in prices and saying that in a developing economy, there is bound to be inflation and there is bound to be rise in prices. That will be laying the flattering function to your soul. That is not the proper thing at all. I am happy to say that in the Budget speech the Hon. the Chief Minister has recognised that this is a great hardship. A whole paragraph has been devoted to this subject in the Budget speech. It is a problem that has got to be solved. But how to do it? I am not saying that the Government have ignored the question. They have not offered a solution for that. Opening of fair-price shops has not brought down the prices. Unfortunately the prices are going on rising. You have now to pay Rs. 2 for a measure of Nellore rice. (An hon. Member: Why should you go in for Nellore rice.) That is another question. I will also come to that question which has got to be solved. (An hon. Member: What about other varieties of rice ?). The prices have also risen and they are very bad also. I must add that. You cannot go to the market and get the rice you want easily. You have to wait there in the queue for two or three hours. All our people find it very difficult to get rice. Many of them have complained. That is why I am mentioning all these, making a responsible statement. Therefore, this has got to be solved. I agree with the Hon. the Chief Minister when he said that a via-media has to be found between the prices that have to be paid to the farmer and the price to be paid by the consumers in the urban areas. That question has got to be solved. There is no use saying that in a developing economy the prices are bound to go up. That is merely stating a fact. Why should we rush spending so much of money? The Hon. the Chief Minister, I am glad to say, is fully cognisant of that fact also and mentions in his Budget speech 'During the construction period this large capital outlay flows out as money incomes into different hands and competes for the limited supply of consumer goods and pushes up prices.' He has stated the truth here. This is inflation. We are congratulating ourselves on the large amount of development expenditure and the amount we have put into the economy of the country and the State. The inevitable consequence of this is rise in prices. But, unfortunately, this rise in prices hits hard the consumers, the lower middle class people and people belonging to the fixed income group. The prices of other commodities have also gone up. Though production has gone up to some extent, the proportion has not been kept up, with the increase in income and therefore, everybody feels that the income is not sufficient and people feel miserable.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1964

Therefore, there is no doubt that the rise in prices is a very real problem and that it has got to be solved somehow. There is no use of merely stating it as an economic proposition, that the purchasing power of the rupee has gone down because of the developing economy where large amounts of money are put into the economy of the country. The only other possible way of looking at it is whether any non-developmental expenditure could be cut down. The one unfortunate feature I have been observing about these budgets from the year 1961–62 to the present year 1964–65 is this. All these budgets have been deficit budgets. In 1961–62 the deficit was Rs. 3·85 crores and now it is Rs. 3·04 lakhs. Both the hon. the Leader of the Opposition and the Hon. the Chief Minister have recognized the fact that it should not be so and therefore it is they say that they have provided for getting an additional revenue by way of additional taxes to reduce the deficit from Rs. 3·04 to 2·04 lakhs. But, at the same time, they also say that on account of the grant of old-age pension and provision of free midday meal, they are spending Rs. 1·00 and Rs. 1·00 crores respectively and if they stop those, they would have covered the deficit which they do not want to do. All these things are good. I do not want the Government to cut them down. But there are other ways by which the Government can cut down expenditure. We should probe into all the ways of reducing expenditure; that is planning, that is budgeting. It is not merely arriving at a rough estimate. The estimates nowadays are becoming rougher and rougher. One begins with a rough estimate which is revised and later on the actuals are quite different from the estimates. This is explained in the introduction to the budget that during the pre-war days and the British days, they had only a routine administration and, therefore, they could estimate properly and now in a developing economy it was not possible for them to do that. They say that in a developing economy, new services were taken up and they had to spend large sums of money from time to time. It may be so. I recognize that. But still a plan is a plan and a budget is a budget. It is an annual statement. The introduction to the budget begins by explaining the word 'Budget' and it is stated that the term 'Budget' is not used anywhere in the Constitution of India. I do not know what consolation the Government derive from it. They have put in the Constitution "the annual statement of receipts and expenditure". That is the budget. The word 'Budget' may not be there. But the substance of it is there, namely, "the annual statement of estimated receipts and expenditure" and these estimates should on the whole be roughly accurate. And there are so many other details in budgeting and the annual balancing has to be done.

Sir, the Government say they started with a modest Plan outlay of Rs. 60 crores for the current year and they are now faced with the obligation of finding Rs. 68 crores. This is something on which we could congratulate ourselves. But what is the result of all this expenditure? So far we have spent so much on irrigation but there has been stagnation only in agricultural production and

2nd March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

we are still faced with shortages. In the whole of India the shortage is greater. Here, in this State, it is a little better. This is according to the reports furnished by the Government themselves. But I may say, nobody has yet taken an accurate survey of the yields. Two methods are adopted to assess yields. One is the method of rough-eye estimate. That was adopted in the beginning. Now they are cutting a portion of the crop to assess yields, namely, "crop cutting experiments". I do not know whether these methods could give a correct estimate of the yield. Even taking the reports as they are, we know that the agricultural production is not up to the mark and is not quite satisfactory. All this increased expenditure on irrigation and so on has not given us the expected result in agricultural production. And this has got to be investigated. I am not blaming the Government. (An hon. Member: Unless there is effective birth control, we cannot do anything.) Yes, I know that the population question is raised in this connection. With increased production the population has also increased, they say. But the problem is which has increased higher, population or production. I am not discussing it now. I am only submitting that we have to solve the problem before we say that our economy has produced happy, contented people. (An hon. Member: That promise was made in the Plan.)

Sir, I may in this connection refer to the survey conducted by the Government of India on agricultural labour. I read that report very carefully. There they have come to the conclusion that agricultural labour is being slowly depleted. There is more unemployment among agricultural labour than elsewhere. Agricultural labour is slowly moving into industries because an agricultural labourer does not earn as much as a person employed in the industries, in factories and so on. An industrial labourer earns his wages with almost the feeling of a right. He demands his money and is being given it. He has self-respect and courage and demands his wages and that is the way he is getting on. The agricultural labourer in the village feels that labourers in the factories in the cities are in a much better position than himself. That is why they migrate to cities and to industries and we find agricultural labour depleted. In many houses in the village, you will find there are no residents. The rural electrification which has brought electric lights to the villages shows very well to what extent the villages had been deserted by the agricultural labourer. Otherwise, it would all be dark there. Therefore, we find there is this depletion of agricultural labour in the villages. These are problems that we must try to solve. I am not saying that the Government created all these problems. The problems are there on account of the various policies adumbrated in the budget. These problems have arisen as a corollary and consequence of those policies. Therefore, I state that these problems have to be discussed. There is no use of merely saying that we have produced a prosperity budget and that everything is all right. The Government say that so many things have been done. I am not quarrelling with these statements. There may be some justification for them. But,

3-20 p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1964

Sir, the crucial test is whether we in this State are happy and whether our lives have improved or are richer or much better than before.

We say that secondary education is now free to all. What is the content of the education we give? The content of education is more important. The content of education has to be improved. Otherwise, the education that we give will be of no help to the poor man. On the other hand, it will sometimes have the effect of stagnating him in his own particular environment and surroundings. It will make him much more arrogant than what he really is. That will be the difficulty. I am not stating on that account that education should not be given at all. I believe in free education. I am for education. But the standard should not be lowered, and the proper kind of education should be given. All these things should be attended to before we say that secondary education is free. It is all right to say that secondary education will be given free. They are beautiful words to say and also to write and also to be put in blazing letters in the newspapers. But as a matter of hard fact, what will it actually be? Of course, the Chief Minister also has expressed very often the same point that people who come to the hostels sometimes contaminate other people. We have discussed these things. I am not saying anything which is untrue or which is not correct. I am feeling it and I am saying this with a sense of responsibility. I am also partly responsible for the state of things. I am not denying it. But still all of us should put our heads together to see whether the content of education is proper. There is no development of character or good manners. Long, long ago our good friend Dr. Ananda Kumaraswami has said, "Let us not have his bugbear of illiteracy, illiteracy does not mean want of culture". It does not mean that even though people may be illiterate, they are not cultured. They are cultured from every point of view. Our Prime Minister has stated this in his *Discovery of India*. I have got his statement in support. Therefore, it is not a question of illiteracy. It will help one in exercising his franchise. One friend came and said

"காளைக்கு ஓட்டுப் பண்ணுகிறீர்களா?
கழுதைக்கு ஓட்டுப் பண்ணுகிறீர்களா?
அந்த மாதிரி காலம் வந்து விட்டதா?"

That may be removed by literacy. I agree. But mere literacy alone will not pay. There is nothing in the syllabus . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Literacy is not necessary.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is not their point. The syllabus has not yet been entirely free. The other day I discussed it. The syllabus has to be framed from the proper point of view, and the whole scheme of education has to be revolutionised from that point of view. Unless we do that, I am not enamoured of the free education. On the other hand, I think it will give rise to many problems. The Hon. Minister is aware of

2nd March 1964] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

them. It has got its own implications. Then, Sir, if we take the standard of these schools into consideration, none of these aided schools will be able to run their institutions without payment of grant from Government. The teachers have to be paid good salaries. None of these endowments will be sufficient for the purpose of paying salaries. There will be lower standards and perhaps useless teachers will be appointed. Let not my hon. friends be angry with me when I say this. There may be some teachers like that, and the students may not attain high standards. I am not pleased with the content of education. There is really no love of the country enjoined upon the students. Therefore, I am stating that the text-books which our brethren are preparing are in a peculiar fashion. I am not content and not satisfied with the way in which the text-books are handled. When once education is free, we should go to the content of the education that is imparted. That is very important. I have from experience known that some of the boys or girls sent to Convent schools are much better behaved than others. I am not speaking on behalf of the Convents here. But still they give the boys good education and teach good manners. They are taught to behave well, and are also taught to say 'Thank you' in courteous terms. The other school children do not know any of these. Therefore it is I am stating that before throwing open all the schools to free education, the conditions and surroundings must be carefully prepared for the purpose. I would like the Government to go slow so far as this is concerned.

Then, Sir, I come to health. What about health? The other day I spoke about the General Hospital. I have again to say it here. Many people, after I made the speech, have made reference to it. If this particular speech had been broadcast, it is not for the purpose of broadcasting they did it. But, because they felt the truth of my statements. What I said was true. That is what I am stating. There was a letter published in the newspaper suggesting that the Health Minister should go *in cognito* to the General Hospital. Even if the Lady Minister goes *in cognito*, they will know her. Especially the contract system for the supply of food articles to the hospital has to be very much improved. Everybody who has been a patient has come out with the feeling that the food articles given to the patients are not at all good. I see that the hon. lady Member Srimathi Clubwala Jadhav is nodding her head. I am happy to note it. It shows that what I say is true. A lady Member sitting on my side will be a great strength to me. Therefore, I am stating . . . (The Hon. Sri R. Venkataraman: There are ladies on this side also.) Let us have a duel between the ladies (laughter). I have no objection. What I am stating here is the general impression of the people going to the General Hospital. Madam, I appeal to you to improve the position in the General Hospital. Otherwise, the problem of health will not be satisfactorily solved in our country. These are social services apart from the old age pensions. My friend, the Hon. the Minister for Industries, was rather sorry that it was

classified as non-development expenditure. What development can we get in old age? Therefore, it is included in non-development expenditure. Anyhow, old-age pensions have to be given.

The midday meal scheme for children has to be worked better. There were a large number of complaints about this scheme. There were instances pointed out that some portion of the food that was given was contaminated. Therefore, when we give free food to the children . . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These are all stray complaints. They should not be exaggerated.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I am not exaggerating. I am not here for the purpose of exaggerating. I do not mean anything like that. I would also say that I am not joining with other people to form a party and thus become a Minister. I am only stating what I feel. If the Government want to proceed with the free midday meal scheme, let them do it well. Otherwise, let them leave it. In Madras, to my knowledge, I know how this midday meal scheme is worked. It was unsatisfactory in certain places. Once the Government take up the responsibility of distributing midday meal, they should be doubly careful. We all go to the hotels and we spoil our health. Nobody complains about it. I myself do not complain about it. We pay the price for the food we get, and bear with the consequences. We know by going to the hotel we are spoiling our health and take all the consequences. But when we on behalf of the Government and on behalf of the public distribute meals to the children . . . .

Excuse me, Mr. Chairman, this is the only occasion when we can give vent to our feelings. I crave your indulgence to give me some more time.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may speak for as long as he likes.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : So far as agricultural production is concerned, merely stating that the Government have given a high priority to agricultural production is not enough. This is stated in the speech of the Hon. the Chief Minister and in the speech of the Leader of the House. But that would not do. So far as fertilizers are concerned, there was a very significant statement at page 4 of the Governor's Address delivered on the 16th January 1964. It is stated there. " There is however no room for complacency on the agricultural front, particularly so since the use of chemical fertilizers has not picked up to the extent desired. The off-take of fertilizers during 1962-63 was only 2·5 lakhs tons against the target of 3·22 lakhs tons. In the current year also, the consumption may reach a level of only 3 lakhs tons even though large stocks are available. Our main endeavour in the remaining two years of the Plan should be to remove the institutional and other

bottlenecks in the flow of fertilizers to the field . . ." In this
connection, I want to make a suggestion. In a discussion which
took place in Delhi in a Seminar on Science, Irrigation, and
Agricultural Production, there was a beautiful article contributed
by Sri M. S. Sivaraman, who was the Director of Agriculture,
Madras, for a long time. He has pointed out very clearly that
organic manures and green manures are much more useful and much
more consistent with our agricultural economy and agricultural
habits. Water is also plenty for our irrigation. Instead of chemi- 3-40 p.m.
cal fertilizers, he has stated, the use of green manures and the
cultivation of organic manures before the main crop or along with
the main crop or on the borders of the fields would help to improve
production. He has established by experience that it is possible
to improve the yield by the use of organic manures. I may also
add that when I went to Coimbatore, and discussed it in the
Agricultural farm there, I found that orange manure was much
better than chemical fertilizers. They said that the use of organic
manures and green manures would be much better for the purpose
of giving a greater yield than even chemical fertilisers. Therefore,
Mr. M. S. Sivaraman argued that merely because chemical ferti-
lizers were not used, people need not be alarmed that there would
not be any production. Of course, green manure may also be used
by all our cultivators. That is an occupation by itself. Instead of
keeping quiet with folded hands for want of chemical fertilizers,
they will have an occupation to cultivate agricultural waste. After-
wards, it can be used. We have done it ourselves also. There is
nothing wrong in the statement which he made from his experience
in this State as Director of Agriculture. I am merely referring to
that statement, for it has been stated in the last Governor's Address
Our main endeavour in the remaining two years of the Plan
should be to remove the institutional and other bottle-necks in the
flow of fertilizers to the field. The recent reduction in the price of
urea by about Rs. 100 per ton should stimulate the demand for it ".
The test there seems to be that unless fertilizers are used, there
would not be any production. The difficulty is who is to take the
fertilizers and who should be responsible for using them. There-
fore, in the quarrel between the landlord and the tenant fertilizers
are not used. That is the reason why fertilizers are not much in
demand. Money has to be borrowed and the people are not able to
borrow money. This is one of the reasons why fertilizers are not
used properly. Therefore, the additional method of using green
manures and organic manures should be tried. Such a constructive
suggestion was made by a responsible person and I want to bring it
to the notice of the Government.

Again, the additional taxation, especially sales tax is throwing a heavy burden on the people. Of course, it has been there for the last so many years. It has been a Kamadhenu so far as we are concerned, because we find Rs. 26 crores are derived from it. It is more than even the land revenue. The merchant is not to pay it. He gets it from the consumer. The only way he aggrandizes

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [2nd March 1964

himself is by getting it from the consumer and not bringing it into proper account. In the middle he gets some money. Therefore, I am not at all happy over this indirect taxation. It hits the consumer and at the same time, gives rise to the rise in prices. Therefore, to cover the revenue deficit of Rs. 364 lakhs by additional taxation is not a very happy solution. One reason was given by the Hon. the Minister for Industries. He said that the Central Government raised it to 2 per cent on declared goods and that, therefore, the State also had to raise it from 1 to 2 per cent. Otherwise, he said, the Centre would not give the share. That is a proper reason. But so far as the incidence of taxation is concerned, it does not affect the person who pays it; he collects it from the consumer. Therefore, this is an irresponsible method of taxation, according to me. This method of dealing with sales-tax as a fluid thing is not proper. Can we further impose taxes in this State? The Hon. the Leader of the House stated that the proportion of taxation to other resources is not high. Taxation covers. Rs. 65 crores out of the total revenue of Rs. 138 crores. One-third of it is from sales tax. Therefore, sales tax bears the brunt of the taxation. Before that land revenue used to be the largest item.

Lastly, I would appeal to the Hon. the Chief Minister to have consideration for the mirasdars of Thanjavur. They have made a representation, I understand. While they paid one rupee before, they now have to pay Rs. 1.94 nP. The water-rate also has been increased. Therefore, this is a heavy burden on the ryot and the yield also has gone down on account of seasonal conditions. The inam assessment also has increased. It has been given retrospective effect. Tax for the previous eight years is to be collected. The inamdar was not getting any money and was not feeling happy. Now he has become a ryotwari proprietor and suddenly he has to pay a large amount of money. Therefore, collecting the tax for the previous eight years is not proper. Let us confine it to three years. It may also be collected in instalments. That is the best method of giving relief. I would appeal to the Government to consider the plight of mirasdars of Thanjavur and Tiruchirappalli. If possible, remission may be given. Retrospective effect could be suspended. Collections may be postponed from this year to the next year.

Lastly, I agree that we should improve the condition of the people of our country. We should establish a Ram Rajya. It should be the Ram Rajya of Kamban and Valmiki. There should be no "*varumai*". We should not, at the same time, increase the want. We should always feel contented. That is the ideal of the Welfare State. I do not desire that we should replace America or Russia. Let us be Indians and let us have our own ideals of the Welfare State. The Father of the Nation has already stated how our Welfare State ought to be. Let us reach that ideal as far as possible. I shall be happy if all these budgets and plans are conducive to that end.

With these words, I resume my seat, Sir.

2nd March 1964]

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டம் ஆசிரியர்களுக்கு ஏமாற்றத்தையும், வருத்தத்தையும், கவலையையும் உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. எப்படி அவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால் ஏற்கனவே, பல தடவைகள் நான் சொல்லியது போலவும், எதிர்க் கட்சி உப தலைவர் அழகாக எடுத்துக் கூறியது போலவும், 138 கோடி ரூபாய் வரவில் 30 கோடி ரூபாய் பெரும் பகுதியை கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் செலவானது சமூகத்துக்கு—தமிழ் நாட்டிலுள்ள சமூகத்துக்கு—உண்மையான ஒரு நன்மையை பயக்குமோ, பயக்காதோ! கல்வித் திட்டமானது இப்படி இருக்கிறதே, ஆசிரியர்கள் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைத்தானே அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். Department விதிகள் அப்படித்தானே சொல்கின்றன. Inspector-கள் அப்படித்தான் கட்டுப்படுத்துவார்கள். ஆகையால் இந்தக் கல்வித் திட்டம் சரியாக இருந்தால் எவ்வளவு நன்மை? சுயராஜ்யம் அடைந்து 15, 16 ஆண்டு காலத்தில் இந்தக் கல்வித் திட்டம் முதலிலே மாறி இருந்தால், இந்த நன்மையை எவ்வளவு அனுபவிக்கலாம். Department சர்க்கார், உத்தரவுகள் இருக்கின்றன என்று ஆசிரியர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். நான் இன்றைய தினம் பஸ்ஸில் வரும்போது 2 மணி சுமாருக்கு மந்தைவெளி பஸ் ஸ்டாண்டில் நின்று கொண்டு இருந்தேன். அப்போது அங்குள்ள கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பப்பள்ளி மாணாக்கர்கள்—இரண்டு குழந்தைகள்—அந்த Bus-stand ல் வைத்து இருக்கும்படியான சினிமா போஸ்டரைப் பார்த்துக் கொண்டு ஒன்றுக்கு ஒன்று பேசிக் கொண்டு—ஆண் குழந்தைகள்—சிரித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். சினிமா போஸ்டர்கள், வீதிகளில் இருக்கும்படியான படங்களைப் பார்த்துவிட்ட இந்தக் குழந்தைகளுக்கு 30 கோடி ரூபாய் நாம் செலவழிப்பதானது விழலுக்கு இறைத்த நீர் ஆனது போல் ஆகும். உண்மையான ஒரு பிரச்னையைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். கல்வியின் பயன் என்ன? நோக்கம் என்ன என்று யாரைக் கேட்டாலும் அது ஒருவனுடைய நன்நடத்தையே வாழ்க்கையாக இருக்க வேண்டும். பல நிபுணர்கள், பல தேசங்களில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தாலும், அந்தக் கல்வியுடைய நோக்கம் அது தான். ஒரு மனிதன் நல்லவனாக நடக்க வேண்டும்
என்பது நோக்கம். அப்படி நல்லவனாக நடக்க வேண்டும் என்ப 3-10 p.m.
தற்கு, நன்நடத்தையைப் புகட்டுவது என்பது பள்ளிக்கூடத்தில் மட்டுமல்ல, சுற்றுப்புறத்திலும்தான். பள்ளி நாட்களை 200-விருந்து 220 நாள் ஆக்கினாலும் கூட பாக்கி 145 நாட்கள் குழந்தைகள் பெற்றோர்களிடம் இருக்கின்றன. ஐந்து மணி பாடத்தை 6 மணி ஆக்கினாலும் பாக்கி 18 மணி நேரம் பெற்றோர்களிடம் இருக்கிறது. ஆகையினால் நமக்கு என்ன தெரிகிறது? கல்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எத்தனை பெற்றோர் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தினாலும் ஒரு குழந்தையானது பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரும்போது எத்தனை நிலைமைகளில் செயல்பட்டு வருகிறது என்று நினைக்கமாட்டார்கள். ஏற்கனவே பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள், எண்ணங்கள், பாடங்களை, காட்சிகளைப் பார்த்துவிட்டு வருகின்ற குழந்தைகளுக்கு ஆசிரியர் பாடம் சொல்லித் தருவது ரொம்ப கஷ்டம். நூறு, 50

வருடங்களுக்கு முன்னால் ஆசிரியர் வேலை எளிதாக இருந்தது. கண்ட படங்களைப் பார்ப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடையாது. குழந்தைகள் சுத்த மனதோடு வருவார்கள். இந்தக் குழந்தைகளுக்கு நன்னடத்தையைப் புகட்டுவது சாத்தியமான காரியம். இப்பொழுது அப்படி அல்ல. பாடத் திட்டத்திலாவது மத சம்பந்தமான நன்னடத்தைக்கோ வாய்ப்போ கிடையாது. பாடம் இல்லை, தேச சரித்திரத்திலோ, தேசாபிமானம் ஊட்டக்கூடியவைவாக ஏராளம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இப்போது மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பதினைந்து, 16 வருடத்தில் நாம் இதைச் செய்யவில்லை. இதை ஏன் செய்யக் கூடாது என்பதற்காக, சர்க்காருக்கு இதைச் சொல்லலாம் என்று சந்தர்ப்பம் வரும்போது ஆசிரியர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முப்பது கோடி பயன் நிச்சயம் கொடுக்கிறது இல்லை.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு ஏமாற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது வாஸ்தவம். இது Waste தான். சந்தேகமே இல்லை. இதே சபையில், உண்மையாக, 1952-லிருந்து 1956 வரையில் பேசியிருக்கிறேன், மதுவிலக்கு பற்றி. சாதாரணமாக சர்க்கார் 19 கோடி ரூபாய் செலவு என்று பேசி இருக்கிறேன். அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வர எத்தனை கோடி ரூபாய் போகிறது? கணக்குப் பாட புத்தகத்தில் U.P. சாராயத்தை U.P. ஆக்க எத்தனை ஜலம் கலக்க வேண்டும் என்று கணக்கு இருக்கிறது. ஆசிரியர் கணக்கைப் போடும் போது பையன சாராயம் என்ன என்று கேட்கிறான். மதுப் பிரசாரம் ஒரு பக்கம் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். மதுவிலக்கினால் எத்தனை கோடி ரூபாய் நஷ்டம்? அமுலுக்குக் கொண்டு வர போலீசுக்கு எத்தனை சம்பளம் கொடுக்கிறோம். மதுப் பிரசாரம் செய்ய ஆசிரியருக்கு சம்பளம் கொடுக்கிறோம். இது வியர்த்தம் தான். சந்தேகமே கிடையாது. பாடத் திட்டம் இது. இதை சரிப்படுத்துவதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவில்லையே, ஆரம்பப் பள்ளி பாட திட்டமாக இருந்தால் பத்து வருட ஆரம்பப் பள்ளி அனுபவம் உள்ள ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் அவர் அனுபவத்திலிருந்து சொல்ல வேண்டும். மேற்பட்ட ஸ்திதியில் இருக்கிறவர்கள் தொகுப்பது என்று ஆரம்பித்தால் விஷயம் புரியாது. ஆசிரியர்கள் தாயைப் போல. எப்படி அந்த பசும் பாலில் எவ்வளவு ஜலம் கலந்து எவ்வளவு சர்க்கரை போட்டு எத்தனை மணி நேரத்திற்கொரு தடவை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று தாய்க்குத்தான் தெரியுமோ, அப்படிப் பாட்டை கதையைக் கலந்து அந்தக் குழந்தைகளுக்கு moral எப்படி இருக்கிறது, ஜீரணம் ஆகுமா என்று பார்த்து intellectual food கொடுக்கக் கூடியவர்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் இந்தப் பாலைத் தயார் பண்ண வேண்டும். அதற்கு மேலே இருக்கிறவர்கள் நிபுணர்கள் என்று வைப்பது தவறு. அந்த அந்த இடத்துக்கு அந்த அந்த காலேஜுக்கு அந்த நிபுணர்கள் இருக்கலாம். யாரோ எங்கோ பாடத் திட்டம் எழுதுவது, அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது

என்றால் என்ன ஆகும்? National education-க்காக பாடுபட்டவர்கள் எல்லாம் இருந்து இருக்கிறீர்கள். அந்த National education சுதந்திரம் வந்த 16, 17 வருடம் ஆகியும் இந்த நம் தேசத்துக்கு வரவில்லை. குழந்தைகள் பாடத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் இந்த தேசாபிமானம் இந்த தியாக புத்தி புகட்ட வழியில்லை. இன்றைய தினம் பார்த்தால், சமூகத்தில் எத்தனை கோளாறு இருக்கின்றது? இன்றைக்கும் உயர்ந்த ரக காப்பிக் கொட்டையை மட்டரக காப்பிக் கொட்டையுடன் எப்படி கலப்பது என்று புத்தகத்தில் இருக்கிறது. பாலில் எவ்வளவு ஜலத்தைக் கலப்பது என்ற கணக்கு புத்தகத்தில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கணக்குகள் சமூக துரோகக் கணக்கு. சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய ஆசிரியர்கள் சம்பளம் வியர்த்தம் தான். 4-00 p.m.
அதற்குத்தான் இந்த ஸ்திதி வந்து இருக்கிறதே என்று வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் Budget speech-ஐப் பார்த்தால் கனம் நிதி அமைச்சருடைய பட்ஜெட் ஸ்பீச் 10-ம் பக்கத்தில்

'We are wedded to the establishment of a socialist order of society with in a democratic framework and this policy has since been reaffirmed at the recent session of the Congress at Bhubanes-war. This Government will endeavour to keep this objective of been reaffirmed at the recent session of the Congress at Bhubanes-socialism 'based on democracy, dignity or the human individual and social justice' in view in framing its policies. A socialist order of society postulates equal opportunities for all.'

என்று சொல்லியிருப்பது தெரியும். இந்த இடத்திலே சோசலிசத் தத்துவத்தைத் தான் சர்க்கார் கொள்கையாக கொள்ள வேண்டும் என்று விவரமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் இந்த பட்ஜெட்டை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த சோசலிசக் கொள்கை அவர்களுக்குப் பொருந்தவில்லை என்று சர்க்கார் எண்ணுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கும் போதே இறந்து விட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு குறைந்த பட்சம் 20 ரூபாய் அவசர பென்சன் கிடைக்க இந்த பட்ஜெட்டில் உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ரொம்ப சந்தோஷம். நாம் எல்லோரும் ஒரே குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதர உத்தியோகஸ்தரை விட ஆசிரியர்கள் மட்டமான நிலையில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. அரசாங்கம் ஆசிரியர்களையும் சோசலிஸ தத்துவத்திற்கு ஏற்றவர்களாகக் கருதாதது குறித்து எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே நான் சொல்லி வந்தது போல் ஆசிரியர் தொழிலை ஒரு தொழிலாக அரசாங்கம் கருதக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வருங்கால சமூக சிற்பிகள். ஆசிரியர்களை சாதாரணமாக ஒரு கட்சி மனப்பான்மையில் கருதக் கூடாது. வருங்கால சமூகத்தை சிருஷ்டி செய்கிறவர்கள் என்று கருதி அவர்களுக்கு உள்ள குறைகளைப் போக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். அரசாங்கம் செலவு செய்கிற 30 கோடி ரூபாயில் ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம்

கொடுக்கிறார்கள், அது ஆசிரியர்களுக்கு மன அமைதியை கொடுத்து இருக்கிறதா என்று சர்க்கார் கருதிப் பார்க்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் கேவலமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது சர்க்காருக்கு அவ்வளவு நல்லது அல்ல ; கல்வி கேவலமான நிலையில் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். வருங்கால சமூகமானது கேவலமாக இருக்கும். சர்க்கார் சாதாரணமாக எல்லா விஷயங்களிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. மதிய உணவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மேலும் 600 High school- கள் திறக்கிறார்கள். கல்வி வேண்டியதுதான். ஆனால் ஒரு அறைத் திறந்து 40 அல்லது 50 அல்லது 60 பிள்ளைகளை உட்கார வைத்து, மதிய உணவு கொடுத்து, சீருடை கொடுத்து உட்கார வைத்து விட்டால், அந்த இடத்திற்கு ஆசிரியர் வராவிட்டால் அந்த அறைக்கு வகுப்பு அறை என்று பெயர் வருமா? நாற்பது, 50, 60 மாணவர்களுக்குச் செய்யும் வசதி 60-ல் ஒருவராகிய ஆசிரியருக்கே கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை அல்லவா? இந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு வேண்டும், சீருடை வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஆசிரியர்களுக்கும் நல்ல உணவு வேண்டும், உடை வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருத வேண்டாமா? விலைகள் ஏறிக் கொண்டே வருகிறது. வட நாட்டில் இருந்து நான் வந்த உடனே நெல்லூர் அரிசி ஒரு படிக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எப்படி அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது? அதற்குக் காரணம் என்ன வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அதற்குக் காரணம் யார்? உண்மையிலேயே ராம ராஜ்யம் வரவேண்டுமானால் மனதிலே தூய்மை வரவேண்டும். அது பள்ளிக்கூடத்தில்தான் வர வேண்டும். அது இளம் வயதில்தான் வர வேண்டும். அது ஆரம்பப் பள்ளியில்தான் வர வேண்டும். இங்கே பணி புரியும் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, தங்குவதற்கு வீடு கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை இல்லையா? இது Welfare State -ன் முக்கியமான கடமை அல்லவா?

ஓய்வு பெறும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கம் பென்சன் உயர்த்தி இருக்கிறது. அதை நான் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு family pension ரூ. 20 கிடையாது. ஆனால் சர்க்கார் ஊழியர் 5 வருஷம் சர்வீஸ் செய்து இருந்தால் அவருடைய குடும்பம் அவர் இறந்து விட்டால் பென்சன் அடைய முடியும். ஆனால் ஆசிரியர் இறந்து போய் விட்டால் அவருடைய குடும்பம் ரூ. 20 பென்சன் பெற முடியாது. பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் பள்ளிகளில் சேவை செய்து கொண்டே இறந்து போய்விடுகிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு family pension ரூ. 20 கிடையாது. Re-liberalized Pension Scheme இப்போது புதிய பட்ஜெட்டில் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் ஒரு சர்க்கார் ஊழியரின் குடும்பம் குடும்பப் பென்சனைப் பெறுவதற்கு சாதாரணமாக 20 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாமல் சேவை செய்து இருக்கவேண்டும் என்பது இப்போது 5 ஆண்டு

களாகக் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சலுகையை வருங்கால சமூகத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்தும்படி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் கிராக்கிப் படியை N.G.O.- க்களுக்கு அதிகப்படுத்தினால் ஆசிரியர்களுக்கும் அளிப்பதுண்டு. Pension scheme- ஐ அவர்களுக்கு ஏன் அளிக்கவில்லை? இதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழிந்து விடும்? சர்க்கார் ஆசிரியருக்கும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ள சலுகை வித்தியாசத்தை அகற்றுவது முக்கியம்.

இப்போது Old Age pension வாங்குகிறவர்களிடமிருந்து medical certificate -ஐ நாங்கள் வற்புறுத்தவில்லை; எங்களுடைய சொந்தச் செலவில் money order செய்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே. இதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் கிராக்கிப் படியை இந்த ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா? வருங்கால சமுதாயத்தை சிருஷ்டிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு இருக்கிற ஆசிரியர்களை மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களை விட கீழாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிடி அல்லது சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படி, வைத்திய வசதி கிடைக்கிறது. எய்டெட் பள்ளி ஆசிரியருக்குக் கிடையாது. எனக்கு வைத்திய வசதி உண்டு என்று கேட்டவுடன் எனக்குக் கொடுத்து என்ன பிரயோஜனம்? ஆசிரியர்களின் நிலைமை ஐயோ என்று பரிதாபப்படக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறது என்று எண்ணினேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: ஐயோ என்ற வார்த்தை பார்லிமெண்டரி வார்த்தையா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த வார்த்தைக்குப் பதில் வேறு வார்த்தையை கனம் அங்கத்தினர் உபயோகித்து இருக்கலாம்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆசிரியர்களின் ஊதிய நிலை மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. இவர்களின் ஊதிய நிலையை உயர்த்துவது சோசலிஸ தத்துவத்தில் வருமா, வராதா? சோசலிஸம் இவர்களுக்கு ஏன் பொருந்தவில்லை. சர்க்கார் ஒரு நல்ல நோக்கத்துடன் 6-வது பாரம் முடிய எல்லா குழந்தைகளுக்கும் இலவச கல்வி கொடுப்பதாக ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. அரசாங்கம் ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 100-க்கு 83 பேர் இலவசமாகப் படிக்கிறார்கள். 17 பேர் சம்பளம் கொடுத்து படிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் ஏன் இலவசக் கல்வி அளிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த 17 பேர் 350 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் பெறுபவர்களின் குழந்தைகள், வியாபாரிகளின் குழந்தைகள். இவர்கள்தான் சம்பளம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த 17 சதவிகிதத்திலே அநேகமாக ரூபாய் 150-க்கு மேல் 250 ரூபாய் Fixed Income Group இருக்கிறார்கள்.

[2nd March 1964

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இவ்வளவு எடுத்துக் காட்டியும் இந்த ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு பணம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஏற்கெனவே சம்பளம் கொடுத்து படித்து வந்தவர்களுக்கு திடீர் என்று அரசாங்கம் சம்பளச் சலுகை அளித்து இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உயர்நிலைப் பள்ளியில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும்கூட இந்தச் சலுகை இருந்து வருகிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : புதிதாக வரக்கூடிய இந்தச் சலுகை மற்றவர்களுக்குத்தான் பொருந்தும். இதற்கு என்ன அவசரம்? அவர்கள் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எதற்கு பிரையாரிட்டி? திட்டம் வரவேற்கத்தக்கதுதான். கேட்பதற்கும், படிப்பதற்கும், பார்ப்பதற்கும் சந்தோஷமாகத்தான்
4-10 p.m. இருக்கிறது. ஆனல் இதன் விளைவு என்ன என்பதை சர்க்கார் யோசித்துப் பார்த்தார்களா? இப்போது பள்ளிகளிலெல்லாம் ஏற்கனவே பேப்பர் வாயிலாக அறிவித்தபடி காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்போகிறார்கள். 83 பேருக்குக் கொடுத்ததுபோல மீதமுள்ள 17 பேருக்கும் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்போகிறார்கள். இது ஸ்டாண்டர்டு ரேட்டில் கொடுக்கப்போகிறார்கள். சில பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு ரூ. 10, 11 என்று வாங்குகிறார்கள். சிட்டியில்கூட அதுபோன்று வாங்கும் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்த காம்பன்சேஷனை வைத்துக்கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கும் சம்பளத்தை அவர்கள் கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏற்கெனவே கிராண்ட் கொடுத்தால்தான் மானேஜ்மெண்ட் இந்த சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடிகிறது. இந்த ஸ்டாண்டர்டு ரேட் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு பழைய சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்பது தெரியவில்லை. 'பே-கமிஷன்' ஸ்கேலுக்கு மேல் கைவிட்டுப் பணம் கொடுக்கக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஆசிரியர்கள் நிலை என்ன? சர்க்கார் கொடுக்கும் நிலைமை வருமா? பெற்றுக் கொண்டு கொடுக்கும் பள்ளிகள் இந்த நகரிலும் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய நிலை என்னவாகும்? 1—4—1964-ல் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய ஊழியர் பட்டியலில் வாங்குகிற சம்பளத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு கொடுப்பதற்கு ஒரு பேமெண்ட் கொடுத்தாலொழிய இந்தத் திட்டம் ஆசிரியர்களைப் பாதிக்குமே என்ற கவலை ஆசிரியர்களுக்கு வருகிறது. அந்தக் கவலையை சாதாரணமாக நீக்க சில வழிகள் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்போது ஒரு திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. கேரளா சர்க்காரிலும் இருக்கிறது. ஆதிகாலத்தில் நான் அதே திட்டத்தை இந்த சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான்கு, ஐந்து, ஆறாவது ஃபாரங்களுக்கு வாங்கும் சம்பளத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 80 சதவிகிதத்தை கஜானாவில் கட்டிவிட்டு பாக்கியுள்ள 20 சதவிகிதத்தில் பள்ளியை நடத்துகின்றன. அதில் தலைமை கிளார்க், கிளார்க், வேலையாள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரியில் இப்போது இங்கு அமுலாகும் இந்தத் திட்டம்

2nd March 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இருப்பதால் அவர்களும் சம்பளம் வாங்க முடியாத நிலையில் இருப்பார்கள். சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளத்தை வழங்க வேண்டும். மனேஜ்மெண்டுக்கு தனியாக ஒரு மெயிண்டனன்ஸ் கிராண்ட் கொடுக்கவேண்டும். ஊழியர் பட்டியலின்படி மானேஜ்மெண்டுக்கு ஆசிரியர் சம்பளம் எவ்வளவு ஆகிறதோ அதில் 15 சதவிகிதம் மெயிண்டனன்ஸ் கிராண்டாகக் கொடுத்துவிட்டால் ஆசிரியர் நிலைமை பாதிக்கப்படாமலிருக்கும். இன்கிரிமெண்ட், லீவு சம்பளம் போன்ற சர்க்கார் கொடுக்கும் சலுகைகள் தடங்கலின்றி வந்துகொண்டிருக்கும். இதனால் வரக்கூடிய நஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஒரு ஏஜன்சி இருக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். "எய்டெட்" பள்ளிகள் இருக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஃபைனான்ஸ் விஷயத்தில் ஆசிரியர்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக்கினால் இந்தக் கஷ்டமெல்லாமிருக்காது. அவர்களுடைய பென்ஷன் திட்டம் லீவு சலுகைகள் வரும். நான் இங்கு இவ்வளவு வாதாட வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. மானேஜ்மெண்டுகளை சர்க்காரின் ஏஜன்டுகளாகப் பாவித்து மெயிண்டனன்ஸ் கிராண்ட் வைத்தால் பள்ளிகளில் இப்போதைய திட்டப்படி வேலை குறையும். சர்க்காருக்கு ஃபீஸ் கன்செஷனுக்குத் தேவையா என்று பார்ப்பதும் பரிசீலனை செய்கின்ற தொல்லையும் இருக்காது. ஆசிரியர்கள் கவலையைத் தீர்ப்பது சர்க்காரின் கடமை. அவர்களுடைய இன்கிரிமெண்டைப் பாதிக்காத வகையில் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிபார்ட்மெண்ட் ஆபீசர்கள், நாம் சுதந்திரம் பெற்று 15, 16 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இங்கு தேசிய மனப்பான்மையுடன் வேலை செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். டி.இ.ஓ.க்கள்? அரசாங்க உத்திரவுகளை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது அவர்களுடைய கடமை. ஒரு இன்ஸ்பெக்ஷன் என்றால், டி.இ.ஓ., டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியவர்கள் வரும்போது அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் சம்பளம் சரியாக கொடுக்கப்படுகிறதா, இன்கிரிமெண்ட் கிடைக்கிறதா? வேலையை விட்டு யாரையாவது நீக்கியிருக்கிறார்களா, ஏன் நீக்கினார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டியது அவர்களுடைய கடமை. இப்போது உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். முனிசிபல் செகண்டரி கிரேடு பள்ளி ஆசிரியர் முனிசிபல் சூபர்வைசராக வந்தால் 58 வயது எக்ஸ்டென்ஷன் கிடையாது. நேற்றுவரை ஆசிரியராக இருந்தார். இன்றைக்கு சூபர்வைசராக வந்தால் அந்த ஆர்டர் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையால் இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு வருகிறவர்கள் இவற்றையெல்லாம் பார்த்து அவற்றிற்கான பரிகாரத்தை சர்க்காரிடம் கேட்டு செய்யவேண்டும். It is not the form of Government that matters but it is the spirit in which the Government is administered. ஹையர் கிரேடு டீச்சர் அநேகம் பேர்கள் ஆங்கில போதனைக்கு செகண்டரி கிரேடு டீச்சர் நியமிக்கும்போது வெளியே அனுப்பப்பட்டார்கள் என்று சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தாலும்கூட ஜூனியர் டீச்சர்கள் அதாவது, 1, 1½ வருஷ சர்வீஸ் உள்ளவர்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [2nd March 1964

வேலைப் போகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில். இதையெல்லாம் கவனிப்பது ஜில்லா அளவில் இருப்பவர். அவர்கள் இதை கவனிக்காவிட்டால் ஆசிரியர்கள் தொல்லை அதிகமாகும். நானும் இங்கே பேசிக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். பென்ஷன் கேசுகளில் டி.இ.ஓ.-வுக்கு சர்க்கார் உத்தரவில் முழு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடினமான கேசுகளில் அவர்கள் லிபரல் ரெகமெண்டேஷன் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பலாம். அப்பீல் செய்வதற்கு தேவையில்லாமல் செய்யலாம். இதையெல்லாம் நான் சொல்வது கேட்பதற்கு பெரிய பாரமாக இருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப இந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி இதையே சொல்கிறாரே என்றுகூட சொல்லலாம். ஆனால் ஆசிரியர்கள் தொகுதியை ஒழித்துவிட்டால் இதையெல்லாம் பேசுவதற்கே இடமில்லை. ஆசிரியர்கள் தொகுதி ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்தது ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் எப்படி அதைச் சொன்னார்கள் என்று புரியவில்லை. பாக்கி பேர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக செயல்பட்டுவரும் நமது சர்க்கார் இதை எப்படி சிபாரிசு செய்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சிபாரிசு ஒன்றுமில்லை. அந்தப் பிரேரணை குறித்து நமது அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து கோரப்பட்டது. அதற்கு ஆட்சேபணையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறது. சிபாரிசு செய்வது வேறு. ஆட்சேபணை செய்வது வேறு.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆட்சேபணை உண்டு என்று மறுபடியும் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் பேசுகிறேன். இன்றைய தினம் ஆசிரியர்கள் நம் மாகாணத்தில் டிரிபிள் பென்ஷன் ஸ்கீம் என்ற திட்டத்தில் பென்ஷன் வாங்குகிறார்கள் என்றால் பிற மாகாணங்கள் கொடுப்பதற்கு முன் நம் மாகாணம் கொடுத்து பெருமை கொள்கிறது என்றால் ஆசிரியர்கள் நிலைமை மற்ற மாகாணங்களைவிட நன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கெல்லாம் இந்த ஆசிரியர் தொகுதிதான் காரணம். அமைச்சர்களிடம் நேரடியாக ஒரு பெட்டிஷன் இல்லாமல் சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்வதன் பலன் என்னவென்பது எனக்குத் தெரியும். நான் கேட்பதெல்லாம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும்கூட எவ்வளவு நல்ல முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கான்ஸ்டிடியூவென்சியை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்பதால்தான் நீங்கள் இதை ஒத்துக் கொண்டு விட்டீர்கள்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆசிரியர்கள் தொகுதி ஆசிரியர்களின் மேம்பாட்டுக்கு உதவியாக இருப்பது. சமூகம் மேம்பட வேண்டுமென்றால் தேசம் முன்னேற வேண்டுமென்றால் தேசப்பிதா கனவு கண்ட ராம ராஜ்யம் உருவாக வேண்டுமென்றால் ஆசிரியர்கள் மேம்பட வேண்டும். எய்டெட் பள்ளிகளின் பிரதிநிதிகள்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது சரியல்ல.

2nd March 1964] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சர்க்கார் ஆசிரியர்கள்கூட ஓட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். பிரதிநிதியாக சர்க்கார் ஆசிரியர்கள்கூட ராஜினாமா செய்து நின்று வரலாம். ஆகையால் அது ஒரு காரணமாக பொருந்தாது. மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. ஆசிரியருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது என்று சொல்வது பொருந்தாது. மற்ற பிரதிநிதித்துவம் போல இதைக் கன்சிடர் செய்வதற்கில்லை. வருங்கால சமூகம் முன்னேறவேண்டுமென்றுதான் மிகவும் ஆலோசனை செய்து புனிதமான அரசியல் திட்டம் கொண்டு வரும்போது இந்த பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் ஆசிரியர்கள் தொகுதி இல்லையென்றால் அதை லேசாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியதில்லை. எத்தனையோ காரணத்துக்காக, யோசித்துப் பார்த்து இதைக் கொண்டுவந்தார்கள். அது அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அந்த முக்கியத்துவத்தை இந்த 15 ஆண்டுகளில் பார்த்தோம். நாடு முன்னேற்றமடைகிறது. ஆகையால் இந்தத் தொகுதி இருக்கவேண்டுமென்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் எழுதுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த 1964-65-ம் வருட பட்ஜெட்டை மிக நல்ல விதமாக அமைத்து நம் முன் சமர்பித்து இருக்கின்றார். அதைப் பாராட்ட வேண்டியது என் போன்றவர்களுடைய மிக முக்கிய கடமையாகும். காரணம், இன்று பல கோடி ரூபாய்கள் துண்டு விழுந்தும்கூட வரியே இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட் சமர்பிக்கப்படுகின்றது. அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே அது மட்டுமல்ல, குறிப்பாக கல்விக்கு, இந்த நாட்டு மக்கள் பல பேர் முகத்திலே இரண்டு கண் இருந்தாலும்கூட குருடர்களாக இருக்கக்கூடிய இந்த நாட்களிலே கல்விச் சலுகை காட்டுவது எல்லா குழந்தைகளுக்கும் உயர்வு தாழ்வு இன்றி பணக்காரன் ஏழையென்ற வித்தியாசமின்றி இந்த குழந்தைகள் S.S.L.C. வரை, 11-வது வகுப்பு வரை சம்பளம் இன்றி படிப்பது என்ற உறுதியான நோக்கத்தோடு இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிப்பதானது மிகப் பாராட்டத் தகுந்த ஒன்று ஆகும். அது மட்டுமல்ல, முன்பு இந்த நாட்டிலே மக்களைப் பெற்றுவிட்டு வயதான காலத்திலே தவித்துக்கொண்டு குருடராக இருக்கக் கூடிய வயதானவர்களுக்கு 65-வது வயதிலே இருந்து Pension கொடுப்பதை இன்று 60 வயது ஆக்கி அதை நிர்ணயம் செய்து இருப்பது மிக மிக பாராட்டக்கூடிய விஷயம் ஆகும். அந்த மாதிரியான முடிவிலே. இவ்வளவு தூரம் ஆராய்ச்சி செய்து இவ்வளவு கோடி துண்டு விழக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட்டிலே இப்பேற்பட்ட அருமையான விஷயத்தைச் சேர்த்து இதனை மக்களுக்கு சமர்பிப்பதானது மிகவும் பாராட்டத் தக்க விஷயம் ஆகும். இந்த சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் ரிடயர் ஆகும் வயது ஆவதற்கு முன்பு இறந்து விட்டால்கூட அந்தக் குடும்பம் தவித்துக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்து அந்தக் குடும்பத்துக்கு நல்ல உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நன் நோக்கத்தோடு அந்தக் குடும்பத்திற்கு உதவி செய்வதற்கு திட்டம் இடப்பட்டு இருப்பது

மிக மிக பாராட்டத் தகுந்த ஒன்று ஆகும். அந்த முறையிலே இப்போது முன்பு பொற்கொல்லர்கள் விஷயமாக எவ்வளவோ சில கஷ்டங்கள் இருந்தன—அவர்களுக்கும் சில நிவாரணம் கிட்டி அவர்களுக்கும் பூமிகளைக் கொடுக்கவும், அல்லது அவர்களுக்கு கூட்டுத்தொழில் வேலை செய்வதற்கு பணம் ஒதுக்கியும் அவர்களுக்கு உதவி செய்து இருப்பதானது மிக பாராட்டத்தக்கது ஆகும். இப்படிப்பட்ட, நல்ல முறைகளை எல்லாம் கைக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை சமர்பித்த இவர்களை நமது முதல் மந்திரி அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைபட்டு இருக்கின்றேன். அதாவது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 90 கோடி அரசாங்க வருமானமாக இருந்தது. இப்போது, தற்சமயம் 137.5 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் நாட்டுப் பற்றுதலோடு நல்ல காரியங்கள் செய்து, இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைய செய்து இருக்கிறது என்பதையும் பாராட்டக் கடமைபட்டு இருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. 334 லட்சம் துண்டு விழுந்த இந்த நேரத்தில் புதிய வரி இல்லாமல் பட்ஜெட்டைக் கொண்டுவந்தது பாராட்டத் தகுந்த ஒன்று ஆகும். புதிய வரி போடாமல் பட்ஜெட் சமர்பித்த முதல மந்திரியை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1960-61-ல் கல்வி சலுகைக்கு செலவு செய்தது ரூபாய் 18,39 லட்சம். 1964-65-ல் 30 கோடி 74 லட்சம். இவ்வளவு தூரம் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது. என்னுடைய பெருமதிப்புக்குரிய நண்பர்கள் 'பேசினார்கள் இது' எல்லாம் வீண் என்று அந்தப் பேச்சைக் கேட்கும்போது என் போன்றவர்கள் உள்ளம் மிகவும் வருந்துகிறது. ஏன் என்றால் அந்தக் கோடியில்லை, அந்தக் காசு இல்லை, 100 வகையில்லை, 30 கோடியை இதற்கு செலவு செய்கிறது என்று ஒதுக்கி வைக்கிற போது—ஒரு பெரிய காரியம் நடத்தும்போது சில வீண் விரயம் ஆகத்தான் செய்கிறது. பெரிய அணையைக் கட்டி வைத்தால்கூட, நிறைந்தபோது தண்ணீர் வெளியே போகத்தான் செய்கிறது. அதுபோல, நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது—ஒரு கல்யாணம் செய்கின்றோம் என்று சொன்னால், அதில் எத்தனையோ நல்லவர்கள், கெட்டவர்கள் வருவார்கள். சில சேதம் ஆகத்தான் செய்யும். நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது கொஞ்சம் துஷ்பிரயோகமான காரியம் நடக்கத்தான் செய்யும். ஆகையினால், 30 கோடி வீண் என்று மனம் துணிந்து, தைரியத்தோடு சட்டசபை பேரவையில் இவ்வளவு அறிஞர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே பேசுவது ரொம்ப வருந்தத் தக்க விஷயம் ஆகும். அந்த மாதிரிப் பேசாமல் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பேசும்படி கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டு உள்ளேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சுகாதார விஷயத்தில் அன்றைக்கு 60-61-லே 8,31 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. இப்போது, 64-65-லே 10,72 லட்சம் செலவு செய்யப்பட இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக 1960-61-லே சமுதாய நலத்திட்டத்திலே 3,98 லட்சம் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது 1964-65-ல் 6,44 லட்சம் செலவிடப்பட

இருக்கிறது. இது எல்லாம் வீண் விரயம் ஆகவா போகிறது? நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. நாடு முன்னேறுவதற்கு செய்யப்பட இருக்கின்றன. இன்று, அன்றைய நிலைமையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத ஊரே கிடையாது. கட்டிடங்கள் இல்லாத ஊரே கிடையாது. எவ்வளவோ வசதிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் குறைகள் நீங்கிற்று என்றால் இல்லை, இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். மனித சமுதாயம் இருக்கும் வரையில் குறைகள் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கும். குறிப்பாக, வரப்போகும் வாழ்க்கைக்கு இன்று வழிகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிற காரணத்தால் மனித வளர்ச்சி ஏற்றமடைய பல காரியங்கள் செய்துகொண்டு வந்தால் தான் நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியும் 15, 16 வருடத்துக்குள் இவ்வளவு தூரம் நம்முடைய தமிழ்நாடு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால், மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய தமிழ்நாடு யோசமாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்ள இந்த பட்ஜெட் ஒன்றே போதுமானது. அந்த முறையில், 1960-61-ல் அரிஜன நலனுக்காகச் செலவிடப்பட்டது 3,87 லட்சம். 1964-65-ல் செய்யக்கூடியது 4,42 லட்சம் ஆகும். அதற்கு இன்னும் கூட ஒதுக்கி இருந்தால் நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் நீண்ட நாட்களாக கீழ் திசையிலே இருந்து கீழோர் ஆகியவர்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் ஒதுக்கி இருப்பது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். இருந்த போதிலும், சென்ற ஆண்டைவிட இப்போது எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் பார்க்கும்போது பட்ஜெட் ரொம்ப முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இன்றைக்கு என்னுடைய நண்பர்—எதிர்கட்சி நண்பர் சொன்னார்கள்; வரிசையிலே அரிசிக் கடையிலே நின்றுகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரு நாள் க்யூ வரிசையிலே போய் ஒரு வார சாப்பாட்டுக்கு வாங்கிக் கொள்வதற்கு கண்ணீர் வடிக்கிறேன், வருத்தப்படுகிறேன் என்று சொன்னால், அந்தப் பொருளை—எந்த பொருளுக்கு 'க்யூ' வரிசையில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்களோ—அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயி 'க்யூ' வரிசையில் இருந்து, ஒவ்வொரு நெல்லாய் போட்டு, அதை உழுது பயிர் செய்து, காவல் காத்து அதை களத்திலே கொண்டு போய் அடிப்பதற்கு எவ்வளவு நாள் ஆகிறது? ஆறு மாதம் பயிர் செய்கின்ற ஒவ்வொரு விவசாயி 180 நாள் க்யூவில் தவம் இருக்கின்றான். விவசாயி, களத்திலே நெல் வந்தால் விடிய விடிய காவல் பார்க்கவேண்டும். இந்த மாதிரி பல தொல்லைகள் பயிர் வளர்ப்பதிலே இருந்து, விதை போட்ட திலே இருந்து கண்ணை இமை காப்பதுபோல அந்தப் பயிரைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயியிடம் இருக்கிறது.

(Deputy Chairman in the Chair.) 4-30 p.m.

சேற்றிலே உழவு அடிக்கிறான். நல்ல வெய்யிலிலே தலையிலே துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு, கோமணத்தை இழுத்துக் கட்டிக் கொண்டு சேற்றிலே போய் உழுகிறான்; தக்க சமயத்தில் உரம்

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [2nd March 1964

போடுகிறான். இவ்வளவும் செய்து பூச்சி விழுந்து விட்டால் நஷ்டம் அடைகிறான். இந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள் எல்லாம் படுகிறான். அவனுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுத்து இருக் கிறோம் என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். உணவு உற்பத்திதான் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிக முக்கிய மானது. ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுத்தாலும் தகும் என்று சொன்னார்கள். பணத்தைச் சாப்பிட முடியாது. அதேபோல் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் பணத்தைச் சாப்பிட முடியாது. நோட்டைச் சாப்பிட முடியாது. ஆனால் இந்த விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவன் எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களை அடைகிறான். ஆகவே மாணாக்கர்களும் மாணவி களும் நல்ல முறையில் கல்வி பயில வேண்டுமானால் வயிறார சாப்பிட வேண்டும். அதற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி ஆக வேண்டும். பஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடாமல் இருக்க வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் ஊக்கம் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அதுதான் மிகவும் முக்கியம். இன்று நாட்டிற்கு முக்கியம் உணவு. இன்று விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்விற்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவ் வளவு கஷ்டங்கள் இருந்த போதிலும்கூட சர்க்கார் இடும் கட்டளைக்கு உட்பட்டு நடக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கிக்கொள்ள கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுவது இல்லை. ஒரு இடத்திலே 100 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ஏதாவது குறை ஏற்பட்டு விட்டால் சப்தம் போட ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் அந்த மாதிரி அல்ல. விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு நம்முடைய நிதிநிலை பட்ஜெட்டில் கூட அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதை எல்லாம் உத்தேசித்து விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் விவசாயம்தான் எல்லா பிரச்னைகளுக்கும் அடிப்படை என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பல தடவை இந்த சட்ட மன்றத்திலே நான் பேசி இருக்கிறேன் விவசாயிகளுடைய குறையைப்பற்றி. நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்லுவதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நாம் கவனம் செலுத்தவில்லை. இன்றைக்கு விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்த வேண்டு மென்றால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கமும் உதவும் கொடுக்க வேண்டும். " இந்த முறையில்தான் பஞ்சத்தை நாம் ஒழிக்க முடியுமே தவிர வேறு வழிகளில் நாம் பஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டில் இன்று விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்கள் பல வகையில் இருக்கின்றன. இன்று பல வரிகளை விதித்து இருக் கிறோம். நில சர்சார்ஜ், அது, இது என்று நிறைய இருக்கிறது. அவர்களும் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். சாதாரண மாக ஒரு டவுனிலே ஒருவருக்கு 10 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது

2nd March 1964] [திரு. கே. வி. ராமசாமி]

என்றால், 100 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது என்றால் 10 வீடு கட்டி விட்டால் அவனுக்கு எந்த விதமான கவலையும் இல்லை. அவருக்கு மாதா மாதம் வாடகை வந்து விடுகிறது. வாடகை கொடுக்காவிட்டால் குடி இருக்கிறவனை வெளியே அனுப்பி விடுகிறான். அவனுக்கு சம்பளம் வந்ததோ இல்லையோ அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை வீட்டுக்காரனுக்கு. இந்த நிலைமையில் விவசாயி இல்லை. விவசாயி ஒரு வருஷத்தில் விளைச்சல் இல்லை என்றால் அவன் தன்னுடைய ஆட்களையும் குடும்பத்தையும் காப்பாற்ற முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான். தன்னுடைய மாடுகளுக்கு தீனி வாங்கிப்போட்டு காப்பாற்ற முடியாத நிலைமை யில் இருக்கிறான். ஆகவே நாம் விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்ட வேண்டுமென்று நான் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே இதையும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேச சுதந்திரத்திற்காக பல கஷ்டங்களை அனுபவித்த தியாகிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி நான் பல தடவை இந்தச் சபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு அஸ்திவாரமாக இருந்தவர்கள் தியாகிகள் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்று பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இன்று பொற்கொல்லர்களுக்கு பூமி கொடுக்கலாம் என்று சொல்லு கிறார்கள். தியாகிகளுக்கு பூமி இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். பொற்கொல்லர்களுக்கு பூமி எங்கே இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பொற்கொல்லர்கள் அந்த பூமியைக்கொண்டு என்ன வேலை செய்யப்போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த நிலைமையிலே பொற்கொல்லர் களுக்கு வேறு தொழில் செய்வதற்கு ஆதரவு கொடுத்து இந்த பூமிகளை உண்மையாக உழைக்கக்கூடிய தியாகிகள் கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது வேறு முறையிலோ உழுது வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லை நிறைய இருக்கிறது. எங்கே போனாலும் பஸ் ஸ்டாண்டிலும், ரயில்வே ஸ்டேஷனிலும், காபி கிளப்பிற்குப் போனாலும் சரி பிச்சைக்காரர்களைத் தள்ளிவிட்டுப் போக வேண் டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தத் தொல்லையை ஒழித்தே ஆக வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். தவிர மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப்பற்றி என்னுடைய நண்பர் பேசினார். முன்பு கூட நான் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கடுமையாக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னேன். என்னு டைய நண்பர் டாக்டர் ஜான் அவர்கள் அதை எதிர்த்துப் பேசினார் கள். அப்பொழுது நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். இப்போது மதுவிலக்குச் சட்டத்தை

[திரு. கே. வி. ராமசாமி] [2nd March 1964

பல மாகாணங்களில் எடுக்க முன் வந்து இருக்கிறார்கள். அது ரொம்ப வருந்தக்கூடிய விஷயம் ஆகும். தமிழ் நாட்டிலாவது மது விலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் அரசாங்கம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் வெள்ளாமை என்ன ஆகும்? இந்த மது விலக்குக் குற்றங்களுக்கு சில போலீஸ் அதிகாரிகளே உளவாளிகளாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். சில போலீஸ் அதிகாரிகள் நல்லவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் நல்லவர்களாக இருந்து விட்டால் மட்டும் போதாது. பல பேர் திருடர்களாக இருந்து ஒருவர் நல்லவராக இருந்து என்ன செய்ய முடியும்? அதனால் நல்லவர்களாக இருக்கிற சிலர் ராஜிநாமா செய்து விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இதை எல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து இந்த மது விலக்கு சட்டத்தைக் கண்டிப்பான முறையில் அமுல் நடத்த ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் முக்கியமான காரியமாகும்.

தவிர சட்டமென்று ஒன்று போட்டால் அது கடுமையாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தைப் போடாமல் விட்டுவிடவேண்டும். சினிமா கொட்டகைகளில் புகை பிடிக்கக்கூடாது என்று சிலேடு போடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கு
4-40 p.m. புகை மண்டலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஏதோ சில இடங்களில் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். புகை பிடித்தவர்களை விரட்டி பிடித்து அரஸ்ட் செய்கிறார்கள் என்று. புகை பிடித்தல் மிகவும் கெடுதலாகும். அதைத் தடுக்க சர்க்கார் முயன்றது ரொம்பப் பாராட்டவேண்டியதாகும். ஆனால் அதை அமுல் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால் அதை அவசியம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லையை கூடிய சீக்கிரம் அகற்ற வழிவகை செய்யவேண்டும். பிளாட்பாரத்தில் பார்த்தாலும், பஸ் ஸ்டாண்டில் பார்த்தாலும் அவர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். அங்கேயே மல ஜலங்களைக் கழித்துக் கொண்டு ஆபாசப்படுத்துகிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து அதற்கு வேண்டியதைச் செய்வது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து பேச இடம் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய்ஹிந்த்.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition and my hon. Friend, Sri G. Krishnamoorthy have raised the level of the discussion to one on certain general principles relating to education. I wish at the outset to express how happy we teachers are on the introduction of free education in our State. A doubt was expressed as to which is the most important element in education; whether a school could be called a school without a teacher and so on. I would like to recount here the very interesting incident which our revered hon. the Leader of the Opposition told us while presiding over the State

2nd March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

Education Conference at Thanjavur. It appears there was a discussion in an operation theatre between the chief surgeon, and his assistants, the anaesthetists, the compounders, the nurses and all people concerned as to who was the most important person there in that operation theatre where a remarkable operation was to take place. Every one was passing the compliment round from the surgeon to the anaesthetist, down to the compounders and nurses forgetting the poor patient stretched on the operation table. The Chief surgeon had to say to them that it was that man that was most important in the operation theatre. Likewise in education it is the pupils that count most and if something is given to them, it has got to be welcomed by every one who is interested in education. There can be no two opinions about it. We saw the spontaniety with which the whole State welcomed the budget. The headlines in every daily everywhere were 'Free education up to the XI Standard'. It is something of which we can very well be proud. In fact, it is given to us here today to associate ourselves with that measure and in a humble way we can be happy too that we see it being implemented to-day. So, Sir, there can be no difference of opinion about its being a boon that it is.

Naturally in its wake comes a number of problems. The hon. the Deputy Leader of the Opposition rather had some misgivings about the content of education. Our esteemed teacher friend Sri Krishnamoorthy also undermined it and made it appear as though there was something vitally wrong about the content of education. But the fact that everyone should know is that if there is anything wrong in the curriculum, the teachers and teachers alone should be blamed for that. It is not something that has been imposed on the teacher world from outside. It has been framed by the working teachers for all forms and circulated for public opinion. Criticisms from teachers were received. Revisions were made. Time was given for revision to be incorporated in the various text books. These text books were screened, and revised and finally we have before us certain text books which are adopted from the I to the XI Standards. And to-day to make it appear as though a very anti-national education is being followed here is very farther from the truth against which I feel as a teacher I am bound to raise my voice of protest. There is a feeling that by shutting out ideas, by shutting out incidents like mixture and immoral incidents in trade or commerce, you can shut out such concepts altogether from society. That militates against the fundamental concept of development of free thinking. That may be the way of life behind the iron-curtain where they do not want inconvenient ideas to enter. But to-day here we think and believe in developing free thinking and, therefore, we should not raise our protest at the mere mention of the word prohibition. If you use the word prohibition, the child may ask: 'Prohibition of what' and so on. If you want to eliminate this word, then you may require new editions of Kural and Ramayanam and new editions of our dictionary from which these words are ruthlessly hounded out. Is that the way of develop-

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd March 1964

ing free thinking, I wonder. So, Sir, if our ideal is to march towards democracy, we should not object to such concepts, to such references finding a place, stray references here and there and make a sweeping condemnation of the entire system as anti-national. It is something against which I am bound to protest lest I should be mistaken as having been a silent party to that accusation.

Sir, it is a glorious thing to have made education free for all. It may be that 17 per cent of the children were paying and the other 83 per cent were not paying school fees. The Hon. the Chief Minister told us that of the 17 per cent who were paying, most of them belonged to the fixed income group, drawing above Rs. 1,500. I have my honest doubts about it. Some of them may have been in the fixed income group mentioned by the Hon. the Chief Minister. But many of them, I know, were obliged to pay school fees because they were detained in the various classes. Not having earned their promotions to the next higher class, they were not eligible for the fee concessions. Even if we make education free for all students, there will still be a bulk of the 17 per cent—my own estimate is that it may range from 10 to 15 per cent—of the students who could not earn their promotion to the next higher class. I should like to know whether it is the intention of the Government to make it absolutely free to all students, irrespective of the parents' income, irrespective of their (the students) ability to get promoted to the next higher class. If that were to be the case, it calls for some careful reconsideration, because by allowing such a sweeping concession we would be killing the very urge to learn, to improve. It will stifle initiative on the part of the students, if they were to be told that they can remain for any number of years in the same class and yet pay no fees. Of course, it may be argued that the student is there for one more year losing valuable time and making that up is itself sufficient punishment. This is something which would be introducing a new principle altogether in our educational set-up. For the good of the students themselves they must be made to earn the promotion to the next higher class within the year if they are to get the benefit of the concession. This is an aspect of the matter which I would request the Government not to lose sight of in their enthusiasm to make education absolutely free for all pupils.

Then, Sir, there are the fears of the managements. It was very well pointed out by my hon. Friend Sri G. Krishnamoorthy. The managements that are not happy over the introduction of free education fall into two categories. Ninety-five per cent of the managements are none too affluent. They cannot afford to pay their staff. If this little school fee income is not forthcoming, then I do not know wherefrom they would find the money to pay the staff. So, I must endorse the suggestion of my hon. Friend Sri G. Krishnamoorthy, to make the payment of the salary of teachers the first charge on education. After all, out of the 2,000 High schools, to-day, hardly 500, I should think, would be private management schools. Among the 500 there may be a few managements who can afford to pay the full salary to their teachers. But

2nd March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

very many of them will not be in a position to pay their salary. 4.50 p.m.
So, Sir, the salary should be paid to the teachers by the Government through the managements, if not directly. It is not anything new. We are only projecting into the Secondary education field, what we are to-day doing in Elementary education, and for the purpose of payment of salary and payment of maintenance grant to the managements, I should think the 50 lakhs of rupees we have provided should be ample and should be sufficient.

Then there is the second category of managements, the Christian Mission institutions, the well-established private institutions and institutions with standing and reputation, the institutions which draw students from aristocratic status of society where the parents are prepared to pay more, if only they would get a particular kind of education which has got its own glamour. The hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the products of the Convent schools with their very polished manners, behaviour and all that. It would be very interesting to follow up the career of those students. In this connection, I would like to make a submission to the Government that we receive 31 lakhs of rupees by way of examination fees. There must be a research branch attached to the examination section to find out how these products fare later in life, how the Convent school boy fares in the competitive examination, how the Basic school boy, with his craft-centered education, and later on Secondary education with Tamil or the mother-tongue as the medium of instruction and later on in the college, sitting in a competitive examination fares, so that certain general conclusions could be drawn from sufficient data. At present we are generalising from insufficient data, when we say that the Convent school product is much better than a Basic school product. But anyway parents have a fascination for such schools. So there is a misgiving in the minds of many parents that such schools would be forced to conform to a general pattern, that they also would be made to toe this particular line, that they should all become non-fee levying schools. In fact that was the stand which our esteemed local English dailies took. They pertinently asked the question whether they would all be put into the Procrustean bed and whether they would also be made non-fee levying. I hope, Sir, the Government would place before them an option either to be a non-fee-levying school and become eligible for Government grants or be a fee levying school and stand on their own legs. There are very many institutions which would like to continue to be fee-levying institutions forfeiting the Government grant altogether. If they are fee-levying, then they must necessarily be forfeiting the Government grant, and with the resources they get from the society, from the parents, etc., they should continue to cater to the society that particular kind of education they have been giving, provided they conform to all the rules and regulations which the Education Department may impose upon them, and there should not be any dull, drab, uniformity about them. That is a very reasonable and just request and I do hope that the Government would agree to this proposal.

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd March 1964

Sir, we are very happy to find that the physical targets of enrolment of pupils are far exceeding our anticipations. To-day we have enrolled 20 lakhs of pupils. We are likely to take 20 lakhs of pupils into elementary schools as against the targeted estimate of 14 lakhs and we are going to train 31,000 additional teachers. If so many students are going to the village schools, I must point out that the scheme of free mid-day meals has played no mean part. It may have its defects. But it has served to attract the students. Wherever we go in villages, the cry is for more and more free mid-day meals being given. It is a wonderful report that was placed before the House the other day—the Appraisal Committee Report. After all, they have not been able to point out very many defects in the working of the system. A few defects have been pointed out. At the same time a few wonderful examples of the way in which the scheme is implemented with sincerity are also cited to put fresh courage and enthusiasm into the hearts of the workers in the field. It would indeed be a sad day if we are to think that this mid-day meals scheme is woeful or has failed. There are a few instances of defects—stray cases—that we have seen here and there. The percentage of this may not be more than the percentage of defects and deficiencies in any other walk of life. So, I would like to urge on the Government to pay more and more attention and to attach more and more importance—greater importance—to the scheme of giving free mid-day meals, particularly to village children. It was a question which we discussed the other day in the Development Consultative Committee and we were very happy to see how warm and sympathetic the Chief Minister was in this respect. So I say that this Rs. 18,00,000 which we are going to spend on training additional teachers is something very well spent in 1964-65. We are going to equip the Basic Training schools. All of them are woefully lacking in equipments. If any equipment is necessary, they have to send word to a neighbouring school to get it. For example, if they want a test-tube they have to get it from the neighbouring school. So, it is very heartening to note that the Basic Training schools will be provided with equipment.

A natural concern was expressed about the quality of education. A great educationist recently put it in very telling words. It was Dr. Carr, who was the Secretary of the World Confederation of the Teaching Profession. He said, "Till now our concern has been, how many of the children can get into the schools. Now we must pause and ask how much each child can get out of the school" I think that puts the whole problem in its proper perspective. To improve the quality of our Elementary schools and our Secondary schools, we should certainly take some very stern measures. The Government agreed to a particular principle, namely, to abolish the junior grade altogether. It found a place in the White Paper recommendations and it could not be implemented last year. I hope that this spectacle of a junior grade trained teacher will not stare us in the face any more, at least during 1964-65. Eighth Standard junior education should not be considered to be minimum general

2nd March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

educational qualification enough for a teacher of little children. We are going to equip all our schools and equipment has to start with the putting up of the building itself. It was a very heartening piece of news we saw in the papers that the Central Government are going to give 4 crores of rupees as loan for construction of school buildings. I hope we will seize this opportunity. I have heard it said that the Centre is not very particular about helping Madras, because it is too forward, because we are progressing and we are far exceeding our targets. I do not think that we should be penalised for being too outstanding. It would not fit in with a democratic society. Sir, one of the blunders that can be committed in a democratic society, in the words of Bertrand Russel, is the persecution of the gifted. If Madras State is gifted or is forward, I hope we would not have to pay any penalty for it. We would still be getting a sizeable part of the large amount provided for buildings for schools. I would like to see, a considerable part or the reasonable share due to us, on the population basis or statistical basis is given to us from the Centre.

A welcome feature in the Budget is the extension of the family pension scheme and the acceptance of the principle that Rs. 20 should constitute the minimum pension. No doubt, I share with Mr. Krishnamoorthy the disappointment that Rs. 20 being the minimum pension is not applicable to teachers. But I am happy over the fact that the Government have conceded this point that Rs. 20 should constitute the minimum pension. When that point has been conceded, its being extended to the teachers is a matter of time. When our ways and means position becomes satisfactory and when resources could be found, I hope it will be extended to the teachers because I do not know there has not been any amenity that has been given to the non-Gazetted Government servant of this State which has been denied to the teachers. They have got it unasked. When the N.G.G.O. gets an amenity, it only takes time to go to the teacher as a matter of course. I do hope that that particular idea would work in the mind of the Government, and when the position improves, it will certainly be extended to the teachers too.

Sir, there was great concern expressed over the rise in prices and the cost of living. One of the most disquieting things that stared us in the face when we came to the Secretariat this morning, was the mourning badges which our brothers were wearing. It is very unfortunate that the Government have not found it possible to show some relief to their staff. Of course, it could be done only by increasing our revenues. It could also be done by cutting out and pruning unnecessary items of expenditure. I do not mean to say that this was not thought of or not given the serious consideration deserved. But still we can understand the depth of their feelings about the rise in the cost of foodstuffs. Here our friend was referring to people who had to stand in queue to get rice. We have to stand in queue in the eating houses in Mount Road. In the Mount Road hotels people are just standing behind the chairs urging

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd March 1964

the men to finish off their meals quickly. Such is the rush in Mount Road hotels. From yesterday one had to pay about 25 nP. more for the same meal one was getting day-before-yesterday, and we can understand how difficult it should be for an N.G.G.O. to make both ends meet.

We are no doubt planning for the future. But we must think of the present, whether this discontent would conduce to their putting their heart and soul into their work. They are, after all, human beings. The latest provocation, I should think, was the raising of the amenities of the Central Government servants. The very generous act of the Central Government raising the Madras City to an " A " Class City and increasing the amenities which our Central Government servants have been getting has served as a provocation and as an incitement to this sort of discontent and disaffection, I should think. If my friend over there gets some amenity, why should I not also get a part of it too? That is the feeling that is prevailing. Till now we were telling the Postal and the Railway Department servants, " Well, you have got to pay for your children's education. The State Government servants get free education, free medical relief, house rent allowance and all that ". Now we have made education free for Central Government servants as well as State Government servants. Something has got to be done by way of gesture to move the Centre very emergently, as the Chief Minister has so kindly promised, to get a special subsidy to alleviate the sufferings of the N.G.G.O.'s of the Madras State.

One particular factor that has caused me disappointment is that there is still no provision for medical inspection of school children. At least in a particular district or in some parts of our State, a start may be made as a token measure or as a pilot project. The Chief Minister had kindly promised to do it and this is something which is very necessary. I do not want to traverse the whole ground again. One particular suggestion which I wish to submit to the Government is this. I have heard it said that in the United States of America in very many schools the expenses on the medical inspection and on health education itself are all borne by the private insurance companies of the country. They have got a very direct, vital interest in the health and the physical well being of the school children. It is not mere charity. I hope it is very sound business which the life insurance companies in the United States of America do. I wish our life insurance company takes a leaf out of its counterpart over there. If the Life Insurance Corporation could be persuaded to part with a little money to finance medical inspection and health education in schools, I think it should be possible for our State to implement this very desirable scheme. I wish they had agreed to it in principle.

Another very heartening feature in our Budget is the amount that is being spent over technical education. It is in keeping with the great progress we are making in the industrial field. Industries are cropping up everywhere. It is well that Madras is rightly

2nd March 1964] [Sri M. Rajah Iyer]

being called the Detroit of India. We are proud of the vast strides which the industry in our State is making and our technical education has got to keep pace with it in order to provide the personnel necessary. We are going to open four more junior technical schools during 1964-65. That strikes me as rather too few. Ten plus four just makes fourteen. These technical schools are to be ancillary to well-established polytechincs. I do not see why they should be tagged on to polytechnics. The junior technical school is a different school altogether. It may prepare students for the polytechnic. It does prepare students for the University course also, if they so desire. It takes the place of general education class in the High school classes, in the 9th, 10th and 11th Standards in an academic school. But it is a very well-equipped school. The student may go to a college course or diploma course. So, such schools should be started all over and they could supplement the so-called multi-purpose schools with their diversified courses that we have to-day.

I am particularly happy that provision has been made for a teacher training scheme for polytechnics. That is very essential. One may be a great technician, but one may not be a very good teacher in a polytechnic. It is one thing to know and another thing to impart instruction. Teaching is an art. If simply because one is an outstanding engineer one is put as the Principal of a polytechnic, one might be found to be a woeful failure, as one of our greatest scientists was found a failure as the administrator of a science institute. So, the art to impart knowledge has got to be learnt. There is the theory of pedagogics that has got to be very scrupulously and conscientiously learnt if one is to be a good teacher. This principle has been conceded. So, we are getting into our polytechnics, our technical colleges and our technical institutions technicians who are not only good in their knowledge but who know how to impart their knowledge to the students that come there for training. I am very happy that it has been thought of now. But, naturally many may not be very anxious to come over to this academic wing of the engineering field. The executive wing has got its own attractions. The employees could tour about and they could enjoy some more advantages. So, it should be made worth-while for the people who opt for the teaching side. They may suffer by this changeover and we must see to it that some inducement is given to the engineers who opt for such teaching work.

The polytechnics for women have come to stay. I do hope they are serving a very good purpose and I hope that there would be an appraisal of the usefulness of the various courses that are being taught there. For example, we have got the structural engineering course running to three years for women in the polytechnic, where we may have some honest difference of opinion whether it is suited for women and whether it is not more suited for men's polytechnic. There should be an appraisal of the usefulness of the course and a revision made, if necessary. We find that there is

provision for a post-diploma course in town-planning and fifteen trainees have been taken for a one-and-a-half years' training course in town-planning. What struck me when I went through it was whether this town-planning was so complicated, abstruse and specialised a thing as to require one and a half years of training on top of a diploma course, whether it could not be made part and parcel of the L.C.E. course, whether the response to the course had been encouraging or whether any stipends had been offered to attract the students and retain them for a one and a half year training course in town-planning. Well, I may be just placing my views as a layman before you.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a very highly technical course.

SRI M. RAJAH IYER : It only shows how woefully ignorant I am of that.

We are very happy that so much inducement and encouragement is being given to unearth the talents by making available scholarships for any deserving pupil in addition to plenty of loans that are given in the engineering colleges for the engineering students. This year on top of the loans we are going to give scholarships. as many as 210 scholarships of the value of Rs. 40 each per mensem. That means Rs. 400 each per annum. But there is one discrimination there which I would like to point out here. We are told that these scholarships are to be available for the students of the two Government Engineering Colleges at Guindy and Coimbatore. I do not see why the students of the other four private engineering colleges should be placed out of the purview of the scholarships. If these scholarships are meant for deserving students. I do not think we can discriminate against private institutions. It might be a matter of accident that the boy found himself in the Karaikudi College. The selection was done by a common selection committee and the students are allotted to the various colleges depending on the proximity of the colleges to their native districts. That all the 210 scholarships should be available to students in Government colleges only and not to those in private colleges however deserving they may be, strikes me rather as an unfair discrimination. I do hope that there would be second thoughts on that. To see if there are deserving students in other colleges, let us have some means test. I do not plead that the number of scholarships should be increased. Let us decide upon how to distribute these 210 scholarships. Let us call for applications from students from all colleges, the four private colleges and the two Government colleges. If after satisfying our test, all the 210 scholarships go to the Government college at Guindy or Coimbatore, it is all right. We must have a real objective test as to how the scholarships are to be given. Brilliant students who belong to the private colleges by sheer accident should not be shut out of the purview of the scholarship.

I am happy to note that there is to be encouragement to the spirit of invention. We find that in small-scale industries we are out for a search of talent. The Government offers a prize of Rs. 5,000 in order to encourage the spirit of invention among the members of the staff of the small-scale industries. This is a principle that should be welcomed. It smacks of the million dollar idea that we hear about in western countries. That is how they are unearthing talent. They are prepared to give a million dollars for an outstanding thought or an idea. We in our humble way are prepared to give Rs. 5,000, for people who do something outstanding. But there again I do not see why it should be restricted to the members of the staff of the small-scale industries alone. It can be an open search. The field could be thrown wide open so that anybody who has got a flair for such inventions whether he belongs technically to the staff of the small-scale industries or not is deemed eligible to get the prize.

Sir, for the promotion of the study of Hindi a sum of Rs. 33,000 is being given to the Dakshina Bharat Hindi Prachar Sabha. I should be excused if I say that we may have to find similar funds for the promotion of Sanskrit too. As things stand at present the future of Sanskrit is very gloomy. We have made it only an elective in the 10th and 11th Standards in our new scheme. For such pupils as would opt for it as an elective in the 10th Standard we are prepared to offer facilities for the study of Sanskrit in the 9th Standard. Circumscribed as we are, we are unable to go any farther. That is the only compromise that the curricula makers could make because there are a number of restrictions, there are a number of subjects, that practically they are all rivals to the classical language being learnt in the school. But it won't be an exaggeration if I were to say that as things stand at present, Sanskrit has no future in educational institutions. The brighter section of the students that would like to study Sanskrit would not opt for Sanskrit as elective in preference to Mathematics or Science courses which means so much to their career, which means so much to their livelihood. So, we have to seek the co-operation of institutions like the Sanskrit Parishad, the counter-part of the Hindi Prachar Sabha. What that Sabha is doing for the propagation of Hindi, there must be other Sabhas coming forward to do for the retention of this great cultural heritage of ours, to teach Sanskrit. All the facilities now available in the schools should be given to these Sabhas. The Government also should make a provision in the Budget for the study of Sanskrit. I hope this aspect of the matter would be borne in mind by the Government.

Sir, I am very much interested in housebuilding. Somehow or other I am intimately connected with a co-operative house building society as its leading office-bearer in our very small town. For the past two years we have not been able to entertain any applications for house building. After all, our allotment in the Third Plan for house construction is a meagre 125 lakhs. Out of this we could

build at the maximum 1,500 houses only all over the State as the maximum loan for the construction of a house comes to about Rs. 8,000. Of this I find for the year 1964-65 only a sum of Rs. 15 lakhs is to be made available for the low income group housing scheme. This is something which should be given top priority. It is only now that the low income Government servants are realising that instead of paying by way of house-rent, if only they can put up a house taking a loan from the Government, they could repay the loan in easy equated annual instalments and have a house of their own. This awakening has come late and so a lot of encouragement is necessary from the Government. The meagre allotment of Rs. 125 lakhs for the whole five-year plan period and the allotment of Rs. 15 lakhs for the year 1964-65 should be increased considerably if necessary by finding resources by appropriation from other heads.

There is one thing which I would like to say before I close. We must be all eyes and ears for the various grants that are available to us from the various sources. The other day I was told that the UNESCO was prepared to help us in text book preparation, in the preservation of monuments, to renovate temples. I was also told that very generous contributions would be available from the UNESCO for the Rameswaram temple which is one of the holiest of temples in India and which draws every day thousands of pilgrims from all over the country. We have a renovation committee. We have taken up the work. The few lakhs that we have proposed to spend on renovation could be saved if we can get a grant from the UNESCO for the renovation of the temple. I would urge that the money we so save should be utilised to connect the Rameswaram island to the mainland by a road bridge. To-day the railway trains carry us from Pamban to Mandapam, from the mainland to the Rameswaram island. They are over-crowded because it is the only means of communication taking us there. This is not the time and place for me to speak about the vagaries of the train services particularly between Pamban and Mandapam. A road link connecting Ramanathapuram and the island of Rameswaram would be a source of great convenience to all our pilgrims that come by road. Now they have all to leave their cars on this side of the channel. It would serve as a tourist attraction. It might bring us money even if the Government were to think of levying a toll for the bridge they are to construct. I think this proposition should be given the priority it deserves and ere long when the Ministers visit Ramanathapuram I do hope that they will get into their car at Ramanathapuram and go right up to Rameswaram by road without having to leave their cars on this side of the Pamban channel.

Thank you, Sir.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 133. *Notification issued with G.O. Ms. No. 5628, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th November 1963, regarding exemption of all the beedi industrial premises in the State and the employees employed therein from the provisions of sections 18, 21, 26, 27 and 31 of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.*

* 134. *Notification issued with G.O. Ms. No. 38, Health, dated 8th January 1964, regarding issue of the Madras Legislature (Medical Attendance and Treatment) Rules.*

* 135. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3340, Revenue, dated 26th November 1963, regarding amendment to the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Rules, 1962.*

† 136. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1892, Public (General M), dated 12th December 1963, relating to introduction of Tamil in the office of the Director, Madras State Transport Department, and Branch Office at Nagercoil.*

¶ 137. *Short review of the activities of the Madras Record Office, the Tribunal for Disciplinary Proceedings and the Madras Public Service Commission for the first half-year 1963-64.*

---

* Laid on the table of the House on 29th February 1964.
† Sent by post to all M.L.Cs. on 24th January 1964.
¶ Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

[2nd March 1964

Appendix I.

[Vide answer to Starred Question No. 57 on page 97 supra.]

சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ கபாலீச்வரர் தேவஸ்தானத்துக்குச் செய்த அபிவிருத்திப் பணிகளும் அவற்றிற்கான செலவையும் காட்டும் அறிக்கை—

அபிவிருத்திப் பணி. (1)	செலவு. (2)
	ரூ.
1 கோயிலு குள்ளிருக்கும் நூல் நிலையம்	4,950
2 மயில் வாகனக் கொட்டகை (கோயிலுக்குள்)	450
3 அறுபத்து மூவர் விமான மண்டபம்	4,680
4 வாகன மண்டபம்	6,675
5 மடப்பள்ளி	6,180
6 கோயிலுக்கு மின்சாரம் புதுப்பித்துப் போடுதல் ..	26,670
7 மேல் நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டி, குழாய் அமைப்புகளுடன் ..	6,200
8 மூலையில் சிமிட்டி பூசிய குளப்படிக்கட்டுகள்	8,001
9 தூண்டா-விளக்குகள் (பித்தளை)	10,855
10 ரதம்-சக்கரங்கள்	9,000
11 பள்ளியறை அபிவிருத்திப் பணிகள்	4,479
12 மேனா பல்லக்கு	200
13 ஸ்தூபி விமானம்	500
14 பள்ளியறை சுதா பணி	800
15 அறுபத்து மூவர் சவுடால் விமானம்	2,173
16 சிவகாமவேலர் த்வஜஸ்தம்பம்	850
17 பள்ளியறை ஊஞ்சல் மஞ்சம் (வெள்ளி)	5,0 0
18 பள்ளியறை ஸ்தூபி விமானம்	2,050
19 தொட்டி பிரபை-ஸ்வாமி-அம்பாள்	2,290
20 அனுமானகிரி விமானம் (சிறியது, பெரியது)	514

Appendix II.

[Vide answer to Starred Question No. 61 on page 99 supra.]

(a) Yes, Sir.

(b) The details of rent per flat are given below :—

(i) Middle Income Group Housing Scheme.

Block A to C (six in one unit)—Provisional rent—

Rs. 145 per flat in ground floor.
Rs. 138 per flat in first floor.
Rs. 131 per flat in second floor.

Block D to L (six in one unit)—Provisional rent—

Rs. 287 per flat in ground floor.
Rs. 280 per flat in first floor.
Rs. 273 per flat in second floor.

2nd March 1964]

(ii) Rental Housing Scheme for the Low Paid Employees of the State Government.

The rent for the apartments under this scheme is calculated at 10 per cent of the pay of the individual Government servants, subject to a maximum of Rs. 31 for first floor and Rs. 33 for ground floor. The occupant Government servants are not allowed to draw House Rent Allowance or Madras House Allowance, as the case may be.

(c) Rents are fixed on the following basis :—

(i) Middle Income Group Housing Scheme Flats.

The State Housing Board has evolved a formula for working out the economic rent. The formla takes into account the cost of land, cost of building, water-supply, electrical and sanitary fittings and interest thereon, and also the loan annuity payable to the Life Insurance Corporation of India. Besides this, the cost of maintenance and repairs and installations, provision for property and other taxes, have also been taken into account in fixing the rents for the flats.

(ii) Rental Housing Scheme.

The rent for the apartments under this scheme is calculated at 10 per cent of the pay of the individual Government servants, subject to a maximum of Rs. 31 for first floor and Rs. 33 for ground floor. The occupant Government servants are not allowed to draw House Rent Allowance or Madras House Allowance, as the case may be.

(d) The particulars of house tax payable to the Corporation of Madras are given below :—

(i) Middle Income Group Housing Scheme Flats.

Blocks A to C—Rs. 26 per flat per month.

Blocks D to L—Rs. 52 per flat per month.

(ii) Rental Housing Scheme Apartments.

Blocks A to Y (500 rental apartments)—Rs. 55 per apartment per annum.

Blocks AA, AB, AC, AD, AE and AF—Not yet assessed.

(e) The details of cost of each Block of flats are furnished below :—

(i) Middle Income Group Housing Scheme Flats.

Blocks A to C—The cost of each three-storeyed block (of six flats) is Rs. 92,295.

Blocks D to L—The cost of each three-storeyed block (of six flats) is Rs. 1,84,000.

(ii) Rental Housing Scheme Apartments.

Blocks A to Y (500 rental two-storeyed apartments)—The cost of each apartment is Rs. 4,580.

Blocks AA, AB, AC, AD, AE and AF—Not finalised.

[2nd March 1964

Appendix III.

(Vide answer to Starred Question No. 63 on page 102 supra.)

STATEMENT SHOWING THE PARTICULARS OF WORK-CHARGED SCHEMES IN HIGHWAYS RESEARCH STATION, MADRAS.

Particulars of workcharged schemes in the Highways Research Station, Madras and the subject of each scheme.	Men.	Women.
(1)	(2)	(3)
I. Soils Laboratory—		
1 Swelling process of clays and their effect on design of foundation.	2	.
2 Effect of seasonal variation of moisture content and other characteristics of sub-soil structures in deltaic and upland region of Madras State.	2	..
3 Use of waste oil in soil stabilisation.	3	
4 Effect of trace chemicals on soil stabilisation.	2	
5 Use of different types of lime for soil stabilisation and its requirements.	2	
II. Concrete Laboratory—		
1 Correlation of compressive flexural and split tensile strength of concrete with different type and size of aggregates.	2	
2 Experimental study on the adoption of plum concrete.	1	
3 Investigation of strength characteristics of lean concrete using different types of aggregates.	2	
4 Study of the intensity of compaction of concrete pavements by using needle and mechanical vibrators.	2	
5 Strengthening of R.C.C. slab decking of bridges and culverts for modern standards of loading.	3	
6 Study of fatigue strength of R. C. C. slabs reinforced with twisted steel.	1	
7 Study of masonry arch bridges by model studies.	..	
III. Bitumen and Tar Laboratory—		
1 Study of additives	1	
2 To evolve suitable test for stripping and additive properties of bitumen and [illegible].	2	

2nd March 1964]

Particulars of workcharged schemes in the Highways Research Station, Madras and the subject of each scheme.	Men.	Women.
(1)	(2)	(3)
3 Modifying the standard specifications of asphaltic concrete works.	3	..
4 A study on optical characteristics of bitumen.	1	..
5 Use of low grade aggregates in bases for blacktop surfacing.	1	..
IV. Aggregate Laboratory—		
1 Maintaining records of test values of aggregates in Madras State	2	..
2 Testing for suitability of aggregates received from all quarries in Madras State for blacktop works.	1	..
3 Study of polishing characteristics of stones.	1	..
V. Traffic Laboratory—		
1 Speed and delay studies	3	..
2 Study of pavement marking material.	3	..
3 Accident investigation	1	..
4 Measurement of riding qualities of pavement.	..	..
5 Effect of slow moving vehicles on carriageway width.	..	..

The Research Assistant and the Laboratory Assistant in the Library are lady candidates.

Appendix IV.

[Vide answer to Starred Question No. 64 on page 102 supra.]

(a) Yes ;

(b) The rates charged for tests are given below :—

Name of test.	Rate.	
(1)	(2)	
	RS.	NP.
1 For routine tests per sample (i.e.), Mechanical Analysis Alterber limits, F. M. E. Shrinkage factors or any part of these tests.	16	00
2 For direct shear test per sample	5	00
3 For permeability test per sample	3	00
4 For triaxial shear test per angle	8	00
5 Proctor test per sample .. — .. —	3	00

Name of test. (1)	Rate. (2) Rs.	nP.
6 Cone Bearing power per sample	3	00
7 Unconfined compression test per sample ..	3	00
8 Consolidation test per sample	25	00
9 Per test in respect of plate bearing test	48	00
10 Siene course and aggregate in bitumen lab. (per course).	4	75
11 Siene course and aggregate in bitumen lab. per fine (per course).	5	50
12 Providing ring for the Erichsen compression ..	20	00
13 Specimen gravity/aggregate	2	20
14 Unit weight	2	50
15 Moisture absorption	2	50
16 Los angles abraised value	7	00
17 Aggregate crushing value	8	00
18 Soundness test	84	00
19 Elongation index	3	00
20 Flakiness index	3	30
21 Modified Riodel Walter test	5	50
22 Static water impression test	8	25
23 Determination of water content in bitumens ..	5	00
24 Determination of ash content in bitumens ..	7	00
25 Specific gravity	2	75
26 Softening point test (by ring and ball method) ..	5	50
27 Penetration test	3	50
28 Ductility test	4	75
29 Flash and fire point	6	00
30 Solubility in Carbon-di-sulphide	16	00
31 Solubility in Carbon-tetra-chloride	16	00
32 Loss on heating	11	00
33 Penetration on residue obtained after loss on heating test.	2	25

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 3rd March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St George, at three of the clock, the Deputy Chairman (SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Compensatory and House Rent Allowances

* 65 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : } Will the
SRI S. K. SAMBANDHAN : }
Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any memorandum has been received from the Tamil Nad Secretariat Association praying for the payment of Compensatory and House Rent Allowances consequent on the declaration of Madras City as an 'A' Class City by the Government of India; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The matter is under examination by Government.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister tell us, Sir, when the Government will take action?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say that Sir.

Secondary grade teachers

* 66 Q.—SRI M. RAJAH IYER : } Will the
SRI G. KRISHNAMOORTHY : }
Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have passed any order that the service rendered by secondary grade teachers in elementary schools under local bodies prior to 1st June 1960 be counted for fixation of their salary in the revised scale in secondary schools under local bodies; and

(b) whether there is any proposal to extend the same consideration to secondary grade teachers who had served in aided elementary schools before taking up service in aided secondary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

[3rd March 1964

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, Why the principle has not been extended so far to the aided schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Because there is a difference between the aided schools and other schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, have not the Government come to the conclusion, at least now, that aided school teachers are on a par with those under District Board schools and that they are entitled to the same benefits?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have stated that the matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, when was the order actually passed with regard to local board schools, and has payment been ordered with effect from 1st June 1960?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the final orders were issued on 4th May 1963 to the effect that the services rendered by the secondary-grade teachers in elementary schools under local bodies prior to 1st June 1960 would count for fixation of pay in the revised scale of Rs. 90—4—110—3—140 in the secondary schools under local bodies irrespective of the scale of pay of those teachers in the elementary schools.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, have the Government ordered payment with retrospective effect from 1st June 1960?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have taken all that into consideration and issued this order.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it the intention of the Government that payment must be made from 1st June 1960, i e., the date of the Government Order on the Pay Commission's recommendation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I am sorry I am not able to give the hon. Member any further information than I have already given.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, what is the difficulty in clarifying the position with regard to local board schools that payment must be made from 1st June 1960?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have just stated what exactly the order is. The services rendered by the secondary grade teachers in elementary schools under local bodies prior to 1st June 1960 will be counted for fixation of pay in the revised scales.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : My point of information is this. As the order was passed in 1963, and as payment has to be made from 1st June 1960, have the Government clarified the position that payment must have retrospective effect from 1st June 1960?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice.

3rd March 1964]

* 67 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the secondary grade teachers serving in secondary schools under private managements and local bodies are eligible for weightage for the services put in by them in elementary schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Secondary Grade Teachers serving under local bodies are eligible for weightage for the services rendered by them in elementary schools. The question of extending this concession to the secondary grade teachers serving in secondary schools under private managements is under consideration.

Headmaster's allowance

* 68 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of panchayat elementary schools in Tiruchirappalli district where the headmaster's allowance is not paid to them; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 823.

(b) The Government have withdrawn the scheme of duty allowance to headmasters of elementary schools under local bodies from 4th November 1961 so as to be on a par with the headmasters of aided management elementary schools. However, those headmasters who were drawing duty allowances on 3rd November 1961 were allowed to draw the allowance. The 823 headmasters referred to, are not entitled to it as they were not drawing it on 3rd November 1961.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are not the other headmasters, that is, 800 in number, doing the same extra clerical duty attached to the posts of headmasters? What is the difficulty in just considering their cases also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the terms of appointment vary now and then. Up to a certain date, this duty allowance was paid. After that date the Government decided not to extend this concession.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that there is what is called the headmaster's allowance even in respect of middle schools and high schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That may be so, Sir.

Vayali Malayadipattikulam Scheme

* 69 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the details of the Vayali Malayadipattikulam Scheme in Sankarankoil taluk;

[3rd March 1964

(b) whether there is any delay in the execution of the above scheme; and

(c) if so, the steps, if any, taken by the Government to expedite the same?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) to (c) The proposals relate to the restoration of two abandoned tanks, viz., Vayali tank in Vayali village and Malayadipatti tank in Karisathan village of Sankarankoil taluk in Tirunelveli district. The Public Works Department authorities have prepared two estimates for restoration of the tanks on a small scale with a cultivable area of about 50 acres. The Chief Engineer (Irrigation) has since been asked to make a personal inspection of the two tanks with a view to investigate the possibilities of restoring them on a big scale instead of their being restored in a small way. The question of delay does not, therefore, arise.

(அ), (இ), (உ) : திருநெல்வேலி மாவட்டம், சங்கரன் கோயில் தாலுகா, வயலி கிராமத்திலுள்ள தூர்ந்து போன வயலி ஏரியையும், காரிசாத்தான் கிராமத்திலுள்ள தூர்ந்துபோன மலையப் பட்டி ஏரியையும் புதுப்பிப்பதற்கு இத்திட்டங்கள் சம்பந்தப் பட்டவையாகும். பொதுப்பணித் துறை அதிகாரிகள் தூர்ந்து போன இந்த ஏரிகளைப் புதுப்பிக்க சிறிய அளவில் 50 ஏக்கர் சாகு படிப் பரப்பிற்கு இரு திட்டங்கள் தயாரித்தனர். சிறிய அளவில் அல்லாது பெரிய அளவில் இந்த ஏரிகளைப் புதுப்பிப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராயுமாறும், நேரில் சென்ற ஏரிகளைப் பார்வையிடு மாறும், இதற்கிடையில் (பாசனத்) தலைமைப் பொறியாளர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். எனவே இதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதற்கு இடமில்லை.

3-10 p.m. SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know, Sir, when the scheme was first initiated and in which year?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, the tanks were taken up for consideration in 1902, 1925 and 1938.

SRI L. S. KARAYALAR : May I ask, Sir, whether the schemes were not prepared as far back as 10 or 15 years ago, and whether there was any mention in the Government records that the schemes have been executed at a cost of Rs. 6 lakhs in 1957?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A separate question may be put.

Food Production Department

* 70 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received any reports that the estimates prepared by the engineering division of the Food Production Department are very much boosted up; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

3rd March 1964]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No.

(b) Does not arise.

(அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : ஐயா, இந்த உணவு உற்பத்தி இலாகா இன்சினியரிங் பகுதியினரால் தயார் செய்யப்படும் வேலை களுக்கான மதிப்பீடுகள் அளவுக்கு மீறி அதிகமாக இருப்ப தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் தயார் செய்யும் மதிப்பீட்டுக்கு அதிகமாக இருப்பதால், வேலை செய்யமுடியாமல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் வேலை செய்யப்படாமல் இருக்கிறது என்று புகார் வந்திருக்கிறதா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்தது பற்றி நினைவில்லை. ஆனால் அதை அரசாங்கத்தில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். மைனர் இர்ரிகேஷன் வேலையில் ஏற்கனவே, குளம், கண்மாய் செப்பனிட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் மூலம் வரிகளை மராமத்து செய்வது, புதிய ஏரிகளை உண்டு பண்ணுவது, மடைகள் கட்டுவது போன்ற வேலைகள் எல்லாம் தொகை செய்வதால் அதிகமாகத்தான் ஆகிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : ஒரே மாதிரியான வேலைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் செய்யும் வேலைக்கும் உணவு இலாகா இன்சினியரிங் காரர்கள் செய்யும் வேலைக்கும் அதிக மதிப்பீடு வித்தியாசம் இருக்கிறது அப்படி இருந்தால் அரசாங்கம் விசாரிக்குமா ?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : இந்த வித்தியாசம் பற்றி ஏற்கனவே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பொது மராமத்து இலாகா உணவு உற் பரிசீலனை செய்தார்கள். இப்போதிருக்கிறபடி பத்தி நிர்வாகம் எவ்வாறு செய்வது என்று யோசித்து இப்பொழுது இருக்கும் முறையையே கையாளுவதென்று முடிவுக்கு வந்துள் ளார்கள்.

Scholarships

* 71 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of scholarships and the amount given to (i) Harijan students and (ii) Backward Class students during the year 1962-63?

THE HON. SRI P. KAKKAN :

State Scholarships 1962-63.

Community.	Number of scholarships.	Amount. Rs.
Harijans	1,20,233	36,40,000
Backward Class ..	30,046	54,97,890

[3rd March 1964

Government of India scholarships 1962–63.

Community.	Number of scholarships.	Amount. Rs.
Harijans	2,494	14,12,644
Backward Classes ..	1,635	14,84,172

மாநில அரசாங்க உபகாரச் சம்பளங்கள் 1962–63.

வகுப்பு.	உபகாரச் சம்பளங்களின் எண்ணிக்கை.	தொகை. ரூ.
ஹரிஜனங்கள்	1,20,233	36,40,000
பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் ..	30,046	54,97,800

இந்திய அரசாங்க உபகாரச் சம்பளங்கள் 1962–63.

வகுப்பு.	உபகாரச் சம்பளங்களின் எண்ணிக்கை	தொகை. ரூ.
ஹரிஜனங்கள்	2,494	14,12 644
பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் ..	1,635	14,84,172

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May I know the number of applications received in each category?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A separate question may be put.

SRI K. KAMALAKKANNAN : Are the scholarships given to the students on merit?

THE HON. SRI P. KAKKAN : They are disbursed by the Harijan Welfare Department.

SRI M. RAJAH IYER : Are students of all religions irrespective of the religion to which they might have belonged by birth or conversion taken into account or is there any discrimination?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Even the Christian converts from scheduled castes and scheduled tribes are eligible.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, மாநில அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் கொடுக்கக்கூடிய உபகார சம்பளம் ஒரே மாணவருக்குக் கிடைக்கிறதா? அது எதன் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்தால் மாநில அரசாங்கம் கொடுக்காது. மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்காத மாணவர்களுக்கு மாநில அரசாங்கம் எவ்வளவு கொடுக்கமுடியுமோ அதைக் கொடுக்கிறது

SRI K. S. ABDUL WAHAB : According to the figures given by the Hon. Minister, about, 120,000 Harijans have been given about Rs. 36 lakhs while about 30,000 Backward Class students have been given about Rs. 54 lakhs. Is it correct? There is a big difference. What is the reason for it?

3rd March 1964]

கனம் திரு. கக்கன் : மாநில அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்காக 120,233 பேருக்கு 36,40,000 கொடுத்திருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்காக 30,046 பேருக்கு 54,97,800 என்று கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் 2,494 ஹரிஜனங்களுக்கு 14,12,644 என்று கொடுத்திருக்கிறது.

SRI L. S. KARAYALAR : May I know whether a large percentage of Backward Class students have been left out, whether their applications have been rejected, and whether there is a persistent statement from the department saying that no adequate funds are available for grant of scholarships to Backward Classes? Will the Government consider the desirability of giving scholarships to each and every Backward Class student?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Not for each and every Backward Class student, Sir. We are giving scholarships to those Backward Class students who have secured 50 per cent of marks and above, and to the Most Backward Class students who have secured 45 per cent of marks and above. Still there are a number of students who are going without scholarships. We are going to give scholarships as far as possible.

Juvenile homes

* 72 *Q.*—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(*a*) the number of juvenile homes in the State; and

(*b*) the number of juveniles in these institutions as on 1st August 1963?

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : (*a*) 32.

(*b*) 5,721 (4,757 boys and 964 girls).

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இளம் குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை கடந்த ஆண்டைவிட இப்போது அதிகரித்திருக்கிறதா அல்லது குறைந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : தற்போது என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லமுடியும்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Are the existing Juvenile Homes sufficient to accommodate the total number of inveniles in the State?

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Yes.

DEPUTY CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—CALLING ATTENTION TO ATTACK AND ASSAULT ON THE MEMBERS OF THE CONGRESS PARTY AND THE CONGRESS CANDIDATES IN THE CITY JUST BEFORE AND AFTER THE ELECTIONS TO THE CORPORATION OF MADRAS DURING FEBRUARY 1964.

திரு. கே. ராமதாஸ்: டெபுடி சேர்மன் அவர்களே, 42 (1)-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலுக்கு முன்பும் அதற்குப் பின்பும் 1964, பிப்ரவரி மாதத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்சகர்களும் வலுத்தாக்குதலுக்கு உள்ளாவதும் அதன் காரணமாக நபர்களுக்கும் சொத்துக்களுக்கும் ஆபத்து நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளதும் இது சம்பந்தமாய் விசாரணை ஒன்று நடத்துவதும் உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்வதும் அவசியமானதாக இருப்பதும் குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் குறித்த விஷயத்தை கனம் முதல் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to make this statement before this House.

The elections to the Corporation of Madras were held on the 22nd February 1964. Polling took place in 99 out of the 100 Divisions. The Commissioner of Police had made elaborate arrangements to maintain law and order and to ensure fair, free and peaceful conduct of elections.

Due to adequate steps taken by the Police, the elections went off peacefully without any major incidents resulting in breach of peace, in spite of the high tension which prevailed among the various political parties on the eve of the elections. A few minor incidents were, however, reported from Rayapuram, Basin Bridge, Kosapet and certain other localities. According to the Commissioner of Police, there were 11 cases of assault on members and sympathisers of the Congress Party by the members and sympathisers of other political parties. Of these *eleven* incidents, *four* occurred before the election and the rest after the election. Seven cases implicating Congress workers have been preferred by the workers of the Dravida Munnetra Kazhagam.

In all these 18 incidents, the Police have registered cases against the accused concerned, and arrested some of them. Thanks to the Police, who took immediate action, there has been no major incident involving serious breach of peace. The Government do not therefore, consider it necessary to institute any enquiry into the matter.

III—GOVERNMENT MOTION.

ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Deputy Chairman, I move—

"That with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1964–65."

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

"That with reference to rule 173 of the Madras Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six members to be members of the House Committee for the financial year 1964–65."

The motion was put and carried.

DEPUTY CHAIRMAN : I have to inform the House that, in accordance with the Regulation 2 (1) framed for the holding of election in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of six members to the House Committee for the financial year 1964-65.

Time and date for the receipt of nominations.	4 p.m. on 5th March 1964.
Time and date for the scrutiny of nominations.	12 noon on 6th March 1964.
Time and date for the withdrawal of nominations.	4 p.m. on 7th March 1964.
Poll, if necessary	On 9th March 1964.

Nomination forms can be had from the Secretary.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65

DEPUTY CHAIRMAN : We shall now resume the discussion on the Budget. Sri S. K. Sambandhan will now speak.

* திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65 ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை அதிகமான வரியில் லாமல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு அறிக்கையாக இருப்ப தால், ஓரளவுக்கு வரவேற்க வேண்டியதுதான். அதற்காக நமது முதல் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். அதிகமாக வரியில்லை என்றாலும் முக்கியமாக விற்பனை வரியில் நமது மாநில அரசாங்கம் குறிப்பாக நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய முக்கியமான மூலப்பொருளான நூலுக்கு ஒரு சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சதவிகிதம் வரை உயர்த்தி இருப்பது வருந்தத்தக்கதுதான்

[3rd March 1964

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதை வியாபாரிகள் வைத்துக் கொள்வதா அல்லது துணியின்மேல் ஏற்ற வேண்டியதா, இதில் கனம் அங்கத்தினருடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் எந்த வரியாக இருந்தாலும் எந்தக் காலத்திலும் எந்த அரசாங்கம் அதைப் போட்டாலும் அது மக்களுடைய தலையில் போய் விழுமே தவிர யாரும் தனிப்பட்ட முறையில் அதை . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வெளியே உள்ள டெக்ஸ்டைல் அசோசியேஷனைச் சேர்ந்த ஒரு பிரமுகரை இது பற்றிக் கேட்டபோது அவர் இதை நாங்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், இதைக் கைத்தறித் துணிக்கு 'பாஸ் ஆன்' செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

3-20 p.m. **திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்:** எந்த வகையில் அவர் சொன்னார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த வரியையும் எந்த நேரத்திலும் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் வைத்துக்கொள்வது கிடையாது. அவர்களுடைய லாபம் தனியாக வந்து விடுகிறது. எந்த வரியாக இருந்தாலும் பொதுமக்களுக்குத்தான் அது போய்ச் சேருகிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கைத்தறிக்கும் ஆலைத் துணிக்கும் உள்ள விலை வித்தியாசம் அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. அதனால்தான் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சலுகை, சலுகை என்று அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறோம். அதனால்தான் அரசாங்கமும் பல சலுகைகளை அளித்து வருகிறது. கைத்தறிக்கும் ஆலைத் துணிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் குறைக்கத்தான் கேட்கிறோம். இதில் மாநில அரசாங்கம் போடும் வரி மட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கமும் நைஸ் ரக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூல்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். நைஸ் ரக நூலை தமிழ்நாட்டு கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள் என்பதையும் அதனால் அந்த ரக நூலுக்கு விதிக்கும் வரி நியாயமானதா என்பதையும் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பட்ஜெட் வந்தால் பொதுமக்களுக்கு என்ன வரிவருமோ என்ற பயம் உண்டு. இந்த பட்ஜெட்டுக்கு முன் பலர் பயத்துடன் இருந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக இந்த வரியோடு விட்டதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதுபோல, மக்களுக்கு எவ்வளவு போட முடியுமோ அவ்வளவும் போட்டு விட்டார்கள். இனி அடுத்த ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்காவது அதிக புது வரி போடாமல் இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

3rd March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

பட்ஜெட் வருகிறது என்றாலே, அரசாங்க ஊழியர்கள்
ஏதாவது சலுகை கிடைக்காதாவென்று எண்ணுவது சகஜம்.
அதிலும் முக்கியமான காரணம் விலைவாசி நாளுக்கு நாள்
ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அந்த ஏற்றம் அரசாங்க ஊழி
யர்களுக்குமட்டும் கவலை தருவதில்லை, பொது மக்களுக்கு ஒரு
பீதியை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. நேற்று வாங்கிய சாமானை
இன்றைக்கு என்னவிலை கொடுத்து வாங்கவேண்டுமோ என்ற
பயம் மக்களிடம் நிலவிவருகிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள்
குறிப்பிட்ட தொகையை மாதாமாதம் வாங்குகிறவர்கள்.
நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக்கொண்டே போகும்போது அவர்
களுடைய மாதாந்திர வீட்டு பட்ஜெட்டை சரிகட்டுவது
எந்த அளவுக்கு அவர்களைப் பாதிக்கிறது என்பது அவர்
களுக்குத்தான் தெரியும். பட்ஜெட் வருகிறது என்றால், ஏதா
வது நமக்குக் கொஞ்சம் நிவாரணம் இருக்காதா என்ற
கவலையுடன் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஊழியர்களிடம் அதிக
அக்கரை கொண்ட நமது மாநில அரசாங்கம் இந்த பட்
ஜெட்டிலே எதிர்பார்த்த அளவுக்கு ஊழியர்கள் கேட்டும்
கூட வெளிப்படையாகச் சொல்லியும்கூட கேட்கவில்லை என்றால்,
நாங்கள் துக்க தினம் கொண்டாடப்போகிறோம் என்று
சொல்லியும் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவ முன்வரவில்லை
என்றால், அது வருந்தத்தக்கது மட்டுமல்ல, ஏமாற்றுவதாகக்
கூட இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.
கேள்வி நேரத்தின்போது கூட முதலமைச்சர் அவர்கள்
சொன்னார்கள். சென்னை 'ஏ' வகுப்பு நகரமாக மாற்றப்
பட்டபோது அதற்கு வேண்டிய தனி சலுகையான வீட்டு
வாடகைப் படி முதலியன கொடுக்கவேண்டும். அதை அவர்கள்
கேட்காமலே கொடுக்கவேண்டியது கடமை. எந்த ஒரு நாட்
டிலும் பல நகரங்களில் நகரத்திற்கேற்ற வாழ்க்கைத் தரப்
படி, பஞ்சப்படி கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பது முதலமைச்சர்
அவர்களுக்குத் தெரியும். 'ஏ' நகரமாக சென்னை ஆக்கப்
பட்டது என்பதும் தெரியும். 'ஏ' வகுப்பு நகரமாக யாரோ
ஆக்கிவிட்டார்கள் என்று . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'ஏ' வகுப்பு 'பி' வகுப்பு என்பது நமக்குக் கிடையாது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: இதைத் தவிர வேறு நகரங்கள்
இல்லாததால் நமக்கு சென்னை நகரம் 'ஏ' வகுப்பு நகரம்
தான் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள்
என்று நினைக்கிறேன். அதிலும் முக்கியமான பஞ்சப்படியை
யும் வீட்டு வாடகைப்படியையும் உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டியது
மிகமிக நியாயமானது. மேலும் அமைச்சர் அவர்கள் மேலே
எடுத்துச் சொல்லி எவ்வளவு சீக்கிரம் எவ்வளவு கொடுக்க
முடியுமோ அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன். முக்கியமாக புவனேஸ்வரம் தீர்மானம் பற்றி
அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் பல இடங்களில் சொல்
கிறார்கள். சோஷலிசம் என்கிறார்கள். நான் கவர்னர் உரை
விவாதத்தில் சொன்னேன், உண்மையாக புவனேஸ்வரம் சோஷ

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [3rd March 1964

விதத்தில் இவ்வரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இருந்தால் கூடுமான வரையில் அரசாங்க ஊழியர்கள் அளவில் மத்திய, மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் விஷயத்தில் அதைப் பின்பற்றவேண்டுமென்றேன். இரண்டு பேரும் உள்ள வித்தியாசத்தை சம்பளத்திலும், கிராக்கிப் படி மற்ற வித்தியாசத்தையும் உடனடியாகப் போக்க வேண்டு மென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினருடைய விளக்கம் அதுவாக இருக்கலாம். ஆனால் புவனேஸ்வரம் பற்றி நாங்கள் நினைப்பது, மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள், மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களைத் தவிர வேலை யில்லாமல் வெளியே இருக்கிறவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்பது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: வாயால் மட்டும் சொல்கிறோம். புவனேஸ்வர சோஷலிசம் என்பது எல்லோருக்கும்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: புவனேஸ்வரம் தீர்மானம் எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தெரிந்தால் அந்த வித்தியாசத் தைப் போக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரே தரமான வேலை செய்கிறவர்களுக்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் என் இந்த வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மத்திய அரசாங்க சிப்பந்தி ரூபாய் 147 வாங்கும்போது அதற்கு சமமான வேலை செய்யும் மாநில அரசாங்க ஊழியர் ரூபாய் 130 வாங்குகிறார். ரூபாய் 17 அதாவது கிட்டத்தட்ட 12 சதவிகிதத்துக்கும் மேலாக வித்தியா சம் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ரூ. 281 வாங்குகிற மத்திய அரசாங்க சிப்பந்திக்கு சமமான வேலை செய்யும் மாநில ஊழியர் ரூபாய் 245 வாங்குகிறார். இங்கே கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 36 வித்தியாசமிருக்கிறது. இதே போல மேலும்மேலும் வித்தி யாசம் அதிகமாகிக்கொண்டேதான் போகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இந்த வித்தி யாசத்தைப் போக்க சோஷலிசத்தை முதலில் அரசாங்க ஊழியர்களிடத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். புவனேஸ்வரம் சோஷலிசம் என்று மட்டும் சொல்லிநிறுத்தி விட்டார்களே தவிர, ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு 'கம்பல்சரி டெபாசிட்' என்று முன்பு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த போது கொண்டு வந்த திட்டத்தை, தற்போது அமைச்சர் கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் வந்து, திருத்தி அமைக்கும் கடந்த ஆண்டு வசூலிக்கப்பட்ட தொகை மொத்தமாக சேமிப் பில் இருக்கிறது. அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அவர்கள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது சேமித்து வைத்து எதிர்காலத்தில்

3rd March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

உதவுமென்று வைத்திருப்பதைவிட தற்போது உதவினால் நல்லது என்பதை அவர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு அந்தத் தொகையைத் திருப்பித்தர மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயார் பண்ணி இருக்கின்ற நம் நிதி அமைச்சருடைய அறிக்கை பற்றி ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் Jugglery of figures' என்று அந்த மாதிரி சில கணக்குகளை சாதாரணமானவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கூடுமானவரையில் Actuals-க்கும் தயாரிக்கின்ற மதிப்பீடு களுக்கும் ஒற்றுமை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். பல இடங்களில் அந்த வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அவர் களுடைய உரையில் அந்த வித்தியாசம் 2 சத விகிதம் அல்லது 1.2 சத விகிதம் மொத்தத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஒவ்வொரு இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், 1962-63-க்கான கணக்குகளில் Medical என்ற தலைப்பின் கீழ் 684 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு செய்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு அதிகப்படியாக செலவழிக்கப் பட்டு இருக்கின்ற தொகை 64 லட்சம். அதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 9 சத விகிதம் கூடுதலாக வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதே மாதிரி, தொழில் தலைப்பின் கீழ் பார்த்தோம். அதில் 484 லட்சம் 67 லட்சம் கூடுதலாக செலவிடப்பட்டு இருக் கிறது. கணக்கு பார்த்தால் 15 சத விகிதம் ஆகிறது. இவ்வளவு அதிக பட்சமாக ஏன் செலவு செய்து இப்படி கணக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 3-30 பி.ப.

அடுத்தது, ஒரு கணக்கிலே 32½ லட்சத்திற்கு மதிப்பீடு கொடுத் திருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைப்பின்கீழ் செலவிடப்பட்டிருக்கிற தொகை 6½ லட்சத்திற்குக் குறைவு. 32½ லட்சம் எங்கு இருக் கிறது, 6½ லட்சம் எங்கே இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர் களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏன் இவ்வளவு வித்தியாச மாக மதிப்பீடு செய்ய வேண்டுமென்று அவரிடம் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Over payment of the order of Rs. 80 lakhs பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 2, 3 ஆண்டுகளில் வாங்கி விடுவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கொடுத்ததை பஞ்சாயத்து யூனியன் அவர்கள் வீட்டிலேயா வைத் திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் செலவு செய்து விட்டு இருப் பார்கள். எந்த விதத்தில் அவர்களிடமிருந்து 80 லட்சம் மீண்டும் கேட்பது என்று சொன்னால் கொடுக்க இருக்கும் சிறு தொகையானது எந்த அளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர்கள் அறிவார்கள். எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று அறிவார்கள். பஞ்சாயத்து யூனி யனுக்கு கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுக்

கிருர்கள். எதனுலே இது அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது
இந்தக் கணக்கிலே? இத்தனை ஆண்டுகளில் வசூல் செய்ய
வேண்டுமென்று சொன்னுல் இன்னும் இருக்கின்ற வேலையைக்
குறைத்துக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். அந்தக் காரணத்
தினுலே அதிகமாகக் கொடுத்த தொகையை write off
செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். 80 லட்சம் வரை
ஏன் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று அமைச்சர்
அவர்கள் ஆராய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில்
கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தது, விலைவாசிகளைப் பற்றி முன்னுலே பேசிய எதிர்க்
கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும் குறிப்
பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் விலைவாசி உயர்விஞலே
ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களைப் பற்றி மக்கள் உணரக்கூடிய
உணர்வை அறிகிருேம் என்று சொல்கிருர்கள். அறிந்து
கொண்டு இருந்தால் மட்டும் போதாது. எடுக்க வேண்டிய
நடவடிக்கையை துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது
போல, எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன். உணவு விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி அதிகமாகச்
சொல்லி வருகிருர்கள். உணவுப்பொருள் விலைவாசிகளை
மட்டும் கட்டுப்படுத்திஞல் போதுமா என்று நன்கு சிர்
தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பொருள்களுக்கு
மட்டும் விலையைக் கட்டுப்படுத்திஞல் மற்றவைகளைக் கட்டுப்
படுத்தாமல் விட்டுவிடுவோம். ஆனுல் எவருக்கு உணவு உற்
பத்தி செய்ய அக்கறை இருக்கும்? விவசாயி தன்னுடைய
வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள விரும்புவது இயற்கை.
ஒவ்வொருவருக்கும் அவருடைய தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள
விரும்புவது இயற்கையாக அமைந்தது. அதைக் கொடுக்கின்றது
அரசாங்கத்துடைய கடமை. உங்களுடைய கடமைதான் என்று
அரசாங்கத்திடம் மேலும் மேலும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தமிழில் இருக்கிறது. தமிழ்
தெரியும். அதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று வருந்துகிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: இதைத் தவிர வேறு எதுவும்
புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தன்னுடைய தாழ்ந்த வாழ்க்
கைத் தரத்தை ஓரளவு உயர்த்திக் கொள்வது இயற்கை. அரசாங்
கம் என்ன செய்திருக்கிறது இதிலே? எதுவும் இருப்பதாக நான்
அறியக் காணேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களேயானுல்
நான் புரிந்து கொள்கிறேன். எதுவாக இருந்தாலும், விவசாயி
கள் பாடுபட்டு உழைக்கின்றவர்கள். எந்த அளவுக்கு அவர்களு
டைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள
வேண்டும். நான் ஒரு விவசாயி அல்ல. அவர்கள் சொல்லக் கேட்டு
இருக்கிறேன். இன்று இருக்கின்ற விலை அவர்களுக்கு அதிக லாபத்
தைக் கொடுக்கவில்லை. இன்னமும் அகோடு விட்டுவிடக்கூடாது
என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதிலே முக்கிய
மாக இப்போது Levy என்று வைத்துக் கொள்முதல் செய்

கிருர்கள். இதனுல் அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு விலைவாசியை
உயர்த்துகின்றது என்று சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா என்று
எனக்குத் தெரியவில்லை. நூறு மூட்டைக்கு 20 மூட்டை கொடுக்
கிருர்கள் என்ருல் 22 ரூபாய் என்று வாங்கி அரசாங்கத்துக்கு 6
ரூபாய், 4 பாய் குறைத்துப் போடுகிருர்கள். வீட்டிலே இருந்து
இந்த வித்தியாசத்தைக் கொடுக்க மாட்டார்கள். இந்த 6 ரூபாயை
அடுத்து வருகின்ற 80 மூட்டையில் சரிக்கட்டுவார்கள். இதை அர
சாங்கம் யோசனை செய்து இந்த அளவுக்கு சங்கடத்தை ஏற்பட
விடாமல் மார்க்கெட்டில் உள்ள விலைக்கு வாங்கி மற்ற நாடுகளில்
உள்ளது போல மான்யம் கொடுத்து கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக
விற்க ஏற்பாடு செய்வார்களேயானுல் உற்சாகமாக இருக்கும். இந்த
மாதிரி கட்டாயக் கொள்முதலை விட்டு, Market Rate -க்கு
வாங்கி உணவுப் பொருள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதிலும்
முக்கியமாக அரிசி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் வாங்கி, மான்யம்
கொடுத்து கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக் கொடுத்து வினியோகிக்கும்
படியாக அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்
படுகிறேன். இப்போது சென்னை நகரத்தில் இன்னும் சில இடங்
களில் மேலும் 300 கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறதா
கச் சொன்னுர், கூட்டுறவு சங்கங்களை மாநிலம் பூராவும் விரை
வாக ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, கல்வி சம்பந்தமாக, ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள்
எடுத்துச் சொன்னுர்கள். ஓரளவுக்கு அதிலும் முக்கியமாக தமிழ்
நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கு S.S.L.C. வரையில் Free Education
கொடுத்தது பற்றி அமைச்சரைக் கண்டிப்பாகப் பாராட்ட
வேண்டியதுதான். அவர்களைப் பாராட்டுவது இந்த அரசாங்கம்
இந்த நேரம் கொண்டுவந்து இருக்கிருர்கள் என்பதற்
காகத்தான். இந்த சபையிலே 1962-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 3-ம்
தேதியில் என்னுலே கொடுக்கப்பட்ட கேள்வியினுல் இது வந்து
இருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன். இது கொடுத்து கிட்டத்
தட்ட இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நான் கொடுத்து அதுவும்
1962-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 3-ம் தேதியில் கொடுத்தது—1½
ஆண்டு காலம் ஆகிறது. புள்ளி விவரம் கொடுத்து எத்தனை சத
விகிதம் மாணவர்கள் சம்பளம் கொடுக்கிருர்கள், எத்தனை சத
விகிதம் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை என்று அந்த அளவுக்குக்
கேட்ட பிறகு, அரசாங்கத்துக்கு அக்கறை வந்து, இந்தக்
கணக்கை ஒப்புக்கொண்டு இப்போது Free Education
கொண்டுவந்து இருப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகவும்
பாராட்டுகின்றேன்.

அடுத்தது, இந்தக் கல்வியைத் திருத்தி அமைத்தால், இப்
போது இருக்கின்ற தரக்குறைவுகள் போகும். இளைஞர்களுக்கு
நல்ல முறையில் போதிக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள
ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக Basic Education என்று
சின்ன பள்ளிக்கூடங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்
கள் பொழுதைப் போக்குகிருர்களே ஒழிய உண்மையாக ஒன்றும்
சொல்லித் தருவது இல்லை. பள்ளிக் கூடத்தைப் பார்த்தவர்கள்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [3rd March 1964

ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும். நான் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளிக்கு சென்று இருந்தேன். ஆசிரியர்கள் நூல் நூற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் கேட்டேன். 'நீங்கள் நூற்றுக்கொண்டு இருக்கிறீர்களே! பிள்ளைகளுக்கு நூல் நூற்பு கற்றுக் கொடுக்க வேண்டாமா?' என்றேன். அவர் சொன்னார், "பிள்ளைகள்தான் இப்படி நூல் நூற்பார்களா? ஒவ்வொருவரும் ஒரு வாரத்தில் 1 சிட்டம், 2 சிட்டம் நூற்று ஆக வேண்டும் என்று Deputy Inspector உயிரை வாங்குகிறார்கள்—நூல் சிட்டம் எவ்வளவு நூற்றாய், நூல் சிட்டம் எங்கே இருக்கிறது என்று Deputy Inspector of Schools கேள்வி கேட்கிறார். இந்த மாணவர்கள் எங்கே நூல் நூற்கப் போகிறார்கள், நாங்களாவது நூல் நூற்று அதை ஈடு செய்யலாம்" என்று ஆசிரியர்கள் என்னிடத்தில் பதில் சொன்னார்கள். Basic Education என்று வைத்து பிள்ளைகளைப் பாழடிப்பதை விட பள்ளிக்கூடம் இல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் சொல்ல முடியும். இதை எல்லாம் மனதில் வைத்து ஆதாரப் பள்ளியிலிருந்து செகண்டரி பள்ளி வரையில் அந்த மாதிரி ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டாம் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. வி. ராமசாமி: பிள்ளைகள் நூற்பதற்கு பதில் ஆசிரியர்கள் நூற்கிறார்கள் என்றால் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு பதில் ஆசிரியர்களே படித்து விடுவார்கள் என்று பயப்படுகிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: ஆசிரியர்கள் படிப்பு சொல்லிக் கொடுத்து இருப்பார்கள். ஆனாலும் இன்ஸ்பெக்டர் வரும்போது இந்தக் கேள்விக்கு இந்த பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பார்கள். சிட்டத்தைக் கணக்கு பார்த்துதான் டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆசிரியர்களின் திறமையை கணக்கிடுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆரம்பப்பள்ளிகளில் அது கூடாது, அது உதவாது என்பதற்கு இதை நான் சொல்லுகிறேன்.

3-40 p.m. அடுத்து, மேல் நாடுகளுக்குச் சென்று இருக்கும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் வெளி நாடுகளில் அந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய முறையில் கல்வித் தரத்தை எப்படி மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்களோ அதைப் பார்த்தாகிலும் கிட்டத் தட்ட அதன்படி நம் நாட்டிலும் மாறுதல்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். S.S.L.C. வரையில் படித்துவிட்டு, B.A. வரையில் அதிக மாணவர்களைப் படிக்கச் செய்துவிட்டு உத்தியோகத்தை மாத்திரம் பார்க்கும்படி செய்துவிடாமல் அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் செப்பனிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அறுநூறுக்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இது பெருமைப் படக்கூடிய ஒரு விஷயம்; அதோடு அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும். இருந்தபோதிலும் குறிப்பிட்ட 600 பள்ளிகளில் எவ்வளவு மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் எவ்வளவு மாணவர்களுக்கு அவர்கள் படிக்கிற பாடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள்

3rd March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் நான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் போய்ப் பார்க்கும் போது அங்கே 'test tube' இல்லாமல் நடக்கிற பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. விஞ்ஞானப் பாடம் கற்பிக்கக் கூடிய ஆசிரியர்கள் ஒரு ஆண்டு, இரண்டுகள்கூட இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்து வருகின்றன. இப்படிப் பட்ட குறைகளை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடங்களின் எண்ணிக்கையை மட்டும் உயர்த்திக் கொண்டு போவது அவ்வளவு உசிதமானதா, என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மற்றும் ஒரு சிறு விஷயத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். சாதாரணமாக ஆசிரியர்கள் 6¼ சதவிகிதம் பிராவிடெண்ட் பண்டுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். மேலும் 5 சதவிகிதம் கட்ட வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏறி இருக்கிற இந்தக் காலத்திலே அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து சேமிப்பாக பிடித்து வைத்து பிற்காலத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதைவிட இந்தக் காலத்திலேயே அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய மனைவிக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்தால் பிற்காலத்தில் 5 ரூபாய் கொடுப்பது இப்போது 100 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு ஒப்பு ஆகும். எனவே பிராவிடெண்ட் பண்டில் 6½ சதவிகிதம் கட்டினால் போதும் என்று உத்திரவு போட வேண்டும்.

கடலூரிலே கல்லூரி இல்லாத குறையை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் மனம் உவந்து அடுத்த ஆண்டிலிருந்து கடலூரில் கல்லூரி துவங்கும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. அதற்காக தென் ஆற்காடு மாவட்ட மக்களின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தமாக பல ஆண்டுகளாக தொழில் அமைச்சர் 'Handloom Finance Corporation' ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எடுக்கிற முயற்சியை நான் குறை சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரும் ரிசர்வ் பாங்கியும் இல்லை இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் சம்மதம் கொடுத்திருப்பதாக அல்லது அதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி. வருகிறது வருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்காமல், உடனடியாக அதைத் துவக்கி வைத்து கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆஸ்பத்திரிகளைப் பற்றி ஒன்று. இங்கே துணைத் தலைவரும் மற்றவர்களும் சென்னையிலே உள்ள மருத்துவ நிலையங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னையில் உள்ள மருத்துவ

[3rd March 1964

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: மிகவும் நன்றி. அடுத்தது, ஏ. வி. தாமஸ் அண்டு கோ, சென்னை. இவர் நாடார் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர். அடுத்தது டி.பி.எஸ். ஷண்முகம் சேட், சேட் என்றுதான் அவர் நாடார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். பீடி சகாவாத்து என்று அவரை சொல்வார்கள். அடுத்தது, ஏ.பி.எஸ். அய்யம்பெருமாள் நாடார், விருதுநகர். இவர்கள் எல்லாம் நாடார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member is going on speaking against one particular community. He can make only a general mention.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I am only mentioning the names of the licensees, Sir.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has mentioned them sufficiently.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, he may be allowed to read the whole list and it will save me the trouble of placing the list on the table of the House.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தற்போது அனுமதி வழங்கியிருக்கும் பெயர்களைக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு உள்ள அந்தஸ்தையும் காட்டி, யாருக்கு சிபாரிசு செய்யவில்லையோ அவர்களுடைய அந்தஸ்தையும் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக கைத்தறித் தொழிலில் உள்ளவர்களுக்கு சரியான விலைக்குத் தரமான நூல் கிடைப்பதில்லை. வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூட கிடைப்பதில்லை. அமைச்சர் அவர்களையும், மத்திய அரசாங்கத்தையும் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறோம். அவர்களால் இன்றைய அளவில் 10 சதவிகிதம், 15 சதவிகிதந்தான் முடிந்தால் இது சம்பந்தமாகச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. 85 சதவிகிதத்திற்கு அவர்களால் இன்னும் கொடுக்க முடியவில்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட 1,50,000 தறிகளை உபயோகிக்காமல் அரசாங்கம் அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பல லட்சக்கணக்கான நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் அவர்கள் அதே நேரத்தில் நாட்டுக்கு அதிகமான அன்னிய செலாவணி வேண்டுமென்று சொல்கிற சர்க்காருக்கு அவர்கள் அன்றாடம் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டு ஏற்றுமதியாளர்களும் உற்பத்தியாளர்களும் சேர்ந்து கூட்டுறவு போல ஆலையை நிறுவ சங்கத்தின் மூலமாக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் மாவட்டத்திலிருந்து மாற்றி மாற்றி கொடுக்க முன் வந்தது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது நேர்மை என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதற்காக என் இந்த அரசாங்கத்தை லஞ்சக் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்று கேட்டு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். லஞ்சம் கொடுப்பது வாங்குவது என்றால் பணம் கொடுப்பதும்

3rd March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

வாங்குவதும் மட்டுமல்ல. அது பற்றி ஒரு பெரியவர் அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லி நிறுத்திக் கொள்கிறேன். 'Corruption did not merely mean the offering and receiving of bribe. That was a very narrow view of corruption. Corruption also means doing something collaterally with ulterior and irrelevant considerations.'

இப்போது நமது இந்திய நாட்டுக்கே முதன்மையான நீதி ஸ்தலத்தின் முதல் நீதிபதி (சீஃப் ஜஸ்டிஸ், சுப்ரீம் கோர்ட்) விவரமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் எந்த ஒரு குறுகிய மனப்பான்மையோடு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதும் ஏன் இது லஞ்சத்தைச் சேர்ந்ததாகாது என்றும் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் தற்போதைய சௌகரியத்தையே எண்ணி சமுதாயத்தின் நீண்டகால நலனைப் புறக்கணிப்பது சிறப்புடைய செயலாகாது என்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அதையே திருப்பிப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் வசதியை நினைப்பது நெடுங்காலமாக உடனடியாகக் கிடைக்கும் வசதியை நினைப்பது நெடும் பெருமையும் வளர்ச்சியும் நிறைந்த வழியாகாது என்றும், எதிர்காலத்தைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்றும் சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிகழ்காலத்தில் மக்கள் சொல்லமுடியாத அளவு துன்பப்படுவது நியாயமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

MR. CHAIRMAN : We have to adjourn at 4-25 p.m. as we have to attend a party. If the hon. Member cannot finish by then, he can continue tomorrow.

* திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் விமர்சனம் நடந்துகொண்டு வருகிறது. பல துறைகளில் திட்டம் நல்லமுறையில் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், நிதி இலாகாவினர். அதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். முன்னே இருந்ததை விட சுலபமாகவும் அறிந்து கொள்ளும் முறையிலும் அமைத்துக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் சில சரியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரிவித்தேன். சரி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். தவிர நாட்டிலே உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும். உணவு உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் கிராமங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஏழைகள். உற்பத்தி செய்யும்போது அவர்களுக்கு மீதி எவ்வளவு இருக்கிறது வாழ்க்கைக்கு என்று பார்க்கவேண்டும். அதைப் பார்க்காமலே ஏதோ நடந்து கொண்டு வருகிறது. விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டத்தில் காலை 4 மணிக்கு எழுந்து இரவு 10 மணி வரை உழைத்து சமூகத்திற்கும் தேசத்திற்கும் தொண்டு செய்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம். படித்தவர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் தான் கூக்குரல் போட முடிகிறது. அவர்கள் கேட்டால்தான் அரசாங்கத்திற்கும், ஜனங்களுக்கும்,

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [3rd March 1964

அதிகாரிகளுக்கும் ஏறுகிறது. விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்து காரியம் செய்யமுடியாத அளவில் பல இடங்களில் சிதறியிருப்பதால் எதையும் சொல்ல முடியாமல் தவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதைப் பார்க்கும்போது நாட்டில் விவசாயி நிலை ரொம்பவும் கீழே போய்க்கொண்டேயிருந்தால் உற்பத்தி எப்படி அதிகமாகப் பெருகும்? வருஷா வருஷம் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறேன். யார் கேட்கிறார்கள்? ஆகையால் சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அங்குள்ளவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ அப்படித்தான் இந்தியா பூராவும் நினைக்கவேண்டும். நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று எல்லோரும் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சாப்பாட்டுக்கே எல்லோரும் இங்கு திண்டாடவேண்டிய நிலை வருகிறது. நகரங்கள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. கிராம மக்கள் நகரத்திற்கு வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரம் 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன் எப்படியிருந்தது, எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள்? இப்போது எப்படியிருக்கிறது? 'ஏ' வகுப்பு நகரமாகக்கூட ஆகிவிட்டது. அதனால் உடனே சம்பள விஷயத்தில் சண்டையும் அதில் ஆரம்பித்து விட்டது.

அதைவிட மோசமாக இருக்கிறவர்களைப்பற்றி யாரும் பேசுவது இல்லை. நான் ஒருவன் மட்டும் பேசுவது போதுமா, என்ன? நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்குப் படிப்பு இருக்கிறது, time இருக்கிறது. தங்களுடைய நலத்தைக் காத்துக்கொள்வதில் அக்கறை இருக்கிறது. ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. விவசாயி, எல்லாருக்கும் அடிப்படை. வியாபாரிகளோ, கைத்தொழில் நடத்துகிறவர்களோ, விநியோகிப்பவர்களோ, உபயோகப்படுத்துகிறவர்களோ எல்லோருக்கும் அவன்தான் அடிப்படை. அவன் முக்கியமாக என்ன உற்பத்தி செய்கின்றானோ, அந்த மூலப் பொருள்தான் உணவாகவோ உபயோகிக்கும் வேறு பண்டங்களாகவோ ஆகின்றன. எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று எல்லாரும் உணரவேண்டும். இப்போது நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கின்ற இடத்தில், delta area மொத்தம் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டால், எவ்வளவு நிலங்கள் நன்றாக ஜல வசதி உள்ளதாக இருக்கின்றன என்று பார்த்தோமானால் நன்றாகத் தெரியும். எதிலே ஜல வசதி அதிகமாக இருக்கிறது, எதிலே ஜல வசதி இல்லாமல் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது, மழையை எதிர்பார்த்து. இந்த நாட்டிலே விவசாயி பயிரிட வேண்டியிருக்கிறது. Delta area -ல் என்ன செலவழிக்கிறார்கள், மானம் பார்த்த ஏரிகள் உள்ள இடங்களில் என்ன செலவு செய்கிறார்கள், இறைப்பு முறையில் செலவு எவ்வளவு செய்கிறார்கள் என்று கணக்கு தெரியுமா? அரசாங்கத்திடம் கணக்கு
4-00 p.m. இருக்கிறது. அங்கு அங்கு சிறிய பண்ணைகள் வைத்து அரசாங்கம் நடத்திவருகிறது. விதைப்பண்ணைகள், மாதிரிப் பண்ணைகள் முதலியவற்றை சர்க்கார் நடத்துகிறார்கள். கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். லாப நஷ்டம் என்ன என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் விவசாயிகள் விஷயத்தில்

3rd March 1964] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

மட்டும் சரிவர நடந்துகொள்வதில்லை. நாட்டு [illegible]லைக்கு உதவாது என்ற முறையில் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. நாம் எல்லோரும் மீதி விஷயங்களில் நிபுணர்களாக இருக்கலாம். விவசாயத்தில், அந்த சாதாரண விவசாயியிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அதிகம் இருக்கிறது. கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஏதோ சட்டங்கள் நாம் செய்துகொண்டு போனால் சட்டங்கள் எவ்வளவு, என்ன என்ன செய்தோம் என்பது நமக்குத் தெரியாது. சட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருகின்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தெரியாது. கீழே இருக்கின்றவர்களுக்கும் தெரியாது. ஏதோ நடந்து கொண்டு வருகிறது. ஏன் ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன, சட்டங்கள் நாம் அதிகம் செய்வதால் எங்கு எங்கு என்ன தொல்லைகள் இருக்கின்றன, அந்தத் தொல்லைகளை எப்படி நீக்க வேண்டும், அதற்கு என்ன விதமான முறையில் நாம் வேலை செய்தால் நன்றாக நடத்த முடியும். எல்லோருக்கும் பயன்படும்படியான முறையில், என்று யோசித்துச் செய்வோமேயானால் நன்றாக இருக்கும். ஒரு பக்கம் யோசித்து நடக்க வேண்டும் என்றால் இன்னொரு பக்கம் நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது மேலே இருந்து. அந்தத் தலைமையிலே நடந்து கொண்டு வருவதால் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்ய முடியவில்லை. நான் இருந்த போது விவசாய விஷயமாக என்ன நடந்தது என்று தெரியும். சர்ச்சை எவ்வளவு, சண்டை எவ்வளவு என்று தெரியும். ஆகையினால் அமைச்சர்களாக வருகிறவர்களைப் பார்த்து பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் நம்மிடம் மாட்டிக்கொண்டு முழிக்கிறார்கள். வயிற்றுக்குச் சோறு இல்லை. ஜனங்கள் தொல்லைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. விலைவாசிகள் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு இருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் உற்பத்தி செய்பவனுக்குக் குறைந்த விலை கொடுக்கப்படுகிறது. உற்பத்திக்குச் சரியான முறையில் அந்த விலை போட்டு, விவசாயிக்குச் சேரும்படியான முறையில் சட்டதிட்டங்கள் செய்து நடைமுறையில் கொண்டு வந்தால்தான் உற்பத்தி அதிகமாகும். எவ்வளவு பேசினாலும் நடக்காது. இப்போது மற்ற உலகத்திலுள்ள நாடுகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சமீபத்தில் ஒரு அமெரிக்கர் வந்தார். அவர் பேசி இருக்கின்றார். பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதிலே என்ன குறிப்பிடுகிறார் என்று பார்த்தால்—சொன்ன அவர் முதலாளி ராஜ்யத்தை சேர்ந்தவர் என்று சொல்வார்கள்—உற்பத்தியைப்பற்றி அவர் சொன்னார்—முதலாளி பற்றியோ, தொழிலாளியைப் பற்றியோ அவர் பேசவில்லை. எப்படி இருந்தால் உற்பத்தி அதிகமாகும் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி அதிகம் நினைத்து அதற்காக அதிகம் கவலை கொள்ளுகிறார்களே தவிர, உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஏற்படுத்தும் வகையில் கொள்கையை அமைத்துக்கொள்ளவில்லை. German தேசத்தில் எப்படி நடந்தது என்பதையும், இப்போது President ஆக இருக்கின்றவர் Finance Miniseter -ஆக இருக்கின்றபோது

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [3rd March 1964

என்ன செய்தார்கள் என்று பத்திரிகையில் படித்தேன். இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது என்ன தெரிகிறது? நாம் யாருக்கு incentive கொடுத்து அதிகமாக உற்சாகத்தை உண்டாக்கி உற்பத்தி பெருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்த விவசாயிகளுக்கு இன்று உற்சாகமில்லை. உற்பத்தியில் சிரத்தை இல்லை. ஏனென்றால் போட்ட முதலுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை. தானியங்கள் உற்பத்தியில் லாபமில்லை என்றால் உணவு உற்பத்தியை விட்டு மற்ற பணவருவாயுள்ள புகையிலை, மிளகாய் முதலான பொருள்களைத்தான் அதிகம் உற்பத்தி செய்வார்கள். அப்படியானால் நகரத்திலுள்ளவர்களும் நாமும் உணவுக்குத் திண்டாட வேண்டியதுதான். எதேச்சாதிகாரப் போக்கில் இருக்கின்ற ரஷ்யா, சீனா முதலிய தேசங்கள் வெளிநாடுகளிடம் கோதுமை வாங்கப்போக வேண்டியிருக்கிறது. நாம் புதிதாக நினைக்க வேண்டும், யோசிக்க வேண்டும். 100-க்கு 70 பேர் விவசாயிகள் கிராமத்தில் இருக்கின்றவர்கள். இதிலே ஏழைகள் அதிகம். 100-க்கு 80 பேராக இருப்பவர்கள். அவர்களுடைய நிலைமை தெரியாமல் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு சட்டம் செய்து வருகிறோம். நித்தியம் சண்டை, சச்சரவு. இதைவிட போதாமல் இங்கே உட்கார்ந்து சாப்பாடு கொடுப்பவனுக்கு என்ன தொல்லைகள் என்று தெரிந்துகொள்ளவில்லை. இருபக்கமாக நம் mind போகிறது. எந்தப் பக்கம் போகிறது என்று நான் சொல்லவேண்டாம். அவர் அவர்கள் மனைச் சோதித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த முறையில் நடந்து கொண்டு வந்தால் எப்படி நடக்கும் என்று யோசிக்க வேண்டும்.

ஆகையினால் விவசாயி மூன்றுவிதமாக உற்பத்தி செய்கின்றான் என்பதை ஞாபகம் மூட்டுகிறேன். மூன்று நன்றாக ஜலம் பாய்ச்சல் இருக்கின்ற ஆற்றுப்பாசன இடத்தில், எங்கே பாசன வசதி நன்றாக இருக்கிறதோ, ஆறுகள் எங்கே இருக்கின்றனவோ, அங்கு ஒரு பக்கம் ஜலம் கொடுக்கக்கூடிய ஏரிகள் மூலமாக ஜலம் பாய்ச்சப்படுகிறது. எங்கே உற்பத்தி செய்ய வசதி இருக்கிறதோ, ஆற்றுப்பாசனத்தில் அந்த வசதியை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்தால் அவனுக்கு 130 முதல் 150 ரூபாய் செலவு ஆகிறது ஒரு ஏக்கருக்கு. அதே ஏரிப்பாசனம் இருக்கிற அந்த இடத்தில்—எனக்கு இரண்டு மூன்று இடத்தில் இருக்கிறது—சொந்தமாகப் பயிரிட்டு வருகிறேன்—என்னை யாரும் challenge பண்ண முடியாது—அந்த விஷயத்தில் நான் challenge பண்ண முடியும். அந்த இடத்தில் செய்துகொண்டு இருக்கிறபோது என்ன ஆகிறது. என் ஊரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஸ்தாபனத்துக்கு எழுதிவைத்து இருக்கிறேன். அந்த ஸ்தாபனத்தில் என்ன வருகிறது என்று கணக்கு நித்யம் பார்க்கிறேன். வேண்டும் என்றால் உங்கள் கணக்குப் பரிசோதகரை அனுப்பி பரிசோதனை செய்துகொள்ளலாம். ஏரிப்பாசனத்திற்கு 250 ரூபாய், 300 ரூபாய் ஆகிறது, சாகுபடிச் செலவு ஒரு ஏக்கருக்கு. ஆற்றுப்பாசனத்துக்கு சாகுபடிச்செலவு 120, 130 ரூபாய் ஆகிறது. ஏரிப் பாசனத்தில் [illegible] மூன்றும் சாகுபடி செய்ய

3rd March 1964] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

முடியாது. மழை கிடையாது. அந்த மழை வந்த பிற்பாடுதான்
ஜலம் ஏரிக்கு வரும். 1, 2 மாதம் ஜலம் வரும்போது நம்பிக்கை
மேல் சாகுபடி செய்ய ஆரம்பித்து விடுவேன். மழையில்லாமல்
போயிற்று. ஆனால் சாகுபடிச்செலவு 300 ரூபாய் போயிற்று.
நாம் என்ன கொடுக்கிறோம்? Remission என்ன கொடுப்போம்?
நாம் கொடுப்பது 1 ரூபாய்க்கு ¼ ரூபாய் கொடுப்போம். இந்த
முறையில் மானம் பார்த்த பூமியில் சாகுபடி செய்வது கஷ்டம்.
இறைப்பிலே சாகுபடி செய்கிறபோது இன்னும் 100 ரூபாய்
அதிகம் ஆகும். நாம் கொடுக்கிற விலை என்ன? ஆற்றுப்
பாசனத்தில் எப்போதும் ஜலம் கிடைக்கிற இடத்தில் இருக்கிற
விலைதானே கொடுக்கிறோம். ஒருவன் ரூ. 140 செலவு பண்ணு
கிறான்; இன்னொருவன் ரூ. 300 செலவு பண்ணுகிறான்; இன்னொரு
வன் ரூ. 400 செலவு பண்ணுகிறான். மூன்றுக்கும் என்ன விலை
கொடுக்கிறோம் என்று பாருங்கள். அதைப்பற்றி யாராவது
சிந்திக்கிறார்களா, ஒன்றும் கிடையாது. Agrarian Reforms
Committee-ல் எழுதி வைத்தேன். Crop Insurance,
Cattle Insurance, Famine Insurance வேண்டுமென்று Society-க்கு—
சமூகத்துக்கு அவன் உணவு உற்பத்தி செய்கிறான். நம் சாப்பாட்
டுக்கு மூலப்பொருள் உற்பத்தி செய்கின்றான். அவனுக்குச்
செய்ய வேண்டிய கடமையை மறந்துவிட்டு மற்றவர்களுக்குச்
செய்கிறதற்கு கூச்சல் எங்கே இருக்கிறதோ அவர்களுக்குச் செய்
கிறது என்ற எண்ணம் வந்து விட்டது. அதற்குத்தான் படித்த
வர்கள், பணக்காரர்கள், செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் கூட்டு சேர்ந்து
கொள்கிறார்கள். விவசாயி வாய் இல்லாத பூச்சி. அவனைப்பற்றி
யார் எண்ணுகிறோம் என்று பார்த்தால் யாருமில்லை. அவனை
liquidation செய்தால் நாமும் liquidation ஆக வேண்டியது
தான். நான் சொல்லுவதை யாரும் கேட்கப்போகிறது இல்லை
என்று எனக்குத் தெரியும். யார் என்ன சொன்னாலும் எனக்கு
அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆகையினாலே நான் என்ன சொல்லு
கிறேன் என்றால் என்னுடைய கடமையை நான் சொன்னேன்.
இதை வருஷா வருஷம் நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன்.
இங்கே ஏன் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.
என்னுடைய காலமும் சமீபத்திலே தான் இருக்கிறது. அதைப்
பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. இந்த மாதிரியான நிலைமையிலே
உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும் என்றால், உணவுப்பொருள்கள்
மூலப்பொருள் சரியாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்றால் அதற்குத்
தகுந்த முறையில் விவசாயிகள்—ரொம்பத் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்
கிறவன்—அவர்களுக்கு என்ன margin இருக்கிறது என்று சிந்திக்க
வேண்டும். அவனுடைய கஷ்டத்தை நீங்கள் குறைத்தால்
உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். லாபம் இல்லாத நிலைமை
யிலே விவசாயி எப்படி உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும்?
உற்பத்தித் திட்டங்களைப் பார்த்தால் நிறைய செலவு செய்யப்
படுகிறது. அது எல்லாம் எங்கே போய்ச் சேருகிறது என்று
பாருக்கும் தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு போய்ச்
சேருகிறது என்று பார்க்கும்போது, கஷ்டமாகத்தான் இருக்
கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் [illegible] [illegible] [illegible]

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [3rd March 1964

இருக்கிறது. அங்கே நஞ்சை கிடையாது. ஜலம் குடிக்கக்கூட கிடையாது. அங்கே boaring 400 அடி முதல் 600 அடி போட்டால் தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். வெயில் காலத்திலே அங்கே தண்ணீர் கிலி வந்துவிடும். அந்த இடத்திலே Block Development Officer-கள் முன் என்ன செய்தார்கள்? அங்கே பசுந்தாள் உர விதை கொண்டுபோய் கொடுத்தார்கள். அங்கே இருக்கிற விவசாயி அதைப் பயன்படுத்த முடியாமல் வேறு எங்கோ அதைக் கொண்டுபோய் ஒன்றுக்குப் பாதி விலையில் விற்று விட்டு வருகிறான். நானும்—அதே பசுந்தாள் விதையை வாங்கி இருக்கிறேன். இப்படி எல்லாம் நடக்கிறது. இதை எல்லாம் செய்கிறவர்கள் உத்தியோகஸ்தர்கள். அமைச்சர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்கள் policy தான் செய்ய முடியும்! அவர்கள் என்ன செய்தாலும் permanent service சரியாக இருக்க வேண்டும். France தேசத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஒரு பக்கமாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் நன்றாக நடக்க என்ன காரணம்? இப்போது எல்லோரையும் challenge செய்கிறார். De Gaullé அவர் நாட்டில் இருக்கிற permanent service நன்றாக வேலை செய்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற permanent service நமக்கு என்ன என்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டில் பிறக்கவில்லையா? ஏன் திறமை குறைந்து கொண்டே போகிறது? முன்பு ஒருவர் செய்த வேலையை இப்போது 5 பேர் செய்தும் முடிகிறது இல்லை. சட்டங்களை அதிகமாக நாம் போடுகிறோம். அதை எப்படியாவது செய்ய வேண்டுமென்று உத்தியோகஸ்தர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் வாய் இல்லாத பூச்சிகள் மேல் போடுகிறார்கள். பசுந்தாள் உர விதையை அங்கே கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறார்கள். இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? வேண்டிய இடத்திலே கிடைக்கவில்லை; வேண்டாத இடத்திலே கிடைக்கிறது. இந்த முறையிலே இருக்கிறது பசுந்தாள் உரம். பசுந்தாள் உரத்திற்கு ஜலம் வேண்டும். இல்லை என்றால் செடி முளைக்காது. ஆகவே அந்த முறையில் இருந்தால் பசுந்தாள் உரத்தைப் போட்டு எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? அதற்காகத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். Organic manure வேண்டியதுதான். Mackerson and B. V. Nath என்பவர்கள் organic and inorganic manure பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து இருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் Government publications. அது out of print கூட. அதை அமைச்சர் publish செய்தால்கூட நன்றாக இருக்கும். இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் அது எதற்காகச் செய்யப்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அந்தக் காலத்திலே Ansted என்று ஒருவர் Director ஆக இருந்தார். அவருக்கும் Imoerial Chemical Industry-க்கும் ஏதோ உண்டு போல் இருக்கிறது. அவர் என்ன அப்பொழுது சொன்னார். நான் பூராவும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொஞ்சம் Organic manure போட்டுத் தான் fertilizers போடச் சொன்னேன் என்று சொன்னார். Three-fourths organic manure போட்டுத்தான் மீதித் தான் one-fourth fertilizers போட வேண்டும் என்று

3rd March 1964] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

அவர் எழுதி இருக்கிறார். ஆகையினாலே இந்த விஷயத்தைக் கொஞ்சம் பார்த்து அமைச்சர் கவனிக்க வேணும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்றால் இயற்கை விவசாயிக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்; மாடுகள் உதவி செய்ய வேண்டும்; அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும்; மனிதர்கள் உதவி செய்யவேண்டும். இத்துடன் பூச்சித்தொல்லை, பூஞ்சாணம் தொல்லை, இவ்வளவு தொல்லைகள் இருக்கிறது. பறவைகள் தொல்லை அப்புறம். இதை எல்லாம் consolidate செய்து Remission Rules செய்ய வேண்டுமென்று எழுதி வைத்துவிட்டுப்போனேன். அது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகையினாலே எதற்காக இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன் என்றால் இதை எல்லாம் செய்தால்தான் விவசாயம் முன்னேற்றம் அடையும். விவசாயிகளுக்கு அந்த முறையிலே incentive கொடுக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு சாப்பாட்டிற்கு இல்லாமல் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அவன் உற்பத்தி செய்யமாட்டான். உணவுப் பொருள்களுக்குச் சரியான விலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அவன் மற்றப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விடுவான். முன்பு Consolidate State-ல் 84 ஆயிரம் பேர் Permanent Service ல் இருந்தார்கள். இப்போது இந்த ஒரு State-ல் மட்டும் 5 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள் அரசாங்கத்திலே. முன்பு Central Government-லே 5 லட்சம் பேர் இருந்தார்கள். இப்போது அது 55 லட்சமோ என்னவோ? இப்போது அங்கே என்ன ஆச்சு? அதிலும் one-third area போச்சு பாகிஸ்தான் பிரிந்ததால்; நம்முடைய மாகாணத்திலும் one-third area ஆந்திரா பிரிந்ததால் போயிற்று. இங்கே முன்பு 84,000 பேர் Permanent Service-லே இருந்தார்கள். இப்போது இவ்வளவு பேர் என்று கணக்கு காட்டவில்லை. பட்ஜெட்டில் கூட்டிப்போட்டு 4 லட்சம் அல்லது 5 லட்சம் இருக்கலாம். எனக்கு time இல்லை. Time இருந்தால் அந்தக் கணக்கைப் போட்டு இருப்பேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நம்முடைய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இது எல்லாம் தெரியவேண்டும். இங்கே தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தால் என்ன செய்வது? கீழே இருக்கிறவர்களிடமிருந்து வாங்கித்தான் மேலே இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். அதற்கு இடம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லுகிறேன். நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த வசதியிருந்தால் தான் நன்றாகப் பயிரிட முடியும். மாடுகள் அவசியம் வேண்டும். உரம், விதை வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த உபகரணங்கள் வேண்டும். இவ்வளவும் இருந்தால்தான் உற்பத்தி செய்யமுடியும். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 100 அடி, 80 அடி என்று கேணி வெட்டி அதிலிருந்து இறைத்து உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இப்போது அங்கும் செழிப்பாக சில இடங்கள் போய்விட்டன. அனேக ஆறுகள் பாய ஏற்பாடு நடந்து வருகிறது. அவர்கள் எவ்வளவு அதிகமாக செலவு செய்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டால் அவர்களுக்கு என்ன மிஞ்சும் என்பது தெரியும். அவர்கள் கூழைச் சாப்பிட்டுவிட்டு நமக்கு சோறு கொடுக்கிறார்கள். இப்போது

அவனும் சோறு சாப்பிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறான். அதனால் தான் வேலை செய்ய முடியவில்லை. சோம்பேறியாகிறான். ஜனங்களுடைய எண்ணம் என்னவென்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will continue his speech to-morrow.

Now, before adjourning the meeting I have the greatest pleasure in welcoming the Russian Parliamentary Delegation whom we see in our visitors' gallery. (Cheers.) (Addressing the Delegates.) You are most welcome. We are closing our meeting now.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 138. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3913, Home, dated 16th December 1963 regarding amendment to the by-law regarding disposal of unclaimed property.*

* 139. *Notification issued with G.O. Press No. 3613, Revenue, dated 30th December 1963 regarding issue of the Madras Additional Assessment and Additional Water Cess Rules, 1963.*

† 140. *Short review of the activities of various Departments under Food and Agriculture Department for the half-year ending 30th September 1962.*

* 141. *Notification issued with G.O. Ms. No. 9, Revenue, dated 3rd January 1964 appointing 1st February 1964 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 shall come into force in the Illankadambanur inam estate in Nagapattinam taluk, Thanjavur district.*

* 142. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3305, Revenue, dated 3rd December 1963 relating to filing of declarations under section 19 (1) of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 in the case of transfers by transferees.*

* Laid on the table of the House on 27th February 1964.

† Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 4th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fee-concessions

* 73. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Sri S. K. SAMBANDHAN) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of students in all the standards VIII to X put together in all the high schools both Government and private managements, as on 1st August 1962;

(b) the number of students who enjoy different fee-concessions; and

(c) the number of students who pay full fee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 339,260.

(b) 2 70,200; and

(c) 69,060.

Festival advance

* 74 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that festival advance has been stopped in the case of teachers under local bodies; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The local bodies have the option to grant festival advance to their employees, if the financial position of the local bodies concerned will admit of this course.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, whether it is a fact that all the local bodies in the State have stopped the advance in spite of the option given to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

Srirangam temple

* 75 Q.—Sri G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the queue formed for 'Darshan' at the Srirangam temple is made to march anti-clockwise; and

(b) whether there is any proposal to change it?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I have myself had personal experience of standing in the queue and going anti-clockwise on a Saturday in the month of Purattasi a year or two before. Is it the information of the Government that the queue is not asked to go anti-clockwise?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: That is so, Sir, People first offer the 'Pradhakshinam'; they go round clockwise and then join the queue and, again if they go round, they will come into conflict with those people who go round the 'Pradhakshinam' way. Therefore, they had to go anti-clockwise.

Sri G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government ensure that these people do not go anti-clockwise now at least?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have already explained that there are people who do not join the queue but who want to do the 'Pradhakshinam' before 'dharsan'. They first go round in the 'Pradhakshinam way' and then they join the queue. The idea is that they should not go against those who go round the 'Pradhakshinam'. Therefore, the people going for 'dharsanam' go the anti-clockwise way.

Dr. A. SREENIVASAN: Am I right, Sir, in saying that on 'Pradhosham' days, the 'Pradhakshinam' is made always in the anti-clockwise way?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: I do not know, Sir. But there is no 'Pradhosham' in a Vaishnava Temple (Laughter).

Long distance buses

* 76 Q.—Sri K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the profit earned or loss incurred in the operation of long distance buses in each route for the year 1962-63; and

(b) the number of buses plying in each route?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: (a) & (b) A statement* is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix I on pages 223-224 infra.

திரு. ஆர். [illegible]: தலைவர் அவர்களே, பெங்களூர். [illegible] மார்க்கத்தில் ஒரே ஒரு பஸ் ஓடுகிறது. அதில் [illegible] ஆயிரத்திற்கு மேல் லாபம் வந்தது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதிகமாக அந்த ரூட்டில் பஸ்களை விட யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அது இண்டர் ஸ்டேட் ரூட்டாக இருக்கிறது. நாமாக எதுவும் செய்ய முடியாது. மற்ற ராஜ்யத்தோடு கலந்து பேசி ஆலோசிக்கவேண்டும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் விடுவதற்குள்ள கண்டிஷன்கள் என்ன? அவற்றின்படி நல்லமுறையில் நடந்து வருகின்றனவா? அதுபற்றி ஏதாவது கம்ப்ளெய்ன்ட் அரசாங்கத்திற்கு வந்து அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மூன்று வருஷத்தில் ஒரே ஒரு கம்ப்ளெய்ண்ட் வந்தது. அது மதிப்பிற்குரிய மெம்பர் எழுதியது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நான் எழுதிய கம்ப்ளெய்ண்ட் தான் வந்தது என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அந்த கம்ப்ளெய்ண்ட் மீது விசாரித்து அதில் சொல்லப்பட்டது உண்மையா என்று பார்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

Sri K. S. ABDUL WAHAB: May I know, Sir, how many new routes the Government intend to introduce during the next two or three months?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: That will be circulated to the Members when the Demand for Grant is made for that department.

Production of bicycles

* 77 Q.—Sri K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of units engaged in the production of bicycles in the State as on 1st August 1963;

(b) the places where they are situated;

(c) the number of bicycles produced in the year 1962-63; and

(d) the number of persons employed in the industry?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN: (a) to (d) A statement[a] is placed on the table of the House.

a Printed as Appendix II on pages 225-[illegible] infra.

[4th March 1964

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: அரசாங்கத் துறையில் சைகின் செய்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். எத்தனை யூனிட்டு களில் அப்படிச் செய்கிறார்கள்? அப்படி எவ்வளவு செய்தார்கள்? அதில் எவ்வளவு லாபம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அரசாங்க சைகின் யூனிட் தஞ்சாவூர், வேலூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களில்தான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு யூனிட்டிலும் எவ்வளவு தயார் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லமுடியும். டிமாண்ட் ஃபார் இண்டஸ்ட்ரீஸ் வரும்போது தனித்தனியாக லாபம் கணக்கிட்டு போடச்சொல்லியிருக்கிறோம். அது வந்தபிறகு அதில் பார்க்கலாம்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: கிருஷ்ணகிரியில் ஒரு சைகின் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இந்த ஆண்டில் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: 1964-65-ல் மேற்கொள்ளலா மென்று நினைக்கிறேன்.

Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959

*78 Q.—Dr. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the lists of parks, play-fields and open spaces under the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 in the State have been notified in the *Fort St. George Gazette* and District Gazettes:

(b) if so, when; and

(c) if not, why not?

The Hon. Sri S. M. A. MAJID: (a) to (c): The lists in respect of the following municipalities have been ordered to be published in the *Fort St. George Gazette* and in the district gazettes of the districts concerned:—

(1) Gudiyattam.
(2) Villupuram.
(3) Ambur.
(4) Golachel.
(5) Dharapuram.
(6) Kuzhithurai.
(7) Gobichettipalayam.
(8) Tirupattur.
(9) Vaniyambadi.
(10) Walajapet.

The notification in respect of four municipalities, viz—

(1) Ambur.
(2) Tirupattur.
(3) Dharapuram.
(4) Kuzhithurai.

4th March 1964]

have been published in the *Fort St. George Gazette*, dated 4th December 1963. Replies regarding the publication of the notifications in respect of the other six municipalities in the *Fort St. George Gazette* and in the District Gazettes concerned are awaited.

Action is being taken separately to publish the lists of parks, play-fields and open spaces relating to the remaining municipalities and the Corporation of Madras in the *Fort St. George Gazette* and the District Gazettes concerned.

Dr. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, has any encroachment been brought to the notice of the Government so far?

The Hon. Sri M. A. MAJID: I have no such information, Sir.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: திருச்சியில் காந்தி மார்க் கெட்டுக்கு அருகில் மிக முக்கியமான பகுதியிலுள்ள ஒரு தோட் டத்தை, முனிசிபல் தோட்டத்தை, சமீபத்தில் கடைகள் கட்டி முனிசிபாலிடி வாடகைக்கு விடப்போவதாக இருக்கிறது. அந்தத் தோட்டத்தின் அனுகூலத்தை உத்தேசித்து அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: தகவல் என்னிடம் இல்லை. அங்கத்தினர் அதுபற்றி எழுதி அனுப்பினால், அதைப் பரி சீலிக்கலாம்.

Recruitment of staff for Municipalities

• 79 Q.—Vidwan T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to constitute a separate Service Commission for recruiting staff for Municipalities; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

The Hon. Sr. S. M. A. MAJID: (a) No.

(b) Does not arise.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்: சில உத்தியோகஸ்தர் களை நியமனம் செய்யும் பொறுப்பு நகராட்சிக்கு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் தவறுகளும், ஊழல்களும் நடந்து வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதை நீக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அம்மாதிரி தனியாக தகவல் ஒன்றுமில்லை. அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்த தகவல் இருந்து, அதை எழுதி அனுப்பினால், நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்: நகராட்சி உத்தியோகஸ் தர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்கனவே உள்ள ராஜ்ய சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு ஒப்படைக்கும் திட்டம் இருக்கிறதா?

[4th March 1964

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: சர்வீஸ் கமிஷன் இந்த நடைமுறையில் வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களை செலக்ட் செய்ய முடியாது. சட்டப்படி அதற்கு கான்டிடேட்டுகளை யார்த்து வேண்டும்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: லோகல் பாடிகளுக்கு என்று தனியாக சர்வீஸ் கமிஷனை ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: தனியாக லோகல் பாடிகளுக்கு ஒரு சர்வீஸ் கமிஷன் வைப்பதால், அதிகமாகப் பணம் செலவாகுமென்று தெரிகிறது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: அதை கான்டிடேட்டுகளிடமிருந்தே வசூல் செய்யலாமே!

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நகரசபைகளில் உள்ள ஊழியர்களை ஸ்டேட் வாரியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை ஏதாவது அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: பல கோரிக்கைகள் வந்தன. பரிசீலித்துத்தான் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பதில் சொன்னார்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: முனிசிபாலிடி ஊழியர் நியமனம் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சுக்குத் தெரிவிக்காமல் நேரடியாகச் செய்யும் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு உரிமை வழங்கவேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம்தான் செலக்ட் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும்போது, அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட ஸ்தாபனத்தில் உரிமை வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சுக்குத் தெரிவிக்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு நியமனம் கொடுப்பது நியாயமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: எக்சேஞ்சிலிருந்துதான் எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்க உத்தரவு இருக்கிறது. அதை மீறிச் செய்வதாக தகவல் இருந்தால், அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

Cold storages

8-10 p.m. * 80 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the number of cold storages for storing fish in the State as on 21st August 1963; and

(b) the average daily tonnage of fish stored in such cold storages?

4th March 1964]

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: (a) Four cold storages, one each at Tuticorin, Mettur, Ennore and Cuddalore.

(b) The average daily quantity of fish stored at Tuticorin and Ennore is 791 kgs. and 355.8 kgs. respectively. The plant at Mettur is an Ice Plant-*cum*-Cold Storage. Though the ice plant is used, the cold storage is not used for storage of fish as the catches at Mettur are ice packed and sent out daily.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: சென்னை நகரத்தில் எத்தனை இருக்கின்றன? அவற்றை யார் பயன்படுத்துகிறார்கள்?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: சென்னையில் ஒன்றும் இல்லை.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May, I know, Sir, the amount spent on the maintenance of these cold storages and also the profit and loss on the maintenance of these cold storages?

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: A separate question may be put.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[*Note*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE INDISCRIMINATE ARREST OF INNOCENT PERSONS BEFORE AND AFTER THE ELECTIONS TO THE CORPORATION OF MADRAS.

DR. A. SREENIVASAN: Sir, under rule 42 of the Madras Legislative Council Rules, I hereby seek your permission to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the indiscriminate arrest and detention by the City Police, both before and after elections to the City Corporation, of innocent persons and victims of assault by political opponents and the widespread scare created among the general public, the politicians and public workers and the failure of the Police to give adequate protection to person and property of these victims and also the failure of the Police to register cases when complaints were made to them by the aggrieved persons. It is, therefore, necessary that the Government should immediately institute an open enquiry and call for a report and take immediate action in the matter.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to make the following statement with reference to the motion moved by the hon. Member:—

The elections to the Corporation of Madras were held on the 22nd February 1964. Polling took place in 99 out of the 100 divisions. The Commissioner of Police had made elaborate arrangements to maintain law and order and to ensure fair, free and peaceful conduct of elections.

Due to adequate steps taken by the Police, the elections went off peacefully without any major incidents resulting in breach of peace, in spite of the high tension which prevailed among the various political parties on the eve of the elections. A few

minor incidents were, however, reported from Royapuram, Basin Bridge, Kosapet and certain other localities. According to the Commissioner of Police, there were 18 cases of assaults among the workers of different political parties before and after the election. In all these 18 incidents, the Police have registered cases against the accused concerned and arrested some of them. Besides, some other persons were also arrested as a measure of precaution under the preventive sections. These arrests were made in the interest of maintaining law and order and to prevent the unruly elements from indulging in acts of violence taking advantage of the situation during and after the election.

It is not correct to say that the Police made indiscriminate arrests of innocent persons before and after the elections. They arrested persons only where necessary. Police have also taken immediate steps to register cases on all specific complaints made to them. In the circumstances, the Government do not consider it necessary to institute any enquiry into the matter.

III.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENT TO SCHEDULE V TO THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920 (MADRAS ACT V OF 1920).

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : I rise on a point of order, Sir. I want to point out that the Governor of Madras has no authority to make a draft rule of this kind under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act 1920.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please repeat what he has said.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920, the Governor of Madras has no authority to make a drafe rule of this kind.

MR. CHAIRMAN : That is a point that must be decided by the Court.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir . . . .

MR. CHAIRMAN : The Chair cannot enter into an argument with the hon. Member.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, may I just explain the position? Mr. Chairman, whenever any question as to the competence of the Legislature to enact any legislation or frame any rule is raised, the Chair does not decide it, but allows the matter to be agitated in the proper forum, namely, the Court. There are precedents in Parliament, the Lok Sabha, and the Rajya Sabha, for this. The Government are always advised by the Law Department, and they bring in various amendments as well as rules in accordance with that advice. Therefore, I would suggest that no ruling is required on this point of order.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I point out, Mr. Chairman, that the Governor has on the other hand, authority under section 304 (1) of the Act to make a draft rule of this kind?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the following draft of a rule proposed to be made by the Governor of Madras under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), altering Schedule V to that Act be approved :—

Rule.

In Schedule V to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), clause (ee) shall be omitted."

Schedule V to the Madras District Muncipalities Act, 1920, enumerates the purpose for which premises may not be used without a licence under section 249 of this Act obtained from the Executive Authority. Accordingly, the trade of " storing or keeping blankets, for the purpose of hiring," which occurs in item (ee) in the Schedule requires a licence to be obtained from the Executive Authority. A representation was received from the Secretary, Blankets Hirers' Association, Ootacamund, that the levy of licence fees on this petty trade had imposed much hardship on the members of the Association. After having examined the matter, it is proposed to amend Schedule V read with section 249 of the Madras District Municipalities Act suitably so as to provide them relief. This will not entail legislation; but under section 305 of the Act, a draft of the rule proposed to alter Schedule V should be laid before both Chambers of the State Legislature and their approval obtained. I ask for the approval of the House accordingly.

MR. CHAIRMAN : The motion is before the House for discussion.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Sir, I have referred to the District Municipalities Act, 1920, and found that under section 304 (1) of the Act, the Governor has powers to make draft rules and amendments thereto. Because this takes into account section 249 of the Act whereby the municipalities or the municipal chairmen can decide the purposes for which the premises may not be used without licence under section 349. The proposal seems to take away certain places from the purview of the Act. Therefore, if it is under section 304 (1) of the Act, I think, Sir, it will be in order.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, section 305, sub-rule (1) reads as follows :—

" The State Government may make rules altering, adding to or cancelling any of the following Schedules to this Act, namely :—

Schedules II, III, IV, V and VI."

[Sri R. Venkataraman] [4th March 1964

This rule is made under Schedule V, and therefore it is *prima facie* within the competence of this Legislature.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the following draft of a rule proposed to be made by the Governor of Madras under section 305 (1) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), altering Schedule V to that Act be approved :—

Rule.

In Schedule V to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), clause (ee) shall be omitted."

The motion was put and carried.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65—*cont.*

* **திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்:** தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், எந்த எந்த முறையிலே அவர்கள் தொல்லைப்படவேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு பணம் செலவு செய்ய வேண்டும், உரம் போடுவது என்றால் எந்த முறையில் உரம் போட்டால் விளையும் என்பதைப் பற்றிப் பேசினோம். குறிப்பாக ஏன் இதைப்பற்றி அதிகமாக நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் நாட்டிலே விவசாயிகளைப் பற்றி அதிகமாக யாரும் கவலை எடுத்துக் கொண்டு நல்ல முறையில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. காரணம் என்ன என்றால் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தகுந்த முறையில் கிளர்ச்சி செய்வது இல்லை. 100-க்கு, 70, 75 பேர் விவசாயிகளாக இருந்தால்கூட அவர்களைப் பற்றி சரியான முறையில் அறிந்து கொண்டு அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் அரசாங்கம் நன்றாக நடத்தினால், நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சம் வராது. அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் விலைவாசிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் பங்கு கிடைக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் எப்படி உற்பத்தி செய்வார்கள்? ஆகையால், அதற்குத் தகுந்த முறையில் சிந்தித்து, எல்லோரும் அதற்குத் தகுந்த முறையில் வேலை செய்தால் ஒழிய, இங்கே சர்ச்சை செய்வதால் அல்லது அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுவதால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகாது. மத்திய அரசாங்கத்திலும் இதே மாதிரிப் பேச்சு. இங்கேயும் அதே மாதிரிப் பேச்சு. விவசாயியைப் பற்றி அதிகமாக அறிந்தவர்கள்கூட நமக்கு என்ன என்று பேசாமல் இருக்கிறார்கள். ஏன் என்று புரியவில்லை. காரணம் என்ன? அவர்கள் அரசாங்கத்துக்கோ, ராஜ்யக் கட்சிகளுக்கோ தகுந்த முறையில் சவால் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை என்பது அல்ல. அந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அரசாங்க பட்ஜெட் கணக்கை எடுங்கள். எவ்வளவு பணம் நகரங்களுக்குச் செலவழிக்கப்படுகிறது, கிராமங்

4th March 1964] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்]

களுக்கு எவ்வளவு செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கும் போது நன்றாகத் தெரியும். எங்கு பார்த்தாலும், நகரங்களில் சென்ற 10, 15 ஆண்டுக்குள் 5 மடங்கு, 6 மடங்கு ஜனசங்கியை அதிகம் ஆகிக் கொண்டு வருகிறது. என்ன காரணம் என்றால் எங்கு எங்கு வசதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றதோ, அங்கே அதிகமாக வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாலே, கைத் தொழில்கள், ஏற்படுத்தச் செய்வதற்கு தகுந்த சூழ்நிலை உண்டாக்குவதாலும் கிராமங்களில் தகுந்த முறையில் கைத் தொழில்கள் ஏற்படுத்த வேலை செய்யாததாலும் இந்த மாதிரி நடக்கிறது. இங்கே சென்னை நகரத்தைப் பாருங்கள். சென்னை 15 ஆண்டுகளுக்குள் எவ்வளவு வளர்ந்து இருக்கிறது? எந்தப் பக்கம் போனாலும் பெரிய கைத் தொழில்கள். ஏதோ ஜவாப் சொல்லி விட்டால் போதாது. என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கைத்தொழிலை ஆங்காங்கு பரவலான முறையில் கிராமங்களில் நடக்கும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தினால், அதிலிருந்து அங்கு இருக்கின்ற ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் வசதி உண்டாகும். அதன் மூலமாக நல்ல வசதி உண்டாகும் வாழ்வதற்கு. அதன் மூலமாக சுபிட்சமாக வாழ முடியும்.

விவசாயத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நீர்ப்பாசனம் வேண்டும். எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நிறைய செய்து இருக்கின்றோம். முடிந்தவரையில் செய்திருக்கிறோம். இதற்கு மேல் செய்ய முடியாது. செய்ய முடியாமல் இருந்தாலும்கூட இருப்பதை என்ன செய்யவேண்டும் என்று நல்ல முறையில் திட்டங்கள் வகுத்து ஏதோ செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இருக்கின்ற வசதி குறைக்கப்படுகிறது என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. கைத் தொழில்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். God-father யாரும் இல்லை என்று தெரிகிறது. அமைச்சர்கள் எந்த ஜில்லாவிலே இருக்கின்றவர்களோ, அந்த ஜில்லாவுக்கு அதிக வசதி. ஜில்லாவுக்கு மட்டுமா இருக்கிறார்கள்? மாநிலத்துக்கு அமைச்சர்கள் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள்.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: உங்கள் ஜில்லாவுக்கு ஒரு மந்திரி இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்: இவர் இன்னும் கொஞ்சம் தயார் ஆக வேண்டும். அவர் இப்போது தான் வந்தார். பாவம். அவர் என்ன செய்வார்? அந்த முறையில் நடக்கப்படாது என்று தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நெய்வேலியைக் காண்பிக்கிறார்கள் கைத்தொழிலுக்கு. அகில இந்தியாவுக்குச் சொந்தமே ஒழிய அந்த ஜில்லாவுக்கு மாத்திரம் சொந்தமல்ல. என்ன செய்கிறது? அங்கே யார் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 27,000 பேர் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பேர் அந்த ஜில்லாக்காரர்கள் என்று கணக்கெடுங்கள் தெரியும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: குறுகிய மனப்பான்மை என்று அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்கிறது.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : தகுந்த முறையில் agitate பண்ணி ஆகவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் கேட்கவில்லை என்றால், அவர்கள் கேட்கும்படி செய்ய வேண்டும். அவர்கள் இஷ்டப்படி செய்வதற்கா இருக்கிறார்கள்? ஜனங்கள் அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்ய இருக்கிறார்கள். நினைத்த படி செய்யவில்லை என்றால், நீங்கள் போராட்டம் பண்ண வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எப்படி நடக்கும்? இஷ்டப்படி செய்து கொண்டு போவார்கள். நீங்கள் ஏதாவது சொன்னால் அவர்கள் வேறு ஏதாவது செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னமோ செய்கிறார்கள் என்று விட்டு விட்டால் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டுப் போக வேண்டும். அமைச்சர்களாக ஏன் இருக்கிறார்கள்? அங்கத்தினர்களாக ஏன் இருக்கிறார்கள்? Legislature, election இது எல்லாம் farce தான். இருக்கிற விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி தகுந்த முறையில் அவர்களுக்கு அறிவிக்கும்படியான நிலைமையிலே agitation கூட செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அலட்சியம் செய்து கொண்டு இருப்பார்கள் நகரங்களில் தொழில்கள் ஏற்படுத்தக் கூடாது. கிராமப்புறங்களில் எல்லா இடத்திலும் வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும். எல்லா இடத்திலும் High School இருக்கிறது. 1,800 ஹைஸ்கூல் ஆகி விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். மனது இருந்தால் காரியம் செய்ய முடியும். தகுந்த முறையில் பலன் காணும்படி செய்ய வேண்டும். ஏன் இந்த மாதிரி நடக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். சென்ற 15 ஆண்டுகளாக நம்முடைய தொழில் scheme, Policy என்ன? கிராமங்களில் பரவலான முறையில் தொழில்கள் ஏற்படுத்தி நடத்த வேண்டும் என்று நினைத்தோம். ஒரே இடத்தில் குவிந்த முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அந்த அந்த department களில் இருக்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி நினைக்கிறார்களோ, அந்த மாதிரி நடக்கிறது. தவறாக இருந்தால் மாற்றிக் கொள்கிறேன். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் ஜில்லாக்களின் தரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது வரையில் நான் எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றிப் பேசவில்லை. வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அங்கே யாரும் வற்புறுத்துவதற்கு வாயில்லை என்றால், நீங்கள் எப்படியாவது செய்யலாம் என்று நினைக்கிறீர்கள். ஏன் அந்த ஜில்லாவைக் கவனிக்கவில்லை என்று கேட்கின்றேன். அங்கே நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சாத்தனூர் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டது. முதலிலே போட்டது எதற்காக? தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே இருக்கிற 65,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே இருக்கிற 10, 12 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கும் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இது எப்படிப் போய் கொண்டு இருக்கிறது? நானும் இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எழுதினேன்; ஒன்றும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு suit போட்டு ஆவது செய்யலாம். அதை யார் என்ன செய்ய முடியும்? ஆயிரக்கணக்கான வருஷமாக உபயோகப்படுத்தி வந்தவர்களுக்குக் நீர்ப்பாசனம் கொடுக்காமல் அதை எடுத்து வேறு

இடத்திற்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஏன்? இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், Revenue அமைச்சர் விஷயத்தை நன்றாக உணர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். ஆங்காங்கு இருக்கிற ஊத்துக்குட்டையிலே தூர் எடுத்து விட்டால், அதிலே தண்ணீர் வரும். நான் இருக்கும் போது பல ஊத்துக் குட்டைகளில் தூர் எடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அப்புறம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. பாலாற்றிலே நிறைய இருக்கிறது ஊத்துக்குட்டைகள். அவைகளை ஏன் மராமத்து செய்யக்கூடாது? 10 ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் இருக்கிற ஊத்துக்குட்டைகள் இருக்கிற இடத்திலே ஏன் செய்யக்கூடாது? எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் கொடுத்து ஆகி விட்டது. அவனவன் நினைத்தபடி நடக்கிறது. ஒன்று சேர்ந்து செய்வது இல்லை. அரசாங்கமாவது செய்ய வேண்டாமா? உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமானால், பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினால் மட்டும் போதாது. மலையாளத்தில் இருந்து சில ஆறுகள் வருகின்றன. அதிலே நீர் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் அவர்கள் விடமாட்டோம் என்கிறார்கள். எல்லா இடத்திலும் நம்மை விரட்டுகிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. இருக்கிற வசதியைக் கொண்டு தான் நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். சிலோனிலே நம்மை விரட்டுகிறார்கள், மலேயாவிலே விரட்டுகிறார்கள், பர்மாவிலே விரட்டுகிறார்கள், வருகிற ஆட்கள் நிறைய வருகிறார்கள்; பாகிஸ்தான் வேறு மிரட்டிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ஆட்களுக்கு எல்லாம் எங்கே இடம் ஏற்படுத்தப் போகிறது? ஆகையினால் இந்த நிலைமையிலே தகுந்த முறையிலே யோசித்து அதை செய்ய வேண்டும். 3-30 p.m.

முன்பு எல்லாம் dam கட்டப்பட்டு இருப்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியும். அவர் P.W.D. Minister ஆக இருக்கும் போது அவரும் நானும் எல்லா இடங்களுக்கும் போய் இருக்கிறோம். அணைக்கட்டுகளை எப்படியோ கட்டி விடுகிறார்கள். அங்கே ஜலம் நிற்கிறது இல்லை. அங்கே sand அதிகம் சேர்ந்து ஜலப்பிடிப்புக்கு இடமில்லாமல் தேங்கி நின்று விடுகிறது. அங்கே தண்ணீர் தங்குவது இல்லை, overflow ஆகி விடுகிறது. அதற்கு regulators கட்ட வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். ஜலத்தைத் தேக்குவதற்கு அணைக்கட்டுகளா அல்லது அவை ornamental அணைக்கட்டுகளா? இதைப்பற்றி நான் முன்பு எழுதி இருக்கிறேன். இருக்கிற அணைக்கட்டுகளிலே ஆங்காங்கு மணல் போக்கி கடைசியில் வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்தக் கடைசியிலும் அந்தக் கடைசியிலும் வைக்கிறார்கள். மத்தியிலே மணல் சேர்ந்து விடுகிறது. பிறகு தண்ணீர் எப்படி நிற்க முடியும்? ஆகையினால் regulator கள் கட்டி தண்ணீர் வரும்போது அதைத் தூக்கிவிட்டால் அந்த மணலை அடித்துக் கொண்டு போய்விடும். அதற்குத் தகுந்த முறையில் அணைக்கட்டுகளை அமைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நமக்கு ஜலம் கிடைக்காது. கிடைக்கிற ஜலம் வீணாகப்போகும். இதை எல்லாம் engineering skill என்று சொல்லி கட்டிக்கழித்து விடுகிறார்கள்; common

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்] [4th March 1964

[illegible] -ஐ உபயோகப்படுத்துவது இல்லை. என் கிட்டே அனுப்புங்கள். நானும் எழுதுகிறேன். அதற்காக நான் சொல்லவில்லை. யோசித்துத் தகுந்த முறையில் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.

நாட்டிலே Primary education complete failure. கிராமங்களில் basic education என்று ஆரம்பித்தோம். எங்கேயாவது basic இருக்கிறதா? யாருக்காவது தெரியுமா? Director of Public Instruction என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதோடு தீர்ந்து போய் விடுகிறது என்று கருதுகிறார்கள். நீங்கள் எல்லோரும் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் போகிறீர்கள். அங்கே 'பேஸிக்' என்ன இருக்கிறது? இல்லாததை இருப்பதாக ஏன் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும்? அதை எடுத்து விடலாம். High School -கள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. எவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்களில் teacher -கள் இருக்கிறார்கள் என்று என்னுடைய நண்பர் நேற்று கேட்டார்கள். நீங்கள் quantity காட்ட வேண்டுமென்று கருதுகிறீர்கள். அதற்காக எவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்கிறோம்? அதில் என்ன பயன் இருக்கிறது என்று பார்க்கிறது இல்லை. 30 கோடி ரூபாய் கல்விக்குச் செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 30 கோடி ரூபாய் பயனற்ற முறையில் போகிறது. அதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியுமா? அதை எல்லாம் நான் சொல்ல வேண்டியது இல்லை. சில இடங்களில் நன்றாக நடக்கிறது. பெரும்பாலான இடங்களிலே பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று நீங்கள் தான் பார்க்க வேண்டும். பால் பவுடர் வருகிறது. எங்கே போகிறது? அதையும் போய்ப் பாருங்கள். எந்த shop -லே வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம். இதற்கு என்ன செய்வது என்று எனக்கே தெரியவில்லை. இந்த முறையில் அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டு இருந்தால் எந்தக் கட்சியும் நடத்த முடியாது. யார் வந்தாலும் சரி. நாங்கள் நடத்தினாலும் சரி, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நடத்தினாலும் சரி, யாரும் சரியாக நடக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறது இல்லை.

எலெக்ஷன் வந்தால் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ரௌடிசமா இப்போது நடக்கிறது? இப்போது தேர்தல் நடக்கிறதைப் பார்த்தால், முந்தி French Government நடக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. இந்த முறையிலே நாம் Law and Order எப்படி maintain பண்ண முடியும்? எல்லோரும் இளைஞர்களாக இருக்கிறீர்கள். நான் ஏதோ சொல்லுகிறேன் என்று நீங்கள் கருதலாம். இன்னும் 4, 5 ஆண்டுகள் போனால் பழைய French Government மாதிரி நடக்கும் போல இருக்கிறது. அந்த முறையில் அரசாங்கம் நடந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. கல்வியைப் பற்றி மாத்திரம் நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் அநேக விஷயங்

4th March 1964] [திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்]

கள் இருக்கின்றன. பேசிக்கொண்டு இருந்தால் என்ன பிரயோஜனம்? எல்லோரும் திட்டுகிறார்கள். நமக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது.

நேற்று திரு. சம்பந்தன் பேசினார். கொஞ்சம் Parliamentary language உபயோகப்படுத்தி இருக்கலாம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: நான் பேசியது கொஞ்சம் கூட Parliamentary Language -க்கு முரண்பாடு ஆனது அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். அது Parliamentary language அல்ல என்றால் நான் அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்: அரசாங்கத்தில் அநேக தவறுகள் இருக்கலாம். அரசாங்கத்தில் அநேக குறைகள் இருக்கலாம். அதை எந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்மா அந்த முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நேராக attack செய்வது என்றால், நல்லது அல்ல. இங்கேயே இப்படி நடந்தால் வெளியே என்ன நடக்காது?

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: அளவு கடந்து போகும் போது அதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி செட்டியார்: நான் கொஞ்சம் வயது ஆனவன். நான் இளைஞனாக இருக்கும் போது இப்படிப் பேசி இருக்கலாம். நாள் ஆக ஆக அனுபோகத்தில் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை கவனித்து நல்ல முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I thank you for calling me to speak at this stage because I may not be able to be present here for the next two or three days. When the budget was presented by the Hon. the Leader of the House on behalf of the Government, I felt a certain amount of relief because I appreciated the fact that the budget which was presented was a budget which conferred a great deal of benefit on certain sections of the people that fully deserved it and yet the budget did not cast any heavy burden on other sectors. While this feeling was still on, within a few hours we had to listen to 3-40 p.m. the broadcast of the Central budget which was presented in a manner which brought about a great deal of depression in the minds of some people, at any rate. May be the Central budget is a budget which has got to be framed under certain circumstances. But as the Leader of the House has once said, we are all citizens of India and not citizens of any particular State and therefore it is that we feel that the burdens cast upon us, whether by the Centre or by the State Government, are burdens cast on the citizens of India. Let me refer to some of the peculiar features of the Central budget which we citizens have to take note of. In the first place, it is a matter of surprise to most of us, painful

surprise in some respects, that this budget should have been presented in a manner that gave grave doubts to some of us as to the policy that ought to be followed in regard to the finances of this country in the presentation of a budget. Sir, it may be said that there has been a certain difference of opinion between one Minister and another Minister. I quite concede the possibility of such being the case. I also concede the possibility that a certain measure that might have been imposed might, under varying conditions and in the light of experience, have to be changed. But, Sir, when this budget is presented, I take it that it is presented with the full concurrence of the Cabinet, at any rate, with the full concurrence of the Prime Minister, and when the same ruling Party is there to guide the destinies of this country, it is surprising to me that there have been so many changes within these few years, and that this game of battledore and shuttlecock has been in evidence much to the surprise and concern of the tax-paying public, for one never knows under these circumstances whether the Government have a policy in regard to taxation or whether it is the individuals who dictate that policy according to their predilections. I need not dilate on this point further.

The expenditure tax which was removed only recently has been re-imposed by the Finance Minister. The Compulsory Deposit Scheme which is not even a year old has been radically changed. In some respects it is a welcome change because the scheme has not been introduced with regard to a large section of the people and, to that extent, they have been relieved; I welcome that. It is only for those who get an annual income of Rs. 15,000. But when this Compulsory Deposit Scheme has been removed, a new form of taxation has been introduced. According to present trends, if one has a certain amount of money derived from any property, there may be no question at all of how it will affect the particular tax-payer. In a large democracy where undoubtedly the voting power is with 80 or 90 per cent of the people, who are the have-nots, anything is possible. Therefore, this tax which has been put on those with an annual income of Rs. 15,000 and over need not be considered as a burden on the poor.

The Gift Tax and the Estate Duty have been considerably increased and I have no doubt that these things will be shown as great achievements for bringing about that form of democracy which goes by the name of 'Democratic Socialism', the implications of which neither the authors nor the people would appear to fully comprehend.

I do not know of any democracy in any country where such a variety of taxes are levied on different sectors, more particularly on those who are supposed to belong to the so-called affluent society. But the paradox is there that the backdoor affluent society grows while the relief afforded to those who require it is not commensurate with all the broadcasts that are heard and the vehement criticisms that are made on the various strata of society.

Let me examine a few items of the proposed taxation measures. The Finance Minister proposes alterations in the gift tax with the lower limit of Rs. 5,000 and the slabs proportionately increased. The wealth tax is to be revised. The expenditure tax has been re-introduced and the estae duty has been sharply increased to an extent unimaginable in any form of democracy.

Let me deal with the revision in regard to estate duty. From Rs. 50 lakhs the figure has been reduced to Rs. 10 lakhs for a rate of duty which is increased to 40 per cent. All this is done when we are suffering under inflation. Many things that were bought in a former age or in a former decade are now supposed to be worth four or five times the value and there is no doubt that the rupee has greatly depreciated. Economists tell us, politicians tell us and everybody says that there is depreciation of the rupee. I should like to ask what he effect is. In other words, if a person had bought a house or some property at a time when that property was probably worth about a lakh of rupees, that property will now be estimated at Rs. 5 or 6 lakhs and the tax on that property would be proportionately fixed. Similar is the case with regard to other properties. The result of all this will be that many a person will have to sell all he can at a time when nobody will be prepared to buy and families will be ruined. I agree that during the last ten years the Government of the day have decided that there should be no sort of family ties and that the old joint family system should be rooted out because certain persons who lead the continental form of life are against it and, therefore, there is no concern whatever so far as the joint family is concerned. Now it is not even the family; the husband cannot give a gift to his wife unless proportionately he satisfies the greater authority who is the controller. But, apart from all this, what is the result if within a period of ten years and within a period of two years you increase the slab on estate duty to that extent? I am old and I should not be surprised if my sons or grandsons wish that I had died earlier so that the estate duty, at any rate, is not levied. (Laughter). I am not exaggerating. It is exactly what is taking place. Hon. Members have no time to read these things and I would certainly suggest careful consideration of these things. What is this estate duty? I know estate duty has been brought about from other countries. But would you be surprised to know that if a person had died in January, the issues escape the estate duty? This pplies to landed property as well as house property. If this is "Democratic Socialism", well, I must confess it is democracy in a different form.

Sir, let me draw the attention of the House to a very illuminating leader that has been published in one of our leading and sober dailies "The Hindu", which has been in existence for many decades. I have a copy of that. I read and re-read it with great profit, but not with pleasure, because the facts that have been stated there are such that anybody interested in the welfare of the people will see that this sort of unfortunate trend is not in the best interests of the country.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th March 1964

My Friend, the Deputy Leader of the Opposition, was asking me why there were many cases of heart attacks. May I reply to him that if he studies the Finance Minister's statement of policy, he will find the answer? I am not exaggerating. People have been shaken by the vehemence of the taxation policy of the Centre so that anybody thinks that the socialistic pattern of
1-50 p.m. democracy or Democratic Socialist, whichever way you may put it—I do not know the difference between the two and I understand neither—Will result in a painful and quick course of extermination of the citizens of India belonging to certain categories. Let me make it very clear that I am not affected by this estate duty. You may be surprised. Realising long before what will come about when this Party came into power, I settled my affairs peacefully so that I might not have any heart ache of that description. I am speaking of the hundreds of thousands of people who committed no sin except that their property had been kept safe and given in charity. They have given more in charity than the Government have ever given under their so-called welfare policies. I am talking of the Central Government. Sir, in a significant monograph on majority rule and minority rights an American Historian quotes the arguments advanced by the famous economist, John Adams, in his book ' Defence of the Constitutions of Government of the United States of America '. He states:—

' If the majority were in control of all branches of the Government, debts would be abolished first, taxes laid heavy on the rich and not at all on the others and at last downright equal division of everything will be demanded and voted. The idle, the vicious, the intemperate, would rush into the utmost extravagance, sell and spend all their share and then demand a new division of those who purchased from them. The moment the idea is admitted into the society that property is not as sacred as the laws of God, that there is no force of law and public justice to protect it, anarchy and tyranny commence.'

He continues—

' It is of great importance in a Republic '

and we feel we are in a Republic, at least we are told we are in a Republic, ' not only to guard the society against the oppression of its rulers but to guard one part of the society against injustice to the other part '. Comment is needless.

I can only hope that people will realise before it is too late that expropriation of property is not the way to equalise opportunities for all and do justice to others who require it. There are many other ways to do it and it is only the Government which has no imagination that thinks of expropriatory measures. And if they do think only of expropriatory measures, I wish, once for all, they will do away with all clauses and say : ' Whatever you earn above a thousand rupees a month, that would go to the State '. Then there will be no necessity to have a gift tax, to have a wealth tax and an estate duty. Sir, I have touched on a sore

4th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

point but I hope the House will excuse me for that. I was so deeply concerned in the last four or five days and so, I felt I ought to give expression to these views.

One of the main things with which we are all concerned—my hon. Friend opposite referred to it—is education. I am glad that the policy that the Hon. the Education Minister has at present adopted is a policy which, I hope, will bear fruit. For a decade before he assumed charge—I have to state with regret the education policy of the Government was one of great concern to all interested in the future educational development of the State. It is unfortunate that decisions were taken irrespective of any consideration for the advice given by educational authorities. Not only has this been the case but these decisions were also sought to be accepted by the other States in the Zone, so that to-day there is considerable confusion in the States in the region on account of the precipitate and ill-advised acceptance of the so-called pattern of Madras of those days. The main argument for that was finance. It was said : ' We will save finance if we reduce the eleven-year school course into a ten-year school course '. The other argument was that I ermember this very well bcause I participated in endless discussion on this matter— " while in some States you have ten-year course, why should we have the eleven-year course? Are our boys in Southern India, particularly in Madras, less intelligent to undergo a eleven years' course? I am glad that after careful consideration and reflection, the Government have now realised that the pattern of the eleven years' school course with an additional year in the University before leading on to the three-year degree course is the one which is fundamentally sound and practical. With the large number of high schools, nearly 2,000, it is impossible to add one more year to the school course. There are neither qualified teachers nor sufficient laboratory equipment nor even room for the additional class to be added on. I have seen several schools. All that I can say is that they require considerable improvement, and could not be recognised as schools, if the pattern of the Matriculation schools of the University were to be adopted. I hope and trust that these requirements with regard to schools, with regard to the teachers, with regard to the equipment, with regard to accommodation and more particularly with regard to the number of pupils that ought to be admitted into any one year or class will be taken note of. Forty is the maximum in any Matriculation school and it cannot be exceeded under anybody's orders. Even the University is powerless to ask for one more. If this reformation of the school had taken place ten years ago, in the year 1952, when, under the previous Ministry a Committee had been appointed, and if those recommendations of the Committee had not been negatived by the heads of departments in a vigorous manner, supported no doubt by the powers that be, we might have made some progress. It has to be recognised, Sir, that at the end of the school course there are greater openings for further education and, therefore, the eleven year course with one year in the University leading to a three-year degree course is the only practical solution to the problem.

Sir, people have been toying with the idea that the Pre-University course may be of a two years' duration. I know that certain neighbouring Universities have suggested that. All that I can say is, if the experiment succeeds, which I doubt very much, it may be something. But knownig the condition of the colleges here and in the other Southern States, I can only say that the introduction of a two-year pre-University course will mean the ruin of the three-year degree course and more particularly of the post-graduate courses. For, after all, what is the object of education? It is not merely to give a background to a majority of the students, but to produce those people who will in a constructive way help in the profession or otherwise contribute to the success of the nation by their intellectual endeavours.

Sir, the Hon. the Chief Minister has stated that education up to the secondary level will be free to all boys and girls. This measure will certainly be commended by most people and, as a citizen of Madras, I am happy that ours is the first State to achieve this. But there are certain difficulties in it which we must realise. The main point is that generally free education leads to a certain lowering of the standards in schools and it is up to us to maintain these standards. There are at present certain schools which have been opened by the Central Government, when they have no right to open such schools, and when the Constitution definitely says that they cannot open schools. But the Central Government, as the hon. Member Sri Ramaswamy Reddiar pointed out, thinks that it has got the power to do what it likes. A more arbitrary form of Central Government has never existed in this country even in the days when a foreign regime was ruling over us. I can prove this quoting chapter and verse. This is a very wrong thing. We should take steps to make this quite clear to the Hon. the Minister for Education at the Centre when he comes here. Unnecessary, arbitrary, ill-thought out proposals from the Central Government in regard to education, I feel, must be resisted by the State Minister concerned and they should be told that they can go thus far and no further. I do not think they are like the monarch who asked the waves of the sea to stop. (An hon. Member: Education is a provincial subject). Absolutely, yes; education at the College level and the University level, except certain branches of higher education and research. That is why they want to make it a concurrent subject so that they can dictate the policy to the people here. I know what education is. I have travelled through the length and breadth of India studying educational problems. With that knowledge I can say: 'For goodness' sake, whether we are backward or not, even if we are supposed to be very backward, let us keep to our principles and our policies and not yield on this question. I know that the Hon. Minister has categorically stated that he is not in favour of this.

Sir, there are managements which have done excellent work, missionary managements, Trusts, Hindu institutions like the Ramakrishna Mission institutions, and others are doing very

good work, and I am anxious that the traditions in such schools and the standards that these managements have tried to impose should be supported. In what manner this can be done, I am not in a position to state now. But I can say this. I would request the Hon. the Minister for Education to call for a small committee wherein there will be representatives of the institutions and discuss with them these problems, because, they are as much interested in the standards of education, as I know the Hon. the Education Minister is. Sir, I have to say, in this connection, that very shortly a conference of Chief Ministers is to be convened to discuss what is called the language issue. These conferences have become the order of the day. Every month two or three conferences are held. Every time the Minister at the Centre looks up and sees that he has got a couple of days free, he calls for a conference of the Chief Ministers or the Education Ministers. Well, that is how the Government is being carried on. So far as this State is concerned, after a great deal of discussion, we have adopted the three language formula in our own way, and it has been implemented in all the schools. It has been stated in the Press that one of the chief objects of this meeting is to decide about the language issue. I regret to have to state that, with all the desire to come to some amicable understanding, the resistance and the perversity on the part of the language fanatics has increased not in this State, but more particularly in other States. It was a shock to many of us when recently some representatives in the Lok Sabha actually walked out in protest because the President would not address them in Hindi. And once again a protest from these very fanatics resulted in a situation which required Hindi being used first in the Address delivered by the President. It may seem courageous for these people to stick to this extreme position, but it has been a humiliating experience for some of us that the supreme Head under the Constitution, who is respected and revered all over the world, should have been subjected to these affronts. Is this the way they are promoting integration? Even a very mild man who dared not say 'no' to anything, felt humiliated and oppressed when this information was broadcast. Are we going to swallow it? I know and I can almost categorically give it in writing that never again will a President be from the non-Hindi areas, never again will a Prime Minister be from the non-Hindi areas, never again will the majority of the Ministers be from the non-Hindi areas, and never again will a Home Minister be from the non-Hindi areas. (Hear, hear.) I can give this in writing because I have sensed the feeling of my friends in the North who are so anxious to talk to and embrace us here. I feel that I must make this statement here because I feel that the Chief Minister when he goes to Delhi to speak about the language policy will speak out the feelings of the people in this State. We have done everything to put down agitation against the Constitution. The House has been supported. The Government have been supported in every way. But the more we humble ourselves, the greater is the tyranny that we have to suffer, and from that point of view I do give this warning that,

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th March 1964

after all, there is a limit to this tyranny and it cannot be continued. We have changed the Constitution sixteen times, and we are going to change the Constitution on the seventeenth and the eighteenth occasions. The whole of the American Constitution was not changed except probably once in twelve years or so. But we are adepts in changing the Constitution. Why should not the Constitution be changed to make an equitable sort of appeasement to all concerned—the Hindi speaking and the non-Hindi speaking States? People speak of emotional integration. Conferences are held for emotional integration. The result of it is that emotional disintegration has been the order of the day!

Sir, some months ago it was stated in the Lok Sabha that they had decided upon simultaneous translations in English and Hindi. We were happy about it. I was particularly happy and even danced on that occasion, because as far back as in 1951, I wrote to the then Speaker of the House that simultaneous translations would probably ease the situation in the Lok Sabha, more particularly for a larger number of people from the non-Hindi States and that I had seen these simultaneous translations in the United Nations Organisation. I even went to the extent of preparing a contract between one Swiss Firm and the Government of India, because all the simultaneous translations in 1951 would have cost Rs. 3 lakhs and a little more. I got a reply after three months that this would not promote the spread of Hindi and, therefore, the Speaker was not for it. Well, Sir, I do not want to comment upon it now. I shall give another instance now. When in 1956, on the invitation of the Government of India, an International Organisation, the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation, had to hold its meeting in New Delhi, one of the essential things required was the simultaneous translation in four languages. Hon. Members who have ever gone to Delhi know of that magnificent building, the Vigyan Bhavan, to which you and I owe the holding of that annual session of the UNESCO. The building was not ready till August. I am mentioning these facts because I was then in the Executive Board of the UNESCO and I had to report on the progress of the building and to ensure that the building was available. The building was completed in record time. It was only after the completion of the building, the apparatus for simultaneous translation could be introduced, and would you believe it, Sir, that after the completion of the building in August, when the conference was held in October, everything was ready for simultaneous translation in four languages, not in one place alone but in all the rooms, and to this day simultaneous translation is working in that building? I ask what prevents the Lok Sabha people from introducing the simultaneous translation especially when Parliament has accepted it, and save us from this humiliation and mental worry. I do not suppose I will ever receive an answer to this. If it is a question of persons being available for simultaneous translation, there are persons now working in the United Nations—Indians—who can very well do this job, and if only the Government give them attractive terms.

4th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

till they prepare their own persons, say, for six months, they will do this work. Where there is a will, there is a way. If there is no will, one cannot force the horse to drink. Sir, I hope and trust that the Hon. the Chief Minister will in his usual and powerful way, explain the whole position, and I am sure his voice will have a great effect on this conference.

Sir, recently, a former Minister of Education, who is now in the Central Government as a Minister, has been visiting this State and criticising the policy in regard to education that has been lowered in technical education. I through having in view been lowered in technical education. I through, having in view all the criticisms that were made against his policy when he was Minister here, he would find it wiser to refrain from interfering with matters that did not concern him now officially. Apart from this, Sir, I do feel I must protest emphatically against any Central Minister, who has not got anything to do with the department or the subject, which is primarily dealt with by the State Ministry, coming here and offering his criticism at public meetings and making it appear that the Ministry has gone astray and that when once he is gone everything is wrong here. It is a matter which ought to be taken up at the proper quarters and in the proper spirit. Although I have no objection to any Minister visiting the State one hundred times and spending thirty or forty thousand rupees generously of the tax papers money, I do hold strongly that this Government should protest against any such tendencies. It is not a question.

Dr. A. SREENIVASAN: Was he not in charge of the Education Department till recently?

Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: The hon. Member knows that better than I do.

Sir, I should like to thank the Chief Minister for taking up this question of expansion of University education and for the readiness with which he has come forward to start Government colleges. He has told us that he has provided for five Government colleges in the State. This will undoubtedly help to alleviate the situation, and with the private managements that are coming forward to open similar institutions, I hope it will be possible for the University to meet the essential demands in regard to higher education. In no country in the world can University education be given to all who want it because they want it. I have just read a report on the subject and I can state that in spite of the best efforts, it will take time for education to expand and there must be other avenues for those who pass out of the schools to get into spheres of higher education. 4-10 p.m.
There is no use of protest against our State and no use of protest even against the Government, on the part of those who have done little or nothing to expand education and have not started a single college by their unanimous efforts—let alone Corporations, municipal bodies, panchayat boards, various committees and Bar Associations in particular. It is too late in the

day for them to come forward and criticise while they have done nothing for it.

The Hon. the Leader of the House in his budget speech naturally dwelt upon a subject with which he is intimately connected. I have no hestitation in congratulating him on the dynamism which he has brought to bear on the development of the State and on the expansion of industrial facilities. The hon. Member Sri O. P. Ramaswami Reddiar said that all these were confined to the urban areas. I hope the next phase will be expansion in the rural sector. But as far as I am aware, several other centres have also been taken up for the starting of small-scale industries and for other purposes an dI think just as Madras has expanded for certain reasons, the other cities and other States have expanded in rural development in spite of, shall I say, the advice of the Planning Commission. I shall speak more about it when we take up Plans. I must thank the Hon. Minister for the idea that he has propounded that it is not the large-scale industries that will solve the problem of unemployment but that it is the small-scale industries and rural industries that will solve it. The more large-scale industries we have the more will be the headache. I have always felt that for a population like ours large-scale industries will never give relief. While in 1960-61, Rs. 18.39 crores was spent, in 1964-65, Rs 30.74 crores are to be spent for this purpose. I am not a believer in the mere figures of expenditure incurred. It all depends upon how useful it is. We are spending Rs. 600 crores on major projects. But that I will defer till we come to he plans. It is the result of the expenditure that is more important than the actual amount of money spent. At present, there is a feeling in certain quarters, more especially in the higher circles of the Government of India, that what qualifies for the success of a plan is not the achievement, mental, physical or moral, but the amount of money that has been spent, and that if out of Rs. 1,200 crores you have spent only Rs. 1,000 crores, the plan has not succeeded. A State like Madras does not believe in luxuries. For instance, this chamber is not air-conditioned. Although I was once foolish enough to suggest, Mr. Chairman, that it might be air-conditioned, I am now suggesting that it should never be air-conditioned and neither am I prepared to move out of this chamber as long as I am a Member. Let us do what we expect others to do. Let us lead a simple life. The glory of the Madras State is not the luxury that we find but the simplicity of life in the rural areas and the lessons that it has taught us.

Now, I come to a very difficult subject—Medical Relief and Public Health. I am afraid the Minister for Health has inherited a very unfortunate legacy. For the last ten years and more nothing has been done in the Medical and Health Departments, which could be accounted for as substantial. I am sorry to have to say that. She has to undo some of the mischief that has already been done. But I hope and trust that we are going to have a new chapter in regard to medical relief. I am not saying

this because I have been asked to be a member of the advisory committee which has been constituted for the first time for medical relief in Madras. But I do hope and trust that with the new spirit that she has shown, she may be able to do many things.

Hospital administration requires thorough investigation by a committee of experts. Overcrowding of hospitals is the worst ever seen.

Hon. Members will excuse me when I refer to the Deputy Leader's remark about the General Hospital that the people's impression is that it is a death-trap. I substantially agree with that. No hosp.tal in the world I have seen has got a mortuary on the main road to attract the attention of the public. I have unfortunately to go by that road and witness the mourning almost every day. The truth of the matter is that the General Hospital is the graveyard of the Public Works Department. No sensible person would have done all that it has done to make it the most congested, the most ill-ventilated and the overcrowded place that it is. If you have 1,800 patients when you have 1,200 beds and if you have an out-patient attendance of 3,500 to 4,000 to be cleared off within the hours of 7 and 10, any number of Class IV or other officers will not be able to function very effectively. Things have got to be controlled. There is the other fact also. This is a hospital where all accident cases are brought all cases of injuries, stab wounds and others are brought. Therefore, this sort of commotion takes place. I do not want to plead on their behalf, but I do feel that a thorough investigation of the administration of the hospital and the facilities that are available for the medical staff to do their proper duties, and the facilities that are available for the poor nursing staff, is necessary. The quality of the nurses and Class IV officers that are entertained should be improved. Apart from that, the Government have in a very generous manner made the General Hospital the chief place for accommodating all its officers, Gazetted and Non-Gazetted. The former Health Minister has passed a Government Order that the most costly drugs should be prescribed for these people and if they are not available they should be purchased. If this amount of attention is given to these people, I should like to know how it is possible to attend to the poor people who come there.

Sir, many reports have been submitted to the Government and I am sorry to say that I am guilty of having figured in most of them. They are all safely preserved in the archives of the Secretariat. Nothing has been done. I do agree that sometimes it may require careful consideration and sometimes it may involve an expenditure of money which may not be immediately possible. But I do hope that these things will be considered.

So far as Public Health is concerned, it is in the doldrums. Smallpox, cholera, typhoid and various bowel diseases are always our next-door neighbour. It does not matter where you live. It may be in Advar or in the less fashionable Poonamallee High Road or in other areas. I do not know what the remedy is.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th March 1964

But I hope and trust that a dynamic approach will be made by the Minister, mobilising all the forces available and making it compulsory for every single citizen of the City to adopt remedies to some extent at least.

I am greatly interested in medical education for obvious reasons. The Government of India have promised a hundred per cent grant for post-graduate medical education. I hope and trust that this will be availed of. I know that there are projects in Kodambakkam and other places that may take years to mature. I hope and trust that post-graduate medical education which is very essential for the good of the people will be promoted and I can assure the Government that there are well-qualified doctors who will readily be available for this purpose.

The Hon. the Finance Minister has stated in his Budget speech that another medical college is to be established at Tirunelveli. I wish him all success in his endeavour. But I was pained when he said that the Kilpauk Medical College would be abolished. I would implore him to see that it is not closed. It is a fine institution. It was recently well-equipped. It has a fine laboratory. A fine set of people are working there. Without much additional cost, that could be continued as the third medical college for the City of Madras with at least 75 beds. Don't overcrowd it. You will lose all the good effect of it. I do not think it will cost the Government much more because in any case the hospital facilities will have to be continued. Whatever other places may be selected for medical colleges, I feel that the Kilpauk Medical College has a place and, even if the General Hospital is to be developed, I think this can do even now much more substantial work.

4-20 p.m.

Now, Sir, I come to the field of local self-government with some trepidation. I am afraid the Hon. Minister has got a very heavy responsibility. It is true that, unfortunately, politics has come to stay and the municipalities are now at the mercy of this party or that party. Three things, however, have got to be kept in view. Firstly, extreme vigilance on the part of the Government so that misuse of the funds of the local bodies may be prevented whether it is in the Corporation, or in the municipalities or in the panchayats or any other agency. Whatever party may be in the majority, the services should not take advantage of the differences and try to exploit. I must confess that the least efficient of the services in the State are those employed in the local bodies, and I do not exclude the Corporation. Nothing moves there. I can only refer to the water pipes that are being laid in the metropolis. Is there any country in the world where a more primitive method of laying the pipes is adopted? Can we not get expert advice? In a small stretch of road in the Poonamallee High Road—it is not even a hundred yards—the work of laying the pipes was taken up more than a month ago and I do not know when the work will be finished. I may be permitted to state that, at this rate, the work of relaying the water pipes in the City would completed by the year 2200 A.D. I am sorry to say that this is not an exaggerated statement from the progress I have seen everyday.

4th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Nobody is there except a handful of workmen, who do not know what to do, and who sing the same old song 'Eleloh, Elelon' to place the pipes in position. Is this the method to be adopted in the 20th century to lay the pipes? Could we not get better advice than that? The amount of delay, inefficiency and neglect is something phenomenal. What does it matter which party is in power? I suggest that the Government should have enough power, if it has not got the power already, to take over the administrative responsibility. Let any party rule. It does not matter. I, therefore, suggest that the Government should bring in a measure by which, as they now post the Commissioners, they will be able to post the Chief Officers as the Engineer, the Health Officer, the Water Works Engineer, and the Revenue Officer. Only then the local body politics will have some method of improvement.

Sir, now let me come to transport. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: What about corruption?) That is the disease which is there from the Himalayas to Cape Comorin. (Laughter) Let me now refer to transport. May I invite the attention of the Hon. the Minister for Transport to the many articles that have appeared in the Press? Not a day passes without some incidents reported in the City of Madras and in many other cities of this State. In the highways innocent lives are lost. Bread-winning persons are crushed to death. Children going to school are killed or are injured. Workers going to their places of duty never reach there because they are caught between the wheels of the lorries. I have raised my voice against this danger times without number. I remember, when this House held a session in Ootacamund, I moved a resolution on the subject and I was told in reply that everything would be looked into. But nothing has happened to control the situation. In fact, it has become much worse. The speed of the lorries has increased tremendously. Nobody cares for anybody else. There is no light at all in the vehicles. There is no question of a trained man driving the lorries. It is only the cleaner who wants to practice on humanity that drives these lorries. This is a fact. And, Sir, when some accident occurs, we are told that an accident occurred, the cleaner or the driver was arrested and so on. And what happens finally nobody knows. But I understand that these people are let off with a fine of a hundred rupees, a very, very severe punishment for the loss of life in a over-populated country. Sir, I think it ought to be a rule that lorries should not speed at more than 20 miles, that there should be proper drivers for these lorries, that only trained drivers should drive, that the lorries should never be overloaded and that they should be allowed to run only in the proper tracks. It is now the rule for lorries and buses to run in any track they choose. I won't say it is so with the pleasure cars, because owners are afraid that their cars would be damaged. At least I am afraid very much. I bought my car in the year 1952 and though quite old, it is still running. And, therefore, I ask my driver to be very cautious. But my caution does not protect me. The other man comes and bangs at me and I have always to be careful. Sir, I say that something should be done by the Government to prevent all these

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th March 1964

hazards. Why is it that the speed limit has not been observed? I remember the days, seven or eight years ago, when in Poonamallee High Road itself there used to stand two policemen, one watching from my bungalow and another watching from a bungalow a hundred yards away, checking the speed of the vehicles and arresting it. It almost appears that we have allowed the city to be in the hands of these people, the lorry drivers, the taxi drivers and even the bus drivers.

Sir, I have just a few more words to say and then I shall finish.

I am glad and I congratulate the Government on the many social security measures that have been adopted without the fantare and the drama that go with such measures in other parts of the country. We are giving old-age pensions. We are now to increase the pension payable to people in the last grade of the Government service. We are going to give pension to the widows. I hope the appeal of my hon. Friend, Sri Krishnamoorthy will be taken note of so far as the teachers are concerned. We are giving mid-day meals and free education up to the XI standard. In many respects, therefore, the Government deserve to be congratulated. If I have offered any criticism, it is because the more they do, the greater is the expectation of the public. And from that point of view it is a healthy sign that we criticise the Government.

4-30 p.m. A good deal has been spoken about the foodgrain position. My hon. Friend has referred to it. After so many years of food grain policy, we are in the position of having to import about a thousand crores of rupees worth of foodgrains from other countries. We do not want to help our farmers but allow the money to go to some other States. Why should not that money be utilised for the betterment of the farmers and for better cultivation here? Instead of more lands being brought under cultivation and more facilities being given under the hydro-electric projects, a more intensive cultivation and a better supply of fertilisers should be attempted. I think that the foodgrain policy adopted for the last ten years dictated by slogans from the Centre has proved a dismal failure (Sri O. P. Ramaswamy Reddiar : Agriculture is a provincial subject.) Everything is provincial, but there is the Parliamentary Board which exercises control. All that I can say is that this parcelling of lands was one of the greatest mistakes. They said " Five acres and a cow ". There is neither the cow nor the five acres. How is the poor peasant to get all the amenities required for cultivating even that five acres of land? I entirely agree that the cultivator should get adequate compensation. Let him get 80 per cent of the produce. I will not stand in his way. But is the cultivator in a position to improve his land, to get the manure, the fertilisers, the proper seeds and to look after his land? Even now it is done, of course, by the combination of several villagers. There was nothing so radically wrong with the so-called land-owner, misnamed landlord, if he had a larger amount and could reasonably see that the land was cultivated and the farmers paid adequate compensation for what they did. Apart from that, what we have

4th March 1964] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

been doing all along? We have imposed Agricultural Income-tax and Super-tax on agricultural lands. We have parcelled out our lands and prepared house-sites in the place of agricultural lands. Sir, there was an Act passed in 1951. The misfortune of being a Member for a long time is that memories cannot unfortunately be easily lost. My friend Mr. Kala Venkata Rao was then the Minister. An Act was then passed saying that no agricultural land should be built upon as house-sites. To-day it is the agricultural land that is sold as house-sites, because the man is not able to cultivate it and he has no control over it.

DR. A. SREENIVASAN : Factories are erected.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I do not mind where factories are erected. But the agricultural land of the country should never be dissipated from its proper place. Well, Sir, when I came to Madras in January 1903, Mylapore was smiling with agriculture crops. My hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar may remember it.

SRI K. BALASUBRAMANUA AYYAR : We got paddy also.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Many other good things also. What I am saying is that, when the Government once pass a law they must stick to it. My hon. Friend was asking about that notorious Bill which I had the misfortune to move and get it passed through the support of the Leader of the House—the Preservation of Parks, Playfields and Open Spaces Act. What has happened? Exactly the reverse of all that I have said has happened. Spurtank has been built upon. Is it not a violation of that Act? That famous place which was supposed to be a site for the Tagore Theatre, with an extensive compound, is now full of houses—no doubt very good houses, and our Police Force are stationed there. If the Government do not want to observe the law that they themselves have passed, why not scrap it, and say " No, this law is not operative; let us do away with it." ?

Sir, hon. Members have referred to the difficulties of water supply, transport, etc. There is one thing for which I am most greateful to the Hon. the Chief Minister, and that is the statement in his Budget speech about the State trading in foodgrains. He has categorically stated, Sir, " There is no need for Government to take over trading in foodgrains. Such a course of action may cause hardship to the farmers." I entirely agree with him. This is not the time when I shall elaborate on the State Trading Corporation. I will reserve it for another occasion. But I think the Hon. the Chief Minister deserves our thanks and should certainly be supported in every way. State trading in foodgrains will ruin the poor farmer.

Sir, I do not propose to take up much of your time. I am most greateful to you for giving me this indulgence. We are living in times of great peril. At one time the peril seemed to be far away. We were dreaming that it was in Europe or probably in Russia. To-day the peril is on our borders. Our borders are by

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [4th March 1964

no means safe and we are surrounded by forces none too friendly to us. In fact, we have many inimical forces and not too friendly powers to surround us. This is the position after 15 years of independence. I am not exaggerating. Any one who follows the events and who goes and sees all that is taking place in the different international organisations, will realise that unfortunately good as our heart was and good as our intentions were, the response has been very poor.

Sir, let us not be lured away by power or position, by finance or slogans. At this time, the achievement of unity, the pursuit of a common goal, the preservation and promotion of our hard won Independence, and the promotion of the interests of all on the principle of justice, equity, and fairplay should be our goal. May Divine Grace be given to us to conduct ourselves well in these matters. I do not know whether I will have more opportunities to speak, and so I want to thank the House for the patient hearing given to me. My object is not to criticise but only to pour forth my feelings from a heart which is none too happy.

* **திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் :** கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபை முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1964-65-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாகக் கூறப்போனால் இது ஒரு அற்புதமான திட்டம். இதைவிட மத்திய அரசாங்கத்திலுடைய திட்டம் அதியற்புதமானது என்று கூறவேண்டும். இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே பற்றாக்குறை 3 கோடியே 34 லட்சமாகும். இதற்காக ஏழைகளை பாதிக்கும்படியான புதிய வரிகள் போடப்படவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் ஒரு சில விஷயங்களைக் குறித்து அவசியம் இங்கு பேசவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது நிதி நிலைமையைப் பற்றி பலர் பலவிதமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். வருவாய் அதிகமாக வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் கூறினார்கள். வரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சிலர் கூறினார்கள். இந்த நிலையிலே இன்னும் சிலர் மதுவிலக்கை எடுத்துவிடவேண்டுமென்றும், கள்ளுக்கடையை மறுபடியும் திறக்க வேண்டுமென்றும் அதனால் ஏராளமான வருமானம் வருமென்றும் அதைக் கொண்டு நாட்டுக்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்கலாமென்று கூறி வருகிறார்கள். அதில் குறிப்பாக ஒரு சிலர் அதற்காகப் போராட்டம் நடத்தப்போவதாகவும், அதற்கான திட்டம் போட்டு அதை நடைமுறையில் கொண்டுவரப் போவதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

4-40 p.m. **திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் :** கள் குடிக்கவேண்டுமென்பவர்கள் அதையே சொல்லி எலக்ஷனுக்கு வந்துவிட்டார்களே.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில் கள் வேண்டுவோர் சங்கம் என்று வைத்துக் கொண்டு தேர்தலில் நிற்க ஆரம்பித்தார்கள்; அவர்கள் கதி என்னவாயிற்று? எட்டு திக்கிலும்

4th March 1964] [திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

அஷ்டதிக்கு பாலகர்கள் மாதிரி 8 பேர்கள் போட்டி. போட்டியிட்டவர்கள். கடைசியில் டிபாசிட் தொகையைக்கூட அவர்கள் வாங்கவில்லை. பரிதாபகரமாக தோல்வி அடைந்தார்கள். இந்த நிலையில் யார் கள்ளை விரும்புகிறார்கள்? எந்த மக்கள் விரும்புகிறார்கள்? அதற்காக ஏன் சங்கம்? மேலும் வேலியே பயிரை மேய்வது போல, மக்கள் பாதுகாப்புக்காக இருந்துவரும் போலீஸ்காரர்கள் சிலர் சாராயம் காய்ச்சுவேன், மதுவைக் கொண்டுவருவேன் என்று கூறிக்கொண்டு பகிரங்கமாக மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறப் போவதாக முன்வந்துவிட்டார்கள். இது வேடிக்கையாகவும் விந்தையாகவும் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் காந்தியினுடைய கொள்கையின்படி நடத்தப்படுகிற அரசாங்கம். காந்தி அரசாங்கம் என்றால் ராமராஜ்ய அரசாங்கம். அதாவது மக்கள் நல்வாழ்வுக்குரிய அரசாங்கம். அதில் காந்தியின் கொள்கை என்ன? காங்கிரசினுடைய கொள்கை என்ன? கதர், தீண்டாமை ஒழிப்பு, மதுவிலக்கு, இந்த மூன்று தாரக மந்திரங்கள்தான் காந்தி அவர்களுடைய கொள்கை. அதுவே காங்கிரசினுடைய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையில் முதன்மையான மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அழிக்க வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே, ராமராஜ்ய ஆட்சியிலே, கிராமராஜ்ய ஆட்சியிலே, உடனடியாக இதை காங்கிரஸ் அரசாங்கமே கவனித்தாக வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்களிலேயே சிலர் மறைமுகமாகவோ நேர்முகமாகவோ மதுவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அப்படி விரும்பினால் அது தகாத, நீதிக்குப் புறம்பான காரியமாகும். காந்தியினுடைய கொள்கைக்கு விரோதமாகச் செய்கிற பெரிய குற்றம். அப்படிப்பட்ட செயல் மீண்டும் காங்கிரசில் வந்தால் மதுவிலக்கை எடுத்துவிட்டு மதுவை கொண்டுவருவது என்று இந்த அரசாங்கத்தில் வருமானால் என்னைப் போன்றவர்கள் இந்தக் காங்கிரசில் இருந்து வருவதா? அல்லது, காங்கிரசிலிருந்து விலகி விடுவதா? என்ற பிரச்னை ஏற்பட்டுவிடும். காந்தியினுடைய கொள்கைப்படி நடக்கிற ஆட்சி என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய அரசாங்கத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரிகளாக இருந்தவர்கள் சிலர் கூட, எப்படியிருந்தால் என்ன, என்ன வைத்தால்தான் என்ன என்று கூறிவருகிறார்கள். நல்ல வேளையாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை ஆகையால் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு பரிகாரம் தேடவேண்டும். சட்ட சபைகளிலுள்ள எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுடைய கமிட்டி ஒன்றை உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும். ஆங்காங்கு பிரசாரம் செய்ய இன்றே முயற்சி செய்ய வேண்டும். முளையிலேயே இதைக் கிள்ளியெறியவேண்டும். எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இங்கு இப்போதில்லை. கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது அவர் பேசும்போது மதுவை மறுபடியும் கொண்டுவருவதுகூடாது என்றும், அதை எதிர்ப்பதற்கு என்னுடைய முழு ஆதரவும் உண்டு. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மதுவிலக்கை எடுத்து விடக்கூடாதென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறினார். இதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

[4th March 1964

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : தைரியமாக யாரும் குடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லமாட்டார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : பஞ்சமாபாதகங்களில் ஒன்று மது. கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் இந்த ஐந்தும் முதன்மை யானது. பொய் சொன்னால் ஒரு குற்றம், கொலை செய்தால் ஒரு குற்றம், காமச் செயல்களில் ஈடுபட்டால் ஒரு குற்றம், களவு செய்தால் ஒரு குற்றம். ஆனால் மதுவை அருந்திவிட்டால் அவன் பொய் சொல்லுவான், கொலை செய்வான், காமச் செயல் புரிவான், களவு செய்வான். ஆகவே, மற்ற ஐந்து மாபாதகங்களுக்கு காரணமாவது மது. 'குடிப்பதைத் தடுப்பதே கோடி கோடி புண்ணியம், அடிப்பினும் பொறுத்து நாம் அன்பு கொண்டு வெல்லுவோம்' என்று ஒரு கவிஞர் கூறினார். தற்போது வேலியே பயிரை மேய்கிறது; காய்ச்சினால் தண்டனை என்று சட்டமிருக் கிறது. ஆனால் சட்டம் தெரிந்தவர்களே சட்டத்தை மீறினால் அதிகமானத் தண்டனையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் பிரயோஜனம் இல்லை. கிளர்ச்சி பெரிதாகிவிடும். தற்போது பலர் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். குடிக்கிறவர்கள் சிலருக்கு பர்மிட் கொடுக்கிறதே அரசாங்கம் ஏழையாகிய எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா மது குடிக்க என்று கேட்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் குடித்தால் குடிக்கட்டுமே. நமக் கென்ன? அவர்கள் செலவு செய்ய அவர்களுக்குப் பணம் இருக் கிறது. வறுமை இல்லை. அதனால் காசில்லாத ஏழையும் எதற்காக கெட்டுப்போக வேண்டும்? மதுவை அருந்தி மதி கெட்டுப் போக வேண்டும்! சாராயம், கள்ளுக் கடைகள் வந்துவிட்டால் அரிஜனங் களுடைய நிலைமை என்னவது? 100-க்கு 75 சதவிகிதமுள்ள பிற் பட்ட மக்கள் என்னவது? இந்த மாகாண ஜனத்தொகையில் சற்றேறக்குறைய 3½ கோடியில் 2 கோடி மக்கள் அரிஜனங்களும், பிற்பட்டவர்களும் நிறைந்த இந்த தேசத்தில் அவர்கள் நிலை என்னவது? ஒன்று உதாரணத்திற்கு கூறுகிறேன். சேலத்தில் விக்டோரியா மார்க்கெட்டுக்கு இடையில் இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பு அங்கு ஹரிஜன் குடிசைகள் அதிகமாக இருந்தன. அங்கு அப்போது குடிசைக்குள் போனால் குடிசையிலிருந்து ஆகாயத்தி லிருக்கிற நட்சத்திரங்களை எல்லாம் பார்க்கலாம். அந்த நிலைமை யில் குடிசைகள் இருக்கும். குடிசைக்குள் பார்த்தால் உடைந்த பானைகள் இருக்கும். அங்குள்ள பெண்மக்கள் தலையில் எண்ணெய் இல்லாமல் பரட்டைத் தலையோடு காட்டேரி மாதிரி இருப்பார்கள். கிழிந்த புடவைகள்தான் கட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். இப்போது அங்கெல்லாம் போய்ப் பார்த்தால் குடிசைகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும். குடிசையில் எல்லாம் பித்தளை சாமான்கள் தான் இருக் கின்றன. வருஷத்திற்கு ஒரு முறை குடிசைக்கு ஓலை போட்டுக் கொள்கிறார்கள். நல்ல புடவையை உடுத்திக்கொள்கிறார்கள். நல்ல ஆகார முறையில் இருந்து வருகிறார்கள்.

4th March 1964] [திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

(Deputy Chairman in the chair.)

தற்போது கள் விரும்பக் கூடியவர்கள் முன்பு இருந்த மாதிரி யான காட்டேரி வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு விரும்புகிறார் 4-50 p.m.
களா? அதற்காக சட்டத்தை தளர்த்து விடுவதா? கூடாது. சட்டசபையிலே இருந்து கொண்டு அரசாட்சி புரிகிறோம். காங்கிரஸ் ஆட்சி புரிகிறது. யாரும் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று சாவதானமாக இருக்கலாமா? இருக்கக் கூடாது. நாட்டிலே ஒரு கட்சியை சேர்ந்த பெரியார் கூட போராட்டம் நடத்தப் போகிறேன் என்கிறார். கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு ஒரு போராட்டமா? இது பேயாட்டம்! எது பேசினாலும் அது மக்கள் விரும்பக் கூடிய பேச்சாக இருக்க வேண்டாமா? மது கெட்டது அது மதியை கெடுக்கிறது என்று 20 வருடங்களுக்கு முன்பு சட்டசபையில் சொன்னோம். அக் காலத்தில் மதுவால் நமக்கு வரக்கூடியது 13 கோடி ரூபாய். மொத்தத்திலே பட்ஜெட் 50—56 கோடி. மதுவினாலே ஏழை மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வறுமையில் இருந்தார்கள் அதற்கு பரி காரமாக tea கடை நிறைந்து இருக்கிறது. சினிமாக்கள் கொஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மக்கள் ஏதோ கொஞ்சம் ஓய்ந்த நேரங்களில் தமாஷாக்களில் ஈடுபடவும் சினிமா பார்க்கவும் விரும்புகிறார்கள். அதற்குக் கூட இப்பொழுது எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சினிமா ஒழிப்பு போராட்டம் என்று ஆரம்பிக்கிறார்கள். என்ன ஐயா, இதிலே தவறு, தணிக்கை போர்டு இருக்கிறது. வேண்டாத பகுதியை அவர்கள் வெட்டி விடலாம். நல்ல படமாக எடுப்பதற்கு சினிமாவில் ஈடுபட்டவர் களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். ஒரு சிலர் வேண்டு மென்றே போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால் அதனை அரசாங் கம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க முடியுமா? மக்கள் எத்தனையோ வகையில் தொழில் செய்து கொண்டு மன நிம்மதியுடனிருக்க விரும் புகிறார்கள். அதற்கு சினிமா ஒன்று தான் இருந்து வருகிறது. பண வசதி இல்லாத ஏழைமக்களுக்குக் காற்று வாங்குவதற்கு சேலத் தில் சரியான இடம் இல்லை. சேலத்திலே சக்கிலி ஏரிக்கரை என்ற ஒரு நீள பாதை இருக்கிறது. அந்த பாதை ஓரத்திலே வரிசை யாக cement bench போட்டு இருப்பார்கள். Bus புல் என்று போகும். அது தான் சௌகரியமான இடம். மக்கள் உட்காரும் படியான இடம். நல்ல காற்றோட்ட வசதி உள்ள இடம். மற்றபடி தமாஷாகவோ விளையாட்டாகவோ இருப்பதற்கு ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே அங்கு ஒரு நல்ல பூங்காவனத்தை ஏரி உள்புரத்தில் ஏற்படுத்தி பஸ்ஸினால் மண்தூசி ஏற்படுவதைத் தடுத்து மக்களுக்கு சௌகரியம் செய்ய போராட்டமென்றால் வர வேற்கவேண்டியதுதான். மறுபடியும் கள்ளைக் கொண்டு வந்தால் tea கடைகள் எடுபட்டுவிடும். மற்ற தமாஷாக்கள் போய்விடும். Court -க்கு கேஸ் அதிகமாக வரும். எல்லோரும் அதிகமாக குடிக் கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவம் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். I.P.C. பிரகாரம் திருடுவது தப்பு என்று சட்டம் செய்து இருக்கிறார்கள் 'Court'-லே நடவடிக்கை எடு

[திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்] [4th March 1964

கிறோம். கண்டிக்கிறோம். இதனால் சிலர் திருடாமல் இருக்கிறார்களா? ஆகையினால் I.P.C. சட்டம் எடுத்து விடுங்கள். திருடினால் திருடிக் கொண்டு போகட்டும் என்று கூறினால் இது அவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாக இருக்குமா? அதே மாதிரி, எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள். சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள். காய்ச்சினால் விட்டு விடுங்கள் மதுவிலக்கை எடுத்து விடுங்கள் என்றால் அர்த்தமே இல்லை! இப்போது எல்லோரும் டீ குடிக்கிறார்கள். அதுகூட சிலர் கெடுதல் என்று சொல்கிறார்கள். கெடுதலாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் மதிமயங்கி இருக்கிறது இல்லை. மயக்கம் போட்டு கீழே விழுவதில்லை. கள்ளை குடித்தால் பலம் வரும் என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். எப்படி பலம் வரும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யும் ஒரு தொழிலாளி ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய் சம்பாதிப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதில் 4 அணாவுக்குப் பால் வாங்கிக் கொண்டும் ஒரு அணாவிற்கு விறகு வாங்கிக் கொண்டும் ஒரு பெரும் பானையில் சுடு தண்ணீர் போட்டு நன்றாக குளித்துவிட்டு பின்னர், பாலை காய்ச்சிக் குடித்தால் 1/8 lb. ஏறி இருக்க முடியும். இதைவிட்டு கள்ளை குடித்துவிட்டு மறுநாள் தராசில் நின்று பார்த்தால் 1½ lb. குறைவாய் இருப்பார். மதுவிலக்கை தீவிரமாய் ஏற்படுத்த ஒரு committee அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அகில இந்திய ஸ்தாபன ரீதியில் காங்கிரஸ் தகுந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கனம் காமராசர் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கிறார். ஆகவே, இந்த மாதிரியான நிலைமை இனிமேல் ஏற்படாது என்று நம்புகிறேன். இது போகப் போக பொறுத்து இருந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலை இனிமேல் ஏற்படக் கூடாது. இன்னும் அதிகமான போலீஸ்காரர்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீற வருவதற்கு இடம் கொடுக்க கூடாது. Prohibition committee. வைத்தது என்ன ஆயிற்று? இந்த நிலையிலே பார்க்கிற போது கொஞ்சம் நாம் இதை கவனித்து ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த bus போக்குவரத்துப் பற்றி என்னுடைய மதிப்புக்குரிய நண்பர் அவர்கள் எதிர்கட்சி தலைவர் மிக அழகாக கூறினார்கள். அவரைப் போன்றவர்கள் இந்த சட்டசபைக்கு மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அறிந்த பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூற வேண்டும். சமீபத்தில் பட்டதாரிகள் தொகுதியில் தேர்தல் வருவதினால் அவரை பட்டதாரிகள் ஏகமனதாக தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இத்தகைய எதிர்க் கட்சி தலைவர் தான் சட்டசபையில் இருக்க வேண்டும்.

லாரிகள் போகிற வேகத்தை கொஞ்சம் கட்டுப்படுத்தித்தீர வேண்டும். குறிப்பாக, இந்த driver களுக்கு நல்ல பயிற்சி இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரயோஜனம் இல்லை. பஸ் போக்குவரத்திற்கு கொஞ்சம் வேகம் கூடுதல் செய்ய வேண்டும். இப்போது சேலத்திலிருந்து தர்மபுரி என்ற ஊர் 42 மைல்கள்

4th March 1964] [திரு. ஏ. சுப்ரமணியம்]

தூரத்தில் இருக்கிறது. அங்கே போய் சேருவதற்கு bus க்கு என்ன நேரம் ஆகிறது என்று பாருங்கள். 2¾ மணி நேரம் ஆகிறது. 10 மணிக்கு பஸ் சேலத்திலிருந்து புறப்பட்டால் 12¾ மணிக்கு தர்மபுரி போய் சேருகிறது. மணிக்கு ஏறக்குறைய 15 மைல் ஆகிறது. இதனால் என்ன பிரயோஜனம். ஜட்கா வண்டியிலோ அல்லது மாட்டு வண்டியிலோ போனால் கூட குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் போய் சேர்ந்துவிடலாம் போல் இருக்கிறது. எனவே பஸ் இன்னும் கொஞ்சம் விரைவாக போவதற்கு 1½ மணி நேரத்திலாகிலும் போய் சேருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் அது பொதுவாக நன்றாக இருக்கும். லாரியை மட்டும் கட்டுப்படுத்தி தீரவேண்டும். வேகத்தைக் குறைக்க வேண்டும். விபத்து ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டும். நல்ல driver கள் வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த முயற்சியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் permit கொடுக்கிற விஷயம்—நூல் நூற்பு ஆலை விஷயத்தில் இன்னும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தும் வகையில் கொஞ்சம் பரவலாக எல்லோருக்கும் சமத்துவமான முறையில் கொடுக்கும்படியான முறையில் Licence கள் கொடுத்தால் அதை யாவரும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். குறிப்பாக எல்லா பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் கூடுமான வரையில் கிடைக்கும்படி கொடுத்தால் நல்லது. இவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் எந்த விதமான நன்மையுமில்லை என்றால் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் பொருளாதாரத்தில் எப்படி முன்னுக்கு வருவார்கள். காகிதத்திலே சர்க்கரை என்று எழுதி சுவைத்துக் கொண்டால் தித்திக்குமா? பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஏதாகிலும் பாவலாக முன்னேற்றமடைவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி விஷயத்தில் செய்து இருக்கும்படியான நன்மை இருக்கிறதே அதாவது 10-வது வகுப்பு வரையில் எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசமான கல்வி என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறார். இது மிக மிக வரவேற்கத் தகுந்த ஒரு பெரிய அபாரமான திட்டம். அதோடு கூட உத்தியோகம் பெறுகிற விஷயத்தில் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் எல்லோரும் பாவலாக வருவதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அதிலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களை சரியான முன்வர வேண்டும். அதிலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களை சரியான பதவிகளில் வருவதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்போது இந்தியாவில் பிறந்தவர்கள் இந்தியர் என்று சொல்லலாம். ஏற்றத் தாழ்வுகளெல்லாம் மறைய வேண்டும். பாரத பாரதத்தில் பக்குவம் அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்லும்படியான நிலைமையில் இருக்கலாம். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல திட்டம் போட்டு ஏதாவது இந்த மாதிரி முறைகளில் செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி விஷயத்தில் தாராளமாக இருந்தாலும் Non-gazetted Officer கள் விஷயத்தில் அவர் ஏதோ கடுமையாக பதில் சொல்லி விட்டார் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது அது தவறான அபிப்பிராய

மாகும். அவர் இல்லை என்று சொன்னால் அதிலே இருக்கும் என்ற அர்த்தம் தொனிக்கும். கொடுக்கிறேன், கொடுக்கிறேன் என்று
5 00 p.m. சொல்லிவிட்டு நாளை கடத்துவதில் பிரயோஜனமில்லை. இல்லை என்று சொல்லி விட்டு மறு நாளே நன்மையை செய்தால் நல்லது அல்லவா? அவருடைய எண்ணத்தை சற்று பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும். இப்படி நாம் வருத்தப்படக் கூடாது. ஆகவே கொஞ்சம் பொறுத்து இருந்து பார்க்க வேண்டும். பண வசதியும் கொஞ்சம் இருக்க வேண்டும். பண வசதி ஏற்படக் கூடிய மார்க்கங்களையும் அவர்களுடைய சங்கத்திலே தீர்மானமாக போட்டு அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கலாம். அதனால் பெரும் நன்மையும் ஏற்படும். இவைகளைச் செய்தால் சர்க்காருடைய வருவாய் அதிகரிப்பதற்கும் மார்க்கமுண்டு. அதைக் கொண்டு எங்களுடைய குறைகளை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லலாம்.

உழுகிறவனுக்கு உழைப்புக்குத் தகுந்த சரியான ஆதாயம் இருக்க வேண்டும். இப்போது உழுகிறவனுக்கு எந்தவிதமான ஆதாயமும் கிடையாது. இந்த தேசத்தின் முதுகு எலும்பு விவசாயம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உழுகிறவனுக்கு ஆதாயமில்லை. ஒரு மூட்டை நெல் என்ன விலைக்கு அவன் விற்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டாமா? அவனுடைய குறைகளை நாம் அலசிப் பார்த்தோமா? இப்போது ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த சிலர் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். இருக்கட்டும். அரிசிக்கு அதிக விலை கூடாது, விலைகளை குறைக்க வேண்டும் என்று உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அதே போல் உழுகிறவனுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இதற்கு யாராவது உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் யாரும் கிடையாது. வேண்டுமானால் நீ உண்ணாவிரதம் இரு என்று எனக்குச் சொல்லலாம். நான் உண்ணாவிரதம் இருந்து விடுவேன். ஆனால் ஒரே நாளிலே செத்துப் போய் விடுவேன். கொஞ்சம் பலம் இருக்கிறவர்கள் கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்கிறவர்கள் இருந்தால் பரவாயில்லை. பல நாட்கள் இருக்கலாம். அதனால் கிளர்ச்சியும் வலுவடையும். வெற்றியும் பெறலாம். உழவர்களை கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் இருக்க வேண்டும். முன்பு எவ்வளவு நிலப்பரப்பில் நெல் விளைந்தது இப்போது எவ்வளவு நிலப்பரப்பில் நெல் விளைகிறது, முன்பு இருந்த ஜனத்தொகை என்ன? இப்போது இருக்கிற ஜனத்தொகை என்ன, இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். முதலிலே விவசாயிகளுடைய நிலைமையை கவனிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும் வகையில் நெல் விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். விலையை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அப்போது நாட்டில் நல்ல நிலைமை ஏற்படும். எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்கும். உடை கிடைக்கும். இருக்க இடம் கிடைக்கும். எல்லோரும் கற்கும் வண்ணம் நல்ல கல்வி வருகிற நோக்கிலே நல்ல அறிவு வரும் என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன்: உப தலைவர் அவர்களே, தேசப் [illegible]ற்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். 1964—65 நிதி நிலை அறிக்கை சிறந்த முறையிலே ஆழ்ந்த அனுபவத்தை வைத்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பாராட்டி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல இருக்கிறேன்.

விவசாயம், தொழில் வளர்ச்சி, பாசனத் திட்டங்கள், தொழில் நுட்பக் கல்வி, பொதுக் கல்வி, மின்சாரம், இன்னும் முக்கியமான பல துறைகளிலே போதிய அளவு பணத்தை ஒதுக்கி சிறந்த முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டு வருவதைக் காண்கிறேன். தற்காலத்திலே அளவுக்கு மீறிய பணக்காரர்கள், தொழிற்சாலை முதலாளிகள் வசதிகளில் மிதந்து கிடக்கிறவர்கள் கூட அரசாங்கத்தின் பேரிலே குறை கூறுகின்றார்கள். அரசாங்கம் அதிகமான வரிகளைப் போட்டு அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாக நினைக்கிறார்கள். அதே போன்று மத்திய தர வகுப்பினரும், அவர்களுக்கு வருவாய் நிரந்தரமான நிலையில் இருப்பதால், தங்களுடைய வருவாய் போதிய அளவில் இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். 3-வது வகுப்பாக இருக்கிற பொருளாதாரத் துறையிலே, சமுதாயத்திலே தாழ்ந்து கிடக்கின்ற மக்கள், வறுமையிலே வாடுகின்ற மக்கள் எப்போதும் போதிய வருவாய் இல்லாத காரணத்தால், பசிப் பிணியிலே எப்போதும் இருக்கிறோமே, அரசாங்கம் எங்களுக்கு என்ன செய்து இருக்கிறது என்று அவர்களும் குறை கூறுகிறார்கள். இந்தக் குறைகள் எப்படி இருந்தாலும் மக்கள் வாழ்க்கையில் திருப்தியோடு வாழும் நிலையில் இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணம் மக்கள் இடத்தில் தந்தை, தாய் பற்று, குரு பக்தி தேச பக்தி இல்லாதது தான். கஷ்டப்பட்டு வாழுகிற மக்கள் இடத்தில், அப்பாவி மக்களாக இருக்கிறவர்கள் இடத்தில், கல்வி அறிவு இல்லாத மக்கள் இடத்தில், வாழ்க்கை வசதியற்ற மக்கள் இடத்தில், தேர்தல் காலங்களில் பல கட்சிகள் சென்று பல பொய்ப் பிரசாரங்களைச் செய்து, இல்லாததையும் பொல்லாததையும் சொல்லி, அவர்களுடைய மனதில் பல தீய எண்ணங்களை உண்டாக்கி விடுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் Christian Missionaries வசதியற்று வாழுகிற மக்கள் இடத்திலே சென்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் நீடூழி காலம் இருக்க வேண்டும்; அவர்கள் இருந்தால் தான் உங்களுடைய க்ஷேமத்தில் அக்கறை கொண்டு நல்ல முறையில் ஆட்சி நடத்துவார்கள் என்று அவர்களுக்குச் சாதகமாகப் பிரசாரம் செய்து, அதன் பலனை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திற்கு நல்லதொரு பெயரை உண்டு பண்ணி வந்தார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் வறுமையிலே வாடுகிற மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளைச் செய்தாலும் கூட, அதை அவர்களிடத்தில் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லாத காரணத்தால், நல்ல முறையில் விளம்பரம் கூட இல்லாத ஒரு நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே நம்முடைய புது நகராண்மைக் கழகத்திலும், மற்றும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளிலும் இருக்கிற ஆசிரியர்களைக் கொண்டு இந்த ஏழைகள், வசதியற்ற மக்களிடத்திலே அரசாங்கம் அவர்களுக்காக என்ன செய்து வருகிறது. இந்த அரசாங்கம் நம்முடைய

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்] [4th March 1964

அரசாங்கம், எல்லோரும் சமமாக வாழ வேண்டும், எல்லோருக்கும் பொது அடிப்படையிலே எல்லா வசதிகளும் சமமாக பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்தின் அடிப்படையிலே திட்டத்தை வகுத்து, அந்த அளவிலே மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி அந்த மக்களுடைய ஆதரவை அரசாங்கத்திற்குத் தேட வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு 18, 20 லட்சம் ஜனத்தொகை அதிகரித்துவிட்டது. வண்டிகள் போக்கு வரத்து அதிகமாக இருப்பதால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய முதலியார் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனையோ விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. இவற்றைத் தடுப்பதற்கு பல பெரிய தொழிற்சாலைகள், சிறிய தொழிற்சாலைகள், சிறைச் சாலை, மிருகக்காட்சி சாலை போன்ற பல அரசாங்கக் கட்டிடங்கள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு நகரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட எல்லையில் இருக்கும்படி செய்தால், ஓரளவு ஜன நெருக்கடியைக் குறைக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது என்று முன்னோர் சொன்ன கருத்தின் அடிப்படையில், வருங்கால சந்ததியாகிய குழந்தைகள் மூன்று வயது முதல் ஐந்து வயது வரை ஏழெட்டு வயதுக் குழந்தைகளும் சேரியில் வாழ்கிற குழந்தைகளும் நல்ல முறையில் வளர்க்கப்படாமல், ஒழுக்க முறைகளை அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். வருங்கால சந்ததிகள் அப்படி வளர்ந்தால், அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. அதனால் மாண்டிசோரி பள்ளிகள் போன்றவைகளை அமைத்து அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அங்கே பயிலும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தால் நன்மையாக இருக்குமென்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் நல்ல
5-10 p.m. முறையில் அமல் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு ஜனத்தொகை அதிகமாகப் போய்க்கொண்டே இருப்பதால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள படித்தவர்களும், அறிவில் சிறந்தவர்களும் பொறுப்பை ஏற்று இதை நடத்திவருகிறார்கள். ஏழைகள் அறிவு வளர்ச்சி இல்லாத மக்கள் கிராமங்களில் இருக்கிற மக்கள் அந்த முறையை அனுசரிக்கும்படி அரசாங்கம் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும். அறிவு வளர்ச்சியில்லாத கூட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்ல முறையில் அனுசரிக்கப்படாவிட்டால், நம் நாடு எந்த அளவில் எதிர் காலத்தில் போகும் என்று ஒருவர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் அதனை இதைத் தீவிரமாக மக்களிடத்தில் பரவலாக வளர்த்தால் ஒழிய நம் நாட்டில் ஜன நெருக்கடி குறைய

4th March 1964] [திரு. கே. கமலக்கண்ணன்]

வழியில்லை. அதை அனுசரித்தால், மக்கள் ஓரளவு நல்ல வசதிகளைப் பெற்று வாழ சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே தேர்தல் காலத்தில் எந்தவிதமான அவல நிலை ஏற்பட்டது, அதனால் பல மக்கள் எவ்வளவு தொல்லைகளை அடைந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். சமீப தேர்தலில் பல இன்னல்கள் இருந்தாலும்கூட, போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டார் நல்ல முறையில் பணி செய்த காரணத்தால், நல்ல முறையில் தேர்தல் நடந்தது. ஓரிரண்டு அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் இருந்தாலும்கூட, அதைத் தடுக்க முயற்சி செய்த ஊர்க்காவல் படை போன்றவற்றை இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கி அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

நாட்டில் விவசாயத்தின் மூலம் தான் 50 சதவிகித வருவாய் நாட்டுக்கிருக்கிறது என்ற நிலைமை இருப்பதால் விவசாயத்தை வளர்க்க அரசாங்கம் அதிகமாகச் செலவு செய்து விவசாயிகள் நல்ல வாழ்வு வாழ ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் வாழ்கிற மக்கள், எலி வளையாக இருந்தால்கூட அது தன் வளையாக இருக்கவேண்டுமென்பதுபோல தனித்தனியாக தங்கள் சொந்த வீடுகளில் வாழவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். வீடு கட்டுவதற்கு சிமிண்ட், செங்கல், மரம் போன்ற வீடு கட்டும் சாமான்கள் அவர்களுக்குப் போதிய அளவு கிடைக்காத காரணத்தால், பலர் பலவிதக் குறை கூறுகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் போதிய அளவு அச்சாமான்கள் கிடைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

விவசாய மக்களுக்கு விவசாயத்தில் அதிக ஊக்கம் கொடுக்கும் வகையில் கிராமங்களில் உள்ள இணைப்புச் சாலைகள், பள்ளிக் கூடங்கள், பொது தானியக் கிடங்குகள் பல நிறுவி மக்கள் வசதியோடு வாழ அவற்றிற்கு தனித்தனியாகப் பணத்தை ஒதுக்கி வேலை செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

வட சென்னையில் தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதைப்போன்று தென் சென்னையில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி நிறுவ வேண்டுமென்று பல தடவைகள் பல மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெய்யில் காலத்தில் பக்கிங்காம் கால்வாய், கூவம் ஆறு போன்றவை அதிகமாக துர்நாற்றம் அ..க்கின்றன. அதனால் மக்கள் அதிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவற்றில் சேற்றைத் தூறு எடுத்து, அதை ஆழப்படுத்தி போக்குவரத்துக்காக படகுகள் போகின்ற அளவில் செய்வதற்கு திட்டமிட்டால் கூட, மிக நன்றாக இருக்குமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷனைப்பற்றி அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்பாராட்டி அதை நல்ல முறையில் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் இறந்தாலும்கூட அவர்களுடைய மனைவிக்கு, பிள்ளைகளுக்கு பென்ஷன் திட்டம் விஸ்தரித்திருப்பது பாராட்டக் கூடியது என்று கூறி இன்னும் கல்வி அறிவு வளர்ச்சியில் அதிகத் தீவிரமாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. பி. கே. தியாகராஜ ரெட்டியார்: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு உங்கள் முன்னிலையில் நிற்கிறேன். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை விஷயமாகப் போடப்பட்ட பட்ஜெட் பேப்பர் எல்லாம் அதிக கனமாக இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஓரளவு சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக அதில் ஒரு சில மாறுதல்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இருந்தாலும் இன்னும் செய்ய
5-20 p.m. வேண்டிய பல விஷயங்கள் அதில் இருக்கின்றன. ரெவின்யூ என்ற தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வருமானத்தில் இர்ரிகேஷன் தொகையைக் கழித்து மறுபடியும் இர்ரிகேஷன், நேவிகேஷன், டிரைனேஜ் தலைப்பில் அவற்றைச் சேர்த்து இம்மாதிரி செய்வது எல்லாம் கணக்கை அதிகப்படுத்தும் முறையில் இருக்கிறது. அதை சுருக்கிக் கொள்ளலாம். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அதில் ஒரு விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்குக் குதிரைகள் வாங்குவதற்காக ரூ. 1,000 கடனைக் கொடுக்கலாம் என்று 'லோன் டு கவர்ன்மெண்ட் சர்வெண்ட்' என்ற ஹெட்டில் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்காலத்திற்குத் தேவையற்ற விஷயத்தை எல்லாம் எடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்வதால் இந்த பேப்பர் கனம் குறைந்துவிடும். அந்த முறையில் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொதுப்படையாகப் பேச விரும்புகிறேன். நான் இந்த சபைக்கு அங்கத்தினராக வந்த போது நமது ஜில்லா முறைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று முதல் பேச்சிலே கேட்டுக் கொண்டேன். British ஆட்சி காலத்தில் எப்படி இந்த ஜில்லாக்களை அமைத்தார்களோ அப்படியே இதை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது மாநிலங்கள் எல்லாம் மொழி வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளன. தமிழ் நாட்டில் ஜில்லாக்கள் சௌகரியமான முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த நேரத்திலே கன்னியாகுமரி ஜில்லா, நீலகிரி ஜில்லா போன்ற சிறிய ஜில்லாக்களும், கோவை, சேலம் மாதிரி பெரிய மாவட்டங்களும் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான ஜில்லாக்கள் இருப்பதனால் அங்கே நிர்வாகத்துக்குக் குந்தகம் ஏற்படுகிறது. சிறிய ஜில்லாக்களாக இருந்தால், நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடைபெற முடியும். இப்போது சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் நடத்தி வருகிறோம். Block Development என்று பிரித்து இருந்தால்கூட பல

நாமக்கல், சேலம் ஜில்லாவைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது, பலவிதமான சச்சரவுகள். அங்கே இருக்கின்ற தலைவர்கள் எழுப்புகின்ற கூக்குரலுக்குச் செவி சாய்க்காமல் convenient ஆக ஜனங்களுக்குப் பொதுப்படையாக இருக்கிற மாதிரி central ஆன இடத்தில் தலைநகரை அமைத்து, எந்த ஜில்லாக்களைப் பார்த்தாலும், 15 லட்சத்திற்கு ஒரு ஜில்லா என்ற முறையில் இருந்தால், 20 25 ஜில்லாக்களாக இருந்தால், நல்லது. இப்போது District Development Council என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட பழைய ரெவின்யூ ஜில்லாக்களை வைத்துப் பிரித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்லப் போனால், ஒரு கிராமம் நாமக்கல் தாலுகாவில் இருக்கிறது. ஒரு block- ஐச் சேர்ந்தது. அந்தக் கிராமத்திற்குப் போகவேண்டும் என்றால், திருச்சி ஜில்லாவில் நுழைந்துதான் செல்லவேண்டும். இந்த மாதிரியான கிராமம் இருக்கிறது. கவனிக்காமல் அப்படியே block- அமைத்து விட்டோம். என்னுடைய கிராமத்திற்கு இரண்டு மைல் அப்பால் ஒரு block இருக்கிறது. 4 மைலுக்கு அப்பால் ஒரு block இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் 10 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள Block-ல் இந்தக் கிராமம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய சௌகரியத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட வட்டார வளர்ச்சி அமைப்புகள் எல்லாம் ஒரு நல்ல மைய இடத்தில் இருந்து சுற்றுப்புரம் 5 மைல் சுற்றளவில் உள்ள மக்களுக்குச் சேவை செய்ய நலமாக இருக்கும், இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது Panchayat Union முறையில் ஆட்சியெல்லாம் நடத்தப்பட்டு இருக்கிறது. Panchayat Union களுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறோம். Commissioner கள் ஒவ்வொருவருக்கும் jeep கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மற்றும் பல வேலைகளை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து Panchayat Union மூலம் செய்யலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏற்கனவே Britisher. காலத்தில் Collector என்பவர் நிலவரி வருமானத்தை வசூல் செய்து வந்தார். அந்த அடைமொழியை வைத்திருக்கிறோம். வட்டத்தில் இதையெல்லாம் தாசில் அல்லது தாலுகா என்று வைத்து இருக்கிறார். இதை எடுத்துவிடலாம். ஒவ்வொரு Block வட்டமாக இருந்து 20 block சேர்ந்து ஒரு மாவட்டமாக இருந்தால், நல்ல அமைப்பிலே நல்ல block ஆகப் பண்ணி எல்லா விதமான தகவலையும் கிராம மக்கள் தெரிந்து கொள்கிற நிலைமையில் இருக்கவேண்டும். கிராம கர்ணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் Block Development Officer இடமிருந்து சம்மன் வருகிறது. அதே தேதியில் தாசில்தார் போன்ற அதிகாரிகளிடமிருந்து சம்மன் வருகிறது. அதனால் கர்ணங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது கமிஷனர்களுக்கு ஜீப் வசதி, மற்ற வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் போய் எல்லாக் காரியங்களையும் கவனிக்க முடியும். எல்லாக் காரியங்களையும்

Block Level Commissioner களிடம் கொடுத்து அமைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் Block Level-ல் எல்லாக் காரியங்களையும் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, எல்லா Panchayat block களும் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறதா என்றால், ஒரு சில இடங்களில் அந்த முறையில் நடைபெறவில்லை. நடைபெறாததற்குக் காரணம் மனிதன்தான். அங்கே இருக்கின்ற மனிதன் சரியான முறையில் நடந்தால் காரியம் சிறப்பாக நடக்கும். Development Officer-ஐத் தேர்ந்தெடுப்பதில் நல்ல சமூக தேசிய உணர்ச்சி, சமூகத் தொண்டு இவை களை எல்லாம் செய்யக்கூடிய ஆட்களாகப் பார்த்து Block Development Officer ஆகப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப்பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். நான் ஒரு விவசாயி. விவசாயி ஒரு பிள்ளைப் பூச்சி, அவனுக்காகப் பேசுவதற்கு யாரும் கிடையாது என்று திரு. O. P. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி இல்லை. அவர்கள் இன்னும் பழைய காலத்திலே இருக்கிறார்கள். இப்போது விவசாயி எல்லாம் பிள்ளைப் பூச்சியாக இல்லை. தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறான். இவர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம் நகரப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்குத் தெரியாது. விவசாயி நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறான். சென்ற 10 வருஷ காலத்தில் ஏதோ பெரிய மிராசுதார்கள், ஜமீன்தார்கள், இவர்கள் எல்லாம் போய் விட்டாலும்கூட சின்ன விவசாயி நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறான். (Hear, Hear) அதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிற பாடம். விவசாயி நிலைமையை யாரும் கவனிக்கவில்லை என்று, பிள்ளைப் பூச்சி அழுந்திக்கிடக்கிறான் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார விளக்குகள் இன்னும் இங்கே இருக்கின்ற சௌகரியங்கள், கிராமத்தில் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய சில காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். விவசாயி ஒன்றும் தெரியாதவன் இல்லை. சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சில உதவிகளை செய்ய வேண்டியது. அவற்றைக் காலா காலத்தில் செய்ய வேண்டும்—அதுதான் இல்லை. —அந்த முறையில் செய்தால் விவசாய உற்பத்தி நல்ல முறையில் நடைபெறும். சாதாரண தொத்து நோய் ஏற்பட்டால் கிடைக்கக் கூடிய மருந்து உடனே கிடைக்க வேண்டும். அந்த உதவி கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு உதவியாக இருக்கிற ஒரு நிலைமை, பண வசதி கொடுத்து விட்டால், இந்த அரசாங்கத்திலே மற்ற அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் செய்கின்ற செலவைக் கடனாகக் கொடுத்து விவசாயம் செய்யச் சொன்னால் உணவு உற்பத்தியில் எந்த விதமான குறையும் இருக்காது. ஒரு Scheme என்று போடுகிறார்கள். Scheme லே எவ்வளவு விளைச்சல் என்று கொடுக்கிறார்கள். ஆனாலும் எவ்வளவு விளையுமோ அவ்வளவுதான் விளையும். 10 Scheme போட்டு ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு டன் என்று போட்டால், 10 டன் விளையாது.

அதுதான் புள்ளி விவரம் காண்பிக்கின்றது. இன்றைக்கு விவசாயி கடனில் மூழ்கி இருக்கிறான். கடன் நிலைமை பற்றி ஆராய வேண்டும். அதுதான் முக்கியம். விவசாயி ஒன்றும் தெரியாமல் இல்லை. கிராமத்தில் கடன் நூற்றுக்கு மாதத்திற்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று வட்டி கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. Rural indebtedness பற்றி நல்ல ஆராய்ச்சி செய்து விவசாயிக்கு அந்தக் கடன் நிவாரணம் செய்யவேண்டும். காலா காலத்தில் கடன் கொடுத்து மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுத்தால் உணவு உற்பத்திபற்றி கவலைப்படத் தேவையில்லை. உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால் Stamp duty ரொம்ப குறைந்து இருக்கிறது. இந்த வருடம், ஸ்டாம்பு வருமானத்தில் 61 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது. நாட்டுப்புறங்களில் தாவரச் சொத்துக்களின் மாற்றங்களின் குறைவு காரணமாக ஸ்டாம்ப் வரி வருமானத்தில் இக்குறைவு நேரிட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

இன்றைக்கு விவசாயிகளின் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இதுதான் Index. ஒரு காலத்தில் Stamp duty Rate-ஐ ஏற்றிக்கொண்டு வந்தார்கள். முந்தி எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கு Stamp duty surcharge வந்தபோது ஆயிரக் கணக்கான transaction நடந்து வந்தது. அதற்கு எல்லாம் முரண்பட்டதாக இந்த வருஷம் இருக்கிறது. இப்போது Agricultural Income-tax 20 லட்சம் ரூபாய் குறைந்திருப்பதாகக் காண்பிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் சொல்லும்போது பல மாற்றங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அதனால் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். Stamp Duty என்று சொல்லும் போது மாற்றங்கள் குறைவு என்று சொல்லுகிறார்கள். transaction நிறைய இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். Agricultural Income tax-லே 20 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து விட்டது. 5-30 p.m. இதற்குள் சொத்து மாற்றங்கள் அதிகமாக நடந்து விட்டன என்று சொல்லுகிறார்கள். Ceiling Act இருக்கும்போது transaction எப்படி நடந்தது என்று Revenue இலாகா அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். Land Ceiling Act-ஐத் தீவிரமாக அமுல் நடத்த வேண்டும். இதிலே 100 case-கள்தான் Gazette-ல் Publish ஆகி இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு Block-க்கிலும் 2, 3 Cases இருக்கப் போகின்றன. அதை எல்லாம் Block Development-கள் பார்த்து விடலாம். கடந்த 1½ வருஷமாகியும் காரியம் நடைபெறவில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் 50 கேசுக்கு மேல் இருக்காது. இன்னும் Declaration stage-லேயே இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சிலர் தங்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடும் என்று கருதுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை சீக்கிரமாக சர்க்கார் அமுல் நடத்த வேண்டும்.

[திரு. டி. பி. கே. தியாகராஜ ரெட்டியார்] [4th March 1964

கடைசியாக, எல்லோரும் கல்வி கற்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் போடுகிறோம். Free education கொடுத்து வருகிறோம். University Education -லே நாம் 30 லட்சம் ரூபாய் grant கொடுக்கிறோம். அண்ணாமலை University -க்கு 11 லட்சமும் சென்னை University -க்கு 19 லட்சமும் கொடுக்கிறோம். இப்போது Madurai University ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வரவேற்கிறேன். அண்ணாமலை University -ஐப் பொறுத்த வரையில் அங்கே நடக்கிற காரியங்களை எல்லாம் பார்த்தால், அங்கே பல விஷயங்களில் ஊழல் மிகுந்து இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கே இருக்கிற துணை வேந்தர் ஒரு சிலரால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் ஏகபோகமான முறையிலே சில காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்ற நிலைமையிலே நடந்து கொண்டு வருவதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சமூகத்தில் இருக்கிற பல கொலைகளுக்கு எல்லாம் இன்றைக்குக் காரணம் கல்வி வளர்ச்சி இல்லாமல் இருப்பதுதான். அரசாங்கம் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்று சிலர் சொன்னார்கள். இதில் ஒரு சில விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். Secondary grade Teachers -ஐ நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த Junior grade Teachers தேவை இல்லை. அந்த மாதிரி வாத்தியார்கள் இருப்பதை விட இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த Junior grade Teachers என்று 8-வது வரையில் படித்த ஆசிரியர்களைக் கொண்டு இந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். Secondary Grade Teachers தான் பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு ஊதியம் போதவில்லை, மற்ற சலுகைகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இன்னைக்கு என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டும். ஆசிரியர் தொழில்தான் ஒரு சோம்பேறியான தொழில் என்று கருதுகிறார்கள். 60, 70 ரூபாய் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு கிராமத்தில் ஆசிரியராக இருக்கலாம் என்று 8-வது பாஸ் செய்தவர் சோம்பேறியான தொழிலுக்கு வருகிறார். மன்னிக்க வேண்டும். நான் ஆசிரியர்களைக் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் ராஜா ஸர் போன்றவர்கள் பேசும் போது—இந்த மாதிரி ஆசிரியர்கள் இது தான் கடைசி Set என்று எண்ணுகிறேன்—அவர் அழகாக ஆங்கிலத்தில் பேசினார். இந்த மாதிரி 75, 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கக்கூடாத சில பத்திரிகைகளையும், மற்ற நாவல் புத்தகங்களையும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறது இல்லை. ஏதோ Free education கொடுக்கிறோம்; பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுகிறோம்; ஆனால் பள்ளிக்கூடத்திலே கட்டுப்பாடு இல்லை Discipline இல்லை

4th March 1964] [திரு. டி. பி. கே. தியாகராஜ ரெட்டியார்]

முன்னாலிருந்த பள்ளிக்கூடங்களில் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு முதலியவை வேண்டுமென்றால் பள்ளிக்கூடத்தில் சாரண இயக்கத்தைப் பரப்ப வேண்டும். அப்போது தான் பள்ளிக் கூடத்திலே கட்டுப்பாடு ஏற்படும். N.C.C. க்கு எல்லாம் நாம் 65 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். சாரண இயக்கத்திற்கு பஞ்சாயத்து யூனியனிலே ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளைக் கண்காணிக்க ஒருவிதமான Organisation -ம் கிடையாது. இப்போது இங்கே மாகாண ரீதியிலே பாரத சாரணச் சங்கம் இருக்கிறது. அதற்கு 30,000 ரூபாய் தான் grant- கொடுக்கிறோம். அந்த Grant -ஐ ஒரு லட்சமாக உயர்த்த வேண்டும். மத்திய சாரண சங்கத்திற்குக் கொஞ்சம் தாராளமாக Grant -ஐ அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மத்திய சாரண சங்க அலுவலகம் சென்னை Beach -லே இருக்கிறது. இந்தக் கட்டிடத்தை மற்றக் கட்டிடங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது பரிதாபமாக இருக்கிறது. இந்தக் கட்டிடத்தை புதுப்பிக்க வேண்டும். அந்தக் கட்டிடத்தைப் புதுப்பிப்பதால் சென்னைக் கடற்கரையின் அழகும் அதிகமாகும்.

கடைசியாக, சென்ற 12 ஆண்டுகளாக நான் இந்த சபையில் அங்கத்தினராக இருந்து விட்டு உங்கள் அனைவரையும் விட்டுப் பிரிந்து செல்லக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறேன். ஆகவே தலைவர் அவர்களுக்கும், உப தலைவர் அவர்களுக்கும், கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றும் இந்த Council Secretariat -இல் இருக்கிற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. கே. நல்லசாமி: மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்திலே நாம் முன்னேறி வருகிறோம் என்பதைப் பெரும்பாலும் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டாலும் இன்னும் சிலர் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கக்கூடிய அளவிலே இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏறக்குறைய மின்சார உற்பத்தியை நாம் சரியான அளவிலே பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம். இப்போது மின்சாரத்தை மின்சார போர்டு Supply செய்கிறது. வீட்டுக்கு மின்சாரம் Supply செய்வதில் மூன்று மாதத் தொகையை Advance ஆகச் செலுத்த வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறது. இது ரொம்பக்கடுமையாக அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. எங்களுடைய பிரதேசத்திலே இப்படி நடக்கிறது மற்ற இடங்களில் எப்படி என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. 5-40 p.m.
சாதாரணமாக ரொம்ப ஏழையாக இருக்கிறவர்களை,

40, 50 ரூபாய் செலவு செய்து வீட்டிற்கு விளக்கு போட்டுக் கொள்ளலாம் என்றால் இதற்கு 3 மாதக் கட்டணத்தை இடைக்காலத்தில் சர்வீஸ் கொடுத்தபின் Advance ஆகச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்கும்போது, மிகவும் அவதிப் படக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். இதை ஒருவகை Deposit மாதிரி வாங்குகிறார்கள். இதை வட்டி இல்லாத கடன் மாதிரி வாங்குகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. Electricity Board-ஐப் பொறுத்தவரையில், நமக்கு நேரடியாக எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. ஏதோ மறைமுகமாக நாம் ஆலோசனை சொல்லுகிறோம். இந்த மாதிரி மூன்றுமாத டிபாசிட் வாங்குகிற முறையை யாரைக் கலந்துகொண்டு செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது ரொம்ப சாதாரணமாக மக்களுக்கு சிறிய நடுத்தர மக்களுக்கு ரேடியோ போன்றவைகளை வைத்துக் கொள்வதற்குக் கூட பெரிய கஷ்டமான நிலையை உண்டாக்கி இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். Inflation-ஐக் குறைப்பதற்கு இது உதவுமென்று கருதுகிறார்களோ?

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இப்போது மில்காரர்களிடமிருந்து நெல், அரிசியை வாங்குவதற்கு கையாளப்பட்டு வருகிற முறை சரியாக இல்லை என்று சென்ற தடவை பேசும்போதுகூட கூறியிருக்கிறேன். இந்தக் குறைந்த பட்ச அரிசி விலையை நிர்ணயிக்கும்போது, யாரை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறது என்று தெரியவில்லை. டில்லியிலிருந்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. உண்மையான விவசாயி பிரதிநிதியை வைத்துக்கொண்டு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையை நிர்ணயம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். யாருக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலை என்றால், இப்போது குறிப்பாக ஃபிக்ஸட் இன்கம் குரூப்பாக இருக்கிறவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகிறதா என்றுதான் கவனித்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது போலத் தோன்றுகிறது. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகும்படி விலை வேண்டுமென்றால், இப்போதிருக்கிற விலை கற்பனை விலையாகும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதில் புரொகியூர்மெண்ட் செய்வது என்பது வியாபாரி கொடுப்பதாக இருந்தாலும், கடைசியில் அது விவசாயி தலையில் அல்லது பொது மக்கள் தலையில்தான் வந்து சேருகிறது. அதை மாற்றவேண்டும். விவசாயப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்துகொண்டு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளிடம் புரொகியூர்மெண்ட் இந்த சமயத்தில் செய்யலாம். இப்போது மில்லர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகப் போகிறார்கள். அதன் பலன் நமக்குத் தெரியும். அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யமுடியாத நிலை ஏற்படும். விவசாயிகளைக் கலந்து இவற்றைச் செய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம் அரசாங்கம் சொல்லவேண்டும். நண்பர் திரு. தியாகராஜ ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நடவு காலத்தில் களை எடுக்கும் காலத்தில் சாதாரணமாக ஒரு குத்தகைக்குச் செய்கிற விவசாயி நிலை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. சில காலத்திற்கு முன்பு ஒரு பவுன் இரண்டு பவுன் நகை இருந்தால், அதை பாங்கில் வைத்து பணம் பெற்று, உரம் மற்றவை வாங்கும் நிலை இருந்தது. இன்றைய நிலையில் அந்த சௌகரியம் இல்லை.

வெளியிலே 100 ரூபாய் கடனுக்கு ஒரு மூட்டை இரண்டு மூட்டை நெல் வட்டி கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். வட்டி மதிப்பு என்ன ஆகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நூற்று இருபத்தைந்து முதல் 200 சத விகிதம் வரையிலும் வட்டி கொடுக்கும் நிலையில் சாதாரண விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் நிலமற்ற விவசாயி குத்தகைக்கு வைத்திருக்கும் விவசாயி கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்தும் கடன் பெறமுடிவதில்லை. அதற்குப் பரிகாரம் அரசாங்கம் நேரடியாகச் செய்யவேண்டும். நடவு காலங்களில் குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க தனி தொகையை ஒதுக்கி அவர்கள் அறுவடை செய்தவுடனே திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் ஏற்பாடு செய்தால், உற்பத்தி அதிகமாகும். வட்டி கொடுத்து வாங்குவதற்கு முடியாததால் உரம் போடுவது குறைவாக இருக்கிறது. நூறு ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை நெல் கொடுப்பவன் உண்மையாக நிலத்தில் ஊக்கமுள்ளவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் இருந்தால் எப்படி உற்பத்தி பெருகும்?

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரையிலும் இலவசக் கல்வியாக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதுதான். சபையின் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் மெதுவாகச் செல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மெதுவாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். இலவசக் கல்வி அனைவருக்கும் குறிப்பாக நடுத்தர வகுப்பினருக்கு நிவாரணம் அளிக்கும். புத்தகம் வாங்க முடியாதவர்கள், கேம்ஸ் ஃபீஸ் முதலியவை கொடுக்க முடியாதவர்கள் இன்று லட்சக் கணக்காக நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதில் கேம்ஸ் ஃபீஸ் என்று வாங்குவது பெரும்பாலும் ஹைஸ்கூல்களில் எங்கள் பக்கத்தில் அனேகமாக சுரண்டப்படுவது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். பில்லுகளை புரொடியூஸ் செய்வார்கள். கேம்சுக்கான ஸ்போர்ட்ஸ் சாமான்கள் அங்கு இருக்காது. பெரும்பாலான பள்ளிகளில் இது நடக்கிறது. தெரிந்தோ தெரியாமலோ இது நடக்கிறது. கேம்ஸ் ஃபீஸைக் குறைக்க வேண்டும். அல்லது அந்த சாமான்கள் வாங்கும் திட்டக்குழுவாக அதில் மாணவர்கள் இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கடைசியில் ஒன்று அடிப்படைக் கல்வி, எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் எல்லோருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். மதிய உணவு கொடுக்கிறோம். சில இடங்களில் புத்தகம் கொடுக்கிறோம். பவானியில் பக்கத்து கிராமங்களில் 100-க்கு 25 பேர்கூட இன்னும் படிக்க வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு ஆடு வாங்கி மேய்த்தால் அதாவது ரூ. 10-க்கு வாங்கினால் ஆறு மாதத்தில் அவனுக்கு ரூ. 50 அதிலிருந்து கிடைக்கிறது. எருமையை வாங்கிவிட்டால், அன்றாட அவன் குடும்பச் செலவுக்கு பணம் வருகிறது. ஆகையால் அந்தமாதிரி மாடு வாங்கி மேய்ச்சல் தொழில் செய்கிறார்கள். அது எங்கள் பக்கத்தில் அதிகம். புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் அப்படி இருக்கும். முதியோர்களுக்குக் கல்வி என்று ஆரம்பித்தோம். இரவுப் பள்ளிகளை சிறுவர்களுக்கு ஆரம்பித்தால்தான் உண்மையிலேயே கல்வி அந்தச் சிறுவர்களுக்குப் பரவ முடியும். மாலை 6 மணி முதல் 8 மணி வரையில் சாவடிகளில் பள்ளிக்கூடம் வைத்து சொல்லிக் கொடுக்கலாம். மாடு மேய்த்துவிட்டு மாலையில்

திரும்புகிறவர்கள் அதில் படிக்கலாம். அவர்களுக்கு வருவாயும் மிச்சமாகும். எங்கள் பகுதியில் பலரைக் கேட்டதற்கு இப்படித்தான் சொன்னார்கள். மாடு, ஆடு மூலமாக இரண்டு ரூபாய், ஒரு ரூபாய் செலவு செய்தால், அன்றாடச் செலவுக்கு மூன்று ரூபாய்க்குக் குறையாமல் கிடைக்கிறது. ஒரு மணி ஒன்றரை மணி காலம் இரவுப் பள்ளிகளை வைத்தால் அங்கு பையன்கள் படிக்க முடியும் என்றார்கள். முதியோர் கல்வியைப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். முதலில் இந்தச் சிறுவர்களுக்கு அதைச் செய்தால்தான் நம்முடைய திட்டம் வெற்றிபெறும். நம்முடைய லட்சியம் அதுதான். மதிய உணவு இன்னும் பலரை ஈர்க்கவில்லை. இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசியவர்கள் எல்லாம் நல்லவிதமாகப் பேசிவிட்டார்கள். எனக்கு நேரம் அதிகமில்லை. கல்வி சலுகை அளித்ததுபற்றி பின்தங்கிய மக்கள் எல்லோரும் சந்தோஷம் அடைந்திருக்கிறார்கள். நேற்றுப் பேசிய ஒரு நண்பர், இந்தச் சலுகை பெரியவர்களுக்கு பணக்காரர்களுக்குப் பலனளிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தூத்துக்குடி மில்லில் இருக்கிற தொழிலாளி இதில் நல்ல பயன் பெற முடிகிறது. தூத்துக்குடி மில்லில் ரூ. 127 சம்பளம் வாங்கும் ஒரு தொழிலாளி தன் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க கன்செஷன் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டான். அவர்களுக்கு இப்போது சலுகை கிடைத்திருக்கிறது. தொழிலாளிகளுக்குப் பெரிய வாய்ப்பு இந்தச் சலுகை அளித்திருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன்.

மீன் வளர்ச்சியைப்பற்றி ஒருவரும் இங்கு சொல்லவில்லை. மீனவர் இலாகாவில் நான் அதிகம் அக்கறை கொண்டவன். மீனவர்களுக்கு நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மீனவர்களுக்காக 1961-ல் பெரிய நிலத்தை வாங்கினார்கள் அரசாங்கத்தில். அதில் 12,400 ரூபாய் என்று உறுதிமொழி அளித்திருக்கின்றார்கள். அந்த நிலம் மீனவர்களுக்காக வாங்கினது என்று சொன்னார்கள். இப்போது பார்த்தால், அதே நிலத்தை யாரிடமிருந்து வாங்கினார்களோ அவர்களிடம் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அப்புறம் திருப்பி விற்று விட்டார்கள். இப்போது அவர் மூன்று லட்சம் ரூபாய் என்று விற்கின்றார். இதைப்பற்றிக்கூட கவலைப்படவில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு நிலம் கொடுங்கள் என்று அரசாங்கத்தில் ரொம்ப பணிவன்புடன் அடிக்கடி வேண்டிக் கொள்கிறேன். அதற்கு வழி வகுக்க இயலாமல் இருக்கிறதை நினைத்துத்தான் வருத்தம் அடைகிறேன்.

இப்போது விசைப்படகுகள் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது.
5-30 p.m. நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தி பண்ணுவது 300. தேவை 300-க்கு மேல் இருக்கிறது. தூத்துக்குடி, குளச்சல் போன்ற இடங்களில் படகு கட்டும் ஸ்தாபனங்கள் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதற்கு முன்பு நாகபட்டினத்தில் படகு நிலையம் ஆரம்பிக்கிறார்கள் சந்தோஷம்.

வரவேற்கிறேன். ஆனால் தூத்துக்குடிக்குச் சொல்லப்பட்ட வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல, தேர்தலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தேர்தல் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் வந்தாலும் இவ்வளவு கேவலமான நிலைக்கு நாம் போக விடக்கூடாது. இந்தத் தேர்தலில் நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி எண்ணும்போது, வருங்காலம் எந்த விதத்தில் போகும் என்று பயப்படுகிறேன். உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் அல்ல, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராசர் மேலே கல்லை விட்டு எறிகிறார்கள். சுகாதார மந்திரி மேலும் கல்லை விட்டு எறிகிறார்கள். இந்த அளவுக்குத் தேர்தலைக் கொண்டு போனால், அந்த முடிவு எப்படி இருக்கும்? தேர்தலைப் பொறுத்த அளவில், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் நல்ல முறையில் நடந்து காட்ட வேண்டும். நல்ல முறையில் நல்ல பண்பில் தேர்தல் நடந்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். தூத்துக்குடியில் தொழிலாளர்கள் போட்டி ஏற்பட்டது. 1-வது வார்டில் தொழிலாளர் தலைவரை அடித்து உதட்டில் காயம். ஆஸ்பத்திரியில் போட்டோம். தூத்துக்குடியில் போலீஸ்காரர்கள் எவ்வளவு பாதுகாப்பு கொடுத்தாலும், அவர்களை மீறி நடக்கின்ற அளவில் இந்தத் தேர்தல் இருக்கிறது. இது மிகவும் ரொம்பத் தாழ்ந்த நிலைக்கு போகாமல் அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

பஞ்ச நிவாரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மீனவர்களிடையே பஞ்சம் வந்தது. நாங்கள் போய் உடனடியாக அங்கே இருக்கின்ற குறைகளை சர்க்காரிடம் முறையிட்டோம். பஞ்சத்தில் மக்கள் வாடுகிறார்கள். நானும் Fisheries Assistant Director அவர்களும் கடலோரம் போய் உண்மையான நிலையை அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்தோம். அங்கே இருக்கின்ற Collector, Sub-Collector அவர்களும் இன்னும் மற்ற அதிகாரிகளும் அப்படிப் பஞ்சம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் நேரில் சொல்லியும் உதவி அளிக்காமல் அவர்கள் திண்டாடியதைப் பார்த்தால் பஞ்ச நிவாரணத்துக்கு நாம் ஏன் மான்யம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பஞ்ச நிவாரணத்துக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து வருவதற்குள் கஷ்டப்படும் மக்கள் மடிந்து விடுவார்கள். பஞ்ச நிவாரணம் நல்ல விதத்தில் உடனடியாகக் காண வேண்டும்.

Fisheries -க்கு 74 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எழுபத்து நான்கு லட்சத்தை எந்த வகையில் ஈடுபடுத்த முடியும்? வர்த்தக ஸ்தாபனத்திலும் விவசாயத்தில் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ அதைவிட இரண்டு பங்கு வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி அந்த ஸ்தாபனத்துக்கு இருக்கிறது. உலகம் பூராவிலும் பார்த்தால்கூட, அந்த ஸ்தாபனத்தின் வருமானம் 480 கோடியாக இருக்கின்றது. ஒரு தனியார் நடத்துகின்ற ஸ்தாபனத்தின் வருமானம் 180 கோடி. ஆனால், அப்படி வருமானம் வரக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ள ஒரு பெரிய இலாகாவுக்கு 74 லட்சந்தான் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்தத் தொகை

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [4th March 1964

ஒருபோதும் காணுது. ஒருவித மீன் (டுளா) இருக்கிறது. இதைப் பிடிப்பதற்கு ஜப்பானிலிருந்து கன்யாகுமரிக்கு வருகிருர்கள். இலங்கையிலிருந்து கன்யாகுமரிக்கு வருகிருர்கள் பிடித்துக் கொண்டுபோய் கோடிக் கணக்கில் அவர்கள் விற்று நல்ல வருமானம், நல்ல சம்பாத்யம் பண்ணுகிருர்கள். அப்படி இருக்கும் போது 74 லட்சம் ரூபாய் ஒரு போதும் போதாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்ருக ஆராய்ந்து மேலும் மான்யம் கூட்டி, இன்னும் எத்தனையோ வகையில் கடலில் இருக்கின்ற மூத்துச் சிப்பி, கோரல் சங்கு போன்ற விலையுயர்ந்த பொருள்களை எல்லாம் எடுக்க பிரயாசைப் படவேண்டும். இதனுல் நல்ல முன்னேற்றம் பின் தங்கியவர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக போக்குவரத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக் கிருர்கள். மாநில அரசாங்கம் விசேஷமாக மத்திய அரசாங்கத் திடத்தில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும், எங்கள் கட்சி சட்ட சபைத் தலைவர் திரு. ராசாராம் அவர்களும் சொல்லியபடி அகல ரயில்பாதை தூத்துக்குடிக்கு வேண்டுமென்று சொன்னுர்கள். இதை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதிக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். திருநெல்வேலி–கன்யாகுமரி ரயில் பாதை ஒன்று உடனடியாகக் கேட்கப்பட வேண்டும். மேலும் இப் போது இருக்கிற Coastal Road கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது பத்து, பதினைந்து லட்சம் செலவழித்து திரும்ப சரியாகப் பாராததால் அந்த Coastal Road அழியக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை நாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் முடிக்க வேண்டும். மக்களுக்கு நல்ல ரோடுகளைக் கொணர்ந்து நகரத்துடன் இணைப்பு இணைத்தால் பெரும் வியாபாரிகளுக்கு வியாபாரம் நல்ல முறையில் நடக்கும்.

விலைவாசியைப் பற்றிச் சொன்னுர்கள். எத்தனையோ பேர் சொல்லியிருக்கிருர்கள். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்ன மாதிரி, அந்நியச் செலாவணி கிடைக்க இறக்குமதியைக் குறைத்து நாட்டு மக்களுக்கு நிறையத் தொகையைக் கொடுத்தால் தான் நல்லது. Subsidy கொடுத்தால், நல்ல ஊதியம் பெறக்கூடிய வழி வகுத்தால் நல்லது பஞ்சு விலை அதிகமாக இருக்கிற தால், பஞ்சு போட்டு விட்டு நெல் விளைவிப்பது இல்லை. இந்த நிலைமைக்கு விடாமல் நல்ல ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். சில ஜமீன்தார்களுக்குக் கொடுக்கின்றோம் பணமாக, அவர்கள் 400, 500 எக்கர் விளைவிப்பது இல்லை. Agricultural income-tax போடு கிருர்கள் என்று பிடிவாதமாக அப்படியே போட்டு இருக்கிருர் கள். அதை எல்லாம் அவர்களிடமிருந்து எடுக்க வேண்டும். Electricity விஷயத்தில் தூத்துக்குடி நகரத்துக்கு நல்ல அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக நமது Electricity அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் உடனடியாக சுற்றி இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் கிராம மக்களுக்கு மிகவும்

4th March 1964] [திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்]

நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு மேலும் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 143. *Notification issued with G.O.P. No. 3602, Revenue, dated 28th December 1963 regarding exemption of Central Sales Tax on declared goods which already suffered Madras General Sales Tax.*

* 144. *Third Five-Year Plan—Madras State—Mid-term Review.*

† 145. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3735, Home, dated 27th November 1963 regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.*

† 146. *Notification issued with G.O. Ms. No. 30, Rural Development and Local Administration, dated 4th January 1964 regarding delegation of functions of State Government to the Commissioner, etc., in regard to requisitioning of premises, vehicles, vessels, animals for election purposes.*

† 147. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2704, Rural Development and Local Administration, dated 24th December 1963 regarding amendment to the Conduct of Election of Municipal Councillors Rules, 1962.*

* Laid on the table of the House on 29th February 1964.

† Laid on the table of the House on 3rd March

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 76 on page 172 supra.]

A.—(*a*) Separate accounts regarding the income and expenditure for the long distance services are not maintained by the Madras State Transport Department. Therefore the actual profit or loss sustained on account of the operation of the long distance services cannot be worked out separately. However, the actual collections from each route in the year 1962–63 are given below. Besides, the cost of operation, calculated on the basis of the cost per mile for 1962–63 which is 82 nP., is also given below :—

STATEMENT.

Serial number and route number.		*Name of route.*	*Number of services operated.*	*Total effective earning mileage in 1962–63.*	*Total collection.*		*Total expenditure (at 82 nP. per mile).*		*Profit.*		*Loss.*		*Remarks.*
(1)		(2)	(3)	(4)	(5)		(6)		(7)		(8)		(9)
					RS.	nP.	RS.	nP.	RS.	nP.			
1	100	Madras-Bangalore	1	84,370	1,27,359	23	69,183	40	58,175	83	..		....
2	103	Madras-Tiruchi	6	442,618	6,61,693	04	3,62,946	76	1,98,746	28	..		....
3	{105, 106}	Madras-Salem	4	316,820	3,62,020	59	2,59,792	40	1,02,228	19	..		....
4	116	Madras-Salem	2	158,410	1,57,729	96	1,29,896	20	27,833	76	..		Separate details for routes 105 and 106 not available.
5	113	Madras-Thanjavur	6	491.511	6,00,894	34	4,03,039	02	1,97,855	32	..		
6	115	Tiruchi-Coimbatore	6	563,360	6,86,561	62	4,61,956	20	2,24,606	42	..		
7	117	Tiruchi-Vellore	2	132,784	1,16,063	98	1,08,882	88	7,181	10	..		
8	118	Nagapattinam-Coimbatore ..	2	96,750	1,26,347	90	79,335	00	47,012	90	..		
9	119	Madras-Coimbatore ..	2	122,670	1,51,036	48	1,00,589	40	50,447	08	..		
10	121	Thanjavur-Ramanathapuram.	2	58,[illegible]	47,663	78	48,281	60	—		617	82	
11	122	Madurai-Ootacamund ..	2	9,408	12,701	70	7,714	56	4,987	14	..		Opened on 6th March 1963.
12	111	Nagercoil-Tiruchi	4	336,830	4,72,686	23	2,76,200	60	1,96,485	63	..		
13	112	Nagercoil-Tiruchi	2	193,195	2,31,607	29	1,62,519	90	69,087	39	..		
14	114	Nagercoil-Coimbatore ..	4	420,480	5,96,213	79	3,44,793	60	2,51,420	19	..		
15	120	Thanjavur-Shencottah ..	2	89,968	92,411	11	73,724	56	18,686	55	..		
16	123	Nagercoil-Ramanathapuram.	2	12,524	11,337	90	10,2[illegible]9	68	1,068	22	..		Opened on 1st March 1963.
		Total ..		35,35,518	43,54,328	04	28,0[illegible],124	76	14,55,822	00	617	82	

(*b*) Long distance routes and number of services operated on them by the Madras State Transport Department as on 1st January 1964— .

STATEMENT.

Serial number.	*Route number.*	*Name of route.*	*Route length.*	*Number of services operated.*	*Remarks.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			MILES.		
1	100	Madras-Bangalore	225	1	....
2	101	Madurai-Krishnagiri	217	2	Opened on 2nd October 1963.
3	102	Madras-Neyveli	140	2	Opened on 27th October 1963.
4	103	Madras-Tiruchi	201	6	....
5	104	Coimbatore-Krishnagiri	155	2	Opened on 18th December 1963.
6	105	Madras-Salem (via) Ulundurpet	207	2	....
7	106	Madras-Salem (via) Tirukoilur	220	2	....
8	109	Madras-Nagapattinam	205	4	Opened on 24th April 1963 with 2 services. Two additional services introduced on 1st August 1963.

Serial number.	Route number.	Name of route.	Route length.	Number of services operated.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			MILES.		
9	109	Salem-Ootacamund	155	2	Opened on 20th May 1963.
10	111	Nagercoil-Tiruchi (via) Koilpatti	225	4	....
11	112	Nagercoil-Tiruchi (via) Tuticorin	265	4	Two services introduced on 27th/28th September 1963.
12	113	Madras-Thanjavur	230	8	Two services introduced on 10th June 1963.
13	114	Nagercoil-Coimbatore	288	4	....
14	115	Tiruchi-Coimbatore	128	6	....
15	116	Madras Salem (via) Tiruvannamalai	211	2	....
16	117	Tiruchi-Vellore	188	2	....
17	118	Nagapattinam-Coimbatore	215	4	Two services introduced on 29th July 1963.
18	119	Madras-Coimbatore	340	2	....
19	120	Thanjavur-Shencottah	218	2	....
20	121	Thanjavur-Ramanathapuram	184	2	....
21	122	Madurai-Ootacamund	196	3	....
22	123	Nagercoil-Ramanathapuram	219	3	....

APPENDIX II.

[*Vide* answer to starred question No. 77 on page 173 *supra*.]

A.—(*a*) There are thirty-seven units in the State engaged in the production of bicycles and bicycle components as on 1st August 1963. Out of these only five units manufacture and assemble bicycles, the remaining manufacture only cycle components.

(*b*) The district-wise details of the location of the units are furnished below :—

Chingleput District

1. Messrs. T. I. Cycles of India, Limited, Ambathur.
2. Messrs. Rapid Industries, Rapid Nagar, Kovur, Madras.
3. Messrs. Lakshmi Cycle Industries, Irumpuliyur village, Tambaram.
4. Messrs. The Sarvodaya Industries, 2/30, G.S.T. Road, Issa Pallavaram.

Kanyakumari District

1. Messrs. Nataraja Industries, Balamore Road, Nagercoil, P.O.

Madras District

1. Messrs. Industrial Rubber Products, A. 21 and 22, Industrial Estate, Madras-32.
2. Messrs. Rajasekar Industries, Industrial Estate, Madras-32.
3. Messrs. Venus Industries, Industrial Estate, Madras-32.
4. Messrs. Varun Industrial Corporation, Industrial Estate, Madras-32.
5. Messrs. Universal Traders, 82-A, Royapettah High Road, Madras-4.
6. Messrs. Lakshmi Commercial Corporation, 25, Sarangapani Street, Madras-17.

Madurai District

1. Sekar Industries, 70, South Veli Street, Madurai.
2. Messrs. Prasad Industries, P. T. Rajan Road, Madurai-2.
3. Messrs. N.P. Stand Works, 14-B, Mahalipatti Road, Madurai.
4. Messrs. Karpagam Industries, 19/2, Nallamuthu Pillai Road, Mahalipatti.
5. Messrs. Rathina Industries, 73, South Avanimoola Street, Madurai.
6. Messrs. C. Pitchai Asari, Rajakulam Street, Natham P.O.

Madurai district—cont.

7. Messrs. Amball Cycle Works, 84, Tiruparankundram Road, Madurai.

8. Messrs. Jayamani Industries, Chinnalapatti P.O., Dindigul taluk.

Ramanathapuram District

1. Sri Krishna Industries, V.O.C. Road, Karaikudi.
2. Messrs. Temi Traders, Paramakudi.
3. Messrs A. Shanmuga Nadar and Company, 8/7/63 A. Vembakottai Road, Sivakasi.
4. Messrs. Royal Industries, P.S.R. Road, Rajapalayam.
5. Messrs. Uma Metal Works, 514/W-14, Sivagamipuram Street, Rajapalayam.
6. Messrs. The Kaka Metal Industries, Kaka Buildings, Tiruthangal P.O. (via) Sivakasi.
7. Messrs. Quality Industries, 6, T.R.M.T. Street, Devakottai.

Salem District

1. Messrs. Ramaswamy Achari, Karukkalvadi, Alagusamudram Post.
2. Messrs. Mahaboob Hind Cycle Works, Theethukkal Street, Ponnamapet, Salem-1.
3. Messrs. Bharatham and Company, 4, Narayana Nayar Street, Kitchipalayam, Salem.

Thanjavur District

Government Cycle Assembly Unit, Nanjakottai Road, Thanjavur.

Tiruchirappalli District

1. Messrs. Raja Industries, 36, Heber Road, Tiruchirappalli-1.
2. Messrs. Lakshmi Steel Industries, B-5, Industrial Colony, Tiruchirappalli.
3. Messrs. Lakshmi Engineering Works, Sivankoil Street, Thuraiyur, Tiruchirappalli-1.
4. Messrs. Aravind Cycle Industries, Tiruchirappalli Road, Thuraiyur, Tiruchirappalli.

Tirunelveli District

1. Messrs B. M. Sundaram, 86, Salai Street, Vannarapettai, Tirunelveli.
2. Messrs. Randwick Industries, Sonagavillai, Tiruchendur taluk.

North Arcot District

1. General Purpose Engineering Workshop with Cycle Assembly Unit, Vellore.

(c) 316,441 * cycles were produced during 1962–63.

(d) 2,504 persons were employed in the industry during this period.

---

* This excludes figures relating to Messrs. Varun Industrial Corporation as statistical details are not available with them.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Thursday, 5th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I QUESTIONS AND ANSWERS

Starred Questions.

Hindi

* 81 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any scholarships for higher studies in Hindi are given by the State Government or by the Government of India through the State Government; and

(b) if so, the number and amount of scholarships granted in the year 1962–63?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A statement[a] is placed on the table of the House.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ஸ்டேட்மென்டில் ரேட் ஃபார் ஸ்டடீஸ் என்று மூன்று இடத்தில், 5,075, 100 என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே விதத்தில் இந்தி பேசும் மாநிலங்கள் 80,105,125 என்றிருக்கிறது. இந்தி பேசாத மாநிலங்களுக்குக் குறைவாகவும், இந்தி பேசும் மாநிலங்களுக்கு கூடுதலாகவும் கொடுத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதற்கு விவரம் என்னிடம் இல்லை.

Graduate trained teachers

* 82 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of graduate trained teachers deputed by aided high schools in the City of Madras for the diploma and degree courses run by the University of Madras during 1960-61 to teach the XI Standard; and

(b) whether the candidates have been paid their salaries and stipends for the period of their deputation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Eight teachers (four for certificate course and four for degree course).

[a] Printed as Appendix I on page 282 infra.

(b) Seven teachers have been paid. One teacher has not yet been paid as he has not yet appeared for the examination although he has completed the course.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand that he was paid no stipend or both salary and stipend ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Government permitted managements of secondary schools to depute teachers for the two training courses started by the University. The expenditure incurred by the managements on the payment of leave salaries and allowances to such teachers during the period of their training was admitted for purposes of grants from State funds. The private managements which depute teachers for post-graduate studies were allowed to grant stipends to the teachers besides paying the salary every month regularly, the rates of stipends being determined with the concurrence of the Director of Public Instruction. The expenditure on stipends was admitted for purposes of aid from the State funds.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What happened to this particular teacher? Was he paid salary for that period or was he refused only stipend?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As the object of deputing any teacher to the course is to enable him to acquire the degree, the object would be lost if the salary and stipend are allowed even to a teacher who does not choose to appear for the final examination. The management was, therefore, informed by the Director of Public Instruction that the disbursement of the salary and stipend be deferred till after the teacher appeared for the M.Sc. Examination. The Director of Public Instruction has now reported that the teacher has not appeared for the examination even in March 1963.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the course being continued now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no idea.

Age of superannuation

* 83 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the age of superannuation in respect of teachers working in aided elementary schools in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 60 (Sixty) years.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand that this is the age of superannuation in respect of pension also and that any elementary school teacher retiring from an aided school on completion of the sixtieth year is eligible for pension?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I think so.

Housing schemes

* 84 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount allotted to this Government by the Government of India for the Housing schemes for the year 1962-63;

(b) the amount spent on such housing schemes;

(c) whether any amount so allotted has been diverted for other schemes; and

(d) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (d) A statement* is placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN : Has the attention of the Hon. Minister been drawn to the fact that a number of Central Ministers have accused this Government of having diverted funds intended for housing schemes to other purposes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We determine our priorities.

DR. A. SREENIVASAN : Is there no meaning in the Central Government allotting money for a particular scheme, and can the Government divert it to other schemes at the expense of the housing schemes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This State considered that priority should be given for power projects for the improvement of industries, and for irrigation projects for the purpose of improving food supply and, therefore, they diverted funds.

DR. A. SREENIVASAN : Is it not the elementary duty of the Government to provide a roof over the head of most of the people? Only when the man is alive, he can eat and derive benefit from the supply of electricity?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a question of priorities and the Government's decision in this matter is as I have already stated.

Bus fare

* 85 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state— 3-10 p.m.

(a) whether there is any proposal to enhance the rates of fare in the City Transport, Madras; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (a) & (b) : A proposal for revision of fare structure is under consideration.

* Printed as Appendix II on pages 282-284 infra.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இந்த பஸ் கட்டணம் எந்த வருஷத்தில் ஏற்படுத்தினார்கள்? எத்தனை வருஷமாக அது அமுலில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1948-ல் ஏற்படுத்திய பஸ் கட்டணம்தான் இதுவரையில் மாற்றப்படவில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the Hon. Minister aware that the citizen is already heavily burdened with the rise in prices and that any rise in the bus fare will affect him most now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the Government are prepared to subsidise and if the Legislature is prepared to vote the subsidy to run the transport, there will be no need for increasing the fares. But if we accept the principle that it must be run on economic lines, the fares will have to be revised.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it the policy of the Government that it should make as much profit as a commercial concern or are the Government prepared to run it on a 'no profit, no loss' basis?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government do not propose to run it on a 'no profit, no loss' basis.

DR. A. SREENIVASAN : When the private sector is accused that it consists of capitalists, are the Government justified in making a profit in a concern like this which is a public convenience?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is what exactly I said. If the Legislature without any objection is prepared to vote that all the differences between the cost of running and the fare at which it is now being run will be met from the State funds, then the fares need not be raised. But if we accept the principle that it must be run on a commerical basis and that it must be remunerative, then we will have to revise the fares consistent with the increase in the other costs.

DR. A. SREENIVASAN : What is the amount of income which the Government derive after paying all the commitments in the transport sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question may be a little more specific—for what head, or for which year—1963-64 or 1962-63.

DR. A. SREENIVASAN : Any year. I simply wanted to know the amount of money the Government spend on the bus transport in a year and the amonnt of profit that they make.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Budget documents are intended for study and the budget documents which have been supplied to Members provide all the figures with regard to 1962-63. That is why I asked the question for which year the information was asked.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : The Hon. Minister said that if the Legislature passed a Bill to the effect that the fares need not be increased, the fares would not be raised. Will the Hon. Minister be kind enough to initiate a Bill of that sort?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Already in the general discussion that has taken place in both the Houses there is a cry that this is not remunerative. Therefore, I said "You cannot ask on the one Land that the fare should not be raised and on the other say that it must be run on a remunerative basis."

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அரசாங்கத்திற்குப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1944-ல் ஏற்படுத்திய ரேட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கும் பஸ் கிரயம், ரிபேர் செலவுகள், சாமான்களின் கிரயம், பெட்ரோல், எண்ணெய் விலை இவற்றோடு அரசாங்கமும் வரிகளைப் பல மடங்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், இதை வைத்துக்கொண்டு பஸ்காரர்கள் எப்படி ஓட்ட முடியுமென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். **மந்திரி** அவர்கள் சொன்னதுபோல, அரசாங்கம் சப்சிடைஸ் செய்து பொது மக்களுக்குக் குறைந்த செலவில் பஸ் சவாரி செய்ய வசதி செய்து கொடுத்தாலும் சரி, இந்தத் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் நசித்துப்போகாமல் வேறு வழி இருந்தால் அதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்கவேண்டும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வியை நான் வரவேற்கிறேன். பொதுவாக இப்போது என்ன அபிப்பிராயம் சொல்லப்படுகிறது என்றால், தனியார் இந்தத் துறையில் லாபமாக நடத்துகிறார்கள். சர்க்கார் நஷ்டத்துடன் நடத்துகிறார்கள் என்பது. அது இல்லை என்பது தொழில் துறையைத் தெரிந்தவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். தனியார் லாபகரமாக நடத்தமுடியவில்லை என்கிறார்கள். சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக அறிக்கை விட்டு பப்ளிக் அப்ஜக்ஷன் கோரினார்கள். அதன்படி ஆட்சேபணை ஏதாவது இருக்குமானால், சர்க்காருக்குச் சொல்லும்படியாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஏதோ சில வந்திருக்கின்றன. அடுத்தபடியாக ஹோம் டிபார்ட்மெண்ட்டில் இந்த நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாக உள்ள அதிகாரி அந்த ஆட்சேபணைகளை விசாரிப்பார்கள். பிறகு முடிவு செய்வார்கள். அதுவரையில் இருக்கும் அமுல் நடத்தப்படும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, whether steps are being taken by the Government to see that the running cost is kept just at the minimum before taking up the consideration of the proposals to raise the fares?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, in running buses, there are what are known as fixed costs, and the xed costs of operation are as much as 65 per cent, that is, the Motor Vehicles tax, the Passenger goods tax, cost of the vehicle, cost of the spare parts, the duty levied on petrol and diesel oil, etc. These things, if anybody calculates, will come to 65 per cent and that is the fixed cost. The other 35 per cent is made up of wages and remuneration. Now, I do not think, it would be proper to cut into the

[5th March 1964

wages and remuneration. It is impossible to cut the fixed costs. The position has become inevitable that the fares will have to be raised.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : May, I know, Sir, whether the Government are considering the question of raising the fares for the express buses also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have, as I have already said, issued certain proposals which have been published. Objections have been heard. A decision will be taken by the Department concerned and then it will be notified.

Madras Co-operative Milk Supply Union, Ayanavaram.

*86 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there is any laboratory for testing milk in Madras Co-operative Milk Supply Union, Ayanavaram; and

(b) if so, whether it works on holidays also?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR :

(அ), (இ); அயனாவரத்தில் இயங்கும் சென்னைக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு யூனியன் கட்டிடத்தில் இரண்டு ஆய்வுக் கூடங்கள் செயல் படுகின்றன. ஒன்று (சென்னை மாநில) பால் பண்ணை அதிகாரியின் மேற்பார்வையிலும், மற்றொன்று சென்னைக் கூட்டுறவு பால் வழங்கு யூனியனின் மேற்பார்வையிலும் செயல்படுகின்றது. முந்திய ஆய்வுக் கூடம் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் மற்ற அரசாங்க விடுமுறை நாட்களிலும் வேலை செய்வதில்லை. பிந்திய ஆய்வுக் கூடம் எல்லா நாட்களிலும் வேலை செய்கின்றது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : அந்த லேபரட்டரி செய்யும்படியான நேச்சர் ஆஃப் வொர்க் என்னவோ ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : லேபரட்டரி அன்றாடம் வருகிற பாலை எடுத்து அது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : ஹாலிடேயின்போது வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது. அப்போது டெஸ்ட் செய்யாமல்தானே பால் சப்ளை செய்யப்படுகிறது.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அய்யனாவரத்தில் இருப்பது எப்போதும் வேலை செய்கிறது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : அய்யனாவரம் கவர்ன்மெண்ட் ஹாலி-டேக்களில் வேலை செய்வதில்லை. லேபரடரி அன்றைக்கு வொர்க் செய்வதில்லை. அப்போது டெஸ்ட் செய்யாத பால்தான் சப்ளை செய்யப்படுகிறதா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அப்படி வருகிற பாலை மறுநாள் பார்த்து கெட்டுவிட்டது என்று தெரிந்தால் சொல்லலாம்.

5th March 1964]

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: மறுநாள் பாலை வாங்கிவைத்திருந்த பிறகு தெரிந்து என்ன பிரயோஜனம் ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : பால் கெட்டுவிட்டது என்றால் அந்தப் பாலுக்குள்ள பணத்தை கொடுக்காமல் நிறுத்திக் கொள்வார்கள்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : பாலில் கலப்படம் செய்யப்பட்டு வெளியே வருகிறது. அதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை ஏதாவது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: கலப்படமா இல்லையா என்று பார்க்க ஒரு மீட்டர் இருக்கிறது. அதன் மூலம் சோதனை செய்கிறார்கள். எருமைப்பால் என்றால் அதில் இத்தனை சதவிகிதம் ஃபேட் இருக்கவேண்டும். பசும்பால் என்றால் அதில் எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறுபட்டால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : அப்படி லேபரட்டரி ஏதாவது கண்டு பிடித்து பால்காரர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் இதுவரை இருந்திருக்கிறதா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : எந்த வருஷம் என்றால் சொல்லலாம்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : எந்த வருஷத்திலாவது ?

திரு. கே. ராஜாராம் : லீவு நாட்களில் சப்ளை செய்யப்படும் பாலைப் பரிசிலனை செய்து சப்ளை செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : முதலிலேயே பதிலில் சொன்னேன். இரண்டு ஆய்வுக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்றுக்கு ஒரு நாளும் லீவு கிடையாது. ஒன்று பால் பண்ணையிலும் ஒன்று அயனாவரத்திலும் இருக்கிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: சென்னையில் மில்க் சப்ளை செய்யும் யூனியன்களைத் தவிர இதர கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. அவற்றிலிருந்து வரும் பாலை சுகாதார அதிகாரிகள் அடிக்கடி டெஸ்ட் செய்து இது வரையில் ஏதாவது குற்றங்குறை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களா ? இதர வியாபாரிகளிடம் டெஸ்ட் செய்வதுபோல அந்த சொசைடி பாலைச் செய்கிறார்களா ?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : சுகாதார அதிகாரி வரக்கூடாது என்பதில்லை. அங்கு இருப்பவர்களே பொறுப்புள்ளவர்கள் என்ற காரணத்தால், அங்கேயே டெஸ்ட் செய்கிறார்கள். கெடுதல் இருந்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன்: ஒரு பர்செண்ட் ஃபேட் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், லேபரட்டரியில் கண்டுபிடித்து பாலுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் இருந்தது உண்டா ?

[5th March 1964

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : தனியாகக் கேள்வி போட்டால், பதில் சொல்லலாம்.

திரு எம். சுப்பையா செட்டியார்: கூட்டுறவு சொஸைடி மூலம் வரும் பாலையும், இதர வியாபாரிகள் பாலைச் செய்வதுபோல, ஏன் சோதனை செய்யக்கூடாது? நான் கேள்விப்பட்டேன், சில ஜில்லாக்களில் சோதனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக. அவற்றை மறு பரிசோதனை செய்வதற்கு ஏன் உரிமை கொடுக்கக் கூடாது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : கூடாது என்பதில்லை. செய்யலாம். ஒழுங்கான உத்தியோகஸ்தர்கள் இருப்பதால் இதைச் செய்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : பாலில் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். லேபரட்டரியில் இதைக் கண்டுபிடிக்கிறார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அதற்கு லாக்டா மீட்டர்வைத்துப் பார்க்கிறார்கள். பாலில் தண்ணீர் விட்டால் அதிலுள்ள பர்சென்ட்டேஜ் குறைந்து விடும்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் : அப்படிப்பார்த்தால் அனேகம் கேஸ் வந்திருக்கவேண்டுமே.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அந்த கேஸ் எங்களுக்கு வராமலே வீட்டில் உள்ளவர்கள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

Bee-keeping centres

* 87 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the number of bee-keeping centres, if any, in the State;

(b) the amount spent for the purpose for the year 1962-63; and

(c) the profit earned or loss incurred during the above period?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR :

(அ) மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் போர்டின் மேற் பார்வையில் 246 தேனீ வளர்ப்பு யூனிட்டுகள் நடத்தப்படுகின்றன. 127 தேனீ வளர்ப்பு நிலையங்கள் இதர ஏஜென்சிகளால் நடத்தப் படுகின்றன.

(இ) மாநிலக் கதர்—கிராமத் தொழில்கள் போர்டு ரூ. 1,15,641 செலவிட்டது. இதர ஏஜென்சிகள் செய்த செலவு பற்றி தகவல் இல்லை.

(உ) தேனீவளர்ப்புத் தொழில் ஒரு துணைத் தொழில்தான். இத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் போர்டு இந்த யூனிட்டுகளை நடத்துகிறது. வர்த்தக ரீதியில் இந்த யூனிட்டுகள் நடத்தப்படுவதில்லை.

5th March 1964]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : ஐயா, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலில் பஞ்சாயத்து மூலமாக தேனீ வளர்ப்பதும் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ் மன்றாடியார் : பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகவும் இருக்கிறது. கதர்போர்டு செய்வதும் சேர்ந்திருக் கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தனியார் விற்கும் தேனில் கலப்படம் செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கவனிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அந்தவிதமான தகவல் என்னிடம் இல்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : மார்க்கெட்டில் தேனை லாபரட்டரி ஆராய்ச்சி செய்து அதில் எவ்வளவு பர்சென்ட் குளுகோஸ் கலக் கிறார்களென்பதைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. என். எஸ். மன்றாடியார் : என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : எப்போதாவது மந்திரி அவர்கள் இதைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்வார்களா?

Meals

* 88. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government ahe aware that the charges for meals in hotels have gone up in the City of Madras; and

(b) the steps, if any, taken or proposed to be taken to bring down the prices?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR :

(அ) தென் சென்னையிலுள்ள இரண்டொரு ஹோட்டல்கள் சாப்பாட்டுக் கட்டணங்களை சாப்பாடு ஒன்றுக்கு சுமார் 10 ந.பை வீதம் உயர்த்தி இருப்பதாகவும் பெரும்பாலான நகர ஹோட்டல் களில் கட்டண உயர்வு ஏதுமில்லை என்றும் அரசாங்கம் அறிகிறது.

(இ) சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர் முக்கியமான சில ஹோட்டல் முதலாளிகளின் கூட்டம் ஒன்றைச் சமீபத்தில் கூட்டினார். ஹோட்டல்களில் சாதாரணமாகத் தேவைப்படும் பண்டங்களின் விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதால், சில ஹோட்டல்களில் கட்டணங் களைக் கொஞ்சம் உயர்த்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இனிமேல் கட்டணங்களை உயர்த்தினால் முன் கூட்டியே அறிவிப்பதாக ஹோட்டல் முதலாளிகள் சங்கம் கமிஷனருக்கு உறுதியளித்திருக் கிறது. கமிஷனரும் இது விஷயத்தைக் கூர்ந்து கவனித்து வருகிறார்.

[5th March 1964

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : கவர்ன்மெண்டுக்கு நல்லபிள்ளைகளாக இருப்பதற்காக ஆமாம், ஆமாம் என்று ஓட்டல்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். விலையைக் கூட்டவில்லை என்று குவாலிட்டியைக் குறைத்துவிடுகிறார்கள். கவர்ன்மெண்ட் அது விஷயமாக ஆராய்ச்சி செய்ய முடியுமா? அதைச் செய்து நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அது மாதிரி இருக்கக் கூடாது, இருக்கமுடியாது என்றுதான் அரசாங்கம் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : நம்மிடத்தில்தான் ரொம்பப் பேர் துரோகிகள் இருக்கிறார்களே. ஃபிக்செட் இன்கம் குரூப் என்று இரண்டும்கெட்டான் நிலையில் உள்ளவர்களைத்தான் அது பாதிக்கிறது. பெரியவர்கள், பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை. இனி மேல் சம்பளம் 100 வாங்குகிறவன் கிம்பளம் 100 வாங்கினால்தான் சரியாகும்போல் இருக்கிறது. ஆகையால் விலையைக் குறைத்து குவாலிடியைக் குறைக்காமல் பார்க்கவேண்டும்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அங்கத்தினரின் நல்ல எண்ணத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : சில ஓட்டல்களில் ஒரு கவளம் சாப்பிட்ட உடனே வயிறு நிறைந்துவிட்டது போல ஆகிவிடுகிறது. ஒரு மருந்தைக் கலக்கிறார்கள். அதனால் ஒரு 'சேசியேஷன்' ஏற்படுகிறது. ஒரு பானைச் சோற்றில் ஐந்து மில்லிகிராம் போட்டால் போதும். ஆகையால் பப்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்டு அதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அது போய்விடும்.

MR. CHAIRMAN : What is the name of the drug?

DR. A. SREENIVASAN : Sir, there are a lot of people here. I do not want to mention its name and put that idea into the mind of the people. That is the reason why I did not specifically mention the name of the drug. My question should not be of great dis-service to the general public.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : ஓட்டல்களில் விலை ஏறிவிட்டது என்பதாக இந்தக் கேள்வி வந்தது. சமீபத்தில் நாகப்பட்டினத்தில் உள்ள ஓட்டல்களை, முக்கியமாக பருப்பு, எண்ணெய், அரிசி முதலியன விலையேறிவிட்டதால், சாப்பாடு போடாமல் மூடியே விட்டார்கள். சென்னையில் விலையை ஏற்றலாமா வேண்டாமா என்று யோசித்து வருகின்றார்கள். இன்றைய விலைவாசி ஏற்றத்தில் ஓட்டல்காரர்கள் பழைய விலைக்கு சாப்பாடு போட முடியுமா? நமது நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஏதோ பிரைஸ் விஜிலன்ஸ் கமிட்டி போட யோசிப்பதாக இருக்கிறது. அதைக்கொண்டு தீர்க்கமாக விசாரித்து ஆவன செய்ய நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதன் மூலமாக விசாரித்து இன்றுள்ள விலையேற்றத்தில் இன்றுள்ள விலைக்கு சாப்பாடு போடுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th March 1964]

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : ஓட்டல் முதலாளி
களைக் கேட்டதில் அவர்கள் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள் விலை
ஏற்றுவதில்லை என்று. அப்படி ஏற்றுவதாக இருந்தாலும், முன்
கூட்டியே தெரிவிப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதைத்தான் நான்
இங்கு சொன்னேன்.

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : ஓட்டல் அசோசியேஷன் செகரட்டரி
யைப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். எஸ்ஸென்ஷியல் கமாடிட்டீஸ்
விலைகளைச் சரிப்படுத்தினால் சரியாகுமென்று சொன்னார்கள்.
இப்போது கொடுப்பதுபோல ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்புகள் வைத்து
இந்த எஸ்ஸென்ஷியல் கமாட்டிட்டீஸ்களைக் கொடுத்தால் விலை
ஏறாது. அதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார்: நல்ல யோசனையாக
எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : விலைவாசியைக் குறைப்பதை 3-20 p.m.
கோரிக்கையாக வைத்து பல இடங்களில் தமிழ் நாட்டில் உண்ணா
விரதம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நிவாரணம் அளிக்கும்
வகையில் ஏதாவது அரசாங்கம் செய்யுமா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ் மன்றாடியார் : சாப்பிடவேண்டியது
தான் நிவாரணம்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO THE SUDDEN AND STEEP RISE IN THE PRICE OF FOOD ARTICLES AND THE RISE IN THE PRICE OF MEALS CHARGED IN THE CITY HOTELS.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, under rule 42 of the Madras
Legislative Council Rules. I hereby seek your permission to call
the attention of the Hon. the Minister for Food to a matter of
urgent public importance, namely, the sudden and steep rise in
the price of food articles and in particular the rise in the price of
meals charged in the city hotels and the consequent hardship
experienced by people belonging to the fixed income group.

The matter calls for immediate and effective action and, there-
fore, the Government should intervene in the matter quickly and
stablise the prices.

*THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : Sir, there has been
no sudden and steep rise in prices of food articles as presumed by
the Member. The main article of food is rice and the main variety
used for meals in city hotels is Nellore rice. Due to the imposi-
tion of a ban on the movement of rice from Nellore district in
the month of December, the quantity of Nellore rice moving to
Madras City was restricted and in consequence, there was some
spurt in the price of Nellore rice. The price of other kinds of rice
also rose to some extent as a result of the shortage of Nellore rice.

The Government immediately opened 100 fair price shops in the City to cater to the needs of the vulnerable sections of the community. The Government also ordered the release of Molagulukulu (Nellore) raw rice from the stocks made available by the Government of India through the T.U.C.S. and other consumer co-operative societies in Madras City. Though the Government of Andhra Pradesh lifted the ban on the export of Nellore rice on 1st January 1964, they introduced simultaneously a Procurement Levy under which 40 per cent of stock of rice held by millers and dealers had to be surrendered to the Government and no export of rice was allowed unless two-thirds of the quantity proposed for export was also made over to Government. This Government brought to the notice of the Government of India the hardship caused to the City population by the ban on export of rice from Andhra Pradesh. The Government of Andhra Pradesh, it is learnt, have since amended their Procurement Levy Order reducing the levy from 40 per cent to 25 per cent restricting the levy to the milled production of rice in the areas where procurement is in force and removing restrictions on the export of paddy to places outside the State. It is, therefore, expected that within the next few days, sufficient quantities of paddy, raw and boiled rice, will move into the City from Andhra Pradesh through normal trade channels and become available to the City consumers at reasonable prices.

There has also been some rise in the price of toor dhall and other varieties of pulses. This is due to the fact that the producing areas which are mostly in upcountry States were somewhat affected by adverse seasonal conditions and the quantities that have moved into this State during the current year have, therefore, been on a somewhat smaller scale than during the corresponding period last year.

In December 1963, the hotel keepers in Madras City had increased the charges by 5 nP. per meal. The Commissioner of Civil Supplies convened a meeting of the principal hotel-keepers in January 1964, in which the office-bearers of the Madras Hotels' Association and representatives of several big hotels participated. The discussion disclosed that there had been only a marginal increase in the price of meals in view of the increase in the prices of commodities commonly required by them. The Hotels' Association assured the Commissioner of Civil Supplies that it would give prior communication of any increase in the price of meals in future. No intimation has been received from the Hotels' Association that they propose to make a further increase in the price of meals in City hotels. It would appear from Press reports that one or two hotels in South Madras had increased the charges by 10 nP. per meal. There has been no increase in the charges of meals in most of the hotels in the City. The Commissioner of
Levy under which 40 per cent of stock of rice held by millers and

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவர்களே,
1964-65-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை மனதார ஆதரித்துப்
பாராட்டுகிறேன். அறிக்கையின் இறுதியில் கனம் முதலமைச்
சரவர்கள் "சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டம் நாட்டின்
பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில்
ஏற்பட்டுள்ள விரைவும், விருவிருப்பும், நிதிப்பற்றாக்குறையால்
ஒரு சிறிதும் குன்றக்கூடாது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்
உருவாக்கப்பட்டுள்ளது" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக்
கருத்தை விருப்பு, வெறுப்பில்லாமல் நேர்மையோடு நடுநிலைமை
யோடு, மாநில நிர்வாகம் நன்கு நடைபெற வேண்டும், நமது
நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை நிறை
வேற்றிச் சோஷலிச பாணி சமுதாய அமைப்பதற்கு அது ஏணி
யாக அமைய வேண்டுமென்ற பெருநோக்கோடு பார்ப்பவர்கள்
அனைவரும் நிச்சயமாக இக்கருத்தை ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள்
என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் இந்த அரிய நிதிநிலை அறிக்கை
யைத் தீட்டிய கனம் முதலமைச்சரவர்களை மனதாரப் பாராட்டக்
கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படும் ஒரு சில முக்கியமான
திட்டங்களை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். புதிய பென்ஷன்
திட்டம் ஒன்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிக்கப்பட்டிருக்
கிறது. அதாவது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் ஊழியம்
செய்கிற போதே இறந்துவிட்டால், குறைந்தது 5 ஆண்டுகள்
பணியாற்றி இறந்து போயிருந்தாலும்கூட, அவர்களுடைய
மனைவிக்கோ, அல்லது மகனுக்கோ மகளுக்கோ பென்ஷன்
தரலாம் என்றிருக்கிறது. அது பாராட்டத்தக்கது. அதில் மகன்
18 வயது அடையும் வரையில் கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது.
இதை 21 வயது வரையில் என்று உயர்த்தினால் நன்றாக இருக்கும்.
ஏனென்றால் அந்த மகன் 18-வது வயதில் கிட்டத்தட்ட S.S.L.C.
வரையில்தான் படிக்க முடியும். 18 வயதை அடைந்தவுடன்
பென்ஷனை நிறுத்திவிட்டால், அது அவனுடைய மேல் படிப்புக்கு
தடையாக முடியும். பட்டப் படிப்பை முடிக்க குறைந்தது
அவனுக்கு 21 வயது ஆகும். ஆகவே 21 வயது வரை அல்லது
அவன் வேலையில் அமரும் வரை—எது முந்தியதோ அதுவரை
பென்ஷன் உதவித் தொகையை அளித்தால் நன்றாக இருக்கும்
என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற
விரும்புகிறேன். கல்வியில் நம்முடைய தமிழ் நாடு ஆச்சரியப்
படத்தக்க வகையில், மற்றவர்கள் நம்ப முடியாத அளவுக்கு,
எல்லா மாநிலங்களையும் மிஞ்சக்கூடிய அளவுக்கு, ஏனைய
மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகின்ற அளவுக்கு, நாடே,
ஏன் நானிலமே போற்றக்கூடிய அளவுக்கு, பெருத்த முன்னேற்றம்
அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.
இலவச உணவு, இலவச உடை இவ்வளவும் அளிக்கப்பட்டு, கல்வி
இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. "கரும்பு தின்னக்கூலி" என்பார்
களே, "ஆம்", இங்கே கரும்பு தின்னக்கூலிதான். இலவசக்கல்வி

[வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [5th March 1964

3-30 p.m. என்ற கரும்பை தின்னுவதற்கு, இலவச உணவு, இலவச உடை என்ற கூலி அளிக்கப்படுகிறது. எந்த மாநிலத்திலும் காண முடியாத அவ்வளவு அருமையான நிலையை நமது மாநிலம் மேற்கொண்டிருக்கிறது.

நேற்று நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் முதலமைச்சர் கனம் ரெட்டியார் ஐயா அவர்கள் கல்வியைப்பற்றி குறைப் பட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் " Elementary Education is utter failure" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது எனக்கு சிறிது சந்தேகத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. அதை அடுத்து Basic Education- -ஐப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை வேண்டுமானால் ஏத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதைக்கூட அரசாங்கம் சீர் செய்யமுனைந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். Elementary education Failure என்பதை ஒருவரும் ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது. நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் ரெட்டியார் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது, அதாவது 1947-49-ல் தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள் (Elementary Schools) 16 ஆயிரம்தான் இருந்தன. ஆனால் இப்போது 30 ஆயிரம் தொடக்கநிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. இது Failure- -ஆ? அவர் ஆட்சியில் இருந்தபோது 500 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்தன. இப்போது 2,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இதுவா Failure? ' கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலேயே 600 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவே. அது Failure என்று சொல்ல முடியுமா? மேலும் கிராமங்களில் பெரும்பான்மையான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு எல்லாம், 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கிராமத்து மாணவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்குப் போவது என்றால் முடியாமல் இருந்தது. காரணம் வெகு தொலைவில் இருக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் தினம் தோறும் 10-15 மைல், திருவான்மியூரிலிருந்து சாந்தோம் (Santhome) வரையில் நடந்து சென்றே அங்கேயுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் சுமார் 5 ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டியிருந்தது. அதெல்லாம் மாறி, இன்று கூப்பிடும் தொலைவில், கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றனவே இதுதான் Failure- ஆ? 14 லட்சம் குழந்தைகள் இப்போது மதிய உணவு பெறுகிறார்கள். இதற்கு 1964-65-ல் ஒரு கோடி 68 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்த்தால் யார் 'Failure' என்று சொல்லுவார்கள். எது Failure? உண்மையில் ஒப்பற்ற திட்டம் நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்கின்றபோது, அவர் கல்வி நிலை பற்றிக் குறைப்பட்டுக் கொள்ளுவாரேயானால் நான் அவரை தவறாகக் கருதவில்லை, அவர்களிடம் எனக்கு மரியாதை உண்டு. பண்பு மிக்கவர் அவர்—எனக்கு இப்படி தோன்றுகிறது...

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்: நான் கல்வியின் தரத்தை குறை சொன்னேனே தவிர, பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையைப் பற்றி சொல்லவில்லை. இதை நண்பர் கவனிக்க வேண்டும்.

5th March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் திரு. ரெட்டியார் அவர்கள் தரம் குறைந்து விட்டது என்று கூட குறை சொல்லவில்லை. இன்னும் தரத்தை improve செய்ய வேண்டும் என்று தான் சொன்னார். அது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்: கல்வித் துறையில் ஏறத்தாழ 27 ஆண்டுகள் அனுபவம் உள்ளவன் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியின் தரம் மாத்திரம் என்ன அப்படியொன்றும் குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியாது. என்போன்று கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் யாரும் அப்படிக் கருதவில்லை; கருதமாட்டார்கள்.

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்துள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு தாய்மொழிப் பற்றுடையவர் என்பதை இந்த அறிக்கையின் 17-ம் பக்கத்திலிருந்து மிக நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். தமிழ் மொழியை வளர்த்து, அதை அரியாசனத்தில் அமர்த்தி பெருமதிப்போடு விளங்கச் செய்வதில் அவர் பேரார்வம் உடையவர். அந்த ஆர்வத்தில் அவருக்கு நிகராக யாரும் இருக்க முடியாது என்று நான் துணிந்து கூற முடியும். வெறும் வாய்ச் சொல் வீரர்களைப் போல், வெத்துவேட்டுக்காரர்களைப் போல் ' தமிழ் வால்க தமிழ் வெல்க" என்று அவர் சொல்வதில்லையே ஒழிய, உண்மையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் பேரார்வம் உடையவர் என்பதை இந்த அறிக்கையின் 17-ம் பக்கத்திலிருந்து நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். " நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு, முதன்முதலாக, நாம் அமைக்க விரும்பும் இப்பல்கலைக்கழகம் சங்ககாலம் முதற்கொண்டே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உறைவிடமான மதுரையில் அமைவது மிகவும் பொருத்தமானது என்பதில் ஐயம் எதுவுமில்லை" என்று அழகாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார் அல்லவா?

அடுத்ததாக, சுகாதாரத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் அடிக்கடி கூறி வருவது போல, துரதிருஷ்டவசமாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் காலராவும், அம்மையும் சிரஞ்சீவித் தன்மை பெற்று விட்டன. சுகாதாரப் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கிற கனம் அமைச்சரவர்கள் தங்களால் எவ்வளவு தூரம் முயற்சி செய்து சீர்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு எல்லாம் செய்து கொண்டு தான் வருகிறார்கள். ஆனால் குறை இருப்பது எல்லாம் கிராமாந்திர நிலையில். இதற்குக் காரணம், மாவட்ட ஆட்சி (District Board மாறி, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் அந்தப் பொறுப்பை மேற்கொண்டதுதான் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சுகாதார நிலைக்கு அடிப்படையாக இருப்பவர்கள் சுகாதார ஆய்வாளர்கள். (Health Inspector) அவர்கள் தற்போது நான்கு தலைவர்களுக்குக் கீழ் கட்டளைக்கு உட்பட்டு வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு எல்லாம் அவர்கள் District Health Officer மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகளின் கீழ் வேலை செய்தார்கள். இப்போது Health Inspector கள் நான்கு தலைவர்களின் கட்டளைக்கிணங்கி வேலை

[வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்] [5th March 1964

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர், மாவட்ட சுகாதார அதிகாரி, இவர்களுக்கெல்லாம் மேல் Director of Public Health (பொது சுகாதார இயக்குனர்) ஆகிய நான்கு தலைவர்களுக்கு Health Inspector கள் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். Too many cooks spoils the broth என்பதைப் போல, இதனுடைய முடிவு சுகாதார ஆய்வாளர்கள் அவர்கள் வேலையைச் செய்ய முடியவில்லை; சரியாகச் செய்யவும் விடுவதில்லை. ஆகையால், சுகாதாரம் சீர்பட வேண்டுமானால், பழையபடி சுகாதார ஆய்வாளர்கள், மாவட்ட சுகாதார அதிகாரியின் நேரான தலைமையின் கீழ் பணி புரிய வேண்டும். அப்போது தான் . . . .

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : இப்போது கூட அவர்கள் ஜில்லா சுகாதார அதிகாரியின்கீழ் தான் இருக்கிறார்கள். எந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரின் கீழும் இல்லை.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்: எனக்கு அது தெரியும். இவர்களுடைய தலையீடு இருக்கிறது. அவர்கள் கட்டளைக்குப் பணிய வேண்டியிருக்கிறது. சுகாதார ஆய்வாளர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், தலைவர் இவர்களுக்கும் பணிய வேண்டியிருப்பதால் There is so many interference —இவர்களின் குறுக்கீடுகள் அதிகம்—அடிக்கடி தலையிடுகிறார்கள். அதனால் சுகாதார ஆய்வாளர்கள் தங்கள் காரியத்தைச் செவ்வனே செய்து முடிக்க இயலவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் சென்னை மாநகரம் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில். சென்னை மாநகரமாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் தலைமைக் காரியாலயம் இருக்கிற இடமே இப்படி இருக்கிறது. இது சீர்பட வேண்டுமானால் Assistant Director of Public Health Grade City Health Officer -ல் ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தராக இருக்க வேண்டும். அல்லது ஏற்கனவே இருக்கிற Corporation Health Inspector-ஐ Direcror of Public Health- ன் கீழ் Assistant Director of Public Health grade-ல் நியமித்து விட்டால்,போதுமான Co-ordination- Co-operation இருப்பதோடு, இணைந்து பணியாற்ற முடியும். அந்த நிலை வருகிற வரையில் சென்னை நகரத்தின் சுகாதாரம் சீர்பட முடியாது என்பதை திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கம் நமக்கு ஏராளமாகப் பால் வழங்க ஆரம்பித்து இருப்பது போற்றக்கூடியது. மாதவரம் பால் பண்ணை செய்து வரும் ஏற்பாடு எல்லாம் பெருமகிழ்ச்சிக்கு உரியது என்று நான் கூறுவேன். சுத்தமான பாலைக் கொடுக்கின்ற நாள் வராதா என்று நினைத்தேன். நல்ல பால்தான், அதை மறுக்க முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள்கூட பதில் சொன்னார்கள். இதெல்லாம் அங்கே பரிசோதனை செய்யும்போது, நல்ல பாலாகத்தான் வருகிறது. வீடுகளுக்குக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறபோது, அந்தப் பாலை அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும்

5th March 1964] [வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்]

செய்துகொள்ள முடியும். கடந்த 1½ ஆண்டு காலமாக மாதவரம் அரசாங்கப் பண்ணைப் பால் வாங்கிக் கொண்டு இருந்தேன். இப்போது கடந்த ஆறு நாட்களாக அந்தப் பால் வாங்குவதை நிறுத்திவிட்டேன். அந்த சீசா சுத்தமாக இல்லை என்பது ஒரு விஷயம். அதிலே நிறையக் கண்ணாடித் துண்டுகள் இருக்கின்றன. குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கின்ற பால் அங்கே கண்காணிக்கிறவர் கள் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருந்தால், சரியான கண்காணிப்பு இருந்தால், அது நன்றாய் இருக்கும். இதைத்தான் நான் சொல் லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு ஏதாவது செய்து தான் தீரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மீன் துறையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள். 3-40 p.m.
உணவு நமக்கு இரண்டு வகையாகக் கிடைக்கின்றது. நிலத்திலிருந்து கிடைக்கிறது. நீரிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் உணவைத் திரட்ட அரசாங்கம் பெருமுயற்சி செய்து வருகிறது. ஒரு அங்குல நிலத்தையும் விடாமல் பயிரிட முயற்சிக்கிறது. ஆனால் நீரிலிருந்து கிடைக்கும் உணவை—மீன் வளத்தை இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மீன் செல்வத்தை மிகவும் பெருக்க வேண்டும். இப்போது 3 சதவீதம் அல்லது 5 சதவீதம் தான் மீன் வளம் திரட்டப்படுகிறது. இன்னும் கிட்டத்தட்ட 95 சதவீதம் மீன் பிடி பகுதிகள் கவனிக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துத் திரட்ட முற்பட்டால் நம் தமிழ் நாட்டில் உணவு பற்றாக்குறையே இருக்காது. இப்போது இளமையும், ஆர்வமும், ஊக்கமும் துடிதுடிப்பும் கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மீன்துறைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணமாயிருந்தவர்களுக்கு மனங் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீன் துறை இனி நல்ல பலன் அளிக்கக் கூடிய முறையில், வளர்ந்து வரும் என்பதிலே எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மீன்துறை பற்றி ஒரு சில உருப்படியான கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தக் கருத்துக்களில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி நிறைவேற்றினால், அரசாங்கத்துக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும். சங்கெடுப்பது தூத்துக்குடியிலும், இராமநாதபுரத்திலும் நடைபெறுகிறது. தூத்துக்குடியில் அரசாங்கமே எடுக்கிறார்கள். ஆனால் ராமநாதபுரத்தில் தனியாருக்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இராமநாதபுரத்தில்கூட தூத்துக்குடியைப்போல் அரசாங்கமே சங்கெடுப்பதை மேற்கொண்டால், வருஷத்துக்கு 3 அல்லது 4 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்துக்கு வருமானமாய்க் கிடைக்கும். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நண்பர் இந்தக் குத்தகையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். கிட்டத்தட்ட 1½ லட்சம், 2 லட்சம் ரூபாய் தனக்கு லாபம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். ஆனால், உண்மையில் 4, 5 லட்சம் ரூபாய் அதில் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதை மதிப்புக்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அதோடு சங்கு வளையல் செய்வது. இந்தச் சங்கு வளையல்

செய்யும் தொழில் வங்காளத்தில்தான் நடைபெறுகிறது. சங்கை நமது ராஜ்யத்தில் அதாவது, தூத்துக்குடி, இராமநாதபுரம், இங்கு எடுக்கும் சங்குகள் இப்போது வங்காளத்தினருக்கு விற்கப் படுகின்றன. அவர்கள் அதை வளையலாகச் செய்து இந்தியா பூராவும் விற்றுப் பெருத்த லாபம் அடைகிறார்கள். இந்த வளையல் செய்வது மிகவும் சுலபமானது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து சிலரை வங்காளத்துக்கு அனுப்பி, அந்தப் பயிற்சியை மேற் கொண்டு, நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே அந்தச் சங்கு வளையல் செய்யும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படுமானால் அதனால் நாம் பெருத்த லாபம் அடைவோம். அதை அரசாங்கம் உடனே பரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். Shark Liver Oil மீன் எண்ணெய் நாமே தயாரிக்க வேண்டும். இப்போது சுத்திரிக்கப்படாத மீன் எண்ணெயை Cod Liver Oil -ஐ நாம் எடுத்து அதை ஒரு கிலோ கிராம் 2¼ ரூபாய் விதம் கேரள ராஜ்யத்துக்கு விற்கிறோம். அவர்கள் அதைச் சுத்தப்படுத்தி Shark liver oil செய்து 6½ ரூபாய்க்கு நமக்கு விற்கிறார்கள். நமது பொருளைப்பதப்படுத்திக் கேரள ராஜ்யம் பெரிய லாபம் அடைகிறார்கள். ஆகவே Shark liver oil தொழிற்சாலையொன்று நம் ராஜ்யத்தில் உடனே ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு அதிக மூலதனம் தேவையில்லை. நாமே செய்யலாம். வருஷத்துக்கு ரூ. 60,000-த்திலிருந்து ஒரு லட்சம் வரை இதனால் நமக்கு வரும், இந்தத் தொழிற்சாலையில் ஏராளமான ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். இத்தொழிற்சாலைகள் மிக மிக முக்கியம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, கடலில் விளைப்பொருள் அகார், அகார் (Agar agar) என்று சொல்லப்படுவது, கடலில் விளைகின்ற ஒருவித பாசை வகையைச் சேர்ந்தது. அது இராமநாதபுரம் கடலில் மட்டும் 50 ஆயிரம் டன் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. திருநெல்வேலி, தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கடற்கரையிலும் அதிகம் கிடைக்கிறது. இதை Bakery -ல் பொடியாக்கி ரொட்டியில் உபயோகிக்கிறார்கள். மருந்தாகவும் எஸன்ஸ் Essence ஆகவும், எருவாகவும் உபயோகப்படுகிறது. இதனால் அந்நியச் செலாவணியை Foreign Exchange-ஐ பெருக்க முடியும். அதற்கு ரூ. 50,000 செலவில் தற்காலிகமாக ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் பெருத்த லாபத்தை நாம் அடைய முடியும். இவையெல்லாம் நல்ல திட்டங்கள். இவற்றை அரசாங்கம் விரைவிலே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். இதனால் அரசாங்கத்துக்கு பெருத்த லாபம் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, நமக்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற 1964-65 வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பதற்கு, நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நான் பேசப்போவதில், இருக்கிற குறைகளை, என் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறும்போது, நான் சொல்வதில் ஏதாவது குறை இருந்தால், நல்லவை மட்டும் எடுத்துக்

கொண்டு, மற்றவைகளை விட்டுவிட்டு, அதற்கு ஆவன செய்யும் முறையில் பணியாற்றும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விளக்க உரை தரும் வகையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதி அறிக்கை ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். "திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தின் மீதுதான் நம்முடைய நாடு சுபிட்சம் அடைய முடியும், சாதாரணமாக திட்டம் இல்லாதவகையில், நாடு முன்னேற வழி இல்லை, அதை வைத்துக் கொண்டு தான், சென்ற 17 வருஷகாலமாக நாம் பணியாற்றுகிறோம்" என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைத் தான் 4-வது பக்கத்தில் "நமது மாநிலத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் வகையில் ப்ரவலான திருப்தி இருப்பினும், திட்டத்தை ஒட்டி, எழுந்துள்ள சங்கடங்களைப் பற்றி ஓரளவு மனக்கிலேசம் ஏற்பட்டிருப்பதை நான் அறிவேன்" என்று முதல் மந்திரி ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். அரசாங்கத் தலையீடு இன்றி, திட்டமின்றி, தானே இயங்கும் ஒரு பொருளாதார அமைப்பில், இருக்கிற வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, உயர்ந்தபட்ச வளர்ச்சிக்கு வழிவகை செய்ய உருவான முயற்சிகள் அதில் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார். இதற்கு மாறாக, திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் கிடைக்கக் கூடிய சாதனங்கள் அனைத்தையும், கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றை எவ்வளவு சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ, அம்முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் முனைகிறது. அத்திட்டம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் தேவைகளையும் தொலை நோக்குடன் மதிப்பிட்டு, அதற்கு ஏற்ப, முக்கியமான துறைகளில் உடனடித் தேவைக்கு போதும் முதலீடு செய்ய முயல்கிறது என்று இந்த விளக்க உரையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தின்கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறபோது, நமக்கு ஏற்படுகிற சிரமங்கள் என்னவென்பதை ஆராய்வதற்கு அடிப்படையாக இருக்குமென்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மக்களின் தேவையை முன்கூட்டியே கணக்கிட்டு தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு மூன்று திட்டங்கள் இதுவரையில் அமுலாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது திட்டத்தில் மூன்றாம் வருஷ நடை முறையில் நாம் இருந்துவருகிறோம். இந்த இரண்டு திட்டங்கள் முடிந்திருக்கிறார்களே, இதனால் நாடு பூராவும் உணவும் இதரப் பொருள்களும் பரிபூரணமாக கிடைத்துவிடும் சிரமம் குறையும், என்று சொல்லி, தன் வயிற்றைக் கட்டி வாயைக் கட்டி அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், அது நாட்டுக்கு நன்மை பயக்குமென்றும் பல காரணங்களை அரசாங்கம் சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் இன்று நாட்டில் நடந்திருப்பது என்ன? கூடுமானவரையில் பற்றாக்குறையில் சம்பந்தப்படாத பொருளே கிடையாது. முக்கியமாக உணவுக்கு இன்று திண்டாட்டமாகப் போய்விட்டது. கேள்வி நேரத்திலும் அதற்குப் பிறகும் கூட தீர்மானத்தின் பேரில் முதல் மந்திரி அவர்கள் இதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். நமக்கு முக்கியமான நெல்லும் அரிசி இல்லாமல் மக்கள் தவிக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் தஞ்சாவூரில் இந்தப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. சென்ற

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [5th March 1964

வருஷ பட்ஜெட் விவாதத்தில் நான் சொன்னேன், இந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தின் காரணமாக நமது மாநிலத்தில் அரிசி தட்டுப்பாடு, விலையேற்றம் வரப்போகிறது என்று. அதையே திரும்பவும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு முக்கியமாக உணவு வரியைச் சொன்னேன். இந்த வருஷம் இயற்கையும் சேர்ந்து சதிசெய்து வட நாட்டில் பனியினால் ஏற்பட்ட சிரமத்தினாலும் பருப்பு இதர தானியங்கள் விளைச்சல் குறைந்துவிட்டது, அதனால் விலைவாசி ஒன்றுக்கு இரண்டாக ஏறிவிட்டதாகக் கூறினார்கள். தமிழ்நாட்டில் பெய்த மழையினால், நெல் கதிரில் பால் வைக்கும் நேரத்தில் கெட்டுவிட்டதால் தஞ்சாவூரில் விளைச்சல் படிப்படியாகக் குறைந்தது. இந்த நிலைமையில் அரசாங்கமும் சேர்ந்து பங்கு போடுவது போல கட்டாயக் கொள்முதல் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன்படி நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் கிடையாது. அரிசிக்குத்தான் உண்டு. அதுவும் விளைவை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்க வேண்டும், அதனால்தான் விளைச்சல் பெருக முடியும். அப்போது நமக்கும் நன்மை ஏற்படுமென்று குறைந்த அளவிலாவது அவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்ய வேண்டுமென்றும் இதைச் செய்திருப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகிறார்கள். ஆனால் தஞ்சாவூரில் அறுவடை முடிந்து இரண்டு மாதமாகிறது. இந்தக் காலத்தில்
3-50 p.m. நெல் விலை 50 படிகொண்ட மூட்டை ஒன்று ரூ. 22 முதல் 23 வரையில் கிராமங்களில் விற்றுக்கொண்டு வருகிறது. வியாபாரிகள் மில்காரர்கள் அவற்றை வாங்கி சேகரித்து வியாபாரம் செய்வதற்கு முன்பே இவர்கள் 100 மூட்டை வாங்கினால் 20 சதவிகிதம் அதாவது 100 மூட்டைக்கு 20 மூட்டை கிட்டத்தட்ட ரூ. 16 விலையில், மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 8 நஷ்டத்தில், இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். 20 மூட்டைக்கு ரூ. 160 நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நஷ்டத்தை ஒரு வியாபாரியும் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் ஈடு செய்வதில்லை. அவர்களுக்கு ஏற்படும் கிரயம் எல்லாம் சேர்ந்து பொதுமக்கள் வாங்கும் அரிசியில்தான் அது சென்று விலைவாசி ஏறுகிறது. அந்த வகையில் ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 4 இந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தினால் விலை ஏறுகிறது. அது இல்லாமல் உணவு தானியத்திற்கு எந்த நாட்டிலும் அரசாங்கம் உதவி செய்து கூடுதல் விலையை ஈடுசெய்வதற்குப் பணம் கொடுத்து குறைந்த விலையில் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டில் அரசாங்கம் ஈடுசெய்வதாக இல்லை. கவர்னர் உரையின் போது சபைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'அரசாங்கம் உதவி கொடுத்து விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு திட்டம் இல்லை. செய்வதாக அபிப்பிராயமும் இல்லை', என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலையில்தான் காரியங்கள் நடக்கின்றன. இப்படி விலையைக் குறைத்து வெளியே வாங்குகின்ற அரிசி நமது மாநிலத்திலுள்ள மக்களுக்காவது கிடைத்தால், நலமாயிருக்கும். அதை மக்கள் வரவேற்பார்கள். நம் மாநிலத்தில் புழுங்கல் அரிசியைத்தான் மிகுதியாக அதுவும் தஞ்சாவூர் கட்டைச் சம்பா புழுங்கல் அரிசியைத்தான் மக்கள் விரும்பமாக வாங்குகிறார்கள். அந்த அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து

5th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வாங்கி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்த அரிசியை மத்திய அரசாங்கம் வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிறது. இந்த மாநிலத்தில் அவைகளைச் சேமித்து வைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சென்ற வருஷக் கொள்முதல் நெல் வெளியே அனுப்பப்படாது என்று கவர்னர் உரையில் சொன்னார்கள். நான் உணர்ந்த வரையில் அது கேரளாவுக்குப் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கிறதே தவிர, நம் மாநிலத்துக் கிடங்கில் சேமித்து இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி சேமித்து வைத்திருந்தால், வரவேற்கத் தக்கது. இனிமேலாவது இங்கே கொள்முதலாவதை இங்கேயே விநியோகம் செய்தால், நலமாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாம் கொள்முதல் செய்கிற அரிசியை நாமே வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய உபயோகத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் குறுவை போன்ற அரிசியை இங்கு யாரும் சாப்பிடுவதில்லை. கேரளாவில்தான் விற்கிறது. பொதுவாக நாம் ஓரளவு புரக்யூர்மெண்ட் செய்கிறோம். நம்முடைய நியாயவிலைக் கடைகளின் பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சில சமயம் நாம் கொள்முதல் செய்வதைவிட நல்ல தரமான அரிசியும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கொள்முதல் செய்யும் அரிசி நல்லது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தோன்றினால், அதை அப்படியே வைத்துக் கொள்வதில் சிரமம் இருக்காது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இப்போது அறுவடையாகும் அரிசி குறுவை அல்ல. அவர்கள் சொல்வதை வரவேற்கிறேன். இப்போது சம்பா நெல்தான் அறுவடையாகிறது. அது நமக்குத் தேவையான அரிசிதான். சில சமயம் மத்திய அரசாங்கம் நல்ல அரிசி கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பதெல்லாம் பச்சை அரிசிதான். நமக்குத் தேவைப்படுவது புழுங்கல் அரிசி. நெல்லூர் அரிசி பூராவும் கொடுத்துவிட்டால் நாம் புழுங்கல் அரிசியைக் கொடுக்கலாம். அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஒரு அரிசியை அதுவும் பச்சை அரிசியைத்தான் நமக்கு அதிகமாக மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறதே தவிர, நெல்லூர் பச்சை அரிசியைக் கூடுதலாகக் கொடுக்கவில்லை. ஏதோ சில சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கலாம். நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடியது வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் பச்சை அரிசிதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இப்போது இந்த மாதிரி மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் நெல்லூர் அரிசியையோ வேறு பச்சை அரிசியையோ சென்னை நகரத்தில் டி.யு.சி.எஸ் மூலமாக மக்களுக்கு சப்ளை செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. நம் அங்கத்தினர்களும் சரி, இந்த ஊரில் உள்ள பிரமுகர்களும் சரி, மக்கள் அனைவரும் இதுவரையில் பார்த்திருந்தால், நலமாயிருக்கும். பார்க்காதிருந்தால் ஒரு முறை அதைப் பார்க்கவேண்டும். காலை ஐந்து மணி முதல்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [5th March 1964

மாலை ஆறு மணி வரையில் எத்தனை மக்கள் வேகாத வெயிலில் ஒரு
படி அரிசிக்குக் காத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அப்படி நின்று
வாங்குகிறவர்கள் உண்மையாக தாங்கள் உபயோகிக்கவில்லை, அந்த
அரிசியை வாங்கி விற்கிறார்கள் என்பதையும் அரசாங்கம் உணர்ந்
திருக்கலாம் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கம் இதைப் பார்த்து
அந்த அரிசி வினியோகத்தை வாரத்திற்கு ஒரு முறை அவர்களுக்கு
விற்கச் செய்யலாம். ரேஷன் என்பது வெறுக்கத்தக்கதுதான்.
இருந்தாலும் இப்போது ரேஷன் வரக்கூடிய நிலைமையை
உண்டாக்கிவிட்டார்கள். அதனால் வாரத்திற்கு ஒரு குடும்பத்
திற்குத் தேவையான அரிசியைக் கொடுக்க வசதி செய்தால்,
கூலிக்கு ஆள் நியமித்து கியூவில் நிற்கச் செய்யவேண்டியதில்லை.
வீட்டிலுள்ள குழந்தைகுட்டிகள் போய் கியூவில் நிற்கின்ற சிரமத்
தைத் தவிர்க்கலாம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கோள்
முதல் திட்டத்தில் நமக்கு ஏற்படும் நன்மை என்ன? வியாபாரி
களோ, மில்காரர்களோ வாங்கும் அரிசியை அரசாங்கத்துக்குக்
கொடுத்து விடுவதால் ஏற்படும் தீமை என்ன என்பதைச்
சொன்னேன். அதனால் விலைவாசி ஏறுவதற்கும், பற்றாக்குறை
ஏற்படுவதற்கும் வழியாகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்று நெல்
சாகுபடி நிலைமை என்னவென்றால் கிட்டத்தட்ட பாதிக்குக்
கூடுதல் இல்லாமல் விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற
வருடம் போல் நல்ல விளைச்சல் இல்லை என்பதை அரசாங்கம்
உணர்ந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். மக்கள் உண்ணும் உணவுக்கு
அவஸ்தைப்படுவது அரசாங்கம் 17 வருடமாக திட்டமிட்டதன்
பலனா என்று கேட்கிறேன். இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்
நிறைவேறியதுமே உணவுத்தான்யப் பற்றாக்குறை தீர்ந்துவிடும்,
ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள்.
இன்று நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் அரிசியை வேறு
எங்கே கொண்டு போய் விற்பது என்று அதிகாரிகளைப் பல மாநிலங்
களுக்கு அனுப்பி விசாரிப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். ஆனால்
இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? நமக்குத் தேவையான உணவு
தான்யம் கிடைப்பதே சிரமமாக இருக்கிறது. அது ஏன் என்பதை
அரசாங்கம் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4-00 p.m. இனி நான் சொல்லப்போவது குறித்து அரசாங்கமோ,
அமைச்சர்களோ கோபப்படக்கூடாது. கோபத்தைக் கிளற
வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. மனதார நம்பு
வதைச் சொல்லுகிறேன். சமீபத்தில் புவனேசுவரத்தில் நடந்த
காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் Democratic socialism- அடிப்படையில்
பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிசத்தை விரும்
பாத நாடே இன்று உலகத்தில் இல்லை. அமெரிக்கா கூட
சோஷலிஸ பாணியில்தான் காரியங்கள் செய்து கொண்டு
வருகிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அரசாங்கமும் உணரு
வார்கள். முதலாளிகளாக இருந்தாலும், தொழிலாளிகளாக
இருந்தாலும், யார் தவறு செய்தாலும் அரசாங்கம் அதைத் தடுக்க
வேண்டியதுதான். அதை நான் கூடாது என்று சொல்லவில்லை.
ஆனால் இன்றுள்ள அரசாங்கம், the duty of the Govermnent is to

5th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

govern என்பதை மறந்துவிட்டு, பூராவும் எந்தத் தொழிலாக இருந்
தாலும் எந்தத் தொழிலையும் பாகுபாடு செய்யவில்லை—எல்லா
வற்றையும் அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்ற திட்டத்தில்
தான் ஒவ்வொன்றாகக் காரியம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.
அப்படி ஏன் செய்கிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், 17
வருடமாக போட்ட திட்டங்களின் மூலம் இவர்கள் வெற்றி காண
முடியவில்லை என்பதை மறைக்கச் செய்கிறார்கள் என்றே நினைக்
கிறேன். உணவு தான்ய விஷயத்தில், இன்றைக்கு இவ்வளவு
சீர்கேடு, சிரமம் ஏற்பட்டுவிட்டது; இதற்குப் பரிகாரம் காண
முடியவில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டி உணவு தான்ய
வியாபாரத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தினால் இந்த சிரமம் போய்
விடும் என்று திட்டம் போட்டு நடத்த ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.
இதற்கு உதவியாக அரிசி மில்களை (Rice Mills) தனியார் துறை
யில் விட்டு வைப்பது ஆபத்து, அதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த
வேண்டும்; அதனால் இந்த சிரமங்கள் எல்லாம் போய்விடும் என்று
சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய சொந்த முறையில் சொல்லிக்
கொள்ளுகிறேன். வியாபாரி என்ற முறையில் அல்ல; அங்கத்தினர்
என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். இந்தக் காரியத்தை சீக்கிரம்
அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தினால், வெகு விரைவிலேயே விமோ
சனம் ஏற்பட்டு விடும் என்று நம்புகிறேன். இதைத் தள்ளிப்
போடாமல் உடனடியாகச் செய்து விட்டால் மக்களும்
உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். ஏனென்றால் பட்டினி
வந்து விட்டால் பத்தும் பறந்து போகும். அந்த நிலைமையில்
நன்மை தீமைகளை அரசாங்கமும் புரிந்து கொள்ளும், மக்களும்
புரிந்து கொள்ளுவார்கள். அரசாங்கம் சிறுகச்சிறுக தங்க
வியாபாரிகளைக் கொன்றதுபோல் அல்லாமல், மில்காரர்களையும்
கொல்லாமல், ஒரேயடியாக மில்களை எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்
விமோசனம் செய்துவிட்டால், அதனால் நன்மை ஏற்பட்டால்
வரவேற்கத்தக்கது. அல்லது சீக்கிரம் வேறு வகையில் ஏற்பட்
டாலும் நல்ல முடிவு நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிக்
கொள்ளுகிறேன்.

முதலமைச்சரவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் "நமது Revenue
Board -ல் விலைவாசிகளின் போக்கைத் தொடர்ந்து கூர்ந்து
ஆராய ஒரு "விலை கண்காணிப்பு ஸ்தாபனத்தை" (Price Vigilance
cell) நிறுவியுள்ளோம். இந்த ஸ்தாபனத்தினர் சேகரிக்கும்
புள்ளிவிவரங்கள், மொத்த வியாபாரிகளுடைய, சில்லரை வியாபாரி
களுடைய ஆதார வரம்புகளை நிர்ணயிப்பதற்கு உதவும்.
கூட்டுறவுத் துறையில் மேலும் அரிசி மில்களை நிறுவுவதன்
மூலமும், இது பற்றிய விவரங்கள் நமமக்குக் கூடுதலாகக் கிட்டும்.
தவிர அவற்றின் மூலம் விலைவாசிகளையும் கட்டுப்படுத்த முடியும்.
இங்ஙனம் உணவுப் பொருள்களின் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்
படுத்தும்போது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் விவசாயிகளுக்கு
உள்ள ஊக்கம் குன்றாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை
மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வியா
பாரிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், உணவுப்
பொருள்களின் விலை ஓர் உயர்ந்தபட்ச அளவுக்கு மேல் போகாமல்

கண்காணித்துக்கொண்டால் போதும். அரசாங்கமே உணவுப் பொருள்களின் வியாபாரம் முழுவதையும் ஏற்று நடத்துவது அவசியமில்லை. அங்ஙனம் செய்தால் விவசாயிகளுக்குத் தவிர்க்கக் கூடிய சொந்தரவுகள் ஏற்படலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிருர். முதலமைச்சர் தங்கள் சொந்த அனுபவத்தைக்கொண்டு, நெடுங் காலம் பதவியில் இருந்ததைக் கொண்டு நாட்டு மக்களுக்கு எது நன்மை, எது தீமை என்று புரிந்துகொண்டு சொல்லுகிருர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனல் எனக்கு ஒரு சந்தேகம். இது நடைமுறையில் சாத்தியமா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்ருல், நமது மாநில அரசாங்கம் நினைக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பல பெரியார்கள் சொன்னுல், அதைப்போல நானும் சொல்ல விரும்பவில்லை. இருப்பினும், இந்தக் கொள்கையைக்கூட முதலமைச்சரவர்கள் விரும்பவில்லை; இருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லும்போது வேறு வழி இல்லை, செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தில் செய்கிருர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்ருல் நடக்கப்போவது என்ன வென்ருல், புவனேசுவர் மாநாட்டில் தீர்மானம் போட்டு விட்டார்கள். அரிசி மில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளத் தான் போகிறது. உணவு தான்ய வியாபாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளத்தான் போகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் அதைத் தடுக்க முடியாது. நான் சொல்லுவதெல்லாம் சீக்கிரமாக இதைச் செய்து விடுங்கள். தொட்டதற்கெல்லாம் வியாபாரி தலையிலோ அல்லது இடைத் தரகர்கள் பெயரிலோ பெரும் புகார்கள் சொல்லாமல், 17 வருடமாக திட்டம் தீட்டியதைப் பூர்த்தி செய்து விடுங்கள். இவைகளைச் சீக்கிரம் செய்துவிட்டால், உணவு தான்யக் கொள்முதல் மகிமையையும் அதனுடைய நன்மையையும் மக்கள் சீக்கிரம் புரிந்து கொள்வார்கள். அதனுல் நாட்டுக்கு நல்ல விமோசனம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனல் ஒன்றே ஒன்று. அரசாங்கம் உணவு தானிய கட்டுப்பாட்டை 1952-க்கு முன்பு செய்திருந்தார்கள். ரேஷனை அனுபவித்தவர்களுக்கு அதனுடைய பலாபலன்கள் நன்ருகத் தெரியும். அதைப்பற்றி நான் திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. 1952-ல் ஏற்பட்ட நிலை சீக்கிரம் வராது தடுக்க ஆண்டவன் நமக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உணவுதான்யத்தில் **State trading** வந்தவுடன் பொதுமக்களுக்கு ஏற்படப்போவது பெரிய அதிர்ச்சி. அரிசியே கிடைக்காமல் போகும் என்பது ரேஷனை அனுபவித்தவர்களுக்குத் தெரியும். கொள்முதல் திட்டத்தால் எவ்வித நன்மையும் ஏற்படப்போவது இல்லை. விலைவாசி ஏறவும், பற்ருக்குறை ஏற்படவும்தான் வழி செய்யப்போகிறது. இந்தத் திட்டம் அக்கிரமமான திட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். இருந்தாலும் அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதற்காக

நாங்களும் கட்டுப்பட்டு பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறேம். முதலில் நியாயமாக ஆர்டர் போட்டார்கள். ஆனல் ஒரு வாரத்திற்கு மூன்ருல் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைத் கொள்முதலிலிருந்து விலக்கி விட்டார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளைப்போல் நெல்லை வாங்க அனுமதித்துவிட்டு, அவர்களுக்குக் கொள்முதலிலிருந்து விதிவிலக்குச் செய்வது என்ன நியாயம்! இதெல்லாம் மக்களுடைய நன்மையைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய கொள்கையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விலை கண்காணிப்பு ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி திட்டநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல் அதைப்பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கக் கணக்குக்கும் நடப்பு கணக்குக்கும் எப்போதும் ஒத்து வருவதில்லை. இவ்வளவு நாள் கணக்கிட்டதிலிருந்து விலைவாசி ஏறியதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது? விலைவாசியை எந்த விதமாக குறைக்கப்போகிருர்கள்? ஒரு தடவை கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்தால் பிறகு விலைவாசி ஏறத்தான் செய்யும். 1952-ல் கண்டிரோல் கொண்டுவந்தார்கள். விலைவாசி எவ்வளவு ஏறிற்று என்பது நமக்குத் தெரியும். கட்டுப்பாடு செய்தால் விலை குறையவில்லை என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். பிரைஸ் விஜிலன்ஸ் ஸ்தாபனம் என்ன செய்யும் என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல இப்போது சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஹோட்டலைப்பற்றி நான் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி நான் சொல்வதற்கு வருத்தப்படக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றுள்ள அரிசி விலையில், பாபாப் பாவ விலையை எண்ணினுல். அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி, 6 மாதத்துக்கு முன் ஒரு ஓட்டல்காரர் எந்த அளவுக்கு சாப்பாடு போட்டு வந்தாரோ, அதே அளவில் அதே சாப்பாடு, இப்போது ஜனங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் போட முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஜனங்களுக்குக் குறைந்த விலையில் சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டியதுதான், அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அரசாங்கம் கூடுதல் விலைக்கு அரிசி கொடுத்து, குறைந்த விலையில் சாப்பாடு போட வேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்காக இதுவரையில் என்ன உதவி செய்திருக்கிருர்கள்? சென்னை நகர ஹோட்டல்களிலும், நாகப் பட்டினம் ஹோட்டல்களிலும் விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று கூக்குரல் போடுகிறேம். மத்திய அரசால் நடத்தப்படுகிற **I.R.R.** ஸ்தாபனத்தில், சென்ற ஒரு வருட காலமாக அளவுச் சாப்பாடு ரூ. 1-05-க்கு விற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இதுவரையில், இந்த அரசாங்கம் அந்த ஸ்தாபனத்தின் மீது விலை குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். ஒரு தனிப்பட்ட வியாபாரி செய்தால், உடனே கூக்குரல் போடுகிறேம். நியாயம் தான். ஆனல், சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக, இந்தியா பூராவிலும், முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் **I.R.R.** திறமையாக செயல்படக்கூடிய ஸ்தாபனத்தில், அளவுச் சாப்பாடு ரூ. 1-05-க்கு விற்றுக்கொண்டு வருகிருர்கள். அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்

டீர்கள்? ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? அதில் மத்திய அரசாங்கச் சிப்பந்திகள் மட்டும்தானு சாப்பிடுகிருர்கள்? சாப்பிடுவது பூராவும் நம்முடைய மாநில மக்கள் தானே? இன்னென்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கொஞ்சம் வயதானவர்களுக்குத் தெரியும். அந்தக் காலத்தில் I.R.R. க்குப் போனுல், நல்ல சாப்பாடு கிடைக்கும் என்ற பெயர் இருந்தது. இன்று ரூ. 1-05 கொடுத்து, சாப்பாடு சாப்பிடுவது என்று வரும் இந்த முறையைக் கவனித்து ஆவன செய்தால் நல்லது. எல்லா மந்திரிகளையும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். I.R.R. க்கு தனிப்பட்ட முறையில் சென்று ரூ. 1-05 சாப்பாடு நியாயம் தானு? அது தரம் உள்ளதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். முதலில் அரசாங்கம், மத்திய அரசில் உள்ள ஸ்தாபனத்தைச்
4-10 p.m. சீர்திருத்தம் செய்துகொண்டு, மற்ற தனிப்பட்ட கடைகளில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னுர்கள் ஆனுல் மந்திரியாய் இருக்கின்றவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சாப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: concession கிடைப்பதாகச் சொன்னேனே தவிர, இனுமாகச் சாப்பிடுவதாக நான் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. ஒரு ரயில் பிரயாணி என்ற முறையில் பார்க்கலாமே தவிர, மந்திரி என்ற பேரில் போனுல், கண்டிப்பாகப் பார்க்க முடியாது. அந்த வகையில், மந்திரிமார்களுக்கு, எங்களுக்குப் போடக்கூடிய சாப்பாட்டைத்தான், பொது ஜனங்களுக்கும் போடுவார்கள் என்று நம்புவீர்களாஞல், நான் ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனுல், ஓட்டலில் சாப்பிடும் மற்ற மெம்பர்களும், இதை ஒத்துக்கொண்டால், நான் ஆட்சேபம் சொல்லத் தயாராய் இல்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி நான் பேசுவதற்கு அதிக அனுபவம் கிடையாது. இருந்தாலும் சில வார்த்தைகள் சொல்கிறேன். 24-ந் தேதி நிறையப் பேசமுடியும் என்ற முறையில், சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன் நமக்கு உணவுக்கு வேண்டியது வெள்ளாமை. அந்த வெள்ளாமை நல்லமுறையில் நடக்கத்தான் நாம் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்ன மாறுதல்? நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு பொறுப்பு விட்டுவிட்டது. வேலை செய்கிறவனுக்கு அன்றுடம் கூலி கிடைத்தால்போதும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இடைத்தரகருக்கு அனுகூலம் கிடைத்துவிட்டது. அதனுல் யாருக்கும் உற்பத்தியால் பொறுப்பு இல்லை. ஒரு ஏக்கரில் சென்ற வருஷம் 20 மூட்டை விளைச்சல் வருகிறது என்ருல், இந்த வருஷம் இன்னும் பாடுபட்டு, கூடுதலாக விளைவதற்கு, இந்த 3 கூட்டத்தார்களும், அதாவது, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஆகட்டும், இடைத்தரகர்கள் ஆகட்டும், வேலைக்காரர்கள் ஆகட்டும், பாடுபடுகிருர்களா? விவசாயிகளுக்கு நிறைய உரம் வேண்டும். நிறைய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகத்தான் உரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் நடக்கும், பிளாக்மார்க்கட்டைத் தடுக்கலாம் என்று சொன்னீர்கள். ஆனுல் அந்த உரம்

இன்று வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாமல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நீங்களே ஒத்துக்கொள்கிறீர்கள். விவசாயத்துக்கு நிலம் பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஏன் இன்னும் அந்த உரத்தை வாங்கிக்கொள்ள தயாராய் இல்லை? அதைக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத் நில் போய் வாங்கிக்கொள்ளும் பொறுப்பு யாருக்கும் இல்லை. இரண்டாவது, இந்த 3 பேருக்கும் உள்ள பொறுப்பு அற்றுப் போனதும்தான் இதற்குக் காரணம். இந்த உரத்தை யார் போடுவது என்ற நிலைமையில், இந்தத் திட்டத்தில், உரம் தேங்கிக் கிடக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: உரம் பற்றி குறிப்பிட்டது, இதுவரையில் அதிகமாகத்தான் உரம் வாங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனுல் நாம் திட்டத்திலே மதிப்பிட்டதற்கு அதிகமாக உபயோகிக்கவேண்டும், அந்த அளவு ஈடுபட வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல. ஆந்திர ராஜ்யம் சேர்ந்திருந்தபோது ஒரு லட்சம் டன் தான் உபயோகப்பட்டது. இப்போது 3 லட்சம் டன் உபயோகப்க்டுகிறது. ஆனுல் எவ்வளவு எதிர்பார்த்தோமோ, அந்த அளவுக்கு உரம் எடுக்கவில்லை என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: முதல் அமைச்சர் சொன்ன இந்த 3 தரப்பு காரணத்தைத் தான் நானும் சொல்கிறேன். இடைத்தரகர்கள் களும், விவசாயிகள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள், உரம் வாங்கியா —பொறுப்பு அற்றுப் போனதால் தான், இதில் நானும் போடுவது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கு மந்திரி சொன்னதைத் தான் சொல்கிறேன் விளைச்சலும் ஒரு நல்ல வழி கண்டு பிடித்தால் தான், கூடும். விலைவாசியும் குறையும்.

அடுத்தபடியாக இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தினுல் நமக்கு ஏற்பட்ட நன்மை என்ன? என்ன பார்த்தோம்? சோஷலிஸம் என்று சொல்கிருேமே தவிர கம்யூனிசம் தான். திட்டமிட்டுச் செய்வதெல்லாம் கம்யூனிஸம் தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முன்பு ஒரு முறை வேருெரு இடத்திலும், பதில் சொன்னேன், விவசாயிகள் நன்மைக்காக கொள்கையைச் சொன்னுல், அவரை கம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்வார்கள் என்று. இப்போது நாங்கள் கம்யூனிஸ்டு கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிருேம் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிருர்.

திரு. எம். சுப்பையா சட்டியார்: கம்யூனிஸ்டு முறையையோ, வேறு எந்த முறையையோ அனுசரித்தாலும் பரவாயில்லை. தேர்தலில்தான், காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்டு கொடிகள் ஒன்ருக நிறுத்தி வைத்தார்களே!

திரு. கே. ராஜாராம்: கம்யூனிஸ்டும், சுதந்திராவும் எப்படி உங்கள் ஜில்லாவில் ஒன்று சேர்ந்தீர்கள்?

[5th March 1964

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மந்திரி வாதப்படியே தனிப்பட்ட முறையில் கம்யூனிஸ்டுக்காரர்களுக்கு எதிர்களாக இருக்கும் நாங்கள் வேலை செய்கிறோமே தவிர, நாங்கள் அவர்களோடு கூட்டுச் சேரவே இல்லை.

தலைவர் அவர்களே, சோவியத் நாட்டில் திட்டமிட்டு இந்த விவசாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நன்மையையும், மந்திரி அவர்கள் சொன்னபடி திட்டமிட்டு ஏற்படுகிற நிலைமையையும் சீர் தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஜெர்மனி, ஜப்பான், அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் விளைச்சலைப் பற்றி மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"The current Soviet Seven-Year Plan runs from 1959–65, and demands a rise in total farm output of 70 per cent. To achieve the figure an annual rise of 7·9 per cent is necessary.

In fact, the claimed average annual increase since 1959 has been 1½ per cent. The increase of 1963 is not likely to be higher, it may be nil. To achieve the 1965 target therefore, Soviet farm output would have to rise by at least 27 per cent in each of the remaining two years of the Plan. A rate of growth of this magnitude is unattainable. Values of the different components of "farm output" are not published in the Soviet Union. The principal component is undoubtedly grain. Although total grain area in the USSR has increased by 30 per cent in the past 10 years, the grain production per head of population is less now than in 1958. In 1953 grain production per head of population was less than in Tsarist Russia in 1913. The grain yield per hectare during the current Seven-Year Plan has risen little. In 1958, it was 1·13 metric tons per hectare; in the claimed record harvest year of 1962 it rose to 1·15 metric tons per hectare. In the United States, whose standards Khrushchev proposes to equal or better by 1970, the grain yield per hectare is 2·66 metric tons."

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: இன்றைய தினம் நாம் இந்த வழியைப் பின்பற்றியதால் என்ன ஏற்படுகிறது என்பதையும் அநுபவத்தில் பார்த்துவிட்டோம். இன்னும் அதை பிடிவாதமாகப் பிடித்துக்கொண்டுதான் காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று இருந்தால், அது அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் என்னைப்போன்றவர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேல்ஸ் டாக்ஸ் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உணவு தானியங்களின் விலை கூடிவிட்டது என்று சொல்கிறது அரசாங்கம். அரசாங்கத் திற்கு விற்பனை வரி வருமானமானது வருஷா வருஷம் கூடிக்கொண்டு வருகிறது. டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் உணவு தானியங்களுக்கு வரி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்று சிபாரிசு செய்திருக்கின்றார்கள் வரி கூடுதலாக அரசாங்கம் வசூல் செய்கிறது. உணவு தானியங்களில் ஒரு

5th March 1964] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

கோடி முதல் இரண்டு கோடி வரை வரலாம் என்று கருது கிறேன். இன்று உள்ள விலைவாசியால் கிட்டத் தட்ட மூட்டைக்கு ரூபாய் 2 அதாவது 200 நயா பைசா வருகிறது. ஒரு படிக்கு 5 நயா பைசா ஏறுவதற்கு அது காரண மாகிறது. அரசாங்கம் இதையாவது விட்டுக்கொடுக்கக்கூடாதா என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் உண்ணும் உணவுக்கு வரியைப் போட்டு நம் நாட்டில் வசூலிக்கிறார்கள். வேறு எந்த நாட்டிலும் போட்டிருக்கமாட்டார்கள். முதல் மந்திரி அவர்கள் தயவு கூர்ந்து இன்றுள்ள விலைவாசியைக் கவனித்து உணவு தானியத்திற்கு விலக்குக் கொடுத்து மக்களுக்கு 5 நயாபைசா கூடுவதை குறைத்தால் நலமாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மூட்டை அரிசி விலை ரூபாய் 50. ஒரு பர்செண்ட் நாம் டாக்ஸ் போட்டிருக்கிறோம். ஆந்திராவில் 3 சதவிகிதம் போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு எப்படி 5 நயாபைசா ஆகுமென்று தெரியவில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நமது தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சேல்ஸ் டாக்ஸ் பொறுப்பில் இருப்பதால் இந்தச் சொல்கிறார்கள். சந்தோஷம், வரவேற்கிறேன். உப யோகிப்போருக்குப் போகும்போது உணவு தானியத்திற்கு மல்டி பாயிண்ட் டாக்ஸ் உண்டு. சிங்கில் பாயிண்ட் அல்ல. விவசாயிகளிடம் வாங்கும்போது வியாபாரிகளிடம் அவர்கள் போகிறார்கள். அதில் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. வியாபாரிகள் மில்காரர்களிடம் விற்கவேண்டி இருக்கிறது. மில்காரர்கள் வாங்கி மொத்த வியாபாரிகளிடமும் அவர்கள் சில்லரை வியாபாரிகளிடமும் விற்கிறார்கள்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: டாக்டர் லோகநாதன் அறிக்கையைப் பார்த்தால், நம் ராஜ்யத்தில் எந்தப் பண்டமும் இரண்டு கைகளுக்கு மேல் மாறுவதில்லை. 2 சதவிகிதம் சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் போட்டாலும் இரண்டு மடங்குக்கு மேல் போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான்கு கை மாறுகிறது என்று சொன்னால், அதை இன்னும் ஆறு கை பாஸ் ஆகிறது என்று கூட சொல்லலாம். அப்போது ஜாஸ்தி யாகும். 4-20 p.m.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: நடைமுறையில் இருப்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கன்ஸியூமர் உபயோகத்திற்குப் போகும்வரை பார்க்கவேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: விவசாயிகளிடத்தில் வாங்கும்போது டாக்ஸ் கிடையாது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மந்திரி அவர்களிடம் பல முறை சொல்லியிருக்கிறோம். விவசாயிகள் வாங்கும்போது வழிமறித்து அதைத் தொன்றுக்கு ஐந்தாக வரிபோடுவது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும்.

[5th March 1964

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: விவசாயிகளிடத்தில் பிடிப்பதில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: விவசாயிகளிடத்தில் பிடிக்கமாட்டோம் என்று சொல்லாம். நான்கு இடங்களில் மாறாமல் இந்த அரிசியானது உபயோகத்திற்குக் கிடைக்க வழியே இல்லை. ரொம்பவும் குறைந்தால் கூட மூன்று இடமாவது மாறித்தான் ஆகவேண்டுமே தவிர குறையாது. டாக்டர் லோகநாதன் ரிபோர்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். உணவு தானியத்திற்கு வரி வேண்டியதில்லை என்று அவர் ரிபோர்ட் இருக்கிறது. ஆனால் அதைவிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியதாக இருப்பதை எடுத்துக்கொண்டார்கள். என் இந்த வரியை எடுக்கக்கூடாது? அன்றுதான் பரவாயில்லை. விலைவாசி ஏறியிருக்கும்போது, அதை எடுத்து அனுகூலம் செய்யலாம். 5 நயா பைசாக் கூடவில்லை என்கிறார்கள். விஜிலன்ஸ் கமிட்டி என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைவிட்டு இதை ஆராய்ந்தால் தெரியும். அது நான்கு மடங்குக்கு மேல் போகுமே தவிர குறையாது. சரி, அப்படியே வைத்துக்கொண்டாலும் 3 பைசாவாவது குறைந்தாலும், மக்களுக்கு அனுகூலம்தானே. உணவு தானியங்களுக்கு வரிபோட்டு மக்களுக்கு என்ன அனுகூலம் செய்யப்போகிறார்கள்? இதுவரையில் அனுபவித்த தொல்லைகளை அரசாங்கம் தெரிந்து கொண்டிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இதை எல்லாம் நான் அரசாங்கத்தைக் குறைகூறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்லவில்லை. இருக்கக்கூடிய சிரமத்தை உணர்ந்து மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் சகாயமாகக் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். இந்த வருஷம் உணவு தட்டுப்பாடு ஏற்படத்தான் போகிறது. அதற்கு நீங்கள் இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், சென்ற செப்டம்பர் முதல் ஜனவரி வரை தஞ்சாவூரில் ஏற்பட்ட அரிசி தட்டு மாநிலம் பூராவும் ஏற்பட்டு மக்கள் சிரமத்திற்குள்ளாவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையால் ஐடியாலஜிகளை விட்டுவிட்டு உண்மை நிலைமையை ஆராய்ந்து மக்களுக்கு அனுகூலம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, Sir, I really congratulate the Government on giving this budget, a budget without any sort of taxes, but the necessity has come now to increase the sales tax on cotton, staple fibre, etc., to 2 per cent.

(Deputy Chairman in the Chair.)

It has been said in the budget speech that it will be raised to 2 per cent to get the greater rate of Central taxes. It is also said that the Government are going to get a revenue of about three crores of rupees there. These Rs. 3 crores—I request the Minister in charge of Industries to bear in mind—should be earmarked for the benefit of the handloom industry, whether it is to be in the private sector or in the co-operative sector. We know very well that the handloom industry is surviving at present because of the fact that the rebate is still in existence. The other day also when I was speaking, I was saying that this kind of rebate and this kind of existence of the handloom industry should not be allowed to continue and that we must give permanent relief for the handloom industry. Hence, I request the Ministry in charge of Handlooms to see that this revenue that they are getting as a result of the increase of the sales tax be earmarked only to be utilised for the purpose of the handloom industry both in the private and in the co-operative sectors. If this is done, I think in due course of time the handloom industry can stand on its own legs and need not every now and then depend upon the Government's generosity to give the rebates.

5th March 1964] [Dr. T. V. Sivanandam]

Regarding the liberalised pension that the Government have sympathetically decided to grant to the employees of the Government hereafter, we welcome it. Not only that. It is a good gesture on the part of the Government to give pensions to the widows. In the same breath I will request the Government to look behind all the employees of the Government who retired long ago and who are also facing the high cost of living. That being the case, those people who served our Government so sincerely and so well and so loyally also must be given some sort of relief by the sympathetic Government. Hence, I request the Finance Minister to see whether it would be possible to raise their pension at least by Rs. 20. Our neighbouring State, I think the Mysore State, has already increased the pension rates of persons who are already getting pensions. Hence, it is worthwhile on the part of the Government, as a good gesture to their servants who worked for the benefit of our country and loyally served the Government and retired, to give some relief by way of increasing their pensions also.

Regarding the rise in the price of food articles, especially rice, every person is worried about it. But there are several factors for the increase in the price, especially of paddy and rice. We must be cognisant of all the factors and if we want to solve the problem, every step has to be taken in the correct and right way. I thought the Deputy Leader of the Opposition would have given some constructive criticism as to how best it would be possible to reduce the rising tendency of prices of food articles. But I was not able to get any suggestion from him except that he advocated the use of green manure. Now the demand for the food articles is going high whereas the production, it appears to me, is not commensurate with the rise in the population. The production of the food articles is going down when compared to the demand. Why is it so? We must be aware of the fact that of late all the cultivable lands are not cultivating foodgrains. A small percentage of lands have been ultilised for the cultivation of cash crops like sugarcane by which the cultivator is able to get more income. Secondly, some of the cultivable lands have been utilised for the housing scheme. Thirdly, some of the cultivable lands are being

[Dr. T. V. Sivanandam] [5th March 1964

used for the industries. Such being the case, the total amount of acreage for the production of foodgrains is getting less. Hence, it is natural that when the demand is high, the production is comparatively less. There is every possibility of the price going up.

Then, I would like to impress on you that the cost of production of food articles is also going up very heavily. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said the other day that there was a considerable amount of depletion of agricultural labourers in the villages. That being so, do the Government think they can do anything to prevent the rise in the price of food articles? I think the only thing that could possibly be done to bring down prices is to do intensive cultivation, or the Government should come forward to give subsidy on prices of these food articles. So, we have got to examine all the factors that contribute to the rise in prices of food articles and we must try as much as possible to bring down the cost of living index which is now definitely high. There is a tendency for the index always to go up. Only if all the people join together and find out a concrete solution to increase production and bring down prices, we will be able to do something in the matter. Otherwise, merely shouting slogans that the Government are responsible for the rise in prices will absolutely be of no use.

Regarding education, I really congratulate the Hon. the Chief Minister on the very, very bold step he has taken to make education free up to the XI standard irrespective of the income of the parents. It is really a very bold step and the Hon. the Chief Minister is prepared to face all the problems that might be raised
4-20 p.m. on account of this bold step. I do agree that education up to the XI standard should be given free. But I cannot understand education being made free to rich people also. At least some other tax should be levied on them. I do not personally like the concessions given to the rich people even under our socialistic pattern of society. It may be given to the poor people and the middle class people and not at all to the rich people. At least the rich people should be taxed to make up the loss that the Government have to incur by extending this concession to the poor people and to give subsidies to the private organisations. It is, however, good that the Government have given this concession, as the poor people had to face a good amount of trouble in getting the poverty certificate or income certificate from several people. Poor people especially found it difficult to get the certificate unless they paid something for it. I only heard about and I do not know how far it is true. The whole town talks about it. To that extent, the poor people are saved form going to some people to get the certificate.

I remember, Sir, when I was in New York, I questioned people about their system of education. There are two kinds of schools there. One is the city school run by the Corporation and the Government. Here education is free up to M.A. There is the other kind of school, what is called the public school. Education in these schools is very costly. All the poor people, such people whom we call rich here, send their children for education to these city schools. All the rich people send their children for education to the public schools paying very high fees. That being so, some kind of difference should be made in our country also, when we think of giving education free for all. This step, I am sure, is going to create a number of problems and I am also certain that our able Education Minister will solve all those problems amicably.

5th March 1964] [Dr. T. V. Sivanandam]

Regarding college education, I am glad the Government propose to open five more arts colleges. It is but right that we have more colleges. But, at the same time, after the S.S.L.C. level, we must have several other openings for our young students. They could have industrial schools wherein our students can go and study after completing the S.S.L.C. If there are not many such industrial schools, they would be under the impression that they would have to continue their studies in the arts college for B.A. or M.A.

The Government have decided to open a College in Salem District. I am very glad about it. But I request that that college should be located in Salem North because in that part of the district there is no college at present. In Salem South there are two colleges, one run by the Government and the other by private management. There is already a college for girls in Salem Town. That being so, I am of the view, that Salem North must have at least one college. Therefore, I would request the Hon. the Minister for Education to find out the reasibility of establishing the College in Salem North to start with and also open a college for girls later on.

In the Nilgiris district we have already an arts college both for boys and girls. The strength of girl students in that college is already about a hundred and I think every year it will go on increasing. Hence, I request the Hon. Minister to examine the feasibility of opening a college for girls in the Nilgiris district also.

In Salem North, especially in the Mettur area several industries are coming up and I think several crores of rupees are being spent there. Therefore, I would request the Hon. the Minister for Industries to open an industrial training centre there and also start several small-scale industries to help the large-scale and big industries that are there already and that are likely to come about there in the future. If this is done, I think it would be a good gesture shown by the Government to Salem district and the people of Salem will not be of the opinion that the Government have not done anything for them because of the fact there is no body from that district on the Cabinet. So, I request the Government to see that an industries training centre and small-scale industries spring up there.

I am glad that the Government have given a good account of what they have done during the last year and what they propose to do during the coming year. Regarding housing schemes, the amount that has been allotted, in my opinion, is not proportionate to the demand made on the co-operative societies by people. I

request the Government to examine the possibility of increasing the allotment for housing schemes so that the co-operative housing societies which suffered a lot during the last year could make up at least this year.

Regarding irrigation, I would like to say a word about two taluks in our district, the Palladam and Avinashi taluks, which are very dry taluks. It is very necessary that irrigation facilities should be extended to those taluks. If it is possible, the Bhavani project should be extended to give tail-end irrigation to the agriculturists in the Avinashi taluk. In the case of Palladam taluk, the Aliyar project tail-end irrigation would help the agriculturists of that taluk. If the irrigation channels are extended, the tanks and wells in those taluks will get greater supply of water and increase irrigation facilities. Therefore, I request the government to examine the possibility of extending the tail-end irrigation of the Bhavani project and the Aliyar project to those two taluks. Hence, I request the Government to see whether it would be possible to get the Upper Bhavani Project again and to take the tail-end of the channel of the Aliyar Project to Palladam taluk.

I must congratulate the Minister for Health on the very good progress that has been made in our State. I am very sorry to note that yesterday the Leader of the Opposition said that nothing had happened during the last ten years. I do not know what he was having in his mind. But I can tell you if only you take the trouble of going to the villages in the districts, you will find that in every sixth mile there is a hospital. There was a time when we were saying that hospitals had no doctors and no medicine. But times have changed now. We have got doctors enough and to spare. The other day the Director of Medical Services was telling me that the Department had got doctors in very large numbers. Not only that. The amenities given to the doctors are tremendous of late. It used to be said that doctors were not going to the villages. But note what the Department has done now. The Medical Department in our State has constructed quarters for the doctors and for other menials. Almost all the primary health centres have got their own quarters for the doctors and other menials. So much so, the need for the doctors in the villages is quite satisfied. Every villager in our State is happy that he is able to get medical aid in the shortest time with the least interval possible. That being the case, the work done by the Government is very good. The only thing I would like to say is about the administration in big hospitals in the Cities. When I say administration, it does not mean medical administration, but the administration in respect of the contract agencies, in respect of medical stores and other things. Hence, it must be possible for the Government to come forward and see that these contract agencies for the supply of medical stores, milk and other things, are set apart for certain other agencies to look into and not for the medical man. If such an arrangement is made, it would be possible for the Government to redress the grievances of the people. Already

4-40 p.m.

hospitals are very much overcrowded and it will not be possible for the medical man to pay attention to these non-medical things. At least, if as a pilot project the Government should create an agency to look after the contract agencies in the non-medical line in the hospital, I think it will be possible to redress the grievances of the people.

I must also congratulate the Government on their upgrading several taluk hospitals. They are appointing enough people to man these hospitals and they must be liberal to give more funds for buying medicines and other equipment. If this is done, I think it will be a tremendously good progress that we have made in the medical field in our State. I really congratulate the Ministry on having done very good work during the last year, and the programme that they have given for the coming year deserves all our applause and approbation.

Thank you, Sir.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: மாண்புமிக்க உப தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். 130 கோடி ரூபாய் அளவில் இருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 3 கோடி துண்டுவிழுவதைச் சரிக்கட்ட நூலிலும், பஞ்சிலும் ஒரு பர்செண்ட் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இந்த மாகாணத்தில் பஞ்சு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறது. சென்ற வருஷத்தில் இதே சமயத்தில் இருந்ததைவிட இந்த வருஷம் கெண்டி ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் வரையிலும் கூடி இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் ஒரு பர்செண்ட் அதனால் பாதிக்கப்படுமா என்று நான் பயப்படவில்லை. ஆனால் ஏற்கனவே பஞ்சு தட்டுப்பாடு இந்த மாகாணத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: மத்திய அரசாங்கம் போட் டிருக்கிறது. அதற்கும் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: நாமும் போட்டிருக்கிறோம். அதை ஈக்குவலைஸ் பண்ணி நாம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆட் சேபணை சொல்லவில்லை.

டெபுடி சேர்மன்: ஆட்சேபணை சொல்லுங்கள் என்கிறார்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: கெண்டி ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் கூடியிருக்கும்போது இதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொன்னேன். ஏற்கனவே விலை கூடியிருக்கிறது என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன். ஆனால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் அவர்கள் சொன்னமாதிரி அது காமதேனு என்றுகூட சொல்லலாம். அது கொஞ்சம் விஜிலெண்ட்டாக இருந்தால், அதிகவரிகள் போடாமலேகூட இந்த வரியைச் சரிக்கட்டலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சாதாரணமாக வியாபார ஸ்தலத்தில் நாங்கள் இருப்பதால் சொல்கிறேன். சேல்ஸ் டாக்ஸ் கூடக்கூட 'எவேஷன்' ஜாஸ்தியாகிறது. சாதாரணமாக ஒரு பண்டத்தைக் கணக்கில் கொண்டுவந்து விற்பதைவிட கணக் குக்குக் கொண்டுவராமலே விற்க முயற்சிக்கிறார்கள். அது

நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிறது. ஒரு இடத்திலிருந்து மறு இடத்திற்கு சாமான் வரும்போது ரயிலில் கொண்டுவந்தால் தெரியுமென்று லாரிகளில் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நாங்கள் பிரத்தியட்சமாக அனுபவிக்கிறோம். அதை மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சேல்ஸ் டாக்ஸி லிருந்து மாத்திரம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொண்டால் ஜாஸ்தி வருவாயை எதிர்பார்க்கலாம். அந்த டிபார்ட்மெண்டில் உள்ளவர்கள் எவேஷன் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதனால் மற்ற எந்தவிதமான வரிகளைத் தள்ளிவிடலாம். உதாரணமாக அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் ஒரு கோடி போட்டிருக்கிறார்கள். வசூலாவது எவ்வளவு என்று ரெவின்யூ அமைச்சரைக் கேட்டால் தெரியும். வசூல் செய்வதுபோக 50, 60 லட்சம் இருக்கும். இதைக்கூட எடுத்து விட்டு சேல்ஸ்டாக்ஸ் வசூலிப்பதில் கவனத்துடன் இருந்தால் நஷ்டம் வராது.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : வியாபாரிகள் நஷ்டப்படுவார்கள்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : விவசாயிகளைப் பற்றி எனது மதிப்பிற்குரிய ரெட்டியார் அவர்கள் பேசினார்கள். அதில் நான் கொஞ்சம் கருத்து மாறுபாடு கொண்டுள்ளேன். விவசாயிகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் சர்க்காரிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அத்தனை வசதிகளையும் கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். கூட்டுறவு டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் இருந்தாலும் சரி, நேரடியாகவானாலும் சரி, அரசாங்கம் அவர்களுக்குப் பணத்தை அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தை எம். ஜி. ஆர்-க்கும் சிவாஜிக்கும் பல்காரனுக்கும் கொடுத்துவிட்டு நிற்கிறார்கள். காப்பிக் கடைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு நாம் கொடுக்கும் உதவியை அவர்கள் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தவில்லை என்பது தான் என்னுடைய அனுபவபூர்வமான எண்ணம்.

நான் விவசாயமும் செய்கிறேன். எங்கள் குடும்பத்தில் 200 ஏக்கர் விவசாயம் செய்கிறோம். விவசாயம் தனித்து தனியாக வைத்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு நன்றாகக் கட்டி வருகிறது. விவசாயத்தை ஒழுங்காகச் செய்தால் இப்போது இருக்கிற விலைவாசிக்கு நிச்சயமாகக் கட்டுப்படியாகும். விருதுநகர் Marshalling yard-க்கு பக்கத்தில் 12 மைலில் எங்களுடைய கிராமம் இருக்கிறது. விருதுநகர் மார்ஷெல்லிங் -ல் 21 ஆயிரம் வேலை செய்கிறார்கள். மண்ணை எடுத்துப் போட்டால், மூன்று ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட இடத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற எங்கள் கிராமத்தில் எங்களுக்கு விவசாயத்தில் கட்டி வருகிறது. நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு நிச்சயமாகக் கட்டுபடியாகும். கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்லுகிற விவசாயிகள், விவசாயிகளாக வாழ்க்கை நடத்தவில்லை என்று தான்

சொல்ல வேண்டும். அவர்களையெல்லாம் ஊதாரிகள் என்று சொன்னால்கூட ஆத்திரப்படுவதற்கில்லை. சாயந்திரமானால் 100 பேர், 200 பேர் என்று சேர்ந்துகொண்டு விவசாயிகள் பட்டணத்திற்கு வந்து விடுகிறார்கள். போதாததற்கு கிராமங்களுக்கெல்லாம் பஸ் வசதி ஏற்படுத்திவிட்டதால், விவசாயிகள் கிராமத்திலிருந்து நகரத்திற்குச் சுலபமாக வந்து, அன்றைக்குக் கிடைத்ததையெல்லாம் குடிப்பதிலும் சினிமா பார்ப்பதிலும் தொலைத்து விட்டு, கட்டுபடியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்கு 200 ஏக்கர் இருக்கிறது என்றால், அவ்வளவும் நஞ்செய் நிலம் அல்ல. அப்படியிருந்தால் ceiling-ல் போயிருக்கும். அவ்வளவும் புஞ்செய் கரிசல் பொட்டலில் விவசாயம் செய்கிறோம்.

விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக 1¾ லட்ச ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அது தவிர எல்லா விதமான உரமும் கொடுக்கிறார்கள். Urea கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். இப்போது Urea எருவை வாங்க ஆட்கள் இல்லை. விவசாயத்துக்கு மின்சார சப்ளை வேறு கொடுக்கிறார்கள். ஆனதினாலே இப்போது யாரும் கவலை படுவதில்லை. பசுந்தழை உரம் போடுவதில்லை. Organic manure போடாமல் Chemical manure போடுவதால் பயிர்களுக்கு அடிக்கடி நோய்கள் வர ஆரம்பித்துவிட்டது. பருத்திச் செடியை எங்கள் பக்கத்தில் முதலமைச்சர் போய் பார்த்தால் எங்கே போனாலும் ஒரே சிவப்பாக இருக்கும் Black Cotton soil -ல் எந்தப் பயிரை எடுத்துக் கொண்டாலும் தொத்து நோய பரவியிருக்கிறது. நமது உபதலைவரவர்கள் ஊரில் ஏரோப்ளேன் வைத்து மருந்து Spray பண்ண வேண்டி வந்தது. Chemical manure-ஐப் போடுவதால் அடிக்கடி புதிய புதிய நோய்கள் வருகின்றன. முன்பு பெரிய மனிதர்களுக்கு ராஜப் பிளவை என்ற வியாதி வரும் என்று சொல்லுவார்கள். இப்போது அந்த மாதிரி வியாதி வந்து சாவதில்லை. ஆனால் Nervous disease ஜாஸ்தியாகி விட்டது. அதனால் Brain haemorrhage, Heart attack வருகிறது. இந்த மாதிரியான புதுப்புது வியாதிகள் மனிதர்களுக்கு வருவது போல், பயிர்களுக்கும் Chemicalmanure ஐப் போடுவதால் explain செய்ய முடியாத புதுப்புது தொத்து நோய்கள் வருகின்றன. Folidor தெளித்தாலும் அந்த வியாதி நிற்பதில்லை. 4-50 p.m.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : Folidol போடுவதற்கு எப்படி கட்டுப்படியாகிறது?

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : எண்பது ரூபாய் பருத்தி விற்றது. இப்போது 100 ரூபாய்க்கு விற்கிறோம். அப்படியும் கட்டுப்படியாகவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? நோட்டு அடித்துக் கொடுக்கவேண்டியது தான்? நீங்கள் ஓரளவுக்குத் தான் ஆதாயத்தை எதிர்பார்க்கலாம். இப்போதே உளுந்து அரையே அரைக்கால்படி விற்கிறோம்.

[5th March 1964

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள்?

திரு. எஸ் ஜெயராம ரெட்டியார் : நியாயமான கூலி கொடுத்த பிறகும்தான் கட்டுப்படியாகிறது என்று சொல்லுகிறேன். துவரை எந்தக் காலத்தில் 1-1/8 படி விற்றது?

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : அன்றைக்கு என்ன கூலி? இன்றைக்கு என்ன கூலி?

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : கூலியையெல்லாம் கணக்குப் போட்டுத்தான் சொல்லுகிறேன். கூலிக் கணக்கு எல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் என்னிடம் உள்ள பேரேட்டை வந்து பாருங்கள். Chemical manure போட்டால் நோய் வராதபடி பயிர் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் போய்விட்டது. தஞ்சாவூரில் நெல் பயிர் மிகவும் நன்றாக விளைந்திருக்கிறது என்றார்கள். கடைசியில் மூன்றில் ஒரு பங்கு போயிற்று, குறுவையில் போயிற்று, சம்பாவில் போயிற்று என்கிறார்கள். ஆகவே Chemical manure-ஆல் கெடுதல் இருக்கிறது. அதைத் தயவுசெய்து பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர் நீண்ட காலம் விவசாய அமைச்சராக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர் என்ற காரணத்தால் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் இதற்குத் தீர்வு காணவில்லை என்றால், போட்ட Estimate-கள் எல்லாம் தவறாக முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வியைப் பற்றி நமது பெரியார் அவர்கள், தரம் குறைந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். பள்ளிக் கூடங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்திவிட்டோம். பள்ளிக்கூடம் இல்லாத ஊரே இல்லை என்று கூறக்கூடிய அளவுக்கு அதிகமாக ஏற்படுத்திவிட்டோம். அதனால் தரம் குறைந்து விட்டதோ என்று சந்தேகம் தோன்றுகிறது. அதைக் கொஞ்சம் கண்காணிப்போடு பார்த்தால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

எல்லோருக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதிவரை Free education கொடுத்திருப்பதுபற்றி, சிலர் இங்கே குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். பணக்காரர்களுக்கும் சேர்த்துக் கொடுத்து விட்டீர்களே என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, பணக்காரர்கள் false poverty certificate வாங்கிக் கொடுத்து, அவர்கள் பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாகக் கல்வி பெற்று விடுகிறார்கள். ஆனால் fixed income group -ல் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு, இந்த -க்கு மேல் சம்பளம் பெறுகிறவர்களின் குழந்தைகளுக்குச் சம்பளம் கட்ட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயம் பண்ணினார்கள். Statistic -ஐ எடுத்துப் பார்த்தால், இவர்கள் தான் பிள்ளைகளுக்குச் சம்பளம் கட்டியிருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் பொய் Poverty

5th March 1964] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

certificate கொடுத்து சம்பளம் கட்டாமல் தப்பித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். டாக்டர் சிவானந்தம் தெரிவித்தது போல, Income tax வரியை அடிப்படையாக வைத்துச் செய்வது என்றால் இருப்பவர்கள் தவிர, மற்றவர்கள் false poverty certificate வாங்கி வருவார்கள். நமக்கு இவ்வளவு வருமானம் வருகிறதே, நாம் false poverty certificate வாங்கிக் கொடுக்காமல், சம்பளம் கட்டுவோம் என்ற நிலை இல்லாததால், கணக்குப் வாங்கி வருவதையெல்லாம் பார்த்தால், எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதி வரையில் என்று போட்டிருப்பது பிள்ளைக்குக் காசு கொடுத்து corruptions-ஐ வளர்த்து Certificate மிகவும் பொருத்தமானது. இந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வந்ததற்காக நான் நமது முதலமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். Mid-day meals சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு எல்லாம் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படும் பால் பவுடர் வெளியில் கொண்டுவரப்பட்டு விற்கப் படுகிறது என்று anonymous petition-கள் வரும். இப்போது அந்த மாதிரி இல்லை. இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போது இருந்த ஊழல் இப்போது இல்லை; இப்போது கொஞ்சம் சீர்பட்டு வருகிறது என்றாலும் இந்த mid-day meals என்ற இனத்துக்கு அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படுவதால் இன்னும் அதிகமாகக் கண்காணிப்பு வேண்டும். அதற்கென்று ஒரு தனி இலாக்கா ஏற்படுத்தப்பட்டால்கூட நன்றாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, தொழிலமைச்சரவர்கள் நம்முடைய மாகாணத்தில் தொழில் துறையில் செய்து வரும் அரிய காரியங்களை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அவர் தொழிலமைச்சராக வந்த காலத்திலிருந்து, அவருடைய ஆற்றலைக் கொண்டு பல அரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில், நம்முடைய மாநிலம் தொழில்துறையில் மிகவும் முன்னேற்றகரமாக இருப்பதற்கு அவருடைய ஆற்றல்தான் காரணம். அதில் இரண்டு அபிப்பிராயம் இல்லை. இன்னும் எங்களுடைய ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்பட்டிருக்கும் தாலூகாக்களில் தொழில்களை அமைக்க அவர் செய்து வரும் முயற்சிகள் சிறந்த முறையில் வெற்றிப்பெற வேண்டுமென்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

காரைக்குடியில் நிலக்கரி தோண்டியெடுத்து ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக நெய்வேலியில் கிடைப்பதைவிட காரைக்குடியில் கிடைக்கும் நிலக்கரி Content-ல் அதிகமாக இருக்கும். காரைக்குடியில் முதலில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்க வேண்டும். நெய்வேலியில் செய்திருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ராஜ்யத்திட்டங்களில், தொழில் துறையில், சமுத்திரக்கரையிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து, இங்கே ஒரு பெரிய தொழிலை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் நடக்கிறது. அந்த முயற்சிக்கும் சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்து, நம்முடைய பிற்பட்ட பிரதேசத்தை முன்னேற்றத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [5th March 1964

என்னுடைய பிரதேசத்தில், கலெக்டர் எல்லாம் முந்திரிக்
கொட்டையிலும், தென்னை மரத்திலும் தான் கவனம் வைத்
திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை இருக்கிறது.
முந்திரிக்கொட்டை, தென்னை பலாபலன் அவர்களுக்கே
தெரியும். காய்கறி உற்பத்திக்கு நிலத்தை ஒதுக்குங்கள் என்று
நான் சொன்னேன். தொழில் துறையில், சின்னத் தொழில்
ஆனாலும், பெரிய தொழில் ஆனாலும, அவர்கள் அதிலே
கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
இந்த சமயத்தில் ஒரு வார்த்தை. இந்த முதுகுளத்தூர்
தாலுக்காவில் எல்லா தாலுகாக்களிலும் கட்டுவது போல்,
தனியார் துறையில் ஒரு மில்லைக் கட்டவேண்டும். ஒரு மில்
கொடுத்தால் நன்றாய் இருக்கும். இதுவரையில் அங்கே மில்
வராமல் போய்விட்டது.

6-00 p.m. ராஜா அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள் கோவாபரேடிவ்
ஸ்டோர்ஸ் முதுகுளத்தூரில் அமைக்க வேண்டும் என்று.
எங்களுடைய ஊரில் கோவாபரேடிவ் நடக்காது. முதுகுளத்
தூரில் அது நடக்கவே நடக்காது. ஏதாவது கோயம்புத்
தூர் நாயக்கரைப் பிடித்துத்தான் ஏதாவது செய்ய வேண்டு
மென்றுகேட்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற செட்டியார்கள்
எல்லாம் பெரிய பணக்காரர்கள். அவர்கள் அப்படி மில் கட்டு
வதற்கு ஆன ஊக்கம் கொடுத்து, ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யும்
படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்
இருக்கிறதே, இதில், ஸ்பெஷல் அதிகாரிகள் விஷயத்தில்
ஏராளமாக சர்க்கார் ரூபாய்களைக் கொட்டிக் கொடுக்கிறார்கள்.
Officers எல்லாம் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அந்த
Extension Officer, இந்த **Extension Officer** என்று **scheme**, -க்கு
2 **Extension Officer, Co-operative** -க்கு என்றெல்லாம் இருக்
கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸில், அவசியமான
ஆட்களை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, அவசியமில்லாத
ஆட்களை சர்க்கார் விலக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காலையில் பார்த்தேன், **Text-book Committee** -ஐக்
கலைத்துவிட வேண்டும் என்று. அதைப்பற்றி shame ஆக,
அதாவது எங்களை **condemn** பண்ணினது மாதிரியாக இருக்
கிறது. கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனமாதிரியாக, எதற்கும்
லாயக்கு இல்லை. இந்த சட்டசபை மெம்பர்கள் என்ற
நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. **Text Book committee** -யில் கூட இருக்க
லாயக்கு இல்லை என்று ஆகிவிட்டது. மந்திரியார் அவர்கள்
சொன்ன விஷயத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.
ஒருவரையும் நம்பாமலேயே காரியம் செய்தால் என்னதான்
நடக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை நன்கு பரி
சீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
நம்மையோ தகுதி இல்லை, தகுதி இல்லை என்று சொன்னால்,
மந்திரிகளைத் தவிர, மற்ற யாருமே தகுதி இல்லை என்கிற
மாதிரி வந்துவிட்டது. அதனாலே நீங்கள் இந்த விஷயத்தில்

5th March 1964] [திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

ஒன்று இந்தக் கமிட்டிகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு, எல்லாம்
ஆபிஸர்களாகவே வைத்து விடுங்கள். எதற்காக இந்த
முடிவுக்கு அமைச்சர் வந்தார் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.
இதிலே தவறு பண்ணிவிடுகிறார்கள், இப்படிப் பண்ணினால்
கெட்ட பெயர் வராது என்று நினைத்துத்தான், அமைச்சர்
இந்த முடிவுக்கு வந்தார். ஆனால் இந்த மாதிரி ஏதாவது
தவறு பண்ணினால், **Non-Officials** -ஐத் திருத்த வேண்டுமே தவிர,
அவர்களிடம் இருந்து **power**-ஐ எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது
என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைத்தான் அவருடைய
கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த **Vigilance
Commission** என்று போட்டு இருக்கிறார்களே, அதன்
வேலைகளைப் பற்றி நன்றாக, பொதுஜனங்களுக்குத் தெரியும்
படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
ஏற்கனவே **C.I.D. Anti-corruption** என்று போட்டிருக்கிறதே,
இது என்ன **extra** -வாகச் செய்யப்போகிறது? அதிலும்
இருக்கிறவர்கள் நம்முடைய ஆள் தானே? அவர்களுக்கு எப்படி
புதிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து, என்ன ஊக்கம் கொடுத்து
ஏதாவது செய்யப் போகிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள்
விளக்கவேண்டும். அத்துடன் பொது ஜனங்களிடத்தில் அவர்கள்
இந்த **Department** விஷயங்களை நடத்துவதற்கு நீங்கள்
என்ன ஆதரவு கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பதையும் விளக்
கினீர்களானால், அந்த டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்பட்டதன் முக்கி
யத்துவம் தெரியும். இல்லாவிட்டால், அதனால் ஒரு பிரயோ
ஜனமும் இல்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக்
கொள்கிறேன்.

திரு. அ. கஜபதி நாயகர்: மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர்
அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஜனநாயகத்தோடு
இணைந்த சோஷலிஸம்தான் லட்சியம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது. இந்த லட்சியம் மக்களுக்குப் புரிந்ததா என்பது பற்றிச்
சந்தேகப்படுகிறேன். படித்தவர்கள் எல்லாம் ஜனநாயகம் என்ன,
சோஷலிஸம் என்ன, இது சேரும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால்,
சோஷலிஸம் என்றால், நம்முடைய ஊருக்குப் பக்கத்தில்
சீனாக்காரன் இருக்கிறான், அவன் எதிர்க்கட்சிக்காரனே கூடாது
என்று மிரட்டுகிறான். ரஷ்யாவில் இருக்கிறவன் தொழிலாளி
தான் இருக்கவேண்டும், எதிர்க்கட்சி இருக்கக் கூடாது என்று
மிரட்டுகிறான். இரண்டு இடத்திலும், தனியார் துறை இடை
யாது. ஆனால், நம்முடைய ஜனநாயக சோஷலிஸத்தில், தனி
யார் துறை உண்டு, எதிர்க்கட்சியும் உண்டு, மக்களுடைய
ஆட்சியும் உண்டு—(**Government of the People, for the People,
and by the people.**)

அடுத்தபடியாக, கல்வி விஷயம். நமது அரசியலார்
VI Form வரைக்கும் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லி
விட்டது, வரவேற்கத்தக்கதுதான். இப்போது மக்களுக்கு
ஒரு தொழில் நுட்பக் கல்வி முக்கியமாக வேண்டி இருக்
கிறது (**Technical**). ஏதாவது ஒரு **Technical** கற்றுக்
கொண்டால்தான் வேலையும் செய்யலாம், ஊதியமும் பெறலாம்.

இப்போதும் டெக்னிகல் கல்வி வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆயினும் அதிலே ஒரு குறைபாடு இருக்கிறது. தொழில் முன்னேற வேண்டுமானால், தொழில் செய்யும் மக்களை நாம் தயார் பண்ணவேண்டும். உதாரணமாக, ஒரு **Engineer** வேலை செய்தால், அவர் கீழ் 14 தொழில் செய்கிறவர்கள் வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆகையினால், தொழில் கல்வி அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்தக் கல்வியில் ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசியல் சட்டத்தில் 16-வது பிரிவு 7 (A) பிரிவிலும், 15-வது பிரிவு (c) பிரிவிலும், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. பின் தங்கிய வகுப்பினருக்குச் சலுகை காட்டவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, ஏழை மக்களுக்கும் சலுகை காட்டவேண்டும் என்று 41-வது பிரிவு சொல்கிறது. இது எப்படி அர்த்தம் ஆகுது என்றால், பின் தங்கிய வகுப்பினராக மட்டும் இருந்தால் போதாது, ஏழையாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு வியாக்கியானம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள், அது நல்லதுதான். பின் தங்கிய வகுப்பினரில், பணக்காரன் இருந்தால், சலுகை காட்ட வேண்டாம். நமது **constitution**-ல் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை, பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு கல்வி நிறுவிலும், போலும் உத்தியோகத்திலும் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்பதுதான். என்னவென்றால் இப்போது நல்ல சலுகை கொடுக்கிறார்கள். ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கிறது. பின் தங்கியவர்களுக்கு அது குறைவாகப் போகிறது. அதனால் அவர்களுக்கு மன வருத்தம் ஏற்படுகிறது. மக்களிடையே மனக்கசப்பு கூடாது. இதை எடுக்கவேண்டுமென்றால் பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கல்வி பெற்றாலும்கூட மக்களுக்கு நல்ல உடல் நிலை இருக்க வேண்டும். அதற்கு நல்ல உணவு வேண்டும். இப்போது நமது நாட்டில் உணவு வகையைப்பற்றி ரொம்ப டிடெய்லாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அனுபவத்தை வைத்து. நிலத்திற்கும் உழவனுக்கும் எப்படிப்பட்ட உறவு இருக்க வேண்டும்? "செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலமென்னும் நல்லாள் ஊடி விடும்" என்கிறார் திருவள்ளுவர். கணவனும் மனைவியும் போன்ற உறவு நிலத்திற்கும் உழவனுக்கும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். எவ்வளவோ சீர்திருத்தம் செய்தோம். இருந்தாலும் சில இடங்களில் உழவர்களுக்கான உரிமை என்ன இருக்கிறது? அவனுக்கு என்ன இன்சென்டிவ் இருக்கிறது? அவர்களுக்கு ஒரு 'இன்சென்டிவ்' இருக்க வேண்டும். தான் பாடுபட்டால் தான் அனுபவிக்கலாம் என்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். நாம் எவ்வளவு உழைத்தாலும் அது நமக்குக் கிடைக்காது என்ற நிலை இருந்தால் அவனுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் பிறக்காது. ஆகையால் இடம் பொருள் ஏவல் என்பதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு என்ன பங்கு கொடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும். மேலும் விலைகள் அதிகமாகின்றன. அதைப்பற்றி பலர் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள். அதற்கு என்ன பரிகாரம்? உற்பத்தி பெருக

வேண்டும். உற்பத்தி பெருகினால் போதுமா? அதைச் சரியாகப் பங்கீடு செய்யவேண்டும். வள்ளுவர், 'பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்' வேண்டுமென்கிறார். இவனே சாப்பிட்டு விட்டு பக்கத்திலுள்ளவனுக்கு இல்லை என்ற நிலை கூடாது. பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்தான் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை என்கிறார் வள்ளுவர். அது தான் ஜனநாயகம். அப்படிச் செய்தாலும் மாதந்தோறும் நிமிஷந்தோறும் குழந்தைகள் உற்பத்தி பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை நன்றாகக் கவனித்து நிலத்தைப் பெருக்கினாலும் விளைச்சலைப் பெருக்கினாலும் ஜனநெருக்கம் பெருகி விட்டால் ஒன்றும் நடக்காது. ஆகையால் அரசியலார் ஜனத் தொகையைக் கட்டுப்படுத்த எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டும். 6-10 p.m.

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்: அதுதான் செய்கிறார்களே? அவர்கள் இன்னும் என்ன செய்ய முடியும்?

திரு. அ. கஜபதி நாயகர்: சட்டம் போட்டால் போதாது. அடுத்ததாக, என்.ஜி.ஓ. இருக்கிறார்கள். வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் குடும்பத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடலூரில் அப்படி இருப்பவர்களை எனக்குத் தெரியும். ஆனால் கொஞ்சம் கீழான நிலையில் உள்ளவர்கள் ஐந்து வயதானால் வேலை செய்யும், தினம் ஏதாவது சம்பாதிக்கும் என்பதைத்தான் நினைக்கிறார்கள். மக்கள் அறிவு பெருகப்பெருக விளைவு குறைந்தால் ஜனநாயக சோஷலிஸம் கம்யூனிஸ்டாக மாறிவிடும். அந்த நிலைக்குத்தான் வருகிறது. நாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கையாள வேண்டும்.

நம்முடைய மருத்துவ நிலையை அடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது நாட்டு வைத்தியம் ஆயுர்வேதம், சித்த வைத்தியம், யுனானி, ஹோமியோபதி, அலோபதி என்றிருக்கிறது. அலோபதிக்கு அரசாங்கம் சலுகை கொடுக்கிறார்கள். ஆயுர்வேதம், யுனானி, சித்தம் இவற்றைப்பற்றி நான் அடிக்கடி பேசியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. பனகல் ராஜா பூந்தமல்லி ரோடில் இண்டிஜினியஸ் மெடிசன் வைத்தார்கள். அதை மாற்றி இன்டகிரேட்டட் மெடிசன் என்று வைத்து பிறகு அதை மாற்றி பெரம்பாக்கம் மெடிகல் காலேஜாக வைத்தார்கள். அதை இப்போது திருநெல்வேலிக்கு மாற்றுகிறார்கள். ஆயுர்வேதத்திற்கும், சித்தவைத்தியத்திற்கும், யுனானிக்கும் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. கல்லூரி இல்லை. கல்லூரி இல்லாத ஆஸ்பத்திரி எப்படி வளரும்? நமது மத்திய சர்க்கார் 9 கோடி ரூபாய் இந்த நாட்டு மருந்துக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யம் ஒரு காசுகூட வாங்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தப் பணத்தை ஏன் வாங்கியிருக்கக்கூடாது? ஏன் ஒரு ஆராய்ச்சிக் கூடம் வைக்கக் கூடாது? இதைப்பற்றி அதிகம் பேர் எழுதியிருக்கிறார்கள். திரு. மாணிக்கவேல் நாயக்கர் இருக்கும்போது ஆராய்ச்சிக்கூடம் வைத்தார்கள். கல்லூரி இல்லை. ஏன் அப்படி கல்லூரி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்? அதைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது நமது அரசாங்கத்தில் என்.ஜி.ஓ. இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் யார்? நம் மக்கள், குழந்தைகள் தானே. அவர்கள் வேறு, நாம் வேறு அல்ல. அவர்கள் மனம் கசக்கக் கூடாது. அவர்கள் பத்து ரூபாய் கேட்கிறார்கள். கொடுக்கலாம். கொடுப்பதை நன்றாகக் காலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். மனக் கசப்பு இல்லாமல் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லவில்லை என்றால், நமக்கு மரியாதை செய்யவில்லை என்ற மனத்துவேஷம் அதிகமாகிறது. உடனே எதிர்க் கட்சிக்கு வேலை செய்யப்போய் விடுகிறார்கள். அதற்குப் பாடுபடுகிறார்கள். நம்மிடம் பணத்தை வாங்குகிறவர்கள் அங்கே போய் வேலை செய்கிறார்கள். ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். பே ரோல் சேவிங்ஸ் ஸ்கீம் ஒன்று இங்கிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சூப்பரின்டெண்டை போட்டு 15 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அதில் மெம்பர்கள் சேரலாம். ஆனால் அவர்கள் சேர்ப்பதில்லை. சென்ட்ரல் கேஷ் பீரோ சி.சி.பி. ஜூனியர் சூப்பரின்டெண்டு அதைக் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. என்.ஜி.ஓ. நாங்கள் சேருகிறோம் என்றால், அதை வாங்கமாட்டோம் என்று சொன்னால், என்ன ஆகும்?

அடுத்தது மக்களுக்கு அமைதி வேண்டும். அவர்கள் வீட்டைத் தாண்டி வெளியே வந்தவுடன் பஸ்ஸில் போகவேண்டும். பஸ்ஸில் செய்யப்படும் கொடுமை அதில் போகிறவர்களுக்குத் தான் தெரியும். காரில் போகிறவர்களுக்குத் தெரியாது. வரும்படி நிறைய வருகிறது. லாபம் நிறைய வருகிறது. அது என்ன வாயிற்று? சிலவற்றைக் கேள்விப்படுகிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதாவது நல்ல கட்டடங்களை இடித்து விட்டு மறுபடியும் கட்டுகிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: சார்ஜ் பண்ணிப் பேசும்போது தெரிந்ததைத்தான் பேசவேண்டும்.

திரு. அ. கஜபதி நாயகர்: அந்த டிபார்ட்மெண்டில் சொல்வதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்ததாக நம் நாட்டில் மூன்று மொழிக் கொள்கையைக் கையாள்கிறோம். அது சிறந்த கொள்கை. கொஞ்சம் படிக்கிறவன் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாகப் படித்தால் வடநாட்டில், ஆங்கிலம் படித்தால் வெளிநாடுகளிலும் வேலை செய்யலாம். நம் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழி ஆவதற்கு நமக்குத் துணையாக இருந்து காமராஜர் அவர்கள் அதை ஆட்சிமொழியாகச் செய்தபிறகு நமக்கு சந்தோஷம் தரும் வகையில் அவருடைய அகில இந்தியத் தலைமை உரையை புவனேஸ்வரத்தில் தமிழில் படித்தார்கள். தமிழ் ஆட்சி மொழியானதற்கும் காரணம் அவர்தான். அதை மேன்மைக்குக் கொண்டுவருவதும் அவரேதான்.

கடைசியாகச் சொல்லுகிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பற்றி நம்முடைய மக்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றது. அதை யெடுத்து எல்லா மக்களுக்கும் சொல்ல வேண்டியது சட்டசபை உறுப்பினர்களின் கடமையாகும். இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாரும் நன்கு விளம்பரம் செய்ய வேண்டும். விளம்பரம் செய்யாததால்தான், நம்முடைய கட்சி சரியாக வளருவதில்லை. இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மக்களுடைய அறியாமையைப் போன்ற கெடுதி உலகத்துக்குக் கிடையாது. ஆகவே திட்டங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய அறியாமையைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரசு கட்சியின் ஆதரவால் நான் இங்கு உறுப்பினராக ஆறு ஆண்டுகளாக வீற்றிருந்து, என்னுடைய பதவி காலம் முடியும் தருவாயில் உள்ள இந்த நேரத்தில் என்னுடைய சக உறுப்பினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இறுதியாக இதுகாறும் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த அவைத் தலைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** திருமதி டி. எல். திரிபுரசுந்தரி அம்மாள்:** அவைத் தலைவரவர்களே, நமது கனம் முதலமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை, புது வரிகள் இல்லாமல், சமர்ப்பித்து இருப்பதற்காக அவரைப் பாராட்டுகிறேன். அதோடுகூட, நமது அரசாங்க ஊழியர்கள் கிராக்கிப்படியை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குக் கட்டாயமாக நல்லது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் பெண்களுக்குத்தான் விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதால் குடும்பம் நடத்துவதில் உள்ள கஷ்டம் தெரிகிறது. அரிசி விலை அதிகமாக இருக்கிறது. நெல்லூர் அரிசி வந்துவிடும், வந்தவுடன் அரிசி விலை குறைந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த நெல்லூர் அரிசி எப்போது வருமோ தெரிய 5-20 p.m. வில்லை. நெல்லூர் அரிசி வருவது நின்றுவிட்டது; தடைப்பட்டு விட்டது என்று கேள்விப்பட்டவுடனே, இங்கே இருக்கின்ற வியாபாரிகள் அரிசி விலையை உயர்த்தி விடுகின்றார்கள். இருக்கிற வரைக்கும் அதே விலைக்குப் போடுவது; இருப்பு தீர்ந்தவுடன் வேறு அரிசி போடுவது என்று அந்த மாதிரி வர வேண்டும். அந்த மாதிரி இல்லாமல், நெல்லூர் அரிசி வருவதை அங்கே கட்டுப்படுத்தி விட்டார்கள் என்றவுடன், இங்கே படி அரிசி ஒரு ரூபாய் விற்றதை, இரண்டு ரூபாய் ஆக்கிவிட்டார்கள். அதனால் பாமர மக்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்குக் கஷ்டம் தெரியவில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் எந்த அரிசியானாலும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கும் கவலையில்லை. மத்தியில் இருக்கின்ற திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிற மத்திய தர வகுப்பினர் மட்டமான அரிசியைச் சாப்பிடவும் முடியவில்லை; விலை உயர்ந்த அரிசியையும் வாங்க சக்தியில்லை. அரிசி மட்டுமல்லாமல், இன்னும் எண்ணை, விறகு, புளி, மிளகாய் இவை எல்லாம் விலை ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதற்காக ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தக்குழு இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் குழு எப்போது வேலை செய்து

[திருமதி டி. எல். திரிபுரசுந்தரி அம்மாள்] [5th March 1964

ஆரம்பிக்கும் என்று தெரியவில்லை. அந்தக் குழு வேலை செய்ய ஆரம்பிப்பதற்குள் நெல்லூர் அரிசியே வந்துவிடுமோ என்னவோ, அப்படி வந்தால் நல்லதுதான்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நமது சக அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கல்வியை பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலாவது வகுப்பிலிருந்து பத்தாவது வரையில் சம்பளம் இல்லாமல் படிப்பதற்கு வசதி செய்திருப்பது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். வசதி ஏற்பட்டிருப்பது உண்மைதான். பிள்ளைகள் நிறைய படிக்கிறார்கள். கல்லூரிக்கும் போய் படிக்கிறார்கள். ஆனால் அதெல்லாம் ஏட்டுப் படிப்பாகத்தான் இருக்கிறது. நல்ல ஒழுக்கத்தை வளர்க்கக்கூடிய கல்வியாக இருக்கவில்லை. நான் இப்படிச் சொல்லுவதற்காக இங்கே இருக்கும் சக அங்கத்தினர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. கல்வியென்றால் ஒழுக்கத்தோடு வரவேண்டும். ஆண்டவன் அடிப்படையில் கல்வி இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் குழந்தைகள் நல்ல ஒழுக்கமுள்ளவர்களாக வளர்ந்து, நாட்டுக்கு நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய பிரஜைகளாக முடியும். ஆகவே சிறு பிராயத்திலேயே, முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு படிக்கும்போதே குழந்தைகளுக்கு நல்லொழுக்கத்தைப் போதிக்க வேண்டும். தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற பாடல்களைக் கற்றுக் கொடுத்து, அதனுடைய விளக்கங்களையும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு நல்லொழுக்கமும், நாட்டுப்பற்றும் ஏற்படும். இவற்றை போதிக்கும் விதத்தில் ஆசிரியர்களை அமர்த்த வேண்டும். "மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்" என்று பழமொழி சொல்லுவார்கள், ஆனால் அதைக்கூட இப்போது பிள்ளைகள் மறந்து விடுகின்றார்கள். இந்தத் தேர்தலின்போது நான் ஒரு சிறுவனை சந்திக்க நேரிட்டது. அந்த சிறுவன் 9-வது படித்திருப்பான் என்று நம்புகிறேன். அவனிடத்தில் உன் தகப்பனார் பெயர் என்ன என்று கேட்டதற்கு, தகப்பனாரின் பெயர் துரைசாமி என்றான். தாயாரின் பெயரைக் கேட்ட போது, தாயார் பெயர் தெரியாது என்றான். தாயாரின் பெயர் தெரியாத பையன் இருப்பானே! அதைக்கூட தெரிந்துகொள்ளச் சொல்லி போதிக்காத பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. "மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்" இவர்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கத் தக்க வகையில் கல்வி ஒழுங்காக போதிக்கப்பட வேண்டும். விவேகானந்தா காலேஜ், ஹிந்து ஹைஸ்கூல் போன்ற பள்ளிக்கூடங்களில் நல்ல முறையில் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பச்சையப்பன் கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தக் கல்லூரிப் பிள்ளைகள் நடந்து கொள்ளுகிற நிலைமை மிகமிக வேதனையாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கல்விக்காக ஏராளமான பணத்தைச் செலவிடும் நமது அரசாங்கம் கண்காணித்து, நல்ல ஆசிரியர்களை நியமித்து, மாணவர்களிடையே ஒழுக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். இல்லையென்றால் கல்விக்காக நமது அரசாங்கம் செலவிடும் தொகை வியர்த்தம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மற்றொன்று, ஆஸ்பத்திரிகளைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனவரிமாதம் நான் கஸ்தூரிபாய் ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சைக்காக செல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. பெரிய டாக்டர்

5th March 1964] [திருமதி டி. எல். திரிபுரசுந்தரி அம்மாள்]

கள் என்னைப் பரிசோதித்து, மருந்து சீட்டில் 12 மாத்திரைகள் கொடுக்கும்படி எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அதைக் கொண்டுபோய் மருந்து வாங்கும் இடத்தில் கொடுத்தால், 2 மாத்திரைகளை மட்டுமே கொடுத்துவிட்டு, டாக்டருக்குத் தெரியாது, இரண்டு மாத்திரைகள்தான் கொடுக்கலாம்; அதற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது; Audit objection இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மறு படியும் டாக்டரிடம் எடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சொன்னதும், அவர்கள் கூப்பிட்டுச் சொன்னதும் 12 மாத்திரைகள் கொடுத்தார் கள். டாக்டர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். கீழே இருக் கின்ற சிப்பந்திகள்தான் சரியாக நடந்து கொள்ளுவதில்லை. அப்புறம் எக்ஸ்ரே எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி டாக்டர் அம்மா எழுதிக் கொடுத்தார்கள். அதை எடுத்துக் கொண்டு X-Ray Room -க்குப் போனால், அங்கே உள்ள சிப் பந்திகள் உள்ளே போவதற்கு வழிவிடவில்லை. கதவைத் திறக்க வில்லை. நான் பக்கத்தில் உள்ள மரத்தடியில் அதனால் நிற்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அப்படி நின்று கொண்டிருக்கும்போது, எக்ஸ்ரே எடுக்கச் சொல்லி எழுதிக் கொடுத்த டாக்டர் அம்மா அவர்கள் அந்தப் பக்கம் வந்தார்கள். நான் மரத்தடியில் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும், என்னை அழைத்துக் கொண்டு போய், சம்பந்தப்பட்ட கிளார்க் இடம் சொல்லி முதலில் எனக்கு எக்ஸ்ரே எடுக்கச் சொல்லிவிட்டுப் போனார் கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டுப்போன பிறகும்கூட அங்கேயுள்ள சிப்பந்திகள் ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்தார்கள். நானும் பேசா மல் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது. பத்து நிமிஷத்திற் குப் பிறகு இன்னொரு டாக்டர், எனக்குத் தெரிந்தவர், அந்தப் பக்கம் வந்தார். என்னைப் பார்த்துவிட்டு, இன்னுமா எக்ஸ்ரே எடுக்கவில்லை. இந்த அம்மாவுக்கு முதலில் எக்ஸ்ரே எடுங்கள், இவர்கள் ஒரு M.L.C. என்று அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். உடனே அந்த சிப்பந்திகள் M.L.C. என்று நாங்கள் எப்படி உங்களை நம்புவது என்றார்கள். அப்படியென்றால் நான் M.L.C. என்று மந்திரிகளிடம் சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வரட்டுமா என்று கேட்டேன். அப்புறம் டாக்டர் அம்மாவே வந்து சிப்பந்திகளைக் கண்டித்தார்கள். எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால் சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது அதை நாம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

அப்புறம், இந்தக் கார்ப்பரேஷனைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சமாச் சாரம் சொல்லணும் என்கிறது என் இஷ்டம். ஏனென்றால், அதிலே ஒரு குழு, 3 பேர் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டி. அதுதான் காண்ட்ராக்ட் கமிட்டி அவர்கள் என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்றால், ஒரு லட்சம் ரூபாய் இருந்தால்கூட, அவர்களே அதைக் கொடுக்கலாம் என்று pass பண்ணிவிடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யக்கூடாது. முந்தி எல்லாம் அப்படிக் கிடையாது. இப் போது 2 லட்சம் ரூபாய் ஆனாலும் சரிதான். அவர்களே அதை pass பண்ணிவிடுகிறார்கள்.

இன்னொன்று கிளார்க் வேலைக்கு ஒருவர் போகவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு கமிட்டி, Teachers வேலைக்கு இப்போது ஒரு கமிட்டி. ஏதாவது பணம் அந்தக் கமிட்டிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் அதற்கு. எனக்கு முந்தி பேசின ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்படியே இருந்து கொண்டு இருந்தால் நாளடைவில் ஏழைகள் எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? என்னிடம் வந்து கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் எப்படிப் பதில் சொல்வது? என்னிடம் வருகிறவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள் தான். அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நீண்ட நாள் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தீர்களே என்று என்னிடம் சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம், நாம் நன்றாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு வழி தேட வேண்டும். இதை இப்படியே விட்டுவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்காக நன்றி கூறுகின்றேன்.

ஆனால் பெண்கள் பேசவேண்டும் என்று எழுதிக் கொடுத்தால், அவர்களை முதலில் பேசவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
5-30 p.m. பேசிவிட்டு உடனே போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. கடைசியில் விட்டால், 10 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது என்று அவசரப் படுத்துவதால், முதலில் பேசவிட்டு விடுங்கள். இதுவரைக்கும் பேசி ஆச்சு. முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம்: சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1964-65 ஆண்டு நிதி அறிக்கையைத் தயாரித்த முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, ஆறு ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம். பல திட்டங்களில் முக்கியமாக வட சென்னை மக்களுக்கு ஒரு கல்லூரி வேண்டும் என்று கேட்டதில், இந்த ஆண்டு, அதைத் திறப்பதற்கு ஒரு பட்டியல் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் செய்த மந்திரி சபைக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, முதியோர்களுக்கு வாழ்க்கை வசதி வேண்டும் என்று மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்கூட இருந்த ஒரு பிரச்னை, கடந்த ஆண்டு வெற்றிகரமாக நிறைவேறியதைப் பார்க்க, மிகமிகச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. வயது முதிர்ந்தவர்களுடைய வாழ்வுக்கு வழி செய்த அரசாங்கத்தை இன்று முதியோர்கள் மனமார பாராட்டுகின்றார்கள், வாழ்த்துகின்றார்கள் அதே நேரத்தில், குழந்தைக் கல்வியைப் பார்க்கிறபோது எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்பதைப் பார்க்கிறபோது, பணக்காரர்களுக்கும் கிடைத்து விடுகிறதே, ஏழைகளுக்கு மட்டுமே கிடைக்கவில்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்கிற வகையிலே, ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாத சமுதாயத்தை அமைக்கிற விதத்தில் S.S.L.C. வரையிலும், அரசாங்கம் இலவசக் கல்வி அளிப்பது பாராட்டக் கூடியது. மிக முக்கியமாக, எங்கள் சென்னையில், தாய்மார்களை இந்தத் தேர்தலில் பார்க்கிறபோது. "என்னுடைய

குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகக் கல்வி அளித்ததற்காக, அரசாங்கத்தை நாங்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதை எங்கள் ஓட்டின் லமூமாகத்தான் நாங்கள் பாராட்டுகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். அதை நாம் போற்றுகின்றோம்.

மூன்றாவதாக, குழந்தைகளுக்கு வைத்திய சாலைகள் நிறுவ வேண்டும் என்று நான் நான்கு ஆண்டுகளாகக் கேட்டு வருகிறேன். மூன்று பிரச்னைகள் முடிவு அடைந்துவிட்டன. நான்காவது பிரச்னையை என்னுடைய சகோதரி அவர்கள் கண்டிப்பாகச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஏனென்றால், குழந்தைகளுடைய வளர்ச்சியை, உடல் நலத்தை மிகமிக முக்கியமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். எவ்வாறு நாம் கல்வியைக் கொடுக்கின்றோமோ, எவ்வாறு அறிவு வளர்ச்சிக்காகப் பெரும் அளவு செலவு செய்கின்றோமோ, அதுபோலவே, உடல் வளர்ச்சிக்குத் தனியாக வைத்திய சாலைகள் வேண்டும். பல இடங்களில், வைத்திய நிலையங்கள் இருந்த போதிலும்கூட, இந்தக் குழந்தை வைத்தியத்தில் நிபுணத்வம் வாய்ந்த டாக்டர்கள் இருந்தால், தனியாக அந்தக் குழந்தை வைத்திய சாலைகள் வைத்துப் பார்ப்போமானால், சீக்கிரத்தில் குழந்தைகள் நன்றாக வளர முடியும். குழந்தைகளுக்கு வருகிற வியாதியை உடனுக்குடன் கவனிப்பதற்கு தனி வைத்திய சாலைகளை நம்முடைய சகோதரி சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு கண்டிப்பாக சென்னையில் அமைக்க வேண்டும். இருபது லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட பெரிய நகரமான சென்னையில், குழந்தைகளுக்குத் தனியான வைத்திய சாலை அமைக்க வேண்டும். படிப்படியாக, நம்முடைய அரசாங்கம் செய்து வருகிற மாதிரியாக, இதுவும் கூடிய சீக்கிரத்தில் நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

கூவம் நதித் திட்டம் என்று நான் அடிக்கடி கேட்டு வந்திருக்கிறேன். சுகாதாரத்திற்காக, பல கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும்கூட, இந்த நாற்றத்தினால் பல வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் திட்டத்தால், அந்த நாற்றம் குறைந்த, சுத்த ஜலம் ஓடுகிறபோது, நல்ல காற்றும் வீசி, மக்களுடைய வியாதியும் குறையும். காலராவைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோது சொன்னேன். இது எவ்வாறு வருகிறது என்று பார்க்கும்போது, ஒரு விதமான தடுப்பு ஊசி போட்டு தடுக்கலாம். ஆனாலும்கூட பிரயோஜனமில்லை. சுற்றுப்புறத்தில் சூழ்நிலை சரியாக இருக்க வேண்டும். கூவம் நதித் திட்டம் இப்போது மிக முக்கியம். அந்தத் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் செவிசாய்த்து, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். அதற்கு அயல்நாட்டிலிருந்து இயந்திரங்கள் வரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து இயந்திரங்களைக் கொண்டு வந்து, இந்தக் கூவம் நதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றச் செய்தால், சென்னை நகரத்தின் மதிப்பு அதிகமாக ஆகிவிடும். பல துறைகளிலும் அந்தக் கூவம் நதித் திட்டத்தில், நம்முடைய வாழ்வு அடங்கி இருக்கிறது. எத்தனையோ பஸ்கள் தேசிய மயம் ஆக்கப்படாததால், பல முதலாளிகள் பணம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுகளுக்குத் தனியார்

துறையில், அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு, நடத்திஞல்கூட, நமக்கு
நல்லதுதான். முதன்முதலாக அரசாங்கம் இதற்கு ஏதாவது
வழி செய்தால் நல்லது.

ஜனாப் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்த மாதிரி 2 ஆட்களைக்
கொண்டுவந்து விட்டால் தேவலை.

திருமதி சாஸ்வதி பாண்டுரங்கம்: அப்படிச் செய்தால், சென்னை
நகரத்தின் மதிப்பு மேலும் மேலும் உயரும்.

வட சென்னையிலே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவிகளுக்கு
ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி வேண்டும். தென் சென்னையிலே ஓரிரு
இடங்களில் இருக்கிறது. அங்கு இருக்கிற மாணவிகள் சென்று
வர தொழிலாளிகள் தங்கள் பெண்களுக்குத் தினம் எட்டு அணு
கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது போக்குவரத்திற்கு. வடசென்
னையில் முக்கியமாக நம்முடைய அரசாங்கம் கல்லூரி ஏற்படு
வதற்கு முன்வந்ததுபோல ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி நிறுவ
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது அரசாங்கம் படிப்
படியாக ஒவ்வொன்ருகச் செய்து வருகிறதை மக்கள் பாராட்டு
கிருர்கள்.

விலைவாசி கட்டுக்கடங்காமல் போவதாக எனக்கு முன் பேசிய
சகோதரி சொன்ஞர்கள். ஒன்றை மட்டும் மறந்து விடுகிருர்கள்.
தேசாபிமானத்தையும் காந்திய வழியையும் மறந்து விடுகிருர்கள்.
கைக்குத்தல் அரிசி எவ்வளவு சிறப்பானது என்பதை மறந்து
விடுகிருர்கள். ஒரு படி குத்திஞல் மில்லில் இரண்டு ஆழாக்கு
அரிசி விரயமாகிறது. உற்பத்தியாகிற தொகையில் கால்பாகம்
வீணுக்குகிருேம். அதைப்பற்றி யாரும் சிந்திப்பதில்லை. தனக்குச்
சாப்பாடு வேண்டும், நல்ல அரிசியாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்ற
எண்ணந்தான் இருக்கிறது. காந்திய வழியில் நினைத்து காரியங்
களைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கரை உற்பத்தி பெருகி
விட்டது. நல்ல நிலங்களிலெல்லாம் கரும்பைப் பயிராக்குகிருர்கள்.
அதையெல்லாம் விட்டு நிலத்தில் கரும்பைப் பயிரிடக் கூடாது.
நெல்லைத்தான் பயிரிடவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டுவிட
வேண்டும். சர்க்கரைக்குப் பனை வெல்லத்தைப் பயன்படுத்த
வேண்டும். பனைவெல்லம் பழக்கமில்லாவிட்டாலும்கூட, அதில்
இப்போது நல்ல வெள்ளைச் சர்க்கரை கூட்டுறவு முறையில் அர
சாங்கம் தயார் செய்கிறது. சென்னையிலுள்ள கிராமோத்தியோக்
பவனில் அந்த வெள்ளைச் சர்க்கரை இருப்பதைப் பார்த்தால்,
மிக நன்ருக இருக்கிறது. அது உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தைத்
தரும். இரத்தக் குறைவு வியாதிகளுக்கு நல்லது. அதை
நாம் நினைப்பதுகூட இல்லை. ஆனல் ஆஸ்பத்திரி அதிகமாக
வேண்டுமென்கிருேம். விலையேற்றம் என்கிருேம். கரும்பு உற்
பத்தியைப் பெருக்குவதால் அதிக வருவாய் வருவதால், செய்
கிருர்கள். நெல் உற்பத்தி அதனல் குறைகிறது. அதற்கு
அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தென்னை, பனை
மரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு லைசன்சு கொடுத்து
அதில் வெல்லம் எடுத்து வெள்ளைச் சர்க்கரை, காசு அதிக
மாக இருந்தாலும்கூட பரவாயில்லை, என்று உபயோகிக்கும்படி
செய்யவேண்டும். மாதம் மருந்துக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுக்
கிருர்கள். குடும்ப டாக்டருக்கு மாதம் அறுபது கொடுக்

கிறேன், என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளத்தான் மனம்
போகிறதே தவிர ஆரோக்கியத்தை வளர்ப்பதைக் காண
முடியவில்லை. காந்தியடிகள் மனிதன் இப்படித்தான் வாழ
வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு துறையிலும் திட்டமாக வரை
யறுத்துச் சென்றிருக்கிருர்கள். கல்வியில் கடவுள் வழிபாடு 5-1
போதிக்கப்படவேண்டுமென்று சகோதரி அவர்கள் கூறினர். p.m
மனிதன் மனிதனுக வாழ அது அவசியம் வேண்டும். அடுத்து
குற்றம் புரிந்துகொண்டே இருக்கும் கண்களுக்கு நன்மை
களே தெரிவதில்லை. நம் அரசாங்கம் செய்கின்ற காரியங்களை
நன்ருகப் பார்க்கவேண்டும். பற்ருக்குறை வந்துவிட்டது என்
கிருர்கள். நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன் தேசத்தில்
உணவு நெருக்கடி எப்படியிருந்தது? ஆறு அவுன்சு அரிசி
என்பதையும், கல்கத்தாவில் பட்டினி கிடந்து மக்கள் செத்து
தெருவில் நாய் நரி இழுத்துச் சென்றதையும் பார்த்தோம்.
இப்போது என்ன அப்படி நடந்துவிட்டது? பற்ருக்குறை
இல்லை. காசு கொடுத்தால் எல்லாம் கிடைக்கிறது.

எங்கு பார்த்தாலும் பஸ் போகிறது. முன்பெல்லாம் அம்
பத்தூரிலிருந்து நான் வரும்போது எப்படியம்மா அங்கிருக்
கிறீர்கள் என்று ஆச்சரியப்படுவார்கள். இப்போது அங்கு
இடமே இல்லை. இருபதினுயிரம், நாற்பதினுயிரம் என்று
தொழிலாளர்கள் வசிக்கிருர்கள். எங்கு பார்த்தாலும் தொழிற்
சாலைகள் பெருகிவிட்டன. அப்படி வளம் கொழிக்கிறது
நாட்டில். நான் ஜெயிலில் இருக்கும்போது என் கணவர்
எனக்கு எழுதுவதுண்டு. இந்த தேசம் எப்படி செழிப்பாக
ஆகப்போகிறது பார், சோர்வடையாதே என்று எழுதுவார்கள்.
இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் ஆள் நடமாட்டம் இருக்
கிறது. மக்கள் குதூகலமாக இருக்கிருர்கள். ஆகையால் திட
ரென்று ஏதாவது கிடைக்கவில்லை என்று எதையாவது சொல்ல
லாம். ஆசைக்கு ஓர் அளவில்லை அகிலமெல்லாம் கட்டியாண்
டாலும் என்பார்கள். மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக்
கூடாது. நமது அரசாங்கம் இத்தனை செய்தாலும் மத்திய
அரசாங்க மாநில அரசாங்க சிப்பந்திங்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வு
இல்லாமல் செய்வது முக்கியம். ஓரே குடும்பத்தில் அண்ணன்
ரயில்வேயிலும், தம்பி நம்முடைய சர்க்காரிலும் வேலை செய்
கிருர்கள். ஒன்ருக சேர்ந்து குடும்பம் பார்க்கும்போது
அவர்கள் தாயாரிடம் அண்ணன் 100 ரூபாய் கொடுக்கிறேன்
என்பார், தம்பிக்கு 70 ரூபாய்தான் மிஞ்சும். குடும்பத்தில்
இதனல் சச்சரவு ஏற்படுகிறது. இருவரும் ஒரே படிப்புள்ள
வர்கள், எஸ். எஸ்., எல். சி. காந்தியடிகள் அதைத்தான்
நினைத்தார். உழைப்பவன் எல்லாம் ஒரு ஜாதி. அவனுக்கு
ஒரு நீதி இருக்கவேண்டும். அதில் ஏற்றத்தாழ்வு கூடாது.
அறிவுக்கு ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கலாம். அறிவுக்கு மதிப்பில்லை.
உழைப்புக்கு வித்தியாசம் பாராட்டக்கூடாது. அடுத்து,
எஸ். எஸ். எல். சி. வரையிலும் இலவசக் கல்வி, மதிய
உணவு, சீருடைத் திட்டம் இதையெல்லாம் நம் அரசாங்கம்
செய்கிறது. அந்த ஏற்றத் தாழ்வையும் போக்கவேண்டும்.
நம்முடைய நிதி நிலையைப் பார்க்கும்போது, நாம் சொல்

கிறோமே அவர்கள்தான் என்ன செய்வார்கள் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இருந்தாலும் அவர்களுக்குச் செய்வதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாம் ஒரே சர்க்கார். ஒரே காங்கிரஸ் சர்க்கார். மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கமாக இருந்தாலும் ஒன்றுதான். எல்லா மாகாணத்திற்கும் நம் மாகாணம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தக் காரியத்தில்கூட நமது அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும்.

தொழில் துறையில் இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவோ செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சபையில் ஆறு ஆண்டுகள் இருந்த காரணத்தால், அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சாரத்தைப் பார்த்தால் சின்ன கிராமத்தில் கூட கூலி வேலை செய்யும் தொழிலாளி வீட்டில்கூட விளக்கில் எண்ணெய் விட்டு எரிப்பதில்லை. சுவிட்ச்சைப் போட்டால் விளக்கு எரிகிற தன்மையில் வளர்ந்துவிட்டது. மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எட்டுதிக்கும் கொட்டு முரசே என்று பாரதியார் பாடியது போல எட்டு மந்திரிகளும் சிறப்பாக வேலை செய்வதால்தான் தமிழகம் மற்ற மாகாணங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. அரிஜன இலாகாவில் மட்டும் ஒரு மன சங்கடம் இருக்கிறது. அரிஜனங்களைத் தனித்து வைத்து அவர்களின் வளர்ச்சி என்று தனியாக பணத்தை ஒதுக்கிவைத்து காரியம் செய்வதால் வளர்ச்சி இல்லாமல் போகுமோ என்று நினைக்கிறேன். ஜனங்களோடு அவர்களும் கலந்து இருக்கச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மார்க்கத்தைத் தேட வேண்டும். சேரிகள் எல்லாம் மாற்றப்படவேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மற்ற இடங்களில் ஐந்து ரூபாய் கொடுத்து அங்கேயும் குடிசையில் இருப்பது போல இருக்க வேண்டும். தனியாக சேரி என்று வைத்து ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்து வாழ பழக முடியாமல் இருப்பது வருத்தமாக இருக்கிறது.

அப்படியில்லாமல், அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டி, அவர்களும் எல்லோருடனும் சேர்ந்து வாழ வகை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் தனித்து சேரிகளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால், எவ்வளவு அபிவிருத்தி செய்தாலும் சரிப்பட்டுவரவில்லை. மனிதப் பிறவியில் வித்தியாசம் இல்லாது இருக்கிறபோது, சேரிகளில் அவர்களைத் தனியாக ஒதுக்கி வைக்கக் கூடாது. காந்திஜி சொன்னது மாதிரி, அரசாங்கம் ஒரு புதிய திட்டத்தைத் தீட்டி அவர்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளித்து நல்ல காரியத்தைச் சாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இங்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த நம்முடைய தலைவரவர்களுக்கு நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 148. *Resume (Part I) of the Twenty-third Session of the Legislative Council.*

** 149. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3593, Food and Agriculture, dated 10th December 1963 relating to regulation of trade in cashewnut.*

** 150. *Notification issued with G.O. Ms. No. 3482, Food and Agriculture, dated 28th November 1963 declaring 'mangoes' as an agricultural produce for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.*

** 151. *Notification issued with G.O. Ms. 3521, Food and Agriculture, dated 2nd December 1963 declaring the Chingleput District as a notified area for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 in respect of paddy.*

** 152. *Notification issued with G.O. Ms. 3600, Food and Agriculture, dated 10th December 1963 relating to market area and notified market areas to markets at Mannargudi, Kuttalam and Kumbakonam.*

* Laid on the table of the House on 3rd March 1964.
** Laid on the table of the House on 4th March 1964.

Appendix I.

[Vide answer to starred question No. 81 on page 229 supra.]

Scholarships for higher studies in Hindi are given by the Government of India.

Fifty-three candidates have been selected by the Government of India for the award of scholarship during the year 1962-63 in various categories as shown below.—

1. Ph. D. course	1
2. B. A./Three-Year Degree course.	51
3. M. A. course	1
Total ..	53

2. The rate of scholarships sanctioned by the Government of India is given below:—

Course of study. (1)	Rate for studies in Non-Hindi speaking States. (2)	Rate for studies in Hindi speaking States. (3)
1 Inter/P.U.C./1st year of 3 year Degree course or equivalent course.	Rs. 50/-p.m.	Rs. 80/-p.m.
2 B A./B.A. (Hons)/2nd and 3rd year of the three year Degree course or equivalent course	Rs. 75/-p.m.	Rs. 105/-p.m.
3 M.A. (Hindi)/Ph.D. or equivalent course like Postgraduate Teachers Training course	Rs. 100/-p.m.	Rs. 125/-p.m.

Appendix II.

(Vide answer to starred question No. 84 on page 231 supra.)

(*a*) & (*b*): Details of the amounts allotted by the Government of India for various housing schemes and the amounts spent during 1962-63, are given in the statement below:—

(1)	Amounts allotted in 1962-63. (2)	Amounts spent in 1962-63. (3)
	(Rupees in lakhs.)	
Low Income Group Housing Scheme—		
State Housing Board	25·00	25·00
Co-operative Societies	25·00	25·00
Local Bodies	10·00	0·38
Corporation	..	..
	60·00	50·38

(1)	Amounts allotted in 1962-63. (2)	Amounts spent in 1962-63. (3)
	(Rupees in lakhs.)	
Slum Improvement/Clearance—		
State Housing Board	16·50	54·85
	+ 33·75	
	6·00	..
Local Bodies	0·001	4·84
Corporation	+ 0·001	
	56·252	59·69
Subsidised Industrial Housing—		
Co-operative Societies	15·76	20·00
	+ 4·24	
Private	5·00	4·02
Government	21·00	14·10
	46·00	38·12
	9·46	10·48
Village Housing	+ 1·01	
Plantation Labour Housing ..	1·75	0·61
Land Acquisition and Development Scheme—		
State Housing Board	70·00	70·00
Total ..	244·472	228·89
Town-Planning—		
Corporation	3·00	..
Local Bodies	0·50	8·54
Municipalities	5·04	1·00
		+ 0·71
	8·54	10·25

(*c*) and (*d*): Consequent on the promulgation of the National Emergency, this Government reviewed in December 1962 the policy in regard to housing programmes executed through the State Housing Board and other Agencies, and evolved the following procedures—

(1) No new projects should be taken up under the Centrally assisted housing schemes within the Plan, and even projects which had already been sanctioned, but work in respect of which had not actually commenced would be deferred.

[5th March 1964

(2) The Budget provision would be utilized on completion of incomplete buildings.

(3) Under the Co-operative Housing Schemes, no new loans would be advanced, and the Budget provision would be utilised only for the sanction of further instalments of loans to persons, to whom one or more instalments of loan had already been granted.

(4) In regard to Centrally-sponsored schemes like the Slum Improvement/Clearance Scheme, the State Housing Board will be free to adjust its programme and projects within the Plan provision agreed to.

(5) The scheme for the bulk acquisition and development of lands in the neighbourhood of big towns, would be proceeded with, subject to quarterly review in the light of resources and development work undertaken to the extent needed for implementation of the housing projects undertaken in accordance with the above principles.

Although the above principles have not affected the housing projects seriously during the year 1962-63, since orders in this regard were issued only in the last week of December 1962, this will adversely affect the housing projects from 1963-64 onwards. In view of the present policy of the Government to re-orient the Plan with reference to the needs of the present National Emergency, there is the possibility of diversion of funds allocated for "Housing" to certain other urgent needs like "power", "Irrigation", etc.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday the 9th March 1964.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Government Hospital at Porayar

* 93* Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is no lady doctor posted to the Government Hospital at Porayar, Thanjavur district;

(b) whether it is a fact that whenever the only male doctor goes on leave, no substitute is posted; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) & (c) The post of Woman Assistant Surgeon in the Government Hospital, Porayar, fell vacant on the deputation of the Junior Assistant Surgeon who held the post to undergo D.M. & S. Course. A Woman Assistant Surgeon has since been posted to the hospital. Substitutes are posted whenever a Medical Officer goes on leave except in cases when the District Medical Officer grants him leave by making local arrangements to carry on the work.

DR. A. SREENIVASAN: May I know, Sir, how many beds there are in the Porayar hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I have no information, Sir.

DR. A. SREENIVASAN: How many out-patients on an average attend the hospital daily?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Roughly it may be about a hundred to hundred and fifty daily. I do not know how far it will be correct.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the out-patients' department should work both in the morning and in the evening?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Normally in most of the hospitals they do work in the out-patients' department both in the morning and in the evening.

* Question postponed from the list of questions for the 7th March 1964.

[9th March 1964

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it a fact that a case with cholera was taken to the hospital about that date, namely, 13th October 1963?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is the information I found from the Press report. The Government have no official information on that.

DR. A. SREENIVASAN : Mr. Chairman, Sir, that is why I invited the special attention of the Hon. Minister to the letter that appeared in the Press so that the Hon. Minister might have sufficient time to get the information from the Director of Medical Services whether there was a case of cholera admitted into the hospital without any treatment?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. I have referred the matter to the Director of Medical Services, but the information has not reached me.

DR. A. SREENIVASAN : Mr. Chairman, Sir, as the further supplementaries I wish to ask depend on the information that the Hon. Minister has to get from the Director of Medical Services. I request that the question may be postponed to another day.

MR. CHAIRMAN : That cannot be done under the rules.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I may inform the hon. Member that the patient taken to the hospital with an attack of cholera has been cured. The only thing was the lady doctor was not there and the patient was treated by some other doctor and completely cured. Of course, nothing serious happened.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, whether it is a fact that the patient was kept in the verandah of the hospital for more than three days and there was no doctor to attend on the patient as the doctor had gone on leave?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir: it is not so. For three days if the patient had been kept without any treatment being given, the patient would have collapsed. (Laughter.)

DR. A. SREENIVASAN : Sir, I am glad that I am getting some teaching in medicine from the Hon. Minister. There have been cases of cholera where there had been natural cure. In this case, is it not a fact that no doctor attended on the patient, but it is the Sanitary Inspector who administered some drug to the patient?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir, unless I get the information from the Director of Medical Services I am not in a position to answer the question.

9th March 1964]

MR. CHAIRMAN : It will not be possible for the Hon. Minister to give all this information. The Hon. Minister had told the hon. Member that she would not able to give the information till she got the report from the Director of Medical Services. She is not now in possession of all the information. If the hon. Member so desires, he may give notice of a separate question.

DR. A. SREENIVASAN : I shall pursue that by giving notice of another question, Sir. May I, however, know whether it is not a fact that this doctor has been going on leave very often?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : My answer to the original question covers this point, Sir. The District Medical Officer used to make arrangements whenever the doctors are sent on leave. That this particular doctor was always going on leave is the information of the Press. I have no official information about it, Sir.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, the point is, however authorised he might be, whether the District Medical Officer can grant leave very often to the doctor who is the sole medical officer in the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I do not know under what circumstances the District Medical Officer granted leave to the doctor.

DR. A. SREENIVASAN : I will pursue the question later on, Sir.

Freeze dried vaccine

* 101 * Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Public Health Department has been using freeze dried vaccine;

(b) the number of persons inoculated with this vaccine in the City of Madras during 1962–63;

(c) whether any reaction was found in the victim after vaccination with the said vaccine; and

(d) whether there is any proposal to import standard vaccine from W.H.O. for use in this State?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes.

(b) Eight thousand five hundred and forty primary vaccinations and 68,463 re-vaccinations were done with freeze dried vaccine in Madras City during the year 1962–63.

(c) There has been reaction but not untoward reaction.

* Question postponed from the list of questions for the 7th March 1964.

(*d*) The supply of freeze dried vaccine has been arranged by the Central Government. As far as the State Government are concerned, there are no proposals to get supplies from other sources or agencies.

DR. A. SREENIVASAN : May I know, Sir, how the department is able to gather the information regarding the after-effects of vaccination?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Reports have been received from the District Health Officers and the Health Officer of the Corporation of Madras. They have stated that after the vaccination is given, they have a follow-up and the reaction that was found particularly in the use of freeze dried vaccine was that nothing untoward had happened.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, how often are the victims of vaccination visited by the vaccinators?

MR. CHAIRMAN : Why does the hon. Member use that word? They are not victims.

DR. A. SREENIVASAN : I am using that word deliberately, Sir.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : At least a hundred cases are visited.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, I want to know how often the children who are vaccinated are visited by the vaccinators? At least after five days, eight days or 12 days after the vaccination there was follow-up. That was how originally the vaccination cases were followed up.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir, there is no specific number of days prescribed like that. Sometimes the parents come and report that there is no reaction. Then the children are revaccinated. Sometimes when the vaccinators go and examine the children to follow up the cases, if they find there is no reaction in the vaccination done, they do vaccinate again.

DR. A. SREENIVASAN : That was exactly my question. How often are the vaccinated people examined by the vaccinators?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Normally it is supposed to be after 15 days. But I do not know.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not ask of the Hon. Minister very technical questions. These are questions which no Minister will be in a position to answer.

DR. A. SREENIVASAN : In that case why be in charge of the portfolio?

MR. CHAIRMAN : The hon. Member should not say that.

DR. A. SREENIVASAN : At least the Minister must be in a position to give the information. It is not in my interest but in the public interest I am asking these questions.

MR. CHAIRMAN : Next question.

Grants for building purposes

* 105 *Q.*—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the number of (i) elementary schools and (ii) secondary schools in the State that were given grants for building purposes during the year 1962–63; and

(*b*) the amounts so given?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Nineteen Elementary Schools, eight Basic Schools, 52 Secondary Schools.

(*b*) Rs. 8,84,874.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, whether the Government have any information as to the number of schools that applied for the grants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I can give the number of schools that got the grant :

Number of aided elementary schools—4.

Number of municipal elementary schools—15.

Number of aided secondary schools—48.

Number of municipal secondary schools—4.

Number of aided basic schools—6.

Number of municipal basic schools—2.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Do the Central Government pay anything towards the construction of these schools and, if so, what is the amount?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think the Central Government are making any grants for the purpose.

Midday meal scheme

* 106 *Q.*—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the cost of a meal served to children under mid-day meal scheme in elementary schools in the State; and

(*b*) how it is met?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The cost of a meal may differ from place to place but for the purpose of assessment of grant it is taken as 10 nP.

(b) The Government give a grant calculated at the rate of the amount by which the actual expenditure exceeds 4 nP. per meal or 6 nP. per meal whichever is less. The balance is met by the Mid-day Meal Committee from contributions from the public and the panchayat.

3-10 p.m. SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is this where the panchayats are contributing for the whole deficit, that is, besides the Government grant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no such information. Normally the panchayats are contributing about 2 nP.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the mid-day meal serving done through contract system or some other system?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have any exact idea. It is arranged locally in the village and it should not be a big contract system.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : In many schools many teachers collect this mid-day meal fee as if it were collection of salary. Will the Government inquire into the matter and find out some method to root out this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think this information is correct.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister tell us whether the Government contribution reaches the panchayats in time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should suppose so. If the hon. Member has any specific complaint, he could tell me and I shall look into it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the Government grant given besides the CARE product value?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI M. RAJAH IYER : Has any representation been made to the Government that in villages that are very poor and certified to be poor by the Collector of the district, the contribution from the panchayat and the public may be reduced by 50 per cent, namely, 1 nP. from the panchayat and 1 nP. from the public?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That would mean Government grant would be 6 nP. and a meal will be of the value of 8 nP.

Visual education

* 107 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of high schools which do not own projectors for visual education; and

(b) the arrangements in force for visual education in such schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 709.

(b) Teaching aids like charts, maps, pictures, models, improvised aids, experiments and demonstrations are used during normal teaching.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any proposal to license private operators for this purpose?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As in the information given by the Government more than 700 schools do not have visual education when visual education fees are collected, what is the difficulty in just licensing private operators to just aid this visual education?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have any information as to whether private operators are denied this opportunity. If the hon. Member would put a separate question, I shall try to answer.

Production of handloom cloth

* 108 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the total production of handloom cloth by the weavers in the co-operative fold during (i) the last year of the First Plan period, (ii) the last year of the Second Plan period and (iii) the estimated production during the last year of the Third Plan period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The particulars are as follows :—

Period.	*Production in the co-operative sector.*
Last year of the First Five-Year Plan (1955–56).	74·33 million yards.
Last year of the Second Five-Year Plan period (1960–61).	106·75 million yards.
Estimated production in the last year of the Third Five-Year Plan (1965–66).	170 million yards (target).

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the percentage of this figure when compared to the total production of handloom cloth in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Roughly 50 per cent.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Do the figures given by the Hon. Minister relate to the proportionate increase in the number of looms in the co-operative sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The figures relate to the actual production in the last year of the First and Second Plan periods and the estimated production during the last year of the Third plan period.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The number of looms has been increased in the co-operative sector. That is the statement of the Government. Is this figure proportionately equal to the increase in the number of looms in the co-operative sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If the hon. Member puts a separate question as to the total number of looms and then the production, I can give the answer.

Mineral wealth

*109 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any survey of the Mineral wealth has been undertaken in the State; and

(b) if so, the names of the minerals and places?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Geological Survey of India is in charge of the mineral investigations in the State and the investigations are carried out by that organisation on an approved programme by preparing a list of items arranged in the order of priority for inclusion in the field season programme of each year. The efforts of the Geological Survey of India are also supplemented by detailed investigations undertaken by this Government through the State Geological Branch.

(b) The hon. Member is referred to the Geological Survey of India reports and District Gazetteers for the information sought for.

I may add that I am trying to publish a book containing particulars of the mineral wealth of Madras State.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the progress with regard to oil in the Cauvery Basin?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Investigations are now being carried on, one at Pattukkottai and another near Karaikal.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : I would like to know the position of Pattukkottai operation.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The latest information is that it had gone about 3,000 feet below ground and that there are chances of securing oil in that area because they have struck patches of marine sedimentation which gives an indication that oil may be there.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the percentage of the amount that the Central Government are contributing towards the surveying this mineral wealth?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is entirely done by the Central Government.

Package scheme for groundnut

* 110 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any package scheme for groundnut has been approved by the Government of India; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A statement[a] is placed on the table of the House.

(சபையில் ஓர் அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.)

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்த அறிக்கை பெரியதாக இருப்பதால் அதைப் பூராவுமாக படித்துப் பார்ப்பதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பேக்கேஜ் திட்டத்தினால் உற்பத்தி எந்த அளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது என்பதை சொல்வார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன் : அறிக்கையை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தால் அதில் தெரியும்.

Family Planning Scheme

* 111 Q.—SRI K. S. ABDUL WAHAB : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the amount spent for implementing the family planning scheme during the year 1962–63; and

(b) the number of operations carried out during 1962–63 under this scheme?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) A sum of Rs. 30,60,383 has been spent during 1962–63.

(b) From April 1962 to March 1963, 51,096 fathers and 3,025 mothers have undergone sterilization operation in the City and in mofussil hospitals.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : The population ratio of our State has gone down, resulting in our losing three seats in the Rajya Sabha. Is it because of the sincere effort of the Government in implementing this family planning programme?

[a] Printed as appendix on pages 412–426 infra.

SRI K. KAMALAKKANNAN : Has the family planning scheme been introduced in all the districts of Tamil Nad?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

M.S. and M.D. courses

* 112 *Q.*—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) the procedure adopted in the selection of candidates for M.S. and M.D. courses;

(*b*) the number of students selected for these courses for the year 1963; and

(*c*) the proportion of service candidates and others and the criteria for such selection?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (*a*) Eligible candidates are interviewed and selected by a Selection Committee with the Director of Medical Services as the Chairman and the Deans of the Colleges and the Professors in the specialities concerned in the respective Medical Colleges as members.

(*b*) M.S. 25.

M.D. 27.

(*c*) No proportion is fixed, but the selection of service candidates depends on the number of applicants, the suitability of the applicants to undergo the courses and the exigencies of service.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What are the qualifications for applying for M.S. and M.D. degree courses?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : In all these selections, preference will be given to those doctors who have put in at least two years of service in the Primary Health Centres, and their merits in the final examination and efficiency in receiving gold medals, etc., will be taken into account.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Hon. Minister the other day, in answering another question, told this House that serving on the non-clinical side in some of the colleges was also taken into consideration. So, will the Hon. Minister now tell us out of these 52 students how many have put in more than two years of service?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I said that one of the qualifications was also service on the non-clinical side. If a separate question is put, I can give a detailed answer.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Out of these 52 students, my information is that the majority of the doctors did not undergo training on the non-clinical side. In spite of that, why should an undertaking that they should not apply for post-graduate courses be insisted upon when they ask for transfer? If a transfer is asked for, they have been asked to give an undertaking that they will

not opt for post graduate studies when they are on the non-clinical side. While that was the reply given by the Hon. Minister, why should doctors who do not possess this qualification be admitted to the post-graduate courses?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Getting admitted to the post-graduate courses also depends upon luck. I answered the other day the hon. Member's question that on the non-clinical side teaching experience was also very necessary for all. For appointment in the teaching institution they insist upon the teaching experience.

Once they complete their training in the non-clinical side and once they obtain the post-graduate degree, they will be readily available to be appointed to the teaching institution.

MR. CHAIRMAN : That helps them also in the examination—M.D. and M.S. Examination—so far as pathology, etc., are concerned.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the number of applications received from the service candidates on the non-clinical side?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : During the year 1963, for M.D. 27 have been selected and for M.S. 25 have been selected. Out of the 27, fifteen are service candidates and out of the 25, ten are service candidates.

SRI S. K. SAMBANDHAN : May I know the number of applicants who applied for the post-graduate courses and the number selected?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There are only 27 seats in M.D. and 27 seats in M.S. For the total number applied, the hon. Member must put a separate question.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note.*— An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE.* ELECTION OF MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House that the following six candidates have been validly nominated for election to the House Committee for the financial year 1964–65 :— 3-20 p.m.

(1) Sri A. Subramanyam.

(2) Sri J. Ponnuswamy Villavarayar.

(3) Sri M. Rajah Iyer.

(4) Srimathi S. Manjubhashini.

(5) Sri R. Venkatachalam.

(6) Sri K. Ramadass.

[9th March 1964

As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, six, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

In addition to the above, under rule 173 (1) of the Council Rules, I nominate the following two Members to be the Members of the said Committee :—

(1) Sri K. Rajaram.

(2) Sri S. K. Sambandhan.

The Deputy Chairman of the Council shall ex-officio be the Chairman of the Committee.

LI—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65—*cont.*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவரவர்களே, இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களிடம் நம் எல்லோருக்கும் மிகுந்த மதிப்பு உண்டு. அதிலும் எனக்கு விசேஷ மதிப்பு உண்டு. அவருடைய மனதில் கவலை ஏற்படுகிற நிலைமைகளைப் பற்றி நன்றாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். சில சமயங்களில் மனமே குமுறிக்கூட கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதே மாதிரி நாம் விளக்கம் கூறினாலும், அரசாங்கத்தின் நிலை, அரசாங்கத்தின் சங்கடங்கள், அரசாங்கம் செய்திருப்பது, இவற்றையெல்லாம் நாம் எடுத்துக் கூறினாலும், அதையும் பாராட்டி ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பெருந்தன்மை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களுக்கு உண்டு என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர் மிகவும் நல்லவர். அதனால் நான் மற்றவர்கள் கெட்டவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு பொதுவாக நாட்டில் ஒரு க்ஷீணம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, ஒழுக்கம் ஏற்படவில்லையே என்ற கவலை. அவர்கள் கூறினார்கள், மக்களுக்கு "moral, physical and political attainment" எதிலும் நிம்மதியான வாழ்க்கை இல்லையே என்று மனம் வெதும்பிக் கூறினார்கள். ஒன்று அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதிகமாக நாம் எதிர்பார்ப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. ராமாயணம், பாகவதம் காலத்திலேயே ஒழுக்கம் கெட்டவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதனால் மக்களுக்கு நிம்மதியில்லாத நிலை, அவதிப்படுகின்ற நிலை இருந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் அவருக்குச் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை. அவர் படித்ததைவிட எனக்கு அதிகம் தெரியாது. வால்மீகி ராமாயணத்தை எடுத்து படித்துப் பார்த்தாலே போதும். இன்றைக்கு நாம் எதைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறோமோ, வருத்தப்படுகிறோமோ, அதெல்லாம் அந்தக் காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறது. கவிகள் எடுத்து வர்ணித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வால்மீகி பிடித்துக் காட்டியிருக்கிற X-Ray ஐ விட, மனிதத் தன்மையைப்பற்றி பிடித்துக் காட்டியிருக்கிற X-Ray ஐ விட சிறந்த X-Ray இருக்கமுடியாது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கிற ஒழுக்கக் கேடுகள் எல்லாம் அந்தக் காலத்திலும் இருந்திருக்கின்றன. அதே முறையில் இன்றைக்கும் இருக்கட்டும் என்று நாம் சொல்லவும் முடியாது; விட்டுவிடவும் முடியாது. நாம் இன்று குறைகளைக் களைந்து விட்டு, வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். physical ஆக இருந்தாலும் moral- ஆக இருந்தாலும், spiritual -ஆக இருந்தாலும், cultural ஆக இருந்தாலும், இன்று நாம் முன்னேற்றமடைந்து கொண்டு தான் போகிறோம். சீர்கெட்டுப் போகவில்லை. ஆனால் இந்த முன்னேற்றம் ஓரேயடியாக ஆகக் கூடியதல்ல. இருந்தாலும் நாம் வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம். வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்காக நாம் compacent-ஆக இருக்கக் கூடாது. அதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அமுல் நடத்திப்பட்டிருக்கின்றது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்று நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. மொத்தத்தில் பார்த்தால், 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலையைவிட, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலையைவிட, இன்று நாம் உயர்ந்த நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும் அது போதாது.

கனம் அங்கத்தினர்கள் middle class pecple, நடுத்தர வர்க்கத்தினரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, நடுத்தர வகுப்புக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்தார்கள், உண்மைதான். எப்போதும் நடுத்தர வர்கத்துக்குத் தான் அதிகக் கவலைகளும், கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. நம்முடைய நாகரிகம் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு போகின்ற போது நடுத்தர வர்க்கத்தைத் தான் அது முக்கியமாக பாதிக்கிறது. அவர்களுடைய தேவையும் அதிகப்படுகிறது, fashion காரணத்தால். அதனால் அவர்களுக்கு திருப்தி என்பது ஏற்படுவதில்லை. விவசாயிகள் பழங்காலத்தில் உழுது பயிரிட்டு இன்பகரமான வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். அந்தக் காலத்தில் இருந்ததைவிட இன்று விவசாய உற்பத்தி பெருகி இருப்பது உண்மைதான். அதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அன்றைக்கு ஜனத் தொகை குறைவு. மக்களுடைய தேவையும் குறைவாகவே இருந்தது. இன்றைக்கு மக்களுடைய தேவையும் அதிகரித்திருக்கிறது. ஜனத்தொகையும் பெருகி இருக்கிறது. அதனால் நாம் மேலும் பண்ட உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஒரு பக்கத்தில் பார்த்தால் ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. நாணயத்தின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. நமது நாட்டில் மட்டும் அல்ல, உலகம் பூராவும் அதே நிலை தான். அதே நேரத்தில் மக்களுடைய வருவாய், சம்பாதனை அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிற போது, வருவாய் அதிகரிப்பினால் ஏற்பட்டுள்ள பலன் பிரமாதம் இல்லை. இதோடு இணைத்து, link செய்து விலையையும் பார்க்கவேண்டும். விலை அதிகரிப்பால், விவசாயச் செலவும் அதிகப்படுகிறது,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

விவசாயியின் செலவும் அதிகப்படுகிறது. இதை சரிகட்ட வேண்டுமென்றால், நிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதோடு, விவசாயப் பண்டங்களுக்கு அதிக விலையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகும் விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கும் குறைந்த விலையில் பண்டங்கள் கிடைக்க வேண்டும். எவ்வளவுதான் சம்பளத்தை உயர்த்தினாலும், பஞ்சப்படியை உயர்த்தினாலும் போதவில்லை. விவசாயிகளுக்கு எப்படியோ, அப்படித்தான் நடுத்தர மக்களுக்கும் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற consumer களுக்கும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் எல்லோருக்கும் உள்ள ஒரு ஒற்றுமை என்னவென்றால், எல்லோருடைய தேவையும் அதிகரித்திருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு, முக்கியமாக நடுத்தர வகுப்பினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மட்டும் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதல்ல, அவர்களுக்குக் கீழ் இருப்பவர்களும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பசியில் வாடுகிறவர்களுக்கு புதிதாகப் பசி தோன்றாது. நன்றாகச் சாப்பிட்டு வழக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு வேளை உபவாசம் என்றால் அது அதிகமாகத் தோன்றும். அதைப் போன்று கீழ்த்தட்டில் இருப்பவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் தெரியாது. அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. எல்லோரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை எப்படி சமாளிப்பது? மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நாம் போதிய அளவு உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. என்டதை இன்று எல்லோரும் உணர்கிறார்கள். மக்களிடையே இருக்கின்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றி, மக்களின் அடிப்படை தேவைகளான உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க நிழல், மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான கல்வி அறிவு, நோயற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான சுகாதார, வைத்திய வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். இவைகள் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் இருக்கட்டும், மற்றவர்களுக்கு வேண்டாம் என்று யார் சொல்ல முடியும்? வேண்டாம் என்று மனதில் நினைப்பவர்கள்கூட வெளியே சொல்ல மனம் இடம் தராது. எல்லோரும் ஏற்றத் தாழ்வை அகற்ற வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்றத் தாழ்வுகளை அகற்றினாலன்றி எல்லோருக்கும் இந்த அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. நீர்த்தேக்கங்களை கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கிறோம். தண்ணீர் பள்ளத்தை நோக்கித்தான் ஓடுகிறது. மேடாக இருக்கிற பகுதிக்குப் போவதில்லை. மேடாக இருக்கிற பகுதிக்குப் போகவில்லை என்றால் அதை அப்படியே விட்டுவிடலாமா என்றால், விட்டுவிடக் கூடாது. தண்ணீர் எப்போதும் கிடைக்கிற அளவுக்கு நீர்த்தேக்கத்தை உயர்த்தி, மேடுகளையும் திருத்தி பள்ளமாக்கி, அங்கேயும் தண்ணீர் பாயும்படி செய்யவிட்டால் என்ன பயன்? தண்ணீர் பள்ளமான பகுதிக்கு மட்டும் போனால் போதுமா? போதாது. மேட்டுப் பகுதிக்கும் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும், அதற்காக மேட்டைத் திருத்த வேண்டும். தண்ணீரை அதிகமாகத் தேக்கிவைக்க நீர்த்தேக்கத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். அந்த

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முறையில் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறோம். திட்டத்தால் மக்கள் பலனடையவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நல்ல முறையில் மக்களுடைய வாழ்வுக்குரிய திட்டங்களை, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக் கூடிய திட்டங்களைத் தான் நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். யார் வேண்டுமானாலும் ஏட்டளவில் திட்டம் போடலாம். 1,000 கோடி, 2,000 கோடிக்குத் திட்டம் போடலாம். ஆனால் திட்டம் போட்டால், அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய பணத்துக்கு வழி என்ன, எப்படி அதைப் பெறுவது மக்களிடம் எந்த அளவுக்குப் பெறுவது என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அளவுக்கு மீறி மக்கள் மீது வரியைச் சுமத்த முடியாது. நேர்முக வரியாக இருந்தாலும் சரி, மறைமுக வரியாக இருந்தாலும் சரி, அளவுக்கு மீறி மக்கள் மீது சுமத்த முடியாது. இதையெல்லாம் கணக்குப் 3-30 p.m. பார்க்க வேண்டும். மத்திய ஆட்சி நிதி மாநில ஆட்சி நிதி எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்து அவ்வளவு தூரம் நமக்குக் கிடைக்கும் என்று கண்டு, அப்போதைக்கப்போது எது அவசரமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டம், எது மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடியது என்பதையெல்லாம் பார்த்துத் திட்டம் உருவாக்கி நாம் நிறைவேற்றவேண்டும். Growing economy என்றால் அதில் சில சிக்கல்கள் வருகின்றன. விலை திடீரென்று ஏறுகிறது. விலை ஏறுகிறதே என்று ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் வேறு சிலர் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக விவசாயி எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்ராயம். பத்திரிகையில் பார்த்திருக்கலாம். ரஷியப் பிரதமர் குருஷேவ் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிக ஊக்கத்தை அளிக்கவேண்டுமென்றும், ஸ்டாலின் செய்தது தப்பு என்றும் சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் சரியாக உற்பத்தி செய்யமாட்டார்கள் என்று உணர்ந்து குருஷேவ் அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார். இப்போது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தால், அது இன்னொரு இடத்தில் பாதிக்கிறது. மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியதை நேற்று பத்திரிக்கையில் பார்த்திருப்பீர்கள். இரண்டு விதமான கொள்கை இருக்கிறது. ஐடியலாகப் பார்த்தால் கம்ப்ளீட் கண்ட்ரோல். எல்லாவற்றிற்கும் கண்ட்ரோல் போடலாம், அடுத்தது கம்ளீட் டி. கண்ட்ரோல். அது ஒரு ஐடியல். இந்த இரண்டிலும் நமக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. கம்ப்ளீட் கண்ட்ரோல் போட்டால் எதிர்பாராத அளவில், நாம் ஆட்சி ஏற்றுக்கொண்டிருந்த சமயம், பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு ரேஷன்—ஆறு அவுன்சு ஏழு அவுன்சு என்று பரிகாசம் செய்தார்கள். எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று எல்லாப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் தலையில் போட்டுக்கொண்டு தானியங்களை வாங்கச் செய்தார்கள். பெரிய காரியங்கள் செய்யும் போது, தவறுகள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

இல்லாமல் செய்வது கஷ்டமான விஷயம். அப்படி அந்தக் கண்ட்ரோலில் ஏற்பட்ட அனுபவம் நமக்கிருக்கிறது. அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் திடீரென்று பின்னால் அரசாங்கம் கண்ட்ரோல் கிடையாது. கம்ப்ளீட் டி-கண்ட்ரோல் என்று செய்தது. அவசரப்பட்டு டி-கண்ட்ரோல் போட்டால், அதனால் சாதாரண மக்கள், கன்ஸியூமர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள்கூட பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கண்ட்ரோல் கூடாது என்று சொல்லலாம். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள். கோடிக்கணக்கான முதல் உள்ளவர்கள் எந்தத் தொழிலை ஓரளவு கண்ட்ரோல் இல்லாமல் அரசாங்கத்தினுடைய உதவி இல்லாமல் நடத்த முடிகிறது? முதல் போட்டாலும் பெரிய தொழில்களைச் செய்ய முடியாது. ஓரளவு வேண்டுமென்பதைச் செய்து நமக்கு கம்ப்ளீட் கண்ட்ரோல் போட்டாலும் பாதகம் ஏற்படுகிறது. கம்ப்ளீட் டி-கண்ட்ரோல் என்றாலும் பாதகம் ஏற்படுகிறது. இதை அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். அதை வைத்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் இரண்டும் ஐடியல்தான் என்கிறார்கள். கண்ட்ரோல் என்பது control at strategic points என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கியமான இடங்களில் செய்யலாம். உணவு தானிய விஷயம் சிக்கலாக இருக்கிறது. தொல்லை ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கும் பாதகமில்லாமல் வாங்குகிறவர்களுக்கும் விலை ஏறாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட சில கண்ட்ரோல் strategic points-ல் தான் நாம் செய்ய வேண்டும். நான் நேற்று வேறு ஒரு இடத்தில் சொன்னேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்பட்டதை recollect செய்ய வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் ஒரு சேலஞ்ச் (challenge) மாதிரி பேசினார்கள். அவர்களுடைய மனோபாவத்திற்கு ஏற்றவாறு பயமுறுத்துகிற மாதிரி சொன்னார்கள். ஏதாவது செய்ய வேண்டும். கண்ட்ரோல் செய்தால் நாம் மாட்டிக் கொள்வோம், கைதட்டலாம் என்ற நினைப்பில் கம்ப்ளீட் கண்ட்ரோல் பண்ணுங்கள், கம்ப்ளீட்டாகச் செய்துவிடுங்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். கனம் சுப்பையா செட்டியாரைக் கேட்டா நாங்கள் பண்ணப் போகிறோம்? எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்து மக்களுடைய நலன் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருசிலர் நலன் பாதுகாக்கப்பட்டால் போதாது. பெரும்பாலான மக்கள் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அதில்தான் ஓரளவு கண்ட்ரோல் வேண்டும். கண்ட்ரோலே இல்லாமல் இருக்க முடியாது. முதலாளியாக இருந்தால், டிரேடராக இருந்தாலும், கண்டிப்பாக விலை நிர்ணயம் கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவில் நிர்ணயிக்கலாம். விவசாயிகளைக் குறை கூறுவதற்கில்லை. உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப்பில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் உணவு அளித்து உயிர் வாழ வைப்பதற்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெருமை என்றும் அவர்களுக்கு உண்டு. கட்டுப்படியான விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்று விவசாயிகளுக்குச் சொன்னால், அதை அவர்கள் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் வாங்கிக்கொண்டு செய்தால், விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிகக்

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கண்ட்ரோல் வரும். விவசாயிகள் நாங்கள் சொல்கிற விலைக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று வரும். ரூ. 22 என்று இருக்கும்போது அரசாங்கம் கணக்குப் பார்த்துவிட்டு ரூ. 20 தான் கொடுப்போம் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் ரூ. 22 என்று வாங்குகிறவர்கள் என்ன லாபத்திற்கு விற்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அதில்தான் விலை ஏறுகிறது. அதற்கு வரம்பு, கணக்கு வைத்துக் கொள்வது, லைசன்சு கொடுப்பது போன்றவை செய்யலாம். நமக்கு இருக்கிற இந்த மாநில அரசாங்கத்தின் thinking-ஐ விளக்கும் வகையில் சொல்கிறேன். உருப்படியான யோசனை இன்னும் உருவாகவில்லை. நாம் எந்த வகையில் கவனம் செலுத்துகிறோம் என்று எடுத்துக்காட்டத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். அப்படிச் செய்துவிட்டால் மத்திய அரசாங்க நிதியமைச்சர் கூறுவதுபோல strategic points-ல் தோன்றியது என்னவென்று சொன்னேன். இண்டர்-ஸ்டேட் டிரேடு இருக்கிறது. ஒரு ஸ்டேட்டிலிருந்து இன்னொரு ஸ்டேட்டுக்கு எடுத்துப் போவது. அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டால், ஒழுங்காக நடக்கும். அதில் கண்ட்ரோல் பண்ணுவது கஷ்டம். ஸ்டேட்டுக்குள் கண்ட்ரோல் செய்ய முடியும். ஒரு ஸ்டேட்டுக்கும் இன்னொரு ஸ்டேட்டுக்கும் போவதை கண்ட்ரோல் செய்வது கஷ்டம். எந்த அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இப்போது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்னார்கள் non-development scheme, non-plan scheme என்று செலவு செய்கிறோமே அதைக் குறைத்துவிட்டால் தொல்லை தீருமே என்று கூறினார்கள். இதையெல்லாம் செய்வதில் pitfalls இல்லாமல் இல்லை. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் எவ்வளவு தூரம் திட்டத்தை சரியாக நிறைவேற்றுவது மக்களுடைய நலன் மேலும் மேலும் வளரும் வகையில் கவனம் செலுத்துவது என்பதுதான் அரசாங்கம் செய்யும் விஷயம். non-plan scheme என்றார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். இப்போது முதியோர் பென்ஷன் திட்டம் இருக்கிறது. அது non-plan scheme என்பது. சிறந்த சமூக பாதுகாப்புத் திட்டம். இதைக் கூடாது என்று எந்த நிபுணரும் சொல்லமுடியாது. அப்படிக் கொடுப்பதால் சில திட்டங்கள் non-plan என்று இருக்கிறது. நம்முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் non-plan ஆக இருந்தாலும் எல்லாம் அவசியமான திட்டங்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள். தவிர்க்கக்கூடிய திட்டங்கள் ஒன்றுமில்லை. அவ்வப்போது அதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். அனாவசியமான செலவு என்றால் நிறுத்தி விடுகிறோம். அனாவசியமான செலவைத் தவிர்க்க எந்த வகையில் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றவேண்டுமோ அதில்தான் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

சற்று முன்பு பேக்கேஜ் ஸ்கீம்—தீவிர சாகுபடித் திட்டம் பற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டது. நேற்றுகூட நான் தஞ்சாவூருக்குப் போயிருந்தேன். சிலரிடம் விசாரித்து சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். இந்தத் தீவிர விவசாயத் திட்டம் தஞ்சாவூரில் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் பூராவும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

தீவிர சாகுபடித் திட்டத்திஞல் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. மக்கள் அதை நன்ருகப் பயன்படுத்துகிருர்கள். உரம் உபயோகப்படுத்துவதைப் பற்றிகூட ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்ஞர்கள். ரசாயன உரம்தான் போடுவது என்பதில்லை. தஞ்சாவூரில் முன்பே பசுந்தாள் உரத்தில் விவசாயிகள் கவனம் செலுத்துகிருர்கள். இப்போது நான் சொல்வேன், இந்த ஆண்டில் அதிகமாக அந்த ஜில்லா எங்கும் பசுந்தாள் உரம் உற்பத்தி செய்திருக்கிருர்கள். பெருக்கியும் இருக்கிருர்கள். இது நேற்று தெரிந்துகொண்ட விஷயம். கணக்கைப் பார்த்துச் சொல்லவில்லை. கம்போஸ்ட் உரம் வேறு இருக்கிறது.

2-40 p.m. ஆஞல், உலகத்தில் எல்லா நாட்டிலும் உரத்தின் பலனை உணர்ந்திருக்கிருர்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கு, ரசாயன உரத்தைப்போல் பலனை அளிப்பது வேறு ஒன்றுமில்லை என்று விஞ்ஞானிகள் உணர்ந்திருக்கிருர்கள். இன்னும் மற்ற நாடுகளிலே, பயிருக்குப் பயிர் வித்தியாசம் இருக்கலாம். அதையும் நான் மனதில் கொண்டுதான் சொல்கிறேன். மற்ற நாடுகளில் எப்படி ரசாயன உரத்தை உபயோகிக்கிருர்கள்? அதை விடக் குறைவாகத்தான் உபயோகிக்க வேண்டும். Balanced diet என்கிற மாதிரி வைத்து, உரத்தை உபயோகிக்கலாம். அதஞலேதான் ஒரு லட்சம் டன் என்று வைத்தோம். அந்த ஒரு லட்சம் டன் என்பது இப்போது 4 லட்சம் டன் என்று 3-வது திட்டத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு திட்டம். இதிலே green manure பசுந்தாள உரம் உபயோகம் எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட்டுப் போட்டுப் பார்த்தோம். ரசாயன உரம் உபயோகம் எந்த அளவு நாம் எதிர்பார்த்தோமோ, அவ்வளவு உபயோகிக்கப்படவில்லை. இருந்தாலும், ஆண்டுக்கு ஆண்டு, ரசாயன உரத்தின் உபயோகம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகிறது. எதிர்பார்த்ததில் குறைவாக இருக்கலாம். நேற்று நான் போய் விசாரித்துத்தான் சொல்கிறேன். ரசாயன உரம் அதிகமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. உற்பத்தியும் பெருகி வருகிறது. ஆஞல் பெருகி வருகிறபோது, பருவக் கோளாறுகள், மழை தவறுவதால் அல்லது அதிக மழை பெய்வதால், பூச்சித் தொல்லைகள் காரணமாக ஓரளவுக்கு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில், ஓரளவுக்கு இதஞல் பயிர் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அதை உணர்ந்து, அதற்கேற்ற வகையில், விவசாயிகளுக்கு எத்தகைய உதவி அளிப்பது, எப்படி பரிகாரம் அளிப்பது என்பதிலே, அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. ஆஞல் மொத்தத்தில் package scheme-ஞல உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்ருல், கணிசமான அளவுக்குப் பெருகிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இந்தத் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் எப்படி நடத்தப்படுகிறது என்பதற்கு, விவசாய முறைபற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்கிறேன். அமெரிக்க Ford Foundation-ன் ஒத்துழைப்பைக் கொண்டு, உதவியைக் கொண்டு, இந்தத் தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அமெரிக்காவிலிருந்து 5 பேர் கொண்ட study team விவசாய விஞ்ஞானிகள், இந்தியாவில் package scheme எப்படி நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு, பார்வையிட மத்திய அரசாங்கத்துக்கு விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சுமாராக நடக்கிற பிராந்தியம் ஒன்றையும் சிறந்த முறையில் முதன்மையாக, இந்த package scheme நடக்கிற பிராந்தியம் ஒன்றையும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். முழுமையாக நடக்கிற பிராந்தியம் தான் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டம். ஒரு மாதத்தில், தேதி குறிப்பிட்டு, அதைப் பார்வையிட அந்த team வருகிறது. அதற்காக கலெக்டருக்கு அந்த team கோஷ்டிக்கு என்னென்ன காட்ட வேண்டுமோ அதைக் காட்டி வசதி செய்து கொடுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிருேம். மத்திய அரசாங்கமும், அப்படிப்பட்ட கோஷ்டியில் Ford Foundation நிபுணர்கள் எல்லோரும் கலந்து பேசுகின்ருர்கள். இந்தியாவிலேயே முதன்மையாக இந்தத் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் நடந்து வருகிறது தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை என்று மத்திய அரசாங்கம் அபிப்பிராயப்பட்டு, அந்த நிபுணர்களை வந்து பார்க்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிருர்கள் என்ருல் இது ஏதோ பெருமையாகக் குறிப்பிடுவதாக யாரும் தவருகக் கருதமாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன்.

வரி போடுகிறதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். வரி கொடுக்கிறது கஷ்டம்தான். பாண்டியன் ஆட்சி, சங்ககால நிலை எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் நன்ருகப் படித்திருக்கிருர். பழைய ராஜாக்கள் காலத்தில் மொத்த விளைச்சலில் ஆறில் ஒரு பங்கு என்று வசூலித்தார்கள் என பார்க்கிருேம். நேற்று, இதிலும் ஒரு கணக்கு விசாரித்தேன். இதில் சொந்தமாக சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு அதிகமாக வரும். அதுகூட வேண்டாம். குத்தகைதாரர்கள் வரி கொடுக்கிறதை நான் வரவேற்கிறேன். உள்ளூரில் இருக்கிறவர்கூட, ஏதோ கொடுக்கிறது கொடுக்கட்டும். அதஞல்தான் அவர் 60-40 என்று போடுவதைக்கூட விரும்புகிருர்கள். 60-40 என்று விவசாயிகளுக்காகச் சட்டம் செய்தாகி விட்டது. நான் கணக்குப் போட்டுப்பார்த்ததில் சராசரி ஒரு ஏக்கருக்கு 8 மூட்டை நெல் விளைகிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், 100-க்கு 40 சதவிகிதம் ஒன்றும் பண்ணுமல் எடுத்துக் கொண்டு விடுகிருர்கள். இவர்களுக்கு 100-க்கு 40 வீதம் வருகிறது சாதாரணமாக. இதிலே குத்தகையைத் தள்ளிக் கொடுக்கலாம். மற்றபடி எப்படியும் 40 வந்து விடுகிறது. அப்படிக் கணக்குப் போட்டால் சாதாரணமாக ரூ. 160 வருகிறது. இதிலே ஒன்றும் விவசாயத்துக்கு உழைக்காமல் இவர்களிடம் ரூ. 160 வருகிறது. இப்போது irrigation cess எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தாலும், எல்லாம் ரூ. 18 அல்லது ரூ. 20-க்கு மேலே போகாது. இவ்வளவு தூரம் பார்த்து, மேல்வாரமாக வாங்குகிறவர்கள் வாங்கிறுலும் கூட ஆறில் ஒரு பங்குக்கு மேல் ஒன்றும்கூட வரவில்லை. அது மாத்திரமல்ல. கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல, 1937-38-ல், அந்தக் காலத்தில் நிலவரிதான் முக்கியமான ஒரு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

வரியாக இருந்தது. இந்த மாநிலத்தில் உள்ள வருமானத்தில் 100-க்கு 50 வீதம் நிலவரி. 1955-56-ல் இன்னும் நிறைய வரிகள் போட்டதால் 100-க்கு 15 வீதம் நிலவரி இருந்தது. இப்போது இந்த irrigation cess உள்பட எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், 8.8 தான். இப்போது 100-க்கு 8.8 தான் நிலவரி. எல்லாம் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. Economy வளர்கிறது, taxation வளர்கிறது, வருமானமும் வளர்கிறது, நிலத்திலிருந்து வருவாயும் பெருகி இருக்கிறது. இவ்வளவு பெருகியும், நிலவரி அதற்கு ஏற்றாற்போல் பெருகிவிடவில்லை. விவசாயிகள்தான் அதிகம் பாதிக்கப்படுவார்கள், அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்பதால், அதிக வரி ஒன்றும் விதிக்கவில்லை. விவசாயிகள் வரிகளால் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறது. இன்றைக்கு ஏதோ விலை ஏறலாம். ஒரு கால் கட்டுபடி ஆகாமல்கூட இருக்கும். முடியாவிட்டால், நாங்களே அதை வங்கிக்கொள்வோம். எப்படியும் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைவதற்கு நாங்கள் இடம் கொடுக்க மாட்டோம். அரசாங்கம் தொடர்ந்து இதற்கு உறுதி கூறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் யாவரும் உணர்வார்கள்.

இப்போது இந்த முதியோர் பென்ஷனைப் பற்றிச் சிலர் குறை கூறினார்கள். ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களில் முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்போதுதான் 62,000 பேருக்கு முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். வயதைப் பார்க்காமலேயே கொடுக்கலாம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். கொடுக்கலாம். கொடுக்கிறதை யார் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்? இல்லாதவர்கள்தான் கேட்பார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் கேட்கமாட்டார்கள்.

ஆனால் சில வரம்பு வைத்திருக்கிறோம். டாக்டரிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். சிலர் அதைத் தவறாக உபயோகப்படுத்தி விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரி ஒன்றிரண்டு கேஸ்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், பென்ஷன் நிறுத்தப்படுகிறது.

அடுத்ததாக, கல்வி விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் 30 கோடி ரூபாயும் பிரயோஜனமில்லை என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிட்டார். அவர்களுக்கு இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் பிடிப்பதில்லை. அதற்குச் செலவழிக்கப்படுகின்ற பணத்தை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுத்து விடலாமே; ஆசிரியர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லையே என்ற வருத்தத்தால் கல்விக்குச் செலவழிக்கப்படுகின்ற 30 கோடி ரூபாயும் பிரயோஜனமில்லை என்றார். நான் அவருக்குத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பிள்ளைகள் இல்லாமல் ஆசிரியர்கள் இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கு old age pension, middle age pension எல்லாம் கொடுக்கலாம். ஆனால் பிள்ளைகள் எப்படி வருவார்கள்? சுவர் இல்லாமல் எப்படி சித்திரம் எழுத முடியும்? மனதில்தான் சித்திரத்தை எழுதிக் கொள்ள வேண்டும்.

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அனைவருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதிவரை இலவசக் கல்வி அளிப்பது என்று அரசாங்கம் செய்திருக்கும் முடிவுபற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், 'இவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் செய்கிறார்களே, என்ன ஆகுமோ, கல்வியின் தரம் குறைந்து போய்விடுமோ' என்று கவலை தெரிவித்தார். பிள்ளைகளுக்கு இந்தச் சலுகையை அளிக்கக் கூடாது என்ற அபிப்பிராயம் ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களுக்கு இல்லை. தரம் குறைந்து போய்விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறார். தரம் ஏன் குறைய வேண்டும்? என்னைப் பொறுத்த மட்டில், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தரம், அளவு, quality, quantity இரண்டுக்கும் சமமாக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம். தரம் முக்கியமானதுதான். அத்துடன் quantity-ம் முக்கியமானது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகளே வேண்டியதில்லை; இருக்கின்ற உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தப் போகிறோம் என்று further expansion-ஐ நிறுத்திவிட்டால் என்ன ஆகும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனிக்க வேண்டும். கல்வி என்பது மற்ற இனங்களைப் போன்றது அல்ல. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை வேண்டுமானாலும் தள்ளி வைத்து பின்னால் நிறைவேற்றலாம். இன்றைக்கு ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நீர்த்தேக்கங்களை வேண்டுமானாலும், நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறைவேற்றுகிறோம் என்று தள்ளி வைத்து விடலாம். அப்படித் தள்ளி வைத்தால், விவசாயிகள் நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் புஞ்செய் பயிர் செய்துவிட்டு போய்விடுவார்கள். அதனால் பெரிய பாதகம் ஒன்றும் ஏற்படாது. அப்படி அல்ல கல்வி விஷயம். இன்றைக்கு, இனிமேல் புதிய பள்ளிகள் வேண்டாம், முதலில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்தும் விஷயத்தைக் கவனிக்கப் போகிறேன் என்றால் என்ன ஆகும்? இந்த வருடம் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட வேண்டிய பிள்ளைகள், பள்ளிக்கூட வசதி இல்லாத காரணத்தால், சேர்க்கப்படாமல், நின்று விடுவார்கள். அடுத்த வருடம் எப்படி சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று நாம் சொல்ல முடியும்? அந்தந்த வருடம் கவனித்து வசதியளிக்காவிட்டால் என்றால் பிள்ளைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். மறுபடியும் அவர்களுக்கு விமோசனமே இருக்காது. அதனால் அந்தப் பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவர்கள் குடும்பத்துக்கு மட்டுமல்ல, பிள்ளைகளுக்கு படிக்க ஆர்வம் இருந்து, அவர்களுக்கு நாம் வசதி அளிக்காமல் இருந்தால், அதனால் சமுகாயத்துக்கே பேராபத்து ஏற்படும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஏன் தரம் குறையும் என்று அச்சப்பட வேண்டும்? Quantity என்றால் no quality என்று எந்த logic-ல் இருக்கிறது? இதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே quality-யோடு quantity-யையும் பார்க்க வேண்டும். அதைத்தான் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. பிள்ளைகள் படிப்பில் பெற்றோர்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் எவ்வளவு ஆவல் இருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஏப்ரல் மாதம் ஆரம்பமாயிற்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

என்றால், ஏப்ரல் 15-ம் தேதி முதற்கொண்டு இரண்டு ஆண்டுகளாக
குக்கிராமங்களிலிருந்து பள்ளிகள் வேண்டும் என்று கேட்டுத்
தான் எனக்கு ஏராளமான மகஜர்கள் வருகின்றன. வேறு மகஜர்
கள் வருவதில்லை. தற்போது ஆண்டு வருமானம் ரூ. 1,500-க்குக்
குறைந்து வருகின்றவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு இலவசக் கல்வி
உயர்நிலைப்பள்ளி வரை அளித்து வருகிறோம். கெஜட் பதிவு
பெறாத அரசாங்க அலுவலர்களின் குழந்தைகளுக்கும் உயர்
நிலைப் பள்ளி வரை சம்பளம் கட்டுவதிலிருந்து விலக்கு அளித்தி
ருக்கிறோம். இதையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்தால், உயர்நிலைப்
பள்ளிகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளில் 100-க்கு 83 பேர் சலுகை
பெற்று வருகிறார்கள். சில பேர் சொல்லுகிறார்கள், இப்போது
தான் இவ்வளவு பிள்ளைகளுக்குச் சலுகை அளிக்கிறீர்களே, மற்ற
வர்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இன்
னும் சில பேருக்கு என்ன பிரமை என்றால், பாக்கி 17 சதவிகிதம்
பிள்ளைகள் பணக்காரர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள்; நீங்கள் அவசரப்
பட்டு எதற்கு இவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று
கேட்கிறார்கள். இந்த 50 லட்ச ரூபாயையும் ஆசிரியர்களுக்குக்
கொடுக்கக்கூடாதா என்று ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதி ஸ்ரீ கிருஷ்ண
மூர்த்தி அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது. ஆசிரியர்களுக்குக்
கொடுக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு பிள்ளைகளின் நிலைமை என்ன
என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு
முன்பு தியாகராயநகரில் ராமகிருஷ்ண மிஷன் நடத்துகின்ற
பள்ளிக்குச் சென்றிருந்தேன். S.S.L.C.-ல் 100-க்கு 80 பேர்
தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் அந்தப் பள்ளியில். அவ்வளவுதர
மான படிப்பு அந்தப் பள்ளியில் தரப்படுகிறது. அங்கே விசாரித்
தேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், 30 சதவிகிதம் பிள்ளைகள்தான்
அந்தப் பள்ளியில் full-fee concession பெற்றிருப்பவர்கள் என்று.
பாக்கி 70 சதவிகிதம் பிள்ளைகள் கோடீஸ்வரர்கள், பணக்காரர்கள்
வீட்டுப் பிள்ளைகள் அல்ல. எல்லாம் நடுத்தர வர்க்கத்தினர்
வீட்டுப்பிள்ளைகள்தான். மாதம் ரூ. 125 முதல் ரூ. 150 வரை
சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள்தான்.
எந்த மூலைக்கு இந்தப் பணம் அவர்களுக்கு. அரசாங்க உத்தியோ
கஸ்தர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரி
யும். அதேமாதிரித் தானே மற்ற நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும்
கஷ்டம் இருக்கும். ஒரு வீட்டில் 4, 5 படிக்கிற குழந்தைகள்
இருந்தால், அவர்களுக்குச் சம்பளச் சலுகை என்றால், மாதம் 50,
60 ரூபாய் வரை குடும்பத்துக்கு மிச்சம் ஆகும். சில நாட்களுக்கு
முன்பு வேப்பேரியில் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வசிக்கிற இடத்தில்
உள்ள St. Joseph's Girls' School -க்குப் போயிருந்தேன். அந்தப்
பள்ளியில் 100-க்கு 70 பங்கு பிள்ளைகள் சம்பளச் சலுகை
பெறுகிறவர்கள். அவ்வளவு ஏழைகள். ஏழைகள் என்றால், அவர்
கள் நடத்திக் காட்டிய கலை நிகழ்ச்சியையும், அவர்களுடைய படிப்
புத் திறமையையும் பார்த்தால் அவர்களை யாரும் ஏழைகள் என்று
சொல்லமாட்டார்கள். எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் School
Final பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் அந்தப்
பள்ளியில். அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் என்னிடம் தெரி
வித்தார்கள். சம்பளம் செலுத்தும் 30 சதவிகிதப் பிள்ளைகளும்
சொற்ப வருமானம் உள்ளவர்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகள்தான்

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்கள் பெற்றோர்கள் பாக்டரியில் வேலை செய்கிற தொழிலாளி
கள். அவர்களுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் போனஸ் வந்திருக்கும். மற்ற
வர்கள் என்றால் false certificate வாங்கிக் கொடுத்துவிட முடியும்.
Fixed in-come group -ல் ஆலையில் வேலை செய்பவர்கள்; அவர்
களுக்கு மாதம் 125 ரூபாய்க்கு மேல் 10 ரூபாய் அதிகச் சம்பளம்
வந்தாலும், சலுகை அவர்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கிடையாது.
False certificate வாங்க முடியாது; ஏனென்றால் ஆலையில் மாதச்
சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் என்று அந்தப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரி
யர் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல; சம்பளச்
சலுகை பெறுகிறவர்களில் பாதிப் பேருக்கு முதல் இரண்டு
மாதங்களுக்குள் certificate கிடைக்காத காரணத்தால், முழுச்
சம்பளமும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. முழுச் சம்பளத்தை
அவர்கள் கட்ட முடியாத நிலையில், அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளி
யில் சேர்க்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த நிலைமை
களைக் கவனிக்கின்றபோது, எல்லோருக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளி
இறுதிவரை சம்பளச் சலுகை என்பதை யாரும் அனாவசியம்
என்று நினைக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

4-00 p.m.

மற்றொன்று சம்பளம் கட்டக்கூடிய பணக்காரர்கள் வீட்டுப்
பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, fee-paying
students -ஐ எல்லாப் பள்ளிகளிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம்
என்று அனுமதிக்க வேண்டும் என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள்
கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற
முடிவு Convent school -க்கு Matriculation பரீட்சைக்குத்
தயார் செய்கிற பள்ளிக்கு apply ஆகாது School Final -க்குத்
தயாரிக்கிற பள்ளிகளுக்குத்தான் இந்த முடிவு. இந்தப்
பள்ளிகளில், உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதிவரை சம்பளம் இல்லை
என்று சொன்ன பிறகும், நாங்கள் சம்பளம் செலுத்தும்
பிள்ளைகளையும் வைத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்றால், பிள்ளைக்குப்
பிள்ளை பாகுபாடு ஏற்படும். அரசாங்கத்திடம் பணம் அதிகமாக
மிச்சமிருக்கிறது என்று இந்த முடிவைச் செய்திருக்கிறோம்? ஒரு
நல்ல கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று அல்லவா
இந்த முடிவை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதே பள்ளிகள் நாங்
கள் சில பிள்ளைகளிடமிருந்து சம்பளம் வாங்குகிறோம் என்றால்
எப்படி அரசாங்கம் அனுமதிக்க முடியும்? இந்தத் திட்டத்தால்
பள்ளிகளுக்கு எந்த நஷ்டமும் ஏற்படப் போவதில்லை. இப்போது
சம்பளச் சலுகை பெறக்கூடிய பிள்ளைகளுக்காக எவ்வளவு உத
வித் தொகை (compensation) நஷ்டஈடு அரசாங்கம் பள்ளி
களுக்கு அளிக்கின்றதோ, அதே அடிப்படையில் எல்லாப் பிள்ளை
களுக்கும் சேர்த்து அளிக்கப் போகிறோம். அதே அடிப்படையில்
(basis) அளித்தால், பள்ளிகளை நடத்துகிறவர்களுக்கு எப்படி
நஷ்டம் வரும்? இருந்தாலும், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்
டாக்டர் முதலியார் ஒரு யோசனை கூறினார்கள். School
management சார்பாக சில பிரதிநிதிகளை அழைத்துப்பேசி,
அவர்களுக்கு இருக்கிற கவலையைத் தீர்த்தால் நல்லது என்றார்கள்.
அந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். சில மானேஜ்
மென்டின் பிரதிநிதிகளை ஏப்ரல் முதல் வாரத்தில் அழைத்து,

அவர்களிடம் கலந்து பேசி, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களை, சந்தேகங்களைப் போக்கிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றி இப்போது கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்களும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜா அய்யர் அவர்களும் உதவிபெறுகிற பள்ளி
4-00 p.m. களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வேறு யோசனைகளும் சொன்னார்கள். பொதுவாக இதைப் பாராட்டினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட யோசனைகளில் மேலும் கவனம் செலுத்தி வேண்டியதைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கனம் சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு எக்ஸெம்ப்ஷன் (exemption) கொடுப்பது நேர்மையில்லை என்று சொன்னார்கள். கடுமையான வார்த்தைதான். நேர்மைக் குறைவு ஒன்றும் இல்லை. அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற உத்திரவுப்படி கூட்டுறவு சங்கம் அரசாங்கத்தின் தேவைக்கேற்ப அரசாங்கம் வேண்டுமென்றபடி புராகியூர்மெண்ட் செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் ஏஜண்டுகளாகச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு புராக்யூர்மெண்ட் செய்வதற்கு எக்ஸெம்ப்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் நேர்மைக் குறைவு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் அப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம். அரசாங்கத்தின் சார்பாக கொள்முதல் செய்வதில் தவறு செய்தால், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அரசாங்கத்தின் சார்பாக கொள்முதல் செய்கிறவர்களுக்கு எக்ஸெம்ப்ஷன் போட்டிருக்கிறோம்.

மற்றொரு விஷயம் இந்தி. இதில் அடிப்படையான கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் முக்கியமாக தி.மு.க. வுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு அடிப்படையான கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது. இந்தியே கூடாது என்று சொல்வது புதிய அபிப்பிராயம். முன்னே அப்படியில்லை. முன்னே இருந்த மன்றத்தில் மும்மொழிக் கொள்கையை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியுடன் ஆங்கிலமும் கால வரம்பின்றி இருக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றமே ஒத்துக் கொண்டது. அப்போதிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் அதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அப்போது இந்தியே வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இந்தியே வேண்டாமென்று இப்போதுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பாரத நாடு இமயம் முதல் குமரி வரையில் உள்ள நாடு. இதில் பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. எல்லா மொழிகளையும் தேசிய மொழியாக்குவது சாத்தியமற்ற காரியம். வேறு நாடுகளில்கூட இரண்டு மூன்று மொழிகள் இருக்கின்றன. பதினைந்து மொழிகளையும் தேசிய மொழியாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது. மாநில ஆட்சியைப் பொருத்தவரையில், எல்லாவற்றையும் தமிழில் நடத்துகிறோம். இந்தி தெரியாவிட்டாலும் இங்கே பரவாயில்லை. ஆனால் மத்திய ஆட்சியில் ஒரு மொழி வேண்டுமென்று இந்தியை வைத்திருக்கிறார்கள். அது போதாது, ஆங்கிலமும் கால வரம்பின்றி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னோம். அதற்குச் சட்டமும் இருக்கிறது. நமது பிரதம மந்திரியினுடைய உறுதி மொழியும் இருக்கிறது. இந்தி கூடாது

என்பது இப்போதைய கருத்து. அதை ஒருக்காலும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கருத்து. அதே மாதிரிதான் இந்தி வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தியும் ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து இருக்கும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். மும்மொழிக் கொள்கையில்கூட இந்தி கட்டாயம் இல்லை. இந்த மாநிலத்தில் 1937-38-ல் அது கட்டாயமாக இருந்தது. இப்போது கட்டாயம் இல்லை. தாய் மொழி தமிழ், உலக மொழி ஆங்கிலம், அதோடு இந்தி அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு மொழி கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம். கேரளாவில், மைசூரில், ஆந்திராவில் எல்லாம் கட்டாயமாக இந்தி கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. கம்பல்ஷன் என்றால் இங்கே ஒரு அலர்ஜி இருக்கிறது. பையன்கள் நன்றாக உணருகிறார்கள். அவர்கள் நன்றாக இதைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். படிக்காதவர்களுக்கு வேண்டாம். பிடிக்காதவர்கள் விட்டுவிடட்டும். இந்தி பிடிக்கவில்லை என்றால் வேறு ஒரு மொழி படிக்கலாம். இந்தியை வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொள்கிறவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்தியை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்குப் பரீட்சை இருக்கிறது. பரீட்சைக்கு ஆட்சேபம் செய்கிறவர்கள் யார்? இந்தி வேண்டாமென்று சொன்னால், இந்தியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். வேறு யாரோ படிப்பதற்கு இவர்கள் ஆட்சேபிப்பது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இன்னொருவர் படிக்கக் கூடாது என்று சொல்வதா ஜனநாயகம்? அதை எப்படித் தடுப்பது? அதேமாதிரி மத்திய அரசாங்க சர்வீஸ் இருக்கிறது. மத்திய பரிட்சையில் இதுவரையில் ஆங்கிலம் இருந்தது. இப்போது இந்தியைச் சேர்க்கவேண்டுமென்ற யோசனை இருக்கிறது. அதுவும் பத்திரிகையில்தான் வந்தது. அதைப் பற்றிய விவரம் நமக்குத் தெரியவில்லை. நாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவோம் என்றால் ஆங்கிலத்தில் எழுதவேண்டும். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதவேண்டுமென்று எப்படி நாம் சொல்வது? இதுபற்றி வேறு இடத்தில் கூறினேன். என்னைப் பொருத்த வரையில் ஆங்கிலமே இருப்பது நல்லது. இந்தியில் எழுதினால் அவர்களுக்குத்தான் handicap ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற பரீட்சையில் பதில் எழுதுவது இங்கே இந்தியே வேண்டாம் என்று சொல்வதைப் போன்று அங்கே வேண்டுமென்று சொல்கிற தீவிரவாதிகள் இருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் நாம் ஆட்சேபிக்கக்கூடியது அல்ல. இது மத்திய பரீட்சை. சரி, இந்தியில் எழுதமாட்டேன், என்று சொல்வது இருக்கட்டும். மத்திய வேலை வேண்டுமென்றால் இந்தியே படிக்க மாட்டேன் என்று சொன்னால் எப்படி? மத்திய சர்வீஸ் என்னும் போது இங்குள்ளவர்களை ராஜஸ்தானுக்குப் போட்டாலும் போகத்தான் வேண்டும். இப்போது இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக்கூட உத்தியோகத்தில் சேருவதற்கு இந்தி படிக்காதது தடையாக இருக்காது என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உத்தியோகத்தில் சேர்ந்தபிறகு படிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் ஆட்சேபிக்க என்ன இருக்கிறது? முன்பு ஐ.சி.எஸ். காரர்கள் இங்கு வந்தார்கள், வந்த பிறகு தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம், மலையாளம் என்று எல்லாவற்றையும் கற்றுக்கொண்டு நன்றாகப் பேசினார்கள். இந்த மாநிலத்தில் ஊழியம் செய்வதாக இருந்தால் சரி, இந்தி படிக்க

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

வேண்டியதில்லை. யாரும் நிர்ப்பந்தப் படுத்தவும் இல்லை. இதைப் பெரிய பிரச்னையாக வைத்துக்கொண்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவோம், மறியல் செய்வோம் என்று வேறு ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்று. இதனை வைத்துக்கொண்டு நாம் வளர்த்துவதில் என்ன இருக்கிறது? கனம் அங்கத்தினர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது நான் இங்கில்லை. பத்திரிகையில் பார்த்தேன் அவர் பேசியதாக. இந்தியால்தான் அவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுவிட்டதாகச் சொன்னதாகப் பார்த்தேன். சென்னையில் இருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பார்த்தால் தெரியும். இந்தி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா, வேண்டாமென்று சொல்கிறார்களா என்று. தேர்தலில் ஜெயித்ததற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் சொல்வதற்கு இது இடமில்லை. வேறு இடமிருக்கிறது அதற்கு. அவர்கள் சொன்ன மற்றொரு விஷயம் சினிமாத் தொழிலைப்பற்றி. ரொம்ப நாளாகச் சொல்லி வருவது அது. ரொம்ப ஆர்வத்துடன் சொன்னார்கள். சினிமாத் தொழிலை அரசாங்கம் எதிர்ப்பதாகவே இருக்கிறது, அதை வளர்ப்பதற்கு கவனம் செலுத்துவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அதை வெறுக்கவில்லை. வரி போட்டாலும் அந்த வரி ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்குப் போகிறது. சினிமாவுக்கு வருகிறவர்கள் அதைக் கொடுக்கிறார்கள். ஏமாற்றுகிறவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள். ஏமாற்றியதுபோக வருவது தான் ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்குப் போகிறது. நாங்கள் சினிமாத் தொழிலின் அருமையை உணராமல் இல்லை. நல்ல படமாக இருந்தால் அறிவு வளர்க்கப் பயன்படுகிறது. ஏழைகளுக்கு, உழைப்பாளிகளுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு சினிமா அவசியம் என்பதைத் தான் நான் வற்புறுத்தி வருகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் பெருமைப்படக்கூடிய சினிமாத் தொழில் தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்திருக்கிறது, ஆனால், There should be no prostitution of the cinema industry அதைத் தவறுதலாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. பிரசாரத்திற்காகவோ வேறு எதற்காகவோ சினிமாவை வைத்துக் கொண்டு நாம் நடத்தக் கூடாது; தவறாக அரசியலை அதில் புகுத்தக்கூடாது. அரசியல் பிரசாரத்திற்கு அது உகந்தது இல்லை. சினிமா உயர்ந்த கலை. மக்களுக்கு ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு, அறிவை வளர்ப்பதற்கு பதிலாக துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. அந்தக் கருத்தில்தான் நான் சொன்னேன். There should be no prostitution of the cinema industry என்று.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளத்தைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். பஞ்சப்படி உயர்வைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசாங்கம் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு எந்த அளவில் எந்த அடிப்படையில் உயர்த்துகிறார்களோ நாமும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதில் பின்னே போவதில்லை. அப்போதைக்கப்போது அதை உயர்த்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம். சென்ற ஆண்டில் உயர்த்தினோம். வேறு பல மாநிலங்கள்பற்றி, அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை என்று பேசினார்கள், கேரளாவில் சென்ற ஆண்டில் உயர்த்தவில்லை. நாம் உயர்த்தினோம். ஆனால் இப்போது

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

உயர்த்துவதாக ஏதோ பத்திரிகையில்தான் பார்த்தோம். நமக்கு நேரடியாகத் தெரியாது. மத்திய அரசாங்கம் உயர்த்தியது என்றால், அது நமக்குத் தெரிந்தால் பரவாயில்லை. முன்பு உயர்த்தியபோது மத்திய அரசாங்கம் மாநிலங்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டோம். இப்போதும் கேட்கிறோம். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தினால் அதே மாதிரி ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். உதவிபெற்று நடத்துகிற தனிப்பட்டவர்கள் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். அதேமாதிரி மத்திய அரசாங்கம் உயர்த்தினால் மாநில அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு ஊதிய உயர்வு விஷயமாக, எப்படியும் அரசாங்கம் இதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. கொடுக்கவேண்டுமென்று உணர்கிறது. இதற்கு அவர்கள் ஏதோ "கருப்பு பாட்ஜ்" போட்டுக் கொண்டார்களாம்? எதற்காக "கருப்பு பாட்ஜ்"? திடீரென்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம். அப்புறம் இந்த அரசாங்கத்துக்கும், அந்த அரசாங்கத்திற்கும் ஊழியர்களுக்குள்ளே அபிப்பிராய வித்தியாசங்களை ஏற்படுத்துவதா? இந்த City allowance-க்கு என்ன வந்தது? மத்திய அரசாங்கத்தில் A. B. என்று grade வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே வைத்திருக்கிறோமா? மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் சென்னையிலிருந்து நாளைக்கு ராஜஸ்தான், ஜெய்ப்பூர், கல்கத்தா, டெல்லி போன்ற இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டால், போக வேண்டும். அப்படி இருக்கிறதா இங்கே? இந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வசதி இருக்கிறது. அப்படி மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அப்போது இருந்ததா? அவர்களுக்கு இந்த வசதி எல்லாம் முன்பு இல்லையே? ஆகையினால், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் என்கிறது, விலைவாசிக் கஷ்டம் இருக்கிறது—அதற்கு எல்லாம் பரிகாரம் தேட வேண்டும், நிவாரணம் எல்லாம் கொடுக்க, எப்படிச் சரி கட்டுவது என்பதை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகையினாலே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அல்லது இதில் சம்பந்தப் 4-10 p.m.
பட்ட N.G.O. ஊழியர்களும், இதிலே அனாவசியமான ஒரு பரபரப்புக்கு உட்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியைக் கூட்டி இருக்கின்றார்களே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதிலே, இந்த நூலில் பெரும் பகுதியாக இருப்பதால், அதில் வரி போடுகிறோம். இருந்தாலும் நாம் ஓரளவு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, வாங்குகிறவர்கள் யாராய் இருந்தாலும், வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு சதவிகிதம் வரியை அதிகப்படுத்துவதால், கைத்தறித் துணி மேலும் அந்த விலைக்கு வரும் என்று நாம் ஏன் சொல்லி இருக்க வேண்டும்? இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டவுடனே இந்த நெசவுத் தொழிலைச் சார்ந்திருக்கின்றவர்கள் ஏதோ சொல்கின்றார்கள். ஒரு வாம்பே இல்லை.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th March 1964

விலை திடீரென்று ஏறுகிறது, இறங்குகிறது. கோவாப்டெக்ஸ் டிவ் விற்பனைகளுக்கு நாம் rebate extra rebate கொடுக்கிறோம். கோவாபரேடிவுக்கு அப்பாலுள்ள கைத்தறியாளர்களுக்கும் rebate கொடுக்க வேண்டுமென்று Handloom Finance Corporation வைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். வரி ஒன்றும் இல்லாமல், வியாபாரம் செய்யப் பார்க்கின்றார்கள். இப்போது இருக்கிற ceiling price ரூபாய் 102 என்றால் ceiling market ரூபாய் 134-ஆக இருக்கிறது. 102-க்கும் 134-க்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்? ஒரு சதவிகிதம் வித்தியாசமில்லையா? எப்படியாவது price -க்குக் கொடுத்திருக்கிறதுக்கு ஏற்பாடு செய்துதான் தீர வேண்டும். இத்தனை திட்டங்களை நிறைவேற்றி, லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிப்பதில், எந்த விதத்திலும், கைத்தறியாளர்களைப் பாதிக்கக் கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் மிகுந்த கவனம் செலுத்துகிறது, அக்கறை செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது அதற்காக, முக்கியமாக கைத்தறியாளர்கள் கவலை கொள்ளவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் சம்பந்தன் அவர்கள் மிக ஆத்திரமாகப் பேசினார். அவர் பேசியவைகளுக்கு விடை அளிப்பது கூடச் சரியில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். நேற்று தம்முடைய தொழில் அமைச்சர் கூட அது பற்றிச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார், யாருக்கோ இந்த லைசென்ஸ் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று. யாருக்கும் கொடுக்கவில்லை இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால் அது நியாயம் தான். ஆகையினால் அந்த ஆத்திரத்தை நாங்கள் தவறாகக் கொள்ள மாட்டோம்.

திரு. என். கே. சம்பந்தன்: கொடுக்க வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதென்று சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் திரித்துக் கூறவேண்டாமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ரொம்ப நன்றி. நான் சொன்னதைத்தான் அவர் வார்த்தைப் படுத்தினார்.

கனம் எதிர்க்கட்சித்தலைவரும், மற்றும் பல அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பல கருத்துக்கள், யோசனைகள் எல்லாம் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸீனப்வாலா ஜாதவ் அம்மையார் ஆஸ்பத்திரியில் சரியாக சாப்பாடு கொடுக்கப்படுவதில்லை. சரியாக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னபோது எனக்குக்கூட மிகுந்த கவலை ஏற்பட்டது. கவனம் குறைந்திருக்கலாம் என்று ஒரேயடியாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் கவனத்துக்கு உரியது என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்கிறது. அங்கே வியாதி வருகிறது என்றால், நோயாளிகளை எல்லாம் ரொம்ப அன்போடு கவனித்துக்கொண்டாலும், சாப்பாட்டில் மிகுந்த

9th March 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கவனம் இருக்கவேண்டும். ஒரு யோசனைகூட மிஸஸ் ஜாதவ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதாவது இதை Social Institution-க்குக் கொடுக்கலாம் என்று கூறினார்கள். எப்படியும் அவர்களுக்கு நல்ல சாப்பாடு விஷயத்தில் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

மற்றொரு கருத்து ஒன்றை கனம் அங்கத்தினர் ஜாதவ் அவர்களும், டாக்டர் முதலியார் அவர்களும் கூறினார்கள். Traffic incidents, அதாவது போக்குவரத்தில், கார்களை எல்லாம் அளவு கடந்து, அதிக வேகமாக ஓட்டுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். கவனிக்கவேண்டியதுதான். அதுவும் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய ஒரு விஷயம்தான் என்று நான் கூறுகின்றேன்.

மற்றும் ஒரு யோசனையை டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் நான் முன்பே சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். Text-Book Committee மாறுதல் பற்றி. இது பார்லிமெண்டில் அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அமலுக்கு வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்மை ஒதுக்கி வைக்கிற மாதிரியாக இருக்கிறது என்று, நமது மதிப்புக்குரிய முன்னாள் அமைச்சர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும், ஸ்ரீ. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்களும் இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஏன் உத்தியோகப்பற்று இல்லாதவர்கள் அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அவரவர்களுக்கு எப்படி எப்படிச் செய்வது நல்லது என்று தோன்றுகிறதோ, அப்படி செய்கிறார்கள். உத்யோகப்பற்று உள்ளவர்களைப் போட்டால், அது மட்டும் சரியா, அது உத்யோகப் பற்றில்லாதவர்கள் மீது நம்பிக்கை குறைவு என்பதுபோல் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். Text-Book -ஐ அமைப்பதில் இப்போது இருக்கிற முறையை எல்லாம் மாற்ற வேண்டும் என்பதை ஒட்டித்தான், இந்த மாறுதல் செய்யப்படுகிறது. அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் வரவேற்று இருக்கிறது.

கனம் முதலியார் அவர்கள் மற்றொன்று குறிப்பிட்டார்கள், தம்முடைய கார்ப்பரேஷனில் (efficiency) திறமை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதை நாமே இந்த ரோடுகள் விஷயத்தில் பார்க்கிறோம். பணம் எல்லாம் கொடுக்கிறோம். Loans கொடுக்கிறோம். ஆனால், அந்த அளவுக்கு efficiency இல்லை என்பதை உணர்ந்துதான், ஓரளவு ரோடுகளை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று. அதிலே இப்போது முதல்படியாக Nationalization of Roads என்பதில் Highways, Great Southarn Trunk Road, Western Trunk Road இந்த மூன்றையும் சேர்ந்திருக்கிற அந்தப் பகுதிகளை அரசாங்கமே நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்து இருக்கிறது. இந்தத் திறமையின்மை அல்லது தவறுதல்களைத் தவிர்ப்பது என்பது முக்கியமான ஒரு விஷயம். மேலும் நாம் கவனம் செலுத்தி வருவோம் என்று முக்கியமாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

4-30 p.m. நேற்று கடைசியாக விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வஹாப் அவர்கள் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். முஸ்லீம் லீக் சார்பில் மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றவர்கள் நடத்திய வெற்றி ஊர்வலத்தில் சிலர் "பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத்" என்று கோஷமிட்டதாக யாரோ குற்றம் சாட்டினார்கள்; அதை ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று தெரிவித்தார்கள். நான் தான் குறிப்பிட்டேன். அதுமாதிரி, எனக்குத் தகவல் வந்தது. குறிப்பாக சென்னை நகரில் மாத்திரமல்ல, வேலூரிலும் கூட "பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத்" என்று கோஷமிட்டார்கள் என்று எனக்குத் தகவல் வந்தது. அதனால்தான் நேற்று வேறு இடத்தில் சொன்னேன், "இனம் இனத்தை சாரும்" என்று. திராவிட முன்னேற்றக்கழக அங்கத்தினர்கள் நாட்டுப்பிரிவினையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். நாட்டுப் பிரிவினையில் நம்பிக்கை கொண்டது மட்டுமல்ல, நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை, நமது தேசியக் கொடியைப் போன்ற புனிதமான ஒன்றை, அவமதிக்கவும் முற்பட்டு விட்டார்கள். அதற்காக இயக்கம் நடத்துவதாகப் பெருமை பேசிக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சியோடு முஸ்லீம் லீக் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அது மாத்திரமல்ல. மற்றொன்று நான் கூறியது, கம்யூனிஸ்டுகளில் கூட சீனாக்காரனிடத்தில் பற்றுக்கொண்டிருக்கிற சிலர் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தினிடத்தில் தோழமை உண்டு என்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆத்திரப்பட்டுப் பயனில்லை. யாராவது ஆத்திரப்பட வேண்டுமென்றால், நாங்கள்தான் ஆத்திரப்படவேண்டும். ஆனால் நாங்கள் ஆத்திரப்படவில்லை. இந்த மாநிலத்திலுள்ள சிறுபான்மையினர் விஷயத்தில், எல்லோருக்கும் எடுத்துக்காட்டான முறையில் பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறோம்; சலுகைகள் அளித்து வருகிறோம். அதில் நாம் அரசியல் கருத்துக்கள் புகவிடவில்லை; அரசியல் கருத்துக்கள் குறுக்கே நிற்க இடமளிக்கவில்லை. இங்கே சிறுபான்மையினர் சீரிய வகையில் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்; அவர்களுக்குக் கவலை இருக்கக்கூடாது. அச்சம் ஏற்படக்கூடாது; பூரண பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டுமென்று, இன்றைக்கு "பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத்" என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு, அந்த தைரியம் வரும் அளவுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து இருக்கிறோம், இன்னும் அளித்து வருகிறோம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: "பாகிஸ்தான் சிந்தாபாத்" என்று முஸ்லீம் லீகர்கள் சொல்லவில்லை என்று நான் சொன்னேன். சொன்னதாகத் தகவல் கிடைத்துத்தான் சொல்லுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி யார் சொல்லியிருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நடவடிக்கை எடுத்தால் நாங்கள் ஒத்தாசையாக இருக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். சொன்னவர்கள், முஸ்லிம் லீகர்கள் இல்லை என்று மீண்டும் உறுதியாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நடவடிக்கை எடுக்கிறபோது கனம் அங்கத்தினருடைய உதவி இல்லாமலேயே எடுப்போம். திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தவர்கள் நாங்கள் அப்படி கோஷமிடவில்லை என்கிறார்கள். முஸ்லிம் லீகர்கள் நாங்கள் அப்படி கோஷமிடவில்லை என்கிறார்கள். யாரோ கோஷமிட்டார்கள், அது இருக்கட்டும். சிறுபான்மையினரைப் பொறுத்த மட்டில், நாங்களும், அரசாங்கமும், அந்த சிறுபான்மை சமூகத்துக்கு எந்தவிதக் கஷ்டமும் கவலையும் இருக்கக்கூடாது என்பதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். பாகிஸ்தானில் மைனாரிட்டிகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன என்பதை சமீபத்தில் பத்திரிகையில் நாம் பார்த்தோம். அங்கே கிறிஸ்துவர்களோ, இந்துக்களோ, எவ்வளவு அவதிப்படுகிறார்கள்; எப்படி அவர்கள் விரட்டப்பட்டு, அவதிப்பட்டு அகதிகளாக ஓடி வருகிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகையில் படிக்கின்றோம். எங்களுடைய கவலையெல்லாம் அதனால் இங்கேயுள்ள மெஜாரிட்டி சமூகத்தினருக்கு எந்தவிதமான தவறான கருத்தும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது; மைனாரிட்டிகளுக்கு எல்லா விதப் பாதுகாப்பும் அளிக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறோம், மைனாரிட்டி சமூகத்தினருடைய மனம் எப்படியிருந்தாலும், வேண்டிய பாதுகாப்பு அவர்களுக்கு அளிப்போம், சலுகை கொடுப்போம் என்ற வகையில்தான் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வஹாப் அவர்கள் நேற்று கூறினார்கள். முஸ்லிம் லீக் என்றால் காங்கிரசுக்கு விரோதி என்றார். விரோதியாக இருக்கட்டும். அவர்கள் விரோதத்தைக்கண்டு நாங்கள் கலங்கவில்லை. முஸ்லீம் சமூகத்தின் பெயரால் ஒரு கட்சி, அதுவும் அரசியல் கட்சி வைத்துக்கொண்டு, அந்த அரசியல் கட்சிக்கு என்ன கொள்கை என்றால் "காங்கிரசுக்கு விரோதி" என்கிறார்கள். ஏன் காங்கிரசுக்கு விரோதம்? அதையும் கனம் அங்கத்தினர் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், முஸ்லீம் லீக்கும் ஒன்று என்று அவருடைய பதிலில் வந்துவிட்டது. மேயர் அறையிலிருந்து அண்ணாவின் படத்தை எடுத்துவிட்டார்கள் என்று வருந்தினார். எடுத்திருந்தால் தவறு என்று சொல்லுவேன். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் என்ன சொன்னார் என்றால், அண்ணா அவர்களின் படத்தையும், பாகிஸ்தான் தலைவர் படத்தையும் வைப்போம் என்று சொன்னார்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது தவறு. நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னது "காயிதே மில்லத்" படத்தை வைப்போம் என்று சொன்னேன். காயிதே மில்லத் இன்று இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக்கின் தலைவராக இருக்கும் முகம்மது இஸ்மாயில் சாஹிபைக் குறிக்கும். கனம் அமைச்சரவர்கள் அதை "காயிதே ஆஜாம்" என்று புரிந்துகொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உருது வார்த்தைகளின் அர்த்தம் தெரியாத காரணத்தினால் ஒன்றை வேறொன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்] [9th March 1964

சொல்லியதுகூட, நான் நேற்று எடுத்துக்கூறியபடி, உலோகத்தைக் கூட அதே முறையில் தவருகப் புரிந்துகொண்டு, குழப்பிக் கொண்டிருக்கிருர்கள் என்று விளக்குவதற்கு ஆதாரம் அளித்து, சாட்சியம் சொல்லுவதுபோல் அமைந்துள்ளது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய மொழி எனக்குப் புரியாததுதான். ஆனால் அவர்களுடைய மனம் எனக்குப் புரிகிறது. இப்போது அண்ணு அவர்களின் படத்திற்கு அடுத்தபடியாக இவர்களுடைய முஸ்லீம் லீக் தலைவரின் படத்தைச் சேர்த்துவைக்கப் போகிறோம் என்கிருர். நான் கூறியதெல்லாம் முஸ்லீம் லீக் என்று சமூகத்தின் பெயரால் ஒரு அரசியல் கட்சியை வைத்துக்கொண்டு, அந்த அரசியல் கட்சிக்கு என்ன கொள்கையென்ருல், யார் யார் இந்த நாட்டுக்கு விரோதமோ அவர்களோடு சேருவது, அதுதான் முஸ்லீம் கொள்கை என்கிருர்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களையும், அவர் சார்ந்திருக்கின்ற முஸ்லீம் லீக்கையும் எனக்குத் தெரியும். நாம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னுல், சுதந்திரத்திற்கு எதிரிகளாக இருந்தவர்கள் அவர்கள். இன்றையதினம் யார் நாட்டைத் துண்டாடுவதற்கு நிற்கிருர்களோ, அவர்களோடு சேர்ந்திருக்கிருர்கள். அதுதான் முஸ்லீம் லீக் கொள்கை. அப்போது இருந்த முஸ்லிம் லீக் தலைவராக இருந்தாலும், இப்போது இருப்பவர் ஆனாலும் எனக்கு ஒன்றுதான்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : அன்றைக்கு முஸ்லிம் லீக் நாட்டுப்பிரிவினையை ஆதரித்தது, இன்றைக்கு நாட்டுப் பிரிவினையை எதிர்க்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதெல்லாம் எங்களுக்கு நன்ருகத் தெரியும். மக்களுக்கும் தெரியும். நாங்கள் சகிப்புத் தன்மையோடு இருக்கிறோம். சிறுபான்மையினர் எப்படி நடந்து கொண்டாலும் நாம் அவர்களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்று இந்த மன்றத்தின் மூலம் முஸ்லீம் சமூக பெருமக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை அவர்கள் சிந்தனைக்கு விடுகின்றேன் இவ்வாறு முஸ்லீம் லீக் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு, நாட்டுக்கு விரோதமான மனப்பான்மையுடன் இருப்பவர்களை முஸ்லீம் சமூகம் ஆதரிக்கிறது என்று நான் நம்பவில்லை. முஸ்லிம் லீக் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு முஸ்லீம் சமூகத்தை ஏமாற்றுவது, சுரண்டுவது அந்த சமூகத்துக்கு நன்மை பயக்குமா என்று முஸ்லீம் சமூக பெருமக்கள் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

IV—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

(1) OFFICIAL LANGUAGE OF THE UNION—*cont*.

MR. CHAIRMAN : We will now take up the non-official resolutions. The first resolution stands in the name of Sri K. Anbazhagan. The resolution was formally moved and seconded on the last non-official day. If any hon. Member wishes to speak on the resolution, he may speak. (After a pause.) As no hon. Member wishes to speak on the resolution and as the hon. Member who moved the resolution is not in his place, according to the rules, this resolution is deemed to have been withdrawn.

9th March 1964] [Mr. Chairman]

(2) ALTERATION OF THE NAME OF THE STATE OF MADRAS AS 'TAMIL NADU'—*cont*.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : கனம் தலைவரவர்களே, இந்த மாநிலத்துக்குத் தமிழ்நாடு என்று தமிழ் மொழியில் நாம் பெயர் அளித்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஆங்கில மொழியில் குறிப்பிடும்போது Madras State என்றுதான் குறிப்பிட்டு அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழிலே தமிழ்நாடு என்றும், ஆங்கிலத்திலே Madras State என்றும் குறிப்பிடுவது பலவகையிலே குழப்பம் ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று பலமுறை பலர் இந்த மன்றங்களிலே முன்பு பேசியிருக்கிருர்கள். அதற்கு பதிலளித்த அமைச்சர்கள், Madras State என்ற பெயரை மாற்றினுல், Madras State என்ற பெயர். அகில உலக புகழ்பெற்ற பெயர்; புகழ் பாதிக்கப்படும்; ஆகவே Madras State என்று அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னுர்கள். Madras State என்று இருப்பதைவிட, ஆங்கிலத்திலும் Madras State என்று மாற்றப் பட வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புகிருர்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் மட்டுமல்ல; எனக்குத் தெரியும் காங்கிரசு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களில் பலரும் இந்த மாநிலத்தின் பெயர் ஆங்கிலத்திலும் Tamil Nadu என்று மாற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிருர்கள். தமிழ்நாடு என்று ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடுவதால்; தமிழை தாய்மொழியாகக்கொண்ட ஒரு மாநிலம், தன் தாய் மொழியின் பெயரால் அழைக்கப்படுவதால், எந்தவகையான அகில உலகப் புகழும் குறைந்துவிடாது. பம்பாய் மாநிலத்தின் பெயரை மஹாராஷ்டிரம் என்று மாற்றியிருக்கிருர்கள். Madras State எந்த அளவுக்கு அகில உலகப்புகழ் பெற்றது என்று சொல்லுகிருர்களோ, அதைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவு அகில உலகப் புகழைப் பெற்றுள்ள Bombay State என்ற பெயரை Maharashtra State என்று அவர்கள் மாற்றியிருக்கிருர்கள் என்ருல் அவர்களுக்கு தங்கள் தாய்மொழியின்பால் எவ்வளவு பற்றுதல் இருக்கிறது என்பதை அது காட்டுகிறது. அந்த அளவுக்கு தாய் மொழியின் மீது பற்றுதலும், பெருமையும் நாமும் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே Madras State என்று இருப்பதை ஆங்கில மொழியிலும் Tamil Nadu என்று மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாறுதலை சாதாரண நடைமுறையில் நடத்த முடியாது என்பதை நான் அறிவேன். அதற்கு Constitution திருத்தப்படவேண்டும். திருத்தப்பட வேண்டுமென்ருல், மெஜாரிட்டி மாநிலங்களில் அந்தத் தீர்மானம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். அப்போதுதான் Madras State என்ற பெயரை Tamil Nadu

என்று மாற்ற முடியும். அவ்வளவு சிக்கல் நிறைந்த ஒரு பிரச்னையாக இருந்தாலும், இதை மாற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தால், மாற்ற முற்படுவதாக முன்பிருந்த அமைச்சர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு அது மாற்றப்படாவிட்டாலும் இது தொடர்ந்து மக்களுடைய கோரிக்கையாக இருப்பதால், மற்றொரு நாளைக்கு மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்பது தமிழ்நாடு என்று நிச்சயமாக மாற்றப்படத்தான் போகிறது. மாற்றக்கூடிய
4-30 p.m. பெருமையை இப்போதிருக்கிற அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்:** தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிந்து பேச விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்ற பெயர் இன்று நேற்று தோன்றியதன்று. தொல்காப்பியர் காலமான 2,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழ்நாடு என்ற பெயர் இருந்துவருகிறது. 'தண்டமிழ் வரைப்பு' என்று சில சங்ககால இலக்கியங்கள் வழங்குகின்றன. கவிஞர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்கள் தமிழ்நாடு என்றுதான் தன்னுடைய பாடல்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆன்றோர்கள் தேசமென்று இந்திய தேசத்தைப் பாராட்டி இன்னொரு இடத்தில் இந்தியாவிற்கு உட்பட்ட தமிழ்நாடு என்று அழகாக மொழிந்திருக்கிறார். நாம் தமிழ்நாடு என்று வைப்பது கட்டாயம் தவறாக மாட்டாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாம் 1947-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு உரிமை பெற்ற இந்தியாவில் பல ஆங்கிலச் சொற்களை, நாட்டுப் பெயர்களை நம்முடைய மொழிப்பெயர்களாக மாற்றி வந்திருக்கிறோம் என்பது சிந்திக்கத் தக்கது. முன்னால் பெஜவாடா என்றிருந்ததை விஜயவாடா என்று மாற்றியிருக்கிறோம். முன்னர் பெனாரிஸ் என்றிருந்ததை வாரணாசி என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. கான்ஸ்டிட்யூஷன் ஆஃப் இந்தியா படிக்கு அந்தச் சட்டத்தில் தமிழ்நாடு என்று இல்லை, மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருப்பதால் இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதில் தடை இருக்கிறது என்றால் அந்த கான்ஸ்டிட்யூஷன் இதுபோன்ற காரணங்களுக்காக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யுனைடெட் பிராவின்ஸ், சென்ட்ரல் பிராவின்சஸ் என்று 1947 வரை இருந்தவையெல்லாம் உத்தர பிரதேஷ், மத்திய பிரதேஷ் என்று அரசியல் சீர்திருத்த சட்டத்தினால் திருத்தப்பிரேரணை கொண்டுவந்து திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மீண்டும் பம்பாய் இரண்டு மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டபொழுது மகாராஷ்டிரா, குஜராத் என்று பிரித்திருக்கிறோம். தப்பு இல்லை என்று நம்பித்தான் குஜராத்தி, மகாராஷ்டிரா என்று பிறகு அவர்கள் கூக்குரல் இட்டதின் காரணமாக மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. மாற்ற முடியாது என்று சொல்லிப்பின்பு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது இந்திய அரசாங்கம் என்பது நினைவுக்குக் கொண்டுவரத் தக்கது. கான்ஸ்டிட்யூஷனை நாம் திருத்தமுடியாது. ஏகோபித்து இந்தச் சபையிலும் அசெம்பிளியிலும் ஒப்புக்கொண்டு ஒரு முகமாகத் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால் அங்கு அவர்கள் கான்ஸ்டி

ட்யூஷனை மாற்றமுடியும். அங்கு மாற்றவேண்டுமென்று லோக சபையிலும், ராஜ்ய சபையிலும் தீர்மானம் கொண்டுவந்தால், மாநிலத்தின் பொறுப்பில் அது இருக்கிறது. அங்கிருந்து தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் தயக்கமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றால் அது தேசப்படங்களில் எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். எல்லோருக்கும் தெரிந்த இடம். அதை ஏன் தமிழ்நாடு என்று மாற்றுவது என்று முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தியா என்பது எவ்வளவு சரித்திர, பூகோள புத்தகங்களில் ஏடுகளில் ஏறிவிட்டது. அதை பாரத் என்று நாம் இப்போது மாற்றிவிட இல்லையா என்பதுதான் என் பதில்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: முன்பே பாரதநாடு என்பது இருந்தது.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: கவுன்சில் ஆஃப் ஸ்டேட்ஸ் என்றிருந்ததை ராஜ்யசபா என்று சொல்கிறார்கள். அதேமாதிரி ஹவுஸ் ஆஃப் தி பீப்பிள் என்றிருந்ததை லோகசபா என்று சொல்கிறார்கள். இதுமாதிரி தமிழில் மாத்திரம் வழங்காமல் ஆங்கிலத்திலும் மாற்றினால் அது பூகோள, சரித்திரத்தில் இடம் பெறும். மாறும். ஜப்பான் நாட்டின் தலைநகர் எட்டோ Eddo என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த நகரை டோகியோ என்று மாற்றினார்கள். நாமும் போடுகிறோம். அதேமாதிரி பெட்ரோகிராட் என்று ரஷியாவில் இருந்தது. சோவியத் ரஷியாவில் பீட்டரிடத்தில் நம்பிக்கையில்லாததால் லெனின்கிராட் என்று மாற்றிவிட்டார்கள். ஆகையால் நாம் மாற்றிவிட்டால் மற்றத் தேசங்களில் மாற்றிக்கொள்வார்கள் என்று கூறி நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகின்றேன்.

* **திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்:** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு என்று இம்மாநிலத்தின் பெயரை மாற்றுவதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான சிரமங்கள், சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தமிழில் தமிழ்நாடு என்று மாற்றிவிட்டு ஆங்கிலத்தில் ஏன் மாற்றக்கூடாது? அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றி டாக்டர் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். எது எதற்கெல்லாமோ திருத்தப்பட்டிருக்கிற அரசியல் சட்டத்தை நல்ல காரியத்திற்காக நமது நாட்டின்மீது மொழியின்மீதுள்ள பற்றினால் மாற்றுவதற்கு ஏன் தயங்கவேண்டுமென்பதைத்தான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதராஸ், மெட்ராஸ் என்றிருந்தாலும் தமிழ்நாடு என்று இருந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவரை நான் அதிகமாகப் பெயர் வித்தியாசம் பாராட்டவில்லை. இருந்தாலும் மற்ற மாநிலங்களில் பொதுவாக மொழி வழியாகப் பிரித்த பிறகு

குறிப்பாக அண்டை மாநிலங்கள் கேரளம், ஆந்திரா ஆகியவை பெயரை மாற்றி வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நண்பர் கனம் அப்துல் வகாப் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆந்திரர்கள் தெலுங்கர் என்று பெயர் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. மலையாளம் அப்படி வைத்துக் கொள்ளவில்லை. கேரளம் என்றும், ஆந்திரம் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அவர்களுடைய மொழி தெலுங்கு. ஆனால் அவர்கள் ஆந்திரர்கள். நம் மொழி தமிழ். நாம் தமிழர்கள். தமிழ்நாடு . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : மொழி வழியாக வைக்க வேண்டுமென்றால் கேரளம் என்று வைக்கக்கூடாது. மலையாளம் என்று வைக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆந்திரர்கள் தெலுங்கர் என்பதனால் தெலுங்கானா என்பது நல்லது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல மற்ற மாநிலங்களின் மொழிப்பெயரும் இனப்பெயரும் வேறுவேறாக இருப்பதுபோல தமிழ்நாட்டுக்கு அது கிடையாது. தமிழ் மக்களாகவே இருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் வாழும் நாடு தமிழ் நாடு. மற்றவர்களைவிட தமிழ்நாடு என்று மாற்றுவது தமிழர்களுக்கு எளிது. அதனால் மக்கள் பெருவாரியாக நமது நாட்டில் இதை விரும்புகிறார்கள். அதனால் பொதுவாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள மக்கள் பெருவாரியான மக்கள் விரும்புகின்ற ஒன்றை அரசாங்கம் செய்வதற்குத் தயங்க வேண்டியதில்லை. இத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னை இன்று புதிதாக இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப்பட வில்லை. இந்த மாகாணம் பிரிந்ததும் இந்த மாநிலத்திற்கு என்ன பெயரிடுவது என்று அப்போது விவாதிக்கப்பட்டது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றியமைத்தவர்கள் முன்புள்ள மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று வைத்தார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு வந்து விவாதிக் கப்பட்டு அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது மலபாரும் தென் கன்னடமும் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு மொழிவழியாக மேலும் பிரிக்கப்பட்டு கேரளாவுக்கு மலபாரைக் கொடுத்துவிட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை நாம் ஏற்றுக் கொண்டபொழுது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்கும்போது அது இம்மன்றத்தில் விவாதிக்கப் பட்டது. அப்போது இதே பிரச்னை இருந்தது. அப்போது மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருந்தது. தமிழ்நாடு என்று வைக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்கப்பட்டு பிறகு மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்று இருக்கவேண்டுமென்று இரண்டு மன்றங்களும் முடிவு செய்து

அந்த வகையில் பாதகமில்லை என்று சட்டம் நிறைவேறியது. மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றவேண்டுமென்று பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் ஒரு முடிவு செய்து மன்றத்தின் முன்பு சமர்ப்பித்தோம். எனக்கு நினைவிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தின் அங்கீகாரம் அதற்குப் பெறப் பட்டது. அப்போது தமிழில் எழுதுவது தமிழ்நாடு என்று, ரிகார்டுகளில் தமிழ்நாடு என்று இருக்கும். சட்டமன்றத்திற்குக் கூட தமிழ்நாடு சட்ட மன்றம் என்றுதான் பெயர். ஆங்கிலத்தில் இருப்பது அப்படியே இருக்கட்டும் என்று முடிவு செய்தோம். மெட்ராஸ் ஸ்டேட் என்றிருப்பதால் ஏதோ ஒரு பற்று என்று அல்ல, ஆங்கிலத்தில் பற்று என்பது அல்ல. அப்போது மதராஸ் மனதே என்று சில இயக்கம் எல்லாம் இருந்தது அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவிருக்கும். மதராஸ் மனதே அல்ல நமதேதான் என்று பெற்றோம்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : சட்டத்தைப் பொருத்த அளவில் அது மாறவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சட்டத்தைப் பொருத்து ராஜ்யத்திற்குப் பெயர்வருவது வேறு விஷயம். சென்னை நகரம் தலை நகரமாக விளங்குகிறது, நம்முடைய ராஜ்யத்தில்.

இன்று மதராஸ் என்று தான் சொல்கிறோமே தவிர, சென்னை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. Madras State என்று சொல்கிறோம். நமக்கு விவாதங்கள் எல்லாம் தமிழில்தானே நடக்கிறது ? இதில் கலந்து கொள்ளக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தமிழ் பற்று உள்ளவர்கள் தான். இங்கே இப் போது இருக்கிற ஆங்கிலம் கூடவே கூடாது, முற்றிலும் தமிழில் தான் நடத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் அங்கத் தினர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழ் தான், தமிழ்நாடு தான். வேறு ஒன்றும் ஆங்கிலத்தில் இல்லையே ? ஆங்கிலத்தை நமக் காகவா போடுகிறோம் ? வெளி நாட்டுக்காகத்தான் போடு கிறோம், வெளி நாட்டார் tender கொடுத்தால், தமிழில் போடு என்றால், அது நல்லதா ? டாக்டர் செட்டியார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். இந்தியாவை பாரத் என்று மாற்ற வில்லையா என்று. நமக்கு இந்தியா என்றால் தான் தெரியும். பாரத் என்று ஒன்றும் இல்லையே ? நாம் இன்று உலகத்தோடு ஒட்டி வாழ்ந்து வருகிறோம் ? Blobal Tender போட்டால், இந்த Electricity விஷயமாக, பெரிய பெரிய கனரகத் தொழிற் சாலை வேலைகளுக்கான எல்லாம் glohal tender போடுவது ஆங்கிலத்தில் தான். என்னிடம், முன்னுள் பிரசித்தி பெற்ற Chief Engineer அடிக்கடி சொல்வார், இந்த tender விஷயமாக. நம்மைப் போலவே மற்ற மற்ற மாநிலங்களிலும் இந்த tender கேட்பார்கள். ஒரே quality ஒரே வகை இயந்திரம் அனுப்புவதற்கு, மதராஸுக்கு விலையைக் குறைத் துப் போடுகிறார்கள். வேறு மாநிலம் என்றால், கொஞ்சம் அதிகமாகக் கேட்கிறார்களே என்று சொல்வார். Madras என்றால், அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கிறது ; Madras க்குக்

குறைத்துப் போடுகிறான். வேறு மாநிலத்துக்கு என்றால், விலையைக் கூட்டிப் போடுகிறார்கள். அந்த **reputation** நமக்கு உலகத்தில் இருக்கிறது. இந்த வசதியை நாம் ஏன் இழந்து விடவேண்டும்? தமிழ்நாடு என்று ஒன்றும் இல்லாமல் போய் விடவில்லை. தமிழ்நாடு பாரதநாட்டின் ஒரு பகுதி என்ற உணர்ச்சி அல்லவா நமக்கு வேண்டும்? கனம் அங்கத்தினர் செட்டியார் அவர்கள் நன்றாகக் கற்று உணர்ந்தவர். நாடு என்றால் என்ன? எதை நாடு என்று சொல்கிறது? பாரத நாடு, தமிழ்நாடு என்கிறோம். கிராமத்தில் நாட்டாண்மை என்று சொல்கிறோம். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது, இது நாடு என்றால், அதற்கு என்ன சொல்கிறது? தி. மு. கழகத்தார் வேண்டுமானால், ஏதோ கனவு கண்டு கொண்டு இருக்கின்றார்கள், இந்த நாட்டைப் பிரித்து தனி நாடு வேண்டுமென்று. இதுவும் நாடு, அதுவும் நாடு என்றால், எப்படிச் சொல்வது? பழையகால சங்க இலக்கியங்களிலும், வரலாறுகளிலும், என்ன விளக்கம் இருக்கிறது? பாரதியாரும் பாடி இருக்கிறார். "செந்தமிழ் நாடு" என்றும் பாடி இருக்கின்றார். பாரத நாடு என்றும் பாடியிருக்கிறார். அது பாட்டுக்குச் சரி, நாட்டுப்பற்று ஏற்படுவதற்குச் சரி. ஆனால் இன்றைக்கு நாம் சுதந்திரம் பெற்று, ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம், பார்லிமெண்டில் சட்டம் இயற்றுகிறோம், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் செய்கிறோம் என்றால், தமிழ்நாட்டுக்கு நாடு என்று சொல்வதா? பாரத நாட்டுக்கு நாடு என்று சொல்வதா? இதெல்லாம் சரிவர உணராமல், தமிழ்நாடு என்று போடு என்று சொன்னால் எப்படி ஒத்துக் கொள்ள முடியும்? நாம் தான் ஆங்கிலத்தை எடுக்கப்போகிறது இல்லையே? இந்த மன்றத்திலேயே, ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். ஆகையினாலே, இதற்கு ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? அரசாங்கத்துக்கு ஒன்றும் இதில் பிடிவாதம் இல்லை. நாம் தமிழுக்கு விரோதி அல்ல. அப்படி இருந்திருந்தால், தமிழ்நாடு என்று இந்த மன்றத்துக்குப் பெயர் வைக்க ஒத்துக் கொண்டு இருப்போமா? **Madras** ஐ எடுத்துக் கொண்டால், தமிழில் சென்னை பட்டணம் என்று எழுதுகிறோம். **Madras** என்றால், உலகப் புகழ் பெற்று இருக்கிறது. பெரிய பெரிய மேதாவிகள் எல்லாம், அமெரிக்காவுக்குப் போனாலும், ஜெர்மனிக்குப் போனாலும், இன்னும் பிரான்ஸுக்குப் போனாலும், **Madras** என்றால்தான் தெரியும் ரஷ்யாவுக்குப் போனாலும் மதறாஸ் என்றால் தான் தெரிகிறது, அப்படி இருக்கிறது. இந்த **Madras** என்கிற பேரை மாற்று என்றால், எப்படி மாற்றுவது? மாற்றுகிற அளவுக்குத் தான் மாற்றலாம். அதிகமாக மாற்றக் கூடாது. ஆகையினாலே, வெறும் பேர் மாற்றுவதனாலே, நமக்கு நன்மை இல்லை என்று தான் நினைக்கிறேன். நம்முடைய ஊரை எல்லாம் மாற்றவில்லையா? நாம் எத்தனையோ மாற்றி இருக்கிறோம். ஆனால். **Barbers' Bridge** என்கிற பேரை இன்னும் மாற்றவில்லையே? எப்படியோ அந்தப் பேர் வந்தது. அதை எல்லாம்

மாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோமா? பேரை வேண்டுமானால் மாற்றிக் கொள்ளலாம். **Barbers' Bridge** என்கிறோம். திருவல்லிக்கேணியை Triplicane என்கிறோம். சத்திலே மொத்த நன்மையிலே தான், நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தமிழ்நாடு வேண்டும் என்றால், தமிழ்நாடு தான் இப்போதும் இருக்கிறது. ஆகையினாலே, அங்கத்தினர் அவர்களை, இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை, இதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"This House recommends to the Government to take all necessary steps to alter the name of the State of Madras as 'Tamil Nadu'."

The resolution was put and lost.

(3) CO-OPERATIVE SOCIETIES.

MR. CHAIRMAN : The hon. Sri M. Subbiah Chettiar has desired that this resolution be postponed to the next non-official day. We have no provision in our rules for postponing the resolution. As the hon. Member is not in his seat, the resolution is deemed to have been withdrawn.

(4) HANDLOOM INDUSTRY.

* **திரு எஸ். கே. சம்பந்தன்:** கனம் தலைவர் அவர்களே,

பருத்தி நூல் குறித்த எதேச்சையான விலைக்கட்டுப்பாடு முறையையும், கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பருத்தி நூல் வழங்குவது குறித்த எதேச்சையான பங்கீட்டு முறையையும் எடுத்துவிடுமாறு, மத்திய அரசினருக்குச் சிபாரிசு செய்ய இம் மன்றம் மாநில அரசினரை வற்புறுத்துகிறது."

என்ற தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகின்றேன்.

Sri G. Krishnamoorthy : I second the resolution, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி நான் மன்றத்தின் முன்னே எடுத்துச் சொல்லும்போது, கொஞ்சம் வேதனையோடு சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது. கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவரும்போதே, கட்டுப்பாட்டை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியும் என்றால், அரசாங்கத்தார் அதற்கு எல்லாம் வழிவகை செய்வதற்கு அவர்களாகவே முன்வந்திருக்கவேண்டும் என்று, அப்போதே என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கின்றேன். இப்போது இஷ்டபூர்வமான கட்டுப்பாடு என்ற முறை, கடந்த 3½ ஆண்டுக் காலமாக, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட கட்டுப் பாட்டினாலே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருப்பது நல்லதோ அல்லது பலனோ அவ்வளவாக இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் தொல்லைகள் தான் அதிகமாகிக்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [9th March 1964

கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், மிகவும் வருத்தத்
துடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான்
இந்த மன்றத்தின் முன் பலமுறை நூல் விலை நாளுக்கு
நாள், மாதத்துக்கு மாதம் ஏறிக்கொண்டே போகிறது
என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் தான்,
இந்த மாதிரியான இஷ்டபூர்வமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு
வந்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குச் சலுகை காட்ட முடியுமா
என்பதை எல்லாம் யோசனை செய்து, உபயோகிப்பவர்கள்,
ஆலை முதலாளிகள், அரசாங்கத்தார் இம்மூவருமாக, முக்கூட்டு
மகாநாடு போன்றகூட்டங்களைப் பல முறை கூட்டி, இதை
நல்ல முறையில், சிறந்த முறையில் அமுலாக்க வேண்டும்
என்றெல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் நான் கூறுவது
போல், அமுல் செய்வதிலும் பலவிதமான சங்கடங்களும்,
அரசாங்கத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன.
அதே நேரத்திலே, அவர்கள் சங்கடப்படுவதனால், உபயோகிப்
பவர்கள் என்ற முறையிலே, நெசவாளர்கள் இன்னும் அதிக
மான சங்கடங்களைப் பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

4-50 p.m. அந்தக் காரணத்தால்தான், எந்த விதமான சங்கடமும்
அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும் இருக்காது, நெசவாளர்களுக்
கும் இருக்காது, என்ற நோக்கத்துடன் இந்த விலைக்கட்டுப்
பாட்டை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு
மாநில சர்க்கார் சிபார்சு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள
ஆசைப்படுகிறேன்.

முக்கியமாக நூல் விலையை நாம் சற்று கருதுவோமேயானால்,
கடந்த 10 ஆண்டுகளில் உள்ள நூல் விலையை எடுத்துக் கொண்
டாலும் சரி, கடந்த ஒரு சில ஆண்டுகளில் உள்ள நூல் விலையை
எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மார்க்கெட்டில் கிடைக்கிற நூலின்
விலையானது மாதத்திற்கு மாதம் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் ஏறிக்
கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் முதலில் ஆலைகளில் உற்பத்தியில்
16 சத விகிதம் வாங்கி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், கூட்டுறவுக்கு
அப்பாற்பட்ட நெசவாளர்களுக்கும் கொடுத்து வந்ததாயினும்,
இப்போது 65 சதவிகிதம் எடுத்துக் கொடுக்கிறார்கள். 65 சத
விகிதம் எடுத்துக் கொடுக்கிற நூலில், கூட்டுறவு சங்கங்களாக
இருந்தாலும், கூட்டுறவுக்கு அப்பாற்பட்ட நெசவாளர்களாக
இருந்தாலும், அவர்களுக்குக் தேவையான நூல் கிடைப்பது
இல்லை என்பதை நான் அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்தி
அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.
அந்த ஒரு முக்கியமான காரணத்தால் தான் நான் இந்தத்
தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதை அமைச்சர்
அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

விலை சம்பந்தப் பட்ட வரையில், 1953-லிருந்து 1963 வரையில்
குறிப்பிட்ட ஒரு சில ரகங்களுக்கு மட்டும் இருந்த விலை
நிலவரத்தை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள
விரும்புகிறேன். 1953-ல் 40-ம் நம்பர் நூல் கிட்டத்தட்ட
ரூபாய் 25.37 ஆக இருந்த விலை 1955-ம் ஆண்டு ரூபாய் 25.84
ஆகவும், 1956-ல் ரூபாய் 28.75 ஆகவும் 1958-ல்

9th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

ரூபாய் 25 ஆகவும், 1959-ல் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 26 ஆகவும், 1960-ல் இந்த ஆண்டுதான் மிக முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஆண்டு, அப்போது தான் இந்த கட்டுப்பாடு ஆரம்பமானது 1960-ல் ரூபாய் 28-லிருந்து ரூபாய் 30 வரைக்கும், விலை ஏறிவிட்டது. ரூபாய் 30 ஆக இருந்த போதே 40-ம் நம்பர் நூல் கட்டுப்படி ஆகவில்லை என்று கைத்தறி நெசவாளர்களிடமிருந்து கூக்குரல் எழுந்தது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நெசவாளர்களால் அதிகமாக உபயோகப் படுத்தப்படும் நூல் தான் அவ்வளவு விலை ஏறிவிட்டது. அடுத்து 1961-ல் ரூபாய் 31.72 அல்லது ரூபாய் 31.81 ஆகவும், 1962-ல் ரூபாய் 34-42 ஆகவும், 1963-ல் ரூபாய் 35.50 வரையிலும் விலை கூடிக்கொண்டே போய்விட்டது. மற்றொன்று, முக்கியமாக பெரும்பாலோர் உபயோகப்படுத்துகின்ற நூல் 60-ம் நம்பர் நூல், 1953-ல் ரூபாய் 42 லிருந்து ரூபாய் 43 வரைக்கும் இருந்தது, 1962-ல் ரூபாய் 52-ஐ எட்டிப் பிடித்தது. விலை கிட்டத்தட்ட கட்டுக்கு ரூபாய் 8-க்கு மேல் ஏறியிருக்கிறது. ரூபாய் 8-க்கு மேல் 20 சதவிகிதத்துக்கு மேல் விலை ஏறியிருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் தான், ஏதாகிலும் ஒரு கட்டுப்பாடு, விலைக்கட்டுப்பாடு அல்லது வினியோகக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கூட அமைச்சர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு தான் இந்த இஷ்டபூர்வமான கட்டுப்பாடு முறை (voluntary control) அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த இஷ்ட பூர்வ கட்டுப்பாடு முறையும், பங்கீட்டு முறையும் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, ஓரளவுக்கு நூல் அளவில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு தாராளமாக கிடைக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நூல் அளவில் தாராளமாகக் கிடைத்த போதிலும், நான் குறிப்பிட்டது போல் அதற்குத் தேவையான ரகம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குங்கூட கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்கடுத்து கூட்டுறவுக்கு அப்பால் உள்ள நெசவாளர்கள், அரசாங்க கணக்குப்படியே கிட்டத்தட்ட 54 சதவிகிதமாகும். இதில் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், நான் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டு வந்திருப்பது போல, கூட்டுறவுக்கு அப்பால் உள்ள நெசவாளர்கள் நெய்யும் துணிதான் 90 சதவிகிதத்துக்கு மேல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நாட்டுக்குத் தேவையான அன்னியச் செலவாணியை கைத்தறித் துணி ஏற்றுமதி மூலம் சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேராத நெசவாளர்கள்தான் என்பதை வலியுறுத்தத்தான். அப்படி பெருவாரியாக கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வெளியில் இருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு, இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வரையில், 10 சதவிகிதம் கூட இந்த இஷ்ட பூர்வ கட்டுப்பாடு, வினியோக முறைப்படி நூல் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்

படுகிறேன், கடந்த இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் தான் ஓரள வுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றால், அதுவும் தேவை யற்ற நூல் ரகம். தேவையற்ற நூல் என்றால், நான் குறிப் பிட்டது போல் கூட்டுறவுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கிற நெச வாளர்கள், அவர்கள் நெய்யும் துணிக்கு அவர்கள் வழக்கமாக உபயோகப்படுத்தி வரும் ஒரு குறிப்பிட்ட ரக நூலை, தர மான நூலை அரசாங்கம் கொடுக்கிற முறை மூலம் அவர்கள் பெற முடியவில்லை. 500 பேல், 400 பேல் என்ற அளவுக்கு அரசாங்கம் இந்த முறையில் கொடுக்கிறது என்றாலும், அது அவர்களுக்குத் தேவையற்ற ரக நூலாகா இருக்கிறது. இதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு ஆலை முதலாளிகள், அந்த சங்கம் இந்த நூலை எடுக்க வில்லை, அந்த நெசவாளர் இந்த நூலை எடுக்க வில்லை, ஆகவே ரத்து செய்து விடுகின்றோம் என்று அடிக்கடி பயமுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் முக்கிய மாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்ன வென்றால், தேவை யற்ற நூலைக் கொடுப்பதாலும், தேவையுள்ள நூலை மிக மிகக் குறைவான அளவில் கொடுப்பதாலும், தேவையுள்ள நூலை அந்த நெசவாளர்கள் மார்க்கெட்டில் போய் வாங்க வேண்டி யிருக்கிறது. தேவையுள்ள நூலை 10 சதவிகிதம் தான் பங் கீட்டு முறையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். கிட்டத்தட்ட 90 சதவிகிதம் நூலை மார்க்கெட்டில் சென்று, மார்க்கெட் விலையில்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குகிறபோது மற்றொரு பெரிய சங்கடம் இருக்கிறது. வியாபாரிகளிடத்திலும், மில்களிடத்திலும் மார்க்கெட் விலைக்கு நூல் வாங்கலாம் என்று சென்றால், அவர்கள் அந்த விலைக் குக் கொடுப்பதில்லை. இஷ்ட பூர்வ விலை கட்டுபாடு என்று வைத்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், அவர்கள் கொடுக்கிற பில்லுக்கும் வாங்கிக் கொள்ளுகிற பணத்துக்கும் கட்டுக்கு 5 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. கட்டுக்கு ரூபாய் 5 லிருந்து ரூபாய் 25 வரையில் அதிகம் வாங்குகிறார்கள் என்றால், ஒரு பேலுக்கு, 400 ராத்தல் கொண்ட பேலுக்கு, அல்லது 200 கிலோகிராம் பேலுக்கு 200 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் வரையில் கணக்கு இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏழை நெசவாளர்கள் அல்லது நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிறு வியாபாரிகள் இந்த 1000 ரூபாய் அளவுக்கு தனியாக எங்கிருந்து பணம் கொடுப் பார்கள்? அவர்கள் பணம் சம்பாதித்து இருந்தாலும், கணக்கில் எழுதாமல் கொடுத்திருந்தால், வருமான வரிக்காரர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவார்கள்? அதுதான் இன்று இருக்கும் சிரமங்களில் பெரிய சிரமம் என்பதை அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் அர சாங்கம் சரியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அமுல் நடத்த முடி யாத நிலையில் இருப்பதால் தான், இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த இஷ்ட பூர்வ திட்டங்களை மில் முதலாளி களின் சம்மதத்தின் பேரில் தான் கொண்டு வந்தோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லுகிறது. ஆனால், பெருவாரியான மில்காரர்கள்,

தான் எல்லா மில் சொந்தக்காரர்களையும் சொல்லவில்லை, நெச வாளர்களை ஏமாற்றுவதில், நெசவாளர் சங்கங்களை ஏமாற்று வதில் குறியாக இருக்கிறார்கள். அப்படியிருப்பதால் அவர் களுக்கு எப்போதும் கடிதம் எழுதிக் கொண்டு, அவர்கள் செய்கிற குற்றத்தையெல்லாம், தவறுகளை யெல்லாம் அரசாங் கத்துக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்க வேண்டிய பெரிய சிரமம் இருக்கிறது. அப்படி சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம் என்றாலும், அதற்கு எந்த விதமான பலனும் இது வரையில் எங்களுடைய வியாபார சங்கம் கண்டது கிடையாது. அந் தக் காரணத்தை முன்னிட்டுத் தான் இந்த விலைக்கட்டுப் பாட்டை அறவே நீக்கிவிட்டால், நெசவாளர்களுக்கு, எல்லாத் துறையிலும் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு, சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக சென்னையில் கைத்தறித் தொழிலுக்காக ஒரு சங்கம் இருக் கிறது. அந்த சங்கத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் நான் கிட் டத்தட்ட 75 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இந்தத் தமிழ் நாட்டி லிருந்து ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுமதியாளர்களாகவும், உற்பத்தியாளர்களாகவும் இருக் கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சங்கத்திற்கு மாதத்திற்கு 299 பேல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நம்பர் நூல் தேவை என்று கொடுத்திருக்கிறோம். அதை சர்க்காரும் ஒப்புக்கொண்டிருக் கிறது. ஆனால் நாங்கள் கேட்டிருப்பதில், அன்று ஒருநாள் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. பொன்னுசாமி செட்டியார் தெரிவித் ததுபோல, சிவானந்தா மில் இருக்கிறது, வேறு பல மில்கள் இருக்கின்றன, இந்த மில்களிலிருந்து ஏதாவது ஒரு மில்லி லிருந்து 299 பேல் நூலையும் கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. 299 அல்லது 300 பேல் ஒரு குறிப்பிட்ட நம்பர் நூல் வேண்டுமென்றால், நாங்கள் கொடுத்திருப்பது 15 ஆலைகளின் பெயர். அந்த ஆலைகளின் பெயரைக் கொடுத்து, அந்த 15 ஆலை களில் வழக்கமாக வாங்கிக் கொண்டு வருகிறோம்; கணக்கைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கணக்கை அரசாங்க அதிகாரி களுக்குக் காண்பித்துக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டிருக்கிறோம்.

அப்படியிருந்தும் 299 பேல்கள் 15 மில்களிலிருந்து கொடுத்தால் 5-40
மில் ஒன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 25 பேல்கள்தான் வரும். மொத்த உற் பத்தி கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு மில்லுக்கும் 50-லிருந்து 100, 150 பேல்கள் வரை இருக்கிறது. முக்கியமாக மொத்த ஏற்றுமதியில் 75 சதவிகிதத்தை செய்கிற ஒரு சங்கத்திற்குத் தேவையான நூல் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் இந்தத் திட்டம் அமுலில் இருப்பதால் மக்களுக்கு ஏதாவது பலன் இருக்கிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த சில மாதங்களில் கிடைத்திருக்கிற பேல்களின் எண்ணிக்கையைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1963 செப்டம்பர் மாதம் 63 பேல்கள்; அக்டோபரில் 61 பேல்கள், கடைசியாக இந்த ஆண்டு பிப்ரவரியில் 43 பேல்கள் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மில்கள் எல்லாம் உற்பத்தியை நிறுத்திவிட்டனவா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [9th March 1964

கட்டுப்பாட்டின் மூலம் நூல்கள் கிடைக்கவில்லையே தவிர,
நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல்கள் அவர்கள்
கேட்கிற விலையைக் கொடுத்தால் எந்த நேரத்தில்
வேண்டுமானாலும் கடைகளில் மார்க்கெட்டில் வாங்கலாம். உற்
பத்தி குறைவு ஒரு குறிப்பிட்ட ஆலையில் என்று சொல்வது சரி
யாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.
உற்பத்தி குறையவில்லை. ஆனால் பங்கீடு கொடுப்பதற்குத்தான்
குறிப்பிட்ட ரகங்கள் குறைந்து விடுகின்றன. அத்துடன்
மில்காரர்களின் பலவிதமான விசித்திரமான நட
வடிக்கைகள் எங்களுடைய பார்வைக்குக் கொண்டுவரப்படு
கின்றன. ஒரு சில மில்களிலிருந்து குறிப்பிட்ட ஆலைக்காரர்கள்—
நன்றாக சம்பாதித்தவர்கள்—நெசவாளிகள் மூலமாக வளர்ந்தவர்
கள் இந்தத் திட்டம் அமுலாகியிருக்கிறதே, ஆலைகள் சம்பந்த
மாகத்தானே ஆலைகள் சங்கம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது, அதை
நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கொஞ்சம்கூட எண்ணுவதில்லை. பேல்
களை அனுப்பி லாரி அல்லது ரயில் ரசீதுகளை பாங்கு மூலமாக
அனுப்பினால், தறி நெசவாளர்கள் பணம் கொடுத்துவிடுவார்கள்
என்றால் ஆலைக்காரர்கள் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அலாட்மெண்ட்
வந்தவுடன் பணத்தைக் கட்டிவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.
குறிப்பாக கடந்த 15 நாட்களுக்கு முன்பு நடந்த ஒன்றை இந்த
சபையின் முன்பு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள
ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு ஆலைக்காரர் எழுதுகிறார். 24-ம் தேதி
என்று கடிதத்தில் போட்டு 25-ம் தேதிதான் அந்தக் கடிதம் தபா
லில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 25-ம் தேதி என்ற தபால்
முத்திரை இருக்கிறது. அத்துடன் அதில் உள்ள வேடிக்கை என்ன
வென்றால் 25-ம் தேதிக்குள் பணம் கட்டவில்லை என்றால் உங்களுக்
குச் செய்திருக்கும் அலாட்மெண்ட் ரத்து செய்யப்படும் என்று
இருக்கிறது. இந்த மாதிரி கீழான கோணல் வழியில் போய்க்
கொண்டிருக்கும் ஆலைக்காரர்களை எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும்
செய்யமுடியவில்லை என்றால், கட்டுப்பாடு வைத்திருப்பதனால்
என்ன பலன் இருக்கிறது? நாள்தோறும், வாரந்தோறும், மாதந்
தோறும் எங்கள் சங்கத்தைப் போன்றிருக்கிறவர்கள் பார்த்துக்
கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் பொறுத்துக்
கொண்டு இருந்தும்கூட எங்களுக்கு வேண்டிய நூல் கிடைக்க
வில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்
கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விலைக்கட்டுப்பாடு இருக்கிறது.
உற்பத்தியாளர்களுக்கும் உபயோகிப்பவர்களுக்கும் நடுவில் இருக்
கிற வியாபாரிகளுக்கு ஒரு சதவிகிதம் கட்டணம் என்று இருந்
தது. ஏற்றுமதியாளர்களுக்குக் கொடுக்கிற நூல்களுக்கு அதை
வாங்கக்கூடாது என்று அரசாங்க ஆணை இருக்கிறது. மில்காரர்
களுக்கு அது தெரிந்திருந்தும் ஏஜண்டுகளுக்குத் தெரிவித்தார்
களோ இல்லையோ, மில்காரர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எழுதி
னாலும் ஏஜண்டுகளுக்கு எழுதினாலும் பதில் இல்லை.
அரசாங்கத்தின் ஆணை இருக்கிறது. அதை யாரும் அமல்
நடத்துவதில்லை. மில்காரர்களின் ஏஜண்டின் பார்வைக்குக்
கொண்டுவந்தால் எங்களுக்குத் தகவல் கிடையாது.
ஆகையால் ஒரு சதவிகிதம் விலை கூட்டிக் கொடுக்கத்தான் வேண்டு
மென்று வாங்குகிறார்கள். ஆணை பிறப்பித்துப் பலன் இல்லை என்

9th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

றால் அந்த ஆணை இருப்பதும் கட்டுப்பாடு இருப்பதும் எதற்கு
என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி
பல அரசாங்க முடிவுகளை இன்னும் வாயளவில் ஒப்புக்கொள்கிறார்
களே தவிர அமுல் செய்வதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்பதைத்
திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய
நண்பர் எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் என்னி
டத்தில் கோபமாக இருக்கலாம். அவர்கள் நல்ல முறையில்
கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. இருக்கிற
வர்களில் ஒருவர் இருவர் அப்படி இருந்தால் போதாது. அங்கு
இருக்கிறவர்கள் பாதிக்கு மேல் அவர்கள்போல நடந்து கொண்
டால், மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்தத் தீர்மானத்தை
நான் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது. பணத்தை
மில்காரர்கள் எந்தவிதத்தில் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால்,
அமைச்சர் அவர்களுக்கும் புரியுமென்று நினைக்கிறேன். பில்லுக்
கான தொகை ஆயிரம் பத்தாயிரம் என்று கொடுக்கும்போது
அதில் நூறு ரூபாய் நோட்டே இருக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். அத்
தனையும் ஒரு ரூபாயாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. பத்து ரூபாய்
நோட்டுக்கு மேற்பட்ட நோட்டுக்களைக் கொண்டுவரக்கூடாது
என்கிறார்கள். அவைகளை இத்தனை மணிக்கு வீட்டுக்குக் கொண்டு
வந்து கொடுத்தால் இந்த அலாட்மெண்டை அனுப்புவதாகச் சிலர்
சொல்கிறார்கள். பணம் அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்குவதனால்
நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அரசாங்கத்
துக்கும் வரி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மேற்கொண்டு கொடுக்கிற ஒரு
பேலுக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் வரு
மான வரி இல்லாமல் போகிறது. விற்பனை வரியும் இல்லை. மத்திய
அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டம். எங்களுக்குத் தெரிந்தவரையில், கட்
டுப்பாடு நீங்கினால், அந்த வித்தியாசம் குறையும். பாதி அளவு
குறைவாக இருந்தாலும் எங்களுக்கு சிரமம் இல்லை. பாதி அளவு
மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்கும் வருமா
னம் அதிகமாக இருக்குமென்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படு
கிறேன். மார்க்கெட் விலை கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில்
எந்த அளவு ஏறியிருக்கிறது என்பதை மேலும் தெரிந்துகொள்ள
வேண்டுமென்றால், தேவையிருக்கிறது என்றால் புள்ளி விவரத்
தோடு மாதா மாதம் அல்லது நாள்தோறும் மார்க்கெட்டில் குறிப்
பிடும் நூல்களின் விலையை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.
விலை மிக மிக அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது என்பதை மந்திரி
அவர்கள் மறுக்க முடியாது. இந்தத் திட்டம் அமுலில் இருப்
பதால் ஒரு சில மில்காரர்கள் பல சாக்கு போக்குக்களைச் சொல்லிய
போதிலும் பணம் வாங்கிய போதிலும் மாதக் கணக்கில் சரக்கை
அனுப்புவதில்லை. நெசவாளர்கள் ஏழ்மைப்பட்டவர்கள் என்பது
சொல்லத் தேவையில்லை. தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் ஓரிரு
வரைத் தவிர மற்ற வியாபாரிகள்கூட அதிகப் பண வசதியில்லாத
வர்கள். அன்றாடம் வாங்கி விற்றுக் காலம் கடத்துகிறவர்கள்.
பணத்தைக் கட்டிவிட்டு மாதக் கணக்கில் பேல்கள் வராமல்
இருந்தால் இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் எவ்வளவு தொல்லை ஏற்படு
கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வழக்கமாக ஒரு மாதத்
தவணைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் மார்க்கெட்டிலிருந்து வாங்கு
கிறார்கள் என்பது தெரியும். விலை குறைவாக கிடைக்கிறது என்ப

திற்காக பணத்தைக் கொடுத்தால் இரண்டு மூன்று மார்க்கெட்டுக்
குக் கட்டுகிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்
லிக் கொள்கிறேன். ஒரு சில ஆலைகள் ஒரு நாள் கடந்து சென்ற
தற்குக்கூட அனுப்பிய டிராப்டை திருப்பி அனுப்பிவிட்டு அலாட்
மெண்டை ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்
கள். ஆலை முதலாளிகள் பண ஆசையினால் அற்ப ஆசையை
வைத்துக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை மீறி காரியங்களைச் செய்
கிறார்கள். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று
சொல்லும்போது ஆலைக்காரர்களுக்கு ஒத்துப் போகிறேன்
என்றோ அவர்களுக்குச் சலுகை செய்கிறேன் என்றோ அமைச்சர்
அவர்கள் கருதிவிடக்கூடாது. அரசாங்கத்தில் மூன்று ஆண்டு
களாக 25 சதவிகிதம் அளவுக்குக்கூட சரியான முறையில் கட்டுப்
பாடு அமுலாக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் கட்டுப்பாடு இருந்து
நெசவாளர்களுக்குப் பயனில்லை என்று எடுத்துச் சொல்ல
விரும்புகிறேன்.

5-10 p.m. நீங்கள் எண்ணுவது போல், உற்பத்தி எந்த விதத்திலும்
குறையவே இல்லை. இந்த **art silk** மற்றும் **staple-fibre**
நூலுக்குக் கட்டுப்பாடுகளை எடுத்துவிட்டமாதிரி, பருத்தி
நூலுக்கும் எடுத்து விட்டால், மார்க்கட் விலை தானகவே
குறையும். அதையொட்டி, வேண்டிய ரகத்தை வேண்டிய
அளவுக்கு அவரவர்களுடைய தேவைக்கேற்ப நூலை வாங்கிக்
கொள்ள முடியும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படு
கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தீர்மானத்திற்குச் சம்பந்தமில்லை
என்றாலும் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது **staple fibre yarn**-ஐ இறக்குமதி செய்வதற்கு
அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது அது நல்ல விதத்தில் உப
யோகப்படவில்லை அதற்குப் பதிலாக இந்த அரசாங்கம் மத்திய
அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்து, **long staple cotton**
இறக்குமதி செய்வதற்கு அனுமதித்தால் வெளி நாட்டுக்கு ஏற்
றுமதி ரகங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு நல்லதாய் இருக்கும்
என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனது நண்பர் ஒருவர், ஏற்றுமதியாளர், அவர் என்னிடம்
பேசிக் கொண்டு இருந்தபோது, அவருக்கு ஏடனிலிருந்து
வந்த கடிதத்தை எனக்கு காண்பித்தார். அவர் எப்படி
இந்த விலைக்கு நூலை வாங்கி, வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி
செய்ய முடியும் என்று கேட்டார். அவருக்கு ஏடனிலிருந்து
வந்த அந்தக் கடிதத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் அமைச்ச
ருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

We have noted your increment in prices for which we are
sorry to note it, as our market can no more bear any increase in
prices and as a matter of fact we would like to advise you that we
are always accepting your goods with high prices. We are really
very sorry to state that we cannot bear any more or accept goods
even with a naye paisa more than the old prices.

இப்படியாக வெளி நாட்டு மார்க்கெட் நிலைமைகள் இருக்
கின்றன. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் நான் முன்னாலேயே

கூறி இருக்கிறேன். வெளி நாட்டில், நம்முடைய கைத்தறித்
துணிகளுக்கு, மிகக் கடுமையாகப் போட்டி இருக்கிறது.
குறிப்பாக, ஜப்பான் நாட்டிலும், சீன நாட்டிலும் அதிக
மான போட்டி இருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கே
நன்கு தெரியும். அந்த மாதிரி நிலைமையில், கைத்தறித்
துணிகளை வெளி நாட்டு மார்க்கெட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து
தரும், நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் எந்த அள
வுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நமது
தொழில். அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லத் தேவையில்லை.
அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும், அதை அமுல்
நடத்திக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரே காரணத்தால், கைத்தறி
யாளர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், என்பதைச் இந்தச்
சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியவனாக இருக்
கிறேன். இப்படி எல்லாம் கட்டுப்பாடு வைத்திருப்பதால்
தான், அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் கட்
டுப்பாட்டை ரத்து செய்து விடுவது மிகமிக நல்லது என்று
சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஓரளவுக்குத் தான்
இந்தத் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பயன் படுகிறதே, தவிர,
அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்குப் பயன்படவில்லை. இதற்
குத் தெளிவான விளக்கங்களை, அமைச்சருக்குச் சொல்லிக்
கொள்ள முடியும். ஒரு சில நெசவாளர்களுக்கு ஏதோ சில
சலுகை கிடைக்கிறது என்பதற்காக, பெரும்பாலான நெச
வாளர்கள் சிரமப்படத்தான் வேண்டுமா என்பதைப் புனரா
லோசனை செய்து, தொழிலாளர்களாகிய அவர்களுக்குப் பாது
காப்பு இருக்கும் படியாக, அரசாங்கம் இனியும் இதில்
தாமதம் செய்து கொண்டிருக்கவேண்டியதில்லை என்பதைச்
சொல்லிக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கம் மத்
திய அரசாங்கத்துக்கு வற்புறுத்தி, இந்தக் கட்டுப்பாட்டை
எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்
களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்றுமதி
செய்வதற்கு இப்போது பல நாடுகளிலும் நமக்கு வாய்ப்பு
இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.
பருத்தி நூல் மட்டும் போதாது கைத்தறித் துணிகள்
செய்வதற்கு, கைத்தறிகளில், ஓர் அளவுத்தான் துணிகள் தயார்
செய்ய முடியும். **synthetic fibre** என்ற செயற்கை நூலில்
அதிகமாகத் தயார் செய்யப்படுவதில்லை. அதற்கு ஏதாவது
ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது. குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடு
களுக்கும் வேறு நாடுகளுக்கும் அதில் தயார் செய்து அனுப்பினால்,
நம்முடைய ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க முடியும். அது அமைச்சர்
அவர்களுக்கும் தெரியும். பருத்தி துணி அதிக நாள் உபயோகப்
படுவதில்லை. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அமெரிக்
காவில் நான் சந்தித்தபோது கூட அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.
இந்த யோசனையோடு நின்று விடாமல், இதை அமுலாக்கு
வதற்கு நல்லவிதமாக மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி,
இயற்கை நூலைத் தயார் செய்வதை விட, செயற்கை நூல்

அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் சம்பந்தன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானத்தில், அவருடைய பேச்சிலிருந்து நல்ல முறையில் யோசனை செய்து பார்த்தால், உண்மையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் விநியோகம் சரியான முறையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, மில் அதிபர்களைத் தாக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்தத் திட்டம் அமுல் நடத்துவதாய் இருந்தாலும், ஏதோ தவறுகள் இருக்கலாம் தவறுகள் இருந்தால், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒன்றாக உட்கார்ந்து பேசி, அந்தத் தவறுகளை நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய முறையை ஆராய வேண்டுமே தவிர தவறு இருப்பதால், அதை அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டுமென்று பேசுவது, அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இதில் சில தவறுகள் இல்லை, 100-க்கு 100 தவறுகள் இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதில் தவறுகள் செய்யும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பற்றி, அவர் செல்லியது போல், அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றோம், மில் முதலாளிகளுக்கும் சொல்லிக் கொண்டும் வருகிறோம். என்றாலும், நாங்கள் சொல்லியும், எந்த நடவடிக்கையும் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக அவர்கள் மீது எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத்தான், இங்கே இருக்கிற நண்பர் பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் : இன்னமும் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன். முதலிலே, இந்த விஷயத்தைச் சற்று விளக்கமாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலில் இந்த விநியோக முறையில், 40-ம் நம்பர் நூலும், அதற்குக் கீழ் உள்ள நூலும் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குச் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை என்பதாக நமது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி, அதுவும் நமது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயப்படிதான், இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ராஜ்ய ரீதியில், கைத்தறியை எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், பெருவாரியாக உபயோகிக்கப்படுவது 40-ம் நம்பர் நூலிலும், அதற்குக் கீழ்ப்பட்ட நூலும். அந்தத் திட்டம் கொண்டு வரும்போது, என்னையும் தென்னிந்திய முதலாளிகள் சங்கத்தின் சார்பாக, 60, 80 நூலையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்பதற்காக அனுப்பிய போது, அவர்கள் வேண்டியதில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அன்றைய தினம் மார்க்கட்டிலே விலை குறைவாக இருந்தது. 40-ம்

நம்பர் நூல் குறைந்த விலையில் விநியோக முறையில் பல நாட்களாகக் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார்கள் இருந்து வந்தன. மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் பஞ்சு விலையேற்றத்தின் காரணமாகவும், விலை ஏறிவிட்டது என்பதைச் சொல்லி அவர்களாகவே விலையை ஓரளவு கூட்டினார்கள். அப்படி விலையைக் கூட்டியவுடனே, அந்த 40-ம் நெம்பர் நூலும் அதற்குக் கீழே இருக்கிற நூலும், தென் இந்திய முதலாளிகள் சங்கத்தின் சார்பாக யாரும் உபயோகிக்கவில்லை. அந்த நூலை யாரும் எடுக்கவில்லை. மார்கெட்டிலே விலை அதிகமாக இருக்கும்போது, தேங்கிக் கிடக்கின்றது நூல். மார்க்கட் விலை அதே விலையாக இருந்தாலும் சரி, 4 அணா, 8 அணா குறைந்தாலும் சரி, நூல் எடுப்பதற்கு யாரும் வரவில்லை என்பதை ஆதார பூர்வமாகச் சொல்ல முடியும். இதை சம்பந்தன் அவர்களும் மறுக்கமாட்டார் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலைமையில், அன்னிய நாட்டில் இருந்து பஞ்சு வருவது குறைந்து விட்டதன் காரணமாக, 60, 80 விலை ஏறியவுடன், அதைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னவுடன், அதற்கும் ஒத்துக் கொண்டோம். நண்பர் சம்பந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள், 42 ரூபாயாக இருந்த நூல் 50 ரூபாய் வரையில் வந்துவிட்டதென்று. வாஸ்தவம் தான். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அன்றைய தினம் 60-ம் நம்பர் ரூபாய் 1,350 பேல் ஒன்றுக்கு இன்றைய தினம் பேல் ரூபாய் 1,850 என்று இருக்கிறது. விலை அதிகமாகி விட்டது என்பதை வைத்துக் கொண்டு, ஆலை முதலாளிகள் அதிகமாக லாபம் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, இதற்குள்ள நிலையைத்தான் நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். பஞ்சு விலை பேல் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் அதிகம். பஞ்சு விலை அதிகம் என்றால், நூல் விலையும் அதிகமாகத்தானே செய்யும்? அந்த முறையில் விலை ஏறுகிறதே தவிர, ஆலை முதலாளிகள் அதிகமாக விலை ஏற்றி விட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கு எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லை. ஆலை விலை நிர்ணயம் செய்வது, நாங்களாக நிர்ணயிப்பது ஒன்றும் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக, Cotton Board office-ல் Economic Survey Officer அவர்கள், அகில இந்திய ரீதியிலே, ஒவ்வொரு நம்பர் உற்பத்திச் செலவையும், கொள் முதல் அடக்கத்தையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கக் கூடிய அதிகாரி அவர்கள், நியாயமாக ஆலைகளுக்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்று கணக்குப் பார்த்து, அந்த லாபத்தை அனுசரித்துத்தான் மார்கெட் (rate) விலையை, நிர்ணயம் செய்ய முடியுமே தவிர, நாங்களாக விலை நிர்ணயம் செய்வது ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதலில் அகில இந்திய ரீதியில் 16 சதவிகிதம் நூலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று உத்திரவு வந்தது. அதை வைத்து விவாதித்து, சரியான முறையில் வேண்டிய அளவுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கத்துக்கு நல்ல முறையில் உணர்த்தி, இன்றைய தினம் உற்பத்தி செய்கின்ற நூலில் 65 5-20 p.m.

சதவிகிதம் Textile Commissioner -யிடம் கொடுத்துவிட வேண்டு
மென்று ஒப்புக்கொண்டு, அதன்படி கொடுத்து வருகிறோம்.
அது மாத்திரம் அல்ல; உற்பத்தி செய்யும் முறையும் கட்டுப்
படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நம்பர், அதாவது 60, 80
என்ற குறிப்பிட்ட நம்பர் நூல உற்பத்தியில் சரிபகுதி சிட்டங்
களைத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டுபபடுத்தியிருக்
கிறார்கள். சிட்டங்கள் என்று சொல்லுவது கைத்தறி நெசவாளர்
கள உபயோகப்படுத்தக் கூடியது. அபபடி சிட்டங்களாக
உற்பத்தி செய்து திர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தி,
அந்தக் கட்டுப்பாட்டின்படி, அதிலும் 65 சதவிகிதம் அரசாங்கம்
எடுத்து கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், நம்முடைய நணபரின்
சங்கத்துக்கும், அவரிடம் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கும்
கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச்
சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவையில் இருக்கக்கூடிய
கைத்தறி வியாபாரிகள் சங்கத்தில் நானும் தலைவன். திரு.
சம்பந்தன் அவர்களைப்போல் எங்களுக்குக்கூட முழுக்க முழுகக
பூரா தேவையும் கிடைப்பதில்லை. சில சங்கங்களில் நாங்கள்
Combed நூலை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறோம். சென்ற மாதம்
எஙகளுக்கு வந்தது carded நூல் நான் ஆலை அதிபர்கள்
சங்கத்தின் உபதலைவனாகவும், மறுபக்கம் கைத்தறி நெசவாளர்
கள், கைத்தறி வியாபாரிகளுடைய சங்கத்தின் தலைவனாகவும்
இருக்கிறேன். இருந்தாலும் அகில இந்திய ரீதியில் கொடுப்
பதால், Textile Commissioner allot செய்கிற அளவுக்குத்தான்
நூல் கிடைக்கும் என்று combed நூலை உபயோகப்படுத்தி
வந்தோம். சென்ற மாதம் carded நூலை எடுக்க வேண்டிய
நிர்ப்பந்தம் எங்களுக்கு வந்துவிட்டது. இதை ஏன் சொல்லு
கிறேன் என்றால், அகில இந்திய ரீதியில் வினியோக முறை வரும்
போது, ஏதோ சில மாறுதல்கள் வரும். மாறுதல் வந்தால்,
அந்த மாறுதல்களைச் சரியான முறையில் எடுத்துச் சொல்லி,
அதற்குள்ள நிவாரணம் காண வேண்டியதுதான் முறை என்று
கருதுகிறேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்று
சொல்ல விரும்புகிறேன். நண்பர் சம்பந்தன் சொல்லுகிற
மாதிரி கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லுவதை
தென்னிந்திய மில் அதிபர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற
முறையில் நான் வரவேற்கலாம். ஆனால் பட்ஜெட்டின் மீதான
விவாதத்துக்கு பதிலளிக்கையில் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம்
அவர்கள் ஒரு பகுதியை மாத்திரம் பார்த்தால் போதாது,
எல்லா பகுதிகளையும் சேர்த்து ஒன்றாகப் பார்த்து
நாட்டை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டுமென்று
சொன்னார்கள். அந்த முறையில்தான் நாமும் பார்க்கவேண்டும்.
ஆலைகள், ஆலை அதிபர்கள் நன்மையை மட்டும் கணக்குப்
பார்த்தால், நாங்களும் இந்தக் கட்டுப்பாடு முறை வேண்டாம்
என்று சொல்லலாம். ஆனால் கைத்தறிப் பிரச்னை இருக்கிறது.
இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலையில் இந்த அளவுக்குக் கட்டுப்
பாடு இல்லையென்றால் நெசவாளர்களுக்கு நன்மை தருமா என்று
யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக நண்பர்
சம்பந்தன் அவர்கள் உபயோகப்படுத்தும் நூல் high count
நூல் அல்ல. 60 அல்லது 100-ம் நம்பர் நூல்தான். நாங்கள்தான்

100-ம் நம்பர் நூலை உபயோகப்படுத்துகிறோம். ஆகவே நல்ல
முறையில் பரிசீலனை செய்து, அதற்கு ஏதாவது மாறுதல் செய்ய
வேண்டியிருந்தால் அதைச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்குமே
தவிர, அப்படியில்லாமல் இந்த கட்டுப்பாடு திட்டமே வேண்டாம்
என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக எனக்குத் தோன்ற
வில்லை. இரண்டு interest எனக்கு இருக்கிறது. மில் அதிபர்
என்ற முறையில் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிடுங்கள் என்று நான்
சொல்லலாம். நிறைய பேல்கள் அரசாங்க உத்திரவுக்கு இணங்க
நாங்கள் கொடுத்தும் எங்களுக்கு நல்ல பெயர் இல்லை என்பதை
நண்பர் சம்பந்தன் அவர்களின் பேச்சிலிருந்து தெரிந்து
கொண்டோம். ஆகவே எங்களுக்கு எதற்கு இந்தத் தொல்லை,
தூக்கி எறிந்து விட்டுப்போவோம் என்று நாங்கள் எண்ணினால்,
நானும் சேர்ந்து கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிடுங்கள் என்று சொல்ல
லாம். ஆனால் இந்தப் பிரச்னையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நண்பர்
சம்பந்தனும், எஸ். ஆர். பி.-யும் மட்டுமல்ல. இந்தப் பிரச்னையில்
சம்பந்தப்பட்டவர்கள் லட்சக்கணக்கான நெசவாளர்கள் இருக்
கிறார்கள். அவர்களை முன் வைத்து பிரச்னையை ஆராய
வேண்டுமே தவிர ஏதோ தனிப்பட்ட முறையில் நண்பருக்கும்
எனக்கும் ஏற்படும் விவாதத்தையோ அல்லது குற்றச்சாட்டு
களையோ கொண்டு இந்த பிரச்னையைப் பார்ப்பதில் பிரயோசனம்
இல்லை. நாட்டுக்கு எது நன்மை, மக்களுக்கு எது நன்மை என்று
பார்த்தால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த வினியோக முறையை
எடுத்துவிடுவது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக எனக்குத் தெரிய
வில்லை.

இன்னொன்று சொல்ல வேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கிறது.
நண்பர் சம்பந்தன் அவர்கள் மில்காரர்களைப்பற்றி நான்கு குற்றம்
சாட்டினார். அதை அழுத்தம் திருத்தமாக மறுக்க வேண்டியது
என்னுடைய கடமை. நல்ல உயர்ந்த இந்த ஸ்தலத்தில் washing
the dirty linen என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே
அந்த மாதிரி பிரச்னையைப் பேசுவது பொருத்தமாக எனக்குப்
படவில்லை. எங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்கள் வந்திருக்
கின்றன. பல சங்கங்கள், நூல் விலை அதிகமாக இருப்பதால்,
துணி நெய்வதாகக் காட்டி நூலை வாங்கி விற்கிறார்கள் என்று
prove பண்ணியிருக்கிறோம். அந்த மாதிரி சங்கங்களுக்கு
எழுதி, அவர்களை black list செய்து, அவர்களுக்கு நூல்
கொடுப்பதில்லை என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தவறுகள்
இருந்தாலும் பேச வேண்டிய முறையில் பேசி, ஒழுங்கு செய்ய
வேண்டிய முறையில் செய்தால் அது நன்றாகவும், பொருத்த
மாகவும் இருக்கும். ஒருவருக்கு ஒருவர் குறை கூறிக்கொண்டி
ருப்பது அழகாக இல்லை. நான் ஒருவன் இருப்பதால், மில்
காரர்கள் சார்பாக பதில் சொல்ல முடிந்தது. வேறு மில்காரர்
யாரும் இல்லாததால், யார் எது பேசினாலும் பதில் சொல்ல யார்
இருக்கிறார்கள்? கடவுள்தான் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.
கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கடராமன் அவர்களின் ஒரே
வார்த்தைக்காக அவர் வார்த்தைக்கு கட்டுப்பட்டு ஆயிரக்
கணக்கான பேல்கள் கொடுக்கிறோம். Voluntary Distribution
Scheme-க்கு நாங்கள் கட்டுப்படவில்லை என்றால் எங்கள் தலையை

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [9th March 1964

யாரும் வாங்கிவிடமுடியாது. தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். எங்களைச் கட்டாயப்படுத்த எந்தச் சட்டமும் கிடையாது. அமைச்சர் அவர்களின் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு குறைந்த விலைக்கு கட்டு ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் Sacrifice பண்ணி கொடுக்கிறோம். இரண்டு நாளைக்கு முன்னால் Handloom Director திரு. மஹாதேவன் அவர்கள் பேசும்போது 12 ஆயிரம் பேர்கள் allotment போட்டால் யாரும் எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்தார். நாளைக்குப் போய் யார் வேண்டுமானாலும் Verify பண்ணிக்கொள்ளலாம்.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை தமிழ் நிகழ்ச்சி நிரலில் மொழி பெயர்த்து இருப்பதைப் பார்த்தால், யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளு வார்கள். Voluntary என்பதை சுயேச்சை என்று மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். சுயேச்சை என்றால் ஆங்கிலத்தில் arbitray என்று ஆகும். சுயேச்சை என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக விரும்பிக்கொடுப்பது என்று மொழி பெயர்த்திருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: நண்பர் சம்பந்தன் அவர்கள் அந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தும் போது நான் கூட அந்த வார்த்தை சரியில்லை என்று நினைந்தேன். அதனால்தான் அந்த வார்த்தையை நான் உபயோகப்படுத்தவில்லை. Voluntary Distribution Scheme -ஐ நாங்களாக முன்வந்து ஒத்துக்கொண்டு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். கட்டுப்பாடு ஒன்றும் கிடையாது. ஆக அந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையில் நான் இன்னும் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. பொதுவாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மில் காரர்கள் இல்லாததால் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்பது நமது சபைக்குப் பொறுத்தமானதல்ல. இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைப்பெற்று வருகிறது என்று நான் மட்டும் சொல்ல வில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தின் Parliamentary Estimates Committee, Voluntary Distribution மிக அருமையாக நடக்கிறது தென்னிந்திய மில் அதிபர்கள் சங்கம் ஒழுங்கான முறையில் விநியோகித்து வருகிறார்கள்; இதே முறையில் நாட்டிலே உள்ள இதர ஸ்தாபனங்கள் செய்யுமானால், மிகச் சிறந்த முறையில் நூல் விநியோகம் இருக்குமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றே போதும். நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. இப்போது இருக்கிற நிலவரத்தில் அரசாங்கம் நன்றாக யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். Voluntary Distribution Scheme வேண்டாம் என்றால், எங்களுக்குத் தலைவலி விட்டது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அது நன்மை பயக்குமா என்றால், இன்றைய தினம் உள்ள
5-30 p.m. நிலைமையில் அது நன்மை கொடுக்காது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்னையை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு பூர்வாங்கமாக சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். முதலாவது,

9th March 1964] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

தமிழ்நாட்டிலே 460,000 கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. அதில் 230,000 தறிகள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கின்றன. அதே சரிபாதி கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு வெளியிலும் இருக்கின்றன. இவை இரண்டையும் ஒரே கண்ணோட்டத்துடன் ராஜ்ய சர்க்கார் நடத்தவேண்டுமென்பது அடிப்படைக் கொள்கை. நம் நாட்டின் உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டால், பெருவாரி யாக குறைந்த ரக நூல்களைத்தான் நாம் அதிகமாக உப யோகிக்கிறோம். 20-லிருந்து 40-ம் நம்பர் வரையில் கைத்தறி யில் பயன்படுத்துகிறோம். திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் போல் உள்ளவர்கள் கோயம்புத்தூர் சேலைகள் நெய்கிற மாஸ்டர் வீவர்கள் வைத்து 100 கவுண்டில் நெய்வார்கள். வெளி நாட்டுக்கு அனுப்புகிறவர்ககள் 40, 60, 80 கவுண்டுகளுக்கு மேல் உபயோகப்படுத்துவார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற வர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்களானாலும் சேராத வர்களானாலும், பெருவாரியான மக்கள் 20-லிருந்து 40 கவுண்ட் நூலை உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த நூல்கள் விலை பருத்தி எவ்வளவு கூடுகிறதோ அதைப் பொருத்திருக்கிறது. 1960 ஆண்டுக்கு முன்பு ஓரளவு ஏராளமாக (long stap.c cotton) நீண்ட இழை உள்ள பருத்தி நம்முடைய நாட டுக்கு வரவழைத்தார்கள். அதனால் மேலும் 60, 80, 100-ன் விலை குறைந்தது. உள் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பருத்தி 20-லிருந்து 40 வரையில் உபயோகப்படும் பருத்தி. அந்தப் பருத்தி அப்போது குறைவாக இருந்த காரணத்தால் குறைந்த கவுண்ட் உள்ள நூல்கள் விலை ஏற ஆரம்பித்தன. விலை அதிக மாக ஏற ஆரம்பித்தவுடன், தமிழ்நாட்டு கைத்தறி நெசவா ளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருந்தவர்களும் அதில் இல்லா தவர்களும் ராஜ்ய சர்க்காரை அணுகி இதற்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டும், நூல் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டு மென்று கேட்டார்கள். நூல் விலை கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டு மென்று கேட்டவுடன் இரண்டு விதமான கட்டுப்பாடுகள் சர்க்கார் செய்யலாம் என்று பரிசீலனை செய்தது. ஒன்று, முழு கட்டுப்பாடு. மொத்தமாக மில்களில் என்ன உற்பத்தி ஆகிறதோ அவை எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு என் னென்ன தறிகள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து அவைகளுக்கு விகிதாசாரப்படி விநியோகம் செய்வது. இரண்டாவது, மில் அதிபர்களிடத்தில் நேரிடையாகப் பேசி அவர்களிடத்தில் ஓரளவு நூல் எக்ஸ்-மில் ரேட்டுக்கு வாங்கி அதை கைத்தறி டைரக்டர் மூலமாகத் தேவையான கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு ஒரு பகுதி, மற்ற சங்கங்களுக்கு ஒரு பகுதி என்று கொடுப் பது. முழு கண்ட்ரோல் செய்வது என்பதை நாம் முன்பு அனுபவித்துப் பார்த்தோம். 1948-ல் முழு கண்ட்ரோல் இருந்தது. அந்த கண்ட்ரோல் நடத்துவதற்கு அந்தக் காலத்தில் தென் சென்னையில் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சேர்மன் ஆக இருந்தேன். முழு கண்ட்ரோல் செய்யும்போது நிறைய பொய்த் தறிகள் கிளம்பின. தறி இல்லாதவர்கள் எல்லாம் ஒரு தறி, மற்றொரு தறி என்று கேட்டு கண்ட்ரோல் விகிதாசாரத்தில் அதிகமான நூலைப் பெற்று அதை வைத்துக்கொண்டு கள்ளமார்க்கெட்

செய்து பிழைக்க நல்ல வழியாக இருந்தது. இது என் சொந்த அனுபவத்தில் பார்த்தது. நான் சேர்மனாக இருந்த பொழுது அடையாறு பகுதியில் சென்று பார்த்தேன். மறு வாரம் பார்த்தால் அதே தறிகள் இன்னொரு இடத்தில் வைக்கப்பட்டு அதற்கும் இந்த நம்பர் படி நூல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படி நெசவாளர்கள் பட்ட கஷ்டம் ஒவ்வொன்றும் ஞாபகம் இருக்குமென்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அவர்கள் மீண்டும் இந்த டோட்டல் கன்ட்ரோல் வேண்டுமென்று சொல்லவேயில்லை. முழு கண்ட்ரோல் செய்ய வேண்டுமென்று கைத்தறிகளைக் கணக்குப் பார்த்து அவர்களுக்கு வினியோகம் செய்வது என்ற முறையைக் கையாள்வோமானால் பலவிதமான பிரச்னைகள் பல சிக்கல்கள் வந்து நியாயமான கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காமலே போகிறது. ரேஷன் காலத்தில் அரிசி, சர்க்கரையை க்யூவில் நின்று வாங்கி வெளியில் விற்பது போல நூல் வேண்டாதவர்கள் எல்லாம் கார்டு வாங்கி வியாபாரம் நடத்துவார்கள். அதுமாதிரி தான் நடந்தது. கைத்தறி நெசவாளர்களிடத்தில் இது பற்றி கலந்து ஆலோசனை செய்தேன். அப்போது நான் அவர்களிடத்தில் கேட்டேன். நீங்கள் விரும்பினால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய லாப நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதானால் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்வேன். டோட்டல் கண்ட்ரோல் செய்து நூல் பூராவும் இந்த மாதிரி வினியோகம் செய்ய நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். அந்த சமயத்தில் இது வேண்டுமென்று ஒரு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கத்திலும் சொல்லவில்லை. அது இல்லாமல் வேறு ஏதாவது வழியில் சமாளித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் கேட்டார்களே தவிர முழு கண்ட்ரோல் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அந்த சமயத்தில் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதைத் தான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விலை ஏறும் போது நியாயமான விலைக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை, கன்ட்ரோல் தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. கண்ட்ரோல் செய்து நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்போது கண்ட்ரோல் கிடையாது. விகிதாசார டிஸ்ட்ரிபியூஷன் கிடையாது. அப்படியிருந்தும் இந்தப் பிரச்னையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு அதை கவனிக்கவேண்டுமென்று முற்பட்டது ஏன் என்று கேட்டால் கைத்தறி நூல் நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான். அன்றைக்குக் கண்ட்ரோல் தேவையில்லை, விலை எப்படியாவது இருக்கட்டும், வாங்க முடிந்தவர்கள் வாங்குகிறோம், மற்றவர்கள் பட்டினி கிடக்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால் அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்திருக்காது. ஏதாவது பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்றும் டிஸ்ட்ரிபியூஷன் முறை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டதால் கோவையில் ஒரு மகாநாடு கூட்டினேன். மில் அதிபர்கள், சங்கத் தலைவர்கள், கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கத் தலைவர்கள், கூட்டுறவுக்கு அப்பாற்பட்ட சங்கத்திலுள்ள தலைவர்கள் அதே போல சர்க்காரினுடைய சிப்பந்திகள் எல்லோரையும் வைத்து

வியாபாரிகளை வைத்து அதற்கு வாலண்டரி டிஸ்ட்ரிபியூஷன் ஸ்கீம் என்று ஒன்றை வைத்தோம். அதாவது குறிப்பிட்ட ஓரளவு நூலை அவர்கள் கைத்தறி டைரக்டரிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். அவர் எக்ஸ்-மில் ரேட்டுக்கு கூட்டுறவு சங்கத்திற்கும் அதற்கப்பாற்பட்டவர்களிடத்தில் எக்ஸ்-மில் ரேட்டும் அத்துடன் ஒரு சதவிகிதம் கமிஷன் வைத்து கொடுக்க வேண்டியது. அவ்வாறு கொடுக்கும் நூலை கைத்தறி டைரக்டர் எல்லா சங்கங்களுக்கும் எலிஜிபிலிட்டி சர்டிபிகேட் கொடுத்து அதன் மூலம் வினியோகம் செய்வதாகத் திட்டம். அந்தத் திட்டம் சரியாக சில நாட்கள் நடந்தது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அதற்கு ஒரு சில மாதங்களுக்குப் பிறகு எங்களுக்குத் தேவையான நூல் கிடைக்கவில்லை, வேறு விதமான நூல்தான் கொடுக்கப்படுகின்றது என்று புகார் வந்தது. இரண்டாவது முறையாக ஒரு முக்கூட்டு மகாநாடு போட்டு நடத்தினோம். பொதுவாக எக்ஸ்போர்ட்டர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும், கூட்டுறவுக்கு எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து அதற்கு வேண்டியவற்றைப் பெற்றோம். இதற்குப் போதிய அளவு பலன் கிடைக்கவில்லையென்று மத்திய சர்க்காரை அணுகி அலாட்மெண்டை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று இப்போது மில்களில் உற்பத்தி ஆகிற பேல்களில் 65 சதவிகிதம் டிஸ்ட்ரிபியூஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையை நாம் உண்டாக்கியிருக்கிறோம். பற்றாக்குறை இருக்கும்போது நிச்சயமாக வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் நூலை வாங்கி வெளியே விற்பார்கள். ஒருவர் மீது குற்றம் சொல்வது அல்லாமல் இன்றைய நிலைமையை உண்மை விஷயத்தை நேரிடையாகப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் நாம் உற்பத்தி செய்யும் நூலில் 100, 80 கவுண்டில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அயல் நாட்டிலிருந்து நீண்ட இழைப் பருத்திகள் இறக்குமதியைக் குறைத்துவிட்டோம். அன்னியச் செலாவணி இல்லாததால் குறைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. நம்முடைய நாட்டில் எவ்வளவு நூல் கிடைக்கிறதோ அந்த நூலை இப்போது நாம் கையாளும் வாலண்டரி டிஸ்ட்ரிபியூஷன் சிஸ்டத்தின் மூலமாக வினியோகம் செய்தால் அது ஒருவருடைய தேவையை நூற்றுக்கு நூறு பூர்த்தி செய்யாவிட்டாலும் நூற்றுக்கு ஐம்பது பங்கு பூர்த்தியாகும். அப்படியில்லை என்றால் முன்பு விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்றும் நியாயமான விலைக்கு நூல் வேண்டுமென்றும் சொன்ன நிலைமை திரும்ப வரும். வாலண்டரி டிஸ்ட்ரிபியூஷனை எடுத்துவிட்டால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று சொன்னால் 1960-க்கு முன்பு இருந்த நிலைமைதான் வரும். நெசவாளர்கள் எங்களுக்கு நூல் நியாயவிலைக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே அந்த நிலைமைதான் வந்துவிடும்.

இந்த நூல் (distribution) வினியோகம் செய்வதிலே, 5-40
தவறுகள் இருக்கின்றன, குறைகள் இருக்கின்றன. அதை p.m.
மறுக்கவில்லை. சம்பந்தன் அவர்கள் சொல்லும் குறைகளும்

இருக்கின்றன, பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் சொல்லுட குறைகளும் இருக்கின்றன. சர்க்காரைப் பொறுத்த அளவில் இந்த இரு சார்பிலும் குறைகளைப் போக்க வேண்டும் என் பது தான், எங்களுடைய முயற்சி. ஆனால், எந்த அளவுக்கு இதைச் செய்ய முடியும் என்று பார்க்கிற போது, இரு தரப்பினரும் அவரவர்களுடைய அங்கத்தினர்களை எந்த அள வுக்கு கட்டுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் செயய முடியும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் சங்கத்திலே இருக் கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் சரியாக நடந்து கொண்டால் இந்தப் பிரச்னை இருக்காது. மில் முதலாளிகள் சங்கத்திலே இருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கட்டுப்படுத்தி விட்டா என்றால், ஒரு நாளும் இந்தப் பிரச்னை இருக்காது. இந்த இரண்டு பேரும் அப்படிப் பண்ணவில்லை. அதனால் தான் இந்த நிலைமையில் கொஞ்சம் தவறுகள் இருக்கின்றன. தவ றுகள் இருக்கின்றன என்பதற்காக, அந்த முறையையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று இங்கு கனம் அங்கத்தினர் எதிர்க் கின்றார். Resolution கொண்டு வந்து, இந்த முறையை எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்கின்றார். முறையையே எடுத்து விட்டால், என்ன நிலைமை ஏற்படும்? எப்படி 1960-க்கு முன்பு, விலை ஏறி, நூலை நாம் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்களோ, அதேபோல்தான், இப்போதும் செய்வார்கள். இதிலே இன்னொன்றும் நீங்கள் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த விலைக் கட்டுப்பாட்டை எடுப்பதன் மூலம், யாருக் குத் தான் நன்மை உண்டு. இதில் அதிகமாக நன்மை அடையக் கூடியவர்கள் தென்னிந்திய முதலாளிகள் தான். அடுத்தபடி யாக, இதில் நன்மை அடையக் கூடியவர்கள், அதிகமாய் விலை கொடுத்து வாங்கி, நல்ல உயர்ந்த விலைக்கு விற்கக் கூடிய ஒரு பெரிய ஸ்தானத்திலே இருக்கக் கூடிய நெச வாளர்கள் அல்லது master weavers ஆனால் நம் நாட்டிலே இருக்கிற பெருவாரியான மக்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த வசதி இல்லாதவர்கள் தான். அவர்களால், அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்கி, துணி நெய்ய முடியாது. இன்று விலைக் கட்டுப்பாட்டினால் என்ன நன்மை ஏற்படும் என்றால், விலைகள் அதிகமாகப் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். இருக்கின்ற கட்டுப்பாடை எடுத்தால், அந்த நன்மை கிடைக்காமல் போய்விடும். இதை வாங்கி Store செய்யும் சமயத்தில் இதில் பலவிதமான சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டு விடும். இந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதன் மூலமாக, பாதிக்கப் படுபவர்கள் யார் என்றால், அடிமட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏழை நெசவாளர்கள் தான். பெரிய வியாபாரிகள் நஷ்டப்படமாட்டார்கள். பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர் களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் அவர்களுடைய 100-ம் நெம்பர் சேலைகள் Handloom Exhibition -க்குப் போய்ப் பார்த்தால், அவர்களுடைய (yarn) நூல் எல்லாம் ஏழு நாட்களுக்குள் விற்று ஆகிவிட்டது. ஆனால் விற்காமல் தேங்கிக் கிடப்பது எது என்றால், 20, 40-ம் நம்பர் நூல் தான். இது மாதிரியான நூல்கள் தான் விற்கப்படவில்லை.

அடிமட்டத்தில் இருக்கிற ஏழை எளிய நெசவாளர்கள் இருக் கின்றார்கள். அவர்களுக்குத் தேவை ஏதோ 5 பேல் என்றால், அதில் பாதி 2½ பேலாவது நியாயமான விலைக்குக் கொடுக் கப்படுகின்றது. இந்த 2½ பேல் நூல் கூட நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்காமல் போய், அந்தத் திட்டம் வீணாகப் போய்விடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நல்ல யோசனையை அங்கத்தினர் சம்பந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அயல் நாட்டில் கூட, இந்த (long staple cotton) -ஐயே நம்பியிருப்பது சரியல்ல என்று நினைத்து, நிறுத்திவிட்டார்கள். மேல் நாட்டில் கூட பார்த்தால், எல்லா இடங்களிலும், நல்ல ஜப்பான் cotton போட்டு shirts நெய்வதை நிறுத்தி விட்டார்கள். எல்லா shirts -களிலும் 60 சதவிகிதம் decorn 35 சதவிகிதம் raw cotton -ஐ போட்டு நெய்கிறார்கள். அதனால் பருத்தி உபயோகத்தைக் குறைத்து, செயற்கைப் பொருள் உபயோகத்தை அதிகரித்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்கு இருக்கிற உயர்ந்த ரகநூல் பற்றாக்குறை யைச் சமாளித்துக்கொள்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் நமக்கும் ஒரு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்துக்கு ஒரு fibre spinning தொழிற்சாலைக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு, இப்போது அமெரிக்க நிபுணர்களுடன் கலந்து ஆலோசனை செய்து, அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக் கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இதெல்லாம் வரவேண்டுமென்று சொன்ன ஆலோசனையை வரவேற்கிறேன். அதற்கான முயற் சிகள் எல்லாம் இன்று நன்கு உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக் கிற பற்றாக்குறை நிலையிலே, நாம் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை எவ்வளவுதான் அது சரியாக நடக்காவிட்டாலும், எவ்வளவு தான் அதில் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அதை எடுத்துவிடு வோமானால், இதைவிட இன்னும் அதிகமான அவதிகள், கஷ் டங்கள்தான் ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது இந்த iron and steel விஷயத்திலே, கட்டுப்பாடு வைத்து இருக்கிற காரணத்தால் தான், நமக்கு தூத்துக்குடியிலும், துர்காபூரிலும் ஒரே விலை. இரும்பு எஃகு கட்டுப்பாடு வைத்திருந்தார்கள். அப்போது Floor price வைத்து இருந்தார்கள் இந்தியா பூராவும். ஒரே விலை என்ற காரணத்தால், தூத்துக்குடியில் ஒரு industry ஆரம்பித்தாலும் சரி, நெல்லூரில் ஒரு Industy ஆரம்பித் தாலும் சரி, அது வங்காளத்தில் உற்பத்தி செய்கிற Engineering industry உடன் சமமாகப் போட்டியிடும் நிலைமை ஏற் பட்டது. அவர்கள் இரும்பை மலிவாக வாங்கி விடுவார்கள். அவர்களுடைய பண்டங்களை எல்லாம் மலிவாகச் செய்ய முடியும். அதே போல் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கு

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th March 1964

கிறவர்களுக்கு எல்லாம் நன்மை ஏற்பட்டு விடும். ஆனால் ஏழை எளியவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும். Wall-tax Road -ல் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ½ டன் வினியோகம் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். அதெல்லாம் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக வளர்ச்சி அடைகிறார்கள் என்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் இந்தக் கட்டுப்பாடு முறைதான். நூலை எடுத்துக் கொண்டால், கீழ்மட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைந்த ரக நூல்கள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பல சங்கங்கள் உயிரோடு பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது சர்க்காரின் மூலமாக இந்த நூல் கிடைக்கும்படியாக அவர்களுக்கு வினியோகம் செய்து கொடுத்த காரணத்தால் தான். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் தாங்களே கடையில் சென்று கஷ்டப்பட்டு, விலைக்கு விற்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நீங்கள் சுதந்திரமாகப் பட்டினி கிடக்கலாம் என்று நாம் சொல்லி யிருந்தால், இன்றைக்கு அவர்கள் 2-வது சுதந்திரத்தைத்தான் அடைந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே தான், இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்று சொல்கின்றேன்.

அதே நேரத்தில், voluntary distribution -ஐ நல்ல முறையில், சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்கு வேண்டுமானால், நான் மறு படியும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது முக் கூட்டு மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டுவதற்கும் நான் தயாராய் இருக்கிறேன். இதன் மூலமாக குறைகளைத் திருத்த முடியு மானால், அதற்கு சர்க்கார் தயாராய் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் S.R.P. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள், நூலை உபயோகிப்பவர்கள். சங்கங்களிலும் மார்க்கெட்டிலும் நூலை வாங்கி விற்கிறார்கள் என்ற குறையைத் தெரிவித்தார். அதை நான் ஒப்புக்கொள் கிறேன். முன்னால் நான் பேசும்போதும், அல்லது அதற்கு முன்னாலும், அதற்கான காரணத்தையும் தெரிவித்துவிட்டேன். அதற்குக் காரணம், ஒருவருக்கு 10 பேல் வேண்டும், அது வும் குறிப்பிட்ட ரகம் வேண்டும் என்றால், கொடுப்பது 5 பேல், அதுவும் தேவையில்லாத ரகம் என்றால், அதை வாங்கிக் கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. பணம் கொடுத்து வாங் கிய நூலை வேறு என்ன செய்ய முடியும்? அதை மார்க்கெட் டிலே விற்றுவிட்டு, அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான ரக நூலை வாங்கிக் கொள்கிறார்களே தவிர, அதை விற்றுவிட்டு லாபத்தை சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்லல.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர் களுக்கு நான் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன், அவ் வாறு செய்யக் கூடாது. அவ்வாறு செய்வது, நாம் சொல் கிற voluntary distribution -க்கு முரண்பட்டது. நூல் வேண்டாம் என்றால், அதை வாங்கி விற்பது கூடாது. அந்த நூலை எடுத்துக் கொண்டு, மார்க்கெட்டிலே விற்பது ஒழுங்கு அல்ல.

9th March 1964]

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்த மாதிரி அமைச்சரவர்கள் சொல்லியதை வரவேற்கிறேன். திட்டத்தை இந்த மாதிரித்தான் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று எங்கள் சங்கம் சம்பந்தப் பட்ட வரையில் நாங்கள் அறிவித்துள்ளோம். எங்கள் சங்கத் தில் இந்த விதமான குறை இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். வெளியில் ஒரு சிலர் செய்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நண்பர் S. R. P. குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குக் கூட காரணம் அவர்கள் கேட்ட நூலை கொடுக்காதது தான். அவர்கள் கேட்ட நூல் இல்லை என்று சொல்லி விட்டால் நலமாக இருக்கும். அதை விட்டு, நூல் கேட்டாயா, கொடுத்தேன் என்று பெயர் அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். குறிப்பாக கூட்டுறவு சங்கங்களுக்காக இருந்தாலும், அதற்கு அப்பாற்பட்ட நெசவாளர்களாக இருந்தாலும், அவர் களுக்கு எந்த மில்லிலிருந்து வேண்டுமென்று, வேண்டுமானாலும் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு அந்த நூலைக் கொடுக்க முடியாமல் போனால், நீங்கள் கேட்ட நூல் இல்லை என்று சொல்லி விடுவது மேல் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து ஆலை முதலாளிகளைக் குறை சொல்வதற்காகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்திருப்பதாக நண்பர் 5-50 p.m. அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் மிக மிக வருந்து கிறேன். நான் குற்றச் சாட்டுகளை நேரடியாகச் சொன்னேன். அதை அவரால் மறுக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்பு கிறேன். பத்து குறைகள் எழுதி வைத்திருக்கிறேன்; எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் சங்கத்தில். இதை நண்பரிடத்தில் கொடுக்கிறேன். இதைப் படித்துப் பார்த்த பிறகு, இது நடந்திருக்கிறதா; நடக்காமல் இந்த மன்றத்தில் வந்து குற்றம் சொல்லுகிறோமா என்று பார்த்து, அதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் அவருடைய சங்கம் தான் அதிகமாக எங்களுடைய சங்கத் துக்கு, மாநிலத்தில் உள்ள நெசவாளர்களுக்காக நூல் கொடுத்து வருகிறது என்பதால், சங்கத்துக்கு ஒப்புக்கொண்டும் அவர்கள் தான் சரிவரக் கொடுக்கவில்லை என்பதால் சொல்லுகிறேன். Parliament Estimates Committee அடுத்ததாக அவர்கள் சொன்னதைக் குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் பல புள்ளி விவரங்களை கொடுக் கிறார்கள். அது எந்த விதமான உண்மைக்கும் பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்கும். ஒரு சில துறையில் அந்த மாதிரி இருக்கிறது. நான் Estimates கமிட்டியைக் குறை கூறு வதாகக் கருதக்கூடாது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : Estimates Committee சர்க்காருடையது அல்ல. இந்த வித்தியாசத்தைத் தெரிந்து பேசி னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : நான் என்னுடைய சொல்லை முடித்துக் கொள்ளவில்லை. அரசாங்கம் உண்மைக்குப் பொருத்த மில்லாத புள்ளி விவரங்களை ஒரு சில துறையில் கொடுப்பதைப்

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [9th March 1964

போல, இந்த Estimates Committee -யின் கூற்றும் இருக்கும் என்று அஞ்சுகிறேன் என்று சொல்லுவதற்காக வந்தேன். ஏனென்றால் வினியோக முறைப்படி, அதிகமான பேல்கள் allotment உள்ள சங்கம் எங்களுடைய சங்கம். எங்களுடைய சங்கத்தை அந்த Estimates Committee அங்கத்தினர்கள் எப்போதாவது வந்து விசாரித்திருக்கிறார்களா என்பதை நான் இன்றைய வரையில் அறியேன். யாரிடம் போனால் எந்த விவரம் கிடைக்கும் என்பதை அறியாமல், அரசாங்கம் கொடுப்பதை, ஆலை முதலாளிகள் கொடுப்பதை, வேறு சிலர் கொடுப்பதை வைத்துக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு அதிர்ச்சியாக மட்டுமல்ல, வேதனையாகவும் இருக்கிறது. நான் சொன்னதில் தவறுதல் இருந்து காட்டினால், அதைத் திருத்திக் கொள்ள, மாற்றிக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன் என்று நண்பருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சரவர்கள் பற்றாக் குறை என்று சொன்னார்கள். நான் அமைச்சரவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் திடமாகச் சொல்ல முடியும். இன்று தமிழ்நாட்டில் பற்றாக் குறை நூல் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கிடையாது. என்னுடைய சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களில் பலர் விலைக் கட்டுப்பாட்டை பற்றி, வினியோகத்தைப் பற்றி அவ்வப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த ஊரிலிருந்தாவது, எந்த அங்கத்தினர்களிடமிருந்தாவது நூல் இல்லை, நூல் பற்றாக்குறையால் தறியை நிறுத்திவிட்டோம் என்று எவராகிலும் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதையும் நான் அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். இன்று வரையில் நூல் பற்றாக்குறை என்பது கிடையவே கிடையாது. நூல் வினியோக முறைதான் சரியாக இல்லை. நூலை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் தவறாக நடக்கிறார்கள். அதனால் பற்றாக்குறை செயற்கையாக ஏற்படுத்தப்படுகிறதே தவிர, உண்மையான பற்றாக்குறை இல்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இன்று 100-ம் நம்பர் நூல் பற்றாக்குறை இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்களா ?

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : 100-ம் நம்பர் நூல் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது 80-க்கு கீழ்ப்பட்ட நூலில் பற்றாக்குறை இல்லை என்பதை நான் திடமாகச் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால் 80-ல் நெய்யக்கூடிய தறிகள்கூட எங்களிடத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தறிகள் நூல் இல்லாத காரணத்தால் நின்றுவிட்டது என்ற நிலைமை இன்று வரையில் கிடையாது என்பதை மட்டும் கனம் அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நூல் வினியோகம் சரியாக இல்லை என்ற காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். அமைச்சரவர்கள் அதை மேலும் சீர்படுத்தி, நல்ல முறையில் செய்வதற்கு முன்வந்தால், அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், இன்னும் கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கட்டுப்பாடு இருப்பதில்

9th March 1964] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதிலும் குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டார், இந்த முறையை எடுத்துவிட்டால், 40-க்கு கீழ் உள்ள நூலை உபயோகப்படுத்தும் நெசவாளர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். எனக்கு அதுதான் இன்றைய நிலவரத்தில் புரியவில்லை. கடந்த ஆறுமாதமாக அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். 100-ம் நம்பருக்குக் கீழ்பட்ட நூலானது, நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற voluntary control அதாவது, கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிற விலையைவிட, மார்க்கெட்டில் கிடைக்கக்கூடிய விலை குறைவாக இருக்கிறதே தவிர, அதிகமாக இல்லை. உற்பத்தி அதிகமாகி இருப்பதால்தான் மார்க்கெட்டில் கட்டுப்பாடு விலையைவிட குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் 40-க்குக் கீழ்பட்ட நூலைக்கொண்டு நெய்பவர்களுக்குக் கேடு வந்துவிடும் என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அமைச்சரவர்களுக்கு மேலும் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 80-க்கு மேற்பட்ட long staple fibre- -ஐ அதிகமாக இறக்குமதி செய்வதற்கு, ஏற்பாடு செய்வதற்கு தயாராய் இல்லை என்றாலும், cotton textile -ஐ ஏற்றுமதி செய்ய ஓரளவுக்கு லைசென்சு கொடுக்கிறார்கள். கைத்தறியில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற துணிக்கு கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகிதம் இறக்குமதி லைசென்சு All-India Milk Federation -க்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த நூல் எல்லாம் எந்த ஆலைக்குச் செல்லுகின்றது ? தென்னிந்திய மில் அதிபர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ? அதற்கு ஏதாகிலும் ஏற்பாடு செய்ய, கைத்தறி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அதற்குக் கிடைக்கக்கூடிய லைசென்சு அளவு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தென்னிந்திய மில்களுக்கு கிடைக்க ஏதாவது வழிவகை செய்யக்கூடாதா ? செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அமைச்சர்வர்கள் மேலும் இந்தக் கட்டுப்பாடு திட்டம் அமுலில் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணினால் அந்தத் திட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள குறைகளை விரைவில் தீர்த்து வைக்க முயற்சி எடுப்பதாக உறுதி அளித்தால், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Is the hon. Member withdrawing the resolution?

SRI S. K. SAMBANDHAN : Yes, Sir.

The resolution was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Tuesday, the 24th March 1964.

The House then adjourned.

APPENDIX

[*Vide* answer to starred question No 110 asked by Sri S. K. Sambandhan at the meeting of the Legislative Council held on 9th March 1964, page 359 supra.]

STATEMENT 1.

Package programme scheme for increasing the production in South Arcot district.

Introduction.—Of the oilseed crops largely cultivated in India groundnut is in great demand not only for internal consumption but also for export. Hence its production is required to be stepped up appreciably within a short period. In view of this, it is not only necessary to achieve the target of 2·675 lakhs tons of additional production of this commodity fixed for the Third Five-Year Plan period but also to determine to what extent its production potential could be increased. It is for this purpose, that the implementation of a Package Programme for this crop on the analogy of the Package Programme undertaken in Thanjavur district for food crops was decided to be implemented by the Government of India and the India Central Oilseeds Committee, in some of the predominantly groundnut growing States of the Indian Union.

2. *Object of the Madras Scheme.*—It is proposed to concentrate attention on all aspects of development connected with this crop in a compact area comprising Kurinjipadi and Panruti blocks and Cuddalore Firka of South Arcot district. This area is reputed for its large-scale groundnut cultivation both under rainfed and irrigation conditions. By intensifying propaganda and demonstration and by providing necessary incentive, farmers of this area will be induced to take up all improved methods of cultivation of the crop and increase its present level of yields by at least 40 per cent during the next four-year period.

3. *Coverage.*—The normal area devoted to raising of this crop is furnished below :—

Name of the block. (1)	*Unirrigated.* (2)	*Irrigated.* (3)	*Total.* (4)
	ACS.	ACS.	ACS.
Cuddalore Firka (Cuddalore Block) ..	572	3,368	3,940
Panruti	8,793	3,140	11,933
Kurinjipadi	5,788	1,879	7,667
Total ..	15,153	8,387	23,540

4. *Programme of work.*—A village-wise survey will be carried out by the Scheme staff to ascertain the area devoted for cultivation of groundnut both rainfed and under irrigation, the methods of cultivation now adopted and the acreage yields obtained. Based on this data, a rational programme of development of the crop will be suggested to each farmer wth a view to maintain a proper balance between commercial and non-commercial crops and at the same time ensure high level of yield for them.

The programme will simultaneously provide for—

(1) Adequate and timely supplies of production requisite such as improved seeds, fertlizers, pesticides, etc., through the co-operatives.

(2) Adequate and timely supply of credit to enable the farmers to purchase the full supplies available. This will be based on the production plans formulated for the participating farmers.

(3) Intensive education of farmers in better farming techniques; through such media as scientific demonstrations.

It will be thus seen that in the selected blocks, all the essential elements including credit have been provided to all participating cultivators based on the production plans of individual farmers prepared by the staff employed under the Scheme.

Two thousand and ninety farm production plans covering an area of 5,857 acres have so far been prepared.

In the matter of securing increased production of groundnut in the area, both intensive and extensive methods of cultivation will be followed, the emphasis being more on the former aspect.

(a) *Extensive cultivation.*—The scope for double cropping and mixed cropping will be explored and wherever condition permits, extension of area under the crop especially under assured irrigation will be attempted.

(b) *Intensive cultivation.*—Under this, sowing of improved seeds, use of chemical fertilizers, timely plant protection measures, adoption of improved agronomic practices and organization of demonstrations, will receive special attention.

(i) *Improved seeds.*—TMV. 2, TMV. 3 and TMV. 4 strains of groundnut suited for rainfed and irrigated cropping will be multiplied in different stages in the holdings of progressive growers and supplied on a large scale. Besides, ensuring regular supply of nucleus seeds, organisation of seed farms in primary, secondary and tertiary stages will be done, so as to ensure adequate quantity of improved seeds to cover the targeted area.

A premium of 20 per cent is offered as an incentive to the registered seed growers for production and supply of quality seeds of strain TMV. 2, TMV. 3 and TMV. 4. When the market rate falls below the procurement price, the difference to the extent of Rs. 3 per bag will be met from the Scheme funds.

Two thousand five hundred and twenty bags (40 kgm. each) to cover an area of 1,260 acres have so far been distributed under this scheme.

(ii) *Fertilizers.*—The crop has shown good response to phosphate and potash. Hence use of these fertilisers either in the straight form or as mixtures will be popularised among the farmers. Adequate stocks of these will be maintained at important centres to facilitate their purchase and transport.

(iii) *Plant protection.*—Since pests and diseases affect this crop badly in most seasons, its yield is considerably reduced. Hence the growers will be induced to carry out the control measures at the proper stage of infestation of the pest or diseases. Adequate quantities of plant protection chemicals and equipment will be stocked to deal with the pest and diseases promptly. Campaign will also be organised whenever the incidence of pests and diseases is widespread.

A special campaign for incidence of red hairy caterpillar has been conducted for the monsoon crop covering an area of 3,200 acres.

(iv) *Improved Agronomic Practices.*—Propaganda in favour of thorough preparatory cultivation and inter-cultivation, use of optimum seed rate and spacing, provision of controlled irrigation wherever facilities exist and harvest at the proper stage of maturity will be intensified so that by their adoption the yield of the crop could be increased.

(v) *Demonstration.*—Numerous demonstrations covering all aspects of maximising production of the crop will be organised by the scheme staff to bring home the advantages of adopting them.

A cash subsidy of Rs. 50 per demonstration will be paid to the party in whose lands it is carried out to meet the extra cost involved in carrying out the recommended improvements.

5. *Duration.*—The scheme will be worked for four years commencing from 1962–63 so that it may co-terminate with the closing of the Third Five-Year Plan.

6. *Special facilities.*—It has been proposed to give loan assistance to the growers at the rate of Rs. 100 per acre for the rainfed crop and Rs. 150 per acre for the irrigated crop to enable them to readily take up to improved seeds, fertilisers and plant protection measures. Concessional sale of plant protection chemicals at 50 per cent of rate will also be made.

The credit (short term loans) of a cultivator have been assessed to be Rs. 150 per acre of the irrigated crop and Rs. 100 per acre of the rainfed crop on the following basis :—

	Irrigated. (1)	*Rainfed.* (2)
	RS.	RS.
1 Cost of seeds at 80 Kgs. per acre	55	55
2 Cost of fertilisers 136 Kgs. (300 lb.) per acre for irrigated crop and half the dosage for rainfed crop.	60	30
3 Cost of pesticides for prophylactic measures including seed treatment.	5	5
4 Cooly and other labour charges (cash) ..	30	10
Total ..	150	100

At present Rs. 4,80,985 has been sanctioned under loan by the Central Bank. Preparation of farm plans for additional areas is in progress.

6. *Scheme staff.*—A special District Agricultural Officer will be in-charge of the scheme and he will be assisted by Special Agricultural Demonstrators and trained fieldmen.

7. *Finance.*—The total cost of the scheme works out to Rs. 3,28,032. Out of that, Rs. 3,12,432 will be met by the Indian Central Oilseeds Committee and the balance of Rs. 15,600 will be met by the State Government. A total credit provision of Rs. 37·5 lakhs has been sanctioned to give cultivation loans for 75 per cent to the area proposed in coverage.

8. *Benefits.*—By implementing the scheme, production level of the groundnut crop in the project area will go up more than 5,000 tons which will be about 40 per cent of the existing level of production. The total additional production of this commodity during the scheme period will, however, amount to 12,500 tons valued at rupees one crore.

STATEMENT II.

Additional package units for groundnut in Madras State.

1. *Introduction.*—In the meeting of the agricultural experts and representatives of the States and Ministries convened jointly by the Ministry of Food and Agriculture and the Planning Commission, which met at New Delhi in July 1962 measures for intensification of production of oilseeds and cotton were considered and recommended to reach the high target set out in the Third Five-Year Plan. It was also decided not to divert much area from other crops into oilseeds as food and other commercial crops are equally important. The Committee also recommended the establishment of a total of 25 package units for the entire country and allotted three units for the State and proposed doubling of these units after watching the performance for one year. At present, there is one unit functioning in Cuddalore area and it is now proposed to start two more units during 1963–64 in Coimbatore and North Arcot districts and another set of two units during 1964–65 in Madurai and South Arcot districts. The Coimbatore unit has started functioning from March 1963 and the North Arcot unit from April 1963.

2. *Object of the scheme.*—In order to attain the additional production over and above the target fixed for the Third Five-Year Plan period, one package unit is already functioning at Kurinjipadi and Panruti areas in South Arcot district, which is expected to yield another 12,500 tons of groundnut during the Third Five-Year Plan period. The additional package units are expected to result in an additional production of 25,000 tons during the period of three years from 1963–64. In the package area, the ryots will be

induced to take up all improved methods of cultivation of the crop so as to increase the production by at least 40 per cent. The Package Programme now proposed over an area of 40,000 acres in two blocks for a period of three years and 40,000 in additional two blocks for two years will contribute nearly 25,000 tons of additional production of oilseeds valued at Rs. 1,87,50,000 which would result in improvement of the economic condition of the ryot and also the foreign exchange position of the country.

3. *Coverage*—

District. (1)	Block. (2)	Area. (3)
	1963–64.	
		ACRES.
Coimbatore ..	.. Anamalai Block	20,000
North Arcot ..	.. Sathanoor Project area (Tiruvannamalai and Thandarampet block).	20,000
	1964–65.	
Madurai ..	.. Cumbum	13,000
	Uthamapalayam	3,500
	Bodinayakkanur	4,000
		20,500
South Arcot	.. Kondamangalam	5,800
	Vikravandi	9,700
	Koliyanur	8,000
		23,500

4. *Programme of work.*—The areas suitable to be brought under intensive cultivation, the average yield, common pest and diseases affecting the crop, possibilities of increasing irrigation resources and such other potentialities will be investigated. Farm production plans will be prepared. Based on the data thus collected, necessary facilities like seeds, fertilizers, plant protection, chemicals will be provided on credit.

(i) *Extensive cultivation*—

(a) *Double cropping.*—Taking advantage of the irrigation facilities available the ryots will be persuaded to take to double cropping of groundnut by utilizing fallow period existing between the crops now cultivated.

(b) *Replacement of crops.*—Certain unremunerative crops like horsegram, varagu, samai, etc., will be replaced with groundnut crop provided soil conditions are suitable for groundnut crop. Rotation of groundnut with the above crops will also be recommended which will serve the dual purpose of increasing the groundnut production and at the same time increase the yield of other crops.

(ii) *Intensive cultivation.*—To increase the production, improved seeds will be used, recommended dose of fertilizer will be applied, and timely plant protection measures will be taken.

(a) *Improved seeds.*—TMV. 1, TMV. 2, TMV. 3 and TMV.4 suited for rainfed and irrigated conditions will be multiplied and distributed to the ryots at the local market rate. The required quantity of seed will be made available from the zonal farms.

(b) *Application of fertilizers.*—In the package unit now functioning at Cuddalore, it is found that the crop has shown good response to phosphate and potash. The use of these fertilizers either in the straight form or as mixture will be popularized among the ryots.

(c) *Improved agronomic practices.*—Intensive propaganda and demonstration will be done in the useful agronomic practices such as preparation of surface tilth optimum seeds rate, use of improved implements for sowing, interculture and harvest at the proper stage of maturity.

(iii) *Plant protection.*—To take up timely plant protection, required quantity of pesticides and fungicides will be stocked in convenient centres so as to distribute these in time to the ryots at half cost. Sprayers and dusters will also be hired to the ryots when required.

(iv) *Demonstration.*—Fifty subsidized demonstrations will be organized in the ryots holdings in each unit so as to bring home to the ryots the benefits of intensive cultivation and thus step up the production potentiality of the tract. An amount of Rs. 50 has been provided towards subsidy on each plot.

5. *Duration.*—The duration of the scheme for the two units proposed for 1963-64 will be three years and for the two units proposed for 1964-65 will be two years so as to co-terminate with Third Five-Year Plan.

6. *Special facilities.*—Credit facilities will be offered to the ryots at the rate of Rs. 75 per acre of rainfed crop and Rs. 100 per acre of irrigated crop for the purchase of improved seeds, fertilizers, and insecticides required. This credit will be arranged through the co-operative societies.

7. *Staff.*—As already sanctioned for the package block under implementation in South Arcot district, similar set of staff will be appointed, i.e., a Special District Agricultural Officer will be in-charge of the scheme and he will be assisted by two Special Demonstrators and ten trained fieldmen.

8. *Finance.*—The gross expenditure of the scheme is Rs. 27,19,220 comprising Rs. 26,13,220 under recurring and Rs. 1,06,000 under non-recurring. The receipts anticipated of

Rs. 16,54,000 result in a net expenditure of Rs. 10,65,220 for the entire three-year period. Out of the amount of Rs. 10,65,220 the share of the State Government is Rs. 5,94,610 and that of the Government of India is Rs. 4,70,610. An amount of Rs. 70,87,500 has been provided under credit facilities for the entire period of three years.

9. *Benefits.*—The additional production is estimated at 25,000 tons by the end of Third Five-Year Plan. This will be in addition to the target fixed under the Integrated Oilseeds Development Scheme. On an average the value of this additional production of 25,000 tons will be Rs. 1·875 crores.

[110 எண்ணுள்ள நட்சத்திரக் குறியிட்ட கேள்வியின் பதில், பக்கம் 9.]

அறிக்கை

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக பாக்கேஜ் திட்டம்.

முன்னுரை.—இந்தியாவில் பெருவாரியாகப் பயிராகும் எண்ணெய் வித்துப் பயிர்களில், உள்நாட்டு தேவைக்குமட்டுமின்றி வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்காகவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுவது வேர்க்கடலையாகும். எனவே, மிகக் குறுகிய காலத்தில் இதன் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இதை உத்தேசித்து மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 2,675 லட்சம் டன் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல் எந்த அளவுக்கு இதன் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்துவது என்பதை ஆராய வேண்டியது அவசியமாகும். இதற்காகவே உணவுப் பயிர்களுக்காகத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பாக்கேஜ் திட்டத்தைப் போல வேர்க்கடலைப் பயிருக்காகவும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும். இந்திய யூனியனில் ஏராளமாக வேர்க்கடலைப் பயிராகும் சில மாநிலங்களில் அதைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் இந்திய அரசினரும் மத்திய எண்ணெய் வித்துக் குழுவினரும் முடிவு செய்தனர்.

2. **சென்னைத் திட்டத்தின் நோக்கம்.**—வேர்க்கடலைப் பயிர் அபிவிருத்திக்குச் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அம்சங்களிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் குறிஞ்சிப்பாடி, பண்ருட்டி வட்டாரங்களிலும், கடலூர் பிர்க்காவிலும் இத்திட்டத்தைக் கொண்டுவர உத்தேசித்துள்ளோம். இப்பகுதியில் புன்செய் நிலங்களிலும் நன்செய் நிலங்களிலும் பெருவாரியாக வேர்க்கடலையைப் பயிர் செய்கிறார்கள். பிரசாரம், செயல்முறைச் சாகுபடி இவற்றைத் தீவிரப்படுத்தி, இப்பகுதியிலுள்ள குடியானவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கமளித்து அவர்கள் இப்பயிரை எல்லா நவீன முறைகளிலும் சாகுபடி செய்யும்படித் தூண்டப்படுவார்கள். அடுத்த நான்கு ஆண்டுக்காலத்தில் இந்தப் பயிர் மாசூல் இப்போதிருப்பதைவிட 40 சதவிகிதமாவது அதிகரிக்கவேண்டும்.

3. **மணிலா பயிராகும் பரப்பு.**—சாதாரணமாக மணிலா பயிராகும் பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

வட்டாரத்தின் பெயர்	புன்செய் ஏகரா.	நன்செய் ஏகரா.	மொத்தம் ஏகரா.
(1)	(2)	(3)	(4)
கடலூர் பிர்க்கா (கடலூர் வட்டாரம்).	572	3,368	3,940
பண்ருட்டி	8,793	3,140	11,933
குறிஞ்சிப்பாடி	5,788	1,879	7,667
மொத்தம் ..	15,133	8,387	23,540

4. **வேலைத்திட்டம்.**—இத்திட்டப் பணியாளர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் சென்று, வேர்க்கடலையில் புன்செய்ச் சாகுபடி விஸ்தீரணம் எவ்வளவு, நன்செய் சாகுபடி விஸ்தீரணம் எவ்வளவு, இப்போது அனுசரிக்கப்படும் சாகுபடி முறைகள் யாவை, கிடைத்த சராசரி மாசூல் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றிக் கணக்கெடுப்பார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வர்த்தகப் பயிர் மாசூலுக்கும் உணவுப் பயிர்களுக்கும் அதிக வித்தியாசம் ஏற்படாமல் அதே சமயத்தில் இந்தப் பயிர் மாசூலை அதிகப்படுத்துவதற்காக ஒவ்வொரு குடியானவருக்கும் நல்லதொரு திட்டம் தரப்படும்.

இத்திட்டம் இதே சமயத்தில் பின்வரும் ஏற்பாடுகளுக்கும் வகை செய்யும் :—

(1) பொறுக்கு வித்துகள், உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள் போன்ற உற்பத்திச் சாதனங்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உரிய காலத்தில் போதிய அளவு வழங்குதல்.

(2) விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களையும் பொருள்களையும் வாங்கிக் கொள்வதற்காக அவர்களுக்குப் போதிய அளவு கடன் உரிய நேரத்தில் கொடுத்தல். இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் விவசாயிகள், தயாரித்து அனுப்பும் உற்பத்தித் திட்டங்களை இது அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும்.

(3) விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தை நடைமுறையில் செய்துகாட்டுவது மூலம் சிறந்த விவசாய உத்திகளை விவசாயிகளுக்குத் தீவிரமாகக் கற்பித்தல்.

எனவே, தேர்ந்தெடுத்த வட்டாரங்களில் கடன் உட்பட வேண்டிய முக்கிய வசதிகளெல்லாம் இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் விவசாயிகளுக்குத் தரப்படுகின்றன. இவ்வசதிகள் இத்திட்டத்தின்கீழ் பணியாற்றும் பணியாளர்கள் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குத் தயாரித்த உற்பத்தித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இருக்கும்.

இதுவரை 5,857 ஏகரா இத்திட்டத்தின் கீழ் வரும் வகையில் 2,090 பண்ணை உற்பத்தித் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பகுதியில் வேர்க்கடலைச் சாகுபடியை அதிகப்படுத்து வதில், தீவிரச் சாகுபடி முறைகளும், விரிவான சாகுபடி முறை களும் பின்பற்றப்படும். ஆனால், தீவிரச் சாகுபடியில்தான் ,அதிக கவனம் செலுத்தப்படும்.

*(அ) **விரிவான சாகுபடி முறைகள்.***—இருபோகப் பயிர்கள், கலப்படும் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் ஆராயப் படும். நிலைமை சாதகமாயிருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் முக்கியமாக ஸ்திரமான பாசன ஆதாரம் இருக்கும் இடங்களில் இப்பயிரின் கீழுள்ள விஸ்தீரணத்தை அதிகப்படுத்த முற்படு வார்கள்.

*(ஆ) **தீவிரச் சாகுபடி முறைகள்***—தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத் தின்கீழ், பொறுக்கு விதைகளை விதைத்தல் ரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துதல் செடிகளில் பூச்சி விழாதபடி உரிய காலத்தில் ஏற்பாடுகள் செய்தல், முன்னேற்ற விவசாய முறைகளைக் கையாளு தல், செயல்முறைச் சாகுபடிக்கு ஏற்பாடு செய்தல் ஆகிய பணி கள் விசேஷ கவனம் பெறும்.

*(1) **பொறுக்கு விதைகள்.***—புன்செய், நன்செய் சாகுபடிக் கேற்ற வேர்க்கடலை விதைகள் **TMV 2, TMV 3, TMV 4** இவற்றை முன்னேற்ற விவசாயிகளின் நிலங்களில் வெவ்வேறு பட்டங்களில் விதைத்து, விதைகளைப் பொறுக்கி ஏராளமாக வழங்குவார்கள் விதைகளை முறையாக வழங்குவதோடு முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை, மூன்றும் நிலைகளில் விதைப் பண்ணைகளும் அமைக்கப்படும் இவ்வாறு அமைக்கப் பெறுவதனால், திட்ட இலக்கு பகுதிக்கு தேவையான போதிய பொருக்கு விதைகள் இப்பண்ணைகள் லிருந்து கிடைக்கும்.

TMV 2, TMV 3, TMV 4 வேர்கடலைப் பொறுக்கு விதைகளைப் பயிரிட்டு வழங்கும் பதிவான விவசாயிகளுக்கு ஒரு தூண்டுகோலாக 20 சதவீதத் தொகை கூடுதலாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. கொள்முதல் விலையைவிட மார்க்கெட் விலை குறைந்தால், அந்த வித்தியாசத்தைச் சரிகட்ட மூட்டைக்கு ரூபாய் வரையில் திட்டத்துக்கு ஒதுக்கியுள்ள நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படும்.

இத்திட்டத்தின் 1,260 ஏகரா பகுதிக்கு 2,520 மூட்டை விதைப் பயிறு (ஒவ்வொரு மூட்டையிலும் 40 கிலோகிரா மணிலாப் பயிறு இருக்கும்) வழங்கப்பட்டுள்ளது.

*(2) **உரங்கள்.***—பாஸ்பேட், பொட்டாஷ் உரங்களைப் போட் டால், வேர்க்கடலை நன்றாகப் பயிராகிறது. எனவே, இவ்வகை உரங்களை அப்படியே போடுவதையோ அல்லது கலந்து போடு வதையோ குடியானவர்களுக்கு விளக்குவார்கள். குடியானவர்கள் இவ்வகை உரங்களை வாங்கி எடுத்துச் செல்வதற்காக, முக்கிய இடங்களில் அவற்றைப் போதிய அளவிற்குச் சேர்த்து வைக்கிருப்பார்கள்.

*(3) **செடிப் பாதுகாப்பு.***—இந்தப் பயிரைப் பூச்சிகளும் நோய்களும் பெரும்பாலான பருவங்களில் பாதிப்பதால், இதன் மாசூல் பெரிதும் குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே, செடிகளைப் பூச்சி அல்லது நோய் பிடிக்கும் சமயத்தில் தக்க தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்படி குடியானவர்கட்கு ஊக்கமளிக்கிறார்கள். இந்தப் பூச்சிகளையும், நோய்களையும் உடனுக்குடன் அழிப்பதற் காக மருந்துகளையும் சாதனங்களையும் போதுமான அளவுக்கு வைத்திருப்பார்கள். பூச்சிகளும், நோய்களும் பரவலாக இருந் தால், இவற்றை ஒழிப்பதற்காக ஓர் இயக்கமே ஆரம்பிப்பார்கள். மழைக் காலப் பயிரைப் பொறுத்த மட்டில், 3,200 ஏகரா பரப்பில் சிவப்பு ரோமக் கம்பளிப் புழு விழுவது குறித்து விசேஷ இயக்கம் நடத்தப்பட்டது.

*(4) **நவீன விவசாய முறைகள்.***—விதை விதைப்பதற்கு முன் நிலத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்துவது எப்படி, பல்வகைப் பயிர்களை இடையிடையே கலந்து பயிரிடுவது எப்படி, நல்ல விதைகளை ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு இடைவெளி விட்டு விதைக்க வேண்டும், வசதியுள்ள இடங்களில் கட்டுப்படுத்திப் பாசனம் செய்வது எப்படி, பயிர் முற்றிய பக்குவ நிலையில் அறுவடை செய்தல் போன்ற பல விஷயங்களைக் குடியானவர்களிடையே பிரசாரம் செய்வார்கள்; இந்த நவீன விவசாய முறைகளை அனுசரிப்பதால் பயிர் விளைச்சல் அதிகரிக்கும்.

*(5) **செய்முறைக் காட்சிகள்.***—வேர்கடலை மாசூலை .அதிகப் படுத்தும் எல்லா அம்சங்களைக் குறித்தும் திட்டப் பணியாளர் பல செய்முறைக் காட்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வர். இத்தகைய முறை களை அனுசரிப்பதால் ஏற்படும் அனுகூலங்களை எடுத்துக் காட்டு வதுதான் இவற்றின் நோக்கம். எந்தக் குடியானவருடைய நிலத்தில் இதற்கென ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதோ அவர் தம் நிலத்தில் அதற்காகச் சீர்திருத்தம் செய்வதில் ஏற்படும் அதிகச் செலவைச் சரிக்கட்ட அவருக்கு ஒரு தடவைக்கு 50 ரூபாய் வீதம் ரொக்க உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

5. **இத்திட்டத்தின் கால அளவு.**—1962-63-லிருந்து தொடங்கி நான்காண்டுகளுக்கு இத்திட்டம் செயல்படும். மூன்றாவது திட்டம் முடிவடையும்போது இதுவும் முற்றுப்பெற வேண்டும் என்பது தான் இதன் நோக்கம்.

6. **விசேஷ வசதிகள்**—குடியானவர்கள் பொறுக்கு விதை களைப் பயன்படுத்தவும் ரசாயன உரங்களை வாங்கிப் போடவும், செடிகளைப் பூச்சி, நோய் பிடிக்காதபடி தடுப்பு வேலைகளை மேற் கொள்ளவும் அவர்களுக்கு புன்செய் நிலத்துக்கு ஏகராவுக்கு ரூ. 100 வீதமும், நன்செய் நிலத்துக்கு ஏகராவுக்கு ரூ. 150 வீதமும் கடன் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறோம். பூச்சி மருந்து களும் பாதி விலைக்கு விற்கப்படும்.

பாசனப் பயிருக்கு ஏகராவுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதப்படியும் மானம் பார்த்த பயிருக்கு ஏகருக்கு ரூ. 100 என்ற வீதப்படியும்

[9th March 1964

அடியிற்கண்ட அடிப்படையில் விவசாயிக்குக் கடன் வசதி (குறுகிய காலக் கடன் வசதி) கொடுக்க வேண்டுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

		பாசனப் பயிர்.	மானம் பார்த்த பயிர்.
		ரூ.	ரூ.
1	எக்கருக்கு 80 கிலோ கிராம் என்ற வீதப்படி விதை மணிலா இரயம்.	55	555
2	உரச் செலவு—பாசனப் பயிருக்கு எக்கருக்கு 136 கிலோ கிராம் (300 ராத்தல்); மானம் பார்த்த பயிருக்கு இதில் பாதி உரம்.	60	30
3	நோய்த் தடுப்பு ஏற்பாடுக்கு (வித்துகளில் மருந்து பூசுதல் உட்பட) பூச்சி மருந்துச் செலவு.	5	5
4	கூலிச் செலவுகள், மற்ற தொழில் செலவுகள் (ரொக்கம்).	30	10
	மொத்தம் ..	150	100

இப்போது மத்திய பாங்க் கடனுக ரூ. 4,80,985 அனுமதித் துள்ளது. கூடுதல் நிலங்களில் பயிரிடுவதற்கு மேற்கொண்டும் பண்ணைத் திட்டம் தயாரிக்கும் வேலை நடைபெற்று வருகிறது.

7. **திட்டப் பணியாளர்**—ஜில்லா விவசாய அதிகாரி நிலையில் ஸ்பெஷல் ஜில்லா விவசாய அதிகாரி ஒருவர் இத் திட்டத்துக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார். விசேஷ விவசாய டிமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களும் பயிற்சிபெற்ற தவப் பணியாளர்களும் இவருக்குத் துணை புரிவர்.

8. **நிதி வசதி:**—இத் திட்டப் பணிக்கான மொத்தச் செல ரூ. 3,28,032 ஆகும். இதில் ரூ. 3,12,432 இந்திய மத்திய எண்ணெய் வித்துக் குழுவினர் தருவர். மீதி ரூ. 15,600 மாநில அரசாங்க கொடுக்கும். இத் திட்டத்தில் அடங்குமென உத்தேசிக்கப்படு பகுதியில் முக்கால்வாசிப் பகுதிக்குச் சாகுபடிக் கடன்கள் வழங் மொத்தம் ரூ. 37.5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

9. **இத் திட்டத்தின் நன்மைகள்.**—இத் திட்டத்தை நிறை வேற்றுவதால், திட்டப் பகுதியில் வேர்க்கடலை மாசூல் 5,000 டன் னுக்கு மேல் அதிகமாகும். அதாவது, தற்போதைய மாசூலைவி சுமார் 40 சதவிகிதம் அதிகரிக்கும். ஆயினும், திட்டக் கால அ வில் கூடுதல் மாசூல் மொத்தம் 12,500 டன். அதாவது, ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புக்குக் கூடுதல் மாசூல் கிடைக்கும்.

அறிக்கை II

தமிழ் நாட்டில் பாக்கேஜ் திட்டத்தின்கீழ் வேர்க்கடலை பயிரிடுவதற்காக கூடுதலாக ஏற்படுத்தவிருக்கும் யூனிட்டுகள்.

முன்னுரை.—இந்திய அரசாங்க உணவு விவசாய அமைச்சும், திட்டக் கமிஷனும், விவசாய நிபுணர்கள், மாநிலப் பிரதிநிதிகள், அமைச்சர்கள் கொண்ட கூட்டம் ஒன்று புது டில்லியில் கூடியது. இக் கூட்டம் 1962 ஜூலையில் நடந்தது. எண்ணெய் வித்துக்கள்,

9th March 1964]

பருத்தி ஆகியவற்றின் உற்பத்தியைத் தீவிரப்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகள் ஆலோசிக்கப்பட்டன. மூன்றுவது திட்டத்தில் இவை குறித்து உத்தேசித்துள்ள இலக்கினை அடைவதற்கேற்ற சிபாரிசுகள் இக் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்டன. உணவுப் பயிர்களும் மற்ற வணிகப் பயிர்களும் சம முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை யாகையால், அவற்றை பயிரிடுவதைவிட்டு அந்த நிலங்களில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடுவது உசிதமல்லவெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இந் நாடு முழுவதற்கும் 25 பாக்கேஜ் யூனிட்டுகள் அமைக்கவேண்டுமெனவும் இக்குழு சிபாரிசு செய்தது. இம் மாநிலத்துக்கு 3 யூனிட்டுகளை ஒதுக்கியது. இவை செயல்படும் வகையை ஓராண்டு கவனித்த பின்னர் இதை இருமடங்காக்கவும் உத்தேசித்துள்ளது. இப்போது, கடலூர் பகுதியில் ஒரு யூனிட்டு இயங்கி வருகிறது. 1963-64-ல் கோயம்புத்தூர் வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் மேற்கொண்டும் 2 யூனிட்டுகளை ஏற்படுத்த உத்தேசித்துள்ளது. 1964-65-ல் மேற்கொண்டும் இரு பிரிவுகள் மதுரை, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஏற்படுத்தப்படும். கோயம்புத்தூர் யூனிட் 1963 மார்ச் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. வட ஆற்காடு யூனிட் 1963 ஏப்ரல் முதல் இயங்கி வருகிறது.

2. **திட்டத்தின் நோக்கம்.**—மூன்றுவது திட்டக் கால அளவுக்கு நிச்சயித்துள்ள இலக்கை விட அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதற் காக, பாக்கேஜ் யூனிட் ஒன்று தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிஞ்சிப்பாடி-பண்ருட்டி பகுதிகளில் இயங்கி வருகிறது. இதன் மூலம் மூன்றுவது திட்டக்கால அளவில் மேற்கொண்டு 12,500 டன் வேர்க்கடலை மாசூல் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேற்கொண்டும் ஏற்படுத்த உத்தேசித்துள்ள பாக்கேஜ் யூனிட்டுகள் மூலம் 1963-64-ல் முதல் மூன்று ஆண்டுகளில் மேலும் 25,000 டன் உற்பத்தியாகுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பாக்கேஜ் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் மணிலாப் பயிர் செய்ய சீர்திருத்த முறைகளை மேற்கொள்ளும்படித் தூண்டப்படுவர். உற்பத்தியை 40 சதவீதமேனும் அதிகரிக்கவே இவர்கள் இவ்வாறு தூண்டப்படுவர். இப்போது இரண்டு வட்டாரங்களில் 40,000 ஏகரா பரப்பில் 3 ஆண்டுகளுக்குப் பாக்கேஜ் திட்டம் அமல் நடத்த உத்தேசித் துள்ளது. அதிகப்படியாக இரண்டு வட்டாரங்களில் 40,000 ஏகரா பரப்பில் இரண்டாண்டு இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினல் மேற் கொண்டும் 25,000 டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் கிடைக்கும். இதன் மதிப்பு ரூ. 1,87,50,000 ஆகும். இதனல், ராஜ்த்தின் பொருளாதார நிலை மேற்படுவதுடன் நாட்டின் அந்நிய செலாவணி நிலையும் அபிவிருத்தியடையும்.

3. மணிலா பயிராகும் பரப்பு—

1963-64

மாவட்டம்.		வட்டாரம்.	பரப்பளவு.
கோயம்புத்தூர்	..	ஆனைமலை வட்டாரம்	20,000 ஏகரா.
வட ஆர்க்காடு	..	சாத்தனூர் திட்டப் பகுதி (திருவண்ணாமலை, தண்டாரம்பட்டு வட்டாரம்).	20,000 ஏகரா.

1964-65

மாவட்டம்.	வட்டாரம்.	பரப்பளவு.
மதுரை ..	கம்பம் ..	13,000 ஏகரா.
	உத்தமபாளையம் ..	3,500 ஏகரா.
	போடி ..	4.000 ஏகரா.
		20,500 ஏகரா.
தென் ஆர்க்காடு.	கொண்டமங்கலம்.	5,800 ஏகரா.
	வக்கிரவாண்டி ..	9,700 ஏகரா.
	கோலியனூர் ..	8,000 ஏகரா.
		23,500 ஏகரா.

4. வேலைத் திட்டம்.—தீவிர சாகுபடியின்கீழ் கொண்டுவரத்தக்க பகுதி, சராசரி கண்டு முதல், இப் பயிரைப் பாதிக்கிற பூச்சி புழுக்கள், நோய்கள், பாசன வசதியை அதிகரிக்கும் சாத்தியக் கூறுகள், இத்தகைய மற்ற விஷயங்கள் ஆகியவை ஆராயப்படும். பண்ணை உற்பத்தித் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படும். இவ்வாறு சேகரித்த புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் வித்துக்கள், உரங்கள், பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகள் முதலிய வசதிகள் கடனாக வழங்கப்படும்.

(1) **விரிவான சாகுபடி முறைகள்**—

(அ) இருபோகப் பயிர்: இப்போது ரயத்துக்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைப்பதால், ஒரு பயிர் அறுவடை செய்து மறு பயிர் வேலை ஆரம்பிப்பதற்குமுன் உள்ள இடைக்காலத்தில் வேர்க் கடலை பயிரிடுமாறு ரயத்துக்கள் தூண்டப்படுவர்.

(ஆ) மற்றப் பயிர்களுக்குப் பதிலாக வேர்க்கடலை பயிரிடுதல்: கொள்ளு, வரகு, சாமை, போன்ற போதிய பயன் தராத பயிர்களுக்குப் பதிலாக, அந்த நிலம் வேர்க்கடலை பயிரிடுவதற்குத் தகுந்ததாக இருந்தால், அந்த நிலத்தில் வேர்க்கடலை பயிரிடப் படும். மற்ற பயிர்கள் பயிரிடுவதைப்போலவே அந்த நிலத்தில் வேர்க்கடலை பயிரிடுவதற்கும் வாய்ப்பு தருவது மற்றொரு முறை. இதனால் மணிலா உற்பத்தி அதிகமாவதுடன், மற்றப் பயிர்களின் விளைவும் அதிகரிக்கும்.

(2) **தீவிரச் சாகுபடி.**—உற்பத்தி அதிகரிக்க பொறுக்கு விதைகள் பயன்படுத்தப்படும்; சிபாரிசு செய்துள்ள அளவில் உரம் போடப்படும்; பயிர்ப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் உரிய காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும்.

(அ) **பொறுக்கு விதைகள்.**—மானம் பார்த்த நிலைகளுக்கும் பாசன நிலைகளுக்கும் ஏற்ற TMV 1, TMV 2, TVM 3, TVM 4 வேர்க்கடலை வித்துக்கள் பெருக்கப்பட்டு, ரயத்துக்களுக்கு உள்ளூர் மார்க்கெட் விலைக்கு வழங்கப்படும். வேண்டிய அளவு வித்துக்கள் மண்டலப் பண்ணைகளிலிருந்து கிடைக்கும்.

(ஆ) **உரம் போடுதல்.**—கடலூரில் இப்போது இயங்கி வருகிற பாக்கேஜ் யூனிட்டில், பாஸ்பேட் உரமும் பொட்டாஷ் உரமும் பயன்படுத்தினால் மணிலாப் பயிர் மண்டி வளருவதாகத் தெரிய வந்துள்ளது. இந்த உரங்கள் அப்படியே போடுவதோ கலந்து போடுவதோ விவசாயிகளிடம் பிரபலப்படுத்தப்படும்.

(இ) **நவீன விவசாய முறைகள்.**—விதைப்பதற்கு முன் நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், எவ்வளவு விதையிடவேண்டும், விதை விதைக்க சிறந்த கருவிகளைப் பயன்படுத்துதல், ஊடு சாகுபடி, வேர்க்கடலை முதிர்ந்த நிலையில் செடி பிடுங்குதல் போன்ற விவசாய முறைகளை விவசாயிகளுக்கு விளக்கிக் கூறுவதுடன் செயல் முறையில் செய்துகாட்டவும் வேண்டும்.

(3) **பயிர்ப் பாதுகாப்பு.**—பயிர்ப் பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டினை மேற்கொள்வதற்காக பூச்சிகொல்லிகளும் நாசினிகளும் போதிய அளவில் தகுந்த இடங்களில் வைத்து வரப்படும். அப்போது தான் அவற்றை உரிய காலத்தில் ரயத்துக்களுக்குப் பாதி விலைக்கு வழங்க முடியும். மருந்து தூவும் சாதனங்களும் ரயத்துகளுக்கு வேண்டும்போது வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படும்.

(4) **செயல் முறைக் காட்சிகள்.**—ஒவ்வொரு பிரிவிலும் ரயத்து நிலங்களில் 50 செயல் முறைக் காட்சிகள் நிதி உதவியுடன் நடத்தப்படும். தீவிரச் சாகுபடியின் பயனை ரயத்துக்களுக்கு விளக்கிக்கூறவும் அப் பகுதியின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கவும் இவை நடத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நிலப் பகுதிக்கும் நிதி உதவி அளிக்க ரூ. 50 வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. இத் திட்டத்தின் அமல் காலம்.—1963-64-க்கு உத்தேசித் துள்ள இரு யூனிட்டுகள் மூன்று ஆண்டுகள் செயல்படும். 1964-65-க்கு உத்தேசித்துள்ள இரு யூனிட்டுகள் இரண்டு ஆண்டுகள் செயல்படும். அப்போதுதான் இவை மூன்றுவது திட்ட இறுதியுடன் முடிவுறும்.

6. விசேஷ வசதிகள்.—மானம்பார்த்த பயிர் விஷயத்தில் ஏக்கருக்கு ரூ. 75 வீதப்படியும், பாசனப் பயிர் விஷயத்தில் ஏக்க ருக்கு ரூ. 100 வீதப்படியும் ரயத்துக்களுக்குக் கடன் வசதி அளிக்கப்படும். பொறுக்கு வித்துக்கள், உரங்கள், பூச்சி நாசினி கள் ஆகியவற்றை வாங்கவே இக்கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இக் கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்கப்படும்.

7. திட்டப் பணியாளர்.—தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நிறை வேற்றப்படுகிற பாக்கேஜ் வட்டாரத்துக்கு ஏற்கெனவே அனுமதித் திருப்பது போன்றே இதற்கும் பணியாளர் அமர்த்திக் கொள்ளப் படுவர்; அதாவது, ஸ்பெஷல் ஜில்லா விவசாய அதிகாரி ஒருவர் இத் திட்டத்துக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார். விசேஷ டிமான்ஸ்ரேட் டர்கள் இருவரும் பயிற்சி பெற்ற வெளித்துறைப் பணியாளர் பத்து பேரும் இவருக்கு உதவி செய்வர்.

[9th March 1964

8. **நிதி வசதி.**—இத்திட்டத்திற்கு மொத்தம் ரூ. 27,19,220 செலவாகும். இதில் ரூ. 26,13,220 மீளும் இனச் செலவாகும். ரூ. 1,06,000 மீளா இனச் செலவாகும். இத் திட்டத்தின் மூலம் ரூ. 16,54,000 வருவாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்கும் இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 10,65,220 நிகரச் செலவு ஆகும். இத் தொகையில், மாநில அரசினர் பங்கு ரூ. 5,94,610 ஆகும்; இந்திய அரசினர் 4,70,610 ரூபாய் தருவர். மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்கும், கடன் வழங்குவதற்கென ரூ. 70,87,500 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

9. **இத் திட்டத்தின் நன்மைகள்.**—மூன்றாவது திட்ட முடிவில், மேற்கொண்டும் 25,000 டன் ல்வர்கடலை மாசூல் கிடைக்குமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒருங்கிணைந்த எண்ணெய் வித்து அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் நிச்சயித்துள்ள இலக்குக்கு இது கூடுதலாயிருக்கும். அதிகப்படி உற்பத்தியாகிய 25,000 டன்னுக்கு சராசரி வீதப்படி விலை வைத்துக் கணக்கிட்டால், இதன் மதிப்பு ரூ. 1.875 கோடி கிடைக்கும்.

N64.55
62893
சென்னை-600 008